

ॐ
नमः सिद्धेभ्यः

अष्टपालुः अमृत

(भाग-१)

(श्रीमद् भगवत् कुंडकुंडाचार्यदेव प्राणीत श्री अष्टपालुः
परमागम उपर अध्यात्मयुगप्रवर्तक पूज्य गुरुदेवश्री कानञ्जस्वामीना
ई.स. १९७३-७४नी सालना प्रवचनो)

प्रकाशक

श्री द्विगंजर जैन स्वाध्याय मंदिर ट्रस्ट

सोनगढ-३६४२५० (सौराष्ट्र)

सहप्रकाशक

श्री कुंडकुंड-कलान पारमार्थिक ट्रस्ट

मुंबई

प्रकाशन

ता. २१-९-२०२१, भादरवा वद-१
उत्तम क्षमावणी पर्व

प्राप्ति स्थान

१. श्री द्विगंजर जैन स्वाध्याय मंदिर ट्रस्ट,
सोनगढ (सौराष्ट्र)-३६४२५०. फोन-०२८४६-२४४३३४
२. श्री कुंदकुंद-कलान पारमार्थिक ट्रस्ट
३०२, कृष्ण कुंज, प्लॉट नं. ३०, वी. अल. महेता मार्ग,
विवे पार्क (वेस्ट), मुंबई-४०००५६
फोन-(०२२) २६१३०८२०, २६१०४९९२, ६२३६९०४६
www.vitragvani.com, [email-info@vitragvani.com](mailto:info@vitragvani.com)

टाईप सेटिंग

पूजा एम्प्रेसन्स

भावनगर

मो. ९७२५२५११३१

૨૯૦૪ ધિવાનંદ.

પ્રકાશકીય નિવેદન

મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી,
મંગલં કુંદકુંદાયો, જૈન ધર્મોસ્તુ મંગલં.

ઉપરોક્ત મંગલાચરણમાં શાસનનાયક મહાવીરસ્વામી બાદ શ્રી ગૌતમ ગણધરને નમસ્કાર કરી જેમને ત્રીજા નંબરે નમસ્કાર કરવામાં આવે છે એવા ભરતના સમર્થ આચાર્ય શ્રીમદ્ ભગવત્કુંદકુંદાયાર્થદેવ વર્તમાન જૈનશાસનના શાસનસ્તંભ છે, જેમણે મૂળ મોક્ષમાર્ગને શાસ્ત્રમાં જીવંત રાખી અનેકાનેક ભવ્ય જીવો પર અસીમ ઉપકાર કર્યો છે. સાંપ્રત જૈનસમાજ શ્રીમદ્ ભગવત્ કુંદકુંદાયાર્થદેવથી સુચારુરૂપે પરિચીત છે જ. તેમ છતાં તેમના પ્રત્યેની ભક્તિથી પ્રેરાઈને તેઓશ્રી પ્રત્યે ઉપકાર વ્યક્ત કર્યા વિના રહી શકાતું નથી.

તેઓશ્રીએ સ્વયંની અનુભવગર્ભિત કલમ દ્વારા નિશ્ચય-વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગનું સ્વરૂપ કેવું હોય તેને ભાવવાહી સ્વરૂપે અનેક પરમાગમોમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. જંગલમાં રહી સ્વરૂપ આરાધનામાં લીન રહેતાં રહેતાં, કેવળજ્ઞાનની તળેટીમાં પહોંચીને, સ્વસંવેદનમયી પ્રચુર સ્વસંવેદનમાં રહી પવિત્ર મોક્ષમાર્ગ પ્રસિદ્ધ કર્યો. અનુભવપ્રમાણ એ સર્વથી બળવાન પ્રમાણ ગણવામાં આવેલ છે, જે તેમના પ્રત્યેક વચનમાં પ્રસિદ્ધ થઈ રહ્યું છે. અનેક મહાન આચાર્યોએ પણ તેમનો ઉપકાર વ્યક્ત કરી કહ્યું છે કે ભગવાન કુંદકુંદાયાર્થદેવે આ કાળમાં જો મોક્ષમાર્ગને પ્રસિદ્ધ ન કર્યો હોત તો અમે મોક્ષમાર્ગને કઈ રીતે પામી શકત?

સંવત ૪૮માં વિદેલેક્ષેત્રે વિહરમાન શ્રી સીમંધરસ્વામીની દિવ્ય દેશનાને પ્રત્યક્ષ સાંભળી, ભરતક્ષેત્રમાં આવી તેઓશ્રીએ અનેક પરમાગમોની રચના કરી છે. પંચ પરમાગમ સાંપ્રત જૈનસમાજમાં પ્રસિદ્ધ છે. તેમાં અષ્ટપાલુડ ગ્રંથ સમાવિષ્ટ છે. અષ્ટપાલુડ ગ્રંથની રચના જોતાં એમ જણાય છે કે આ ગ્રંથ દાર્શનિક દષ્ટિકોણથી રચવામાં આવેલ છે. આઠ અધિકારની રચનામાં પ્રત્યેકમાં ભિન્ન ભિન્ન વિષયાનુસાર સૂત્રોની રચના કરવામાં આવેલ છે. પ્રત્યેક અધિકારમાં વસ્તુનું સ્વરૂપ સ્પષ્ટ કરી વિપરીત અભિપ્રાયો ક્યા પ્રકારના હોય અને તેનું ફળ શું આવે અને સમ્યક્ અભિપ્રાયનું ફળ શું આવે તેનો સ્પષ્ટ ચિતાર કુંદકુંદાયાર્થદેવે ચિત્રિત કર્યો છે.

શાસ્ત્રોમાં તો આચાર્ય ભગવંતોએ નિષ્કારણ કરુણાથી ભવ્યજીવોના હિતને માટે રચના તો કરી પરંતુ વર્તમાન દુષ્કાળમાં તેના ભાવ સમજવા અત્યંત વિકટ થઈ પડેલા અને વિપરીત અભિપ્રાયોની પ્રચલિતતા અને રૂઢિવાદમાં સમાજ જ્યારે ડૂબેલો હતો, તેવા આ કળિકાળમાં, વિદેલેક્ષેત્રે વિહરમાન શ્રી સીમંધર ભગવાનની દિવ્યદેશના સાક્ષાત્ સાંભળીને ભરતે પધારનાર ભાવિતીર્થાધિનાથ પરમકૃપાળુ સદ્ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામીનો સૂર્ય સમાન અવતાર, મુમુક્ષુજીવોના મિથ્યાત્વ-અંધકારને મટાડવા માટે થયો. અનેક રૂઢિચુસ્તતા, મિથ્યા અભિપ્રાયો, ક્રિયાકાંડમાં મોક્ષમાર્ગ સમજીને, કલ્પીને તેને આરાધવાનું ચાલતું હતું તેમાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ નિષ્કારણ કરુણાથી શાસ્ત્રોમાં નિહિત મોક્ષમાર્ગને સ્વયંની અંતરખોજ દ્વારા તથા શ્રુતજ્ઞાનની

લબ્ધિ દ્વારા સત્ય મોક્ષમાર્ગનું સ્વરૂપ ખુલ્લું કર્યું. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ ૪૫ વર્ષ સુધી અનેક પરમાગમો ઉપર પ્રવચનો કર્યા, જેમાં અનેકાનેક સિદ્ધાંતોને પ્રસિદ્ધ કરી આત્મકલ્યાણનો માર્ગ પ્રસિદ્ધ કર્યો. પ્રત્યેક પ્રવચનોમાં આત્માનું મૂળભૂત સ્વરૂપ, નિશ્ચય-વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગનું સ્વરૂપ, મુમુક્ષુતા, સિદ્ધાંતિક વસ્તુનું સ્વરૂપ, મુનિદશાનું સ્વરૂપ, નિમિત્ત-ઉપાદાનનું સ્વરૂપ, સર્વજ્ઞનનું સ્વરૂપ ઇત્યાદિ અનેક વિષયોને સ્પષ્ટ કરી ક્યાંય ભ્રાંતિ ન રહે તેવી રીતે પ્રકાશિત કર્યું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રવચનોને અક્ષરશઃ પ્રકાશિત કરવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થવું એ આ મનુષ્યજીવનનો અમૂલ્ય આનંદસભર અવસર છે. પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં અષ્ટપાલુડ ગ્રંથ ઉપર, ઈ.સ. ૧૯૭૩-૭૪માં ચાલેલ પ્રવચનોને અક્ષરશઃ પ્રકાશિત કરવામાં આવેલ છે. પ્રથમ ભાગમાં દર્શનપાલુડની ૩૬ ગાથા સુધી ચાલેલા ૩૧ પ્રવચનોને સમાવિષ્ટ કરવામાં આવેલ છે.

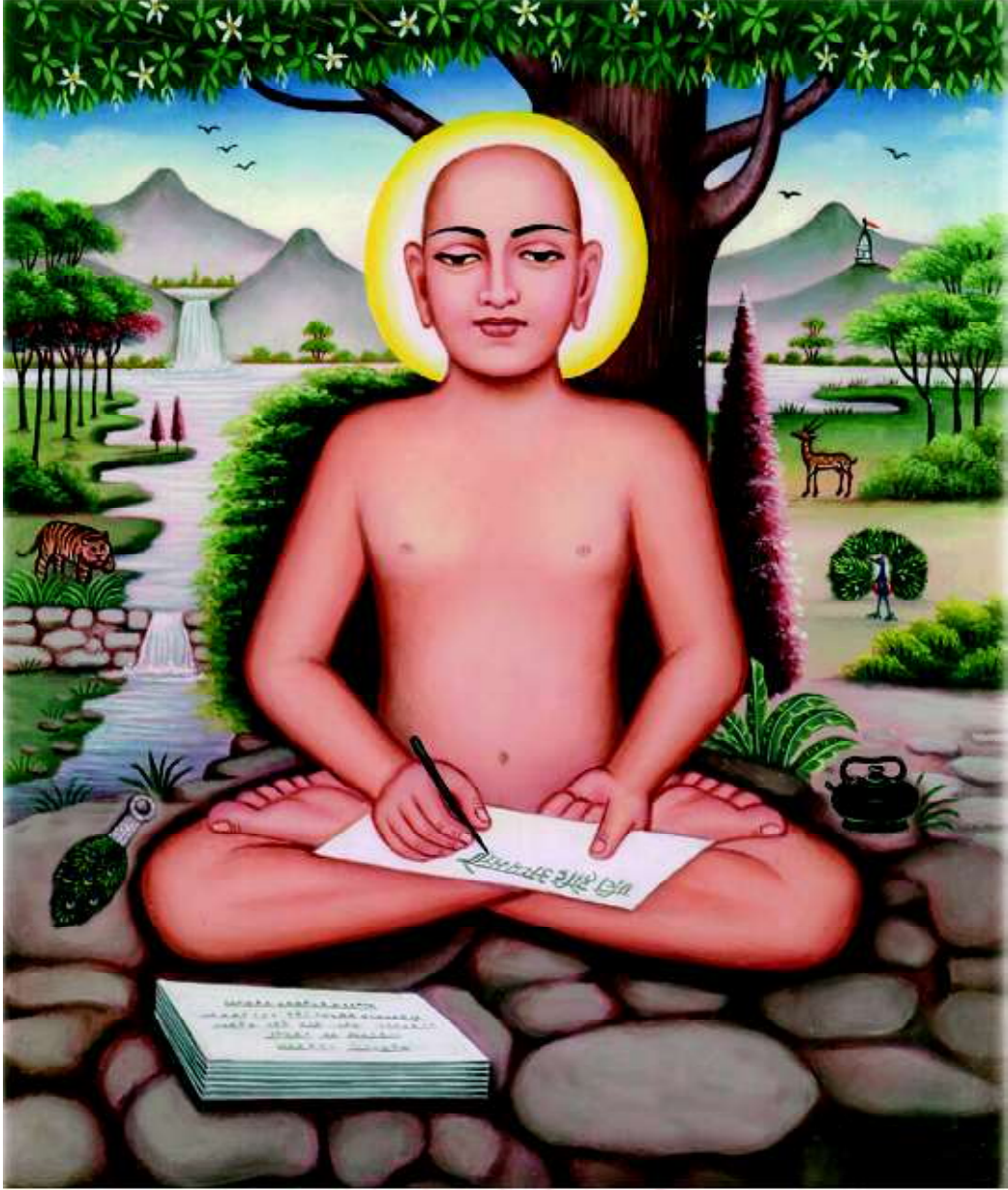
પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દિવ્ય દેશનાને ઓડિયો ટેપમાં ઉતારવાનું મહાન કાર્ય શરૂ કરનાર શ્રી નવનીતભાઈ ઝવેરીનો આ પ્રસંગે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ. તેમજ શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢે આ ઉમદા કાર્યને અવિરત ધારાએ ચાલુ રાખ્યું અને સાચવી રાખ્યું, તે બદલ તેમના આભારી છીએ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દિવ્ય દેશનાની જાળવણી સી.ડી., ડી.વી.ડી. તથા વેબ સાઈટ (www.vitragvani.com) જેવા સાધનો વડે શ્રી કુંદકુંદ-કલાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ, વિલેપાર્લા, મુંબઈ દ્વારા કરવામાં આવેલ છે. આ કાર્ય પાછળ ટ્રસ્ટની એવી ભાવના છે કે વર્તમાનના આધુનિક સાધનો દ્વારા પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી દ્વારા સમજાવેલ તત્ત્વજ્ઞાનનો બહોળો લાભ સામાન્યજન લે કે જેથી આ વાણી શાશ્વત જાળવાઈ રહે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રત્યેક પ્રવચનો અક્ષરશઃ ગ્રંથાંકિત થાય તેવી ભાવનાના ફળસ્વરૂપે આ પ્રવચનો પ્રકાશિત કરવામાં આવી રહ્યા છે. આ પહેલા ઈ.સ. ૧૯૭૦-૭૧માં ચાલેલા પ્રવચનો પ્રકાશિત થઈ ચૂક્યા છે. (અષ્ટપાલુડ પ્રવચન, ભાગ-૧ થી ૭). પ્રસ્તુત ગ્રંથ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી તથા તદ્ભક્ત પ્રશમમૂર્તિ ભગવતી માતા પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબહેનના ચરણકમળમાં સાદર સમર્પિત કરીએ છીએ.

સર્વ પ્રવચનોને સાંભળીને ગ્રંથાંકિત કરવામાં ચીવટતા રાખવામાં આવેલ છે. વાક્યરચનાને પૂર્ણ કરવા અર્થે ક્યાંક ક્યાંક કૌંસ કરવામાં આવેલ છે. આ પ્રવચનો સાંભળી અને ગ્રંથાંકિત કરવાનું કાર્ય પૂજા ઈમ્પ્રેશન્સ દ્વારા કરવામાં આવેલ છે. પ્રવચનોને તપાસવાનું કાર્ય શ્રીમતી પાડલબેન શેઠ, વિલેપાર્લા, મુંબઈ તથા શ્રી અતુલભાઈ જૈન, મલાડ દ્વારા કરવામાં આવેલ છે. આ પ્રસંગે ટ્રસ્ટ તેમના પ્રત્યે આભાર વ્યક્ત કરે છે. જિનવાણી પ્રકાશનનું કાર્ય ગંભીર તથા જવાબદારીપૂર્ણ હોવાથી અત્યંત જાગૃતિપૂર્વક તથા ઉપયોગપૂર્વક કરવામાં આવેલ છે. તેમ છતાં પ્રકાશનકાર્યમાં પ્રમાદવશ કે અજાગૃતિવશ કોઈ ભૂલ રહી ગઈ હોય તો ત્રિકાળવર્તી વીતરાગ દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્ર પ્રત્યે ક્ષમા યાચીએ છીએ. ટ્રસ્ટ, મુમુક્ષુગણને વિનંતી કરે છે કે અશુદ્ધિઓ ટ્રસ્ટને પાઠવે જેથી તે આગળની આવૃત્તિમાં સુધારી શકાય. આ પ્રવચનો www.vitragvani.com ઉપર ઉપલબ્ધ છે.

પાઠકવર્ગ આ પ્રવચનોનો અવશ્ય લાભ લઈ આત્મકલ્યાણને સાધે એવી ભાવના સાથે વિરામ પામીએ છીએ. ઈતિ શિવમ્.

ટ્રસ્ટીગણ
શ્રી કુંદકુંદ-કલાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ,
વિલે પાર્લા, મુંબઈ

ભગવાનશ્રી કુંદકુંદાચાર્ય દેવ

અધ્યાત્મયુગસર્જક પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી

અધ્યાત્મયુગસર્જક પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામીનો સંક્ષિપ્ત જીવન પરિચય

ભારતદેશના ગુજરાત રાજ્યમાં ભાવનગર જિલ્લાના 'ઉમરાળા' ગામમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના દશાશ્રીમાળી વણિક પરિવારના શ્રેષ્ઠીવર્ય શ્રી મોતીચંદભાઈના ઘેર, માતા ઉજમબાની કુંબે, વિક્રમ સંવત ૧૯૪૬ના વૈશાખ સુદ બીજ, (તા. ૨૧-૪-૧૯૯૦) રવિવારે વહેલી સવારે આ બાળ મહાત્માનો જન્મ થયો.

જે સમયે આ બાળ મહાત્મા ઘરતી પર પધાર્યા, તે સમયે જૈનોના જીવનનો શ્વાસ અંધશ્રદ્ધા, પાખંડ અને શુષ્ક ક્રિયાકાંડમાં જ રૂંધાઈ રહ્યો હતો. કોઈક સ્થળે આધ્યાત્મિક ચિંતન ચાલતું હતું, પણ તેમાં અધ્યાત્મ નહોતું. એવા એ અંધકારમય કળિકાળમાં આ તેજસ્વી કલ્પનસૂર્યનો ઉદય થયો.

સાત વર્ષની ઉંમરે નિશાળમાં લૌકિક શિક્ષા લેવાનું શરૂ કર્યું. દરેક વસ્તુના હાર્ટ સુધી પહોંચવાની તેજસ્વી બુદ્ધિપ્રતિભા, મધુરભાષીપણું, શાંતસ્વભાવ, ગંભીર મુખમુદ્રા તથા જતું કરવાનો સ્વભાવ હોવાથી બાળ 'કાનજી' શિક્ષકોમાં તથા વિદ્યાર્થીઓમાં પ્રિય થઈ ગયા. નિશાળમાં તથા જૈન પાઠશાળાના અભ્યાસમાં પ્રાયઃ પ્રથમ નંબર આવતો, પરંતુ નિશાળના લૌકિક અભ્યાસથી તેમને સંતોષ થયો નહિ અને ઊંડે ઊંડે એમ લાગતું કે હું જેની શોધમાં છું તે આ નથી.

તેર વર્ષની ઉંમરે માતૃશ્રીના અવસાનથી પિતાજી સાથે પાલેજ જવાનું થાય છે. ચાર વર્ષ બાદ પિતાજીનો સ્વર્ગવાસ થતાં સત્તર વર્ષની ઉંમરે ભાગીદાર સાથે વેપારમાં જોડાય છે.

વ્યાપારની પ્રવૃત્તિ વખતે પણ તેઓ જરા પણ અપ્રમાણિકતા ચલાવી લેતા નહિ. સત્યનિષ્ઠા, નીતિમત્તા, નિખાલસતા અને નિર્દોષતાથી તેમનું વ્યાવહારિક જીવન સુગંધિત હતું. સાથે તેમનો આંતરિક વ્યાપાર અને ઝુકાવ તો સતત સત્યની શોધ તરફ જ હતો. દુકાનમાં પણ ધાર્મિક પુસ્તકો વાંચતા. વૈરાગી ચિત્તવાળા કલ્પનકુંવર રાત્રિના રામલીલા કે નાટક જોવા જતાં ત્યારે તેમાંથી વૈરાગ્યરસનું ઘોલન કરતાં. જેના ફળસ્વરૂપે સત્તર વર્ષની ઉંમરે ઉજ્જવળ ભવિષ્યની આગાહી કરતા બાર લીટીના કાવ્યની રચના કરે છે : 'શિવરમણી રમનાર તું, તું હી દેવનો દેવ...'

ઓગણીસ વર્ષની ઉંમરથી તો રાત્રિના આહાર, પાણી તથા અથાણાંનો ત્યાગ કરે છે. સત્યની શોધ માટે, દીક્ષા લેવાના ભાવથી ૨૨ વર્ષની યુવા વયે દુકાનનો પરિત્યાગ કરે છે

અને ગુરુ પાસે આજીવન-બ્રહ્મચર્ય વ્રત અંગીકાર કરે છે. પછી ૨૪ વર્ષની વયે (વિ. સં. ૧૯૭૦) જન્મનગરી ઉમરાળામાં ૨૦૦૦ જેટલા સાધર્મીઓના વિશાળ જનસમુદાયની હાજરીમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયની દીક્ષા અંગીકાર કરે છે. દીક્ષા સમયે હાથી પર બેસવા જતાં ઘોતિયું ફાટે છે. તીક્ષ્ણ બુદ્ધિના ધારક ગુરુવરને શંકા પડી જાય છે કે કંઈક ખોટું થાય છે.

દીક્ષા લીધાં બાદ સત્યના શોધક આ મહાત્માએ સ્થાનકવાસી તથા શ્વેતાંબર સંપ્રદાયના સમસ્ત આગમોનો ગહન અભ્યાસ માત્ર ચાર વર્ષમાં જ પૂરો કર્યો. સંપ્રદાયમાં મોટી ચર્ચાઓ ચાલી. કર્મ છે તો વિકાર થાય છે ને? જો કે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને હજી દિગંબર શાસ્ત્રો તો મળ્યા નહોતાં. છતાં પૂર્વના સંસ્કારના બળે તેઓ દઢતાપૂર્વક સિંહગર્જના કરે છે ‘જીવ પોતાથી સ્વતંત્રપણે વિકાર કરે છે; કર્મથી કે પરથી નહિ. જીવ પોતાના ઊંઘા પુરુષાર્થથી વિકાર કરે છે અને સવળા પુરુષાર્થથી નાશ કરે છે.’

વિ. સં. ૧૯૭૮માં મહાવીરપ્રભુના જિનશાસન-ઉદ્ધારનો અને હજારો મુમુક્ષુઓના મહાન પુણ્યોદય સૂચક એક મંગળકારી પવિત્ર પ્રસંગ બને છે.

૩૨ વર્ષની ઉંમરે, વિધિની કોઈ ધન્ય પળે શ્રીમદ્ ભગવત્ કુંદકુંદાચાર્યદેવ વિરચિત સમયસાર નામનું મહાન પરમાગમ દામનગરમાં દામોદર શેઠ દ્વારા પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના હસ્તક્રમણમાં આવે છે અને આ પવિત્ર પુરુષના અંતરમાંથી સહજ જ ઉદ્ગાર નીકળે છે : ‘શેઠ! આ તો અશરીરી થવાનું શાસ્ત્ર છે.’ એનું અધ્યયન અને ચિંતન કરતાં અંતરમાં આનંદ અને ઉદ્ધાસ ઉભરાય છે. આ મહાપુરુષના અંતરંગ જીવનમાં પણ પરમ પવિત્ર પરિવર્તન થયું. ભૂલી પડેલી પરિણતિ નિજ ઘર દેખે છે. ત્યારબાદ વિ.સં. ૧૯૮૨ના ચાતુર્માસ પહેલા રાજકોટમાં શ્રી દામોદરભાઈ લાખાણીએ ‘મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક’ ગ્રંથ પૂ. ગુરુદેવશ્રીને આપ્યો. જે વાંચતા, પોતાના હૃદયની અનેક વાતોનું સમર્થન આ ગ્રંથમાંથી મળી આવતાં તેઓ તેના વાંચનમાં એવા ઓતપ્રોત થઈ જતાં કે તે વખતે તેમને ખાવું-પીવું કે સૂવું ગમતું નહીં. ત્યારબાદ શ્રી પ્રવચનસાર, અષ્ટપાલુડ, દ્રવ્યસંગ્રહ, સમ્યજ્ઞાન દીપિકા, વગેરે દિગંબર શાસ્ત્રોના અભ્યાસથી ૧૩ વર્ષ સુધી ખૂબ જ જ્ઞાનની પ્રગાઢતા બાદ તેઓશ્રીને નિઃશંક નિર્ણય થઈ જાય છે કે દિગંબર જૈનધર્મ જ મૂળ માર્ગ છે અને તે જ સત્ ધર્મ છે. તેથી અંતરંગ શ્રદ્ધા કંઈક અને બહારમાં વેશ કંઈક એવી સ્થિતિ તેમને અસહ્ય થઈ પડે છે. તેથી અંતરમાં ખૂબ જ મનોમંથન બાદ સંપ્રદાય છોડવાનો નિર્ણય કરે છે.

પરિવર્તન માટે યોગ્ય સ્થળની તપાસ કરતાં કરતાં સોનગઢ આવી ‘સ્ટાર ઓફ ઈન્ડિયા’ નામના એકાંત મકાનમાં મહાવીર જન્મકલ્યાણકના દિવસે (વિ. સં. ૧૯૯૧, ચૈત્ર સુદ ૧૩) બપોરે સવા વાગે સંપ્રદાયના ચિહ્ન મુહપત્તીનો ત્યાગ કરે છે અને જાહેર કરે છે : ‘હવે હું સ્થાનકવાસી સાધુ નથી, હું સનાતન દિગંબર જૈન ધર્મનો શ્રાવક છું.’ સિંહ સમાન વૃત્તિના ધારક આ મહાપુરુષે, ૪૫ વર્ષની ઉંમરે અંતરમાં મહાવીર્ય ઉછાળીને આ અદ્ભુત પરાક્રમી

કાર્ય કર્યું.

‘સ્ટાર ઓફ ઈન્ડિયા’માં ત્રણ વર્ષ દરમિયાન જિજ્ઞાસુ ભક્તજનોનો પ્રવાહ દિન-પ્રતિદિન વધતો જ ગયો, જેના કારણે આ મકાન ખુબ જ નાનું પડવા લાગ્યું. તેથી ભક્તોએ આ પરમપ્રતાપી સત્પુરુષ માટે નિવાસ અને પ્રવચનનું મકાન ‘શ્રી જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર’નું નિર્માણ કરાવ્યું. ગુરુદેવશ્રીએ વિ. સં. ૧૯૯૪ના વૈશાખ વદ ૮ના રોજ આ નિવાસસ્થાનમાં મંગળ પદાર્પણ કર્યું. આ ‘સ્વાધ્યાય મંદિર’ જીવન-પર્યંત આ મહાપુરુષની આત્મ-સાધના અને વીરશાસનની પ્રભાવનાનું કેન્દ્ર બની રહ્યું.

અહીં દિગંબર ધર્મના ચારે અનુયોગના નાના-મોટા ૧૮૩ જેટલા ગ્રંથોનો ઊંડાણથી અભ્યાસ કર્યો. તેમાંથી ૩૮ ગ્રંથો પર સભામાં પ્રવચનો કર્યા, જેમાં સમયસાર ઉપર તો ૧૯ વખત અધ્યાત્મવર્ષા કરી છે. પ્રવચનસાર, અષ્ટપાલુડ, પરમાત્મપ્રકાશ, નિયમસાર, પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ, સમયસાર કળશ-ટીકા વગેરે ગ્રંથો પર પણ અનેકવાર પ્રવચનો કર્યા છે.

દિવ્યધ્વનિનું રહસ્ય સમજાવનાર તેમજ કુંદકુંદાદિ આચાર્યોના ગહન શાસ્ત્રોનું રહસ્યોદ્ઘાટન કરનાર આ મહાપુરુષની ભવતાપવિનાશક અમૃતવાણીને ભાઈશ્રી નવનીતભાઈ ઝવેરીની દીર્ઘદષ્ટિને કારણે શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ દ્વારા ઈ.સ.૧૯૫૯ થી ૧૯૮૦ સુધી નિયમિત રીતે ટેપમાં ઉતારી લેવામાં આવી હતી. જેના પ્રતાપે આજે આપણી પાસે ૯૦૦૦ થી વધુ પ્રવચનો સુરક્ષિતપણે ઉપલબ્ધ છે. આ મંગલ વાણી દેશ-વિદેશના તમામ મુમુક્ષુમંડળોમાં તેમજ લાખો જિજ્ઞાસુ મુમુક્ષુઓના ઘેર-ઘેર ગુંજતી થઈ ગઈ છે. તેથી એટલું તો નક્કી છે કે ભરતક્ષેત્રના ભવ્યજીવોને પંચમ કાળના અંત સુધી આ દિવ્યવાણી જ ભવના અભાવમાં પ્રબળ નિમિત્ત થશે.

આ મહાપુરુષનો ધર્મસંદેશ દેશ-વિદેશના સમસ્ત મુમુક્ષુઓને નિયમિત મળતો રહે તે હેતુથી સૌ પ્રથમ વિ. સં. ૨૦૦૦ના માગશર (ડિસેમ્બર ૧૯૪૩) માસથી ‘આત્મધર્મ’ નામની માસિક આધ્યાત્મિક-પત્રિકાનું પ્રકાશન સોનગઢથી મુરબ્બી શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશીના સંપાદન હેઠળ શરૂ થયું. આજે પણ ‘આત્મધર્મ’ ગુજરાતી તેમજ હિન્દી ભાષામાં નિયમિત રીતે પ્રકાશિત થઈ રહ્યું છે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના દૈનિક પ્રવચનોને પ્રસિદ્ધ કરતું ‘શ્રી સદ્ગુરુ પ્રવચન પ્રસાદ’ સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૦ થી નવેમ્બર ૧૯૫૬ સુધી પ્રકાશિત થયું. સ્વાનુભૂતિવિભૂષિત આ ચૈતન્યવિહારી મહાપુરુષની મંગળવાણી વાંચીને તેમજ સાંભળીને હજારો સ્થાનકવાસી, શ્વેતાંબર તથા અન્ય કોમના ભવ્યજીવો પણ તત્ત્વની સમજણપૂર્વક સાચા દિગંબર જૈનધર્મના અનુયાયી થયા. અરે..! મૂળ દિગંબર જૈનો પણ સાચા અર્થમાં દિગંબર જૈન બન્યા.

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ દ્વારા દિગંબર આચાર્યો-મુનિવરોના તેમજ આત્માનુભવી પંડિતવર્યોના ગ્રંથો અને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના તે ગ્રંથો પરના પ્રવચનોને પુસ્તક રૂપે છપાવવાનું કાર્ય વિ. સં. ૧૯૯૯ (ઈ.સ. ૧૯૪૩)થી શરૂ થયું. આ સત્-સાહિત્ય દ્વારા

વીતરાગી તત્ત્વજ્ઞાનની દેશ-વિદેશમાં અપૂર્વ પ્રભાવના થઈ, જે આજે પણ અવિરતપણે ચાલી રહી છે. પરમાગમોનું ઊંડું રહસ્ય સમજાવીને કૃપાળુ કલાન ગુરુદેવે આપણા સહુ ઉપર કરુણા વરસાવી છે. તત્ત્વજિજ્ઞાસુ જીવો માટે આ એક મહાન આધાર છે અને દિગંબર જૈન સાહિત્યની આ એક અમૂલ્ય સંપત્તિ છે.

દસલક્ષણ પર્યુષણ પર્વ દરમ્યાન ભારતભરમાં અનેક સ્થળોએ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ પ્રરૂપેલા તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રચાર માટે પ્રવચનકારો મોકલાય છે. આ પ્રવૃત્તિથી ભારતભરના સમસ્ત દિગંબર સમાજમાં જાગૃતિ આવી છે. આજે પણ દેશ-વિદેશમાં પર્યુષણ પર્વમાં સેંકડો પ્રવચનકાર વિદ્વાનો આ વીતરાગી વાણીનો ડંકો વગાડે છે.

બાળકોમાં તત્ત્વજ્ઞાનના સંસ્કારોનું સિંચન થાય તે હેતુથી સોનગઢમાં વિ. સં. ૧૯૯૭ (ઈ. સ. ૧૯૪૧)ના મે માસના વેકેશનથી ૨૦ દિવસના ધાર્મિક શિક્ષણ વર્ગ શરૂ થયા. વડીલો માટેનો પ્રૌઢ શિક્ષણ વર્ગ વિ. સં. ૨૦૦૩ના શ્રાવણ માસથી શરૂ કરવામાં આવેલ છે.

સોનગઢમાં વિ.સં. ૧૯૯૭ના ફાગણ સુદ બીજના રોજ નૂતન દિગંબર જિનમંદિરમાં કલાનગુરુના મંગળ હસ્તે શ્રી સીમંધરાદિ ભગવંતોની પંચકલ્યાણક વિધિપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા થઈ. તે સમયે સૌરાષ્ટ્રમાં માંડ ચાર-પાંચ દિગંબર જિનમંદિરો હતા અને દિગંબર જૈનો તો ભાગ્યે જ જોવા મળતા હતાં. આવા ક્ષેત્રે ગુરુદેવશ્રીની પાવન પ્રેરણાથી પ્રથમ જિનમંદિર બને છે અને બપોરે પ્રવચન બાદ જિનમંદિરમાં અડધો કલાક ભક્તિ થાય છે, જેમાં જિનવરભક્ત ગુરુરાજ હંમેશા હાજર રહે છે. ઘણીવાર તેઓશ્રી અતિભાવવાહી ભક્તિપાન કરાવતાં. આમ, ગુરુદેવશ્રીનું જીવન નિશ્ચય-વ્યવહારની અપૂર્વ સંધિપૂર્વકનું હતું.

ઈ. સ. ૧૯૪૧ થી ઈ. સ. ૧૯૮૦ દરમ્યાન સૌરાષ્ટ્ર-ગુજરાત ઉપરાંત ભારત દેશના અનેક શહેરોમાં તથા વિદેશમાં (નાઈરોબીમાં) એમ કુલ ૬૬ દિગંબર જિનમંદિરોની મંગળ પ્રતિષ્ઠા, આ વીતરાગમાર્ગ પ્રવર્તક સત્પુરુષના પવિત્ર કરકમળ દ્વારા થઈ.

જન્મમરણથી રહિત થવાના સંદેશા નિરંતર સંભળાવનાર આ ચૈતન્યવિહારી પુરુષની મંગળકારી જન્મજયંતી ઉજવવાની શરૂઆત ૫૯મા વર્ષથી થઈ. ૭૫મા હિરકજયંતી પ્રસંગે સમગ્ર ભારતના જૈન સમાજ દ્વારા ચાંદી જડિત એક આઠસો પાનાનો દળદાર ‘અભિનંદન ગ્રંથ’ આ ભાવિ તીર્થાધિનાથને ભારત સરકારના તત્કાલીન ગૃહમંત્રી શ્રી લાલબહાદુર શાસ્ત્રી દ્વારા મુંબઈમાં દેશભરના હજારો ભક્તોની હાજરીમાં અર્પણ થયો.

શ્રી સમ્મેદશીખરજીની યાત્રા નિમિત્તે ઈ. સ. ૧૯૫૭ તથા ઈ. સ. ૧૯૬૭માં એમ બે વખત સમગ્ર ઉત્તર અને પૂર્વ ભારતમાં મંગળ વિહાર કર્યો. તે જ રીતે ઈ. સ. ૧૯૫૯ અને ઈ. સ. ૧૯૬૪માં એમ બે વખત દક્ષિણ અને મધ્ય ભારતમાં મંગળ વિહાર કર્યો. આ મંગળ તીર્થયાત્રાના વિહાર દરમ્યાન લાખો જિજ્ઞાસુ જીવોએ આ સિદ્ધપદના સાધક સંતના દર્શન કર્યા અને તેઓશ્રીની ભવાંતકારી અમૃતમય વાણી સાંભળીને અનેક ભવ્ય જીવોના જીવનની

દિશા આત્મ-સન્મુખ થઈ ગઈ. આ સત્પુરુષને અનેક સ્થાનોથી લગભગ ૮૦ જેટલા અભિનંદન પત્ર અર્પણ થયા.

શ્રી વીરપ્રભુના નિર્વાણ બાદ, આ સળંગ ૪૫ વર્ષનો સમય (વીર સંવત ૨૪૬૧ થી ૨૫૦૭ અર્થાત્ ઈ. સ. ૧૯૩૫ થી ૧૯૮૦) વીતરાગમાર્ગની પ્રભાવનાનો સુવર્ણકાળ હતો. જે કોઈ મુમુક્ષુ અધ્યાત્મ તીર્થધામ સુવર્ણપુરી જતા, તેમને તો ત્યાં ચતુર્થ કાળનો જ અનુભવ થતો.

વિ. સં. ૨૦૩૭ના કારતક વદ ૭, (તા. ૨૮-૧૧-૧૯૮૦) શુક્રવારના રોજ, આ પ્રબળ પુરુષાર્થી આત્મજ્ઞ સંતપુરુષ દેહાદિનું લક્ષ છોડી પોતાના જ્ઞાયક ભગવાનના અંતરધ્યાનમાં એકાગ્ર થયા, અતીન્દ્રિય આનંદકંઠ નિજ પરમાત્મતત્ત્વમાં લીન થયા. સાંજે આકાશનો સૂર્ય અસ્ત થયો, ત્યારે સર્વજ્ઞપદના સાધક સંતે ભરતક્ષેત્રથી સ્વર્ગપુરી તરફ પ્રયાણ કર્યું. તેઓશ્રી વીરશાસનને પ્રાણવંતું કરી અધ્યાત્મયુગનું સર્જન કરતાં ગયાં.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી આ યુગના એક મહાન અને અસાધારણ વ્યક્તિ હતા. તેમના બહુમુખી વ્યક્તિત્વની સૌથી મોટી વિશેષતા એ છે કે તેમણે સત્યથી ખુબ જ દૂર જન્મ લઈને સ્વયંબુદ્ધની જેમ સત્યનું અનુસંધાન કર્યું અને પોતાના પ્રચંડ પુરુષાર્થથી આત્મસાત્ પણ કર્યું.

આ વિદેહ દશાવંત મહાપુરુષનું અંતર જેટલું ઉજ્જ્વળ હતું તેટલું બાહ્યજીવન પણ પવિત્ર છે; પવિત્રતા અને પુણ્યનો સહજ યોગ આ કળિકાળમાં ભાગ્યે જ જોવા મળે છે. તેમની અત્યંત નિયમિત દિનચર્યા, સાત્ત્વિક અને પરિમિત આહાર, આગમ સંમત સંભાષણ, કરુણ અને સુકોમળ હૃદય, તેમના વિરલ વ્યક્તિત્વના અભિન્ન અવયવો હતા. શુદ્ધાત્મતત્ત્વનું નિરંતર ચિંતન અને સ્વાધ્યાય એ જ તેમનું જીવન હતું. જૈન શ્રાવકના પવિત્ર આચાર પ્રત્યે તેઓશ્રી હંમેશા સતર્ક અને સાવધાન હતા. તેઓ જગતની પ્રશંસા કે નિંદાથી અપ્રભાવિત, માત્ર પોતાની સાધનામાં જ તત્પર રહેતા. ભાવલિંગી મુનિઓના તેઓ દાસાનુદાસ હતા.

આચાર્ય ભગવંતોએ જે મુક્તિનો માર્ગ પ્રકાશ્યો છે તેને આ અનુભૂતિ વિભૂષિત સંતપુરુષે પોતાના શુદ્ધાત્મતત્ત્વની અનુભૂતિના આધારે, સાતિશય જ્ઞાન અને વાણી દ્વારા, યુક્તિ ને ન્યાયથી સર્વ પ્રકારે સમજાવ્યો છે. દ્રવ્યની સ્વતંત્રતા, દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયિ, ઉપાદાન-નિમિત્ત, નિશ્ચય-વ્યવહાર, ક્રમબદ્ધપર્યાયિ, કારણશુદ્ધપર્યાયિ, આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ, સમ્યજ્ઞાન અને તેનો વિષય, સમ્યજ્ઞાન અને જ્ઞાનનું સ્વ-પરપ્રકાશકપણું ઈત્યાદિ સમસ્ત તેઓશ્રીના પરમ પ્રતાપે આ કાળે સત્યરૂપે બહાર આવ્યું છે. આજે દેશ-વિદેશમાં લાખો જીવો મોક્ષના માર્ગને સમજવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, તે તેઓશ્રીનો જ પરમ પ્રતાપ છે.

સમગ્ર જીવન દરમ્યાન આ ગુણવંતા જ્ઞાનીપુરુષે બહુ જ અલ્પ લખ્યું છે, કેમકે તેઓશ્રીને તો તીર્થકરની વાણી જેવો યોગ હતો. તેમની અમૃતમય મંગળવાણીનો પ્રભાવ જ એવો હતો

કે સાંભળનાર તેનું રસપાન કરતાં થાકતા જ નહિ. દિવ્યભાવશ્રુત જ્ઞાનધારી આ પુરાણપુરુષે પોતે જ પરમાગમના આ સારભૂત સિદ્ધાંતો લખાવ્યા છે :

૧. એક દ્રવ્ય બીજા દ્રવ્યને અડે નહિ, સ્પર્શે નહિ.
  ૨. દરેક દ્રવ્યની દરેક પર્યાય ક્રમબદ્ધ જ થાય છે.
  ૩. ઉત્પાદ, ઉત્પાદથી છે, વ્યયથી કે ધ્રુવથી નથી.
  ૪. ઉત્પાદ પોતાના ષટ્કારકના પરિણામનથી થાય છે.
  ૫. પર્યાયના અને ધ્રુવના પ્રદેશ ભિન્ન છે.
  ૬. ભાવશક્તિના કારણે પર્યાય હોય જ છે, કરવી પડતી નથી.
  ૭. ભૂતાર્થના આશ્રયે સમ્યગ્દર્શન થાય છે.
  ૮. ચારે અનુયોગનું તાત્પર્ય વીતરાગતા છે.
  ૯. સ્વદ્રવ્યમાં પણ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયના ભેદ પાડવા તે અન્યવશપણું છે.
  ૧૦. ધ્રુવનું આલંબન, પણ વેદન નહિ, અને પર્યાયનું વેદન, પણ આલંબન નહિ.
- આ અધ્યાત્મયુગસર્જક મહાપુરુષે પ્રકાશેલ સ્વાનુભૂતિનો પાવન પંથ જગતમાં સદા જયવંત વર્તો!

તીર્થંકર શ્રી મહાવીર ભગવાનની દિવ્યધ્વનિનું રહસ્ય સમજાવનાર શાસન સ્તંભ શ્રી કલાન ગુરુદેવ ત્રિકાળ જયવંત વર્તો!

સત્પુરુષનો પ્રભાવના ઉદય જયવંત વર્તો!

અનુક્રમણિકા

પ્રવચન ક્રમાંક	તારીખ	શ્લોક/ગાથા	પૃષ્ઠ નંબર
૦૧	૦૯.૦૬.૧૯૭૦	ગાથા-૧, ૨	૦૧
૦૨	૧૬.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૧૪
૦૩	૧૭.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૨૭
૦૪	૧૮.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૪૦
૦૫	૨૦.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૫૩
૦૬	અવાજ ખરાબ છે.		
૦૭	અવાજ ખરાબ છે.		
૦૮	૨૩.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૬૬
૦૯	૨૪.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૭૭
૧૦	૨૫.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૯૧
૧૧	૨૭.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૧૦૩
૧૨	૨૮.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૧૧૮
૧૩	૨૯.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨	૧૩૧
૧૪	૩૦.૦૯.૧૯૭૩	ગાથા-૨, ૩	૧૪૨
૧૫	૦૧.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૩, ૪	૧૫૩
૧૬	૦૨.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૫ થી ૭	૧૬૫
૧૭	૦૩.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૮	૧૭૬
૧૮	૦૫.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૯ થી ૧૧	૧૯૦
૧૯	૦૬.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૧૧	૨૦૨
૨૦	૦૭.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૧૨, ૧૩	૨૧૫
૨૧	૦૮.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૧૪	૨૨૯
૨૨	૦૯.૧૦.૧૯૭૩	ગાથા-૧૫, ૧૬	૨૪૧

୨୩	୧୦.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୧୬, ୧୭	୨୫୪
୨୪	୧୧.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୧୮, ୧୯	ଓପଲବ୍ଧ ନଥୀ.
୧୫	୨୩.୦୬.୧୯୭୦	ଗାଥା-୧୮ ଥି ୨୦	୨୬୬
୨୫	୧୩.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୧୯ ଥି ୨୧	୨୮୦
୨୬	୧୪.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୨୧, ୨୨	୨୯୩
୨୭	୧୫.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୨୨ ଥି ୨୪	୩୦୬
୨୮	୧୬.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୨୫ ଥି ୨୮	୩୧୯
୨୯	୧୭.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୨୮ ଥି ୩୧	୩୩୩
୩୦	୧୮.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୩୨ ଥି ୩୫	୩୪୬
୩୧	୧୯.୧୦.୧୯୭୩	ଗାଥା-୩୫, ୩୬	୩୫୮

શ્રીમદ્ ભગવાન કુંદકુંદાચાર્યદેવ વિરચિત

અષ્ટપાહુ અમૃત

(ભાગ-૧)

(અધ્યાત્મયુગપુરુષ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામીના
શ્રી અષ્ટપાહુ ઉપરના સળંગ પ્રવચનો)

દર્શનપાહુ

જયેષ્ઠ સુદ ૫, મંગળવાર તા. ૦૯-૦૬-૧૯૭૦
ગાથા-૧, ૨, પ્રવચન - ૧

ભગવાનના માર્ગમાં વ્યયછેદ ન થાય એવા અનેક ગ્રંથો આચાર્યોએ કર્યા. ‘ઉનમેં દિગમ્બર સમ્પ્રદાય મૂલસંઘ નન્દિ આમ્નાય સરસ્વતીગચ્છમેં શ્રી કુન્દકુન્દ મુનિ હુએ ઔર ઉન્હોને પાહુડગ્રન્થોં કી રચના કી. ઉન્હેં સંસ્કૃત ભાષા મેં પ્રાભૂત કલતે હેં ઔર વે પ્રાકૃત ગાથાબદ્ધ હેં.’ ગાથા પ્રાકૃત છે. ‘કાલ દોષસે જીવોંકી બુદ્ધિ મન્દ હોતી હૈ...’ કાળદોષને કારણે જેની બુદ્ધિ થોડી છે, ‘જિસસે વે અર્થ નહીં સમજ સકતે;...’ એથી એનો અર્થ સમજમાં આવતો નથી. ‘ઈસલિયે દેશભાષામય વચનિકા હોગી તો સબ પઢેંગે...’ ચાલતી ભાષામાં હોય તો બધા વાંચે. ‘ઔર અર્થ સમજેંગે તથા શ્રદ્ધાન દઢ હોગા’ સાચું સમજે તો દઢ શ્રદ્ધા થાય હો. ‘ઐસા પ્રયોજન વિચાર કર વચનિકા લિખ રહે હેં,...’ એ પ્રયોજન વિચારીને વચનિકા લખાય છે. ‘અન્ય કોઈ ખ્યાતિ-પ્રસિદ્ધિ, બડાઈ યા લાભકા પ્રયોજન નહીં હૈ.’ એમ વચનિકાકાર કહે છે.

‘ઈસલિયે હે ભવ્ય જીવો! ઈસે પઢકર,...’ અર્થ સમજી ‘અર્થ સમજકર, ચિત્તમેં ધારણ કરકે યથાર્થ મતકે બાહ્યલિંગ...’ જે વાત ઉપર વજન છે. વીતરાગમાર્ગમાં મુનિનું બાહ્ય લિંગ નગ્ન હોય છે ‘એવં તત્ત્વાર્થકા શ્રદ્ધાન દઢ કરના. અને તત્ત્વાર્થની શ્રદ્ધા દઢ કરવી. ઈસમેં કુછ બુદ્ધિ કી મંદતાસે...’ બુદ્ધિની મંદતાથી ‘પ્રમાદકે વશ અન્યથા અર્થ લિખ દૂં...’ અન્યથા કોઈ (બીજો અર્થ) લખાઈ જાય ‘તો અધિક બુદ્ધિમાન મૂલગ્રન્થકો દેખકર, શુદ્ધ કરકે પઢેં ઔર મુઝે અલ્પબુદ્ધિ

જ્ઞાનકર ક્ષમા કરે.’ લ્યો. આ હિન્દી ભાષા બહુ સહેલી છે.

હવે દોહા.

બંદૂં શ્રી અરિહંતકૂં મન વચન તન ઇકતાન।
મિથ્યાભાવ નિવારિકૈં કરૈં સુ દર્શન જ્ઞાન।।

શ્રી અરિહંત ભગવાનને મન, વચન અને તનની એકતાથી વંદન કરું છું. મિથ્યાભાવ નિવારીને (એટલે) અજ્ઞાન આદિ મિથ્યાત્વનો નાશ કરીને ‘કરૈં સુ દર્શન જ્ઞાન’ સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્જ્ઞાન કરે એ માટે આ વચનિકા હું લખું છું.

‘અબ ગ્રન્થકર્તા શ્રી કુંદાકુંદાચાર્ય ગ્રંથકે આદિ મેં ગ્રન્થકી ઉત્પત્તિ...’ ગ્રંથની ઉત્પત્તિ કેમ થઈ? ‘ઉસકે જ્ઞાનકા કારણ જો પરમ્પરા ગુરુકા પ્રવાહ ઉસે મંગલકે હેતુ નમસ્કાર કરતે હૈં :-’ લ્યો. હવે કુંદાકુંદાચાર્ય પોતે નમસ્કાર કરે છે.

કારુણ ગમુક્કારં જિણવરવસહસ્સ બહુમાણસ્સ।
દંસણમગ્ગં વોચ્છામિ જહાકમ્મં સમાસેણ।।૧।।

આ પહેલી ગાથા છે.

‘ઈસકા દેશભાષામય અર્થ :- આચાર્ય કહતે હૈં કિ મૈં જિનવર વૃષભ ઐસે જો આદિ તીર્થકર શ્રી ઋષભદેવ તથા અંતિમ તીર્થકર શ્રી વર્ધમાન, ઉન્હૈં નમસ્કાર કરકે...’ પહેલા અને છેલ્લા બન્ને આવી ગયા. ‘ઋષભદેવ ભગવાન અને વર્ધમાન’. તીર્થકર ‘દર્શન અર્થાત્ મતકા જો માર્ગ હૈ ઉસે યથાનુક્રમ સંક્ષેપમેં કહૂંગા.’ મત એટલે દર્શન. દર્શન એને કહેવાય કે મુનિનું બાત્વ નણપણું અને અંતરમાં વીતરાગી દશા એને અહીંયાં મત અને દર્શન કહેવામાં આવ્યું છે. ‘યથાનુક્રમ સંક્ષેપમેં કહૂંગા.’

‘ભાવાર્થ :- યહાં જિનવર ઋષભ વિશેષણ હૈ;...’ એનો એવો અર્થ છે ‘જિન શબ્દ હૈ ઉસકા અર્થ ઐસા હૈ કિ - જો કર્મશત્રુકો જીતે સો જિન.’ કર્મશત્રુને જીતે તે જિન. ‘વહાં સમ્યક્દષ્ટિ અવ્રતીસે લેકર કર્મ કી ગુણશ્રેણીરૂપ નિર્જરા કરનેવાલે સભી જિન હૈ...’ લ્યો. સમ્યક્દષ્ટિથી માંડીને ગુણશ્રેણીરૂપ નિર્જરા કરનારા બધા ચોથા ગુણસ્થાનવાળાને પણ જિન કહેવામાં આવે છે. લ્યો. સમ્યક્દષ્ટિની કોઈ ગણતરી નથી. ચારિત્ર હોય તો ..? કહે છે ને? અહીં તો કહે સમ્યક્દષ્ટિને જિન કહેવામાં આવે છે.

મુમુક્ષુ :- ચારિત્ર અંશે...

ઉત્તર :- એ જુદી વાત છે. પણ મિથ્યાત્વની અપેક્ષાએ સમ્યક્દર્શન સર્વોત્કૃષ્ટ વસ્તુ છે. વંદન કરવાને લાયક છે. આવે છે કે નહિ? જજૈ.. આવતું નથી છ ઢાળામાં? ‘લેશ ન સંયમ પણ સુરનાથ જજૈ હૈ.’ આવે છે? જજૈ હૈ, ઈન્દ્રો જેને પૂજે છે. અહીં તો ચારિત્રની ... વીતરાગી નિર્ગ્રંથ દશા એ તો અલૌકિક

વાત છે. સમજાય છે કાંઈ? એને હિસાબે સમ્યજ્ઞિ તો હલકા છે. પણ અહીં તો સમ્યજ્ઞનની ભૂમિકા, અનંતકાળથી નહિ પ્રગટેલું એવું સ્વરૂપનું ભાન, અનુભવ એ અલૌકિક ચીજ છે. માર્ગ જ્યાંથી શરૂ થાય ત્યાંથી જિન કહેવામાં આવ્યા છે.

‘સમ્યજ્ઞિ અવ્રતીસે લેકર કર્મ કી ગુણશ્રેણીરૂપ નિર્જરા કરનેવાલે સભી જિન હૈ ઉનમેં વર અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ. ઈસ પ્રકાર...’ જિનવર નામ ગણધર. જિનમાં પણ વર નામ પ્રધાન ‘ગણધર આદિ મુનિયોંકો જિનવર કહા જાતા હૈ;...’ લ્યો. ગણધરને જિનવર કહ્યા. ‘ઉનમેં વૃષભ અર્થાત્ પ્રધાન એસે ભગવાન તીર્થકર પરમદેવ હૈ.’ ત્રણ બોલ લીધા. દ્રવ્યસંગ્રહમાં શરૂઆતમાં આવે છે ને? દ્રવ્યસંગ્રહમાં આવે છે. ‘ઉનમેં પ્રથમ તો શ્રી શ્રીઋષભદેવ હુએ ઔર ઈસ પંચમકાલકે પ્રારંભ તથા ચતુર્થકાલકે અંતમેં અન્તિમ તીર્થકર શ્રી વર્ધમાનસ્વામી હુએ હૈ. વે સમસ્ત તીર્થકર જિનવર વૃષભ હુએ હૈ...’ લ્યો. બીજો અર્થ કહ્યો. જિનવર એ તો સર્વ તીર્થકરને જિનવર વૃષભ કહેવામાં આવે છે. ‘ઉન્હેં નમસ્કાર હુઆ. વહાં વર્ધમાન એસા વિશેષણ સભીકે લિયે જાનના;...’ વૃષભદેવ એટલે વૃષતિ ગચ્છતિ ઈતિ આત્મા એ બધા વર્ધમાન ભગવાન બધા વૃષભદેવ કહેવાય.

‘ક્યોંકિ સભી અંતરંગ એવં બાહ્ય લક્ષ્મીસે વર્ધમાન હૈ.’ સર્વ તીર્થકરો અંતર લક્ષ્મી કેવળજ્ઞાનાદિ, બાહ્ય લક્ષ્મી સમવસરણ આદિ (એનાથી) વર્ધમાન છે. ‘અથવા જિનવર વૃષભ શબ્દસે તો આદિ તીર્થકર શ્રી ઋષભદેવકો ઔર વર્ધમાન શબ્દસે અન્તિમ તીર્થકરકો જાનના. ઈસ પ્રકાર આદિ ઔર અંતકે તીર્થકરોકો નમસ્કાર કરને સે મધ્યકે તીર્થકરોકો ભી સામર્થ્યસે નમસ્કાર જાનના.’ મધ્યમાં બધા બાવીસ તીર્થકરને પણ નમસ્કાર થઈ ગયા. ‘તીર્થકર સર્વજ્ઞ વીતરાગકો તો પરમગુરુ કહતે હૈ ઔર ઉનકી પરિપાટીમેં ચલે આ રહે ગૌતમાદિ મુનિયોંકો જિનવર વિશેષણ દિયા ઉન્હેં અપર ગુરુ કહતે હૈ;...’ પર અને અપર ગુરુ આવે છે ક્યાંય? એય...! પર-અપર ગુરુ આવે છે કે નહિ ક્યાંય? સમયસારની પાંચમી ગાથા. યાદ ન રહે ને પણ.

‘ઈસપ્રકાર પરાપર ગુરુઓંકા પ્રવાહ જાનના.’ પર સર્વજ્ઞથી માંડીને અપર જે ગૌતમ ગણધર આદિ મુનિ (અને) પોતાના ગુરુ થઈ ગયા. ‘ગુરુઓંકા પ્રવાહ...’ અનાદિ માર્ગ ચાલ્યો આવે છે, કહે છે. ‘વે શાસ્ત્રકી ઉત્પત્તિ...’ એનાથી શાસ્ત્રની ઉત્પત્તિ થાય છે. ‘તથા જ્ઞાનકે કારણ હૈ.’ ઉન્હેં ‘ગ્રન્થકે આદિમેં નમસ્કાર કિયા.’ લ્યો. શાસ્ત્રની ઉત્પત્તિના કારણ છે અને જ્ઞાનનું કારણ છે. શાસ્ત્રની ઉત્પત્તિ પણ મુનિઓથી થઈ છે અને જ્ઞાનનું પણ કારણ છે. આ કારણે તેને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે.

‘અબ, ધર્મકા મૂલ દર્શન હૈ, ઈસલિયે જો દર્શનસે રહિત હો ઉસકી વંદના નહીં કરના ચાહિયે...’ હવે અહીંથી માર્ગ શરૂ થાય છે. એટલે પહેલા નમસ્કાર, વંદન કર્યા.

દંસણમૂલો ધમ્મો ઉવઙ્ગો જિણવરેહિં સિસ્સાણં।

તં સોઝ્ઞા સકણ્ણે દંસણહીણો ણ વંદિવ્વો।।૨।।

અર્થ :- ‘જિનવર જો સર્વજ્ઞદેવ હૈ ઉન્હોને શિષ્ય જો ગણધર આદિક કો ધર્મકા ઉપદેશ દિયા હૈ;...’ એણે-ભગવાનોએ અને ગણધરોએ ધર્મનો ઉપદેશ કર્યો. ‘કૈસા ઉપદેશ દિયા હૈ? કિ દર્શન જિસકા મૂલ હૈ.’ એવો ધર્મ ઉપદેશ્યો. લ્યો. જેમાં સમ્યજ્ઞર્શન મૂળ છે એવો ધર્મ ભગવાને કહ્યો છે. આ દર્શનપાહુડ છે ને? ‘કિ દર્શન જિસકા મૂલ હૈ.’ એવો ધર્મ ઉપદેશ્યો. ‘મૂલ કહાં હોતા હૈ કિ જેસે મન્દિર કે નીવ...’ પાયો. મકાન, મકાનનો પાયો. ‘ઔર વૃક્ષકે જડ...’ વૃક્ષનું મૂળ. ‘ઉસીપ્રકાર ધર્મકા મૂલ દર્શન હૈ.’ મંદિરનો પાયો અને વૃક્ષનું જેમ મૂળ (હોય), એમ ધર્મનું મૂળ સમ્યજ્ઞર્શન છે. એ સમ્યજ્ઞર્શન વિના ધર્મ ત્રણ કાળમાં હોતો નથી.

મુમુક્ષુ :- ચારિત્ર હોય એને દર્શન હોય...

ઉત્તર :- ચારિત્ર હોય એને દર્શન હોય જ. પણ ચારિત્ર જોઈએ ને. ચારિત્ર એટલે શું? પ્રતાદિની ક્રિયા એ ચારિત્ર છે? એય..! દેવચંદજી! બાહ્ય પંચ મહાવ્રત આદિના વિકલ્પ છે એ કાંઈ ચારિત્ર નથી, એ તો અચારિત્ર છે. એ તો ચારિત્રનો દોષ છે. બધું સવારમાં આવ્યું હતું. રાગ વ્યવહાર છે, બંધનું કારણ છે, એ આત્મામાં એ .. નથી. ... નથી. આત્માનો એ પર્યાય જ નથી. આહાહા..! અરે..! ... સાંભળ્યું છે? દર્શન વસ્તુ આખી જૈનનું મૂળ, ધર્મનું મૂળ દર્શન છે. ધર્મનું મૂળ સમ્યજ્ઞર્શન છે.

‘ઈસલિયે આચાર્ય ઉપદેશ દેતે હૈ કિ...’ તેથી આચાર્ય મહારાજ ઉપદેશ કરે છે. ‘હે સકર્ણ...’ પંડિત સત્પુરુષો! કાન છે અને સાંભળ્યું છે એમ કહે છે. તત્ત્વની વાત જેણે સાંભળી છે, શ્રદ્ધી છે એવા ‘હે સકર્ણ અર્થાત્ સત્પુરુષો! સર્વજ્ઞકે કહે હુએ ઉસ દર્શનમૂલરૂપ ધર્મકો અપને કાનોસે સુનકર જો દર્શનસે રહિત હૈ...’ ‘સર્વજ્ઞકે કહે...’ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા, એણે જે સમ્યજ્ઞર્શન ધર્મ કહ્યો. રાગ ને વિકલ્પ ને મનથી પાર એવું ચૈતન્ય ધ્રુવ સ્વરૂપ. સમજાણું કાંઈ? એ ચૈતન્ય ભગવાન ધ્રુવ સ્વરૂપની અંતર પ્રતીત અને અનુભવમાં શ્રદ્ધા (કરવી) એવો સર્વજ્ઞ ઉપદેશ કર્યો.

‘દર્શનમૂલરૂપ ધર્મકો અપને કાનોસે સુનકર...’ સાંભળી કરી ‘જો દર્શનસે રહિત હૈ...’ જે સમ્યજ્ઞર્શન રહિત છે. જેની શ્રદ્ધામાં (એમ છે કે) રાગથી ધર્મ થાય, પુણ્યથી ધર્મ થાય, સર્વજ્ઞ સિવાય કહેલા તત્ત્વો પણ સાચા છે, બીજાના તીર્થક્ષેત્રે પણ ધર્મ થાય છે, બીજા ધર્મમાં પણ કાંઈક ધર્મ છે, એવી માન્યતાવાળા જીવો છે એ સમ્યજ્ઞર્શન રહિત છે. સમજાણું? બદ્ધિનાથના દેરાસરમાંથી લખાણ આવ્યું છે. આમાં આવ્યું છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એને બિચારાને ખબર નથી.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા. બીજે પાપ કર્યા હોય તો આ તીર્થોમાં નાશ થાય છે, એમ લખ્યું છે. ક્યાં તીર્થ હતું? તીર્થ તો આત્મા છે. આનંદમૂર્તિ વીતરાગસ્વરૂપ, એની અંતર જતાં, સ્નાન કરતા તીર્થ થાય છે. એ તીર્થ

છે. આ બહારના તીર્થ, વીતરાગના બહારના તીર્થ એ વ્યવહાર છે. તો અન્યના તીર્થમાં તો છે જ ક્યાં? સમજાણું કાંઈ? સમ્મેદશિખર, શેત્રુંજય તીર્થો છે, એ પાપનો નાશ કરનારા તીર્થ નથી. એ તો શુભભાવ હોય છે એથી જરી અશુભાદિ ન હોય, એટલી વાત છે. એ તીર્થ.. તીર્થ તો આત્મા છે. પૂર્ણાનંદનો નાથ તરણ ઉપાયના સ્વભાવથી ભરેલો છે. સમજાણું કાંઈ? તીર્થ તો એ છે. સ્નાન કરવા લાયક એ છે.

અનંત આનંદ અને જ્ઞાનનો સ્વભાવ એવો જે આત્મા તે સર્વજ્ઞે કહ્યો એ આત્મા. પાછા બીજા આત્મા કહે છે એ આત્મા નહિ. એથી કહ્યું ને? ‘સર્વજ્ઞે કહે હુંએ ઉસ દર્શનમૂલરૂપ ધર્મકો અપને કાનોંસે સુનકર...’ સર્વજ્ઞ ભગવાને કહ્યું એ. સર્વજ્ઞ ભગવાને કહેલો માર્ગ તો દિગંબર દર્શનમાં જ છે. બીજે છે નહિ. વાત તો આવશે. આવી ચોખ્ખી વાત આવશે આમાં તો. આમાં તો ઝાટકીને બધું કાઢી નાખ્યું છે. એમ છે. દિગંબર દર્શન અનાદિ સનાતન સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે કહ્યો એ માર્ગનું સ્વરૂપ પરંપરા દિગંબર ધર્મમાં છે. એ સિવાય બીજે ક્યાંય છે નહિ. એ માટે આ ‘દર્શનપાલુડ’ બનાવ્યું છે. જુઓ! દર્શન સર્વજ્ઞનું મૂળ છે. કથનમાં દર્શનપ્રધાન વાત આવી છે. સમ્યક્દર્શન તો, સાચા દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્ર જ્યાં નથી ત્યાં સમ્યક્દર્શન ક્યાંથી હોય? સમજાણું કાંઈ? એવું છે, ભાઈ! બીજાને ખરાબ લાગે, ખોટું લાગે, પણ માર્ગ તો આ છે. ઘણા એવા હોય છે ને અંદરથી કાઢે, કે ભાઈ! આ તો અમારું ખંડન કરે છે, એમ આવ્યું હતું. ‘શ્રીમદ્’ ખંડન નથી કર્યું. ત્યાં ખંડન કરે છે. માટે અમારે સાંભળવું નથી. અરે..! ભગવાન! બાપુ! માર્ગ તો આ છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- થાય જ ને. પણ એવી કઈ ચીજ છે કે બધાને ઠીક પડે? એ તો આપણે હમણા કહ્યું. વચનિકા ‘મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક’. એવી કઈ ચીજ છે કે બધાને ઠીક પડે? માર્ગ તો જે વીતરાગે કહ્યો હોય તે આવે. સમજાય છે? પક્ષકાર જે હોય એને ઠીક ન લાગે. સત્ની શ્રદ્ધા ન કરે તો તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન થાય કઈ રીતે? અને વિશ્વ શ્રદ્ધા ટળે શી રીતે? ‘મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક’ માં આવે છે.

‘દર્શનસે રહિત હૈં વે વંદન યોગ્ય નહીં હૈં;...’ અહીં સિદ્ધાંત છે, લ્યો! જેને સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ દિગંબર ધર્મમાં જે મુનિપણું કહ્યું, દર્શન.. છે ને? ભાવલિંગ અંતર ત્રણ કષાયનો અભાવ, બાહ્યમાં નણ દશા અને વ્યવહારે પંચ મહાપ્રતાદિના વિકલ્પો એ જૈનદર્શન છે અથવા દર્શન ... છે. અંદરમાં એવાની શ્રદ્ધા રાગરહિત એવાની શ્રદ્ધા અંદરમાં એનું નામ સમ્યક્દર્શન છે. સ્વભાવ સન્મુખની શ્રદ્ધા. એમ. એવી શ્રદ્ધાની રહિત છે, પછી ચાહે તો મોટા મહાત્મા, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય આદિ નામ ધરાવે. ‘વંદન યોગ્ય નહીં હૈં;...’ આમ છે. પહેલેથી આ ઉપાડ્યું છે. કહો, શાંતિભાઈ! આ બધો સત્યનો આગ્રહ નહિ હોય? સત્ય તો આ છે, ભાઈ! સત્ય કાંઈ બે હોય? ‘એક હોય ત્રણ કાળમાં પરમારથનો પંથ.’ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથ વીતરાગ, એણે કહેલો પરંપરાનો માર્ગ એવું સમ્યક્દર્શન નામ કાને સાંભળ્યું હોય કે આવું સમ્યક્દર્શન છે, એવા જીવોએ સમ્યક્દર્શન રહિત પ્રાણી છે એને વંદવા લાયક છે નહિ. આહાહા..! કહો, સમજાણું કાંઈ? ‘જ વંદિવ્વો’ ચોખ્ખું છે કે નહિ? આહાહા..! ‘દર્શનહીનકો વંદના મત કરો...’ લ્યો.

જેને સમ્યજ્ઞર્શનનું ભાન પણ નથી અને દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની ઊંઘી શ્રદ્ધા છે અને ભલે વ્રતાદિ બહારમાં ક્રિયા દેખાય, પણ એ તો દર્શનરહિત છે. તે વંદવા લાયક નથી. કલો, સમજાણું કાંઈ? અને એનો આદર કરે ... મિથ્યા શ્રદ્ધાવાળો છે અને એનો આદર કરે તો મિથ્યાશ્રદ્ધાનું પાપ લાગે. કરે, કરાવે અને અનુમોદે ત્રણે પાપના ફળ છે.

‘જિસકે દર્શન નહીં હૈ ઉસકે ધર્મ ભી નહીં હૈ;...’ જેને સમ્યજ્ઞર્શન નથી. વસ્તુ ભગવાન આત્મા અનંત ગુણનો પિંડ પ્રભુ ચૈતન્ય ધ્રુવ, એની અંતર શ્રદ્ધા નથી, પર્યાયબુદ્ધિ છે, રાગબુદ્ધિ છે, સંયોગબુદ્ધિ છે, એવા જીવો સમ્યજ્ઞર્શન રહિત છે. તેમાં ધર્મ નથી. ‘જિસકે દર્શન નહીં હૈ ઉસકે ધર્મ ભી નહીં હૈ,..’ મૂળ વિના મૂલં નાસ્તિ કૂતો શાખા. જેનું મૂળ નથી એને શાખા કે ફળ હોય નહિ. સમજાણું? ‘જિસકે દર્શન નહીં હૈ ઉસકે ધર્મ ભી નહીં હૈ,..’ ચાહે તો બાર વ્રત અને માસ-માસ ખમણના પારણા, નગ્ન મુનિ (થાય). ‘મુનિવ્રત ધાર અનંત બેર ગ્રૈવેયક ઉપજાયો.’ તોપણ એ મિથ્યાદષ્ટિ છે, કહે છે. આહાહા..! ભારે કામ આકરું. ‘મૂલ રહિત વૃક્ષકે સ્કંધ, શાખા, પુષ્પ, ફલાદિક કહાંસે હોંગે?’ લ્યો. જેનું મૂળ જ નથી સમ્યજ્ઞર્શન જ નથી. સમજાણું કાંઈ? પરથી ધર્મ થશે, વ્યવહારથી, પુણ્યથી ક્રિયા કરતાં કરતાં ધર્મ થશે, નિમિત્તથી લાભ થશે, એવી માન્યતા છે એ તો દર્શન રહિત મિથ્યાદષ્ટિ છે. ચાહે તો માંઘાતા મોટો ત્યાગી હોય તો પણ એ વંદવા લાયક છે નહિ, એમ કહે છે. આહાહા..! ભારે!

મુમુક્ષુ :- કડક સ્વભાવ...

ઉત્તર :- કડક છે, એવી વસ્તુ છે. કડક કલો કે સરળ કલો, માર્ગ આ છે. કલો. હવે મુનિ માનીને આહાર-પાણી લેવાનું (કરે) એમાં રહ્યું ક્યાં? શ્રદ્ધાનું ભાન નથી, સમ્યજ્ઞર્શનની ખબર નથી.

મુમુક્ષુ :- વેશ દેખીને..

ઉત્તર :- વેશમાં છે શું? ધૂળ? વેશ દેખીને...

મુમુક્ષુ :- એવું માને.

ઉત્તર :- માને છે. શું માને? તેના લક્ષણ છે એ દેખાતું નથી કે આ કર્તાબુદ્ધિ છે, આને હું કરું તો આમ થાય, આને કરું તો આમ થાય. સદોષ આહાર લ્યે છે, વગેરે ભાવ છે અને માને છે કે મુનિ છે તો મિથ્યાત્વનો ભાવ છે. આવું છે ભાઈ આ ‘દર્શનપાહુડ’માં તો.

મુમુક્ષુ :- પહેલેથી ખોટા...

ઉત્તર :- પહેલેથી જ ખોટા છે એ ખોટા ઠરાવ્યા છે. જાહેર કરીને ખોટા ઠરાવ્યા છે. એમ છે, ભાઈ!

‘જિસકે દર્શન નહીં હૈ, ઉસકે ધર્મ ભી નહીં હૈ, ક્યોંકિ મૂલ રહિત વૃક્ષકે સ્કંધ,..’ મૂળ જ ન મળે ત્યાં પછી સ્કંધ ફાલ્યો છે, શાખા-ડાળ નીકળી છે, પુષ્પ થયા છે, ફળ થયા છે, એ ક્યાંથી હોય? આહાહા..! આ વ્રત લીધા અને તપ કરે માટે એને સમ્યજ્ઞર્શન હોય? કે ના. એ વ્રત-તપ છે જ નહિ. સમ્યક્ મૂળ ન મળે ત્યાં વ્રત-તપ કેવા? આહાહા..! ‘ઈસલિયે યહ ઉપદેશ હૈ કિ-જિસકે ધર્મ નહીં હૈ ઉસસે

ધર્મકી પ્રાપ્તિ નહીં...' ભાષા જુઓ! પહેલું એમ કહ્યું કે 'જિસકે દર્શન હીં હૈ, ઉસકે ધર્મ ભી નહીં હૈ,...' જેને દર્શન-સમકિત નથી એને ધર્મ પણ નથી. ... માટે એ ઉપદેશ છે કે જેને ધર્મ નથી તેનાથી ધર્મની પ્રાપ્તિ નથી. .. એની પાસે સાંભળીને લાભ મળે એવું નથી. એમ કહે છે. સાંભળવા જાશું, સાંભળશું તો મળશે, એની ના પાડે છે, જુઓ! જેની શ્રદ્ધામાં ખોટ જ છે.

મુમુક્ષુ :- એ તો ભગવાનના શાસ્ત્ર...

ઉત્તર :- ભગવાનના શાસ્ત્ર ક્યાં છે? એને ભાન ક્યાં છે? સમજાણું કાંઈ? આ તો ભાઈ! વીતરાગ ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા, એના મુનિમ થઈને વાત કરે અને કરે ખોટી. દીવાળું કાઢવાની વાત કરે. એનાથી ધર્મની પ્રાપ્તિ નથી. વંદન યોગ્ય નથી. કેમ કે તેનાથી ધર્મની પ્રાપ્તિ નથી, માટે આદર કરવા લાયક છે નહિ. આહાહા..! ભારે કામ!

'ફિર ધર્મ કે નિમિત્ત ઉસકી વંદના કિસલિયે કરેં?...' જુઓ! એવા આત્માઓને ધર્મને કારણે આદર કેમ કરીએ? 'એસા જાનના.' એમ અહીંયા 'કુંદકુંદાચાર્ય' કહે છે. એમ અહીંયાં જાણવું. કહો, સમજાણું?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- આમાં અર્થ ક્યો છે એ ક્યો છે ને? એ ક્યાં ઘરનું કર્યું છે? 'દંસણમૂલો ધમ્મો' આ શબ્દ તો મૂળ પાઠમાં છે. સમ્યજ્ઞર્શન મૂળ ધર્મ છે. 'ઉવઙ્ઘો જિણવરેહિં સિસ્સાણં।' જિનવરોએ શિષ્યોને ઉપદેશ કર્યો. 'તં સોઝ્ઞ સકણ્ણે' એ વાત સાંભળીને હે સકણ્ણા! હે કાનવાળા સાંભળેલા! એમ કહે છે. 'દંસણહીણો ણ વંદિવ્વો।' પાઠ છે કે નહિ? એય..! આહાહા..! દુનિયાને તો એવું લાગે. બધા લાખોપતિ-કરોડોપતિ માનતા હોય અને આ બધા માણસો ૫૦-૫૦ હજાર ભેગા થતા હોય. હવે એ કહે કે આ વંદવાયોગ્ય નથી. ફટ ફટ કરીને... થાય. એને ધર્મની શ્રદ્ધા નથી માટે વંદતા નથી. આવા મહા મનુષ્ય આયુ ... પણ કોણ મુનિ હતો? સમ્યજ્ઞર્શનના હજી ઠેકાણા નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! દેહની ક્રિયા જડ, એનો કર્તા થાય. દયા, દાન, વ્રતના પરિણામથી મને ધર્મ થાય, એ કરતા કરતા વ્યવહાર કરતા અમારી નિશ્ચયની શુદ્ધિ થાય, આવું માનનારા સમકિતથી રહિત મિથ્યાદષ્ટિ છે. એનાથી ધર્મ પમાય નહિ તો એનો આદર કરીને શું કરશે? એમ કહે છે. આ તો જવાબદારી આવી, સેઠી! અત્યાર સુધી બધા ગોટા વાળ્યા છે. અહીં જવાબદારી છે.

મુમુક્ષુ :- ... આહારશુદ્ધ, મનશુદ્ધ, વચનશુદ્ધ.

ઉત્તર :- ભાઈ! ત્યાં મુખ્ય અગ્રેસર માણસ હોય તો આહાર-પાણી દેવા પડે. .... કર્યું હોય એને માટે અને (બોલે એમ કે) આહારશુદ્ધ, વચનશુદ્ધ.

મુમુક્ષુ :- આહારશુદ્ધ, મનશુદ્ધ, વચનશુદ્ધ.

ઉત્તર :- કાયશુદ્ધ, વચનશુદ્ધ, આહારશુદ્ધ એ જૂઠું બોલે છે. અને એ જૂઠાને અનુમોદે અને જૂઠા

અનુમોદન લે. એવી વાત છે, શેઠી જુઓ! આહાહા..! માર્ગ તો એવો છે, બાપુ!

‘અબ, યહાં ધર્મકા તથા દર્શનકા સ્વરૂપ જાનના ચાહિયે.’ હવે પોતે થોડું લખે છે. ધર્મનું અને દર્શનનું. સમ્યક્દર્શન નહિ, અહીંયાં દર્શન સામાન્યની વાત છે. જૈનદર્શન. એનું સ્વરૂપ જાણવું જોઈએ. ‘વહ સ્વરૂપ તો સંક્ષેપમે ગ્રન્થકાર હી આગે કરેંગે,...’ ગ્રંથકાર પોતે એનું સ્વરૂપ કહેશે. ‘તથાપિ કુછ અન્ય ગ્રન્થોં કે અનુસાર યહાં ભી દે રહે હૈ :-’ બીજા ગ્રંથને અનુસારે થોડું અહીં કહીએ છીએ. ‘ધર્મ શબ્દકા અર્થ યહ હૈ કિ જો આત્મા કો સંસારસે ઉબારકર સુખસ્થાનમે સ્થાપિત કરે સો ધર્મ હૈ.’ લ્યો. ધર્મ એને કહીએ, કે સંસાર નામ દુઃખની દશા, એનાથી ઉદ્ધાર કરી, ઉદયભાવ, સંસાર દુઃખદશા છે એનાથી ઉદ્ધાર કરી, અભાવ કરી અને સુખસ્થાનમાં સ્થાપે છે. આનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એમાં સ્થાપે એને ધર્મ કહીએ. લ્યો, આ ધર્મની વ્યાખ્યા.

‘‘ધર્મ’’ ઐસા શબ્દકા અર્થ યહ હૈ કિ -...’ એનો અર્થ એવો છે કે, ‘જો આત્માકો સંસારસે ઉબારકર...’ પહેલું સિદ્ધ કરે છે કે આત્માને સંસાર છે. આત્માની પર્યાયમાં રાગ-દ્વેષ, મિથ્યાત્વ એ દુઃખરૂપ દશા છે, એ સંસાર છે. આત્માની વર્તમાન દશામાં અનાદિ અજ્ઞાનીને મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્વેષભાવ છે એ એની સંસારદશા છે. એવા મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્વેષમાંથી ઉદ્ધાર કરી અને સ્વરૂપમાં સ્થાપે. અંતર અનંત જ્ઞાનાદિ સ્વભાવ ભગવાન આત્માનો, એમાં સ્થાપે એને ધર્મ કહીએ. ધ્રુવને લક્ષે એકનો વ્યય કરીને એકનો ઉત્પાદ કરે એને ધર્મ કહીએ. સમજાણું કાંઈ? ભારે વ્યાખ્યા છે આ તો. એ ધર્મની વ્યાખ્યા (થઈ).

‘ઔર દર્શન અર્થાત્ દેખના.’ દર્શનની વ્યાખ્યા કરે છે. બે વાત કરતા હતા ને? ‘યહાં ધર્મકા તથા દર્શનકા સ્વરૂપ જાનના ચાહિયે.’ ધર્મની વ્યાખ્યા આ કરી. સંસાર એટલે? આત્માની પર્યાયમાં મિથ્યાત્વ વિપરીત અભિપ્રાય અને રાગ-દ્વેષ (થાય) એ સંસાર. એને ટાળી અને વસ્તુ આનંદસ્વરૂપ ભગવાન એમાં સ્થાપે, એવી દશાને ધર્મ કહેવામાં આવે છે. કહો, સમજાણું કાંઈ? ‘ઔર દર્શન અર્થાત્ દેખના.’ હવે દર્શનની વ્યાખ્યા. ‘દર્શન અર્થાત્ દેખના.’ દેખવાનું નામ દર્શન. ‘ઈસપ્રકાર ધર્મકી મૂર્તિ દિખાઈ દે વહ દર્શન હૈ...’ વીતરાગ પ્રતિમા સ્વરૂપ મુનિ, ભાવલિંગી. બાહ્યમાં નગ્ન દશા, અંતરમાં વીતરાગ મુદ્રા. જેને વિકલ્પની વૃત્તિ ઊઠે એનો એ કર્તા નથી. એવો વીતરાગભાવ એવું જે અભ્યંતર દર્શન. અને બાહ્ય એવું જે દર્શન.

‘ઈસપ્રકાર ધર્મ કી મૂર્તિ દિખાઈ દે વહ દર્શન હૈ તથા પ્રસિદ્ધિમે જિસમે ધર્મકા ગ્રહણ હો ઐસે મત કો ‘દર્શન’ કહા હૈ.’ બહારમાં જૈનદર્શન, જૈનધર્મ એમ પ્રસિદ્ધતામાં ધર્મનું ગ્રહણ હોય એવા મતને દર્શન કહે છે. ‘લોકમે ધર્મ કી તથા દર્શનકી માન્યતા સામાન્યરૂપસે તો સબકે હૈ,...’ સાધારણ ધર્મ-ધર્મ તો સૌ કરે છે ને? અને દર્શન-અમારો મત સાચો.. અમારો મત સાચો.. અમારો મત સાચો... એમ તો બધા કરે છે. કોઈ એમ કહે કે અમારું દર્શન ખોટું? ‘લોકમે ધર્મકી તથા દર્શનકી

માન્યતા સામાન્યરૂપસે તો સબકે હૈ, પરન્તુ સર્વજ્ઞકે બિના... ’ અહીંથી વાત છે. ‘યથાર્થ સ્વરૂપકા જ્ઞાનના નહીં હો સકતા;...’ પહેલી સર્વજ્ઞની સિદ્ધિ છે. જેણે ત્રણકાળ, ત્રણલોક જ્ઞાનમાં જાણ્યા નથી એવા—સર્વજ્ઞ સિવાયના આત્મા અને ધર્મની વાતું કરે, એ બધી વાતું એની કલ્પિત અને ખોટી હોય. જે મતમાં સર્વજ્ઞ કોણ છે એનો એણે નિર્ણય કરવો જોઈએ. સમજાણું કાંઈ?

‘સર્વજ્ઞકે બિના યથાર્થ સ્વરૂપકા જ્ઞાનના નહીં હો સકતા; પરન્તુ છન્નસ્થ પ્રાણી અપની બુદ્ધિસે અનેક સ્વરૂપોંકી કલ્પના કરકે...’ જુઓ! ‘અન્યથા સ્વરૂપ સ્થાપિત કરકે ઉનકી પ્રવૃત્તિ કરતે હૈ.’ જાણું નથી કહે આમ હોય, આમ હોય. એ તો અન્યથા પ્રવૃત્તિ કરે અને કરાવે છે. માટે એ ધર્મ છે નહિ. જુઓ! પહેલા સર્વજ્ઞ પરમાત્મા કોણ છે એમ સિદ્ધ કરીને એણે જોયેલું કહ્યું તે માર્ગ સાચો છે. સમજાણું કાંઈ?

‘સર્વજ્ઞકે બિના યથાર્થ સ્વરૂપકા જ્ઞાનના નહીં હો સકતા;...’ સર્વજ્ઞ વિના યથાર્થ સ્વરૂપ જાણવામાં આવી શકે નહિ. ‘પરન્તુ છન્નસ્થ પ્રાણી અપની બુદ્ધિસે અનેક સ્વરૂપોંકી કલ્પના કરકે અન્યથા સ્વરૂપ સ્થાપિત કરકે ઉનકી પ્રવૃત્તિ કરતે હૈ. ઔર જિનમત સર્વજ્ઞકી પરમ્પરા સે પ્રવર્તમાન હૈ...’ વીતરાગમાર્ગ તો સર્વજ્ઞથી પરંપરાથી પ્રવર્તે છે. સમજાણું કાંઈ? ‘સર્વજ્ઞકી પરમ્પરા સે પ્રવર્તમાન હૈ...’ પરમેશ્વરે કહ્યું એ ગણધરે ઝીલ્યું, જાણું, અનુભવ્યું, એમ પરંપરા ગુરુએ જે અનાદિનો માર્ગ છે તે દિગંબર સંપ્રદાયમાં ચાલ્યો આવે છે. બીજે એ માર્ગ છે નહિ. ‘ઈસલિયે ઈસમેં યથાર્થ સ્વરૂપકા પ્રરૂપણા હૈ.’ સર્વજ્ઞની પરંપરાએ જે માર્ગ આવ્યો, એમાં દેવનું, ગુરુનું, શાસ્ત્રનું, તત્ત્વનું, ધર્મનું, મોક્ષમાર્ગનું વાસ્તવિક સ્વરૂપનું કથન એમાં છે, બીજે છે નહિ. કહો, સમજાણું કાંઈ?

‘વહાં ધર્મકો નિશ્ચય ઔર વ્યવહાર ઐસે દો પ્રકારસે સાધા હૈ.’ ધર્મના બે પ્રકાર : નિશ્ચય અને વ્યવહાર. ‘ઉસકી પ્રરૂપણા ચાર પ્રકારસે હૈ’ સર્વજ્ઞના માર્ગમાં ચાર પ્રકારના ધર્મના નામના કથન છે. ચાર પ્રકારથી કથન છે. ‘પ્રથમ વસ્તુસ્વભાવ,...’ ચાર પ્રકારમાં પહેલો વસ્તુસ્વભાવ ધર્મ. ભગવાન આત્મા... જે વસ્તુ તેનો સ્વભાવ તે ધર્મ. આત્માનો સ્વભાવ.. વસ્તુ છે એનો સ્વભાવ, જ્ઞાન, દર્શન અને આનંદ. એ જ્ઞાન-દર્શન અને આનંદનું પ્રગટ થવું તે ધર્મ છે. સમજાણું કાંઈ?

‘પ્રથમ વસ્તુસ્વભાવ,...’ ધર્મ. એક. એ સ્વભાવ તો ભગવાને જોયો, જાણ્યો એવો કહ્યો .... અજ્ઞાનીમાં કોઈ દિ’ હોઈ શકે નહિ. ‘ઉત્તમ ક્ષમાદિક દસ પ્રકાર,...’ બીજો ધર્મ. ધર્મની વ્યાખ્યા બીજી. સમ્યક્દર્શન સહિત સહનશીલતા, ક્ષમા આદિની વીતરાગતા એ દસ પ્રકારનો ધર્મ, એ બીજા ધર્મની વ્યાખ્યા છે. ‘સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રરૂપ...’ ત્રીજી વ્યાખ્યા. ધર્મની ત્રીજી વ્યાખ્યા. જુઓ! આ સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ ત્રણ પણ ધર્મ. આત્મા આનંદ અને જ્ઞાનની મૂર્તિ ચૈતન્યપ્રભુ, એની અંતર્મુખ થઈને દર્શન-પ્રતીતિ થવી, અને અંતર્મુખનું જ્ઞાન થવું અને એમાં રમણતા—એ સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણને ધર્મ કહેવામાં આવે છે. ત્રણને ધર્મ કહેવામાં આવે છે. ત્રણને ધર્મ કહે છે. આમ તો ચરિતં ખલુ ધમ્મો.

અને ધર્મનું મૂળ સમ્યક્દર્શન. અહીં તો ત્રણે ધર્મ છે. સમ્યક્દર્શન સ્વભાવ ધર્મ છે ને? સમ્યક્જ્ઞાન એનો ધર્મ છે અને સમ્યક્ચારિત્ર વીતરાગી પર્યાય પણ ધર્મ છે. ત્રણે ધર્મ છે. વસ્તુનો સ્વભાવ છે એવી દશા પ્રગટ થઈ છે. કહો, સમજાણું કાંઈ?

‘ઔર ચૌથે જીવોં કી રક્ષાઝપ એસે ચાર પ્રકાર હૈં.’ લ્યો. જીવની રક્ષા એટલે એમાં જીવ પોતે આવ્યો ને?

મુમુક્ષુ :- જી હા, પોતાની રક્ષા..

ઉત્તર :- પોતે. બીજી કોની રક્ષા છે? એય..! પોતાના જીવની રાગથી રક્ષા કરવી એ ધર્મ (અર્થાત્) રાગ ઉત્પન્ન થવા દેવો નહિ.

મુમુક્ષુ :- બીજા જીવની રક્ષા...

ઉત્તર :- બીજા જીવનો વિકલ્પ એ વ્યવહાર. નિશ્ચય આ. જીવમાં પોતે છે કે નહિ જીવ? તેની રક્ષા એટલે શું? જેનું સ્વરૂપ જ્ઞાન-આનંદ આદિ છે, એની રક્ષા. રાગની રક્ષા નહિ, વ્યવહારની રક્ષા નહિ. દયા, દાન, વ્રત આદિ વિકલ્પ એ તો હિંસા છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- જીવને રાગસ્વરૂપ માને. વો રક્ષા નહીં હોતી?

ઉત્તર :- રાગસ્વરૂપ. આત્માને રાગસ્વરૂપ માને તો મિથ્યાત્વ થાય.

મુમુક્ષુ :- રક્ષા

ઉત્તર :- રક્ષા પાપની થાય છે.

પોતાનો આત્મા જ્ઞાન અને આનંદસ્વરૂપ છે તેવી એની ઉત્પત્તિ થવી અને બીજાનો આત્મા પણ જ્ઞાનમય છે એવી જ્ઞાનમય ઉત્પત્તિ થવી એનું નામ જીવની રક્ષા અને ધર્મ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એક ધર્મનો પ્રકાર એ કે વસ્તુનો સ્વભાવ છે તે ધર્મ. એને ને એને દસ પ્રકાર સમ્યક્દર્શન સહિત ક્ષમા એ પણ એક ધર્મ, ત્રીજો સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર, વીતરાગી પર્યાય સ્વભાવમાં ધ્રુવના આશ્રયે પ્રગટ થતી. ધ્રુવ ચૈતન્યબિંબ ભગવાન, નિત્ય સિદ્ધરૂપ વસ્તુ ત્રિકાળ શાશ્વત. એને આશ્રયે થતું સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ ધર્મ. અને એને આશ્રયે થતી રાગરહિત અહિંસા સ્વભાવની ઉત્પત્તિ, એનું નામ ધર્મ. કહો, સમજાણું કાંઈ?

‘એસે ચાર પ્રકાર હૈ. વહાં નિશ્ચયસે સિદ્ધ ક્રિયા જાય તબ તો સબમેં એક હી પ્રકાર હૈ,...’ જુઓ! ચારેમાં એક જ પ્રકાર છે. શુદ્ધતા. આહાહા..! નિશ્ચયથી ચાર વસ્તુને સિદ્ધ કરીને ‘સબ મેં એક હી પ્રકાર હૈ, ઈસલિયે વસ્તુસ્વભાવકા તાત્પર્ય તો જીવ નામક વસ્તુકી પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાનપરિણામમયી ચેતના હૈ,..’ જુઓ! જીવ નામનો પદાર્થ એવો ભગવાન આત્મા, એનો પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન એવા પરિણામ, શ્રદ્ધા-જ્ઞાનના એવા પરિણામ, સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના પરિણામ, એ

પહેલો વસ્તુનો સ્વભાવ તે ધર્મ. રાગ અને પુણ્ય આદિ કાંઈ વસ્તુનો સ્વભાવ નથી. કલો, સમજાણું કાંઈ?

‘નિશ્ચય સે સિદ્ધ ક્રિયા જાય તો સબમેં એક હી પ્રકાર હૈ, ઈસલિયે વસ્તુસ્વભાવકા તાત્પર્ય તો જીવ નામક વસ્તુકી પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ,...’ ભગવાન આત્મા દર્શન-જ્ઞાનનો પિંડ છે. એમાં એકાગ્રતા (થવી) એવી સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની ચેતના એ પરિણામ તે ધર્મ. જ્ઞાનચેતના તે ધર્મ છે. સમજાણું કાંઈ? વસ્તુનો સ્વભાવ પરમાર્થ એમ કીધું ને? જુઓ! ‘દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ,...’ એ વસ્તુનો સ્વભાવ છે. જાણવું, દેખવું એવો જે આત્માનો સ્વભાવ, એને પરિણામમાં પ્રગટ કરવો, જાણવા-દેખવાના પરિણામ, શ્રદ્ધા-જ્ઞાન અને શાંતિ, એ ચેતનાના પરિણામ તે ધર્મ. રાગાદિ તે ચેતનાનું પરિણામ (નહીં) એ ચેતનાની ક્રિયા આવી, સવારમાં આવ્યું હતું. ચેતનાની ક્રિયા રાગની કે દયા, દાન, પરની દયા, દાનની ક્રિયા એ તો જીવની ક્રિયા જ નથી.

મુમુક્ષુ :- વ્યાપકનું વ્યાખ્ય નહિ?

ઉત્તર :- નહિ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આ શ્રુતપંચમીએ અષ્ટપાલુડ શરૂ થાય છે. બધી ચોખવટ થાય છે. કોઈની લાજ રખાય કે કોઈની શરમે કંઈ બીજું થાય એ આ વસ્તુ નથી. કે દુનિયાના ડરથી ઝાઝા માણસો માને, અને થોડા માને અથવા ન માને, એટલી સત્ની સંખ્યા ન હોય માટે સત્ બીજું થઈ જાય, એમ છે નહિ. આહાહા..! લોકોને બહારની પ્રવૃત્તિના પરિણામ ઉપર આખા ધર્મનું માપ છે. અહીં તો કહે છે કે વસ્તુનો સ્વભાવ પરમાર્થરૂપ ચેતના એવું જ્ઞાનમાં ચેતાવું શ્રદ્ધા-જ્ઞાનના પરિણામથી, એવો ચેતના પરિણામ તે ધર્મ છે. એ મોક્ષનો માર્ગ છે.

મુમુક્ષુ :- જ્ઞાનચેતનાથી...

ઉત્તર :- હા. જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા છે. એમાં ચેતાવું એટલે એકાગ્ર થવું એ જ્ઞાનની ચેતના. એમાં સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણે એમાં આવી ગયા. અહીં તો હજી પહેલી વ્યાખ્યા કરે છે. વસ્તુ સ્વભાવ એ ધર્મની વ્યાખ્યા. પછી બીજી કરશે. એમાં પણ ચેતનાના પરિણામ જ છે એમ સિદ્ધ કરશે. ચારેય નામ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

વસ્તુ સ્વભાવ તેને તો જીવ ભગવાન આત્મા, એ વસ્તુનો પરમાર્થ દર્શન-જ્ઞાન, દેખવા-જાણવાનો જેનો સ્વભાવ, એમાં એકાગ્ર થતાં જે ચેતના દર્શન-જ્ઞાન પરિણામિ થાય એ વસ્તુનો સ્વભાવ અને તેને ધર્મ કહેવામાં આવે છે. શરીરની ક્રિયા નહિ, દયા-દાનના વિકલ્પ એ ધર્મ નહિ. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- સહકારી...

ઉત્તર :- સહકારીનો અર્થ હોય તે હોય. સહકારી કારણ અહીં ક્યાં છે? એના ઘરમાં રહ્યું. એકબીજામાં તો અભાવ છે. સહકારી કારણનો તો અભાવ છે.

મુમુક્ષુ :- .. હોય તો?

ઉત્તર :- હોય તો બધી આખી દુનિયા હોય. લોકલોક છે, ત્યાં આવી જાય છે? લોકલોક છે.

કેવળજ્ઞાનમાં જણાય તે લોકલોક જ્ઞાનમાં આવી ગયા? રાગાદિ બધું છે, હો, એ કાંઈ આત્માનો ધર્મ (નથી). ચેતના અંદર પરિણામવું ચૈતન્ય શુદ્ધથી એ ધર્મ છે. ભાઈ! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- આવો જૈન...

ઉત્તર :- આવો જૈનનો.. વસ્તુનો સ્વભાવ આવો છે, એમ કહે છે. જૈનનું નામ જ ક્યાં લીધું? વસ્તુ જીવ છે, એનો પરમાર્થ સ્વભાવ જ જાણવું, દેખવું એવા ચેતનારૂપે પરિણામવું તે ધર્મ છે. સમજાણું? એ પરમાર્થ છે. ભગવાને કહ્યું, જાણ્યું અને કહ્યું છે. વસ્તુ જ એવી છે એ. જાણન, દેખન આનંદ પ્રભુ! એની અંતર દષ્ટિ કરીને જાણન, દેખન અને આનંદના, ચેતનાના પરિણામ પ્રગટે, એને અહીંયાં વસ્તુનો સ્વભાવ-ધર્મ કહેવામાં આવે છે. કહો, સમજાણું કાંઈ?

‘ઔર વહ ચેતના સર્વ વિકારોંસે રહિત...’ ‘વહ ચેતના સર્વ વિકારોંસે રહિત...’ જુઓ! ‘શુદ્ધ-સ્વભાવરૂપ પરિણામિત હો વહી જીવકા ધર્મ હૈ.’ લ્યો! રાગ અને વિકલ્પથી રહિત શુદ્ધ ચેતના થાય, એ જીવનો સ્વભાવ અને ધર્મ છે. અસ્તિ-નાસ્તિ કહ્યું. લ્યો! ‘દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ, ઔર વહ ચેતના સર્વ વિકારોંસે રહિત...’ દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા, નામસ્મરણ વિકલ્પ છે એ તો વિકાર છે. આહાહા..! ‘સર્વ વિકારોંસે રહિત શુદ્ધસ્વભાવરૂપ પરિણામિત...’ ભગવાન પવિત્ર શુદ્ધ છે, ત્રિકાળ શુદ્ધ છે. એનું પરિણામન શુદ્ધ થવું, એ ધર્મ છે. બીજી શૈલી આવે છે ને અહીં તો. ‘સમયસાર’ની શૈલી ને... વાત તો એ છે પણ બીજી ઢબે વાત છે. આહાહા..! એય..!...!

મુમુક્ષુ :- કડક છે.

ઉત્તર :- કડક. કડક નહિ, જેમ છે તેમ છે. કડક તો અતિરેક કહેવાય. આવો સ્વભાવ... આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- માર્ગ જે...

ઉત્તર :- એટલે લાગે છે. લોકોને ... એવી રીતે માન્યું છે ને, કે આ જાણે ભગવાનની ભક્તિ કરીએ અને જાત્રા કરીએ, પૂજા કરીએ, આ સામાયિક પોષા-પડિક્કમણા કરીએ એટલે ધર્મ. એ એના માનેલા છે. એ તો વિકલ્પ છે, ભાઈ! એ તો શુભરાગ છે. એ રાગથી, વિકારથી રહિત શુદ્ધચેતનાનું પરિણામવું તે ધર્મ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? વીતરાગધર્મની આ વ્યાખ્યા. ભાઈ! પહેલા તો લોકોને ગોઠશે નહિ એવું. એણે બીજું ગોઠવેલું છે ને. પછી વારંવાર જ્યારે (પરિચય) થાય ત્યારે એમ લાગે કે, ભાઈ! માર્ગ તો આ છે. એય..! ભાઈ! જુઓ! આવું છે આ. બૈરાની વાતું... હળવે-હળવે બેસશે. ન ગોઠે તો અહીંથી ચાલ્યા જશે. ગોઠશે તો વળી ... ત્યાં વળી થોડું થોડું ગોઠી ગયું. આ માર્ગ તો કાંઈક બીજો લાગે છે. આહાહા..!

આ દેહને ભૂલી જાવ, કહે છે. આ તો માટી-જડ છે. વિકલ્પ ઉઠે એને ભૂલી જાવ. કારણ કે એ તો વિકાર છે. ભૂલ વિનાનો સ્વભાવ જે ત્રિકાળ આનંદ અને જ્ઞાનમૂર્તિ સ્વભાવ છે, એનું તે રૂપે પરિણામન થવું, વિકારરહિત, શુદ્ધતા સહિત. શુદ્ધતા સહિત અને વિકાર રહિત, એમ કહ્યું.

મુમુક્ષુ :- મહારાજ! ભૂલી જાવ...

ઉત્તર :- ભગવાનને અંદર યાદ કરો. અંદર પરમાત્મા આનંદસ્વરૂપ છે એને સ્મરો. આને ભૂલી જાવ, એમ કહે છે.

મુમુક્ષુ :- એ તો વાતે વાતે... ક્રિયા ન ...

ઉત્તર :- આ ક્રિયા ન આવી? ભગવાન આનંદમૂર્તિ તેને યાદ કરો. જેનું વિસ્મરણ ચાલે છે તેનું સ્મરણ કરો અને જેનું સ્મરણ ચાલે છે તેનું વિસ્મરણ કરો. પંડિતજી! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- મંગલિકમાં ઘણી ઠેકાણે કહ્યું છે. સવારે મંગલિક આવે છે ને.

અનાદિ ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ચિદાનંદ આનંદ છે તેનું તેને વિસ્મરણ છે અને રાગ, દ્રેષ અને મિથ્યાત્વ અભિપ્રાય તેનું એને યાદગીરી અને સ્મરણ છે. એ ભગવાન આત્માનું વિસ્મરણ છે એને સ્મરણમાં લાવવું. સ્મરણ ક્યારે થાય? એને અવગ્રહ કરી, અવાય કરી નિર્ણય કરી અને ધારણા કરી હોય તો સ્મરણ થાય. જ્ઞાનાનંદસ્વરૂપ ચિદાનંદ પ્રભુ! ચૈતન્યના સ્વભાવથી એકલો ભરલો, એનો અવગ્રહ કરી, નિર્ણય કરીને અંદર ધાર્યું હોય કે આવું સ્વરૂપ છે, એનું સ્મરણ કરવું અને અનાદિનું વિકારનું સ્મરણ છે તેને વિસ્મરણ કરવું. કલો, સમજાય છે કાંઈ?

જૂઓ! ‘જીવ નામક વસ્તુકી પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ,...’ એ શુદ્ધ કીધું. એ શુદ્ધનું પરિણામન (છે). રાગ છે એ તો વિકાર છે. એ શુદ્ધનું પરિણામન નથી. આહાહા..! પંચ મહાવ્રતના પરિણામ, પરની દયાનો ભાવ એ બધો વિકાર છે. એ વિકાર રહિત શુદ્ધ ચૈતન્યનું પરિણામન, વિકાર રહિત (પરિણામન થાય) એને શુદ્ધચેતના, ધર્મ, વસ્તુનો સ્વભાવ કહે છે. આહાહા..! બહુ ... લોકોમાં એટલું બધું બહારનું આમ હો..હો.. હો..હા.. હો..હા.. (થઈ ગઈ છે કે) આ વાત બેસવી કઠણ પડે. આ તો એકાંત છે. પણ કોઈ સાધન-જ્ઞાન ખરું? એમ કહે છે. વિકાર સાધન અને નિર્વિકાર સાધ્ય? એમ હોઈ શકે નહિ. અહીં તો વિકારરહિત જ કહેવું છે ત્યાં વળી વિકાર સાધન ક્યાંથી આવ્યું? એમ કહે છે.

વસ્તુ ચૈતન્યનો સ્વભાવ ભગવાન, ત્રિકાળ—સર્વ કાળે શાશ્વત શુદ્ધ. આપણે ત્રણ બોલ આવ્યા હતા ને? અંતઃ, ચિર, વિશદ્, લસત.. ચાર બોલ હતા. અંતઃ. અહીં વળવું છે ને! એમ કહે છે. અહીં આમ વળવું છે ને? આમ વળવું છે તો એ વળેલો અસંખ્યપ્રદેશી અંદર એકરૂપ છે. અને પછી.. સમજાણું? ચિર સર્વકાળે એમ જ છે એ. શાશ્વત. સર્વ કાળે જ્ઞાન આનંદમય વસ્તુ એમ ને એમ છે. પછી વિશદ્-સર્વ કાળ શુદ્ધ છે. ભાવ. એ ભાવ આવ્યો. સર્વ કાળ શુદ્ધ છે. લસત. સર્વકાળે પૃથક્ છે. ભારે અર્થ કાઢ્યો છે.

મુમુક્ષુ :- સર્વભાવ અને સર્વ..

ઉત્તર :-.. ચારેમાં સર્વ છે. સમજાણું કાંઈ? એ એનો સ્વભાવ જ એવો છે, કહે છે. ત્રણે કાળ અંતઃ અસંખ્યપ્રદેશનું એકરૂપ, એમાં એવી ને એવી સ્થિતિ રહે એવી વસ્તુ શાશ્વત છે. કાળ (આવી ગયો) ત્રિકાળ. અને એનો શુદ્ધત્વ ભાવ એ એનો ભાવ છે. અને તેનું પ્રત્યક્ષ થવું, એ પ્રત્યક્ષ ત્રિકાળ પ્રત્યક્ષ થાય

એવો એનો પ્રત્યક્ષ ગુણ છે, એવો એનો સ્વભાવ છે. એ સ્વભાવનું એ રીતે ચૈતન્યનું શુદ્ધરૂપે પરિણામન થવું, દ્રવ્યના આશ્રયે શુદ્ધનું પરિણામન થવું, પરના આશ્રય(રહિત), વિકાર રહિત પરિણામન થવું, એને ચેતનારૂપ ધર્મ કહેવામાં આવે છે. આમાં કોઈ શંકાને સ્થાન જ નથી કે કેમ હશે, આમ કેમ હશે? (એમ નથી). આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સાધન ન હોય.

ઉત્તર :- સાધન-જ્ઞાન. એ પોતે સાધન છે. એ તો સવારે વાત ચાલે છે. આહાહા..! કર્તાથી સાધન-કરણ ભિન્ન હોઈ શકે નહિ. એ તો સવારમાં આવે છે. હજી આવશે એમાં. આહાહા..! કરનારો ભગવાન આત્મા, એના સ્વભાવનું સાધન પણ પોતે જ છે. એને પરની તો અપેક્ષા છે જ ક્યાં? સ્વતંત્રપણે કરે તેનું સાધન, સ્વતંત્રપણે સાધે તે સાધન. પરની અપેક્ષા રહે એમાં સ્વતંત્ર ક્યાં રહ્યું? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સાધે કોણ?

ઉત્તર :- એ અનેકાંત છે. સ્વ સાધનથી થાય અને પર સાધનથી ન થાય. કહ્યું હોય ક્યાંક તો એ વ્યવહારથી કથન છે. માટે પરથી ન થાય એમ અનેકાંત છે. લ્યો. હજી એક વાત લીધી. બીજી લેશે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

ભાદરવા વદ ૪, રવિવાર તા. ૧૬-૦૯-૧૯૭૩
ગાથા-૨, પ્રવચન - ૨

... શાસ્ત્ર છે. ભગવાન કુંદકુંદાચાર્યના કરેલાં. દર્શનપાહુડ ચાલે છે. બીજી ગાથા.

દંસણમૂલો ધમ્મો ઉવઙ્ગો જિણવરેહિં સિસ્સાણં।

તં સોઁઁઁ સકણ્ણે દંસણહીણો ણ વંદિવ્વો।।૨।।

‘અર્થ :- જિનવર જો સર્વજ્ઞદેવ હૈં, ઉન્હોંને શિષ્ય જો ગણધર આદિક કો ધર્મ કા ઉપદેશ દિયા હૈં;...’ ધર્મનો ઉપદેશ ક્યો. કેસા ઉપદેશ દિયા હૈં? કિ દર્શન જિસકા મૂલ હૈં.’ ... ત્યાં આવે છે છેલ્લે કે આવા દર્શનની શ્રદ્ધા તે સમકિત છે. એમ ક્યાંક આવે છે અંદર. ટીકામાં આવે છે છેલ્લે. ... પાછળ ક્યાંક છે. છેલ્લા શબ્દો છે. અહીંયા દર્શન કોને કહે છે? મુખ્યપણે તો અભ્યંતર દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર દશા, બાહ્યમાં નર દશા અને પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ એવી જે મુદ્રા, એવું દર્શન એને જૈનદર્શન કહે છે. સમજાય છે કાંઈ?

પછી ચોથામાં સમ્યક્દર્શન લે છે, પણ મૂળ આ (ચારિત્ર) છે. આ દંસણ એટલે દર્શન એટલે જે દેખવામાં આવે મૂર્તિ. આત્મા અભ્યંતરમાં સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર અને બાહ્યમાં નગ્ન મુનિ, વ્યવહાર પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ, એવી વસ્તુને જૈનદર્શન કહે છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? આચાર્યનું હૃદય આ છે. પછી એમાં (ચોથા ગુણસ્થાનનું) દર્શન—સમકિત આવી જાશે. પણ મૂળ આ દર્શન કહેવાય. એ દર્શન જેને હોય .. એને મૂર્તિ કહેવામાં આવે છે. લખશે અંદર ઘણું. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? અને એ વંદનને યોગ્ય છે એમ અહીંયાં સિદ્ધ કર્યું છે. એ સિવાય વીતરાગ માર્ગને મૂકીને બીજા ભેખો થયા, શ્વેતાંબર આદિ એ ભેખ વંદનિક નથી. આહાહા..! સુજ્ઞાનમલજી!

મુમુક્ષુ :- મુનિ વંદનીય છે.

ઉત્તર :- આવા મુનિ હોય. મુનિ કેવા? એને જૈનદર્શન કહે છે. દર્શનપાહુડમાં ‘દંસણમગ્ગ’ છે ને? દર્શન .. માર્ગ એ. .. એનો મત—એ જૈનદર્શનનો મત. એ અભ્યંતર અને બાહ્ય જેને મુનિપણું યથાર્થ પ્રગટ્યું છે, એ દર્શનની મૂર્તિ દેખે એને જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. સમજાય છે કાંઈ? ખુલાસો ભાઈ કરશે પંડિતજી પોતે જયચંદ્ર પંડિત. પણ મૂળ આ છે. જુઓ, છે ને? કે ધર્મનું મૂળ દર્શન.

‘ઈસલિયે આચાર્ય ઉપદેશ દેતે હૈં કિ હે સકર્ણા...’ સકર્ણા એટલે કાનવાળા સમૂહ, સાંભળ્યું છે ‘અર્થાત્ સત્પુરુષો! સર્વજ્ઞ કે કહે હુએ ઉસ દર્શનમૂલરૂપ ધર્મ કો અપને કાનોં સે સુનકર...’ દર્શન મૂળરૂપ ધર્મ. ચારિત્રનો જે ધર્મ જૈન માર્ગનો એ દર્શનમૂલ એટલે સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર અને બાહ્ય ભેખ નગ્ન દિગંબર. આ વાત છે. ‘ઉસ દર્શનમૂલરૂપ ધર્મ કો અપને કાનોં સે સુનકર જો દર્શન સે રહિત હૈં,...’ જૈનદર્શન એ આવા જૈનદર્શન. ‘વે વંદન યોગ્ય નહીં હૈં;...’ કુંદકુંદાચાર્ય વખતે સંપ્રદાય નીકળી ગયો હતો એટલે આ સ્પષ્ટ કરવું પડ્યું. આહાહા..!

વીતરાગનો જૈન માર્ગ એટલે ચારિત્રનો માર્ગ. એ ચારિત્ર એટલે જ્યાં સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન સહિત છે એવી ચારિત્રની મૂર્તિ અને બાહ્યમાં દિગંબર મૂર્તિ. એકલી બાહ્ય યથાજાત (દશા) એ નહિ. એ આગળ કહેશે, એ ૧૪મી ગાથામાં કહેશે. અભ્યંતર પણ જેને અંતર અનુભવ સમ્યક્દર્શન પ્રગટ્યું છે, આત્માનું જ્ઞાન જેને થયું છે, એ ઉપરાંત જેને સ્વરૂપમાં લીનતા અને રમણતા ચારિત્રની થઈ છે—એ ત્રણની એકતામાં જે રમે છે અને બાહ્યમાં આ દશા છે. જેવી તીર્થકરે દીક્ષા લીધી એ જિન... જેવી જિન તીર્થકરે દીક્ષા લીધી એ વખતે જે દશ્ય હતું એ મુનિનું દશ્ય હોવું જોઈએ. શેઠ! સમજાય છે કાંઈ?

જિન દર્શનમાં એક આવો પણ અર્થ છે. અંદર આવશે અર્થમાં અંદર. તીર્થકર ભગવાન

જ્યારે દીક્ષિત થયા નગ્નરૂપ અને અંતરમાં આનંદ સહિતની દશા એને જૈનદર્શન ભગવાને કહ્યું છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? આવી વાત છે. પછી આગળ સમકિતી પણ લેશે. પણ આવી વાત હોય, આને શ્રદ્ધે એને સમકિત હોય. એમ. આવું જે મુનિપણું ચારિત્ર જે મોક્ષનો માર્ગ એ જૈનદર્શન. એને જે શ્રદ્ધે.. એ મૂળ સૂત્ર છે, આગળ ક્યાંક છે. આત્માને આશ્રયે સમ્યક્દર્શન થાય, પણ વ્યવહારમાં આવી લાઈન એની હોય. મુનિપણું આવું હોય, એ સંવર-નિર્જરાની દશા ઉત્કૃષ્ટ આદિ હોય, એ વખતે વિકલ્પ પણ પંચ મહાવ્રતાદિનો હોય, બીજું હોય નહિ. સંયોગમાં વસ્ત્ર અને પાત્ર પણ હોઈ શકે નહિ. આહાહા..! આવો માર્ગ વીતરાગે કહ્યો છે. સમજાણું કાંઈ?

એ કહે છે, ‘સર્વજ્ઞ કે કહે હુએ ઉસ દર્શનમૂલરૂપ ધર્મ કો અપને કાનોં સે સુનકર જો દર્શન સે રહિત હૈં, વે વંદન યોગ્ય નહીં હૈ;...’ આહાહા..! ‘ઈસલિયે દર્શનહીન કી વંદના મત કરો.’ વીતરાગ માર્ગ જે આવું ચારિત્ર સહિતનું સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન અને ભેખ આ, એથી રહિતને વંદન ન કરો, એ માર્ગ જૈનનો નહિ. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? દિગંબરમાં પણ એકલા બાહ્ય નગ્ન અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ એ કાંઈ વસ્તુ નથી. એ તો નિમિત્તમાં એવું હોય છે. પણ અંતરમાં આનંદસ્વરૂપ ભગવાન, સામાન્ય દ્રવ્ય ધ્રુવ એનો આશ્રય લઈને જે સમ્યક્દર્શન પ્રથમ થયું છે. ‘ભૂદત્યમસિદો ખલુ’ ૧૧મી ગાથા. ભૂતાર્થ ભગવાન ત્રિકાળ સ્વરૂપ ધામ, ધ્રુવ એનો આશ્રય લઈને સમ્યક્દર્શન થયું છે, એની સાથે સમ્યક્જ્ઞાન છે, એની સાથે વીતરાગ પરિણતિરૂપ ચારિત્ર છે. એની સાથે વ્યવહારમાં અઠ્યાવીશ મૂળગુણના વિકલ્પ નગ્ન દશા છે. આને જૈનદર્શન અને આને જૈનધર્મનું મૂળ કહેવામાં આવે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ફાવાભાઈ! આ તો ભાઈ માર્ગ આ છે જરી. વળી અષ્ટપાહુડ લેવાનું મન થયું. પહેલે સાંભળ્યું કે આઠ વર્ષ પહેલાં (વાંચ્યું) છે. પછી થયું ફરીને (લઈએ). ઠીક હવે, કીધું, આ બહાર પડ્યા છે ને આ.

મુમુક્ષુ :- નવી છપાવી.

ઉત્તર :- આ નવી છપાવી. આ અક્ષર સારા છે આમાં. જૂનું છે ને. આ જૂનું છે. અને આ નવું છે. આહાહા..!

આવું જૈનદર્શન જ્યાં નથી અને બીજી રીતે કલ્પીને મુનિપણું આદિ માન્યું છે, ભેખ પણ બીજો જ્યાં માન્યો છે એ જૈનદર્શન નહિ. શેઠ! આહાહા..!

‘દર્શનહીનકી વંદના મત કરો.’ આવું જે દર્શન એ છોડીને, પોતાની કલ્પનાએ પંથ કાઢ્યો છે એને વંદન ન કરો એમ કહે છે. શેઠ! સ્વરૂપચંદભાઈ! આ જૈન માર્ગ તો જુદી વાત છે. ‘જિસકે દર્શન નહીં હૈ, ઉસકે ધર્મ ભી નહીં હૈ,...’ જેને આવા દર્શનની

શ્રદ્ધા નથી, આવો વીતરાગ માર્ગ-મોક્ષનો માર્ગ તે આવો હોય, એવું જૈનદર્શન જેને નથી એને ધર્મ નથી. જ્યંતિભાઈ! આ ફેરી આ બીજી જાતનું સાંભળો.

મુમુક્ષુ :- નવી પદ્ધતિથી.

ઉત્તર :- પદ્ધતિ તો (ઈ જ છે). કથનનો પ્રકાર (ફેર). આહાહા..!

‘ક્યોંકિ મૂલરહિત વૃક્ષ કે સ્કંધ,...’ જેનું મૂળ જ નથી. મૂલં નાસ્તિ કૂતો શાખા. જેનું મૂળ નથી એને ‘વૃક્ષ કે સ્કંધ,...’ સ્કંધ મોટું હોયને. ‘શાખા,..’ ડાળી, ‘પુષ્પ ફલાદિક કહાં સે હોંગે?’ ક્યાંથી હોય એને? ‘ઈસલિયે યહ ઉપદેશ હૈ કિ જિસકે ધર્મ નહીં હૈ, ઉસસે ધર્મ કી પ્રાપ્તિ નહીં હો સકતી,...’ ‘ઉસસે ધર્મ કી પ્રાપ્તિ નહીં હો સકતી,...’ સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! ‘જિસકે ધર્મ નહીં હૈ, ઉસસે ધર્મકી પ્રાપ્તિ નહીં હો સકતી, ફિર ધર્મ કે નિમિત્ત ઉસકી વંદના કિસલિયે કરે?’ નવું છેને ભાઈ! નવું નહિ? ક્યાંથી આવ્યું? શેઠ પાસેથી મળ્યું? ઠીક. કેટલા રાખ્યા છે તમે આ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- ખલાસ થઈ ગયા? તમે મગાવ્યા છે ને કાનપુરથી? આવવાના છે. આવવાના છે પણ હવે... આહાહા..!

‘અબ, યહાં ધર્મ કા તથા દર્શન કા સ્વરૂપ જાનના ચાહિયે.’ ધર્મ અને દર્શન કોને કહે છે? એનું સ્વરૂપ જાણવું જોઈએ. ‘વહ સ્વરૂપ તો સંક્ષેપ મેં ગ્રંથકાર હી આગે કહેંગે, તથાપિ કુછ અન્ય ગ્રંથો કે અનુસાર યહાં ભી દે રહે હૈ -’ જયચંદ્ર પંડિત કહે છે. ‘ધર્મ શબ્દ કા અર્થ યહ હૈ કિ જો આત્મા કો સંસાર સે ઉબારકર સુખસ્થાન મેં સ્થાપિત કરે સો ધર્મ...’ ધારતી ઈતિ ધર્મ. એ રત્નકરંડ શ્રાવકાચારમાં આવે છે. જે ચાર ગતિમાં રખડતા ધારી રાખે, દુર્ગતિમાં પડતાં ધારી રાખે એનું નામ ધર્મ. મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્રેષમાં પડતા ટકાવી લ્યે અદ્ધરથી એ દશાને ધર્મ કહે છે. એને ધર્મ કહેવાય છે અંદર. લ્યો! આહાહા..! લ્યો!

હવે આગળ સ્વરૂપ કહે છે. ‘જો આત્મા કો સંસાર સે ઉબારકર સુખસ્થાન મેં સ્થાપિત કરે સો ધર્મ હૈ ઓર દર્શન અર્થાત્ દેખના.’ દેખવું (એમ) અહીં અર્થ ક્યોં. દર્શન—દેખવું છે. સમકિત પણ લેશે પછી. ‘ઈસપ્રકાર ધર્મકી મૂર્તિ દિખાઈ દે, વહ દર્શન હૈ...’ આહાહા..! વીતરાગભાવ અંદર અને બાહ્ય વીતરાગ મૂર્તિ. જેવી જિન ભગવાને દીક્ષા લીધી અને (જે) દશા (હોય) એ દશા દેખાય. આહાહા..! ‘ધર્મકી મૂર્તિ દિખાઈ દે, વહ દર્શન હૈ...’ અહીંયાં અર્થ એ ક્યોં છે ભાઈ! સમકિત તો છે ગૌણમાં અંદર. ઈ પછી લેશે. મૂળ આ છે. મુખ્ય આ બતાવવું છે. સમજાય છે કાંઈ? ‘દંસણમગ્ગ’ એમ કહ્યું છે.

જૈનદર્શનની રીત અને પદ્ધતિ અને માર્ગ શું છે એ કહીશું. આહાહા..!

ત્રિલોકનાથ વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જે જૈનદર્શન કહ્યું એ શું? કે મુનિપણું તે જિનદર્શન. આહાહા..! ભાવલિંગ જેને અંતર પ્રગટ્યું છે અને દ્રવ્યલિંગમાં પણ જેને નગ્ન દશા અને વીતરાગ મુદ્રા દેખાય છે. એ 'દિખાઈ દે, વહ દર્શન હૈ...' પંડિતજી! આ બીજી જાતનો વિષય છે. દર્શન પાહુડં એટલે સમકિત છે. એ સમકિત છે ખરું ગૌણમાં, પણ મુખ્યમાં તો આ છે. આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્ય, જગતને સત્યની પ્રસિદ્ધિ માટે સત્ય જૈનદર્શન શું છે એ આમાં કહે છે. આહાહા..!

'તથા પ્રસિદ્ધિ મેં જિસમેં ધર્મ કા ગ્રહણ હો એસે મત કો દર્શન કહા હૈ.' જુઓ! 'પ્રસિદ્ધિ મેં જિસમેં ધર્મ કા ગ્રહણ હો...' 'જિસમેં ધર્મ કા ગ્રહણ હો, એસે મત કો દર્શન કહા હૈ.' વીતરાગ માર્ગ જે મુનિપણું અને જે એની વ્યવહાર આદિ ક્રિયા એ વ્યવહાર-નિશ્ચય બેય છે. એનાથી ધર્મ પમાય છે, એનાથી ધર્મ પ્રાપ્ત થાય. ઓહોહો..! અહીં મુખ્યપણાની વાત છે ને. 'ધર્મકી મૂર્તિ દિખાઈ દે, વહ દર્શન હૈ.' દર્શનની વ્યાખ્યા આ કરી. દર્શનની વ્યાખ્યા અહીંયાં સમકિત એમ ન કર્યું. સમજાય છે કાંઈ? અને કાલે કહ્યું હતું. કીધું ને? સૂતા પહેલા બપોરે જરી મગજમાં આવી ગયું. કીધું, આમાં નિ:શંક આદિ નથી. ભાઈ કાલે કહ્યું હતું. માટે આ સમકિતની મુખ્યતાનું કથન નથી આમાં. આમાં આખો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર સહિતનો વીતરાગ માર્ગ જે મુનિનો છે એનું વર્ણન છે. એ જૈનદર્શનથી ભ્રષ્ટ થયા એનામાંથી ઉગારવાની આ વાત લીધી છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? શ્વેતાંબર આદિ બધા પંથો જેટલા નિકળ્યા એ બધા જૈનદર્શન નથી. એ જૈનનું દર્શન વ્યવહાર પણ નથી અને નિશ્ચય પણ નથી. એય..! જયંતિભાઈ! કોઈ વ્યક્તિ પ્રત્યે વિરોધ ન કરવો, વેર નહિ. તત્ત્વેષુ મૈત્રી. પણ વસ્તુસ્થિતિ આ છે. એય..! ધીરૂભાઈ! આ એમને તો હજી કાને નવું પડે છે. આ માર્ગ છે એમ કહે છે. આહાહા..!

જૈનદર્શન એટલે? 'ધર્મકી મૂર્તિ દિખાઈ દે, વહ દર્શન હૈ તથા પ્રસિદ્ધિ મેં જિસમેં ધર્મ કા ગ્રહણ હો...' જેમાં ધર્મનું ગ્રહણ હોય ચારિત્રનું સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન સહિત 'એસે મત કો દર્શન કહા હૈ.' આહાહા..! ભગવાનજીભાઈ! આ માર્ગ કુંદકુંદાચાર્યે તો બહુ સ્પષ્ટ કરી દીધો. જુઓ! અનાદિનો માર્ગ છે. અનાદિનો તો આ માર્ગ છે ભાઈ! એમાંથી આ નવા નીકળ્યા શ્વેતાંબર ને સ્થાનકવાસી ને આ તેરાપંથી તુલસી. હવે તમે તો અહીં ઘણી વાર આવી ગયાને, તમને ક્યાં નવું લાગે? ભાઈ! ભાઈ તો અહીંયાં આવી ગયા. વધારે સ્પષ્ટ થાય. આહાહા..!

કુંદકુંદાચાર્ય તો સ્પષ્ટ કરીને કહે છે. 'દંસણં મૂલો ધમ્મો' ત્યાં 'દંસણં મૂલ'નો આ

અર્થ કર્યો કે ધર્મનું મૂળ જૈનદર્શન, સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની પરિણતિ સહિત ... જે છે એ ધર્મ દર્શનનું મૂળ છે. એ દેખાઈ દયે છે. દેખવું કીધું છે ને દર્શનનો અર્થ અત્યારે? દેખાઈ રહ્યું છે. આહાહા..! એ પોતે જૈનદર્શન છે. સમજાણું કાંઈ? અને એવા જૈનદર્શનની શ્રદ્ધા કરે એને સમકિત થાય. આનાથી વિરુદ્ધ કોઈ શ્રદ્ધા કરે તો મિથ્યાદર્શન થાય.

મુમુક્ષુ :- બેમાંથી એકેયનું શ્રદ્ધાન ન હોય તો?

ઉત્તર :- એકેયનું શ્રદ્ધાન... મિથ્યાત્વ એ તો અનાદિનું છે. આહાહા..! એ તો મૂઢ અજ્ઞાન છે. અહીંયાં તો જૈનદર્શન ભગવાને કેમ કહ્યું? આહાહા..! જયચંદ્ર પંડિતે પણ કામ કર્યું છે ને! પંડિત છે, ગૃહસ્થાશ્રમમાં છે, પણ કેવો અર્થ કર્યો છે જુઓને!

મુમુક્ષુ :- શ્રદ્ધા-જ્ઞાન તો બરાબર હોવા જોઈએ ને.

ઉત્તર :- હા, શ્રદ્ધા જ્ઞાન તો બરાબર હોવું જોઈએ. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સમકિતીને એ શ્રદ્ધા-જ્ઞાન તો બરાબર હોવું જોઈએ. ચારિત્ર ભલે ન હોય. સમજાણું કાંઈ? એ પણ માર્ગમાં છે. કહ્યું છે ને ત્યાં રત્નકરંડ શ્રાવકાચારમાં. દિઠ્ઠો મોક્ષ મળ્લો. ગૃહસ્થાશ્રમમાં પણ મોક્ષમાર્ગ હોય છે વિપરીત દષ્ટિ વિનાનો. પણ અણગાર નામ ધરાવીને પણ જે કુમાર્ગે ચાલે છે, મોહી અણગાર મિથ્યાદષ્ટિ છે. શું આવ્યું છે?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા એ. આહાહા..! એ રાગને ધર્મ માને, બાહ્ય ક્રિયાકાંડને ધર્મ માને, એ મુનિ છે તો પણ મોહી મિથ્યાદષ્ટિ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? માર્ગ આવો છે ભાઈ! વ્યક્તિ પ્રત્યેની વાત નથી. વસ્તુ તો એના પોતાના પરિણામને જવાબદાર છે. વસ્તુની સ્થિતિ આ છે. એમાં કોઈને ઓલું લગાડવાની વાત નથી. માર્ગ આ છે ભાઈ! અનાદિ વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરનો ત્રિલોકનાથ અનંત તીર્થકરોનો માર્ગ તો જૈનદર્શન છે. કહો, સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્યે તો કામ કર્યું છે ને અત્યારે! આહાહા..! પંચમ આરામાં તીર્થકર જેવું કામ કર્યું છે. અમૃતચંદ્રાચાર્યે ગણધર જેવું કામ કર્યું છે પંચમ આરામાં. આહાહા..! એ ટીકા એ વસ્તુ! ઓહોહો..!

કેવળજ્ઞાનના કેડાયતો, કેવળજ્ઞાનને કેડે-પંથે ચાલનારા. આહાહા..! એ વીતરાગનો માર્ગ ઊભો રાખે છે. કહ્યું હતું ને ભાઈ ચરણાનુયોગમાં નહિ? આ (ઊભા) અમે પ્રણેતા. આહાહા..! પ્રવચનસાર ચરણાનુયોગ. એ મોક્ષમાર્ગના પ્રણેતા અમે આ ઊભા, એમ લખ્યું છે. ચરણાનુયોગમાં છે. પ્રવચનસાર. ..માર્ગ ..મોક્ષમાર્ગમાં છીએ, જૈનદર્શનમાં છીએ અને તેની પ્રજ્ઞા કરનારા અમે આ ઊભા છીએ. આહાહા..! ચરણાનુયોગમાં છે શરૂઆતની ગાથામાં. સમજાણું કાંઈ? છે? જોવું છે? પ્રવચનસાર છે ને. એવો જે જૈનદર્શનનો શ્રમણનો માર્ગ અંગીકાર કરવાનો

જે યથાનુભૂત માર્ગ. યથાનુભૂત—જેવો અમે અનુભવ્યો તેવો માર્ગ. ‘તેના પ્રણેતા અમે આ ઊભા.’ (૨૦૧ ગાથા) સંસ્કૃતમાં છે. ‘તત્પ્રતિપત્તિવર્ત્મનઃ પ્રણેતારો વ્યમિમે તિષ્ઠામ ઇતિ’ આહાહા..! આ ભગવાને કહેલો માર્ગ, એ માર્ગમાં અમે ઊભા છીએ. અને એ માર્ગના પ્રણેતા અમે આ ખડા છીએ. વીતરાગે જે માર્ગ કહ્યો... આહાહા..! ધીરૂભાઈ! ટીકામાં પ્રવચનસાર છે ને. સંસ્કૃત ટીકા છે અમૃતચંદ્રાચાર્યની. કારણ કે પાઠમાં એમ છે ને ત્યાં કીધું એટલે.

एवं पणमिय सिद्धे जिणवरवसहे पुणो पुणो समणे।

पडिवज्जदु सामणं जदि इच्छदि दुक्खपरिमोक्खं॥२०१॥

અંગીકાર કરો એટલે અમે અંગીકાર કર્યું છે, એમ અંગીકાર કરવાનું અમે કહીએ છીએ. આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્ય કેવળજ્ઞાનના વિરહ ભૂલાવ્યા એણે. આહાહા..! લોકોને રચે—ન રચે એ જુદી વસ્તુ, પણ સત્ય તો આ છે. કાંતિભાઈ! કહ્યું છે ને જુઓ ને. આ અમે ઊભા. આહાહા..! સંસ્કૃત ટીકા હોં અમૃતચંદ્રાચાર્યની. ૨૦૧ ચરણાનુયોગની પહેલી ગાથા. ‘તત્પ્રતિપત્તિવર્ત્મનઃ પ્રણેતારો વ્યમિમે તિષ્ઠામ ઇતિ’ અમે આ ઊભા. આહાહા..! ધીરૂભાઈ!

માર્ગ વીતરાગનો છે એમાં અમે ઊભા છીએ અને એના કહેનારા પણ અમે આ ઊભા કે જુઓ! આ માર્ગ છે. ધીરૂભાઈ ઠીક પ્રમોદમાં આવે છે. એ તો આ માર્ગ છે, બાપા! એણે પહેલી ઓળખાણ અને શ્રદ્ધા કરવી પડશે. આહાહા..! જુઓને! એક અમૃતચંદ્રાચાર્યની ટીકા. ભગવાન ત્રિલોકનાથ અનંત જિનો તીર્થકરોએ કહ્યો, જૈનદર્શનનો માર્ગ તેના અનુભવનારા અમે આ છીએ. આહાહા..! અને એના કહેનારા પણ અમે છીએ. અમરચંદભાઈ! આહાહા..!

मुमुक्षु :- એમ જ ચાલ્યું આવે છે.

उत्तर :- આહાહા..!

કહે છે કે અહો..! ‘ધર્મ કી મૂર્તિ દિખાઈ દે વહ દર્શન હૈ...’ સમ્યજ્ઞર્શન એ દર્શન (એમ) અહીંયાં અત્યારે ન લીધું. એ ગૌણપણે લીધું વાત કરશે આગળ. એ કહેશે હોં પોતે અંદર ઉતારશે. ‘ધર્મ કી મૂર્તિ દિખાઈ દે...’ ચારિત્રની મૂર્તિ દેખાઈ દે. ધર્મ એટલે ચારિત્ર. આહાહા..! જેની વીતરાગદશા અને વીતરાગ મુદ્રા. આહાહા..! જેને વીતરાગ દર્શન સમ્યજ્ઞર્શન, સમ્યજ્ઞર્શન વીતરાગદર્શન જ હોય. રાગ સમ્યજ્ઞર્શન? રાગ તો ચારિત્રનો દોષ છે. આહાહા..!

આત્મા ભગવાન પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ એનો આશ્રય લઈને જે દર્શન—સમકિત થાય એ સમકિત વીતરાગી પર્યાય છે. અને તેનું સ્વસંવેદનજ્ઞાન થાય, આત્માનું જ્ઞાન હોં! શાસ્ત્ર આદિ(નું) જ્ઞાન પરજ્ઞાન છે, એ વસ્તુ નથી. આહાહા..! ભગવાન આત્મા જ્ઞાનસ્વરૂપી પ્રભુ એ જ્ઞાનનું જ્ઞાન, એ સમ્યજ્ઞાન. એ જિનનું યથાર્થ જ્ઞાન. આહાહા..! અને તેમાં રમણતા. એમાં રમણતા આનંદની મોજ કરતા લીનતા (થાય) એ ચારિત્ર, આ જૈનદર્શન અથવા આ જૈનનો મત

અથવા આ જૈનનો માર્ગ. આહાહા..! એ અષ્ટપાલુડમાં આવ્યું. ભાઈએ કીધું... આ.. રામજીભાઈએ કીધું. ... .. પણ આ તો પરિવર્તન થાયને વારંવાર. પરિવર્તન. આહાહા..! કહો, ચેતનજી!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- ધર્મનું... ધર્મ નામ ચારિત્ર, એનું મૂળ જૈનદર્શન. અને સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની દશા એ જૈનદર્શન. એ દેખાય એવી મૂર્તિ તે જૈનદર્શન. આહાહા..! અરે..! વીતરાગના માર્ગ એણે જાણ્યા નહિ. ત્રિલોકનાથ સર્વજ્ઞના હુકમમાં આવો માર્ગ મળવો (દુર્લભ છે). પોતાની કલ્પનાએ માનીને રહ્યો. એમ ભવ ગુમાવ્યા એણે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ધર્મની મૂર્તિ દેખાઈ ગઈ. મોટા અક્ષરે લખ્યું છે હોં આમાં. જૂનામાં નહિ હોય મોટા અક્ષરે. આમાં લખ્યું છે ભાઈએ આપણે. ...

‘તथा प्रसिद्धि में जिसमें धर्म का ग्रहण हो...’ આહાહા..! ‘જિસમેં ધર્મ કા ગ્રહણ હો એસે મત કો દર્શન કહા હૈ.’ ‘મત કો દર્શન કહા હૈ.’ આહાહા..! સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ દિગંબર ધર્મ જે કહ્યો... આહાહા..! એ જૈનદર્શન છે. દિગંબર ધર્મ સિવાય કોઈ જૈનદર્શન છે નહિ એમ કહે છે. આહાહા..! શ્રીપાલજી! ઠીક લાગે, ન ઠીક લાગે જગતને શું કહીએ? અરેરે..! સત્ય વાત કહેતા દુનિયાને દુભાય, પણ શું થાય? બીજી વાત .. નથી. આહાહા..! જૈનદર્શનની મૂર્તિ સાક્ષાત્ જેણે અંદર દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર પ્રગટ કર્યા છે. આનંદની લહેરમાં મજા કરતા હોય છે. આહાહા..! અને જેને પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ અને દિગંબર મૂર્તિ શરીરની... એવા જૈનદર્શનની શ્રદ્ધા, એવા જૈનદર્શનની શ્રદ્ધા એને સમ્યક્દર્શન કહે છે. બીજી રીતે જૈનદર્શનને માને એ સમ્યક્દર્શન નથી. આહાહા..!

‘लोक में धर्मकी तथा दर्शन की मान्यता सामान्यरूप से तो सबके हैं, परन्तु...’ આમ બધા કહે છે ને કે ભાઈ, અમે ધર્મ કરીએ છીએ, ધર્મ કરીએ છીએ, એમ બધા કહે છે. ‘परंतु सर्वज्ञ के बिना यथार्थ स्वरूप का ज्ञानना नहीं हो सकता;...’ પહેલી આ વાત સિદ્ધ કરી. કેમકે સર્વજ્ઞ એનો સ્વભાવ, જીવનો સ્વભાવ સર્વજ્ઞ છે. ભગવાન આત્માનો સ્વભાવ—સ્વ-ભાવ—પોતાનો ભાવ એ સર્વજ્ઞસ્વભાવ છે. જ્ઞ-સ્વભાવ કહો કે સર્વજ્ઞસ્વભાવ કહો. એવો સર્વજ્ઞસ્વભાવ જેણે પર્યાયમાં પ્રગટ કર્યો એ સર્વજ્ઞ છે. જેના મતમાં આત્મા સર્વજ્ઞસ્વભાવી માન્યો નથી એને પર્યાયમાં સર્વજ્ઞપણું કોઈ દિ’ હોઈ શકે નહિ. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એ સર્વજ્ઞે જ એ જાણ્યું અને જોયું છે. આહાહા..! ભગવાન આત્મા પૂર્ણ સર્વજ્ઞ, જ્ઞ-સ્વભાવ, પૂર્ણ સ્વભાવ. એ સર્વજ્ઞ તો એનામાં શક્તિ છે—ગુણ છે. ભગવાન આત્મામાં સર્વજ્ઞ નામનો એક અનાદિઅનંત ગુણ છે. ઓહોહો..! એ જીવસ્વભાવમાં—આત્મસ્વભાવમાં સર્વજ્ઞ નામનો એક એનો અનાદિ ગુણ છે. આહાહા..! અભવિને પણ એ

હોય છે, (પણ એ) પ્રગટ ન કરી શકે. સમજાય છે કાંઈ? કેમકે આત્મા જે છે એ તો જ્ઞ-સ્વરૂપ જ્ઞાનનો પિંડ અને એ જ્ઞાન પણ પૂર્ણ, એવી એની શક્તિ સર્વજ્ઞ સ્વરૂપી છે. આવું જેના ધર્મમાં નથી એના ધર્મમાં સર્વજ્ઞ હોઈ શકે નહિ. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

એ 'સર્વજ્ઞ કે બિના...' અને એ સર્વજ્ઞ દશા વિના. કેમકે ત્રણ કાળ અને ત્રણ લોકનું સત્ છે એ. ત્રણ કાળ અને ત્રણ લોક એ સત્ છે. એ સત્નો જાણનાર સર્વજ્ઞ ન હોય તો આ સત્ ત્રિકાળ છે એમ જોયું કોણે? કહ્યું કોણે? આહાહા..! આ સર્વજ્ઞના પણ વાંધા સંપ્રદાયમાં. દિગંબરમાં પણ વાંધા ઓલા રતનચંદ્રજી મુખત્યાર...

મુમુક્ષુ :- તારણસ્વામી.

ઉત્તર :- તારણસ્વામી, હા એ. રતનચંદ્રજી ને નેમિચંદ્રજી.

આહાહા..! અહીં તો કહે છે કે જેને એક સેકન્ડ અસંખ્યમા ભાગમાં, નાનામાં નાના કાળમાં, જેની શક્તિનો વિકાસ ત્રણ કાળ ત્રણ લોક એક સમયમાં પ્રત્યક્ષ જાણે એવું સ્વરૂપ છે. આમ ત્રણ કાળ ત્રણ લોકની પર્યાય પ્રગટ છે એમ એ જ્ઞાની જાણે છે. આહાહા..! ભૂત અને ભવિષ્યની પર્યાય વર્તમાનમાં નથી, પણ જે થઈ ગઈ અને થશે (એ વર્તમાનવત્) જ્ઞાનમાં જણાય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જેમ માટીમાંથી ઘડો થશે ત્યારે છે એમ જાણે છે, એમ દ્રવ્યની (ભૂત-ભવિષ્યની) પર્યાય પ્રગટ દેખાય. એ રીતે અહીં જાણે છે. શક્તિરૂપે છે માટે જાણે છે એમ નહિ. આહાહા..! સમજાણું? એવો સર્વજ્ઞસ્વભાવ આહાહા..!

જેને.. આહાહા..! અરે..! એની પ્રતીતિ બેઠી એને તો સર્વજ્ઞસ્વભાવને આશ્રયે સમ્યક્દર્શન થાય. સમજાય છે કાંઈ? એ પ્રતીતમાં આવવું એ તે કાંઈ સાધારણ વાત નથી. અલ્પજ્ઞ પર્યાયમાં સર્વજ્ઞસ્વભાવી આત્મા પ્રતીતમાં આવવો એ પર્યાયને આશ્રયે ન આવે, એ ત્રિકાળી ગુણને આશ્રયે આવે. આહાહા..! એવો ભગવાન આત્મા જેવી દ્રવ્યમાં સર્વજ્ઞગુણ હતો, ગુણમાં સર્વજ્ઞશક્તિ હતી એવી પ્રગટ પર્યાય સર્વજ્ઞ (થઈ), તે ત્રણેમાં સર્વજ્ઞપણું આમ થઈ ગયું. આહાહા..! એને આત્મા પૂર્ણ કહીએ. સમજાણું કાંઈ? લ્યો, વળી સર્વજ્ઞ આવ્યું ખરું ને?

સર્વજ્ઞે જૈનદર્શન આવું જોયું છે. સર્વજ્ઞે આવું જૈનદર્શન કહ્યું છે. અજ્ઞાનીઓ કલ્પે પોતાની દૃષ્ટિએ, એ બધો અજ્ઞાન ને ભ્રમણા ને મિથ્યાભાવ છે. આહાહા..! અરેરે..! એ વાત ક્યાંથી કાને પડે એને ભાગ્ય વિના. અને એને પુરુષાર્થ વિના એ વાત બેસે કેમ? લ્યો પંડિતજી! સમકિત એને કાળે થાશે પુરુષાર્થ વિના. આ પુરુષાર્થ. અરર..! આ સાંભળનારા પણ કેવા હા પાડે બધા. દિગંબર દર્શન એટલે તો ઓહોહો..! પરમાત્માનું કહેલું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ તે દિગંબર દર્શન. આહાહા..! એના અનુયાયીઓને એની ખબરું ન મળે. આહાહા..! બાપુ! આમાં એ વિના શરણ ક્યાં છે? આહાહા..!

અહીં તો ટીકાકાર કહે છે, ‘સર્વજ્ઞ કે બિના યથાર્થ સ્વરૂપ કા જ્ઞાનના નહીં હો સકતા;...’ ત્રણ કાળ ત્રણ લોક જેણે જાણ્યા નથી એને યથાર્થ સ્વરૂપ ખ્યાલમાં શી રીતે આવે? કલ્પનાથી વાતું બધી કરે. સમજાણું કાંઈ? આમ આત્મા હોય અને આમ હોય એ તો બધી કલ્પના. જેને સર્વજ્ઞશક્તિનું પ્રગટપણું થઈ ગયું છે. આહાહા..! એક સમયમાં જેને ત્રણ કાળ ત્રણ લોક હસ્તામલની પેઠે (પોતાની) પર્યાય જાણતા જણાઈ જાય છે. આહાહા..! આવો ભગવાને આત્મા કહ્યો. એ ભગવાને આત્માનું જૈનદર્શનપણું આ (કહ્યું). સમ્યક્ અનુભવ, સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર—ત્રણની એકતામાં રમતો હોય, બાહ્યમાં જેની દશા દિગંબર મૂર્તિ (હોય), આહાહા..! એનો કોથળો પણ એવો હોય. માલ તો આવો હોય (પણ કોથળો પણ એવો હોય). આ સુતળીના થેલા. સુતળીના થેલા હોય એમાં કેસર રહે? કેસર તો ડબ્બામાં અને બરણીમાં રહે. એનું બારદાન પણ બીજી જાતનું હોય. એમ જ્યાં સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રનો માલ પ્રગટ્યો, ત્યાં એનું બારદાન, અઠ્યાવીશ મૂળગુણ વિકલ્પ અને નગ્ન દશા એ એનું બારદાન હોય છે. આહાહા..! આ ભગવાને કહેલું સ્વરૂપ છે. સમજાય છે કાંઈ? ઓહો..!

‘સર્વજ્ઞ કે બિના યથાર્થ સ્વરૂપ કા જ્ઞાનના નહીં હો સકતા; પરંતુ છન્નસ્થ પ્રાણી અપની બુદ્ધિ સે અનેક સ્વરૂપોંકી કલ્પના કરકે...’ અજ્ઞાની કલ્પનાથી અનેક માર્ગ કરે. આહાહા..! ‘અન્યથા સ્વરૂપ સ્થાપિત કરકે...’ ઊંઘુ સ્વરૂપ જગતની પાસે સ્થાપે. આહાહા..! જાણ્યું નથી એણે (કે) ત્રિકાળી વસ્તુ શું છે. એક એક આત્માની આવી સર્વજ્ઞશક્તિ. એવા અનંતા આત્માઓ ભગવાન (છે). આહાહા..! ‘સર્વ જીવ છે સિદ્ધ સમ’. આવે છે? સર્વ જીવ છે સિદ્ધ સમ. શેમાં? આત્મસિદ્ધિમાં. શ્રીમદ્ની આત્મસિદ્ધિમાં. ‘સર્વ જીવ છે સિદ્ધ સમ, જે સમજે તે થાય’. આત્મસિદ્ધિ વાંચ્યું છે કે નહિ ભાઈ? નોટ છે તમારે ઘરે? નહિતર અહીંથી લઈ જજો. ભાઈ પાસે હશે આત્મસિદ્ધિ. અથવા આપણે અહીંયાં યોગસારમાં આવે છે. ‘સર્વ જીવ છે જ્ઞાનસમ—જ્ઞાનમય.’ આહાહા..! ‘ઘારે સમતા ભાવ...’ યોગસારમાં (આવે છે). પ્રભુ બધા જ્ઞાનમય અનંત છે. એ આત્મા એટલે જ્ઞાનની મૂર્તિ, ચૈતન્યસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા. રાગ અને પુણ્ય એ સ્વરૂપ આત્માનું નથી. આહાહા..! એથી એમ થયું કે ચૈતન્યસ્વરૂપ એટલે જ્ઞાનસ્વરૂપ, જ્ઞાનસ્વરૂપ એ પૂર્ણ જ્ઞાનસ્વરૂપ. એવા ભગવાન આત્મામાંથી જેણે સર્વજ્ઞપર્યાય પ્રગટ કરી છે અને એણે જે જોયું, કહ્યું, એ યથાર્થ માર્ગ છે. એ સિવાય અજ્ઞાનીઓએ પોતાની કલ્પનાથી તર્કથી ઊભો કરીને માર્ગ કહ્યો એ બધો મિથ્યામાર્ગ છે. આહાહા..! કહો, શેઠ! આહાહા..!

‘ઉનકી પ્રવૃત્તિ કરતે હૈં...’ પોતાની કલ્પનાએ માર્ગ ચલાવીને પ્રવૃત્તિ કરે છે. ‘ઔર

જિનમત સર્વજ્ઞ કી પરંપરા સે પ્રવર્તમાન હૈ,...’ અજ્ઞાની પોતાની કલ્પનાએ પ્રવર્તન કરે છે અને જિનમત... ‘દંસણં મુલો ધમ્મો’(નો) અર્થ કરે છે. મત કર્યો હતો ને ભાઈ પહેલો. દર્શન એટલે જિન મત એમ અર્થ કર્યો હતો પોતે. એટલે અહીં લાવ્યા પાછું. ‘જિનમત સર્વજ્ઞ કી પરંપરા સે પ્રવર્તમાન હૈ,...’ સર્વજ્ઞની પરંપરાથી પ્રવર્તમાન છે. ધારાવાહી ધોખ (માર્ગ પ્રવર્તે છે). આહાહા..! મહાવિદેહમાં સર્વજ્ઞ પરમાત્મા તો ધોખ માર્ગ કહે છે. સાક્ષાત્ પ્રભુ મહાવિદેહે બિરાજે છે. અનંત તીર્થકરોએ એ જ માર્ગ કહ્યો છે. એ આ જૈનદર્શન એ દિગંબર દર્શન. આહાહા..! એનાથી ઓછું, અધિક અને વિપરીત કંઈ પણ જો કહે અને માને એ જૈનદર્શન નહિ, મિથ્યાદર્શન છે. રત્નકરંડ શ્રાવકાચારમાં આવે છે ને.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા એ. સંમતભદ્રાચાર્ય કહે છે. ‘ઓછું નહિ, અધિક નહિ, વિપરીત નહિ જેવું સર્વજ્ઞે કહ્યું તેવું જ માને છે.’ આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એ અજ્ઞાનીઓ પોતાની કલ્પનાએ પ્રવૃત્તિ કરે છે ત્યારે ‘જિનમત સર્વજ્ઞકી પરંપરા સે પ્રવર્તમાન હૈ,...’ એમ કહે છે. ‘ઈસલિયે ઈસમેં યથાર્થ સ્વરૂપ કા પ્રરૂપણ હૈ.’ આહાહા..! દિગંબર માર્ગમાં આ યથાર્થ સ્વરૂપનું પ્રરૂપણ છે. નંદલાલજી! આવું છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સર્વજ્ઞને સિદ્ધ કર્યા.

ઉત્તર :- સિદ્ધ કર્યા. અજ્ઞાનીઓએ કલ્પનાથી માર્ગ બધા ચલાવ્યા છે. આહાહા..! શ્વેતાંબરે પણ કલ્પનાથી બધું ઊભું કર્યું છે. શાસ્ત્રો કલ્પનાથી બનાવ્યા છે બધા હોં! .. એ કાંઈ ભગવાનના કહેલા નથી, સમકિતીના પણ કહેલા નથી. આહાહા..! ગજબ વાત છે! માર્ગ આવો છે ભાઈ! બીજાને દુઃખ લાગે, ન લાગે, સ્વતંત્ર જીવ છે. આહાહા..! માર્ગ તો જે હોય એવો પ્રસિદ્ધ થાય ને. બીજી રીતે કેમ પ્રસિદ્ધ થાય? સોભાગમલજી! આહાહા..! અહીં તો બધાય છે. સ્થાનકવાસી છે, દેરાવાસી છે, દિગંબર છે-બધાય છે. આ રામજીભાઈ સ્થાનકવાસી હતા. સ્વરૂપચંદભાઈ દેરાવાસી, આ દિગંબર, આ પણ દિગંબર, આ સ્થાનકવાસી. અહીં બધા ભેગા થયા છે. આહાહા..! અરે..! આ વાત પક્ષપાતની નથી, પ્રભુ! આ વાત તો સર્વજ્ઞથી સિદ્ધ થયેલી, અનુભવમાં આવી એવી આ વાત છે. આહાહા..! એને કાળજે જ્ઞાનમાં બેસી જાય કે અહોહો..! માર્ગ તો આ જ છે. સમજાય છે કાંઈ? એવો માર્ગ સર્વજ્ઞની પરંપરાનો યથાર્થ સ્વરૂપનું પ્રરૂપણ.

‘વહાં ધર્મ કો નિશ્ચય ઔર વ્યવહાર - ઐસે દો પ્રકાર સાધા હૈ.’ હવે નિશ્ચય અને વ્યવહાર બે પ્રકારે એનું કથન કર્યું. ‘ઉસકી પ્રરૂપણા ચાર પ્રકાર સે હૈ...’ ધર્મના ચાર પ્રકાર. ‘એક પ્રથમ તો વસ્તુસ્વભાવ,...’ વસ્તુસ્વભાવ એ ધર્મ. વસ્તુ સલાવો ધમ્મો.

પદ્મનંદી પંચવિંશતિમાં આ બધો અધિકાર આવે છે. સ્વામી કાર્તિક્યાનુપ્રેક્ષામાં પણ આ બધો ... આવે છે. પંડિતજીએ, જ્યયંદ્ર પંડિતે ચારિત્રથી મેળવીને અહીંયા લખ્યું છે. એના ઘરનું કાંઈ નથી આ. છે એમ એનું અહીં.. અનુસાર. આહાહા..!

એક તો પ્રથમ ‘વસ્તુસ્વભાવ,...’ આત્માનો વસ્તુનો સ્વભાવ તે ધર્મ. એટલે? કે આત્મા વસ્તુ છે એમાં જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ આદિ રહેલા છે એ ધર્મ. અને એનો આશ્રય લઈને પ્રગટ થાય પર્યાય એ ધર્મ. દ્રવ્ય અને ગુણ તો ધર્મ સ્વભાવથી ભરેલા પદાર્થ છે. એ વસ્તુના સ્વભાવનો આશ્રય કરીને નિમિત્ત અને રાગ ને પર્યાયનો આશ્રય છોડી દઈને, આ ત્રિકાળ આનંદસ્વરૂપ વસ્તુ છે, વસ્તુનો સ્વભાવ જે છે એમાં અનંત ગુણો છે, જીવત્વશક્તિ, ચિત્તિશક્તિ વગેરે એવા સ્વ જેના ભાવ છે, સ્વ જેનો ગુણ છે, સ્વ જેનું સત્ત્વ છે, સત્ત્વ એવો આત્મા એનું આ સત્ત્વ છે. આહાહા..! એવા સત્ત્વના આશ્રયે જે દષ્ટિ કરે એને સમ્યજ્ઞાન થાય છે એનું નામ ધર્મ. દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર ત્રણે એક... થઈ જાય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? બહુ આમાં સમજવું પડે હોં ધીરૂભાઈ. ઉપર ટપકે નથી આ કાંઈ ઓલામાં .. આવી જાય. આ બધા માગે છે કે આ આગમો ક્યારે થાશે? આ પરમાગમ(મંદિર). મેં કીધું ભાઈ ... .. મકાનનો .. કર્યો ને. મકાન બધું... આહાહા..! હવે બધું ... ગયું લાગે છે. પરમાગમ નહિ? ... .. આહાહા..! આ ભગવાનની વાણી પધરાવી છે. ભગવાને કહેલા આગમો, સંતોએ કહેલા શાસ્ત્રો એ એમાં મૂર્તિરૂપે પધરાવ્યા છે. જજટ પાટિયા છે. એ કામ બાકી છે. રાત-દિ’ લખ્યા જ કરે છે. .. આપણી ગુજરાતી ભાષા શું? છાંટવું. આહાહા..!

ભગવાન સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ વસ્તુના સ્વભાવને ધર્મ કહ્યો. ‘દૂસરે ઉત્તમ ક્ષમાદિક દસ પ્રકાર,...’ ધર્મ. સમ્યજ્ઞાન સહિત અંદરમાં શાંતિ, ક્ષમા આદિ ચારિત્રના ભેદ છે એ. ઉત્તમ ક્ષમા, ઉત્તમ માર્દવ આદિ વંચાઈ ગયું આપણે. એ બધા ચારિત્રના ભેદ છે. દસે પ્રકાર ચારિત્રના પ્રકાર છે. સમજાય છે કાંઈ? એ ઉત્તમ ક્ષમાદિક દસ પ્રકાર. અને ‘ત્રીસરે સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્રરૂપ,...’ ત્રીજો આ. સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ ધર્મ. આત્માના સ્વરૂપના આશ્રયે સમ્યજ્ઞાન, જ્ઞાન અને શાંતિ થાય, ચારિત્ર એટલે શાંતિ, એ ધર્મ. એક વસ્તુસ્વભાવ ધર્મ, ક્ષમા આદિ દસ લક્ષણ ધર્મ, ત્રીજો આ ધર્મ સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર. આહાહા..! ‘ચૌથે જીવોંકી રક્ષારૂપ એસે ચાર પ્રકાર હૈં.’ બધા જીવોની રક્ષા એટલે કોઈને ન મારવો. એમાં પોતે પણ જીવ આવી ગયો.

મુમુક્ષુ :- પોતાને ન મારવો એટલે બીજાને ન મારવાનો ભાવ...

ઉત્તર :- એને ન મારવો એટલે હિંસા આત્માની ન કરવી, અહિંસા પ્રગટ કરવી એટલે કે રાગની ઉત્પત્તિ ન કરવી, એવી જે આત્માની અહિંસા દશા તેને ધર્મ કહે છે. આહાહા..!

આ દયા ધર્મ હોં. પરની દયાનો ભાવ તો રાગ છે. અને તે પણ પરની દયા કરી ક્યાં શકે છે? એ તો પોતાનો રાગ કરે. પણ પરની દયા પાળી શકે? પરની પર્યાય રાખી શકે કોઈ? ત્રણ કાળમાં નહિ. ફક્ત પોતાના પરિણામ થાય બીજાને ન મારવાના. પણ એ પરિણામ પરલક્ષી રાગ છે, એ ધર્મ નથી. આહાહા..!

ધર્મ તો ભગવાને આત્મામાં.. કહ્યું ને પુરુષાર્થ સિદ્ધિ ઉપાયમાં? પ્રાદુર્ભાવ, રાગનો પ્રાદુર્ભાવ ન થવો (તે અહિંસા છે). પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાય, અમૃતચંદ્રાચાર્ય. આહાહા..! દિગંબર સંતોએ તો કામ કર્યું છે, ગજબ કર્યું છે! આહાહા..! ભગવાનને અનુસરીને કેડાયત હતા બધા મુનિઓ. કેવળીના કેડાયત હતા. આહાહા..! એને માર્ગે ચાલતા ચાલતા કેવળજ્ઞાન લેવાના. સમજાય છે કાંઈ? આવો માર્ગ વીતરાગ જૈનદર્શન દિગંબર સિવાય બીજે ક્યાંય નથી. સમજાય છે કાંઈ? દિગંબરદર્શન એ પંથ નથી, પક્ષ નથી, વાડો નથી, એ વસ્તુનો સ્વભાવ છે. આ બધું નિવૃત્તિ લઈને થોડું કરવું પડશે આ. ભાઈને કહીએ છીએ.

મુમુક્ષુ :- ધુતારાઓનું શું કરવું?

ઉત્તર :- .. એની મેળે આવે છે એની પાસે. આહાહા..! ધુતારાની ટોળી. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ધુતારાનું કાંઈ કરી શકતો નથી.

ઉત્તર :- કોણ કરે? કોના કરે? બાપુ! આ શરીરના રજકણની પર્યાય પણ ફેરવવાને સમર્થ નથી. પરદ્રવ્યને માટે પ્રભુ પાંગળો છે. પરદ્રવ્યની ક્રિયા કરવા માટે ભગવાન આત્મા પાંગળો છે. પોતાની ક્રિયા કરવા માટે પુરુષાર્થનો પિંડ છે પોતે. આહાહા..! એકલો પુરુષાર્થ. અને તે પણ પુરુષાર્થ તો પર્યાયમાં અનંતમા ભાગે છે. કારણ કે પોતે જ પુરુષાર્થનો પિંડ છે. વીર્યનો પિંડલો છે એ. અનંત ચતુષ્ટય છે ને શક્તિમાં? અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત આનંદ, અનંત વીર્ય. તો અનંત વીર્યનો તો પિંડ છે એ. એમાંથી આ મોક્ષનો પુરુષાર્થ તો અનંતમા ભાગે નીકળે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? અને એ ધર્મમાં તો પુરુષાર્થથી જ ધર્મ થાય છે. લક્ષ્મી આદિ મળવી એ તો પૂર્વના પુણ્ય હોય તો મળે. ... લાખ પુરુષાર્થ કરે ને મરી જાય નહિ. આહાહા..!

કહે છે, 'એસે ચાર પ્રકાર હૈં. વહાં નિશ્ચય સે સિદ્ધ ક્રિયા જાય, તબ તો સબ મેં એક હી પ્રકાર હૈ.' ચારેય એક જ પ્રકાર છે. વસ્તુનો સ્વભાવ પર્યાયમાં પ્રગટ થયો એ દસ પ્રકારનો ધર્મ, એ સમ્યક્દર્શન ચારિત્ર ધર્મ, જીવને રાગની ઉત્પત્તિ ન થઈ અને અહિંસાની ઉત્પત્તિ થઈ એ પણ એ જ છે. એ ચારેય એક જ પ્રકાર છે. આહાહા..! આ પંડિતો કેટલો મેળ કરે છે જુઓને. આહાહા..! આ ગૃહસ્થાશ્રમમાં છે હોં આ. ત્યાગી નહોતા આ કાંઈ. વસ્તુસ્થિતિ છે એ તો યથાર્થપણે ગ્રંથોમાંથી ... આહાહા..! એને નિવૃત્તિ ઘણી

છે ને. નિવૃત્તિમાં આ બધું થયું છે કે પ્રવૃત્તિ કરતા કરતા આ બધું થયું છે? આહાહા..!

‘ઈસલિયે વસ્તુસ્વભાવ કા તાત્પર્ય તો જીવ નામક વસ્તુ કી પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ...’ લ્યો! જોયું! વસ્તુની વ્યાખ્યા કરે છે. ‘વસ્તુ સ્વભાવ કા તાત્પર્ય તો જીવ નામક વસ્તુ...’ એનું ‘પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ...’ એ વસ્તુસ્વભાવ. ‘ઔર વહ ચેતના સર્વ વિકારોં સે રહિત શુદ્ધ-સ્વભાવરૂપ પરિણામિત હો, વહી જીવ કા ધર્મ હૈ...’ ધર્મ કીધો એને. વસ્તુ સલાવો ધર્મ. ‘તથા ઉત્તમ ક્ષમાદિક દશ પ્રકાર કહને કા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ આત્મા કોઘાદિ કષાયરૂપ ન હોકર અપને સ્વભાવ મેં સ્થિર હો વહી ધર્મ હૈ,...’ આહાહા..! ‘યહ ભી શુદ્ધ ચેતનારૂપ હી હૈ.’ દસલક્ષણ ધર્મ એ શુદ્ધ ચેતનારૂપનું પરિણામન. વસ્તુનો સ્વભાવ એ પણ શુદ્ધ ચેતના દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રનું પરિણામન. બીજા બે બોલ કહેશે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

ભાદરવા વદ ૫, સોમવાર તા. ૧૭-૦૯-૧૯૭૩
ગાથા-૨, પ્રવચન - ૩

આ દર્શનપાલુડ. અષ્ટપાલુડમાં દર્શનપાલુડ. બીજી ગાથાનો અર્થ ચાલે છે ને. ‘વહાં ધર્મ કો નિશ્ચય ઔર વ્યવહાર - એસે દો પ્રકાર સે સાધા હૈ.’ ધર્મ. વ્યવહાર નિમિત્તરૂપ છે, નિશ્ચય યથાર્થરૂપ છે. ‘ઉસકી પ્રરૂપણા ચાર પ્રકાર સે હૈ...’ કાલે આવી ગયું છે. વસ્તુનો સ્વભાવ, ઉત્તમ ક્ષમાદિ, સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર પરિણામ અને જીવની રક્ષા ‘એસે ચાર પ્રકાર હૈં. વહાં નિશ્ચય સે સિદ્ધ કિયા જાય, તબ તો સબ મેં એક હી પ્રકાર હૈ,...’ ચારેય એક જ પ્રકારે સિદ્ધ થાય છે. ‘ઈસલિયે વસ્તુસ્વભાવ કા તાત્પર્ય...’ હવે પહેલા બોલની વ્યાખ્યા કરે છે. ‘વસ્તુસ્વભાવ કા તાત્પર્ય તો જીવ નામક વસ્તુ કી પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન-પરિણામમયી ચેતના હૈ...’ લ્યો! શું કહ્યું? જીવ નામનો પદાર્થ એના પરમાર્થરૂપ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર પરિણામ. એ જ્ઞાન પરિણામ એ ચેતના. આત્માની જ્ઞાણ-દેખનની ચેતના એનું શુદ્ધ પરિણામન થવું એ ધર્મ છે. સમજાણું કાંઈ? વસ્તુનો સ્વભાવ જે શુદ્ધ ચેતન્ય છે એનું શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિ નિશ્ચય હોં! એ નિશ્ચય જ્ઞાન, દર્શનનું, શુદ્ધ ચેતન્યનું પરિણામન થવું એ વસ્તુનો સ્વભાવ ધર્મ કહેવામાં આવે છે. .. સમજ્યા?

મુમુક્ષુ :- વસ્તુ સ્વભાવ.

ઉત્તર :- પણ વસ્તુસ્વભાવનો અર્થ શું? જાણન-દેખન એવો જે ભાવ, જાણવા-દેખવાનું પરિણામન થવું, શુદ્ધ પરિણામન થવું એ ચેતના છે. એ ચેતના એ ધર્મ છે.

‘વહ ચેતના સર્વ વિકારોં સે રહિત...’ જુઓ! જાણન-દેખન ચેતનાનો ભાવ એ સર્વ શુભાદિ વિકારથી રહિત ‘શુદ્ધ-સ્વભાવરૂપ પરિણમિત હો, વહ જીવ કા ધર્મ હૈ...’ આ વસ્તુનો સ્વભાવ. ‘શુદ્ધ-સ્વભાવરૂપ પરિણમિત...’ આનંદ અને જ્ઞાન અને શાંતિ આદિ સ્વભાવના આશ્રયથી પરિણામન થાય એ ચેતનાના પરિણામને ધર્મ કહેવામાં આવે છે. આ ધર્મની વ્યાખ્યા.

‘તથા ઉત્તમ ક્ષમાદિક દસ પ્રકાર કહને કા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ આત્મા ક્રોધાદિ કષાયરૂપ ન હોકર...’ ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્રેષ તે રૂપ નહિ થઈને ‘અપને સ્વભાવ મેં સ્થિર હો...’ ચૈતન્ય જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવ એમાં સ્થિર રહે ‘વહી ધર્મ હૈ,...’ સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! ક્રોધ, માન, માયા, લોભનો અર્થ પુણ્ય-પાપના ભાવ, શુભ-અશુભભાવ એનાથી રહિત ‘અપને સ્વભાવમેં સ્થિર હો...’ ચિદાનંદ પ્રભુ શુદ્ધ આનંદઘન એમાં સ્થિર રહેવું એ ધર્મ છે. લ્યો, આ ધર્મ. આહાહા..! ‘યહ ભી શુદ્ધ ચેતનારૂપ હી હુઆ.’ ઓલાની સાથે મેળ કર્યો ઉપરની સાથે. જેમ એ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રનું પરિણામન કીધું. જ્ઞાન-દર્શનની પર્યાયનું પરિણામન એ ચારિત્ર કહ્યું, એને ધર્મ કહ્યો. એમ ક્રોધાદિ રહિત આત્માના સ્વભાવમાં સ્થિરતા એ પણ શુદ્ધચેતના પરિણામ જ છે. સમજાય છે કાંઈ? વ્યાખ્યા તો બરાબર કરી છે. સ્વામી કાર્તિકિયાનુપ્રેક્ષામાં આવે છે. ‘વહ ભી શુદ્ધ ચેતનારૂપ હી હુઆ.’

હવે ત્રીજું. ‘દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર કહને કા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ તીનોં એક જ્ઞાનચેતના કે હી પરિણામ હૈ,...’ શું કહે છે એ? સમ્યક્દર્શન, એ જ્ઞાનસ્વભાવનું જ પરિણામન છે. સમ્યક્જ્ઞાન, એ પણ જ્ઞાનસ્વભાવનું જ પરિણામન છે અને સમ્યક્ ચારિત્ર, એ પણ જ્ઞાનસ્વભાવનું જ પરિણામન છે. છે? ‘જ્ઞાનચેતના કે હી પરિણામ હૈ,...’ કોણ? દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર. સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્ ચારિત્ર એ ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવને આશ્રયે જે ઉત્પન્ન થાય છે એ ત્રણે જ્ઞાનચેતના છે. એમાં વ્યવહાર રાગનું ચેતવું એ છે નહિ. આહાહા..! જ્ઞાનચેતનાના જ પરિણામ છે. સમ્યક્દર્શન નિશ્ચય એ પણ જ્ઞાયકસ્વભાવ આત્મા એના સન્મુખની જે પ્રતીતિ એ જ્ઞાનના જ પરિણામ છે એટલે આત્માના જ પરિણામ છે. એ કોઈ રાગના પરિણામ નથી. એમ સમ્યક્જ્ઞાન પર્યાય હોં! એ પણ આત્મા જે વસ્તુ છે, એનું જે જ્ઞાન, એનું જે આત્મજ્ઞાન એ પણ આત્માના જ પરિણામ છે એટલે કે એ જ્ઞાનના જ પરિણામ છે એટલે કે એ જ્ઞાનની જ ચેતના છે. સમજાય છે કાંઈ?

એમ ચારિત્ર. ચારિત્ર એ સ્વરૂપની અંદર સ્થિરતા એ પણ જ્ઞાનની જ સ્થિતિ છે, આત્માના સ્વભાવની જ સ્થિતિ છે અને એ જ્ઞાનચેતના છે. સમજાણું કાંઈ? ત્રણ બોલ થયા. ‘વહી જ્ઞાનસ્વભાવરૂપ ધર્મ હૈ...’ આત્માનો જ્ઞાયકભાવ ત્રિકાળ એમાં લીનતા થવી એ જ્ઞાનસ્વભાવરૂપ

પરિણામ છે. એ કોઈ રાગભાવરૂપ પરિણામ નથી. ધીરૂભાઈ ગયા? ગયા. કહેતા હતા. સમજાય છે કાંઈ? ‘યહ ભી શુદ્ધ ચેતનારૂપ હી ધર્મ હૈ.’ આહાહા..!

હવે જીવોની રક્ષા. ચોથો બોલ. જીવોની રક્ષાનો અર્થ? ‘જીવ ક્રોધાદિ કષાયોં કે વશ હોકર...’ રાગને, દ્રેષને વશ થઈને હિંસા તો થાય છે, પોતાના સ્વરૂપની જે હિંસા થાય છે. કહો, સમજાય છે કાંઈ? ‘કષાયોં કે વશ હોકર...’ રાગને વશ થઈને, દ્રેષને વશ થઈને પોતાની પર્યાય શાંતિ અને સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની શુદ્ધ પર્યાયના વિનાશરૂપ (જેટલી) એમાં રાગની ઉત્પત્તિ (થાય છે) તેટલી હિંસા થાય છે. આહાહા..! માર્ગ તે માર્ગ છે ને. ભગવાનની ભક્તિમાં રાગ થાય, કહે છે, એટલી આત્માની હિંસા થાય છે એમ કહે છે. એ.. પંડિતજી! હોય ભલે, પણ છે એ સ્વરૂપની શાંતિની હિંસા થાય છે. અકષાયભાવ એવો જે મોક્ષનો માર્ગ એમાં એટલો રાગ એ હિંસા છે, એ જીવની દયા નથી ત્યાં. આહાહા..! પોતાના જીવની દયા નથી, તેમ એમાં પર જીવની દયા નથી, રાગ થયો એમાં. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

ક્રોધ, માન, માયા, લોભ. દ્રેષના બે ભાગ—ક્રોધ અને માન, રાગના બે ભાગ—માયા અને લોભ. એટલે જેટલે અંશે રાગ અને દ્રેષમાં વશ થાય, એટલે અંશે... ‘અપની યા પરકી પર્યાય કે વિનાશરૂપ મરણ તથા દુઃખ સંકલેશ પરિણામ ન કરે...’ જુઓ! રાગના પરિણામ એ દુઃખ પરિણામ છે. આહાહા..! એ તો ૭૨ ગાથામાં બહુ વિસ્તારથી આવી ગયું હતું. ત્યાં (સંવત) ૨૦૧૩ની સાલમાં. શું કહેવાય? ઈસરી. ૭૨ ગાથા. રાગનો ભાગ તે દુઃખરૂપ છે, આસ્રવ છે. શુભ અને અશુભ રાગ બેય આસ્રવ છે, એ દુઃખરૂપ છે. એનાથી રહિત આત્માના સ્વભાવમાં લીનતા થવી તે સુખરૂપ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? બહુ ત્યાં ચાલ્યું હતું. બધા હતા ત્યાં. શેઠ પણ હતા. પણ ત્યાં ક્યાં શેઠને અંદર જાણવાની દરકાર હતી? શું કહ્યું?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- બતાવ્યું હતું ત્યાં, આ વ્યાખ્યા જ પહેલા કહી. તમે એમ પણ બોલ્યા હતા કે આ વાત તો સાચી લાગે છે. પણ નિમિત્ત .. નિમિત્તનો અર્થ શું થયો? એ ચર્ચા ચાલી હતી.

ભગવાનના શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને એની પૂજા, ભક્તિનો ભાવ એ રાગ છે, એ ત્રિકાળી દ્રવ્યને આશ્રયે થતી શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, શાંતિમાં નિમિત્ત કહેવાય, પણ એ નિમિત્તથી અહીં થાય એમ નથી. સમજાય છે કાંઈ? અહીંયાં તો પોતાની અને પરની પર્યાયના વિનાશરૂપ મરણ એ હિંસા અને દુઃખ સંકલેશ પરિણામ એ હિંસા. તે ન કરે એ રક્ષા. આહાહા..! પહેલી તો પોતાની પર્યાયની રક્ષા કરવાની છે ને. રાગ ન કરવો એ જીવની પહેલી પોતાની પર્યાયની રક્ષા છે. આહાહા..! પુરુષાર્થસિદ્ધિમાં આવ્યું છે ને. રાગનો પ્રાદુર્ભાવ તે હિંસા. પુરુષાર્થસિદ્ધિ (ઉપાય), અમૃતચંદ્રાચાર્ય. જેટલા અંશે રાગ, એટલા અંશે બંધ, એટલા અંશે હિંસા. જેટલા અંશે આત્માના સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના પરિણામ (થાય) એ અહિંસા

અને અબંધ. આહાહા..! માણસને વ્યવહાર એવો વળગે ગળે. વ્યવહાર હોય છે, નિમિત્ત હોય છે, પણ એ ચીજ કોઈ સ્વરૂપની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિને મદદ કરે એટલે કે એનાથી અહીં નિશ્ચય થાય એવું નથી. સમજાય છે કાંઈ?

પોતાની પર્યાયનો... અને પરની પર્યાયનું મૃત્યુ થવાનું હોય તો થાય ત્યારે એ તો નિમિત્ત કહેવાય. પણ પહેલો પોતે રાગ કર્યો મારવાનો કે બચાવવાનો... આહાહા..! જીવને બચાવવાનો રાગભાવ થયો ત્યાં હિંસા થઈ. ગજબ વાત છે! આહાહા..! શાંતિના પ્રાણ ત્યાં હણાય છે. આહાહા..!

‘ઐસા અપના સ્વભાવ હી ધર્મ હૈ.’ ચારેય બોલ. ‘ઐસા અપના સ્વભાવ હી ધર્મ હૈ.’ ચાહે તો.. સમજાણું કાંઈ? વસ્તુનો સ્વભાવ શુદ્ધ રૂપે પરિણામે એ ધર્મ. દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રના વિકારરહિત શુદ્ધ પરિણામ તે ધર્મ અને દસ પ્રકારનો સમાધિ ભાવ એ શુદ્ધચેતનાના પરિણામ પણ ધર્મ અને પોતામાં રાગની ઉત્પત્તિ ન થાય, અહિંસા આત્મામાં પ્રગટ થાય એ ધર્મ. એ ચારેયમાં શુદ્ધચેતનાના જ પરિણામ છે. ભિન્ન ભિન્ન રીતે વાત કરી છે. આહાહા..! કઠણ ભારે લાગે લોકોને. નિમિત્તથી થાય છે, વ્યવહારથી થાય છે, વ્યવહારમાં કંઈક નિશ્ચયનો અંશ છે-એમ એ વખતે વાત ચાલતી હતી. સમજાય છે કાંઈ? વ્યવહારમાં નિશ્ચયનો અંશ છે જ નહિ. નિશ્ચયમાં નિશ્ચય છે, વ્યવહારમાં વ્યવહાર છે. બેય ભિન્ન ચીજ છે. ભિન્ન ચીજ છે લ્યો. આહાહા..! ‘ઈસ પ્રકાર શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિકરૂપ...’ આ નિશ્ચયનયનું દ્રવ્યાર્થિકનયનું કથન.

મુમુક્ષુ :- દ્રવ્યની પર્યાયને દ્રવ્યાર્થિક કેમ કહ્યું?

ઉત્તર :- દ્રવ્યની પર્યાય અભેદ છે ને એ અપેક્ષાએ. દ્રવ્યની પર્યાય અભેદ છે એ અપેક્ષાએ. એ પર્યાય અભેદ થઈ ને? એ અપેક્ષાએ દ્રવ્યાર્થિકનય કહ્યું. વ્યવહાર છે એ પર્યાયાર્થિકનય છે, એમ. પર્યાય જે શુદ્ધ થઈને દ્રવ્ય સાથે અભેદ થઈ એ અપેક્ષાએ દ્રવ્યાર્થિકનય, શુદ્ધની પર્યાયને દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય કહીને કહ્યું છે.

મુમુક્ષુ :- પર્યાયને દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય (કલ્પો)?

ઉત્તર :- હા, અભેદ થઈ માટે. આહા..! તેથી કહે છે ને, પર્યાયાર્થિક એટલે ભેદરૂપે વ્યવહાર. વ્યવહાર પર્યાય આશ્રિત એ ભેદરૂપ છે અને નિશ્ચય દ્રવ્યને આશ્રયે છે તે અભેદરૂપ છે. સમજાય છે કાંઈ? ભગવાન આત્મા શુદ્ધ જ્ઞાયકભાવ ચૈતન્યબિંબ એને આશ્રયે થયેલા નિર્મળ પરિણામ એ નિશ્ચયનયનો, દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય ગણીને કહ્યું છે. કે જેમાં દ્રવ્યનો આશ્રય થઈને દ્રવ્યમાં પર્યાય અભેદ, અભેદ અથવા સન્મુખ થાય છે. સમજાણું કાંઈ?

‘ઈસ પ્રકાર શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિકરૂપ નિશ્ચયનય સે સાધા હુઆ ધર્મ એક હી પ્રકાર હૈ.’ ધર્મ તો એક જ પ્રકારે છે. ચાર પ્રકારે વર્ણન કર્યું. એ ધર્મની પર્યાય દ્રવ્યની અપેક્ષાએ તો વ્યવહાર થઈ જાય છે. પણ અહીંયાં તો વ્યવહારથી ભિન્ન બતાવીને નિશ્ચય પરિણામને નિશ્ચય કહેવો છે. ઓલો વ્યવહાર

બતાવવો છે ને જરી. રાગાદિ ભેદરૂપ ભાવ છે એની અપેક્ષાએ આને (-શુદ્ધ પરિણામને) નિશ્ચય કહીને શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિક કહ્યું છે. આહાહા..! એ અપેક્ષા છે. જુઓને કેટલું સ્પષ્ટ કર્યું છે! પંડિત જયચંદ્ર પંડિત છે. સમજાણું કાંઈ? શાંતિથી આગ્રહ છોડીને સમજે તો સમજાય એવું છે. પૂર્વનો આગ્રહ રાખીને સમજશે તો નહિ થાય ત્યાં. વ્યવહારથી આમ થાય, નિમિત્તથી આમ, ઠીંકણેથી આમ થાય. વ્યવહાર વ્યવહારના સ્થાનમાં છે. નિમિત્ત નિમિત્તના ઘરમાં-સ્થાનમાં છે. નિશ્ચય નિશ્ચયના સ્થાનમાં છે. બેય ભિન્ન છે અને બેય વિરુદ્ધ છે. સમજાય છે કાંઈ? નિશ્ચયનયનો વિષય અને વ્યવહારનયનો વિષય બેય વિરોધ છે. આહાહા..! આવું (વાંચન) કરવા નવરા કોણ થાય? ઘંઘા આડે નવરા ન હોય, એમાં બે કલાક આવે એમાં કાંઈક સ્થૂળ વાતું કરે, ઠીક પડે. આ ચાલ્યા.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- .. થઈ રહ્યું જાવ. મંદિરે દર્શન કરી આવે. પછી રમો ગંજીપો. ગંજીપો કહે છે ને? તાશ.

મુમુક્ષુ :- આપણે પાના કહીએ, એ તાશ કહે.

ઉત્તર :- તાશ—પાના. ... ઈંદોર. અમે નીકળ્યા હતા સામે.. બધા ભેગા થાય. .. અરે..! ભગવાન! આવો મનુષ્યદેહ મળ્યો એમાં સાઠ-સાઠ વરસની ઉંમર થઈ ગઈ. એમાં આવું કામ... આહાહા..! અરે..! જિંદગીના છેડા આવ્યા દેહ છૂટવાના એમાં પણ આને માટે—આત્મા માટે વખત નહિ. સમજાણું કાંઈ? આવા ટાઈમ ક્યારે મળે? એમાં આવા રમતું અને રમતુમાં કાળ ગાળવા પાપમાં અને દાંત ને ટીખળ કાઢે. ટીપે ને પાનામાં ટીપે. બાદશાહ આવ્યો મારે, એકકો આવ્યો. આહાહા..! હારે એ મોળો પડી જાય.

મુમુક્ષુ :- એમાં કાંઈ લેવા-દેવા હોય નહિ.

ઉત્તર :- કાંઈ લેવા-દેવા નહિ. આહાહા..! અરેરે..! અહીં તો લેવા-દેવાની વાતું છે. આત્મામાં શાંતિ સાધવી અને અશાંતિને છોડવી—આ ઘંઘો આત્માનો છે. હોય અશાંતિ, વ્યવહાર હોય ખરો, પણ નિશ્ચયમાં તો એને છોડવા લાયક છે, દુઃખરૂપ છે. એને નિમિત્ત દેખીને સાધન પણ કહે, પણ એ સાધન યથાર્થમાં નથી. આહાહા..! બહુ વાતું (આકરી).

‘ઈસપ્રકાર વ્યવહારનય...’ આ વ્યવહારનયે અધિકાર છે. ‘પર્યાયાશ્રિત હૈ ઈસલિયે ભેદરૂપ હૈ...’ દેખો! એક અંશ છે ને. પર્યાય એ પણ ભેદ છે. ત્રિકાળી દ્રવ્યનો એક અંશ પર્યાય એ પણ ભેદ છે. ભેદની દૃષ્ટિએ એ બધો વ્યવહાર છે. આહાહા..! ‘વ્યવહારનય સે વિચાર કરે તો જીવ કે પર્યાયરૂપ પરિણામ અનેક પ્રકાર હૈ...’ ઓલામાં એક જ પ્રકાર હતો નિશ્ચયમાં. ચારેય ભેદ કહ્યા હતાં, પણ શુદ્ધ ચેતનાસ્વરૂપનું પરિણામન એક જ રૂપ ધર્મ છે. વિકારનું પરિણામન એ ધર્મ નહિ. એ એક જ રૂપ પ્રકાર હતો. વ્યવહારમાં અનેક પ્રકારે ... આહાહા..! વ્યવહાર ‘પર્યાયરૂપ પરિણામ અનેક પ્રકાર હૈ ઈસલિયે ધર્મકા ભી અનેક પ્રકાર સે વર્ણન ક્રિયા હૈ.’ શુભનું અનેક પ્રકારનું વર્ણન આવે. શુભને પણ ધર્મ પણ કહેવાય. (પણ) વ્યવહાર ધર્મ છે, વાસ્તવિક ધર્મ નહિ. આહાહા..! એ નિશ્ચય

ધર્મ જ્યાં હોય ત્યાં આવો વ્યવહાર પુણ્યના પરિણામ વ્યવહાર ધર્મ હોય એટલું જ્ઞાન કરાવવા માટે કથન છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘ધર્મ કા ભી અનેક પ્રકાર સે વર્ણન ક્રિયા હૈ. વહાં...’ હવે સિદ્ધાંત કહે છે. ‘(૧) પ્રયોજનવશ એકદેશ કા સર્વદેશ સે કથન ક્રિયા જાયે સો વ્યવહાર હૈ,...’ એક અંશને પૂર્ણ કહેવું એ વ્યવહાર. જેમ કે નિશ્ચય આત્મામાં સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાનનો અંશે અનુભવ થયો એ અનુભવને અનુભવ પૂર્ણ કહેવો... પૂર્ણ અનુભવ તો ચૌદમે અને છેલ્લે હોય છે... સમજાણું કાંઈ? સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રનો પૂર્ણ ભાવ તો ચૌદમે અને છેલ્લે (હોય છે), છતાં છઠ્ઠે પણ મોક્ષમાર્ગ કહેવો એ વ્યવહાર છે. એક અંશને પૂર્ણ કહેવો એ વ્યવહાર છે. આહાહા..! એ પાછળ પણ આવે છે. છઠ્ઠી ગાથામાં આવશે. સૂત્રની છઠ્ઠી ગાથામાં. આઠ બોલ આવે છે ધર્મના. સૂત્ર(પાહુડ)ની છઠ્ઠી ગાથામાં. ... આ આપણે વંચાઈ ગયું છે, આ તો ફરીને લીધું (કે) તાજું થાય.

મુમુક્ષુ :- વંચાઈ ગયું છે ..

ઉત્તર :- .. આહાહા..!

‘એકદેશ કા સર્વદેશ સે કથન ક્રિયા જાયે સો વ્યવહાર હૈ,...’ ત્યાં છે ને એમાં. કેટલામું પાનું? ૪૫? ‘ઈસમ્ને ભી જબતક અનુભવકી સાક્ષાત્ પૂર્ણતા નહીં હો તબતક એકદેશરૂપ હોતા હૈ, ઉસકો કથંચિત્ સર્વદેશરૂપ કલકર કલના વ્યવહાર હૈ...’ ૪૫ પાને છે. આ નવામાં હોં. જૂનામાં નહિ. જૂનામાં નથી, કહ્યું ને. સાંભળતા નથી. નવામાં છે. એનું બરાબર ધ્યાન નથી. સમજાય છે કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- નીચેથી ઉપરનું. નીચેના પેરેગ્રાફથી ઉપલો. ‘નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ હૈ, ઈસમ્ને ભી જબતક અનુભવકી સાક્ષાત્ પૂર્ણતા નહીં હો તબતક એકદેશરૂપ હોતા હૈ, ઉસકો કથંચિત્ સર્વદેશરૂપ કલકર કલના વ્યવહાર હૈ...’ એ આવ્યું હતું. આમાં જોકે આપણે આવ્યું હતું સૂત્ર પાહુડમાં. આહાહા..! વ્યવહારને પણ સમકિત કહેવું, વ્યવહારને જ્ઞાન કહેવું, એમ કહે છે ભાઈ! ખરેખર તો એક અંશ છે એક પર્યાયનો ભાગ. એક નયનો અંશ છે ને એ? એને સમકિત કહેવું એ બધો વ્યવહાર છે. આહાહા..! વ્યવહાર સમકિત એટલે સમકિત છે નહિ વ્યવહાર. સમકિત તો નિશ્ચય એક જ પ્રકારનું સમકિત છે. પણ એને દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની શ્રદ્ધાનો રાગ અને એ ભાવ હોય છે અને આનો (—નિશ્ચયનો) આરોપ એને આપે છે. એ સમકિતની પર્યાય નથી, છે તો રાગની. આહાહા..! વિપરીત છે. ચારિત્રગુણની પણ વિપરીત છે. એને સમકિત કહેવું એ અસદ્ભુત વ્યવહાર છે, આહાહા..! ભારે માર્ગ વીતરાગનો. આહાહા..!

અહીં તો ‘દંસણં મુલો ધમ્મો’ જે છે ને, એનું આ બધું વ્યાખ્યાન ચાલે છે. સમજાણું? ‘દંસણં

મુલો ધમ્મો' જૈન દર્શન સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્રની મૂર્તિ. એટલે મુનિ નિર્ગ્રંથ લિંગ અને નિર્ગ્રંથ ભાવ એ જૈનદર્શન, એ જૈનદર્શનની મૂર્તિ. આહાહા..! એ 'દંસણં મુલો ધમ્મો' આ. નિશ્ચયમાં સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્રના પરિણામનવાળો મુનિ એ નિશ્ચય જે વસ્તુ છે એ ધર્મનું એ મૂળ છે. અને પછી કહે અત્યારે કે સમ્યજ્ઞાન એ ચારિત્રનું મૂળ છે. લ્યો, એનું .. સમજાણું કાંઈ? પુસ્તક તો છે ને તમારા ઘરે? ... આહાહા..! આ તો જેને ગરજ હોય કે મારું હિત કેમ થાય? મારું કાર્ય કેમ થાય? મને મારું કાર્ય કેમ થાય? એની જેને ગરજ હોય એની આ વાત છે. દુનિયામાં દેખાવ, દુનિયામાં પ્રસિદ્ધિ, દુનિયામાં અમે મોટા.. આહા..! એમાં કાળ બધા જાય છે રખડવાના. આહાહા..!

ઓલામાં નથી આવતું? મોક્ષમાર્ગ(પ્રકાશક)માં આવે છે, સમકિત. સમકિત સન્મુખ મિથ્યાદષ્ટિ. આવે છે ને. સમકિત સન્મુખ મિથ્યાદષ્ટિ. ત્યાં, આ તો કાર્ય મારું છે એમ આવે છે. આવે છે? શરૂઆતમાં.. શરૂઆતમાં આવે છે. મારા હિતની વાત છે. છે એમાં?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એમ છે. .. છે ને. જુઓ, એ જ શબ્દ આવ્યો. કારણ કે આમાં તો મારું જ પ્રયોજન ગણાય છે. શું કહે?

મુમુક્ષુ :- બાહ્યમાં વ્યવહારમાં પણ મારું પ્રયોજન?

ઉત્તર :- એમાં ધૂળમાં પ્રયોજન નથી, એ દુઃખ છે.

'કોઈ મંદ કષાય આદિકનું કારણ પામીને જ્ઞાનાવરણીય આદિ કર્મનો ક્ષયોપશમ થયો..' ઉઘાડ. 'તત્ત્વવિચાર કરવાની શક્તિ પ્રગટ થઈ છે અને મોહ મંદ થયો તેથી તત્ત્વવિચારમાં ઉદ્ધમી થયો.' જોયું! આહાહા..! તત્ત્વના વિચારમાં પ્રયત્નવાન થયો છે. બે વાત કરી. એક તો રાગ મંદ છે અને જ્ઞાનનો ક્ષયોપશમ છે તે જાતના વિચાર કરવાનો. આહાહા..! અને 'મોહ મંદ થયો તેથી તત્ત્વવિચારમાં ઉદ્ધમી થયો છે. બાહ્ય નિમિત્ત દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્ર આદિનું થતાં તે વડે સત્ય ઉપદેશનો લાભ થયો. ત્યાં પોતાના પ્રયોજનભૂત મોક્ષમાર્ગના દેવ-ગુરુ-ધર્મ આદિકના, જીવાદિ તત્ત્વોના, સ્વ-પરના વા પોતાને અહિતકારી-હિતકારી ભાવોના ઈત્યાદિ ઉપદેશથી સાવધાન થઈ એવો વિચાર કર્યો કે અહો..! મને તો આ વાતની ખબર જ નથી.' આમ ને આમ બીડીમાં ગુમાવ્યું એમ કહે છે. જેને જે હોય એ. આ તો મોટા શેઠની વાત.. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એમણે એમાં ગુમાવ્યું, અમે વકીલાતમાં ગુમાવ્યું.

ઉત્તર :- આ તો મોઢા આગળ શેઠ હોય એને કહેવાય ને. આહાહા..! અરે..! મને તો આ વાતની ખબર જ નથી. હું ભ્રમથી ભૂલી પર્યાયમાં તન્મય થયો. દેહ સારો દેખાય ને, લૂગડા-બુગડા પહેરે ને સાફસુથરા. મરી ગયો આમ ને આમ. આહાહા..!

'હું ભ્રમથી ભૂલી પ્રાપ્ત પર્યાયમાં તન્મય થયો છું. આ પર્યાયની તો થોડા જ કાળની સ્થિતિ છે.'

થોડા કાળની છે. આહાહા..! ‘અહીં મને સર્વ નિમિત્તો મળ્યા છે માટે મારે આ વાતનો બરાબર નિર્ણય કરવો જોઈએ. કેમ? કે આમાં તો મારું જ પ્રયોજન ભાસે છે.’ સ્વરૂપચંદભાઈ! આહાહા..! ‘એમ વિચારી જે ઉપદેશ સાંભળ્યો તેનો નિર્ધાર કરવાનો ઉદ્યમ કર્યો.’ આહાહા..! બહુ સારું લખ્યું છે. મારું કામ છે આમાં તો બાપુ! તારે શું કામ છે પણ બીજું? બીજાનું કામ કરી શકે છે ક્યાં? બીજા કામના અધિકારી. બીજાનું કામ એટલે એની પર્યાય. એ પર્યાય વિનાનો છે કે તું પર્યાય એની કર? આહાહા..! એવી વાત છે, ભાઈ! અને રાગનું કામ એ તો તે અનંત કાળથી કર્યું છે. એ તો એને લઈને ભ્રમમાં ભૂલી ગયો અનંત વાર. કહો, શેઠ! આ છોકરા અને બાયડી માટે મરી ગયો આમ ને આમ. આખો દિ’ .. કરીને. આહાહા..! આ ધુતારાની ટોળી છે એનું શું કરવું? કહે. ભાઈએ કહ્યું ને. તમારા ભાઈએ, નાના ભાઈએ. ધુતારાની ટોળી છે એનું શું કરવું? એ તો એને લઈને રહ્યા, હવે તારે લઈને શું છે? ધૂળ? હતા ક્યાં તારા? એ તો રખડતા રખડતાં ત્યાં આવ્યા. રજકણો રખડતાં ત્યાં પરિણમ્યા. તારે અને એને સંબંધ શું છે? આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

‘વ્યવહારનય સે વિચાર કરે તો જીવ કે પર્યાયરૂપ પરિણામ અનેક પ્રકાર હૈં ઈસલિયે ધર્મ કા ભી અનેક પ્રકાર સે વર્ણન ક્રિયા હૈ.’ એમાં પણ આવ્યું. ચરણાનુયોગમાં નહિ? ચરણાનુયોગમાં. આઠમાં અધ્યાયમાં મોક્ષમાર્ગ(પ્રકાશક)માં આવ્યું છે કે વીતરાગ ધર્મ તો છે એ છે, એક જ છે. પણ બાહ્ય એના અનેક પ્રકારના નિમિત્તો... આમાં આવે છે. ચાર અનુયોગમાં ... એકમાં ચરણાનુયોગમાં. સમજાણું કાંઈ? છે? ... ‘ચરણાનુયોગમાં જેમ જીવોને પોતાના બુદ્ધિગોચર ધર્મનું આચરણ થાય એવો ઉપદેશ આપ્યો છે.’ આ વ્યવહાર. ‘હવે ધર્મ તો નિશ્ચયરૂપ મોક્ષમાર્ગ છે તે જ છે.’ બહુ જ... ‘પરંતુ તેના સાધનાટિક ઉપચારથી ધર્મ કહેવામાં આવે છે.’ આ વ્યવહાર. આહાહા..! ‘ત્યાં વ્યવહારનયની પ્રધાનતાથી અનેક પ્રકારરૂપ ઉપચાર ધર્મના ભેદાદિની આમાં નિરૂપણ કરવામાં આવે છે.’ એ આ વાત. આહાહા..! ભારે પણ ક્યાંનું ક્યાં આવી જાય છે. બહુ વાત...

‘ઈસલિયે ધર્મ કા ભી અનેક પ્રકાર સે વર્ણન ક્રિયા હૈ. વહાં (૧) પ્રયોજનવશ એકદેશ કા સર્વદેશ સે કથન ક્રિયા જાયે સો વ્યવહાર હૈ,...’ એ નિમિત્તનું જે કથન થાય એ બધો એકદેશ છે—અંશ. એ વ્યવહારનો અંશ છે ને? એને આખું કહેવું કે એ સમકિત છે, એ જ્ઞાન છે, એ ચારિત્ર છે, એ અનુભવ પૂર્ણ છે, એ બધો વ્યવહાર છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આ બધા વેપારીને, વકીલોને તો બુદ્ધિ હોય, પણ વેપારીઓને આવું બધું વિચારવામાં...

મુમુક્ષુ :- વેપારીને બુદ્ધિ ન હોય...?

ઉત્તર :- એની એ વાત કરે. યાદ આવ્યું હતું. એની એ વાતું...

મુમુક્ષુ :- બુદ્ધિ તો સૌ લઈને આવ્યા છે.

ઉત્તર :- એ તો કીધું, ક્ષયોપશમ તો છે ભાઈ. હવે અહીં તત્ત્વના વિચારનો ઉદ્યમ કરવો. એટલે

વેપારી કહે કે આપણને કાંઈ બહુ .. નથી પડતી. એની એ વાતું કરવી વેપારમાં. નિશાળનો માસ્તર નહિ? પંગુ. કેવા? પંતુ. ભાઈ કહેતા ને? એનું એ શિખવવું એના એ આંકડા. કાંઈ તર્ક નવા અંદરથી આવે એ નહિ. કાલે યાદ આવ્યું હતું. એની એ વાતું અને .. બીજું કાંઈ નહિ. આહાહા..!

અહીં તો વીતરાગનો માર્ગ તર્કથી એને બેસવો જોઈએ. એમ ને એમ બેસે સાંભળીને એમ નહિ. ન્યાયથી એને બેસવું જોઈએ. સમજાય છે કાંઈ? એના ભાવમાં એને આવવું જોઈએ કે ઓહો..! વસ્તુ(ની) તો આવી સ્થિતિ છે. ત્યાં કહ્યું છે ને. ... જ્યાં લગી ભગવાન કહે છે એ વાત પોતાને ન બેસે ત્યાં સુધી એનો વિચાર કરીને નિર્ણય કરે. એમ પણ કહ્યું છે. બહુ ખોલ્યું છે ત્યાં. આ તો ... સાતમું અધ્યયન તો ત્યાં લખી લીધેલું, (સંવત) ૧૯૮૪માં, ૮૪ની સાલ. કારણ કે પુસ્તક રાખતા નહિ. મગજમાં એમ નહોતું કે આ ... ઘણા લોકો બિચારા આપતા હતા. આ સાચું લખ્યું .. બાપુ! બહુ યથાર્થ તત્ત્વ છે આ. જીવણલાલે લખી દીધેલું. બહુ વાત પણ ઓહોહો..! નિશ્ચય અને વ્યવહારની સંધિ સમજ્યા વિના... નિશ્ચયાભાસી અને વ્યવહારભાસીનું કથન છે, બહુ સરસ.

અહીં કહે છે, ‘અન્ય વસ્તુ મેં અન્ય કા આરોપણ અન્ય કે નિમિત્ત સે ઔર પ્રયોજનવશ ક્રિયા જાએ વહ ભી વ્યવહાર હૈ,...’ ઘડામાં જેમ આ ઘીનો ઘડો છે. ‘વહાં વસ્તુસ્વભાવ કહને કા તાત્પર્ય તો...’ આવી ગયું એ. ‘પ્રયોજનવશ ક્રિયા જાએ વહ ભી વ્યવહાર હૈ, વહાં વસ્તુસ્વભાવ કહને કા તાત્પર્ય તો નિર્વિકાર ચેતના કે શુદ્ધપરિણામ કે સાધનરૂપ,...’ આ વસ્તુ સ્વભાવનો વ્યવહાર કહે છે પાછો. ઓલા વસ્તુ સ્વભાવના ચેતના પરિણામ જે કીધું હતું ને? એમાં ભાઈ! એનો સાધકનો વ્યવહાર કહે છે. આહાહા..! ચૈતન્ય પરિણામ, ભગવાન આત્માને આશ્રયે જે શુદ્ધ ચૈતન્ય પરિણામ (થયા) એ તો નિશ્ચય યથાર્થ, પણ તેમાં નિમિત્તરૂપ અનેક પ્રકારના સમિતિ, ગુપ્તિ, વ્યવહાર આદિના ભાવ હોય સાધકરૂપ, સાધક નામ વ્યવહાર સાધનરૂપ હોં! નિશ્ચય સાધક નહિ. આહાહા..! પાછું કોઈ એમ કોઈ કહે કે જુઓ, (વ્યવહાર) એ સાધક છે અને આ નિશ્ચય સાધ્ય છે. ઈ પંચાસ્તિકાયમાં આવે છે વ્યવહાર સાધનસાધ્ય. એ તો વ્યવહાર સાધનનો અર્થ—નિશ્ચયના પોતાના સ્વરૂપનું સાધન કરે છે, ત્યાં આગળ એ જાતની વિકલ્પની દશા આવી જ હોય તો એ પાત્ર થશે એવું જણાવવા એને સાધક કહ્યું છે. ... વ્યવહારનયથી સાધક કહ્યું છે. ખોટી નયથી સાધક કહ્યું છે. આહાહા..! એવું છે ભાઈ, વસ્તુ તો આ છે. આહાહા..!

‘(૩) મંદકષાયરૂપ શુભ પરિણામ હૈ...’ લ્યો! સમ્યજ્ઞ-જ્ઞાન-ચારિત્રના સ્વભાવના આશ્રયે થયેલા પરિણામને કાળે રાગની મંદતા રૂપી મંદ કષાયરૂપ પરિણામ હોય છે. આહાહા..! ભારે પંડિતજીએ પણ કેટલો ખુલાસો કર્યો છે જુઓ! ગૃહસ્થાશ્રમમાં (રહીને). બહુ... એમાં ‘દંસણં મુલો ધમ્મો’નો અર્થ કહ્યો...

મુમુક્ષુ :- ઘણું મગજ છે.

ઉત્તર :- બહુ મગજ. વસ્તુસ્થિતિ વર્ણવી છે. આહાહા..! જૈનદર્શન. જૈનદર્શન એટલે જૈનમાર્ગ એટલે મોક્ષમાર્ગ. મોક્ષમાર્ગની .. અભ્યંતર અને બાહ્ય. આહાહા..! એવું ... દિગંબર દર્શન સિવાય એવી વાત ક્યાંય નિશ્ચય અને વ્યવહાર એકેય સાચી હોતી નથી. આહાહા..! પણ હવે શું થાય? એને એમ થઈ જાય કે આ.. છે. .. નથી બાપુ! આ તો વસ્તુનો સ્વભાવ છે, આવું સ્વરૂપ જ છે. ચૈતન્યને અવલંબીને દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર થયા, એને અભ્યંતર ત્યાગ થઈ ગયો બધો અને બાહ્ય ત્યાગ નગ્નપાણું આદિ... આહાહા..! એ ખરેખર દર્શન છે ઈ. અને ધર્મનું મૂળ એ છે. આહાહા..! સમકિત તો ધર્મનું મૂળ છે ... ભૂમિકામાં. આ ધર્મનું મૂળ આવી ચીજ છે. વીતરાગનો મોક્ષમાર્ગ એને સાધનારા ત્રણ (સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર) એ જૈનદર્શન છે. આહાહા..! જૈનદર્શન ક્યાંક હોવું જોઈએ ને?

કાલે કહ્યું હતું નહિ રાત્રે થોડું? પંદરમી ગાથાનું. જૈનશાસન અને જૈનદર્શન બે ચીજ ... પંદરમી ગાથામાં એમ કહ્યું

જો પસ્સદિ અપ્પાણં અબદ્ધપુટ્ટં અણ્ણમવિસેસં।

અપદેસસંતમજ્ઙં પસ્સદિ જિણસાસણં સવ્વં।।૧૫।।

જિનશાસનનું સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન. શું કહ્યું? રાત્રે કહ્યું હતું. નહોતા? તમે રાતે નહોતા? રાત્રે નથી આવતા. રાત્રે એમ કહ્યું હતું કે એક કોર પરમાત્મા સમયસાર(માં) એમ કહે છે કે આત્માને અબદ્ધસ્પૃષ્ટ, અનન્ય, સામાન્ય, એકરૂપ ... જાણે, જોવે, અનુભવે એ જૈનશાસનને અનુભવે છે. ત્યાં ચારિત્ર ભેગું નથી. અંશે સ્થિરતા છે એ જુદી વાત છે. ત્યાં જ્ઞાનની, દર્શનની, સ્થિરતાના અંશો એટલી વાત છે, બસ. આ જૈનદર્શનમાં ચારિત્રની મુખ્યતાથી એમ વાત કહી. આહાહા..! ઝીણી વાત છે, શેઠ!

સમયસાર પંદરમી ગાથામાં એમ કહ્યું છે કે જે કોઈ ભગવાન આત્માને, રાગ અને સંયોગી નિમિત્ત ચીજથી બદ્ધ નથી, એ તો અબદ્ધ અમૂર્ત સ્વરૂપ છે, સામાન્ય છે, ધ્રુવ છે, દુઃખના વિકલ્પથી રહિત આનંદનું ધામ છે. એવો જોણે દષ્ટિમાં, જ્ઞાનમાં જાણ્યો આત્માને, એનો શુદ્ધ ઉપયોગ તે જૈનશાસન છે. આહાહા..! જૈનશાસનનું જ્ઞાન અને શ્રદ્ધાન આ છે. સમજાણું કાંઈ? અહીં જૈનદર્શન કહ્યું એમાં ચારિત્ર લેવું છે. આ તો માર્ગ ... સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! સંતોની પદ્ધતિ અને રીત તો કોઈ અલૌકિક! જેમ જેમ વિચાર કરે તેમ તેમ એની ગડ ઊંડી ઊંડી બેસી જાય. સમજાણું કાંઈ? જૈનદર્શન... દર્શન એ સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની વીતરાગતાની પરિણતિ અને એની અંદર છદ્દે ગુણસ્થાને હોય છે. વિકલ્પ અને પંચ મહાવ્રત .. નિમિત્ત છે આ તો. એને અહીંયાં નિમિત્તમાં નગ્નપાણું જ નિમિત્ત છે. આને જૈનદર્શન કહે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- નિશ્ચય વ્યવહારની સંધિ.

ઉત્તર :- હા, બેય સાથે આવા જ હોય છે એમ. નિશ્ચય આવો હોય અને વ્યવહાર પણ સાથે આવા જ હોય, બીજો હોય નહિ. હીરાભાઈ! નવરંગભાઈ ગયા ને. બહુ સરસ વાત આવી. જૈનદર્શનની

આવી ને. નવરંગભાઈ સવારે ગયા. આવ્યા હતા. આહાહા..! અમૃતના વેણલા છે ભાઈ! અમૃતના વાયુ વાયા છે. આહાહા..!

કહે છે કે જૈનશાસનમાં તો સમ્યક્દર્શન અને જ્ઞાન જ આવે. શાસન છે ને? ... છે ને એનું, જ્ઞાન છે ને. .. જ્ઞાન લીધું છે ને? ચૌદમામાં દર્શન લીધું, પંદરમામાં જ્ઞાન લીધું. ચારિત્ર તો સોળમાં લીધું છે. આહાહા..! અહીં જૈનદર્શન કહીને ગજબ કર્યું છે! દર્શન માર્ગ. જૈનદર્શનનો મત, જૈનદર્શનનો માર્ગ, જૈનદર્શનની રીત. સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર—ત્રણની એકતા સહિત એનો જે વિકલ્પ આદિનો વ્યવહાર, ..નો વ્યવહાર આ જ વસ્તુ હોય. એનો નિશ્ચય-વ્યવહાર આ સિવાય બીજો હોઈ શકે નહિ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? સમયસાર ને આ બધી વાતો કુંદકુંદાચાર્યની ગૂઢ અને ગંભીર બહુ. એ જ પોકાર કરે છે કે ભગવાનના સમીપે જઈને આ બધું આવ્યું છે. સમજાય છે? ચારે કોર જોવા જાય તો મેળ એવો આવો, એવો જ આવે... એમ થાય કે આહાહા..! આ તે કાંઈ રીત! એનો આત્મા અંદર કબુલ કરીને પોકાર કરે. આહાહા..! એને બીજાને ક્યાં પૂછવું છે? આહાહા..! તું જ અનુભવ કર, તને સુખ થશે, બીજાને ન પૂછ. આવે છે ને ભાઈ? સમયસાર. આહાહા..! તારો માર્ગ પ્રભુ! તારી પાસે છે ને. એટલા .. રાગના .. પંચ મહાપ્રતાદિના એ બધા ... હોય છે.

એ શુભ પરિણામ થતાં બાલ્યક્રિયા 'ઉન સભી કો વ્યવહારધર્મ કહા જાતા હૈ.' વ્યવહારધર્મનો અર્થ, એ ધર્મ તો છે નહિ, પણ એને આરોપથી વ્યવહારધર્મ કહેવામાં આવે છે. આવું છે. આહાહા..! ખરેખર એ પુણ્યભાવ છે. નિશ્ચયની દૃષ્ટિ, જ્ઞાન અને ચારિત્રની ભૂમિકામાં જેટલો રાગની મંદતાનો ભાવ આવે. વ્યવહાર શ્રદ્ધા, વ્યવહારુ શાસ્ત્રનું જ્ઞાન અને વ્યવહાર આચરણ રાગની મંદતા એને વ્યવહાર ધર્મ કહીએ. એ પરમાર્થ ધર્મ નહિ. એને નિમિત્ત દેખીને વ્યવહારનો આરોપ આપ્યો. ધર્મ તો એક જ પ્રકારે છે. પણ ધર્મનું કથન-નિરૂપણ બે પ્રકારે છે. સમજાય છે કાંઈ? સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર મોક્ષમાર્ગ તો એક જ પ્રકારે છે, પણ એનું નિરૂપણ બે પ્રકારે છે. જે જોડે રાગ હોય એને વ્યવહાર સમકિત કહેવું, શાસ્ત્રના જ્ઞાનને જ્ઞાન કહેવું, એ બધો વ્યવહાર છે. રાગની મંદતાને ચારિત્ર કહેવું એ વ્યવહાર છે. એવું નિરૂપણ કરવામાં આવે છે. વસ્તુ તો એક જ છે. સ્વને આશ્રયે ધર્મ થાય તે એક જ પ્રકાર છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- પછી આ વ્યવહાર જાણવાનું કામ શું?

ઉત્તર :- વસ્તુ છે ને. આવે છે ને? કામ શું, વસ્તુ આવે છે ને વચમાં? જ્યાં સુધી પૂર્ણ સર્વજ્ઞ ન હોય ત્યારે આવો વ્યવહાર આવ્યા વિના રહે નહિ. તેથી એને જાણવો જોઈએ. સમજાણું કાંઈ? જાણવો એ પ્રયોજનવાન છે, આદરવો એ પ્રયોજનવાન નથી. આહાહા..! આવો .. માર્ગ વીતરાગનો. બહુ ગડબડ કરી નાખી. ચોર કોટવાલને દંડે એવું થઈ ગયું. કાલે એક મોટું લખાણ આવ્યું હતું ભીંડથી, મુમુક્ષુઓનું. બહુ તોફાન કર્યા હતા. બધા વિરોધીઓને બોલાવ્યા હતા .... અરે..! ભગવાન! રતનલાલજી

ને બધાને બોલાવી ચર્ચે છે પુસ્તક આ. અરે...! ભગવાન! શું કરે છે બાપુ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- જિતના વિરોધ હોગા ઉતના હી પ્રચાર બઢેગા.

ઉત્તર :- ... વિરોધ કરવા જેવું નથી. તત્ત્વેષુ મૈત્રી ... બધા પ્રાણી પ્રત્યે આત્મ.. આત્મસ્વભાવ એ આત્મધર્મી-સાધર્મી છે. આત્માની અપેક્ષાએ દરેક આત્મા સાધર્મી છે. પર્યાયમાં ફેર છે એમ અહીંયાં જણાવે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સંધિ કરી લેવી જોઈએ.

ઉત્તર :- .. સંધિ હોય? આ એમ કહે કે પાંચ હજાર રૂપિયા લેણા છે, વાણિયો કહે કણબીને. કણબી સમજ્યા? કૃષિકાર. પાંચ હજાર લાવ. એ જાણે વાણિયો કે આની પાસે પાંચ હજાર છે નહિ. માંડ ત્રણ હજાર આપે તો. ... ઓલો કહે કે પણ એક હજાર ઉપર એક પાઈ બીજી નથી. મારી પાસે છે જ નહિ હજાર ઉપર. આ કહે કે પાંચ હજારમાં એક પાઈ ઓછી લેવી નથી. એય.. માંડે લ્યો. આ સંધિ કરવા માટે વાણિયા. ઓલો પંદરસો પર આવે તો આ આવે સાડા ચાર હજારે. ઓલો આવે બે હજારે તો આ આવે ત્રણ હજારે. એમ કરતા... કરતા... બે હજારે પૂરું પડે. એવી સંધિ થાય. એવી અહીંયાં સંધિ છે? શેઠ! વાણિયા તો એવું કરે ને. ન પહોંચે તો શું કરે? લ્યો! દસ હજાર માગતા હોય, આની પાસે ન હોય.

મુમુક્ષુ :- પૈસા ન હોય તો કરે શું?

ઉત્તર :- શું કરે હવે? .. કેટલાક પાસે માગતા હોય એમ જાણે કે આ તો માણસ જરી નાગો છે. બાપુ! તારે ઠીક હોય તો આપજે. ફરિયાદ કરવાની નથી. કુંવરજીભાઈ. પાંચ-પાંચ હજાર, દસ-દસ હજાર હોં. ઠીક પડે તો આપજે. અમે ફરિયાદ કરવાના નથી કોર્ટમાં. આહાહા..! ન આપ તો અમારે કાંઈ નહિ. આહાહા..!

અહીં કહે છે, મંદ કષાયરૂપ પરિણામ એને 'ઉસી પ્રકાર રત્નત્રય કા તાત્પર્ય સ્વરૂપ કે ભેદ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર...' એ પહેલું શું કહ્યું? વસ્તુ તો ધર્મની વ્યાખ્યા કરી ભાઈ! વસ્તુ સ્વભાવનો ધર્મ એની સાથે આ વસ્તુસ્વભાવ તે વ્યવહાર. એની સાથે વ્યવહાર કહ્યો. વસ્તુ સ્વભાવનો ધર્મ જે છે એની સાથે વસ્તુનો સ્વભાવનો ધર્મ વ્યવહારપણું. વસ્તુ સ્વભાવનો નિશ્ચયધર્મની સાથે વસ્તુના સ્વભાવનું વ્યવહાર સંબધ બતાવ્યો છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

'ઉસી પ્રકાર રત્નત્રય કા તાત્પર્ય સ્વરૂપ કે ભેદ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર તથા ઉનકે કારણ બાહ્ય ક્રિયાદિક હૈં, ઉન સભી કો વ્યવહાર ધર્મ કહા જાતા હૈં.' સમજાય છે કાંઈ? રત્નત્રયનું જે સ્વરૂપ ભગવાન આત્માનું, સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર આત્માને આશ્રયે જે નિર્વિકલ્પ દશા (થાય) એ તો સાચો ધર્મ. હવે એના ... ભેદ(રૂપ) દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એનો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રનો ભેદ બતાવવો. સમ્યક્દર્શનનો ભેદ, જ્ઞાનનો ભેદ, ચારિત્રનો વ્યવહાર બધો. અને 'ઉનકે કારણ બાહ્ય

ક્રિયાદિક હૈં, ઉન સભી કો વ્યવહાર ધર્મ કહા જાતા હૈ.' આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? ધર્મનો અનેક પ્રકાર એનો ભેદ આવી ગયો એમાં ઓલો .. વસ્તુના સ્વરૂપમાં આવી ગયું.

અહીંયાં રત્નત્રયરૂપ જે ધર્મ, આત્માના શુદ્ધ ચૈતન્યને આશ્રયે થયેલી દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર એ તો નિશ્ચયધર્મ. હવે વ્યવહાર એની સાથે શું? એની સાથનો વ્યવહાર શું? સમજાણું? કે એના ભેદ. વ્યવહારદર્શન, વ્યવહારજ્ઞાન, વ્યવહારચારિત્ર. 'તથા ઉનકે કારણ બાહ્ય ક્રિયાદિક હૈં, ઉન સભી કો વ્યવહાર ધર્મ કહા જાતા હૈ.' સમજ મેં આયા? આહાહા..! ઓલામાં સમાઈ ગયું એ. એક, બે ને ત્રણ કર્યું છે હોં! જોયું?

'ઉસીપ્રકાર (૪) જીવોં કી દયા...' હવે. જીવની દયા એ ધર્મ કહ્યો હતો ને નિશ્ચય. એનો હવે વ્યવહાર કહે છે. જીવની દયા. દયાનો અર્થ શું હતો? રાગની ઉત્પત્તિ નહિ. આત્માના સ્વભાવના આશ્રયે વીતરાગ પરિણતિની ઉત્પત્તિ એ દયા અને એ અહિંસા. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એનું નામ જ દયા છે.

ઉત્તર :- એનું નામ જ દયા છે ને. ઓલી દયા ક્યાં હતી? પરની દયાનો ભાવ તો રાગ છે, એ તો હિંસા છે. અને પરની દયા પાળી કોણ શકે? ત્રણ કાળમાં કોઈ કરી શકે? એને જીવાડવાના પરિણામ એના છે એને આ કરી શકે? એને મારી શકે એના પરિણામ? પરની પર્યાયને મારે કોણ? અને પરની પર્યાયને રાખે કોણ? આહાહા..! આવો માર્ગ ભારે ભાઈ! અલૌકિક માર્ગ છે.

મુમુક્ષુ :- માર્ગ તો અલૌકિક જ હોય.

ઉત્તર :- અલૌકિક જ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- લોકોત્તર ન હોય તો ...

ઉત્તર :- હા, એમાં નિશ્ચય અને એની સાથે આવો વ્યવહાર. આવો નિશ્ચય એની સાથે આવો વ્યવહાર. આહાહા..! દસ પ્રકારના ... આદિ ધર્મ એ નિશ્ચય પરિણામ એની સાથે રાગની મંદતાનો ભાવ હોય.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

ભાદરવા વદ ૬, મંગળવાર તા. ૧૮-૦૯-૧૯૭૩

ગાથા-૨, પ્રવચન - ૪

અષ્ટપાહુડ. બીજી ગાથાનો ભાવાર્થ ચાલે છે. બીજો પેરેગ્રાફ છે અહીં ગુજરાતીમાં. પાનું પાંચ. ધર્મની વ્યાખ્યા કરી. નિશ્ચય અને વ્યવહાર. નિશ્ચય ધર્મ તો... એમાં હશે. ‘એકસ્વરૂપ અનેકસ્વરૂપ કહને મેં સ્યાદ્વાદ સે વિરોધ નહીં આતા,...’ ત્યાંથી આવે છે. નિશ્ચય ધર્મ તો દ્રવ્યાર્થિકનયની અપેક્ષાથી પોતાનો સ્વભાવ જે શુદ્ધ દ્રવ્યસ્વભાવ એને આશ્રયે જે સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર થાય એ નિશ્ચય ધર્મ. એ એક જ પ્રકારે હોય—નિર્વિકલ્પ. અને એની સાથે વ્યવહારનો ભાવ, વ્યવહાર સમકિત, વ્યવહાર જ્ઞાન, વ્યવહાર ચારિત્ર(રૂપ) જે રાગની મંદતા એને પણ વ્યવહાર ધર્મ કહેવામાં આવે છે. એ વ્યવહાર ધર્મ અનેક પ્રકારે હોય છે અને નિશ્ચય ધર્મ એક પ્રકારે હોય છે. એનો આ સરવાળો છે.

‘વહાં એકસ્વરૂપ અનેકસ્વરૂપ કહને મેં...’ એટલે શું કહ્યું? કે વસ્તુ જે પરમાનંદ મૂર્તિ પ્રભુ એનો આશ્રય લઈને નિર્વિકલ્પ સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર થાય એ અભેદ એકરૂપ હોય છે. ભલે એની શુદ્ધિ વધે, શુદ્ધિ વધે પણ છતાં એકરૂપ છે, અભેદ છે. સમજાણું કાંઈ? અને તે સ્થાનમાં વ્યવહાર સમકિત, જ્ઞાન, ચારિત્ર કષાયની મંદતાના પરિણામ અનેક પ્રકારના થાય એને પણ વ્યવહાર ધર્મનો, નિશ્ચય ધર્મની સાથમાં એને વ્યવહાર ધર્મનો આરોપ આવે છે. એ છે. તો કહે છે કે ‘વહાં એકસ્વરૂપ અનેકસ્વરૂપ કહને મેં સ્યાદ્વાદ સે વિરોધ નહીં આતા,...’ નિશ્ચયધર્મ એકરૂપ અને વ્યવહારધર્મ અનેકરૂપ. અપેક્ષાથી કહેવામાં વિરોધ આવતો નથી. રાગની અનેક પ્રકારતા હોય છે. શુભરાગ અસંખ્ય પ્રકારનો છે. શુભરાગ તો અનેક પ્રકારે હોય અને વસ્તુ સ્વભાવને આશ્રયે થાય તે એક પ્રકારે ધર્મ હોય. બેમાં વિરોધ આવતો નથી.

‘કથંચિત્ વિવિક્ષા સે...’ કોઈ અપેક્ષાથી કથન કરવું કે વ્યવહારની અપેક્ષાએ અનેક છે, નિશ્ચયની અપેક્ષાએ એક છે. એ ‘સર્વ પ્રમાણ સિદ્ધ હૈ.’ પ્રમાણ સિદ્ધ છે. ‘એસે ધર્મ કા મૂલ દર્શન કહા હૈ,...’ એ ધર્મનું મૂલ દર્શન કહ્યું. ‘ઈસલિયે એસે ધર્મ કા શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ, રુચિ સહિત આચરણ કરના હી દર્શન હૈ,...’ અહીં તો એ દર્શન લેવું છે ને. સમજાય છે કાંઈ? આવો જે નિશ્ચય ધર્મ અને વ્યવહાર ધર્મ, એ ધર્મની શ્રદ્ધા, એની પ્રતીતિ અને રુચિ સહિત આચરણ. અંતર સ્વભાવમાં સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ નિશ્ચય અને વિકલ્પનો વ્યવહાર એ બધો વ્યવહાર. નમ્રપણું ... એ પણ વ્યવહાર છે. એ ધર્મની શ્રદ્ધા, એવા ધર્મની રુચિ, એવા ધર્મનું આચરણ કરવું એ દર્શન છે. સમ્યજ્ઞાન એક આવી ચીજ છે. ધર્મની મૂર્તિ નિર્ગ્રંથ મુનિ એને જ અહીં દર્શન કહેવામાં આવે છે. સમજાય છે કાંઈ? જૈનદર્શન એટલે સ્વભાવને આશ્રયે સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર થયું હોય અને વ્યવહારના વિકલ્પની

મર્યાદા જે હોય તે ગુણસ્થાન એવા હોય અને મુનિની દશા તો નગ્ન દિગંબર હોય છે. એ જૈનદર્શનની મૂર્તિ છે, એ દર્શનસ્વરૂપ છે. સમજાણું કાંઈ?

‘જૈસે વૃક્ષ કે મૂલ બિના સ્કંધાદિક નહીં હોતે. ઈસપ્રકાર દર્શન કો ધર્મ કા મૂલ કલના યુક્ત હૈ.’ સારા ધર્મનું મૂળ એ છે. ધર્મનું મૂળ સમ્યજ્ઞદર્શન છે એ પછી ગૌણની વાત છે. આ તો સમ્યજ્ઞદર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રરૂપ અંતર પરિણામન અને વિકલ્પરૂપ બાહ્ય અને નગ્ન બાહ્ય, એ ધર્મનું મૂળ એ ચીજ છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? એ અનાદિનો જૈનધર્મ જ એ જાતનો છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? એને દર્શન કહ્યું. ‘ઈસપ્રકાર દર્શન કો ધર્મ કા મૂલ કલના યુક્ત હૈ. ઐસે દર્શન કા સિદ્ધાંતો મેં જૈસા વર્ણન હૈ, તદ્દનુસાર કુછ લિખતે હૈં.’ હવે એ દર્શનને અંદર સમ્યજ્ઞદર્શન જે હોય છે એનું વર્ણન છે. સમજાય છે? દર્શન તો એ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણ અને વ્યવહાર વિકલ્પ અને નગ્નપણું. પણ એમાં સમ્યજ્ઞદર્શન જે મુખ્ય છે એનું વર્ણન અહીંયાં કરશું કહે છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ?

જૈનદર્શનનો અર્થ જ એ છે, વીતરાગી પરિણામન દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રનું, અને રાગની ભૂમિકામાં પંચ મહાવ્રતાદિ અઠ્યાવીશ મૂળગુણ આદિ, પાંચ સમિતિ, ગુપ્તિ, વ્યવહાર હોં અને નગ્ન દશા એ જૈનદર્શન છે. એ જૈનદર્શનની મૂર્તિ છે. આ ફાંટા અનેક પડ્યા હતા એ સમયનું આ કથન છે. શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો હતો ને તે વખતે. તો કહે છે કે જૈનદર્શન તો આ છે. જેનો વેશ વસ્ત્ર પણ નહિ અને જેની શ્રદ્ધા પણ સ્વદ્રવ્યને આશ્રયે થયેલી. જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની રમણતા એ જૈનદર્શન એટલે દર્શનનું સ્વરૂપ જ આ છે. સમજાણું કાંઈ? અને આવી વસ્તુ હોય એની શ્રદ્ધા, એની શ્રદ્ધા સહિત સ્વને આશ્રયે શ્રદ્ધા એનું નામ સમ્યજ્ઞદર્શન છે. સમજાય છે કાંઈ? અને આવા દર્શનથી જે ભ્રષ્ટ છે એ બધા(માં) ભ્રષ્ટ, શ્રદ્ધામાં ભ્રષ્ટ, જ્ઞાનમાં ભ્રષ્ટ, ચારિત્રમાં ભ્રષ્ટ છે. આહાહા..! પક્ષથી લાગે, પક્ષ નહિ વસ્તુનું સ્વરૂપ એવું છે. સમજાય છે કાંઈ?

હવે અહીંયાં સમ્યજ્ઞદર્શનની વ્યાખ્યા. ‘વહાં અંતરંગ સમ્યજ્ઞદર્શન તો જીવ કા ભાવ હૈ,...’ જીવની પર્યાય છે. વ્યવહાર સમ્યજ્ઞદર્શન તો રાગની પર્યાય છે. એ જીવભાવની પર્યાય નહિ, એ વિભાવની પર્યાય છે. વ્યવહાર હોય ખરો, એ તો માથે કહ્યું. પણ એ જીવની પર્યાય વાસ્તવિક તત્ત્વ નહિ. આહાહા..! ‘અંતરંગ સમ્યજ્ઞદર્શન...’ અંતરંગ સમ્યજ્ઞદર્શન છે ને. એ તો બાહ્ય સમ્યજ્ઞદર્શન છે. વ્યવહાર એ તો રાગ છે, વિકલ્પ છે, જીવની પર્યાય ભાવ છે. જીવ આનંદસ્વરૂપ નિર્વિકલ્પ વીતરાગમૂર્તિ જીવ છે. જીવ એટલે આત્મા એટલે વીતરાગમૂર્તિ ધ્રુવ. વીતરાગ મૂર્ત સ્વરૂપ ધ્રુવ એની પર્યાય. એને આશ્રયથી પ્રગટેલો નિર્વિકલ્પ વીતરાગી ભાવ એ સમ્યજ્ઞદર્શન છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? વીતરાગ માર્ગમાં વીતરાગી પર્યાય એ ધર્મ છે.

મુમુક્ષુ :- વ્યવહાર સમ્યજ્ઞદર્શન તો ..

ઉત્તર :- વ્યવહાર તો આરોપિત ધર્મ રહ્યો, યથાર્થ નહિ.

મુમુક્ષુ :- વાસ્તવ મેં અધર્મ...

ઉત્તર :- અધર્મ છે. આરોપથી કથન. અહીંયાં ધર્મ છે, ધર્મ છે તો ત્યાં વ્યવહારનો આરોપ આપ્યો છે. વાસ્તવિક એ નથી. મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશમાં કહ્યું છે ને. નિશ્ચયાભાસ અને વ્યવહારભાસ. મોક્ષમાર્ગનું કથન બે પ્રકારે છે. નિશ્ચય સ્વભાવની દૃષ્ટિ છે ત્યાં દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની શ્રદ્ધા આદિ રાગ એને નિમિત્ત દેખીને, એને વ્યવહાર સમકિત કહ્યું. વાસ્તવિક એ વ્યવહાર સમકિત છે નહિ. અને એ તો બંધનું કારણ છે. પણ અહીંનો આરોપ દઈને, આ નિશ્ચય છે તો એ વ્યવહાર છે એમ આરોપ કર્યો. આહાહા..! ઝીણી વાતું બહુ. સમજાય છે કાંઈ?

એમ આત્માનું જ્ઞાન છે ચૈતન્ય આત્મજ્ઞાન.. આત્મજ્ઞાન. આત્માને સ્પર્શીને જે જ્ઞાન તે જ્ઞાન નિશ્ચય છે અને સાથમાં શાસ્ત્રનું જ્ઞાન વિકલ્પવાળું એ વ્યવહાર છે. આનો આરોપ આપ્યો ત્યાં. ખરેખર એ જ્ઞાન છે જ નહિ. એ તો રાગવાળું જ્ઞાન છે. આહાહા..!

એમ આત્માને આશ્રયે દર્શન, જ્ઞાન સહિત સ્વરૂપની નિર્વિકારી પરિણતિ સ્વસંવેદનનું ઉગ્રપણું થવું એ ચારિત્ર છે, એ યથાર્થ ચારિત્ર છે. પણ એ ચારિત્રની સાથે રાગ પંચ મહાપ્રતાદિ પરિણામ, અઠ્યાવીશ મૂળગુણ આદિનો રાગ નિમિત્ત દેખીને એને વ્યવહાર ચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. એ વાસ્તવિક ચારિત્ર નથી. વ્યવહાર નયનું કથન નિમિત્ત ઉપર (આરોપ આપીને) અન્યથા કથન કરે છે. આહાહા..! આમાં મોટા વાંધા આવ્યા છે ને વ્યવહાર-નિશ્ચયના. આ વ્યવહાર કહ્યો, જુઓ આ વ્યવહાર કહ્યો. પણ વ્યવહાર એટલે શું? કોને હોય? નિશ્ચય હોય એને વ્યવહાર હોય. જેને નિશ્ચય નથી એને વ્યવહાર કેવો? એ તો વ્યવહારભાસ અનાદિનો છે. સમજાણું કાંઈ?

કહે છે કે એ ‘અંતરંગ સમ્યક્દર્શન તો...’ જીવની પર્યાય છે. એમ. ભાવ એટલે પર્યાય. ‘વહ નિશ્ચય દ્વારા ઉપાધિરહિત શુદ્ધ જીવ કા સાક્ષાત્ અનુભવ હોના એસા એક પ્રકાર હૈ.’ નિશ્ચય દ્વારા—અંતર આશ્રય દ્વારા ઉપાધિરહિત—વિકલ્પરહિત શુદ્ધ જીવનો સાક્ષાત્ અનુભવ—વેદન સીધું. આહાહા..! અનુભૂતિ. કેમકે એનો સ્વભાવ જ સાક્ષાત્ પોતાના સ્વભાવથી જણાય એવો પ્રત્યક્ષ દૃષ્ટા છે. એવું જ એનું સ્વરૂપ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ‘ઉપાધિરહિત શુદ્ધ જીવ કા સાક્ષાત્ અનુભવ...’ એટલે કે જ્ઞાનની પર્યાય અંદરમાં પ્રત્યક્ષ પ્રગટ થાય. આહાહા..! મતિજ્ઞાન અને શ્રુતજ્ઞાન તો સાક્ષાત્ થાય છે. એને પરની અપેક્ષા નથી. એ પ્રત્યક્ષ મતિ શ્રુતજ્ઞાન એવો જે અનુભવ એ એક પ્રકારે છે. એનો પ્રકાર અનેક ન હોય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આ બીજી ગાથાનો અર્થ બહુ ભયો છે, ઘણા પાના છે. એક સૂત્રની છઠ્ઠી ગાથાનો. અહીં .. વિસ્તાર કરવો હોય, સમજાવવું હોય તો સમજાવે ને.

‘એસા અનુભવ અનાદિકાલ સે મિથ્યાદર્શન નામક કર્મ કે ઉદય સે અન્યથા હો રહા હૈ.’

કર્મનો ઉદય તો નિમિત્ત છે, પણ મિથ્યાત્વભાવને કારણે એ સમ્યજ્ઞર્શન વિપરીત થયું છે. કર્મથી કહ્યું તો કર્મ નિમિત્ત છે. નિમિત્તનો ઉદયનો સ્પર્શ જીવની પર્યાયને છે જ નહિ. જીવની પર્યાય કર્મના ઉદયને સ્પર્શતી નથી અને કર્મનો ઉદય(રૂપ) જડની પર્યાય મિથ્યાત્વને સ્પર્શતી નથી. આહાહા..! એ મિથ્યાત્વ પરિણામ એ કર્મના નિમિત્તે થયું માટે એમ કહ્યું. ‘મિથ્યાદર્શન નામ કર્મ કે ઉદય સે અન્યથા હો રહા હૈ.’ અનુભવ. આત્માનો અનુભવ આનંદનો જોઈએ એને ઠેકાણે રાગનો અનુભવ રહ્યો છે. એમ કહે છે. જે આત્માની શાંતિનો અનુભવ એ વાસ્તવિક સમ્યજ્ઞર્શનની અનુભૂતિ છે. એ સમ્યજ્ઞર્શનની સાથે અનુભૂતિ આ હોય છે. એથી આગળ કલેશે. અનુભૂતિ એ બાહ્ય લક્ષણ છે. પ્રતીત એનું યથાર્થ લક્ષણ છે. પણ એનાથી ઓળખાય છે માટે એને વ્યવહાર કહ્યું છે. અને એ વ્યવહાર શરણ છે. બીજો કોઈ ઉપાય નથી. જ્ઞાનથી જાણ્યા વિના બીજો કોઈ ઉપાય નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! આવો માર્ગ ઝીણો છે.

‘એસા અનુભવ અનાદિકાલ સે મિથ્યાદર્શન નામક કર્મ કે ઉદય સે અન્યથા હો રહા હૈ.’ એટલે? અહીંયાં આત્માની શાંતિ અને આનંદનું જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ હોવું જોઈએ એને બદલે—એના સ્થાનમાં મિથ્યા અભિપ્રાયનું પરિણામન છે એટલે દુઃખનું વેદન છે, દુઃખનો અનુભવ છે. એ મિથ્યાદર્શન, રાગ-દ્રેષ અનંતાનુબંધીના (ભાવ થાય) એ બધું દુઃખ છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘સાદિ મિથ્યાદષ્ટિ કે ઉસ મિથ્યાત્વ કી તીન પ્રકૃતિયાં સત્તા મેં હોતી હૈં...’ અનાદિ મિથ્યાદષ્ટિને તો એક જ હોય-દર્શનમોહ-મિથ્યાત્વ. પણ ‘સાદિ મિથ્યાદષ્ટિ કે ઉસ મિથ્યાત્વકી તીન પ્રકૃતિયાં સત્તા મેં હોતી હૈ - મિથ્યાત્વ, સમ્યક્ મિથ્યાત્વ ઔર સમ્યક્ પ્રકૃતિ...’ ત્રણ. સમકિત.. ‘ઉનકી સહકારિણી અનંતાનુબંધી...’ એની સાથે રહેનારી, સહકારિણી-સાથે. ‘અનંતાનુબંધી, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ કે ભેદ સે ચાર કષાય નામક પ્રકૃતિયાં હૈં.’ પ્રકૃતિ છે અને અહીં ભાવ છે. ‘ઈસપ્રકાર સાત પ્રકૃતિયાં હી સમ્યજ્ઞર્શન કા ઘાત કરનેવાલી હૈં;...’ લ્યો! એ સાતેય ભાવ સમ્યજ્ઞર્શનનો ઘાત કરવાવાળી છે. મૂળ તો ભાવ છે હોં ઈ. ઘાતિકર્મ દ્રવ્ય અને ભાવ બે પ્રકારે છે. ઘાતિકર્મ—દ્રવ્યઘાતિ અને ભાવઘાતિ. દ્રવ્યઘાતિ પર (પર્યાય), ભાવઘાતિ પોતાની પર્યાય. સમજાય છે કાંઈ?

ભઈ કાંઈક અભ્યાસ જોઈએ આ તો. અનંતકાળમાં એને ઊંઘા લાકડા ગરી ગયા છે. એને (કાઢવા) અભ્યાસ જોઈએ. સમજાય છે કાંઈ? આત્માના લક્ષે ... સ્વાધ્યાય ... જોઈએ. આહાહા..! મારું હિત કરવું છે એમ જેને (લાગે કે) અરે..! આ હિતના કાળના કાળ છે આ બધા. એમ એને થાય કે મારે હિત કરવું છે. અરે..! અનંત કાળથી અહિત તો કરતો આવ્યો છે. કર્મને લઈને નહિ, પોતાની ઊંઘાઈને લઈને. આહાહા..!

અનાદિથી એ પ્રકૃતિનું કાર્ય થઈ રહ્યું છે, કહે છે. ‘ઈસ પ્રકાર સાત પ્રકૃતિયાં સમ્યજ્ઞર્શન કા ઘાત કરનેવાલી હૈં;...’ આહાહા..! ‘ઈસલિયે ઈન સાતોં કે ઉપશમ હોને સે પહલે તો ઈસ

જીવ કો ઉપશમ સમકિત હોતા હૈ.’ ઉપશમ સમકિત પહેલું થાય. ત્યારે તો પાંચને ઉપશમ કરે છે, પણ અહીં સાદિથી લીધું છે.

‘ઈન પ્રકૃતિયોં કા ઉપશમ હોને કા બાહ્ય કારણ...’ સામાન્યથી બાહ્ય નિમિત્ત કારણ ‘દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ, ભાવ હૈં,...’ છે તો એ પ્રકૃતિનો ઉપશમ કરવાનો પોતાનો પુરુષાર્થ. સમજાય છે કાંઈ? પણ બાહ્ય કારણ નિમિત્ત તરીકે કોણ હોય છે એ અહીં સમજાવે છે. ‘ઉનમેં દ્રવ્ય મેં તો સાક્ષાત્ તીર્થકર કે દેખનાદિ (દર્શનાદિ) પ્રધાન હૈં,...’ ત્રિલોકનાથ તીર્થકરદેવ કેવળી પરમાત્માને દેખવું, સાંભળવું એ સમ્યજ્ઞર્શનમાં બાહ્ય નિમિત્ત તરીકે કહેવામાં આવે છે. પણ નિમિત્ત તરીકે ક્યારે કહેવામાં આવે? કે સ્વભાવનો આશ્રયે પ્રગટ કરે ત્યારે તેને નિમિત્ત તરીકે કહેવામાં આવે. સમજાણું કાંઈ? જેણે આત્માના અવલંબે પરની અપેક્ષા અને આશ્રય વિના, પોતાના આત્માના સ્વભાવના આશ્રયે જેણે નૈમિત્તિક દશા-સમ્યજ્ઞર્શન પ્રગટ કર્યું છે એને આવા દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ બાહ્ય નિમિત્તના આરોપે નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ?

‘તીર્થકર કે દેખનાદિ...’ તીર્થકરને દેખવું, સાંભળવું એ મુખ્ય વસ્તુ છે દ્રવ્યમાં. દ્રવ્ય એટલે બાહ્ય ચીજ. ‘ક્ષેત્ર મેં સમવસરણાદિ...’ ભગવાનનું સમવસરણ ધર્મસભા આદિ પ્રધાન છે. ‘કાલ મેં અર્ધપુદ્ગલપરાવર્તન સંસાર ભ્રમણ શેષ રહે વહ...’ અર્ધપુદ્ગલ સંસાર રહે એ નિમિત્ત છે. ત્યારે રતનચંદ્રજી એમ કહે છે કે સમ્યજ્ઞર્શન કરે ત્યારે તેને અર્ધપુદ્ગલ થઈ જાય છે. અહીં કહે છે કે અર્ધપુદ્ગલ રહે એ બાહ્ય નિમિત્ત છે સમકિતમાં. મોટો ફેર છે. વિરુદ્ધ છે, બહુ વિરુદ્ધ છે. રતનચંદ્રજીની સર્વજ્ઞની શ્રદ્ધામાં બહુ ફેર, ઘણો ફેર, બધો મોટો ફેર. મૂળ શાસ્ત્રના અર્થથી ફેર છે. ભાઈએ જવાબ આપ્યા છે. દરબારીલાલ કોઠીયાએ ઠીક જવાબ આપ્યા છે. પછી બીજો આવ્યો છે એનો આપશે હવે.

સર્વજ્ઞ એટલે શું? ઓહોહો..! એક સમયની પર્યાયમાં કોઈની અપેક્ષા રાખ્યા વિના પ્રગટ આમ બધું જાણો. પ્રગટ પર્યાય છે ભવિષ્યની અને ભૂતની (એમ જાણો). વર્તમાનની તો છે, પણ પ્રગટ પરિણામન છે એમ એ જાણો છે. સમજાણું કાંઈ? એવા સર્વજ્ઞ ભગવાનના સમવસરણ આદિ બાહ્ય પ્રધાન નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. ઓહોહો..! ગૌતમ જુઓને સમવસરણમાં ગયા. માનસ્તંભને (જોયું), આહાહા..! એકદમ પલટ થઈ ગયું. વાણી નીકળી. આહાહા..! એ તો નિમિત્ત (છે), ઉપાદાન તો પોતાનું. નિમિત્તથી થયું નથી. થયું છે ઉપાદાનથી. ત્યારે એને આ નિમિત્ત છે એમ કહેવામાં આવે. એ અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્તન સંસાર (બાકી) હોય એ સમ્યજ્ઞર્શનને પામવાનો એ કાળ નિમિત્ત છે.

‘તથા ભાવ મેં અધઃપ્રવૃત્ત કરણ આદિક હૈં.’ લ્યો! અધઃકરણ, અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિકરણ એ ભાવ છે, એ નિમિત્ત છે. ભાઈ! અહીં નિમિત્તમાં નાખ્યું, બાહ્યમાં નાખ્યું આ. શુદ્ધ આત્માના સન્મુખના પરિણામ એ કારણ છે. આ છે એ બાહ્ય નિમિત્ત છે. ઓહો ભાઈ આપે છે ને બહુ? કાંતિલાલ. ધવલનો દાખલો આપીને કહે છે, જુઓ આ કરણથી થાય છે, જુઓ આ શુભભાવ છે. ત્રણ

કરણ શુભભાવ છે એનાથી સમકિતદર્શન થાય છે. એમ બહુ કહે છે. ખબર છે ને અમને. આહાહા..! એ તો નિમિત્ત છે. સમજાય છે કાંઈ? વસ્તુની સ્થિતિ છે એમ ન જાણે અને આડુંઅવળું કરે, એ નહિ બેસે. એમ કે આ અધઃકરણ આદિ શુભભાવ છે, ત્યાં ક્યાં શુદ્ધભાવ છે? પણ એનાથી થાતું જ નથી. એ તો કહ્યું છે એ નિમિત્તથી વ્યવહારે કહ્યું છે. આહાહા..! અને એના પરિણામ તો શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે ને જયચંદ્ર પંડિતે, શુદ્ધાત્મ અભિમુખ પરિણામ. શુદ્ધ અભિમુખ એના પરિણામ એ કારણ છે. આહાહા..! શું થાય માણસને બેસે જે પ્રકારે એમાં? પરિણાતિ જે રીતે બેઠી હોય એ એને ખસે જ નહિ.

મુમુક્ષુ :- એની પરિણાતિને અનુસાર જ અર્થ કરે.

ઉત્તર :- એને અનુસરીને જ અર્થ કરે પછી બધા.

મુમુક્ષુ : ...

ઉત્તર :- હા .. શું થાય? એમ તો આ વ્યવહારમાં જુઓને આ શું કહ્યું? બાહ્ય નિમિત્ત ત્યાં છે. શું કહ્યું? જુઓ! છે? કારણ સામાન્ય એના બાહ્ય કારણ. એમ લીધું છે ને? બાહ્ય કારણ સામાન્ય. સંક્ષેપમાં દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવ. દ્રવ્ય તો તીર્થકર આદિનું દેખવું-સાંભળવું, ક્ષેત્રમાં સમવસરણ આદિ કે કોઈ તીર્થક્ષેત્ર મોટા અને કાળમાં અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્તન નિમિત્ત. એ અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્તન કરાવી દે છે સમકિત? અને સમવસરણનું દેખવું એ સમકિત કરાવી દે છે? તીર્થકરનું સાંભળવું અને જે દેખવું એ કરાવી દે છે?

મુમુક્ષુ :- અધઃકરણ આદિ નથી કરાવતા?

ઉત્તર :- ના, એ તો પોતાના પરિણામ આ બાજુ થયા તો અર્ધપુદ્ગલ (પરાવર્તન) થઈ ગયું છે ત્યાં. અર્ધપુદ્ગલ (સંસાર) જ હોય એને. સમજાણું કાંઈ? આ તો વાતું એવી છે ભાઈ! એનું જેટલું પ્રમાણ હોય એટલી રીતે સમજવું જોઈએ. ઓછું, અધિક, વિપરીત નાખશે તો ઊંઘી શ્રદ્ધા થાશે. આ તો વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા કેવળજ્ઞાનીનો માર્ગ છે. આ કાંઈ પામરનો માર્ગ નથી આ. આહાહા..!

સર્વજ્ઞ... સર્વજ્ઞ પરમાત્મા જેને એક સમયમાં પ્રત્યક્ષ ત્રણ કાળ ત્રણ લોક પર્યાયમાં જણાઈ ગયા છે. એને જાણવાની પર્યાય એવડી થઈ એને જાણ્યા. આહાહા..! એવા ભગવાનના માર્ગમાં ઓછું, અધિક, વિપરીત એના માર્ગથી ન થઈ શકે, ચાલે નહિ અંદર. આ તો બાહ્ય કારણ કહ્યા. અહીં શું કહ્યું? 'ભાવ મેં અધઃપ્રવૃત્ત કરણ...' બાહ્ય કારણ સામાન્ય ટૂંકામાં આ કહ્યું. આહાહા..! ભાઈ! આ તો બાહ્ય કારણ કહ્યું અધઃપ્રવૃત્ત. આહાહા..! ખુલાસા પંડિતે પણ (કર્યા છે). પહેલાના તો પંડિતો બહુ... દષ્ટિ જ્ઞાનમાં બરાબર .... ઓહોહો..!

કહે છે કે સમ્યક્દર્શનના પરિણામ... જે જૈનદર્શન છે એમાં સમ્યક્દર્શન હોય. દર્શન ત્રણેને કહ્યું. દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર અને બાહ્ય.. પણ એમાં જે સમ્યક્દર્શન છે એ કેવું હોય? એની વાત છે. સમજાણું કાંઈ? એ તો નિરૂપાધિ આત્માની અનુભૂતિના પરિણામ એનાથી જણાય માટે એને નિર્વિકલ્પ

સમ્યજ્ઞર્શન કહેવામાં આવે છે. એ એકરૂપ છે, એ એક જ રૂપ છે અને બાહ્ય એના કારણો, બાહ્ય કારણો નિમિત્તરૂપે દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ હોય છે. દ્રવ્યમાં ભગવાન ત્રિલોકનાથ તીર્થંકરનું દેખવું અને સાંભળવું, એ નિમિત્ત બાહ્ય કારણ, ક્ષેત્રમાં સમવસરણ આદિ અને તીર્થના સ્થાનો એ પણ બાહ્ય નિમિત્ત કહેવામાં આવે અને અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્તન જે સંસાર રહે એ પણ બાહ્ય નિમિત્ત છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ખરેખર તો એના સ્વકાળના પરિણામે પોતામાં સમકિતદર્શન થાય છે. એનો સ્વકાળ છે એ.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- સ્વકાળે પોતાનું સમ્યજ્ઞર્શન થાય એમાં અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્તન (સંસાર) નિમિત્ત તરીકે કહેવામાં આવે છે. આહાહા..! અને એ નિમિત્તને હેય કીધું છે દ્રવ્યસંગ્રહમાં. હેય છે. કાળ છે ખરું. કાળની ... એ ચર્ચા બહુ ચાલી છે અમારે ૮૪. ૮૪ની સાલ રાણાપર ચોમાસુ જાવું હતું ને. અહીં દામનગર. ચર્ચા અમારે બહુ ચાલતી. ત્યાં દામોદર શેઠ ગૃહસ્થ હતા ને તો .. દષ્ટિ બહુ વિપરીત, ઘણી વિપરીત. પહેલું તો હા પાડતાં. સમયસાર, કીધું, જુઓ આ સમયસાર અશરીરી (થવાની) ચીજ છે. આવી ચીજ ક્યાંય નથી અને આ વિના સંસારનો નાશ થાય નહિ. સાચી વાત છે. કોણ માને? પછી જ્યારે એમ થયું કે આ તો સમયસારનો આશ્રય લઈને આ તો .. થઈ ગયા. ભારે! આહાહા..! એ સમયસારનો દોષ કાઢવા માંડ્યા. ફલાણામાં અહીં ભૂલ છે, જીવમાં આમ છે, અજીવમાં આમ છે. અરે..! ભાઈ!

સમયસાર તો ભગવાનની વાણી સાક્ષાત્. આહાહા..! દિવ્યધ્વનિ સીધી ભગવાન પાસે સાંભળી, આવ્યા એવું અહીં કહ્યું છે. એ ભગવાનનો સંદેશ છે. સમયસાર એ ત્રિલોકનાથ સીમંધર ભગવાનનો સંદેશ છે. આહાહા..! એ સમયસારમાં જે આ વર્ણન છે એ અલૌકિક વર્ણન છે. આહાહા..! એ દ્રવ્યસંગ્રહમાં એ આવ્યું ભાઈ! કાળનો અધિકાર આવ્યો ત્યાં. એ જ વાંચતો હતો હું ત્યાં ત્યારે. ૮૪ની વાત છે. જીવરાજજી બારણા પાસે બેઠેલા આમ અપાસરામાં. હું ઓલા બારણો વાંચતો હતો. ... હતું મોટું. એમાં .. હતા. આમ હોય ને તેમ હોય ને ફલાણું હોય, કાળ પાકે ત્યારે થાય, પુરુષાર્થ કામ ન કરે, ફલાણું ને ઢીકણું. તાકડે ન્યાં મારે ઈ વાંચવામાં આવ્યું, એ જ વખતે. કાળ નિમિત્તમાત્ર હેય છે. દ્રવ્યસંગ્રહમાં છે.

મુમુક્ષુ :- મૂળ કારણ તો પોતાની આરાધના છે.

ઉત્તર :- પોતાના સ્વરૂપ તરફનું આરાધન એ જ સમ્યજ્ઞર્શન છે. સમકિતદર્શનમાં એ કારણ છે. દષ્ટિ ગુલાંટ ખાય છે, આમ દ્રવ્ય ઉપર જાય છે ત્યારે સમકિત થાય છે. બાહ્યકારણ તો નિમિત્ત છે. આહાહા..! વસ્તુસ્થિતિ હોય એમ હોય ને. સમજાણું કાંઈ? ૮૪ની વાત છે. ૧૬ ને ૨૯ = ૪૩ વર્ષ થયા. નહિ, કીધું, માર્ગ તો આ છે. આહાહા..! કાળ હેય છે. અને બીજી રીતે મેં કહ્યું, કે આ કાળે,

સ્વકાળે થયું એ જ્ઞાન સાચું કોને થાય? કે જેને દ્રવ્યનું જ્ઞાન થાય એને સ્વકાળે થયું એનું જ્ઞાન સાચું થાય. સમજાણું કાંઈ? આ કાળ પર્યાય, કીધું ને ટોડરમલે કે પોતાના કાળે થાય છે. કાળે થાય છે કાળલબ્ધિએ, પર્યાયનો કાળ છે એમ થાય છે, એ પર્યાયનું જ્ઞાન ક્યારે થાય? એ દ્રવ્યનું જ્ઞાન કરે તો એ પર્યાયનું જ્ઞાન થાય. એકલું પર્યાયનું જ્ઞાન સાચું ન થાય.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! અરે..! માર્ગ તે માર્ગ છે ને. જેને કોઈ નિમિત્તની અપેક્ષા નથી એમ કહેવું છે. અહીં તો વ્યવહાર સમજાવવો છે એટલે નિમિત્ત કોણ ઈ બતાવવું છે.

મુમુક્ષુ :- જ્ઞાન કરાવવું છે.

ઉત્તર :- જ્ઞાન કરાવવું છે. અપેક્ષા છે જ નહિ. આત્માને સમ્યજ્ઞાન પામવામાં જ્ઞાન-ચારિત્ર પામવામાં કોઈ નિમિત્તની અપેક્ષા છે જ નહિ. આહાહા..! વિકારી પર્યાયમાં જ્યાં નિમિત્ત પરની અપેક્ષા નથી એમ દર ગાથા (કહે છે), પંચાસ્તિકાય. વિકાર મિથ્યાત્વ થવામાં. અરે..! રાગ-દ્રેષ થવામાં પરની અપેક્ષા વિના, જીવ પર્યાયમાં એક સમયમાં ષટ્કારકરૂપે વિકાર પોતે કરે છે. દ્રવ્ય-ગુણનો આશ્રય નહિ, નિમિત્તનું લક્ષ નહિ. આહાહા..! વિકારમાં આ છે તો નિર્વિકારી દશામાં શું હોય? આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? આ તો એક બાહ્ય નિમિત્ત આવા હોય એવું જ્ઞાન કરાવે છે. એ નિમિત્તથી થયું નથી, બાહ્ય કારણથી થયું નથી. એ વખતે લક્ષ અહીં હતું ત્યાંથી છૂટ્યું (અને) ગયો અહીં ત્યારે થયું છે. આહાહા..! આવો માર્ગ. અહીં તો ઓલા કાંતિલાલ કહે છે ને વારંવાર એટલે અટક્યું જરી. જુઓ! આમાં શુભભાવથી સમકિત થાય એમ કહ્યું છે. શુભભાવથી રસ ઘટે, સ્થિતિ ઘટે, ફલાણું થાય, ઢીંકણું થાય. કહે છે ને. કાલે આવી ચર્ચા થઈ, પંડિતજી સાથે ચર્ચા થઈ. માટે આ થાય ને આ થાય.

અહીં તો પરમાત્માનું કહેલું પંડિતજી પોતે લખે છે. આહાહા..! કે એ બધા નિમિત્ત તો બાહ્ય કારણ છે. અધઃકરણ અને અનિવૃત્તિકરણ અને અપૂર્વકરણ એ બાહ્ય કારણ છે. આહાહા..! ગોમ્મટસારમાં એમ આવે કે આ કરણથી પ્રાપ્ત થાય. એ બાહ્ય કારણની વ્યાખ્યા છે. આહાહા..! આવો માર્ગ! અંતરંગ કારણ તો નિરૂપાધિ પરિણતિ નિરૂપાધિ દ્રવ્યને આશ્રયે થાય છે. એમાં કોઈ અપેક્ષા નિશ્ચયમાં છે નહિ. કોઈ નિમિત્તની અપેક્ષા નથી. આ તો નિમિત્તનું જ્ઞાન કરાવે કે એ વખતે એનું લક્ષ ત્યાંથી છૂટ્યું અને અહીં ગયું, એ આ ચાર કારણો એને બતાવે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! શેઠ! આ બધું સમજવું પડશે હોં! અદ્ધર ને અદ્ધર રાખ્યું છે અત્યાર સુધી. અત્યાર સુધી અદ્ધર રાખ્યું છે. આવો નિર્ણય થયો નહોતો ને. આહાહા..!

આવો કાળ ક્યારે આવે? બાપુ! આહાહા..! આ સમજવાનો પ્રસંગ ને આ વસ્તુ! અરે..! ઉગરવાના આરાને કાળે આ વાત નહિ સમજે તો પછી જાશે નિગોદમાં. આહાહા..! કોઈની સિક્કારિશ, બહારની સિક્કારિશ કામ નહિ આવે. સિક્કારિશ કહે છે ને? સિક્કારિશ નહિ? સિક્કારિશ. કાળ પાકી ગયો,

સબ અવસર આ ગયા હૈ. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? અહીં અટક્યું. ભાવમાં અધઃપ્રવૃત્ત કરણ બાહ્ય કારણ સામાન્યપણાના બોલમાં લીધું. આહાહા..! બહુ સરસ લીધું છે, બહુ સરસ વાત છે. જ્યયંદ્ર પંડિત પણ... જ્યપુરના છે ને? ઓહોહો..! ન્યાયની .. છે ને એ. આવા ગૃહસ્થાશ્રમમાં પંડિતો આવું (લખે) અને આ ત્યાગીને ભાન ન મળે કાંઈ. અરેરે..! ભાઈ! એના હિતને માટેની વાત છે હોં. તારું હિત કેમ થાય એની તને દરકાર નહિ અને અને તું શેનો સાધુ થયો? આહાહા..!

મારું દર્શન સ્વતંત્ર, મારો ભગવાન પરમાત્મા હું છું. એને આશ્રયે મારું દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર સ્વતંત્ર પરની અપેક્ષા વિના થાય છે. આહાહા..! એવી જેને શ્રદ્ધા નથી એને કોઈ રીતે સમ્યક્દર્શન થાય નહિ. આ જૈનદર્શન લીધું છે ને? અને આગળ કહેશે, આવું ન માને, આવું જૈનદર્શન છે એને ન માને એને સમ્યક્દર્શન નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! બીજી ગાથાના કેટલા પાના ભર્યા છે જુઓને.

મુમુક્ષુ :- શરૂઆત કરી છે.

ઉત્તર :- શરૂઆત કરી છે. 'દંસણં મુલો ધમ્મો' ત્યાંથી ઉપાડ્યું છે ને. આહાહા..! જુઓને, આ ચ.... ગયા? મલુકચંદભાઈ ગયા? ઠીક. જયંતિભાઈ. આજ ત્યાં રાખશે. અગિયાર વાગ્યાથી અત્યારે સાડા દસથી તે રાતના અગિયાર સુધી. અગિયાર ક્લાક સુધી લોલી કાઢે આમાંથી બધું. એક બાજુ અને બીજી બાજુ સુધરેલું એનું એ લોલી પાછું અહીં નાખી દે. બાર ક્લાક. આઠ દિ'માં બે વાર. મંગળ અને શુક્ર. બાર બાર ક્લાક. લાખ, દોઢ લાખ ખર્ચ્યાં. લાખથી પાંચ લાખ થાય તો હું આપીશ જા. પરદેશમાં મોકલ્યો છે. બહુ ખર્ચ થયો. દોઢ લાખનો ખર્ચ થઈ ગયો. બાર મહિને ૬૦ હજારનો ખર્ચ. આ કીડની બધી નબળી થઈ ગઈ. અને કુટુંબમાંથી કીડની મળે તો સાજો રહે, નહિતર થઈ રહ્યું હવે આમ ને આમ. કુટુંબમાં કોની સારી હોય. કેટલાકને કુટુંબને એક એક છે કિડની. આહાહા..! આ સંસાર. યુવાન અવસ્થા છે હજી ૪૪ વર્ષની. કાલે આવ્યા હતા ને. કાલે સાંજે ગયા જયંતિભાઈ. મલુકચંદનો દીકરો ત્રીજા નંબરનો. પહેલો ઓલો નિહાલ, સ્વીટ્ઝર્લેન્ડ, બીજો પૂનમ, ત્રીજો આ અને ચોથો નામ નથી ખબર.

મુમુક્ષુ :- તકલીફ એને છે?

ઉત્તર :- હા, એને છે. અહીં બેઠો હતો. કાલે બેઠો હતો સાથે. એને પોતાને. આજે અત્યારે દસ વાગે બેસશે. બાર ક્લાક સુધી લોલી કાઢશે. બધું લોલી બહાર કાઢી, ઓલું સુધારીને પાછું અંદર નાખશે. આહાહા..! આ સંસાર, આ શું? આ દેહની.. સ્વરૂપચંદભાઈ! આ સોનાનો પિંડલો લાગે એને. ધૂળેય નથી. આહાહા..! સડેલા છે સડેલા. એ બધું અંદર સડેલું છે. કિડની. આહાહા..!

અહીં તો ભગવાન આત્માને સ્વ સમકિતદર્શન પ્રાપ્તિમાં સ્વનો આશ્રય એ જ અપેક્ષિત છે. પરની અપેક્ષા નિશ્ચયમાં છે નહિ, પણ વ્યવહારે કોણ નિમિત્ત હોય એનું અહીં જ્ઞાન કરાવે છે. એ અધઃકરણ અને અપૂર્વકરણ એ પણ, કહે છે, બાહ્ય નિમિત્ત છે. રાગ મંદ શુભભાવ છે.

મુમુક્ષુ :- અને મિથ્યાદર્શનની ભૂમિકામાં એ છે.

ઉત્તર :- છે ને મિથ્યાદર્શનની ભૂમિકામાં છે ને ત્રણ આ. સમકિત ક્યાં થયું છે? સમકિત પછી થાય છે. આહાહા..! એનું જોર આપે છે બહુ, ધવલમાંથી.

મુમુક્ષુ :- ગુણશ્રેણી નિર્જરા તો થાય છે ને.

ઉત્તર :- ગુણશ્રેણી ધૂળેય નથી થતી. એ તો સ્વને આશ્રયે થાય છે. સ્વનો આશ્રય લીધો છે ને એટલે અહીંથી થાય છે. ઓલાથી થાય એ તો રાગ છે, ... છે, એ તો બાહ્ય નિમિત્ત છે. આહાહા..! આ તો વીતરાગનો માર્ગ બાપા! આ તે કાંઈ... ઈન્દ્રો એકાવતારી અને ગણધરો એ ભવે મોક્ષગામી એ વાતને સાંભળીને અનુભવે છે. આહાહા..! એ કોઈ પામરનો માર્ગ નથી. અબજો રૂપિયાનો વેપાર કરનારો હોય એની દુકાને ઘાંચીને બેસાડે ૩૦ રૂપિયાના પગારવાળો. શું કરતો હશે એ? આહાહા..! એની પેઢીએ તો બહુ હુશિયાર માણસ અને લાખો રૂપિયાના પગાર હોય એના તો. અબજોપતિના માણસના મુનિમ થવું અને દુકાને બેસવું થડે, એ મોટો હુશિયાર હોય. ભગવાનના માર્ગને સમજવા માટે ઘણી પાત્રતા જોઈએ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? કોઈ અપેક્ષા મગજમાં ન રાખતા નિશ્ચયથી તે સ્વની અપેક્ષાએ થાય છે.

એ તો છઠ્ઠી ગાથામાં કહ્યું ને. છઠ્ઠા બોલમાં ૨૦ અલિંગગ્રહણ. ૨૦ બોલ છે ને અલિંગગ્રહણના? એનો છઠ્ઠો બોલ છે. પહેલો બોલ એ છે કે ઈન્દ્રિયથી જણાય એવો નથી. ઈન્દ્રિયથી જાણતો નથી- બીજો બોલ. ઈન્દ્રિયના પ્રત્યક્ષનો વિષય નથી, ત્રીજો બોલ. ચોથો બીજા બધા અનુમાન... બીજા અનુમાન દ્વારા જાણી શકે એવો એ આત્મા નથી. પોતે અનુમાન કરે એ આત્મા નહિ. અનુમાન કરે એ આત્મા જ નહિ. એકલું અનુમાન કરી શકે એ આત્મા નહિ. આત્મા તો પ્રત્યક્ષ થાય છે. અને છઠ્ઠો બોલ એ લીધો છે કે પોતાના સ્વભાવથી જણાય એવો પ્રત્યક્ષ દષ્ટા છે. આહાહા..! ૧૭૨ ગાથા પ્રવચનસાર. ૨૦ બોલ છે. અલિંગગ્રહણના ૨૦ બોલ. આહાહા..! ભગવાન તો પોતાના સ્વભાવથી જણાય એવો પ્રત્યક્ષ (છે). આવ્યું કહ્યું હતું ને અહીં પ્રત્યક્ષ અનુભવ? એ પરોક્ષ રહે એ પણ ચીજ નહિ. આહાહા..! વસ્તુ... વસ્તુ... વસ્તુ... પોતાના જ્ઞાનથી પ્રત્યક્ષ થાય, એ પોતાના સ્વભાવથી જણાય એવી એ ચીજ છે, એ વસ્તુનું સ્વરૂપ આવું છે. એને આ બાહ્ય નિમિત્તો કહેવા એટલું જ્ઞાન કરાવે છે. બાહ્ય નિમિત્તથી થાય છે એમ છે નહિ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘ભાવ મેં અધઃપ્રવૃત્ત કરણ આદિક હૈં.’ એટલે અપૂર્વકરણ આદિ ... ‘(સમ્યક્ત્વ કે બાહ્ય કારણ) વિશેષરૂપ સે તો અનેક હૈં.’ પહેલા સામાન્ય કહ્યા એ. બાહ્ય કારણ સામાન્ય કહ્યા ટૂંકામાં. આ વિશેષ. ‘ઉનમેં સે કુછ કે તો અરિહંત બિમ્બ કા દેખના,...’ છે ને, ભગવાનની પ્રતિમાને દેખે છે એમાંથી આ વિચાર આવી જાય, અંદરમાં ઢળી જાય. એ નિમિત્તથી વાત. ઓહો..! આ તો બિંબ પડ્યું છે અક્રિય. કાંઈ હલતું નથી, ચલતું નથી, બોલતું નથી, કહેતું નથી કાંઈ. આમ ઠરી ગયેલ છે. અક્રિય રાગ વિનાની ચીજ—એવું અંદર થતાં તે અંદરમાં વળી જાય છે. એને બાહ્ય નિમિત્ત કહેવામાં

આવે છે. એનાથી થતું નથી. પણ ત્યાંથી લક્ષ છૂટીને અંદરમાં ગયું છે ત્યારે નિમિત્ત કોણ હતું એનું લક્ષ કરાવવા એને નિમિત્ત કીધું છે. આહાહા..! આમ ભગવાન બિરાજતા હોય.

ઓલામાં તો એવું લીધું હતું. ભાવદીપિકામાં લીધું છે? પંચસંગ્રહમાં, નહિ? ઓલા હજાર... પંચસંગ્રહમાં લીધું છે. દીપચંદ્રજીએ. દસ હજાર તીર્થકર એની મહિમા કરતા એક પ્રતિમાની મહિમા મોટી છે. કેમકે... એ તો મેં પછી કાઢ્યું એમાંથી, જ્યારે વાંચ્યું ત્યારે, કે તીર્થકર તો અમુક વખતે હોય. ભગવાન તો સદાય બિરાજે છે. આહાહા..! તીર્થકર... એ લીધું છે ને એટલું? કેવળી કરતા, નહિ? તીર્થકરના કરતા આનું... છે? લાવો ને. હોય એ વખતે કામ આવે. રામજીભાઈ કાયદો બતાવતા હશે કે નહિ ત્યાં?

મુમુક્ષુ :- એ વિના માને નહિ.

ઉત્તર :- માને નહિ. આહાહા..! વસ્તુ આ છે. દિગંબર ગૃહસ્થોએ પણ વસ્તુનું વર્ણન કર્યું છે. પરંપરા સત્ય (વાત) મળી, સત્ય પ્રવાહનો ધોધ મળ્યો. આહાહા..! દિગંબર ધર્મ એટલે સત્ય જૈનદર્શનનો ધોધ. એમાં થયો ગ્રંથ, એમાં અંદર ચોટી ગયું. થઈ રહ્યું. જાવ. સીધું પાનું જ ત્યાં આવ્યું. જુઓને! કુદરત શું કરે છે ને! સામે આવ્યું જુઓ. ‘મહિમા હજાર દસ સામાન્ય જુ કેવલી કી, તાકે સમ તીર્થકરદેવજીકી માનિયે.’ હજી અહીંયાં વિચાર કરું પણ પાનું કેટલામું? તો એ પાનું સામે પડ્યું છે. પુણ્યનો યોગ પણ એવો સાથે છે. કુદરત સામે આવે છે.

કહે છે, ‘મહિમા હજાર દસ સામાન્ય જુ કેવલી કી,...’ સામાન્ય કેવળી હોય દસ હજાર. ‘તાકે સમ તીર્થકરદેવજીકી માનિયે.’ દસ હજાર (કેવળી) એના કરતાં એની-તીર્થકરદેવની મહિમા વધારે છે. ‘તીર્થકરદેવ મિલે દસક હજાર એસી, મહિમા મહત એક પ્રતિમા કી જાનિયે.’ ‘જિન પ્રતિમા જિન સારખી.’ એમ વર્ણવ્યું છે ને બનારસીદાસે? ‘જિન પ્રતિમા જિન સારખી વંદે.. બનારસીદાસ’ અહીં એ વાંચતા વખતે વિચાર આ થયા હોય કે આવું કેમ? કે તીર્થકર ભગવાન તો અમુક વખતે હોય અને અમુક વખતે ન હોય. બીજે હોય. અને પ્રતિમા ભગવાનની મંદિરમાં પધરાવી છે (એ તો) સદા હાજરાહજૂર.

મુમુક્ષુ :- પોતાના ગામમાં ન જ હોય.

ઉત્તર :- એ જ કીધું ને કે ત્યાં બધે ફરતા હોય છે. આ મંદિરની પ્રતિમા તો હાજરાહજૂર. તીર્થકરદેવ કરતા જેની મહિમા... એય..! સ્વરૂપચંદ્રજી! અહીં તો આવી વાતું છે. આહાહા..! દીપચંદ્રજી હોં! અનુભવપ્રકાશ, ચિદ્વિલાસ. બહુ જબ્બર માણસ. એણે આ વર્ણન કર્યું છે. આહાહા..! પાનું ૧૯ છે. ઉપદેશસિદ્ધાંત રત્ન. લ્યો. ઉપદેશસિદ્ધાંત રત્ન.

મુમુક્ષુ :- ૧૯ પાને? ૨૦માં એક ઓછો.

ઉત્તર :- પુસ્તક છે તમારે ત્યાં? અધ્યાત્મ પંચસંગ્રહ. ખબર નહિ હોય. પૈસા કેટલા છે એ ખબર

છે એને. આ અધ્યાત્મ પંચસંગ્રહ પુસ્તક છે. શેઠને થોડું... મોટા થઈને આવું બધું ધ્યાન રાખવું જોઈએ. એ નોટું બધી ધૂળમાં કાંઈ ન મળે. ‘સો તો પુણ્ય હોય તબ વિધિ સૌં વિવેક લિયે, પ્રતિમા કે ઢિગ જાય સેવા જબ ઠાનિયે.’ આહાહા..! એ તો મહાપુણ્યશાળીને આવી જાતનો વિવેક મળે, કહે છે. ‘નામ કે પ્રતાપ સેતી તુરત તિરે હૈ ભવ્ય, નામ મહિમા વિનતૈં અધિક બખાનિયે.’ ... નામની મહિમા બહુ છે. આહાહા..! સ્થાપનાનું કર્યું છે, નામનું નહીં. અધ્યાત્મ પંચસંગ્રહ છે ભાઈનું. જ્ઞાનદર્પણમાં ૩૧મું કે બીજું કાંઈક હશે. જ્ઞાનદર્પણ. ૩૧મું કાંઈક છે. સ્વરૂપાનંદ. જ્ઞાનદર્પણ પાનું-૩૧. છે લખ્યું છે ખરું મોઢા આગળ. ૩૧. હા ૩૧. હા એ. ના, આ બીજી વાત છે. (૫૬-૮૮, ૮૯)

‘જૈસો બીજ હોય તાકો તેસો ફલ લાગૈ જહાં,
યહ જગ માહિં જિન-આગમ કહાવે.

ક્રિયા શુભ કીજૈ પૈ ન મમતા ધરીજૈ કહું...’

શુભભાવ આવે, વિનય આવે, વિવેક હો. ‘હૂજૈ ન વિવાદી યામૈં પૂજ્ય ભાવના હી હૈ.’ બહુ વિવાદ ન કરવો કે ... ભગવાનનું પૂજ્યપણું શુભભાવનું હોય છે. ‘હૂજૈ ન વિવાદી યામૈં પૂજ્ય ભાવના હી હૈ.’ આહાહા..!

‘કીજૈ પુન્યકાજ સૌ સમાજ સારો પરહીકો,
ચેતનાકી ચાહિ નાહિં સઘૈ યાકૈ નાહી હૈ.’

ચેતનાનું ફળ તો પોતાને આશ્રયે સઘે છે. આવો ભાવ ભગવાનનો વિનય, બહુમાન આવે છે ને? એટલે બહુ વ્યવહારનું... સમજવું. આહાહા..! દીપચંદજી છે.

‘(સમ્યક્ત્વ કે બાહ્ય કારણ) વિશેષરૂપ સે તો અનેક હૈં. ઉનમૈં સે કુછ કે તો અરિહંત બિંબ કા દેખના,...’ ત્રિલોકનાથ તીર્થકરની પ્રતિમાને બિંબ કહ્યું છે. જેવા ભગવાન હોય એવી પ્રતિમા હોય. એમ. એને કાંઈ બીજું ન હોય. અલંકાર ને વસ્ત્ર ને ફલાણું ને ઢીંકણું ન હોય માટે બિંબ કહ્યું. જેવું સામે હોય એવું અરિસામાં દેખાય. જેવા ભગવાન વીતરાગ હતા એવું પ્રતિબિંબ—મૂર્તિ એવી હોવી જોઈએ. એને માટે શણગાર ને ફલાણા ને ઢીંકણા એ બધી વીતરાગની મૂર્તિ નહિ. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? એથી કહ્યું. ‘અરિહંત બિંબ કા દેખના, કુછ કે જિનેન્દ્ર કે કલ્યાણક આદિ કી મહિમા દેખના,...’ જિનેન્દ્રદેવના કલ્યાણક થાય. જન્મકલ્યાણક, ગર્ભ કલ્યાણક, દીક્ષાકલ્યાણક, કેવળકલ્યાણક એ દેખીને પણ થાય. છઠ્ઠે પાને, છઠ્ઠે પાને. છઠ્ઠે પાને. કલ્યાણક આદિની મહિમા. દીક્ષાકલ્યાણક થાય એ દેખતાં નિમિત્ત બને વિશેષમાં. પોતાના સ્વભાવનો આશ્રય કરીને થયું ત્યારે એ વખતે ત્યાં લક્ષ હતું, ત્યાંથી છૂટીને અહીં ગયો, એટલી વાત છે. પણ એનાથી થયું નથી.

ત્રણે કાળ ત્રણ લોકમાં ‘ભૂદત્થમસ્સિદો ખલુ સમાદિઢી હવદિ જીવો’ ૧૧મી ગાથા.

ભૂતાર્થને આશ્રયે સમ્યજ્ઞર્શન ત્રણ કાળ ત્રણ લોકમાં થાય છે. ‘ભૂદત્યમસ્સિદો ખલુ’ ત્રિકાળ ભૂતાર્થ સામાન્ય દ્રવ્યસ્વભાવ એને આશ્રયે સમ્યજ્ઞર્શન થાય છે. ‘ભૂદત્યમસ્સિદો ખલુ સમાદિઢ્ઠી હવદિ જીવો’ આ બધા નિમિત્તના કથન જ્ઞાનના કહેવાય છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘કુછ કે જાતિસ્મરણ,...’ કોઈને જાતિસ્મરણ થઈને સમ્યજ્ઞર્શન થઈ જાય. ઓહોહો..! આવા ભવ અને આ! ફડાક અંદરમાં ચાલ્યો જાય છે. ‘કુછ કે વેદના કા અનુભવ,...’ નારકીના (દુઃખ). નારકીને વેદના બહુ હોય ત્યારે વિચાર આવ્યો હોય અને અંદર ઉતરી ગયો હોય તો એ વેદના નિમિત્ત કહેવાય. બાકી તો વેદના અનંત વાર (અનુભવ) કરી છે. પણ જ્યારે એ વેદનાનો વિચાર આવતા અંદરમાં ઉતર્યો ત્યારે તેને નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. વિશેષ નિમિત્તો કહેવામાં આવે છે. ઓહા સામાન્ય ચાર કીધા. સમજાણું કાંઈ? ‘કુછ કે ધર્મ શ્રવણ...’ કોઈને ધર્મનું શ્રવણ થઈને સમકિત થાય. સાંભળીને. આમ જ્યાં સાંભળે ત્યાં અંદર એમ થઈ જાય ઓહોહો..! આવો માર્ગ વીતરાગનો! ઓહો..! અલૌકિક નિર્વિકલ્પ કલ્પવૃક્ષ મારું પડ્યું છે ને અંદર. ચિંતામણિ રત્નનો હીરલો હું છે ને. એમ ભગવાને સંભળાવ્યું ને ઉતરી ગયો અંદર. સમજાણું કાંઈ? કોઈને ધર્મ શ્રવણ... આ વિશેષ કારણોની વ્યાખ્યા ચાલે છે. ‘કુછ કે દેવોં કી ઋદ્ધિ કા દેખના...’ દેવોની ઋદ્ધિ મોટી આમ દેખે ઓહોહો..! આ તે શું છે આ! આવા તે પુણ્યના ફળ, એ પુણ્ય કોણે બાંધ્યા અને ક્યા પ્રકારના? એમ વિચાર કરતા અંદરમાં ઉતરી જાય. અને બાહ્યનું વિશેષ નિમિત્ત કારણ કહેવાય. વ્યવહારે વાત છે. આહાહા..!

‘ઈત્યાદિ બાહ્ય કારણોં દ્વારા મિથ્યાત્વકર્મ કા ઉપશમ હોને સે ઉપશમસમ્યક્ત્વ હોતા હૈ.’ લ્યો. ‘તથા ઈન સાત પ્રકૃતિયોં મેં છહ કા તો ઉપશમ યા ક્ષય હો ઔર એક સમ્યક્ત્વ પ્રકૃતિ કા ઉદય હો, તબ ક્ષયોપશમ...’ પહેલી ઉપશમની વ્યાખ્યા કરી. સાતનો ઉપશમ થઈ જાય એ ઉપશમ. છનો ઉપશમ અને એકનો ઉદય. ઉપશમ વા ક્ષય અને એકનો ઉદય એને ક્ષયોપશમ કહે છે. ‘ઈસ પ્રકૃતિ કે ઉદય સે કિંચિત્ અતિચાર - મલ લગતા હૈ...’ (ઉસ) સમયમેં બંધ હોતા નહીં. ‘સાત પ્રકૃતિયોં કા સત્તા મેં સે નાશ હો, તબ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ હોતા હૈ.’ લ્યો! આ સમ્યજ્ઞર્શન જિનદર્શનનું મૂળ એ મૂર્તિ, એનું મૂળ સમ્યજ્ઞર્શન. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? વિશેષ આવશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

भादरवा वद ९, गुरुवार ता. २०-०९-१९७३
गाथा-२, प्रवचन - ५

(अष्ट पाहुड) चलता है. उसमें दर्शनपाहुड है. कुंडकुंदाचार्य अष्टपाहुड में पहले दर्शनपाहुड करते हैं. दर्शनपाहुड की बात ऐसी है पहली-मुष्य कि जो आत्मा में सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान, सम्यक्चारित्र— तीनों अंतर में प्रगट हुआ हो. आत्मा चिदानंद... यहां दर्शन में सम्यग्दर्शनकी व्याख्या अब करते हैं. दर्शन तो तीनों मिलकर दर्शन है. आत्मा में, अंतर शुद्ध चैतन्य आत्मा, उसके अनुभव में प्रतीत होना वह निश्चयसम्यग्दर्शन है और निश्चयज्ञान वह आत्माके अवलंबन से हुआ हो उसका नाम सत्या ज्ञान करते हैं और उसमें लीनता, चारित्रकी आनंदकी लीनता वह निश्चयचारित्र. उसका व्यवहार देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धाका राग वह समकित का व्यवहार और ज्ञानका व्यवहार... भगवान करते हैं, शास्त्रका ज्ञान वह सम्यग्ज्ञानका व्यवहार, वह व्यवहार. और पंच महाव्रतका, अष्टाधिस मूलगुणका विकल्प वह व्यवहार(चारित्र). यह निश्चय और व्यवहार दो हो और जिसकी नम्र मुद्रा हो उसको यहां दर्शन करनेमें आता है.

मुमुक्षु :- धर्मकी मूर्ति.

उत्तर :- यह धर्मकी मूर्ति है. आलाहा..!

अपना स्वरूप भगवान आत्मा, आनंदका नाथ प्रभु, उसकी अंतर अभ्यंतर दृष्टि में, राग बिना, मनके संबंध बिना अपने आत्मा के आनंदकी प्रतीति अनुभवमें हो वह सम्यग्दर्शन है. और उसका ज्ञान और चारित्र तीनों मिलकर मोक्षमार्ग है. और मोक्षमार्गमें व्यवहार जो है व्यवहारसमकित, व्यवहारज्ञान वह व्यवहार मोक्षमार्ग है. और बाह्य में जिसकी नम्र मुद्रा हो—यह तीनों मिलकर दर्शन करनेमें आता है. पंडितजी! दर्शनकी मूर्ति है यह. वीतराग स्वरूपी परमात्मा अपना आनंदमूर्ति प्रभु उसकी वीतरागी प्रतीति, वीतरागी ज्ञान, वीतरागी चारित्र वह निश्चय और साथ में रागरूप भाव व्यवहारश्रद्धा, व्यवहारज्ञान वह रागभाव है और साथ में नम्र मुद्रा. यह तीनों मिलकर जैनदर्शन अथवा दर्शनस्वरूप वह दर्शनकी मूर्ति है. आलाहा..!

मुमुक्षु :- मुनि तो नम्र ही होते हैं.

उत्तर :- परंतु यह भाव हो तो. अकेली नम्र(दशा) क्या करे? अकेला नम्र तो अनंत बार हुआ है.

अंतर आत्मा सच्चिदानंद प्रभु शुद्ध निरंजन आनंदकंद प्रभु आत्मा है, उस आनंदका वेदन होकर सम्यग्दर्शन हो उसका नाम दर्शनका पहला भाग सम्यग्दर्शन करते हैं. यह व्याख्या चलती है. दर्शनमें

પહલા સમ્યજ્ઞર્શન કેસા? સમજમેં આયા? આહાહા..! વસ્તુ વીતરાગ પર્યાય-વીતરાગ ભાવ ઉસકે સાથ ઉસકે યોગ્ય રાગભાવ, ઉસકે સાથ શરીરકી નગ્ન મુદ્રા—યહ તીનોં મિલકર યહાં દર્શન કલને મેં આતા હૈ.

મુમુક્ષુ :- જૈનદર્શન યહ હૈ?

ઉત્તર :- હાં.

ઔર ઐસે દર્શનકી શ્રદ્ધાસહિત, ઐસે દર્શનકી.. મૂલ દર્શન વહ હૈ, તો મૂલ દર્શનકી શ્રદ્ધા સહિત જિસકો આત્મા કે આશ્રય સે સમ્યજ્ઞર્શન હુઆ, ઉસકો યહાં દર્શનકા પહલા ભાગ સમ્યજ્ઞર્શન કલતે હૈં. ઐસા કલતે હૈં. આહાહા..! શેઠ! સમજમેં આયા? જ્ઞાનકા ભાવ સૂત્ર મેં લેંગે ભાઈ! યહાં દર્શન હૈ ન, તો તીન ભાગમેં સે દર્શનકી વ્યાખ્યા યહ સબ કરતે હૈં—સમ્યજ્ઞર્શન ઉસકે સાથકા જ્ઞાન વહ સૂત્ર(પાહુડ)મેં કલેંગે. ઉસકે સાથકા ચારિત્ર વહ ચારિત્ર(પાહુડ) મેં કલેંગે. સમજમેં આયા કુછ? આરે..! આ તો ભાઈ જૈને અંદર જન્મ-મરણ ચોર્યાસીના અવતાર કરીને દુઃખી છે એ. જન્મ-મરણ કરી કરીને દુઃખી છે. અનંતા એણે જન્મ (કર્યા). અનાદિનો આત્મા છે એ નિત્ય આત્મા કાંઈ ક્ષણિક છે? નિત્ય વસ્તુ અવિનાશી અનાદિનું આત્મતત્ત્વ છે. એ અનંતકાળ રહે છે. એવો આત્મા ચોર્યાસીના અવતારમાં આરે..! આવી ચીજ હોવા છતાં જન્મ-મરણમાં રખડે એ દુઃખી છે. એ દુઃખને મુક્ત થવાનો ઉપાય શું છે? સમજાણું કાંઈ? બીચમેં ગુજરાતી આ જાણેગી.

ઉસકા ઉપાય આત્માકા સમ્યજ્ઞર્શન કરના વહ પહલા ઉપાય હૈ. અથવા વહ દર્શનકા રૂપ જો વીતરાગી પર્યાય ઔર રાગ ઔર નિમિત્ત નગ્ન, ઉસકી પહલી શ્રદ્ધા (હોના) વહ દર્શનકા મૂલ હૈ. સમજમેં આયા? ઐસા દર્શન મૂલ વહ હૈ. ઔર ઉસ મૂલમેં ફિર સમ્યજ્ઞર્શન હૈ. આહાહા..! સમજમેં આયા? ઐસા વીતરાગી પર્યાયસહિત, રાગસહિત, નગ્નસહિત ઐસી દશા અનાદિકી વીતરાગમાર્ગમેં ઐસી ચલી આયી હૈ. તો વહ દર્શન કા મૂલ કલને મેં આતા હૈ. આહાહા..! ઔર ઉસમેં અબ સમ્યજ્ઞર્શન ક્યા વહ બાત ચલતી હૈ. સમજમેં આયા?

યહાં આયા હૈ, દેખો! સૂક્ષ્મ અધિકાર હૈ ભાઈ યહ તો. અનંતકાલ સે ઉસને વાસ્તવિક સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ત્રિલોકનાથ જિન્હોને એક સમય-સેકંડ કે અસંખ્ય ભાગ મેં તીન કાલ તીન લોક દેખે, ઐસા આત્માકા સ્વભાવ જિસને પ્રગટ ક્રિયા, ઐસે પરમાત્મા જિનકે મુખસે નિકલા માર્ગ જૈનદર્શન, વસ્તુદર્શન, સ્વભાવદર્શન હૈ. આહાહા..! વહ દર્શન સારે ધર્મકા મૂલ હૈ. સમજમેં આયા? ઔર ઉસ દર્શનમેં ભી પહલા સમ્યજ્ઞર્શન અભ્યંતર હૈ ઉસકી બાત યહાં ચલતી હૈ. પંડિતજી! આહાહા..!

તીન પ્રકારકી વ્યાખ્યા આ ગઈ. ‘ઈસપ્રકાર ઉપશમાદિ હોને પર જીવ કે પરિણામભેદ સે તીન પ્રકાર હોતે હૈં;...’ સમ્યજ્ઞર્શનકા પરિણામ તીન પ્રકારકા હૈ. એક ઉપશમ સમ્યજ્ઞર્શન, એક ક્ષાયિક ઔર ક્ષયોપશમ ઐસે તીન પ્રકાર હૈં. સમજમેં આયા? આત્માકા... શુદ્ધ ભગવાન આત્મા

परिपूर्णा शांतरस का पिंड, अतीन्द्रिय आनंदका कंड आत्मा है. आलाहा..! उस आत्माके अंदर उपशमभावरूप सम्यक्का परिणाम होना वल प्रथम समकित कलनेमें आता है. और उसमें छल प्रकृतिका उपशम और अेकका उदय रहे अैसा आत्माका परिणाम, उसको क्षयोपशमसमकित कलते हैं. और सातों का नाश होकर निर्मल सम्यग्दर्शन (हो) उसको क्षायिकसमकित कलते हैं. आलाहा..! तीनों अवके परिणाम हैं. समजमें आया? परिणाम नाम उसकी अवस्था है—उसकी दशा है. त्रिकाल जे भगवान आत्मा नित्यानंद उसका तीन प्रकारका परिणाम है. आलाहा..! आमां समजवुं लारे कठण. जगतमां बाह्यनी चीजमां अेटला बघा बिचारा दोराई गया के आजी चीज पडी रही. अनंतकाण अनंत अनंतकाण.

तो कलते हैं, वल परिणाम अति सूक्ष्म है. भगवान आत्मा निर्विकल्प तत्त्व प्रभु शांतरस और आनंदरसका पिंड आत्मा, उसकी श्रद्धाका परिणाम सूक्ष्म है. समजमें आया? सारा आत्मा अति सूक्ष्म है तो उसकी श्रद्धा का परिणाम तो सूक्ष्म है. आलाहा..! समजमें आया? अनंतकालमें कभी उसने सम्यग्दर्शनकी पर्याय प्रगट की नहीं. उसके बिना उसने व्रत ने नियम ने तप अनंतबार किया. 'मुनिव्रत धार अनंतवैर त्रैवेयक उपजयो, पै निज आत्मज्ञान बिना लेश सुभ न पायो.'

मुमुक्षु :- अेमां मिथ्यात्व मंद थयुं लशे के नलि थयुं होय?

उत्तर :- मंद तो थयुं लतुं अनंतवार.

मुमुक्षु :- तो केम धर्म न थयो?

उत्तर :- मंद अे धर्म छे? मिथ्यात्व मंद, अनंतानुबंधीनो रस मंद अे तो कर्मधारामां मंद तीव्र है, आत्मामें कहां वल बात है? आलाहा..! शुं कहुं समजय छे कांई? क्या कला? मिथ्यात्वाति और उसका निमित्त कर्म दर्शनमोड, उसमें मंद रस तो अनंतबार किया था. 'मुनिव्रत धार अनंतवैर त्रैवेयक उपजयो...' तब. छल ढालामें आता है न? छल ढालामें आता है.

मुमुक्षु :- मंद करता करता अेनो अभाव थाय ने?

उत्तर :- धूलमें भी नहीं होता मंदकषाय करते करते. उससे रलित होकर, रुचि छोडकर स्वआश्रय चिदानंद प्रभु, आत्माका आनंदनाथ, उसकी अंदर स्व अपेक्षासे प्रतीति होना, परकी अपेक्षा बिलकुल नहीं.

मुमुक्षु :- अेना थोडाक दोकडा तो आपो?

उत्तर :- आ थोडा दोडका आपीअे छीअे ने. सोअे सो दोकडा अेना. आना सोअे सो दोकडा आना. दोकडा कले छे? प्रतिशत. थोडा टका आपो रागनी मंदताने. अेक अंश भी नहीं. आनंदमूर्ति प्रभु...

मुमुक्षु :- रागनी मंदता नलि, मिथ्यात्वनी मंदतामां आपो.

ઉત્તર :- મિથ્યાત્વકી મંદતા મેં કુછ લાભ નહીં. એય..! ચેતનજી! અભવિકો ભી મંદતા અનંતબાર હોતી હૈ. ક્યા હૈ ઉસમેં? કભી મુક્તિ નહીં પાને(વાલા) જીવ હૈ, જૈસે કોરડુ મગ ઓર મઠ હોતા હૈ કિ નહીં? પાની સે ચડતા નહીં, બકાચ નહીં એ. ભરડે ભુકા હોતા હૈ. પાપડ હો, સીજે નહીં, એસા અનંત અભવિજીવ હૈ ઉસકા ભી મિથ્યાત્વ મંદ ઓર અનંતાનુબંધી મંદ અનંતબાર હો ગયા.

મુમુક્ષુ :- કેવોક મંદ થયો છો? નવમી ગ્રૈવેયકે જાચ એવો થયો હશે?

ઉત્તર :- નવમી ગ્રૈવેયકે શું? કેટલો મંદ! ગૃહીત મિથ્યાત્વ છૂટ ગયા. આહાહા..! અગૃહીતમેં ભી મિથ્યાત્વ કા રસ મંદ હૈ. એય..! ઉસસે ક્યા? વહ કોઈ ચીજ હૈ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- આ બધું સમજવું શું કરવા?

ઉત્તર :- ઉસકો સત્ય સમજના હો તો યહ હૈ. અનંતકાલ સે ચાર ગતિ મેં ભટકતે ભટકતે...

મુમુક્ષુ :- આપ તો બધી પર્યાયની વાત કરો છો?

ઉત્તર :- પર્યાયકી બાત કહાં હૈ? એ... ચેતનજી! મોક્ષમાર્ગ યહ પર્યાય હૈ. મોક્ષમાર્ગ કોઈ દ્રવ્ય, ગુણ નહીં. સિદ્ધ ભી પર્યાય હૈ. પર્યાય મેં કાર્ય હોતા હૈ, દ્રવ્યમેં કાર્ય નહીં હોતા. દ્રવ્ય તો ધ્રુવ હૈ. આહાહા..!

યહાં તો કહતે હૈં કિ વહ ત્રીન પ્રકાર કે જો પરિણામ હૈં વહ સૂક્ષ્મ હૈ. યહ કહતે હૈં. સમ્યઞ્ચરણકે પરિણામ સૂક્ષ્મ હૈ.

મુમુક્ષુ :- સ્વયં કો પતા નહીં ચલતા?

ઉત્તર :- ચલતા હૈ. નહીં ચલતા (એસા હૈ)?

મુમુક્ષુ :- .. એસી બાત નહીં કહી.

ઉત્તર :- યહાં અભી વહ નહીં કહતે હૈં. સ્વયંકો ભી (પતા) ચલતા હૈ ઓર દૂસરેકો ભી ચલતા હૈ. પરંતુ ઉસકે લક્ષણ સે ચલતા હૈ. અતિ સૂક્ષ્મ બોલ હૈ. આહાહા..!

એ તો આગળ કહ્યું છો ને. અંદર લખ્યું છો આમાં. ખુલાસો કરી નાખ્યો છો. એ કોઈએ લખ્યું છો. અહીં કહ્યું હતું વ્યાખ્યાનમાં એ. વ્યવહારકા શરણકા અર્થ, જ્ઞાનસે-અનુભૂતિસે સમ્યઞ્ચરણકા નિર્ણય કરના વહ વ્યવહાર હૈ. સમજમેં આયા? ઈસમેં લિખા હૈ. આયેગા. કિસીને ડાલા હૈ. વ્યાખ્યાન મેં આયા હૈ. વ્યવહારકા શરણ અર્થાત્ ક્યા? આત્માકી અનુભૂતિ હોના વહ જ્ઞાનપર્યાય હૈ ઓર ઉસસે દર્શનપર્યાયકા નિર્ણય કરના કિ યહ દર્શન હૈ, વહી વ્યવહાર હૈ. એક ગુણકી પર્યાયસે દૂસરે ગુણકી પર્યાયકા નિર્ણય કરના વહ વ્યવહાર હૈ. આહાહા..!

યહ તો જિસકો ચાર ગતિકા દુઃખ લગા હો. ચાર ગતિ પરિભ્રમણ કરતે કરતે અનંત ભવ હુઆ. કીડા, કાગડા, કૌઆ ઓહોહો..! નરક યોનિ, પશુ. આહાહા..! દેખો ન, આજ એક શરીર વહાં દેખા થા. ગંધ આતી હૈ. ઉસકા શરીર હોગા તબ બહુત આનંદ મેં હોગા. ઈતની ગંધ મારે સડકકે ઉપર. નીચે

कोई मुरदा पडा था, पशुका लोगा. यल तो रणकणु मिट्टी है. गंध लो तो ली धूल है और सुगंध लो तो ली धूल है. यल तो मिट्टी है. आत्मा तो अंदर अरुपी आनंदकंद प्रलु है. मालूम नली (कि) क्या चीज है. आलाला..! स्वयंकी चीज क्या है? और अपनेमें क्या नली है? और अपनी चीज किसमें नली है? ञबर नली. औसा लेदज्ञानके बिना सम्यजरुशन लोता नली. सम्यजरुशन परिणाम सूक्ष्म है, वल आत अली करना है. समजमें आया?

‘वे परिणाम अति सूक्ष्म हैं, केवलज्ञानगम्य हैं,...’ सीधा देणनेमें केवलज्ञानी देणते हैं. औसा कलते हैं. आत्मगम्य है—अनुलूतिसे गम्य है. आयेगा. स्पष्टता करेंगे. ‘ईसलिये ईन प्रकृतियोंके द्रव्य पुद्गलपरमाणुओं के स्कंध हैं, वे अतिसूक्ष्म हैं...’ पुनः उसका कर्म ञे ञड है वल ली अतिसूक्ष्म परमाणु सूक्ष्म है. ‘और उनमें इवल देनेकी शक्तिरुप अनुलाग है, वल अतिसूक्ष्म है,...’ ञड कर्ममें अनुलाग—इवल देनेकी शक्ति वल है रूपी, परंतु अतिसूक्ष्म है. ‘और उनमें इवल देनेकी शक्तिरुप अनुलाग है, वल अतिसूक्ष्म है, वल छन्नस्थ के ज्ञानगम्य नली है.’ अल्प ज्ञानीको सीधा ज्ञान से ञानने में आये औसी चीज नली. ‘वे ली केवलज्ञानगम्य हैं.’ कौन? प्रकृति, लं! पलवे आत्माका शुद्ध सम्यजरुशनका परिणाम वल अतिसूक्ष्म और प्रकृति ञे निमित्तरुप है वल ली अति सूक्ष्म. दोनों केवलज्ञानगम्य सीधा है.

‘तथा उनका उपशमादिक लोने से ञव के परिणाम ली सम्यक्तरुप लोते हैं, वे ली अतिसूक्ष्म हैं, वे ली केवलज्ञानगम्य हैं. तथापि ञव के कुछ परिणाम छन्नस्थके ज्ञान में आने योज्य लोते हैं, वे उसे पहियानने के बाह्य चिह्न हैं,...’ बाह्य चिह्न हैं. सम्यजरुशन आत्माकी प्रतीति. आत्मा अण्डानंद प्रलु, उसकी प्रतीतिके परिणाम सीधे ञानने में नली आते हैं. परंतु बाह्य चिह्नसे अनुलूति से ञाननेमें आते हैं. आलाला..! ‘ञव के कुछ परिणाम छन्नस्थ के ज्ञानमें आने योज्य लोते हैं, वे उसे पहियानने के बाह्य चिह्न हैं, उनकी परीक्षा करके निश्चय करनेका व्यवहार है...’ आलाला..! बाह्य चिह्न अनुलूतिके साथमें ली सम्यजरुशन लोता है. सम्यजरुशन साथमें अनुलूति. आत्माका ज्ञान और वेदन साथमें लोता है. आलाला..! यल आत्माके आनंदके स्वादके लक्षण से या अनुलूतिके लक्षणसे सम्यजरुशनका चिह्न ञाननेमें आता है. वल व्यवहार है.

मुमुक्षु :- पलवे सम्यजरुशन या व्यवहार?

उत्तर :- सम्यजरुशन व्यवहार नली. सम्यजरुशन तो निश्चय है. सम्यजरुशनके परिणाम को अनुलूति और आस्वाद आनंदका स्वादसे ञानना वल व्यवहार है. अक पर्यायसे दूसरी पर्याय का ञानना वल व्यवहार है. सम्यजरुशन व्यवहार नली, वल तो निश्चय है. आलाला..! देणो न, कितना अच्छा लिण्ण है! आलाला..! गृहस्थे है परंतु यारों ओरसे मेव करके बलुत स्पष्ट है. आलाला..! न्याय से अकदम वस्तुस्थिति है यल.

‘पहियानने के बाह्य-चिह्न हैं, उनकी परीक्षा करके निश्चय करनेका व्यवहार है - ऐसा न हो तो छत्रस्थ व्यवहारी जेवके सम्यक्त्व का निश्चय नहीं होगा और तब आस्तिक्य का अभाव सिद्ध होगा,...’ आलाला..! ‘व्यवहार का लोप होगा - यह महान दोष आयेगा.’ अंतर अनुभवकी दृष्टि में सम्यग्दर्शनका लान होता है. समझमें आया? ऐसा न हो तो व्यवहारका लोप हो जाये. फिर यह समकित्ती है और षुद्ध समकित्ती है ऐसा निर्णय न हुआ तो व्यवहारी केवल अज्ञानी हुआ. बाहरमें उसको चारित्र न हो और सम्यग्दर्शन, ज्ञान हो, उसके चिह्न से जो ज्ञाननेमें न आये तो व्यवहार कैसे करना कि यह धर्मी है, यह गुरु है, शास्त्र है? आलाला..! समझमें आया? बहुत सूक्ष्म बातें हैं.

मुमुक्षु :- सूक्ष्म...

उत्तर :- विषय भी अनेक आते हैं.

‘आस्तिक्य का अभाव सिद्ध होगा, व्यवहार का लोप होगा - यह महान दोष आयेगा. षसलिये बाह्य चिह्नों को आगम, अनुमान तथा स्वानुभव...’ देजो तीनों. आलाला..! अेक तो शास्त्र-आगम से ज्ञानना. अेक बात. वह परोक्ष हुआ. अनुमान से ज्ञानना वह भी परोक्ष हुआ. स्वानुभव से ज्ञानना कि अपने वेदन से ज्ञानना, स्ववेदन, स्वसंवेदन, ज्ञान ज्ञान से वेदने में आता है उससे ज्ञानने में आता है.

मुमुक्षु :- मुख्य चिह्न यही है?

उत्तर :- बाह्य चिह्न. परंतु यह बाह्य चिह्न.

मुमुक्षु :- स्वानुभव भी बाह्य चिह्न? व्यवहार है.

उत्तर :- वह ज्ञानकी पर्याय है न. ज्ञानकी पर्याय है और यह दर्शनकी पर्याय है.

मुमुक्षु :- स्वगुणकी पर्याय नहीं है, श्रद्धागुणकी नहीं है.

उत्तर :- नहीं है. कितनी बात ली है देजो. आलाला..! समझमें आया?

‘बाह्य चिह्नों को आगम,...’ सिद्धांत शास्त्र से, अनुमान से. जहां जहां ज्ञान वहां वहां में ऐसी प्रतीति अनुमानमें आती है. और स्वानुभव में-प्रत्यक्ष वेदनमें ज्ञान में शांतिका वेदन और सम्यग्ज्ञानका वेदन (होना) उससे वह अनुमान से बाह्य चिह्न से ज्ञानने में आता है. समझमें आया कुछ? परीक्षा करके निश्चय करना चाहिये ऐसा. जैसे ली नहीं. आलाला..!

मुमुक्षु :- मोटा माणसनी अमारे नाना माणसे परीक्षा करवी?

उत्तर :- स्वयं बडा है और स्वयं अपनी परीक्षा करे. ... क्या अपना. अपने स्वइपकी अपनी परीक्षा अपने करे. पीछे दूसरी चीज तो है. शास्त्रमें यवा है धवलमें. यह जेव लवि है कि अलवि? मतिज्ञानमें विचार करने से उसका सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रका निश्चय है ऐसा ज्याल आ गया. उससे

नक्की करते हैं कि यह तो भवि है. ऐसा धवलमें पाठ है. यह प्राणी सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्यंत है. निश्चय हों! आलाहा..! ऐसा मतिज्ञान में अवग्रह, धला, अवाय धारणा का भोल यवा है. सर्वार्थसिद्धि आदिमें केवल यह दक्षिणी है कि नहीं, ऐसा यवा है. फिर निर्णय किया अवग्रह, धलासे. यह स्थूलकी बात है. धवलमें सूक्ष्म बात ली है. समझमें आया? कि यह व्यक्ति कौन है? काठियावाडी है (कि) दक्षिणी धतना पहले. बादमें निर्णय करना कि यह काठियावाडी लगता है. पीछे धारणा करना अवाय.. करके. यहां तो आत्मामें लिया है धवलमें. यह प्राणी भव्य है कि अभव्य? मोक्ष जाने लायक है कि मोक्ष जाने लायक नहीं? ऐसा जहां मतिज्ञान काम करता है तो उसका विचार करते हैं कि ओहो..! निश्चयसम्यग्दर्शन दशा बराबर जानते हैं. और निश्चयज्ञान और स्वर्णकी रमणता सम्यग्दृष्टि को मतिज्ञान में परका भी सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्यका भान होता है. आलाहा..! समझमें आया कुछ? समझाणुं कांठ, यह काठियावाडी भाषा है. समझमें आया कुछ? गुजराती आ जाये न थोडी थोडी. आलाहा..! समझमें आता है कि नहीं?

भगवान आत्मा 'सिद्ध समान सदा पद मेरो.' जैसे आत्माकी अंतर प्रतीति स्वके आश्रय से होती है उसका नाम सम्यग्दर्शन निश्चय कलनेमें आता है. वह कैसे परभने में आता है? वह बात चलती है. आलाहा..! कि आगम से, अनुमान से और स्वसंवेदन से. 'वे चिह्न कौनसे हैं सो विभते हैं...' देओ! 'मुज्य चिह्न तो उपाधिरहित शुद्धज्ञान येतनास्वरूप आत्माकी अनुभूति है.' मुज्य चिह्न हों! है वह भी बाह्य चिह्न. आलाहा..! भगवान आत्मा रागका विकल्प जो राग है राग विकल्प. दया, दान, पूजा, भक्ति, व्रत सब शुभराग है. और गुण-गुणीका भेद भी करते हैं तो वह भी विकल्प राग है. तो उस रागकी उपाधिसे रहित. है? 'मुज्य चिह्न तो उपाधिरहित शुद्धज्ञान येतनास्वरूप आत्माकी अनुभूति है.' केवल पवित्र भगवान आत्मा वह ज्ञान शुद्ध चैतन्य उसमें विकल्पका अभाव होकर उपाधिरहित अपना अनुभवका परिणाम—अनुभूति वह उसका मुज्य चिह्न है. सम्यग्दर्शनको जाननेमें अनुभूति उपाधिरहित परिणाम वह बाह्य चिह्न सम्यग्दर्शन को जाननेमें है. अरेरे..! बहुत सूक्ष्म बात है. समझमें आया?

'यद्यपि यह अनुभूति ज्ञानका विशेष है,...' आलाहा..! अनुभव वह तो ज्ञानकी दशा है. 'तथापि वह सम्यक् होनेपर होती है,...' आत्मा शुद्ध चैतन्य भगवान उसकी प्रतीतिके साथ में अनुभूति होती है. है? 'सम्यक् होनेपर होती है,...' अनादि अज्ञानमें तो राग और द्वेषका ही वेदन—अनुभूति है. संकल्प-विकल्प... संकल्प-विकल्पका वेदन वह तो दुःख है. आलाहा..! बराबर होगा यह? भगवानजोभाई! ये सब पैसेवाले कलवाते हैं न धूलवाले. धूलके स्वामी. करोडपति, अबजोपति. अये..! सेठ! आप दुःखी हो ऐसा कलते है यहां. पर तरक का लक्ष्य है कि यह पैसा मेरे, श्री मेरी, आबड़ मेरी वह मिथ्यात्वका लक्षण मला दुःखरूप उपाधि है. आलाहा..! उस उपाधिसे

रहित निःपाधि ज्ञान का अनुभव होना वह समकितका बाह्य लक्षण है। मुख्य चिह्नमें यह है। आलाला..! वीतरागमार्ग सर्वज्ञका मार्ग अलौकिक मार्ग है भाई! यौरासीकि अवतार में भटक भटककर अनंतकाल गंवाया है। परंतु सम्यग्दर्शन क्या चीज है? देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धाका राग वह समकित, वह समकित नहीं। वह तो यह निश्चय हो तब उसको व्यवहार करनेमें आता है। ओहोहो..! भगवान आत्मा महिमावंत प्रभु पूर्ण शुद्ध चैतन्यघन उसकी अंतरमें अनुभूतिके साथ में प्रतीत होना उसका नाम सम्यग्दर्शन है। समझमें आया?

कहते हैं कि यह बाह्य चिह्न कहते हैं। क्योंकि सम्यक्त्व होने पर होती है इसलिये बाह्य चिह्न है ऐसा। कौन? अनुभूति। ज्ञानका अनुभव वह सम्यक् होनेपर होती है। उस कारण से अनुभूतिको बाह्य चिह्न कहने में आता है। 'ज्ञान तो अपना अपने को स्वसंवेदनरूप है;...' ज्ञान है वह अपने आपको वेदता है। स्वसंवेदन। ज्ञानस्वभाव जो चैतन्य प्रज्ञाब्रह्म भगवान, प्रज्ञा—ज्ञानस्वरूप वह ज्ञान ज्ञान से वेदनमें आवे। राग नहीं, मन नहीं, पर नहीं। आलाला..! सेठ! ऐसा तो कभी कभी सुनने को मिले।

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- समझनेकी दरकार कहां की है अभी तक। आलाला..!

कहते हैं, 'ज्ञान तो अपना अपने को स्वसंवेदनरूप...' स्वसंवेदन। ज्ञान ज्ञानस्वभाव जो है, यह ज्ञानना, ज्ञानना, वह ज्ञान स्व-अपने से प्रत्यक्ष अंदर ज्ञानका वेदन हो, राग और निमित्त के संबंध बिना, उसका नाम अनुभूति का स्वसंवेदन लक्षण है। वह समकितका बाह्य लक्षण है। आलाला..! मूल चीज सम्यग्दर्शन बिना सब बात चलती है अभी। सम्यग्दर्शन क्या है? वह तो बस भगवानकी श्रद्धा करो, देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा, नव तत्त्वकी श्रद्धा वह समकित। वह समकित नहीं है। वह तो मिथ्यात्व है भेदकी श्रद्धा। समझमें आया?

वस्तु भगवान चैतन्यमूर्ति अस्तित्व-मौजूद चीज है। परमानंद और शांतका रसरूप मौजूद चीज है आत्मा। जैसे शक्करमें मीठास पडी है और सकेटपना जैसे है, जैसे भगवान आत्मा में अतीन्द्रिय आनंद और शुद्धता पडी है। आलाला..! ऐसा भगवान यह आत्मा अपने आत्मा के अंतरमें बहिर्मुखकी दृष्टि छोडकर अंतर्मुख दृष्टि करके जो ज्ञानका वेदन आया उसका नाम अनुभूति है और यह अनुभूति सम्यग्दर्शनका मुख्य बाह्य चिह्न। आलाला..! आणंदभाई! ऐसा सूक्ष्म तो कभीकभार मिलता है। आलाला..!

'उसका रागादि विकाररहित शुद्धज्ञानमात्रका अपनेको आस्वाह होता है कि...' ' देओ! अब आस्वाह आया। ज्ञानका वेदन कलकर फिर आस्वाह कला। उसका पुण्य-पापका विकल्प जो उठते हैं, वृत्ति उठती है दया, दान, भक्ति, भगवानका स्मरण वह सब राग है। सब विकल्प वृत्तियां है, दुःख

है. आलाला..! बलिरु उपर लक्ष्य जाने से जे वृत्ति उठती है वल सब दुःख है. समजमें आया? यल विकार है वल कभकि... देजो! 'अपनेको आस्वाढ लोता है कि—' 'रागादि विकारलति शुद्धज्ञानमात्रका...' केवल ज्ञानमात्र ज्ञानभाव स्वभावमात्र. जिसमें रागका लेश अंश नहीं. आलाला..! सूक्ष्म तो है भाई. 'दंसणं मुलो धम्मो' यल सिद्ध करते हैं न? दर्शन मूल धर्म तो यल मूर्ति है. उसका मूल पहला सम्यज्दर्शन. आलाला..! समजमें आता है? आलाला..!

मुमुक्षु :- समज में आवे पण सूक्ष्म बलुत है.

उत्तर :- सूक्ष्म है परंतु क्या करे? दूसरी चीज क्या है? जे रीत है उस रीतसे है न. आलाला..! उसने कभी परिचय किया नहीं, उसका विचार किया नहीं कि मैं अंदर कौन हूं? आत्मा जे वस्तु कलनेमें आती है आत्मा... आत्मा... आत्मा... आत्मा... परंतु वल आत्मा है कौन? और कैसा है? कौन है? कहां है?

मुमुक्षु :- उघाडवाली लूमिका में नक्की करना चालिये न?

उत्तर :- पहले शुद्धआतमें निर्णय करना चालिये. आलाला..!

मुमुक्षु :- अेक ज्ञानगुण जे कल अेक ज्ञानगुण..

उत्तर :- क्यों? गुणकी पर्यायमें, अेकसाथ में सब गुणकी पर्याय है न? परंतु ज्ञान ज्ञानता है ँसलिये ज्ञान श्रद्धान लिया है. ज्ञानपर्याय के साथ अनंत गुणकी पर्याय साथमें ली है. साथमें ली है. परंतु ज्ञानका वेदन है वल प्रत्यक्ष है. दूसरी चीज श्रद्धा, चारित्र, आनंद वल अपना अस्तित्व रजते हैं, परंतु वल अपनेको नहीं ज्ञानते, परको भी नहीं ज्ञानते. ज्ञान ज्ञानता है. आलाला..! क्योंकि आत्मामें तो अनंत गुण हैं. ज्ञान, दर्शन, आनंद, शांति, चारित्र, स्वच्छता, प्रभुता, विभूता (आदि) अनंत. ज्ञानके सिवा प्रत्येक गुण अपनी मौजूदगी रजते हैं. परंतु यल मौजूदगी है कि नहीं उसका उसको ज्ञान नहीं है. उसका ज्ञान ज्ञानमें है. ज्ञानकी पर्याय में सारा द्रव्य, सारे गुण, सारे अनंत गुण और स्वयं—सब ज्ञानगुणकी पर्याय में ज्ञाननेमें आता है. असाधारण अेक गुण लो तो ज्ञानकी पर्याय अेक ली है. आलाला..! समजमें आया? यल अधिकार आया है तो लेना पडे न? सूक्ष्म पडे फिर भी. यल तो अपने उलवां साल चलता है बाह्य परिवर्तनका. यल तो सुननेवाले तो बलुत हैं.

कलते हैं कि प्रभु आत्मा... यल तो जैनदर्शन अर्थात् वस्तुदर्शन अर्थात्. अेटले-अर्थात्? आत्मा परिपूर्ण भगवान अनंतगुण का धाम, उसकी अंतर्भुजकी प्रतीति, अंतर्भुजका ज्ञान, अंतर्भुजकी लीनता और उसके साथ लूमिका प्रमाणमें रागकी भंढताका भाव लो वल व्यवहार और उस लूमिकामें शरीरकी नञ दशा ली लोती है. अैसी (अंतर) दशा लो उसके लिये. जिसको अैसी दशा नहीं है उसकी नञ दशा अनंत बार की, वल कोर्ण चीज है नहीं. समजमें आया? आलाला..! उस दर्शन में सम्यज्दर्शन मूल पहली चीज है. समजमें आया? और उस सम्यज्दर्शनमें, अैसा मार्ग है मोक्षका मार्ग अैसी

श्रद्धासहित अंतरके आश्रय से सम्यग्दर्शन होता है, उसका बाह्य लक्षण अनुभूति है ऐसा कहते हैं। वह सम्यग्दर्शन से सम्यग्दर्शन सीधा ज्ञाननेमें आता नहीं। सूक्ष्म है। सीधा ज्ञाननेमें नहीं आता। बहुत सूक्ष्म है। वह केवलज्ञानी ज्ञानते हैं। यहां तो ज्ञानसे ज्ञाननेमें आता है। आलाला..! समझमें आया कुछ? देओ न, गृहस्थाश्रममें इतना विभा है।

मुमुक्षु :- पंचम कालके पंडित होंगे यह?

उत्तर :- पंचम कालके पंडित हशे? सेठ! यह विभनेवाले पंचम कालके हैं या चौथे कालके? यह तो समझनेके लिये कहते हैं। आलाला..! ऐसा कहते हैं कि यह तो चौथे आराकी चीज है। पंचम आरा में कोई दूसरा मार्ग होगा। काल लागू पड़ता ही नहीं।

मुमुक्षु :- कुछ तो सुधारा होना चालिये।

उत्तर :- सुधार होना चालिये न। यह जो अज्ञान मानते हैं उसमें सुधारा करते हैं। देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा, नव तत्त्वकी श्रद्धा वह सम्यग्दर्शन—उसमें सुधारा होता है। वह तो बगाड है। अपना भगवान् पूर्णानंद प्रभु, जैसी उसकी मौजूदगी-अस्ति है ऐसा ही प्रतीतमें ज्ञान अनुभूतिके साथमें आना। आलाला..!

उपाधिरहित... है न? रागादि विकार रहित। पहले उपाधि रहित कदा पहली पंक्तिमें, उसका भुवासा किया उपाधि अर्थात् क्या? 'रागादि विकाररहित...' विकल्पकी उपाधि शुभरागकी उपाधि भी जहां नहीं। आलाला..! जैसे 'विकाररहित शुद्धज्ञानमात्र...' केवल प्रभु चैतन्यमूर्ति ज्ञान। ज्ञान प्रज्ञाब्रह्म ज्ञानस्वरूपी भगवान् आत्मा है। आलाला..! वह 'शुद्धज्ञानमात्र का अपने को...' देओ! अपनेको अपनेमें ऐसा कहते हैं। 'आस्वाद होता है कि - जो यह शुद्धज्ञान है सो मैं हूं...' आलाला..! अडे अक्षरोंमें विभा है। 'जो यह शुद्धज्ञान है सो मैं हूं और ज्ञानमें जो रागादि विकार हैं, वे कर्म के निमित्त से उत्पन्न होते हैं, वह मेरा स्वरूप नहीं है।' ओहोहो..! दया, दान, व्रत, भक्ति, तपस्या, पूजा, जात्राके जो विकल्प उठते हैं वह मैं नहीं। ऐसा सम्यग्दर्शनमें भान होता है। आलाला..! समझमें आया?

'शुद्धज्ञान है सो मैं हूं और ज्ञानमें जो रागादि विकार हैं, वे कर्म के निमित्त से उत्पन्न होते हैं...' उपाधि (है)। 'वह मेरा स्वरूप नहीं है।' मैं निरुपाधि चैतन्यमूर्ति भगवान् आत्मा (हूं)। आलाला..! जैसी बात कभी आती है विशेष। आलाला..! सूक्ष्म पडे तो क्या करे? 'ईसप्रकार भेदज्ञान से...' ईसप्रकारका अर्थ? मैं चैतन्य ज्ञानस्वरूप हूं और यह रागादि विकार उपाधि परके निमित्त से है, ऐसा दोंके बीच में भेदज्ञान होना। आलाला..! भेद हुआ न? तो भेद (हुआ) तो दों आये न? कि मैं शुद्धज्ञानमूर्ति हूं और रागादि विकार परके निमित्त से उपाधि उत्पन्न हुई है, वह मेरी नहीं।

‘ईसप्रकार भेदज्ञान से ज्ञानमात्र के आस्वादन को...’ ज्ञानमात्र के स्वादमें ‘ज्ञानकी अनुभूति कलते हैं...’ आलाला..! यह ज्ञानका आस्वादन आना उसको ज्ञानकी अनुभूति कलते हैं. आलाला..! समझमें आया? ‘मूण मार्ग सांभणो जिननो रे...’ वीतरागका मार्ग यह है. सर्वज्ञ परमात्मा तीनकाव तीनलोक जिनको अरिहंतपद में ज्ञाननेमें आया, उस अरिहंतकी मुझकी द्विव्यध्वनिका यह भाव है. आलाला..! अरेरे..! मनुष्यदेह पाया और इसकी समझ भी नहीं, उसकी जबर भी नहीं, उसको क्या निर्णय और क्या चीज है उसकी जबर पडती नहीं. आलाला..!

यह ज्ञानमात्र... भेदज्ञान कला न? मैं तो शुद्धज्ञान हूं. शुद्ध चैतन्यमूर्ति ज्ञानस्वर्षपी मैं हूं और रागादि पर है, मेरा स्वर्षप नहीं. ऐसा दोनों के बीचमें भेदज्ञान से ज्ञानमात्रका आस्वादन (लोना), रागका स्वाद नहीं, ज्ञानमात्रका आस्वादन (लोना) उसको ज्ञानकी अनुभूति कलते हैं. आलाला..! सेठ! पुस्तक है कि नहीं घर पर? घर पर है? नहीं है ठीक. यहां से पहले लिया था न? पहले लिया था ना? कलते थे न? यह पुस्तक था न पहले? आपके पास था?

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- ठीक. अभी अपने आया नहीं है पार्सल. यहां से निकल गया है. रेव है न. बारल, पंद्रल दिन हो गये.

मुमुक्षु :- आदमी भेजा था. जंक्शनमें यहां कहीं पडा होगा.

उत्तर :- पडा होगा.

मुमुक्षु :- यहां से जके बाहर ... पडा होगा.

उत्तर :- ठीक कलते हैं सेठ. यहां पडा होगा. उनको मालूम होगा न. व्यापारी हैं.

मुमुक्षु :- ऐसा लोता है कई बार.

उत्तर :- लोता है. बात सखी है. ऐसा लोता है. फिर जहां पडा हो यहां पडा रहे. व्यक्ति जाये तो, हमारा माल क्यों यहां पडा है?

मुमुक्षु :- ...वहीं पडा रहता है.

उत्तर :- बात सखी है. क्या कलते हैं? ओलोलो..! कितनी बात ली है!

‘ईसप्रकार...’ ईसप्रकार. मैं यह ज्ञान शुद्ध हूं, यह रागादि पर है—ऐसे ज्ञानमात्र का आस्वादन को ज्ञानकी अनुभूति कलते हैं. आलाला..! ‘वही आत्माकी अनुभूति है.’ यह ज्ञानकी अनुभूति ही आत्माकी अनुभूति है. (समयसार) १४-१५ (गाथामें) आता है. १४में आता है. आलाला..! ‘तथा वही शुद्धनय का विषय है.’ देजो भाषा! यहां भी ऐसा कला है १४ में. आत्माकी अनुभूति कलो, आत्मा कलो, शुद्धनय कलो. नहीं तो शुद्धनय तो वास्तव में त्रिकावी चीजको, त्रिकावी चीजको शुद्धनय कला आरलवी गाथा में. समझमें आया? ‘भूदत्थो देसिदो दु सुद्धणओ।’ भगवानने भूतार्थ

सत्यार्थ पूर्ण स्वरूप उसको शुद्धनय कला है. परंतु यहां तो शुद्धनय का विषय कला तो भी द्रव्य है और द्रव्यके आश्रये से पर्याय प्रगट लुई वल भी शुद्धनय के विषयमें अभेद गिनने में आती है. क्योंकि व्यवहारनय का विषय भेद और राग है. उस कारणसे पहले कला था. द्रव्यार्थिकनयकी वल बात खली और अब व्यवहारकी बात करते हैं. समझमें आया? पहले बात आ गई है.

‘द्रव्यार्थिकरूप निश्चयनय से साधा लुआ धर्म अक ही प्रकार है.’ इस तरह है. चौथे पत्रे पर है. अब व्यवहारनय पर्यायाश्रित कलते हैं. ‘द्रव्यार्थिकरूप निश्चयनय से साधा लुआ धर्म...’ देखा! है तो शुद्धपर्याय. परंतु उसको द्रव्यार्थिकनय का निश्चयनय से साधा लुआ धर्म असा कला. आलाला..! शुद्ध पर्याय लुई न? शुद्ध द्रव्यार्थिकनय के आश्रय से लुआ है तो उसको निश्चयनय कल दिया (कि) वल शुद्धनय है. क्योंकि वल रागादि भाव उत्पन्न होता है वल व्यवहार बताना है. तो इस पर्याय को निश्चय बताना है. आलाला..! नहीं तो वास्तव में तो शुद्धनय का विषय तो ध्रुव है. परंतु ध्रुवके आश्रय से जो निर्मल दशा उत्पन्न लुई उसके साथ में राग है उसको व्यवहार कलना है तो इसको निश्चय कलते हैं. वल अशुद्धनय है, तो वल शुद्धनय है. आलाला..! समझमें आया?

शुद्धनय का विषय है. ‘असौ अनुभूति से शुद्धनय के द्वारा,...’ असौ अनुभूति से शुद्धनयके द्वारा ‘अनुभूति से शुद्धनयके द्वारा असौ भी श्रद्धान होता है कि जो सर्वकर्मजनित रागादिभाव से रहित...’ में तो कर्म और राग—विकल्पसे रहित अनंत चतुष्टय मेरा स्वरूप है. आलाला..! पहले शुद्धज्ञानमात्र लूं असौ कला था न? शुद्धज्ञान लूं, रागादि पर है. अब उस शुद्धज्ञान के साथ अनंतचतुष्टय को मिलाया. समझमें आया? मैं शुद्धज्ञान लूं, राग पर है. असौ अंतरमें ज्ञानमात्रकी अनुभूति भेदज्ञान से हो. तो अब कलते हैं कि ज्ञानमात्र जो कला उसके साथ अनंतचतुष्टय है. अनंतज्ञान, अनंतदर्शन, अनंतआनंद, अनंतवीर्य वल अंदर साथमें है. आलाला..!

मुमुक्षु :- पर्याय या गुण?

उत्तर :- गुण गुण त्रिकाव. असौ मैं लूं असौ पर्यायमें मानते हैं. रागभावसे रहित... कला आया? ‘अनंतचतुष्टय मेरा स्वरूप है,...’ पर्यायने असौ निर्णय किया कि अनंतचतुष्टय मेरा स्वरूप है. मेरी चीज है जो आत्मा, उसमें अनंतज्ञान (है). ज्ञानकी मर्यादा क्या? जिसका स्वभाव ज्ञान, अनंतज्ञान, अनंतदर्शन, अनंतआनंद, अनंतवीर्य. आलाला..! अरे..! उसके घरकी उसको जबर नहीं. उसका घरकी उसको जबर नहीं. ‘घरना छोकरा घंटी चाटे पाडोशीने आटो.’ क्या कलते हैं?

मुमुक्षु :- घरका सुत .. पाडोशी का...

उत्तर :- वल. आलाला..!

यहां तो कलते हैं कि ‘अनंतचतुष्टय मेरा स्वरूप है,...’ आलाला..! असौ कला न? अनुभूति से शुद्धनय का असौ श्रद्धान होता है. असौ कला न? अय..! छोटाभाई! ‘असौ भी श्रद्धान होता

है...' में 'सर्व कर्मजनित रागादिकभाव से रहित अनंतयतुष्टय मेरा स्वरूप है,...' आह्लाहा..! 'अन्य सब भाव संयोगजनित हैं...' दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा आदि, भगवान का स्मरण, भक्ति आदि भाव यह सब राग है. यह संयोगजनित उपाधि है. आह्लाहा..! समझमें आया? 'ऐसी आत्माकी अनुभूति सो सम्यक्त्व का मुख्य चिह्न है.' यह मुख्य चिह्न बताने को ईतनी बात कही. आह्लाहा..! अरेरे..! भगवान साक्षात् प्रभु चैतन्यज्योत, प्रज्ञाब्रह्म जगलण ज्योति ज्ञानस्वरूपी परमात्मा आत्मा स्वयं उसका अनुभव-ज्ञानकी अनुभूति पर्यायमें (हो), यह अनुभूति समकितका मुख्य चिह्न है. समझमें आया?

'यह मिथ्यात्व अनंतानुबंधी के अभाव से समकित होता है,...' आह्लाहा..! यह तो मिथ्या विपरीत अभिप्राय और अनंतानुबंधी अस्थिरताका, स्वरुपाचरण से विरुद्ध ऐसा अनंता अभाव से समकित होता है. तब तो उसको चौथे गुणस्थान में सम्यग्दर्शन ऐसी चीज उत्पन्न होती है. आह्लाहा..! तब तो उसको अविरती सम्यग्दृष्टि कलनेमें आता है. आह्लाहा..! श्रावक तो बहुत दूर रह गये. सख्ये लों! ये बाडेके नहीं. बाडेके है न ये सभी श्रावक. बाडेके श्रावक यह श्रावक है ही नहीं. अभी सम्यग्दर्शन क्या है उसकी जबर नहीं (तो) श्रावक कहां से हुआ? समझमें आया? और साधु जो कहते हैं यह भी सम्यग्दर्शन बिना साधु कहां से आया? सम्यग्दर्शन क्या चीज है उसकी तो जबर नहीं. आह्लाहा..! जगतकी मानी हुई चीज है. वीतरागकी मानी हुई चीज नहीं. आह्लाहा..!

जिसको अंतर आत्मा में आनंदस्वरूप प्रभु ज्ञानस्वभावी अनंतयतुष्टय स्वरूप ऐसी चीजकी अंतर्मुख होकर आनंद का वेदन सहित ज्ञानकी अनुभूति न हो तो वहां समकितदर्शन है नहीं. आह्लाहा..! उस बातकी तो बात ही नहीं है, यह तो मानों कुछ नहीं. यह करो, व्रत करो, तप करो, अपवास करो, यात्रा करो. आह्लाहा..! समझमें आया? यह सब रागकी क्रिया है और उसमें धर्म मानना यह मिथ्यात्वभाव है. आह्लाहा..!

कहते हैं, यह उसका 'मुख्य चिह्न है.' (अनंतानुबंधीका) अभाव होता है उसका चिह्न यह अनुभूति. 'उस चिह्न को ही सम्यक्त्व कहना, सो व्यवहार है.' देजो भाषा! है न? ज्ञानगुणकी अनुभूतिको ही समकित कहना यह व्यवहार है. सम्यग्दर्शनकी पर्याय भिन्न है, अनुभूतिकी भिन्न है. उसको अविनाभावी साथमें है तो उस अनुभूतिको ही समकित कहना यह व्यवहार है. यह व्यवहार है, दूसरा नहीं. उसकी परीक्षाकी व्याख्या करेंगे...

(श्रोता :- प्रमाण वचन गुरुदेव!)

प्रवचन - ६ अने ७
अवाज भराज होवाथी प्रवचन लेवामां आवेल नथी.

भादरवा वद १२, रविवार ता. २३-०९-१९७३
गाथा-२, प्रवचन - ८

यह अष्टपाहुड है. सम्यग्दर्शन के लक्षणकी बात चलती है. मोक्षमार्ग क्या है? कि अपना चैतन्य स्वरूप आत्मतत्त्व स्वभावभाव (उसमें) अंतर्मुख होकर पहले सम्यग्दर्शन प्रगट करना चाहिये. यह सम्यग्दर्शन बिना किसी भी चीज(से) धर्म उसको होता नहीं. समझमें आया? अपनी चीज संपदा आनंद स्वरूप उसका अंतरमें अनुभव और दृष्टि बिना जितना व्रत, नियम, तप, पूजा, भक्ति, दान आदि करे, वह सब संसार में डूबनेके लिये है. समझमें आया? पहले सम्यग्दर्शन और उसके साथ उसका आत्माका ज्ञान, दूसरा ज्ञान हो-न हो उसके साथ संबंध नहीं परंतु आत्मा पूर्ण शुद्ध आनंद है, ऐसा तत्वस्पर्शी अर्थात् उसका स्पर्श करके जो ज्ञान होता है उसका नाम आत्मज्ञान है. उसके उपरांत स्वरूपमें लीनता, रमणता, आनंदका प्रचुर संवेदन उसका नाम चारित्र है. यह तीनों मिलकर मोक्षका मार्ग है. समझमें आया? और उन तीनोंमें से सम्यग्दर्शन क्या है उसकी बात चलती है.

सम्यग्दर्शनका लक्षण तो अंतर्मुख स्वभाव सन्मुखकी प्रतीति है. मुख्य लक्षण तो अंतर आनंद स्वरूप भगवान पूर्ण शुद्ध ध्रुव नित्य सामान्य वस्तु जो अनादि अनंत ऐसी जो चीज आत्मतत्त्व है उसमें दृष्टि का प्रसार करना, वर्तमान ज्ञानकी पर्यायको उसमें जोड देना. आह्ला..! बहुत कठिन. उसने कभी किया नहीं. जन्म-मरण में दुःखी है वह. आह्ला..! तो आत्मा के स्वरूपका अंतर दृष्टिपूर्वक जो अंतर ज्ञान होता है उसका स्वरूप क्या है वह बताते हैं. लक्षण, अंतर लक्षण तो उसकी प्रतीति है. भान (होना कि) यह आत्मा पूर्णानंद शुद्ध (है) ऐसी दृष्टि होकर प्रतीति होना वह उसका मुख्य लक्षण है. लेकिन वह प्रतीति सीधी समझमें आती नहीं. तो उसका बाह्य लक्षण, अनुभूति उसका मुख्य बाह्य लक्षण, प्रधान बाह्य लक्षण है. समझमें आया? प्रधान अर्थात् मुख्य बाह्य लक्षण.

अनुभूति (अर्थात्) आत्माके सम्यग्ज्ञान का वेदन. अनुभूति है तो ज्ञानकी पर्याय, परंतु साथ में आत्माकी शांति का वेदन सम्यक् श्रुतज्ञान में होता है, उसको यहां अनुभूति कहते हैं. सूक्ष्म बात है भगवान! उसने कभी अनंतकालमें (किया नहीं). आह्ला..! अपनी कभी दया ली नहीं. पुस्तक आये हैं भाई! जिनको पढना हो वह ले लेना. पढने के लिये. फिर रज देना. ज्योदा ले आये. भतम हो गये थे. आज रविवार है न. .. यहां तो वांचन करके छोड देना.

मुमुक्षु :- विकी विभागमें आ गया है.

उत्तर :- १५० है न. १०० है. ५० आ गया. ठीक, आज रविवार है.

मुमुक्षु :- सब बिक गये.

उत्तर :- बिक तो जायेगा उसमें क्या है?

मुमुक्षु :- वल तो ऐसा कलते हैं कि नल आवृत्ति छपवाओ.

उत्तर :- वल तो देढसो अली पीछे है न. पीछे पडा है बलुत. वल छपे तो सही पहले तुम्हारी भाषामें. यहां आँछे यहां जगजवनभाँ! यहां जगल है.

अनंतकाल में कभी दुःखका, भव का नाश करना ऐसी दृष्टि कभी प्रगट की ही नहीं. अनंत अनंत भव में मुनिपना लिया, त्यागी हुआ, लजरो रानीको छोड दी. और न छोडे और संसारमें रला वल तो मला दुःखी है ही, परंतु लजरो राणी छोडकर जो दीक्षित हुआ, नत्र मुनि हुआ, द्विगंबर हुआ, वनवासमें रहते हैं, फिर भी अंदर भगवान आत्मा का स्पर्श किये बिना उस क्रियाकांड से भवका नाश होता नहीं. नेमचंदभाँ! ऐसी बात है भाँ! बलुत सूक्ष्म बात है. ओलोलो..!

दुःख और भवका नाश करनेकी पहली चीज, जो भगवान आत्मा पूर्ण आनंदमें भव और भवका भाव नहीं है ऐसी चीजका अंतरमें स्वीकार, सत्कार, आदर, अनुभव करना उसका नाम सम्यज्दर्शन (है) और यह अनुभव उसका बाह्य लक्षण. मुख्य बाह्य लक्षण हां! प्रधान बाह्य लक्षण. उसके सिवा विशेष बाह्य लक्षण यह संवेग, निर्वेग, अनुकंपा, आस्था यह विशेष लक्षण है. विशेष लक्षण में तो संवेगकी व्याख्या, निर्वेगकी व्याख्या आ गँ, अनुकंपाकी आ गँ. समजमें आया?

सम्यज्दर्शन है, जिसको आत्माका बोध जन्म-मरण नाशका बोध हुआ... आलाला..! भवभ्रमणमें डलते रजडते उसकी योग्यता और सग्या उपदेश गुरुका मिला और उसमें से आत्माका स्पर्श हुआ तो वेदनमें शांति... शांति... आदि होती है, वल तो प्रशम कलते है. बाह्य लक्षण से प्रशम. अंतरमें शांति है वल तो परमार्थ है. आलाला..! प्रशम अर्थात् यहां तो कषायकी मंदताकी अपेक्षा से कथन लिया है. पीछे संवेग होता है. अपना आत्मा आनंदस्वरूपकी जहां प्रतीत और भान हुआ उसको तो अपना शांति आदि आत्मधर्मकी अभिलाषा होती है. उत्साह. अपना स्वभाव पूर्ण हूं ऐसा उत्साह उसको होता है और वल धर्मका इल जो मुक्ति—परम आनंदरूपी मुक्ति उसके प्रति उसका उत्साह वर्तता है. समजमें आया? धर्मी जवका मोक्षका मार्गमें और मोक्षमें उत्साह वर्तता है. यह उसका बाह्य लक्षण है.

और जब संवेग है तो साथमें निर्वेग (भी है). पर से ईच्छामात्रकी क्रिया सबसे अभावरूप, वैराग्यरूप निर्वेद होता है. समजमें आया? अपना पूर्ण आनंदस्वरूप भगवान उसका अनुभवमें प्रतीत सम्यक् हुआ तो उसमें अपना धर्म और धर्मके इलकी उत्साह दशा, पर में उत्साहकी निवृत्ति. समजमें आया? हो, यकवर्ती का राज भी हो सम्यज्दृष्टिको परंतु उत्साहकी निवृत्ति है परसे. समजमें आया? यह सम्यज्दर्शनका बाह्य लक्षण कलनेमें आता है. मुख्य अनुभूतिकी अपेक्षा से यह विशेष

बाह्य है. आलाहा..! बहुत स्पष्ट किया है जयचंद्र पंडितने.

अेक अेक नरकमें उसने अनंत वेदना भोगी है. वह भगवान् जाने और उसने भोगी है अैसी वेदना है. भूल गया. बाहर आया, जन्म हुआ, उँआ... उँआ... तुम वहां और हम यहां, हो गया जानो. आलाहा..! योर्यासीके अवतारके दुःख उसमें नरककी वेदना और निगोदमें अल्पज्ञ दशाकी परतंत्रता वह मलादुःख (है). अैसा दुःख अनंत बार, अनंत आदि बिनाका काल, अनादिसे अैसे भोगते आता है. वह दुःख और भवका जिसको नाश करना हो तो उसको आत्माका शरणा लेना पडेगा. अपने आत्माका शरणा. अरिहंत शरणा मंगलिकमें आता है कि नहीं? अरिहंता शरणां, सिद्धा शरणां, साहु शरणां, केवणी पाणुंतो धम्मो शरणां तो व्यवहार है. केवणी पाणुंतो धम्मो शरणां यथार्थमें है. आलाहा..!

सर्वज्ञने कला भगवान् अरिहंतदेवने परमेश्वरने जो आत्मा पूर्ण शांतका सागर (है), उसमें अंदरमें घुस जाना. आलाहा..! थोडा भाग लेनेको, आनंदका भाग लेनेको अंदरमें जाना उसका नाम सम्यज्दर्शन है. उसका बाह्य लक्षणमें यह आया (कि) उसको अनुकंपा होती है सर्व प्राणी के प्रति. किसीके प्रति बैर विरोध नहीं. समजमें आया? धर्मके अनुकंपा लक्षणमें सर्व जव के प्रति, 'सर्व जव है ज्ञानसम.' क्या है बादमें? 'धारे समताभाव'. सब भगवान् स्वइपसे बिराजमान है. पर्यायमें- अवस्थामें भूल हो तो उसको नुकसान है. समजमें आया? अैसी सर्व प्राणी के प्रति मैत्री, अनुकंपा अैसा, यह सम्यज्दर्शन यथार्थ हो उसका बाह्य लक्षण कलनेमें आता है.

पांचवा. पांच है न पांच? 'आस्तिक्य...' पांच अंक है. वह पांचवा आस्तिक्य. समजमें आया? सम्यज्दर्शनके बाह्य लक्षणमें प्रशम, संवेग, निर्वेग, अनुकंपा यह चार आ गये. अब पांचवा आस्तिक्य. 'ज्वादि पदार्थोंमें...' भगवान् त्रिलोकनाथ सर्वज्ञदेवने जो जव, अजव, पुण्य, पाप, आस्रव, संवर, निर्जरा और मोक्ष अैसे पदार्थ (कहे उसका) आस्तिक्यभाव (अर्थात्) ईसकी सत्ताका स्वीकार (होना). आलाहा..! अेक निगोदमें ईतना राई जितना टुकडा. थोडी गुजराती आ जाती है. पहले यह 'काणा' आया था उसे भाई हेमचंद्रज नहीं समजे. काणा क्या? काणा अर्थात् छिद्र. काणा आया था न क्व. थोडी आ जाती है गुजराती हमारी. आलाहा..!

कहते हैं कि अेक टुकडा निगोद है न आलु, प्याज, लहसुन, मूली, शक्करकंदका ईतना टुकडा हो तो उसमें तो असंभ्य तो औदारिक शरीर है प्रभु! और अेक शरीरमें अब तक सिद्ध हुआ अनंत अनंत उससे अनंतगुना शरीर अेक जवमें है. वस्तु अैसी है. यह कहते हैं कि आस्तिक्य—श्रद्धा करनी चालिये. समजमें आया? उसमें निगोदमें भी अनंत बार रहा. (लेकिन) भूल गया. बाहरमें थोडी अनुकूलता हुई, कुछ पांच-पच्चीस लाख पैसे हुआ, कुछ शरीर ठीक, स्त्री, बर्ये, मकान, लज्जरा (हुआ), अे.. सेठ! लज्जरा समजते हो? मकानको हम लज्जरा कहते हैं. बडा दस-दस लाख का और पचास लाखका.

वोरा लोग होतो है न वोरा? उसको जहां दहन करते हैं उसको लज्जरा करते हैं. जामनगर में नदीके किनारे बड़ा लज्जरा है. जामनगरमें. लज्जरा समझे? वहां वोरा मरे उसको दहन करते हैं. बड़ा लज्जरा है. भाई! देखा है? सामने नदीके किनारे. वोरा होते हैं न, वह लोटिया वोरा. मर जाये फिर उसे वहां दहन करते हैं उसको लज्जरा करते हैं. इसको भी भगवान लज्जरा करते हैं. आलाहा..! अपनी चीज क्या है वह नहीं जाननेवाले जंदा मुर्दे हैं. ऐसा भगवान कुंदकुंदाचार्य करते हैं. चलता शब—चलता मुर्दा. आलाहा..! ओलोलो..! करते हैं मुर्दा है वह तो. चलता शब, ऐसा भगवान कुंदकुंदाचार्य करते हैं. आलाहा..! शब समझते हैं? शब नहीं समझते? यह मुर्दा. मुर्देको शब नहीं करते? .. नहीं समझते. भाषा बराबर नहीं है. शब नहीं होता है? मुडदे को शब करते हैं.

मुमुक्षु :- मुसलमान शब्द लोगोने प्रयोग किया. वाश करते हैं वाश.

उत्तर :- यहां तो शब करते हैं. ऐसा पाठ है न संस्कृतमें. अष्टपालुडमें पाठ है इसमें. चलता शब है, मुडदा है. उसकी जवनशक्ति चैतन्यकी क्या है, अपनेमें सामर्थ्य कितना है और अपने स्वरूपमें कितनी संपदा पडी है... आलाहा..! उसका जहां भान नहीं है वह चलता मुर्दा है. फिर करोडो, अबजोपति हो. समझमें आया? जैसे यह धारुं लोती है न, धारु. क्या करते हैं? बडे पलाडमें ध्विका रहती है न? नोण और कोण अंदर रहते हैं. आलाहा..! अकेबार देखा था, जयपुरमें बालर गये थे. भाई साथमें थे पूनमचंद्र गोदिका. दिशाके विये बहुत दूर जाते थे. तो अके दूसरी जातकी थी .. क्या नाम था? नहीं? लोंकडी. बहुत दूर गये थे जयपुरमें. उसके उपर .. वह गुफामें रहती थी.

ऐसे भगवान करते हैं कि लोंकडी जैसा है, आत्माका जिसको भान नहीं, यह सब मकान के पलाडमें (रहनेवाला) लोंकडी जैसा है. समझमें आया? अरे..! तेरा जवन क्या? तेरी शक्तिका सामर्थ्य क्या? जवतरशक्ति हिमागमें आयी है. जवतरशक्ति है न पहली? पहली है जवतरशक्ति. अनंत शक्ति में पहली जवतरशक्ति है. जिसका ज्ञान-प्राण, दर्शन-प्राण, आनंद-प्राण, सत्ता-प्राण स्वभाव (है). आलाहा..! ऐसी चीजकी जिसको जबर नहीं, प्रतीत नहीं, वह चार गतिमें चलनेवाला, रजडनेवाला दुःखी प्राणी है. तो यहां करते हैं कि आस्था. सम्यज्दष्टिको तो यह आस्था होती है. भगवानने उतना कहा कि अभी तक छ मास और आठ समय, समझमें आया? समय. छह मास और आठ समय उसमें ६०८ मुक्ति पाते हैं, सिद्ध सिद्ध. अभी तक कितने मुक्त हुए? ६०८ छह मास और आठ समय में. उतने सिद्धसे... अके टुकड़ा वीव, डूग—काई, आलु, शक्करकंदके अके टुकड़ेमें असंख्य शरीर और अके शरीरमें सिद्ध से अनंतगुना जव (होते हैं) ऐसी आस्था सम्यज्दष्टिको होती है. समझमें आया? आलाहा..! वह करते हैं.

‘आस्तिक्य - ज्वादि पदार्थोंमें अस्तित्वभाव... ’ उसमें ज्वादिमें भोक्षपदार्थ भी आ गया. समझमें आया? जव आदि है न? तो भोक्षमें अनंत सिद्ध है. परमात्मा अनंत सिद्ध हुए हैं.

संसार का नाश कर अनंत सिद्ध हुआ उसकी प्रतीति... पहले भगवानने किया है समयसारमें. 'वन्दितु सव्वे सिद्धे' ओलो..! अभी तक अनंत परमात्मा हुआ, उनको मैं अपनी ज्ञानकी पर्यायमें स्थापन करता हूं. समझमें आया? यह जवाब. यह तो शब्द संक्षिप्त है, भाव बड़ा है. जव आदि. जव, अजव, पुण्य, पाप, आस्रव, संवर, निर्जरा, बंध और मोक्ष आदि 'पदार्थोंमें अस्तित्वभाव सो अस्तित्वभाव है.' अस्तित्वभाव, उसमें अस्तित्वभाव वह अस्तित्वभाव है. आलाहा..! मेरे जैसे अनंत आत्मा हैं और अंतरात्मा भी असंख्य हैं, परमात्मा अनंत हैं, बहिरात्मा अनंतगुने हैं. आलाहा..! समझमें आया? और उसमें तो संवर, निर्जरा भी आ गया. पुण्य-पाप के भाव वह आस्रव है, दुःखरूप है ऐसी आस्था समझिकीको होती है. आलाहा..! समझमें आया? और आत्मा में शुद्ध स्वभावके आश्रय से जितनी निर्मलता प्रगट हुई उसका नाम संवर-निर्जरा है. और पूर्ण निर्मलता उसका नाम मोक्ष है. जवाब पदार्थमें आ गया सब. आलाहा..!

'जवाब पदार्थोंमें अस्तित्वभाव...' है ऐसा भाव. है ऐसा है. संसारी प्राणी अनंत हैं, मोक्ष सिद्ध भगवान भी अनंत हैं और अपना धर्मका साधन करनेवाले भी असंख्य हैं. समझमें आया? और धर्मका साधन नहीं करनेवाले अनंत हैं. आलाहा..! समझमें आया? अपना स्वरूपका पूर्ण जवनकी श्रद्धा हुई तो जैसे सभी पदार्थोंकी श्रद्धा अस्तित्वता होती है. बाह्य लक्षण कहते हैं न, बाह्य लक्षण. ऐसा हो और कोई अंतरकी प्रतीति न हो तो उस अपेक्षा से बाह्य लक्षण कहा है. परंतु अंतरकी जहां प्रतीति है वहां ऐसा बाह्य लक्षण होता है. आलाहा..!

एक समयमें तीन काल तीन लोक जाने आत्मा ऐसा केवलज्ञानी होता है उसकी उसको श्रद्धा होती है जवाब पदार्थमें. अस्तित्व. एक समय, एक 'क' बोले उसमें असंख्य समय जाये. क. उसमें एक समय. केवलज्ञानी परमात्मा अरिहंतदेव महाविदेहमें साक्षात् बिराजते हैं सीमंधर प्रभु. जैसे अनंत सिद्ध और लाखों केवली बिराजते हैं. तो एक समयमें तीन काल तीन लोक जाने जैसे एक ज्ञानगुणकी एक पर्यायमें धृतिना सामर्थ्य है ऐसी उसको श्रद्धा होती है. समझमें आया? आलाहा..! क्योंकि अपना सर्वज्ञस्वभाव है उसकी तो प्रतीति आ गई है. तो उस अपेक्षा से केवलज्ञान श्रद्धामें तो आ गया. तो केवलज्ञान जगतमें है उसकी जो श्रद्धा उसको अस्तित्व होती है. आलाहा..! समझमें आया?

'जवाब पदार्थों का स्वरूप सर्वज्ञ के आगम से जानकर...' सर्वज्ञ परमेश्वर अरिहंत देव त्रिलोकनाथ अरिहंत परमात्मा, उसके मुख से जो आगम निकला, वह आगम से पदार्थ का ज्ञान होना चाहिये. लोग कल्पित कहकर कहते हैं (कि) एक आत्मा है और जड नहीं है, जडमें आत्मा .. है. अनंत नहीं है और केवल विज्ञान है और आत्माको .. प्रमाण कहते हैं, कोई सारा व्यापक प्रमाण कहते हैं- वह सब कल्पना है. भगवान सर्वज्ञ परमात्माने कहा ऐसा आगममें कहा (ऐसा) जानकर. आलाहा..!

तो आगम नक्की करना पडेगा न कि सर्वज्ञका आगम क्या है? आलाला..! सर्वज्ञ क्या है जगतमें? और सर्वज्ञकी वाणी क्या है? और वाणीमें क्या पदार्थ कला है? यह साधारण बात नहीं है. भाई! अंक पांच-दस लाज पेदा करनेके लिये कितनी महेनत करते है मजदुरी. मजदुरी. मजदुर. अ.. नेमचंदभाई! कलो सेठ! क्या? मजदुरी करते हैं तुम सब मजदुरी. रात-दिन ऐसा करना.. ऐसा करना.. बडा मजदुर है. मजुर समजते हो? कुली. यह सुबल में काम नहीं करते? चार घंटे. आठ बजे आये और बारह बजे चला जाये और दो बजे आये ओर छह बजे चला जाये. और तुम चार बजे आओ तो रात के दस बजे तक दुकान में. बडा मजदुर. कलो, नेमिचंदभाई! क्या है ठसमें? यह कुली होता है न? सुबलमें आठ बजे आये बारह बजे चला जाये. अस. दो घंटे बाह दो बजे आये तो छ बजे चला जाये. आपके दिनके पांच बजे से रात के दस बजे तक. बारह बजे तक. ये बडे मजदुर.

हमारी दुकानमें ऐसा था, भाई! रातको नौ बजे निवृत्त होते थे, दस बजे निवृत्त होते थे. गांव में साधु आये. आलाला..! हमारे यहां दस बजे तक काम चलता था दुकान पर. दुकान का घंधा था न. तो गांव में साधु आये साधु. उसमें थे ने हम तो. साधु आये, तो हम तो भगत थे तो हम तो पहले, चले जाते थे. दुकान का काम छोडकर. हमारा भागीदार के भाई थे. रातको नौ बजे, दस बजे तक नामा लिजे. गांवमें साधु आये तो आठ बजे नामा लिजनेके बाह जाये. फिर साधु बोले, आये रातडिया श्रावक. रातमें आनेवाले. दिनमें तो सामने भी न देजे. घंधा होता है न. अभी तो बडा घंधा है. .. लडका है, मंदिर बनाया है. हमारे ... लडका भागीदार है. मंदिर बनाया है. पूजा करे, भक्ति करे, शास्त्र वांचन करे. ढाई लाजकी आमदानी है अंक सावकी पेदाश दुकानकी. ढाई लाज. ... भक्ति, पूजा, वांचन करे. उस समयमें तो कुछ नहीं था. रात को नौ बजे निवृत्त होकर जाये. आलाला..! ये बडे मजदुर. यह सेठ तो कलते हैं, रातको बारह बजे तक (काम करे). अरेरे..!

यहां तो कलते हैं प्रभु! सुन तो सली. ऐसी चीज जो संसार में इवनेवाले मिथ्यादृष्टि अनंत हैं उसकी आस्था उसको होती है. और जो सम्यग्दृष्टि असंज्य हैं, पशु भी सम्यग्दृष्टि हैं. पशु हाथी, अश्व, सिंह, बाघ, आत्मभान है अंदर ज्ञानका. (ऐसे) असंज्य हैं अढी द्वीप बाहर. यहां कलते हैं कि उसको सबकी आस्था है. आगमके अनुसार है सब कितना जव समकितती, कितना सिद्ध, कितना संसारी, कितना संवर, निर्जराको साधनेवाले, ... उसकी उसको आस्था है. ..लावज! समजमें आया? आलाला..! यह आस्था होती है कि नहीं उसको? बुजार आया है. क्विनाईन ले. क्विनाईन कलते हैं न? क्या चीज है, क्या करती है, उसकी आस्था है. क्विनाईन ले और मर जाये. आलाला..!

हमारे यहां नहीं थे? भाई मलुकचंदभाई नहीं? नहीं ..भाई? यह मलुकचंदभाई नहीं? उसने अंकबार .. बुजारमें.

मुमुक्षु :- रेय.

उत्तर :- क्या लिया था? रेय, रेय. रेय लेना था. रेय लेते है न, उसकी जगह क्विनाईन आ गया. यह पूनमचंद्रके बाप. पूनमचंद्र है न उसका लडका. चार करोड रुपये मुंभई. ४० लाख का मकान अभी लिया है. चार करोड है उसके पास. हमारे यह ब्रह्मचारी है न, उसका पिताजि है, उसके बडे भाई है मलुकचंद्र. .... आलाहा..! उसमें आस्था हो कि क्विनाईन लेंगे तो बुभार मिट जायेगा. यहां आस्था नहीं है. मेरा चैतन्य भगवान पूर्णानंदका नाथ है. मैं उसका अनुभव करूं तो मेरे भवका नाश हो जायेगा. समझमें आया? उसकी आस्था नहीं. उसकी आस्था. नेमिचंद्रभाई! यहां तो बात ऐसी है. आलाहा..!

‘सर्वज्ञ के आगम से ज्ञानकर...’ जव, अजव, पुण्य, पाप, आस्रव, बंध. अजवमें भी धर्मास्ति, अधर्मास्ति, आकाश, काल है न सब? ‘उनमें ऐसी बुद्धि हो कि जैसे सर्वज्ञ ने कहे वैसे यह हैं,...’ सर्वज्ञ भगवान त्रिलोकनाथ परमात्माकी श्रद्धा दुई, उसके आगमकी श्रद्धा दुई और आगममें कला जैसे पदार्थकी श्रद्धा होती है. समझमें आया? ‘अन्यथा नहीं है, वह आस्तिक्यभाव है. इसप्रकार यह सम्यक्त्व के बाह्य चिह्न हैं.’ बाह्य चिह्न-लक्षण-अंधाण. अंधाण कलते हैं? अंधाण नहीं कलते है? अंधाण—चिह्न. हमारे यहां अंधाण कलते हैं. वह हरा बंगला है. लीला रंग होता है न हरा. वैसे यह उसका अंधाण है—चिह्न है. समझमें आया? वह तो बाह्य लक्षण हीतना कला.

अब ‘सम्यक्त्व के आठ गुण हैं - संवेग,...’ वह दूसरा लिया है. उस संवेग से यह भिन्न है, उसमें समा जाता है. ‘संवेग,...’ अपना स्वभाव शुद्धका उत्साह, और उसका इव मोक्षका उत्साह. ‘निर्वेग,...’ परसे अरुचि होना, रागादि पर से वैराग्य हो जाना. आलाहा..! अपनी चीज वह नहीं. सर्व चीजके प्रति उदास हो जाना अंदर वह समकित का बाह्य लक्षण है. ‘निन्दा,...’ कोई दोष हो जाये तो अंदर आत्मामें ऐसा आये कि अरेरे..! यह क्या? अरे..! मैं तो पवित्र आनंदस्वरूप (हूं) ऐसा मेरी प्रतीतमें आया है, यह क्या हुआ? जैसे रागादि, दोषादि हो तो धर्मीको उसकी निन्दा आती है. निन्दा करते हैं कि यह हीक नहीं हुआ. आलाहा..! समझमें आया?

और ‘गर्हा,...’ गुरुके पास कलना. गर्हाका अर्थ. धर्मात्मा गुरु उसके पास अपना दोष कलना कि मेरे से ऐसा हो गया है, ऐसा हो गया है. बडा पाप किया. मैं कहां जाऊंगा? और उसका इव क्या होगा? ऐसी गर्हा करे. पापादि करके... वह होता ही है. उसमें क्या है? ऐसा नहीं. सम्यक्दृष्टिको ऐसा नहीं होता है. समझमें आया? उसकी निन्दा, गर्हा होती है. आलाहा..! अरे..! मेरी भूमिकामें यह क्या? विषयकी आसक्ति. समझमें आया? और व्यापार, धंधेकी तीव्रता परिणामकी अरेरे..! यह क्या? उसमें तो मेरे पाप बंधते है. उसमें भलाई का कुछ अंश है नहीं. ऐसा पापके भावकी निन्दा गर्हा करते हैं. अपनी अंदर निन्दा करना वह निन्दा, गुरुके पास कलना वह गर्हा. कोई भी दोष ज्वाव बिना रहे समकितिको, ऐसा नहीं है. समझमें आया? कोई भी दोष, अवगुण वह ज्ञानीके ज्वाव बिना है

ऐसा नहीं. सब ज्यालमें आता है. समझमें आया? तो कहते हैं के गई करते हैं.

‘उपशम,...’ प्रशम आ गया न प्रशम? आगे. ... प्रशम. ‘भक्ति,...’ त्रिलोकनाथ सर्वज्ञ परमात्मा प्रतिकी भक्ति, पंच परमेष्ठीकी भक्ति, निश्चयमें अपने स्वरूपकी भक्ति. यह तो बाह्यकी बात है. समझमें आया? अपना भगवान सख्यिदानंद प्रभु, उसका अंदर भजन (अर्थात्) अकाग्र होना वह अपनी भक्ति है और पंच परमेष्ठीकी भक्ति वह बाह्य है. समझमें आया? भगवानका दास है, समझिती लघुनंदन है. अपना भान सम्यग्दर्शिको हुआ तो केवली परमात्माका तो वह लघुनंदन है—छोटा पुत्र है. आह्लाहा..! समझमें आया? आता है न लघुनंदन? बनारसीदासमें. ‘जिनेश्वर के लघुनंदन.’ बनारसीदास में आता है, समयसार नाटकमें. यहां तो बहुत साल पहले सब देखा था. (संवत्) १९७८की साल में. ५१ वर्ष हुआ. यह सब देखा था. समयसार नाटक, प्रवचनसार. ७८-७८. कितने साल हुआ? ५१. ५० और १.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- ८७ सालमें भाईको कला. बडा भाई था न हमारा. भुशालभाई बडा भाई था. बडा दीक्षा (महोत्सव) किया था न उन्होंने. ६० साल पहले दीक्षा. ६० साल दीक्षा के हुआ. ६० साल पहले दीक्षा हुई. साथी के छोड़े दीक्षा ली थी उस वक्त. बादमें उनका कला कि मैं तो छोड हुंगा. साथी के उपर दीक्षा ली थी. ६० साल हुआ. भाईको कला था तो भाईने कला, धीरे धीरे छोडना. ८७ विंछीया. मैं तो छोड हुंगा. यह वस्तु नहीं, यह मार्ग नहीं. यह वेश नहीं, यह शास्त्र नहीं, यह धर्म नहीं. ८७. विंछीया विंछीया है न. प्रेमचंदभाई. नये मकान के बाहर कड़ोडो है. ... मैं तो छोड हुंगा सब. भाई! धीरे धीरे छोडना. तब नाम बडा था न. संप्रदाय में प्रसिद्धि बहुत थी. सब ८९में छोडा. कितना साल हुआ? ८९ के शगुन सुद उ यहां आये हैं. शगुन समझे न? शगुन सुद उ यहां आये हैं, १९८१. .. मकान है न. मकान है यहां. सवा तीन वर्ष यहां रहे. ८४ में यह मकान हुआ.

यहां कहते हैं.. आह्लाहा..! ‘संवेग, निर्वेद,...’ है न? ‘भक्ति, वात्सल्य...’ भक्ति के बाद वात्सल्य. धर्मीको धर्मात्मा के प्रति प्रेम होता है. अपने से विशेष धर्म देजे तो उसको द्वेष हो जाये ऐसा नहीं. ओहो..! समझमें आया? छोटा लडका बढ जाये... उसको भले सम्यग्दर्शन न हो परंतु पहले प्रेम कितना! हमारे है न वह? कहां गया द्वितीय? उसका दादा जदवज्जभाई. उसके लडके का लडका है क्वकत्ता में. पंद्रह साल. तीन सालसे उसको ऐसी कोई लगनी (लगी) है. बडा गृहस्थ है. बाभोपति है, क्वकत्तामें (व्याज) का धंधा है. पैसा करे न धारधीर—हुंडी. उसके पिताज्ज यहां रहते हैं. ऐसी रुचि है... यहां .. गृहस्थ है. पैसे-बैसे ले नहीं. मुक्तमें चलते हैं. यहां भी आते हैं. अव्यक्त है. ऐसा घडाका बोले... भाई बैठते हैं न तुम्हारे साथ, नेमचंदभाई! उसका लडके का लडका है. गृहस्थ है. बहुत बाभोपति है. परंतु उसकी तो ऐसी वाईन है... आत्मा ऐसा अजंड अभेद. ओहो..! ऐसा बोले.

अरे...! ये चीज जगतको क्यों नहीं बैठती? अभी तो १६वां वर्ष बैठा. तीन साल से यहां आते हैं. .. गृहस्थ है न वह तो... लडके को सुननेको आज भी बैठ जाते हैं. बड़े बड़े आदमी उसको सुनने बैठ जाते हैं. पंद्रह साल की उम्र है. सेठिया है. शरीर भी सेठ जैसा बडा. बडा ठिंका है सेठ. उसमें क्या है? .. ऐसी श्रद्धाका विश्वास तो करो. समझमें आया? ओहो..! यह परमानंदकी मूर्ति और अभेद वह सम्यग्दर्शनका विषय लिया है. लवे दृष्टि न हो, परंतु उसको उस जातका उत्साह है. आह्ला..! .. लडके का लडका. बड़े बड़े २०-२० साल का, २५ सालका. यह १५ सालका है. दिल्लीपको सुनो. दिल्लीप बहुत अच्छा बोलता है. आत्मा है कि नहीं उसमें क्या? अव्यक्तपने भी श्रद्धा तो ऐसी होनी चाहिये न पहली? आह्ला..! समझमें आया? यह तो कुछ भान न मिले और हम बड़े सेठ. अये..! नेमियंदभाई! आह्ला..!

‘लक्ति, वात्सल्य,...’ ओहो..! देजो न. समझमें आया? आह्ला..! क्लकत्ता. दिल्ली. दिल्ली नहीं? सोगानी. सोगानीजको नहीं जानते? सोगानी. क्लकत्ता, क्लकत्ता. सोगानी है न? निहालभाई सोगानी. बड़े वाजोपति, बहुत वाजोपति है. परंतु उसको ऐसी चीज हो गयी यहां कि शरीर से भिन्न हो गये यहां. बात ठतनी कही कि भाई! यह ज्ञान और राग दोनों भिन्न है. बहुत वांचन किया था, बहुत. दुकान-बुकान जाते थे. मैं तो... क्या कहा उसने? पंगु. मेरे को पंगु समझकर दो समय का आहार दे दो. मैं कुछ कामका रहा नहीं अब. नेमियंदभाई! सुना है आपने? सोगानी. उसका पुस्तक पढा है कि नहीं दो भाग? तीसरा भाग लिया न? तीसरा भाग पढा है? नेमियंदभाईने नहीं पढा होगा. आह्ला..! लोग बहुत पढते हैं. उसमें क्या? ... प्रेम न हो तो क्या द्वेष होता है उसमें? समझमें आया? वात्सल्य होता है, प्रेम होता है. ओहोहो..! कोई भी आत्मा आगे बढ़ो, सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र प्राप्त करके केवलज्ञान पाओ. प्रमोदकी बात है, उसमें क्या? समझमें आया? द्वेष नहीं होना चाहिये. द्वेष हो तो ... आह्ला..! क्लो, शांतिभाई!

‘वात्सल्य और अनुकंपा...’ यह अक ही बोल भिन्न किया अनुकंपाका. पहले आ गया न पाठ? ‘यह सब प्रशमादि चार में ही आ जाते हैं.’ यह आठों बोल. ‘संवेग में निर्वेद, वात्सल्य और लक्ति...’ यह चार आ गया. ‘ये आ गये तथा प्रशम में निंदा, गर्हा आ गर्ह.’ यह तीन सात. और अक अनुकंपा. है न अनुकंपा? इसमें भी तीन, इसमें भी तीन. दोनों में है. आठ बोल है मिलान करके.

‘सम्यग्दर्शन के आठ अंग कहे हैं,...’ सम्यग्दर्शन में आठ प्रकारके गुण—पर्याय, लक्षण, अंग अंग. जैसे यह अंगीका यह अंग है न. पूरे शरीर को अंगी कहते हैं. हाथ-पैर को अंग कहते हैं. जैसे सम्यग्दर्शन अंगी है, उसके यह आठ अंग हैं. आह्ला..! समझमें आया? ‘उन्हें लक्षण भी कहते हैं और गुण भी. उसके नाम हैं -...’ धर्मकी शब्दात जिसको लुई है ऐसा भव का नाश करके

जिसने दृष्टि-प्रकाश किया उसके यह आठ गुण, लक्षण, चिह्न कलनेमें आता है. 'निःशंकित,...' सबका भुलासा करेगा. धर्मी निःशंक होता है पदार्थमें और निर्भय होता है. धर्मी निर्भय होता है. वह भुलासा करेगा. 'निःकांक्षित,...' धर्मीको अपने सिवा दूसरे पदार्थकी कांक्षा हो जैसा होता नहीं. आलाला..! निःकांक्ष. मैं परमानंदका नाथ पूर्णानंद प्रभु हूं. मेरी भावना तो अपना स्वभाव पूर्ण हो यह होती है. यह कांक्षा जैनमत सिवा अन्यमतकी या पुण्यकी ईच्छा आदि होती नहीं. आलाला..! समझमें आया? यह तो अभी प्रथम सम्यग्दर्शन भूमिकाकी बात चलती है.

'निर्विचिकित्सा,...' विचिकित्सा-गुग्णसा न हो, द्रुगंधा न हो, द्वेष न हो. किसी के प्रति द्वेष न हो. आकांक्षा में परमें राग नहीं, ईसमें द्वेष नहीं. किसी के प्रति धर्मीको द्वेष है नहीं. जहां देओ वहां परमात्मस्वरूप भगवान् बिराजते हैं. पर्यायमें भूल है तो उसको नुकसान है. वस्तु तो वस्तु है. समझमें आया? तो किसीके प्रति द्वेष न हो. समझमें आवे सब बात. मिथ्यादृष्टि यह है, उसका इव अनंत संसार है, परंतु व्यक्ति के प्रति बैर नहीं. सब भगवान् मैत्री है. आत्मा तरीके आत्म साधर्मी है. आत्मा तरीके, पर्याय तरीके नहीं. आलाला..!

अभी कलकत्ते रहकर आये. कितने दिन रहे? आठ? शशीभाई गये थे न वांचनके लिये. अब्यास... करने को गये थे यह शशीभाई. जानते हो? यह शशीभाई को जानते हो? भावनगर रहते हैं. कलकत्ते गये थे. .. पुस्तक ... मोठ है, अन्यमति है, जैन नहीं. वैष्णव (है), परंतु पीछे जैसी लगनी लग गई यलंकी, तो हमारे यलं वांचन करते हैं. अपने मंडलमें वांचन करते हैं. वांचन करने को कलकत्ता गये थे. बुलाया था कलकत्ता सबने. समझमें आया? आप तो जैन संप्रदाय में जन्मे हो. यह तो जैन नहीं, वैष्णव है. यलं वांचन करते हैं मंडलमें. कलकत्ता दसलक्षणी धर्ममें वांचन करने को गये थे. आठ दिन यलं वांचन किया. आत्मा है तो कोई भी चीजकी प्रतीति न कर सके यथार्थ? समझमें आया? आलाला..! परंतु कितनोंको दरकार कुछ नहीं है. होता है... होता है... होता है. होता है.. मरकर जाये नरक और निगोदमें. आलाला..! अनंतमें काल ईलिका, कीडा होना मुश्किल है तो मनुष्य तो कहां से हो? आलाला..! अरे..! ईसकी दुर्लभताकी जबर नहीं.

यलं कलते हैं कि किसीके प्रति धर्मीको बैर नहीं. और किसी भी परपदार्थके प्रति ईच्छा राग नहीं. आसक्तिका राग दूसरी चीज है. यह हो तो हीक जैसी ईच्छा नहीं. अमूढदृष्टि. सम्यग्दृष्टि किसी भी तत्त्वमें मूढ नहीं (होता). बराबर यथार्थ उसको प्रतीति हो जाती है. सूक्ष्म मूल में ईर्क हो वह भी उसको ज्वालमें आ जाता है. समझमें आया? अमूढदृष्टि. मुंजाय नहीं. मुंजवाणको क्या कलते हैं? मुंजवाण अर्थ क्या? गभराहट. गभराहट बराबर शब्द नहीं है. मूढ शब्द नहीं है? ... वह बराबर नहीं है. मूढ शब्द...

मुमुक्षु :- भान नहीं है.

उत्तर :- भान नहीं है. यह मूढ है. यह तो तुम्हारी भाषा हिन्दी भाषामें क्या है? भान नहीं, मूढ है. आह्ला..!

धर्मी मूढ नहीं होता. सबका उसको ज्वाब है, सूक्ष्म में सूक्ष्म बोल में झूठ हो तो ज्वाब आ जाता है कि यहां झूठ है. समझमें आया? संख्या धर्मको माननेवाले थोड़े हो तो ऐसी शंका नहीं होती है, उसको मूढता नहीं होती है कि यह क्या? ऐसा ही होता है. सत् समझनेकी चीज ही अल्प होती है. वाज्यों और करोड़ों समझ जाये ऐसी यह चीज ही नहीं. समझमें आया? ऐसा मूढ नहीं होता धर्मी.

‘उपगूहन,...’ दोष को गुप्त रजते हैं. अपनेमें दोष आता है उसको छोड देते हैं. उपगूहन-अपनी शुद्धिको बढ़ाते हैं. ‘स्थितिकरण,...’ अपने आत्मा में स्थिर करते हैं, परंतु पर कोई धर्म से व्युत् होता हो, उसको भी धर्ममें स्थिर करते हैं, स्थितिकरण करते हैं. और ‘वात्सल्य,...’ प्रेम करते हैं. ओहोहो..! ‘और प्रभावना...’ धर्मकी प्रभावना. अपने स्वभावकी प्र-विशेषे भावना करके प्रभावना करते हैं. बाहर में व्यवहार से देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा आदिमें बाहर में प्रभावना है. वह समझिती का भाव्य लक्षण आठ है. कलौ, समझमें आया? निश्चय भी है और व्यवहार भी है.

‘वहां शंका नाम संशय का भी है और भय का भी है.’ अक अक की परिभाषा करते हैं अब. शंका अर्थात् संशय. शंकाको संशय भी कहते हैं और शंकाको भय भी कहते हैं. ‘वहां धर्मद्रव्य,...’ भगवानने अक धर्मास्ति द्रव्य देखा है चौद राजलोक में-ब्रह्मांडमें. धर्मद्रव्यकी उसको श्रद्धा होती है, संशय नहीं कि ऐसा क्या है? बहुत सूक्ष्म (है), अन्यमतमें तो कोई कहते भी नहीं. धर्मास्तिकाय कोई कहते ही नहीं. और भगवान कहते हैं वह क्या है? ऐसा संशय धर्मीको होता नहीं. समझमें आया? धर्मास्तिकाय-धर्मद्रव्य.

अधर्मद्रव्य. अक अधर्मद्रव्य होता है चौद राजलोकमें. जव जड गति करते हैं तो निमित्तरूप से धर्मास्ति होता है. तत्त्व है. और स्थिर होता है गति करके उसमें निमित्तरूप अक अधर्मास्तिकाय (नामका) अक पदार्थ है. अधर्मास्तिकाय नामका अक पदार्थ है. अज्ञपी है. सर्वज्ञ भगवानने देखा है. त्रिलोकनाथ परमात्माने देखा है उसकी उसको संशय नहीं. निःसंशय मानते हैं. पंडितज! यह क्या? कोई कहते है कि जव है, पुद्गल है, काल है, आकाश है. धर्म, अधर्म नया कहां से निकाला? वस्तुका स्वरूप ऐसा है. भगवानने ऐसे छल द्रव्य में दो द्रव्य लोकव्यापक अज्ञपी (कहे) हैं उसमें धर्मीको संशय होता नहीं. समझमें आया? आह्ला..! वर्णन किया है न पहले सम्यग्दर्शनका, द्विर सम्यग्ज्ञान, द्विर सम्यग्चारित्र. अधर्मद्रव्य, कालाणुद्रव्य. कालाणु है न? काल अणु है अक सूक्ष्म. लोकप्रमाण धर्मास्तिकाय असंख्य प्रदेश अज्ञपी. अक अक प्रदेशमें अक अक कालाणु है अज्ञपी, अनंत गुणका पिंड काल अणु. काल का नाम. अणु सूक्ष्म. आह्ला..!

‘कालाणुद्रव्य, परमाणु...’ अक रजकण पोर्णन्त उसका आभिरका भाग. यह अंगुली है उसका

टुकडे करते... करते... करते... करते... करते... आभिरका भाग रह गया उसको परमाणु कहते हैं. यह तो बहुत रजकणिका पिंड है. यह कहीं आत्मा नहीं और अेक द्रव्य नहीं. उसके टुकडे करते... करते... करते... आभिरका पोर्ण्ट रहे, उसके दो भाग हो सकते नहीं, उसका नाम परमाणु कहते हैं. आलाला..! परम अणु, आभिरका छोटा तत्व उसकी श्रद्धा है, धर्मीको संशय होता नहीं. आलाला..! यह तो स्थुल बात है अभी.

‘ईत्यादि तो सूक्ष्मवस्तु हैं...’ उसमें सम्यग्दृष्टिको संशय होता नहीं. समजमें आया? सूक्ष्म है न, बहुत सूक्ष्म है. आलाला..! ‘तथा द्वीप, समुद्र,...’ असंज्य तो द्वीप है. ये जंबुद्वीप, लवण जैसे असंज्य द्वीप है. जंबुद्वीपमें लम रहते हैं न, ऐसा ऐसा असंज्य द्वीप है, असंज्य समुद्र है. सीधा-तीरछा. उसमें आभिर में तो असंज्य तिर्य्य समकित्ती ज्ञानी है. आभिरका स्वयंभुरमणसमुद्र है उसमें. समजमें आया? तो सब आगम अनुसार मानते हैं परंतु संशय होता नहीं. ऐसा कहते हैं. यहां तो मावूम ही नहीं क्या है? क्यों है? आलाला..! जैन संप्रदाय में जन्म हुआ, फिर भी जैनका व्यवहार क्या है उसकी भी जबर नहीं. आलाला..!

यहां तो कहते हैं कि सम्यग्दृष्टिको उसमें शंका नहीं. ‘मेरुपर्वत आदि दूरवर्ती...’ दूर है न मेरुपर्वत लाज योजनका. अेक पदार्थ. ‘तथा तीर्थकर, यकवर्ती आदि अन्तरित पदार्थ हैं;...’ यहां तो है नहीं तीर्थकरादि. दूर है. उसकी भी श्रद्धा उसको ज्ञानीको होती है. ‘वे सर्वज्ञ के आगम में जैसे कहें है, वैसे हैं या नहीं हैं? अथवा सर्वज्ञदेव ने वस्तु का स्वरूप अनेकान्तात्मक कहा है सो सत्य है या असत्य है? – जैसे संदेह को शंका कहते हैं.’ ऐसा संदेह और शंका धर्मीको तीन कालमें होती नहीं. आलाला..! समजमें आया? आत्माके अनुभवमें प्रतीति हुई उसके यह सब बाह्य लक्षण आस्तिक्य आदि कलनेमें आते हैं. विशेष कहेंगे...

(श्रोता :- प्रमाण वचन गुरुदेव!)

भादरवा वद १३, सोमवार ता. २४-०९-१९७३
गाथा-२, प्रपचन - ९

अष्टपालुड यवता है. कुंडकुंडार्य्य द्विगंबर मुनि संवत ४९में हुआ. महासमर्थ. सर्वज्ञ भगवान के पास गये थे. आठ दिन रहकर यह शास्त्र बनाया है. उसमें अष्टपालुडमें दर्शनपालुड यवता है. दर्शन पालुडमें भी सम्यग्दर्शन किसको कहते हैं वह यवता है. धर्मकी पहली सीढी. धर्मकी पहली सीढी-

सोपान वल सम्यग्दर्शन है. आत्मा परका तो कुछ कर सकता नहीं. वल आयेगा. शरीर, वाणी, देश, कुटुंब का परवस्तुका तो कुछ कर सकता ही नहीं आत्मा. सम्यग्दृष्टि नहीं, मिथ्यादृष्टि भी नहीं कर सकता. मिथ्यादृष्टि माने कि मैं परकी सेवा करता हूं. माने तो मिथ्याभ्रम अज्ञान है.

मुमुक्षु :- परकी नहीं तो अपनी?

उत्तर :- अपनी आत्माकी सेवा करे. उसमें क्या? परकी सेवा करता हूं ऐसा माने वल भ्रम अज्ञान (है). दूसरा कर सकते नहीं कुछ. शरीरकी करते नहीं. यल शरीर मिट्टी, जड है. उसमें रोग आता है तो क्या मिटा सकता है आत्मा?

मुमुक्षु :- शरीर परमें है.

उत्तर :- परमें है. तुम्हारा है शरीर? यल तो जड है. पैसा तो परमें गया, शरीर परमें गया ऐसा कहते हैं.

मुमुक्षु :- शरीर भी परमें जाता है और राग भी परमें जाता है.

उत्तर :- ँससे भी सूक्ष्म बात यहां तो चलती है. अंदरमें जाते है न. शरीरका कर सके, कोई देशका आत्मा कर सके... प्रेमचंदज्ज! या मिल का कर सकते हैं.. सबका आना चालिये न.

मुमुक्षु :- कर सकता है ँसलिये पगार देते हैं.

उत्तर :- पगार देते हैं वल तो पुण्य उसका है उस अनुसार बाहर आता है. उसमें है क्या? थोथा है. समजमें आया? वल आयेगा अभी विजान अंदरमें.

यहां तो कहना है कि आत्मा वस्तु है चिदानंद प्रभु अनादि अनंत, वल अपने सिवा परपदार्थ, देश, कुटुंब, शरीर का कुछ कर सकता नहीं. कोई कहे के लम परकी सेवा करते हैं, वल मूढ जव है.

मुमुक्षु :- यल तो राजकोट में आपने कहा था.

उत्तर :- राजकोट में सुनाया था गांधीज्जको. गांधीज्ज व्याज्यानमें आये थे. (संवत) १९९६, जेठ सुद १३, (संवत) १९९५में, जेठ सुद १३. गांधी वहां थे. मोहनवाल गांधी. व्याज्यानमें आये थे. मोहनभाईके मकान में. कहा था, कोई भी परद्रव्यकी मैं दया पाल सकता हूं, ऐसा माननेवाला अज्ञानी मूढ है. बादमें याद करते थे. उसे बहुत याद नहीं करना. नेमिचंदज्ज! उस वक्त सत्मा बडी थी. गांधीज्ज आये थे उस समय. उसका है न? देसाई, महादेव देसाई. गांधी थे... और उसकी वल स्त्री थी न? कस्तुरबाई. वल चार बार आयी थी व्याज्यानमें. ९५ का योमासा था न. उसके घरे आहार था, आणंदभाई. उसके पिता नानावालभाई. उसके घर पर उसका मुकाम था गांधीज्जका. दश-दश लज्जर रुपये भरचे. उस मकान में योमासा था हमारा. तो आये थे. यल बात है अनादिकी लम तो वल कहते थे उस समय भी.

लम लोगोंका कल्याण कर सकते हैं और परकी पर्याय में सुभी कर सकता हूं और परकी दया में पाल

सकता हूँ. वल भाव आये राग, परंतु राग से परकी दया पल सके जैसे तीन काल लोक में ऐसी स्थिति वस्तुकी स्थिति नहीं (है). प्रेमचंदज्ज! तुम्हारे लिये वल सब नया है. हां कलते हैं. सारा दिन उसकी मलका करते रहे. वल तो कुछ सुनने को नहीं मलवा होता. समजमें आया? वहां तो आत्मा अपनेको छोडकर कोर दूसरी चीज को सुभी कर सके, दुःभी कर सके, अनुकूलता दे सके, प्रतिकूलता दे सके, तीन काल तीन लोकमें नहीं. क्योंकि जगतकी चीज अपनेसे टीकर बलवती रहती है. वल परके कारण से उसमें बलवे ऐसी वस्तुकी स्थिति नहीं. सर्वज्ञ भगवान त्रिलोकनाथ तीर्थकरदेव जगतचक्षु डेवली, उन्होंने ऐसा कला और ऐसा है. तो अब पर का कर सके नहीं, शरीरका कर सके नहीं. तो करे क्या अज्ञानभाव से? राग और द्वेष. शुभाशुभभाव दया, दान, व्रत, भक्ति, काम, क्रोधका भाव वल विकार है. व्रत, तप, अपवास, भक्ति, पूजा, हिंसा, जूठुं, चोरी आदि भाव दोनों विकार है. अज्ञानी विकार करे और विकारका इल चार गति के दुःभको भोगे.

मुमुक्षु :- परंपरासे.. ?

उत्तर :- परंपरा किसने कला? सेठ! परके उपर डालो. हमें तो कुछ नहीं है. नहीं सेठ? आलाला..! पर कराते नहीं. वल भी आयेगा अभी. वहां तो वहां सम्यग्दर्शनकी बात निःशंक चलती है न निःशंक. धर्मीज्जव तो अपना चैतन्यस्वरूप शुद्ध आनंददल धन उसके अंतर्भुज होकर प्रतीति करनेवाला बलिर्भुजका विकल्प आदि अपना नहीं, ऐसा अनुभव करनेवाला ज्जव धर्मी कलनेमें आता है. तो वल धर्मीका निःशंक भाव क्या है वल बात चलती है. समजमें आया? थोडा चला है वहां.

‘वहां शंका नाम संशय का भी है...’ है? पहली पंक्ति उपर. उपर. वहां धर्मास्ति अक तत्व भगवानने देभा है. वहां सिद्ध होता है लेकिन अभी सब कहां ले? अक अधर्मद्रव्य है—वस्तु है तत्व जगतका. कालाणु है और परमाणु है. वल सूक्ष्म वस्तु है. और द्वीप, समुद्र असंज्य द्वीप और समुद्र है. ऐसा हम रहते हैं न (वल) जंबुद्वीप (है), तो जैसे जैसे असंज्य द्वीप समुद्र वहां तीरछा चारों तरफ हैं. और ‘मेरु पर्वत आदि दूरवर्ती पदार्थ हैं...’ मेरु दूर है लाभ योजनका जंबुद्वीपके मध्यमें. ‘तीर्थकर, चक्रवर्ती आदि अन्तरित पदार्थ हैं;...’ वर्तमान तीर्थकर और चक्रवर्ती नजदीकमें है नहीं, दूर है. वल ‘सर्वज्ञ के आगम में जैसे कहे हैं, वैसे है या नहीं?’ ऐसी शंका नाम संदेह मिथ्यादृष्टिको होता है. समजमें आया? मिथ्या(दृष्टि) अर्थात् पापी प्राणीको ऐसी शंका उत्पन्न होती है. सेठ! पापी. सम्यग्दृष्टि धर्मी, मिथ्यादृष्टि पापी.

मुमुक्षु :- पुण्यवाला कौन? पुण्य रह गया.

उत्तर :- पुण्य-पाप दोनों पाप ही है. पुण्य है क्या है उसमें? रागकी मंदता दया, दान, व्रत, आदि शुभभाव वल भी पाप है. आत्मासे भिसककर भाव होता है. वल कोर आत्माकी चीज नहीं. आलाला..! बहुत कठिन बात. जगत को धर्म समजना. अनंत अनंत कालमें कभी किया नहीं. चोर्पासी

के अवतार (में) मर गया अवतार कर कर. आलाहा..!

कहते हैं कि वह सर्वज्ञ के आगममें भगवान त्रिलोकनाथ... रात्रिको पूछते थे न कोई ऐसा? तुम नहीं थे. भूगोलकी बात तो जैनेके हिसाब से भिन्न नहीं. भूगोल का क्या काम है? यहां आत्माका काम है. समझमें आया? यहां तो आत्मा(की) पहली बात है, पीछे भूगोल-कुगोलकी बात है. अपना आत्माकी क्या चीज है वह ज्ञाने बिना भूगोल-कुगोलकी बात यथार्थ ज्ञाननेमें आती नहीं. समझमें आया? यहां तो कहते हैं कि त्रिलोकनाथ सर्वज्ञ परमेश्वरने जो वह मेरु पर्वत, तीर्थंकर, चक्रवर्ती दूरवर्ती सूक्ष्म परमाणु आदि देजे हैं ऐसा लोग कि नहीं? ऐसी शंका करनेवाला मूढ़ मिथ्यादृष्टि है. समझमें आया? उसको धर्म सम्यग्दर्शन है नहीं. आलाहा..!

‘वे सर्वज्ञके आगममें जैसे कहे हैं, वैसे है या नहीं? अथवा सर्वज्ञ देवने वस्तु का स्वरूप अनेकान्तात्मक कहा है...’ भगवान त्रिलोकनाथने अनेकान्तात्मकका अर्थ प्रत्येक वस्तु अपने से है, परवस्तु से नहीं जैसे अनेक धर्मवाली चीज देजी है. अपना आत्मा आत्मा से है, परपदार्थ से नहीं. परपदार्थ परपदार्थ से है, अपने आत्मा से नहीं. ऐसा जो अनेकांत धर्म—स्वभाव कहा है ‘सो सत्य है या असत्य? – जैसे सन्देह को शंका कहते हैं. जिसके यह न हो उसे निःशंकित अंग कहते हैं...’ आलाहा..! जिसको सम्यग्दर्शन और धर्म प्रगट हुआ हो उसको यह शंका होती नहीं. आलाहा..! बहुत सूक्ष्म बात. जगतको कुछ भिन्न नहीं, बेचारे जैसे ही रहते हैं. बिचारा समझते हैं? वराकां-भिजारा. भिजारा है लों अबजोपति, करोडोपति रांका भिजारी है.

वह दरबार आये थे न अकेलार यहां. भावनगर दरबार है न. अके करोडका तालुका है. अके सालकी करोडकी उपज है. आये थे व्याख्यानमें. यहां तो आते हैं न सब बडे बडे. उसको अकेलार कहा था कि दरबार! अके मासिकमें जिसको दस हजार, लाज लेना है तो वह मांगनेवाला भिजारी (छोटा) है, और बारह महिने पांच करोड या करोड जिसको लेना है वह बडा भिजारी है. कहा था. सेठ! यहां कहां हमारे पास मज्जन है? कृष्णकुमार आये थे. दो बार आये थे. गुजर गये बिचारे. भावनगर दरबार दो बार यहां आये थे. अके बार ८७में आये थे और दूसरी बार २००८की साल. मानस्तंभ हुआ न. पांच हजार लोग आये थे बाहर से.

अरे..! भिजारा है. आत्मा क्या चीज है? उसमें क्या संपदा है? उसमें क्या ऋद्धि-समृद्धि पडी है? समझमें आया? आलाहा..! आता है कि नहीं वह बनारसीदासमें नहीं?

रिद्धि सिद्धि वृद्धि दीसै घटमें प्रगट सदा,

अंतरकी लखीसौं अजयि लखपति है,

दास भगवंत के उदास रहे जगत सौं

सुभिया सदैव जैसे जव समकित्ती हैं. (मंगलाचरण पद ७)

धर्मी गृहस्थाश्रममें लवे लो. आलाला..! परंतु रिद्धि, सिद्धि, वृद्धि अपनेमें देखते हैं. मेरा आनंद और ज्ञानकी समृद्धि मेरे पास है. यह रिद्धि धूलकी.. समझमें आया? मिट्टी-धूल वह तो जड स्वामी. उसका स्वामी होता है तो वह जड है. तैसा का स्वामी पाडा होता है. पाडा समझे? तैसा. यह तैसा नहीं होती है? उसका स्वामी पाडा होता है. जैसे जडका स्वामी जड होता है. लक्ष्मी मेरी है वह माननेवाला जड है. अये..! समझमें आया?

यहां कहते हैं कि सम्यग्दृष्टि जवको अपनी ऋद्धि अपनेमें दिखती है. रिद्धि-सिद्धि अपने में सिद्धि है. शांत ज्ञानानंद स्वभावकी दृष्टि दुई तो अपनी सिद्धि अपनेमें दिखती है. रिद्धि-सिद्धि वृद्धि कहते है कि नहीं? उसको पयास लज्जरका पगार था लाज लो गया, उसको पयास लाज लो गया, पांच करोड लो गया. वह वृद्धि नहीं. अपनी संपदाकी दृष्टिमें शुद्धिकी वृद्धि जो होती है उसको वृद्धि मानते हैं. आलाला..! 'रिद्धि सिद्धि वृद्धि दिसे घटमें प्रगट सदा,' समझमें आया? आलाला..! दास भगवंत के ... त्रिलोकनाथ परमात्मा परमेश्वरका दास है. 'दास भगवंत के उदास..' सारी दुनिया से मैं भिन्न हूं. मुझे परपदार्थ से कुछ संबंध है नहीं. आलाला..! 'दास भगवंत के उदास रहे जगत सौं सुभिया सदैव.' यह सम्यग्दृष्टि जगतमें सुभी है. राग और शरीर से अपनी चीज भिन्न है ऐसा अंतरमें आनंद का भान-बोध हुआ वह जगतमें सुभी (है). 'सुभिया जगतमें संत दुरिजन दुःभिया.' समझमें आया? अपनी चैतन्य ऋद्धि आनंदका भान हुआ और आनंदकी पर्यायिका स्वाद अंदरमें आया वह सुभी जगतमें है. बाकी सब दुःभिया है. नेमियंदज! पैसा तीस लाज का मकान किया है न जंगलमें. दस लाजका अंदर है. वहां ले गये थे न? दिल्ली लम आये थे न. बाहर ले गये थे. सात माईल दूर है. बहुत दूर है. वहां ले गये थे. ... चलता था सब. धूलमें है नहीं. वह अपनी चीज है? वह तो जडकी चीज है. आलाला..!

सुभिया सदैव जैसे जव समझिती है. आत्मा आनंद शांत स्वरूप पूर्ण आनंद और ज्ञान से भरा है ऐसी अंतरमें अंतर्मुख होकर दृष्टि और भान हुआ, तो वह जगत में सुभी है. बाकी सब अज्ञानी प्राणी मिथ्या भ्रम में पडा है, वह सब दुःभी है. चाले तो बादशाह लो या चाले तो राजा या देव लो, वह सब प्राणी दुःभी है आत्माकी ऋद्धि समझे बिना.

यहां कहते हैं, 'जैसे संदेह को शंका कहते हैं. जिसके यह न लो उसे निःशंकित अंग कहते हैं तथा यह जो शंका होती है सो मिथ्यात्वकर्म के उदय से होती है;...' अये..! सेठ! कर्म, कर्म है न? वह निमित्त है और भ्रमणा होती है अज्ञानीको अपने से, ऐसा कहते हैं देओ. सोनगढमें ऐसा मानते हैं. दूसरे दूसरा मानते हैं ऐसा कहते हैं. बात सत्य है. वहां सेठ थे न. बडा बुंदेलखंडका बादशाह है वहां. धूलमें ली नहीं है. समझमें आया? क्या विभा है अंदर? कौंसमें है देओ. 'मिथ्यात्वकर्म के उदय से (उदय में युक्त होने से)...' यह अपनी तरफसे है. जड कर्म है उसका जो पाक आता है

तो अंदर अपनी दृष्टि पर उपर जाती है तो उसको निमित्त कलनेमें आता है. ब्रमण्डा अज्ञानी करते हैं. परमें सुख है, पर से मुझे लाभ होता है, मैं दूसरे को लाभ पहुंचाता हूं, यह सब अज्ञानीका ब्रम पापंड है. समझमें आया? यह कलते हैं देओ.

‘पर में आत्मबुद्धि होना...’ क्या कलते हैं देओ! शरीर मेरा है, शरीरका मैं काम कर सकता हूं, देशका मैं काम कर सकता हूं, परको में लाभ पहुंचा सकता हूं, यह सब परमें आत्मबुद्धि मिथ्याब्रम अज्ञान है.

मुमुक्षु :- बाहरका मानना सब छोड देना पडे.

उत्तर :- करता कहां है? मानता है. धूलमें भी कर सकता नहीं. कल था न, अकबार रात्रीको कल था. ४० साल उम्र स्त्रीकी हो और ४५ सालकी अपनी उम्र हो. चालीस और पांच. मरने पडा हो. जिज्ञासा नहीं है जिवानेकी भावना नहीं है? तो क्या जिव सकते हैं? आयुष्य पूरा हो तो जवास हो जाये. उसका क्या पर कर सकता है? सबसे ध्यारी स्त्री जिसको अज्ञानी कलते हैं अर्धांगना—आधा अंग है. धूलमें नहीं है. अंग कैसा तेरे? आलाला..! उसको प्रिय में प्रिय गीनते है उसको भी जिव सकते तो नहीं और दूसरे का काम कर सकते हैं? नेमियंदज्ज! क्या मिल का काम कर सकता है आत्मा? नेमियंदभाई के उपर डालते है न. अये..! पंडितज्ज! सेठ! बीडीका काम कर सकते है? पयास वाज, साठ वाज.

मुमुक्षु :- बाहरमें सब जैसा ही मानता है.

उत्तर :- ईसलिये तो कलनेमें आता है.

यहां कलते हैं कि ‘पर में आत्मबुद्धि होना उसका कार्य है.’ मिथ्याब्रद्धाका कार्य क्या? कि पर मेरा है और मैं परका कर सकता हूं वह उसका कार्य है. समझमें आया? है? है उसमें नेमियंदज्ज? कार्य है न. पहले कल वह. मिथ्यात्व कर्मके उदय से जो मिथ्यात्व होता है, मिथ्यात्व (अर्थात्) विपरीत मान्यता. वह विपरीत मान्यता का लक्षण क्या कलते हैं? कि परमें आत्मबुद्धि होना. समझमें आया? शरीरका मैं कर सकता हूं, देशको मैं सुजी कर सकता हूं. समझमें आया? और देश अनुकूल हो और मुझे आशीर्वाद मिले तो मेरा लाभ होगा, यह सब मिथ्या ब्रांतिका कार्य है. कलो, सेठ! क्या है? आलाला..!

पर में... अक ही शब्द पडा है. अपना चिदानंद भगवान के सिवाय... सिवाय कलते हैंन? अवावा. पुण्य और पापका भाव जो होता है विकल्प शुभ, अशुभ राग भी मेरा है यह आत्मबुद्धि मिथ्याब्रांति अज्ञान है. आलाला..! मलान पाप है. कसाईजाने का पाप से भी... परमें आत्मबुद्धि और परका मैं कार्य कर सकता हूं जैसी मान्यता कसाई के पाप से भी बडा पाप है. लोगों को मालूम नहीं जैसे के जैसे (यवे जाते हैं). है?

‘पर में आत्मबुद्धि होना उसका कार्य है. जो परमें आत्मबुद्धि है, सो पर्यायबुद्धि

है...’ शरीरबुद्धि है. शरीर मेरा है और शरीर का मैं काम (कर सकता हूँ). पर्याय अर्थात् शरीर यहां लेना. समझमें आया? मैं जैसे रभुं वैसे शरीर रह सकता है. और पीछे जैसे बिगाडना याहूँ उसको बिगाड सकता हूँ. यह शरीर जड मिट्टी है उसका स्वामी होता है. वह जडका स्वामी है. पर्यायबुद्धि, शरीरबुद्धि है. आलाहा..! और परीषदमें सदुपयोग कर सकता हूँ परके लिये. मूढ है. यह तो मिट्टी, जड है. उससे तेरा कार्य होता है? समझमें आया? आलाहा..! ‘पर मैं आत्मबुद्धि होना...’ यह परमें आत्मबुद्धि वह पर्यायबुद्धि. पर्याय अर्थात् शरीर मेरा है ऐसी बुद्धि बिना परका मैं कार्य कर सकता हूँ ऐसी बुद्धि होती नहीं.

‘और पर्यायबुद्धि भय भी उत्पन्न करती है.’ शरीर मेरा है, पर वस्तु मेरी है ऐसा माननेवाले को भय भी उत्पन्न होता है. शरीरमें रोग आया तो आलाहा..! मर जाऊंगा. कौन मरे? तुम तो त्रिकावी चीज हो. समझमें आया? आलाहा..! ऐसा रोग आ जाये. आलाहा..! देओ न कल, वह बाई आती थी. आपकी समधन ... सास आई थी न कल. आलाहा..! महाराज! मुझे कुछ आशीर्वाद दो. आलाहा..! टिंगंबर है. भावनगर. अपने चंद्रभाई है न, उसके छोटे भाईकी यहां शाही की है, टिंगंबरमें किया. वह आयी थी. टिमाग घूम गया है. आलाहा..! तीनलोकका नाथ चैतन्य, सर्वज्ञ प्रभु... पागलपने में. आलाहा..! पागल है. उसकी बेटी आयी थी. रो मत आ! रो मत यहां मत रो. ओहो.. ऐसा करके रोने लगे. वह जाने कि महाराजके पास जाये तो महाराज से कुछ हो. हमारे पास कुछ नहीं है.

मुमुक्षु :- आशीर्वाद दे तो ठीक हो जाये.

उत्तर :- आशीर्वाद से रोग मिट जाये? शरीर में रोग होता है वह तो उसके कारण से होता है. उसमें आत्माको क्या? आलाहा..!

कहते हैं कि ‘पर्यायबुद्धि भय भी उत्पन्न करती है.’ आलाहा..! ‘शंका भयको भी कहते हैं,...’ शंका को भय भी कहने में आता है. ‘उसके सात भेद हैं - ईस लोक का भय...’ अरे..! ईस लोक में मृत्यु तक अनुकूल सामग्री रहेगी या नहीं रहेगी? ऐसा भय मूढ जवको उत्पन्न होता है. सम्यग्दृष्टि धर्मिको ऐसा भय उत्पन्न होता नहीं. समझमें आया? आलाहा..! ईस लोक में मैं जिंदा रहूंगा, तबतक सब सामग्री रहेगी? स्त्री, कुटुंब, मकान, आबड़ क्या होगा? ऐसा डर, शरीरको अपना माननेवाले को ऐसा भय शंका उत्पन्न होती है. शरीर ही अपना नहीं है तो दूसरी चीज क्या अपनी है? अपना देश कहते हैं न? ईसमें भी आया था. ‘जुओ और जुने दो.’ केलेन्डर है न? कल केलेन्डर आया है भाई! मालूम है न? बयाना, ब्याना. ब्याना का केलेन्डर. भगवानकी मूर्ति है न. हम गये थे न. तो पांचसो साल पहलेकी मूर्ति है सीमंधर भगवानकी. लोगों को ऐसा लगा कि सीमंधर भगवानकी यहां क्यों स्थापना की? सीमंधर भगवानकी प्रतिमा मूल यहां बयाना है बयाना. उस तरह

बयाना है न? वहां मूल मंदिरमें है. गृहस्थ.. परंतु हम गये थे. संघ था पांचसो लोगो का. लिजा है उसमें कि वहां कानजस्वामी आये थे. छ हज़ार रुपया दिया था उसको. बडा भाई साथ में था. दिया है राजकोटके. ज्ञानते हो? करोडपति है वह. बैठे है पीछे वह. उसका बडा भाई साथमें थे. छह हज़ार रुपये दिये थे उसने. दो हज़ार तो उसने दिया अभिषेक करके. मलाविट्टेकी सीमंघर भगवानकी प्रतिमा पांचसो साल पहलेकी है. वहां तो... समझमें आया? है उसमें देओ! ... यह प्रतिमा है वहां, पांचसो साल पहलेकी. वेदी पर, बयाना में. हम गये थे. अक हज़ार लोग थे. श्री १००८ सीमंघर स्वामीकी प्राचीन संवत् १५०७, १५०७ की प्रतिमा है. सीमंघर भगवान उपर लिजा है. ज्वंत स्वामी लिजा है. देओ भाई क्या है? जवता स्वामी भगवान बिराजते हैं मलाविट्टे में. मलावीर आदि भगवान तो भोज पधारे हैं. वे तो अशरीरी हो गये हैं. यह तो बिराजमान मलाविट्टे में वर्तमान मौजूद शरीरसहित है. पांचसो धनुषका टेल है, करोड पूर्व का आयुष्य है. वर्तमान समवसरण में प्रभु बिराजते हैं. १५०७की (है) भाई!

मुमुक्षु :- परउ साल.

उत्तर :- हां, परउ साल (पहलेकी). उस समय हम गये थे तो ५१६ साल. ५१६ साल पहलेकी है. सात साल हो गये न. (संवत्) २०१३की साल में गये थे. राजस्थान, द्विगंबर जैन बडा मंदिर, बयाना, जिह्वा भरतपुर, राजस्थान औसा लिजा है. प्रसिद्ध आध्यात्मिक संतश्री कानजस्वामी संघ सहित १९७० में दर्शनार्थ पधारे थें, तब गद्गद् हो गये. फिर मैंने तो कहा था, भगवान जैसे हैं. वहां कहा था. सिंमतभाई थे?

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- तुम थे?

मुमुक्षु :- सुना था.

उत्तर :- सुना था. मैंने तो कहा था कि भगवान बिराजते हैं मलाविट्टेमें. हम वहां थे. वहां से हम आये हैं. कहा था हज़ारो लोगो के बीचमें. यह भगवान बिराजते हैं. समझमें आया? लोग बहुत थे. हज़ारो लोग. गांव छोटा है. २५-३० घर थे. ५०० लोग तो हमारे साथ थे. और ५०० आकर के पधारे थे. कोई ब्रह्मचारी राजकुमारने लिजा है. आग्राका है. आग्रा.. जैनधर्मभूषण ब्रह्मचारी राजकुमार.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- आग्राके हैं. वह वहां आये थे कुछ करनेको. चक्रपाल. सिद्ध चक्रपाल. फिर यह विधानंदज आये थे.

भगवान बिराजते हैं मलाविट्टे में परमात्मा साक्षात् केवलज्ञानी हैं. अक सेकंडके असंख्य भागमें

तीन काव तीन लोक ज्ञानते हैं. नमो अरिहंताणं पदमें बिराजते हैं. महावीर भगवान आदि तो सिद्ध हो गये. नमो सिद्धाणं. उनको शरीर नहीं, वे तो सिद्ध हो गये. पांच नमोकार (मंत्र) तो याद है कि नहीं? उसका अर्थ भी बराबर नहीं आता हो. आहोहा..!

यह यहां कहते हैं, परमें आत्मबुद्धि होना सो भ्रमणाका कार्य है. और पर्यायबुद्धिसे भय भी उत्पन्न होता है. आलोक का भय होता है उसको. मेरा आलोक तो मेरे पास है, धर्मी ऐसा ज्ञानता है. स्त्री, कुटुंब, परिवार आलोक है—यह मेरा आलोक है नहीं. 'परलोक का भय,...' अज्ञानीको परलोक भय (होता है कि) कहां जाऊंगा? यहां—से मरकर कहां जाऊंगा? ऐसा भय अज्ञानीको होता है. धर्मी जबको आत्मज्ञान है, उसको परलोकका भय है नहीं. मेरा परलोक भी आत्मा और आलोक भी आत्मा है. समझमें आया? आहोहा..!

कहते हैं, तीसरा. 'मृत्यु का भय,...' देह छूटनेका भय. आहोहा..! मर जायेंगे? कौन मरे? आत्मा मरे? चंद्र मरे? सूर्य मरे? मरे कौन? चंद्र मर जायेगा कभी? सूर्य मर जायेगा? जैसे आत्मा मरे? आत्मा तो अनादि अनंत है. कल आया था न दोपहोरको? दोपहोरको आया था. स्वयंसिद्ध भगवान अनादि सत्ता चैतन्य भिन्न है. अनंत काव रहेगा. वर्तमान क्षणिक जितना नहीं. नित्य उद्योतमय है. ओहोहो..! जैसे आत्मा को मृत्युका भय नहीं. अज्ञानी को मृत्युका भय होता है. लाय लाय मर जायेंगे. कौन मरे? आत्मा जन्मता नहीं, आत्मा मरता नहीं. शरीरके संयोगको जन्म कहते हैं और शरीरके वियोगको मृत्यु कहते हैं. आत्माको जन्म-मरण है नहीं. आहोहा..! जबर नहीं, अपनी चीजकी जबर नहीं. मृत्युका भय.

'अरक्षा का भय,...' कोई रक्षा करे तो मैं रह सकुं. रक्षा न करे तो कैसे (रहुं)? परंतु किसकी रक्षा? त्रिकाव है न. अरक्षा है कहां? 'अगुप्ति का भय,...' गुप्त रहूं तो मेरी रक्षा हो. गुप्त रहूं, अगुप्ति है ईसलिये. यह तो गुप्त ही है, क्या कोई प्रवेश करता है अंदरमें? शरीर, वाणी, मनका प्रवेश यह भगवान आत्मामें है नहीं. यह तो भिन्न है. यह अगुप्तिभय अज्ञानीको होता है, ज्ञानीको होता नहीं. 'वेदना का भय,...' शरीर में रोग, रोग ऐसा रोग आवे (तो) अज्ञानीको त्रास लाय.. लाय.. यह क्या हुआ? शूल आया. शूल आता है न शूल? डबल न्युमोनिया. क्या कहते हैं तुम्हारा रोग अभी? हार्ट अटैक, यह अभी बहुत बला है. यह क्या कहते हैं जुनका? ब्लड प्रेशर. और तीसरा? केन्सर. यहां केन्सर, यहां केन्सर, सिर का केन्सर, यहां केन्सर.. आहोहा..! बहुत सुना है. त्रास हो जाये लाय.. लाय..! सब व्याधिका उपचार है. क्षय का भी उपचार मानते हैं. यह तो यहां है न. होस्पिटल बडा है न. अथरी, अथरी. केन्सरका कोई उपाय नहीं है, मर जायेंगे. कौन मरे? देह तो नाशवान है, वह तो नाश होगा. तेरा कहां नाश है? तुं तो अविनाशी आत्मा अनादि अनंत है. आहोहा..! अज्ञानीको मृत्युका भय है. समझे?

वेदनाका भय रोग रोग. अकस्मात्. अकस्मात् हो जायेगा, बिजली गिरेगी, मकान गिरेगा, सर्प काटेगा, सिंह ले जायेगा, योर ले जायेगा, अकस्मातका भय अज्ञानीको है. ज्ञानीको अकस्मात का भय है नहीं. अकस्मात कुछ होता ही नहीं. मैं तो चिदानंद आत्मा अनंत आनंदका पिटारा हूं. मेरे पिटारे में किसीका अधिकार नहीं है. आह्लाहा..! धर्म किसको कहते हैं उसकी ખબर नहीं. समझमें आया? 'जिसके यह भय हों, उसे मिथ्यात्व कर्म का उदय समझना चाहिये;...' उसको मिथ्यादृष्टिका विपरीत अभिप्राय, जैनदर्शनसे, आत्मासे विपरीत मान्यतावाला ज्ञानने में आता है. आह्लाहा..! समझमें आया?

'सम्यग्दृष्टि होने पर यह नहीं होते.' आत्मा राग और पुण्यकी क्रियासे भिन्न है, ऐसी आत्माकी दृष्टि जब हो तो ऐसा भय उसको होता नहीं. मैं तो नित्यानंद प्रभु हूं. समझमें आया? यह एक ओल कला—निःशंक. धर्मी जब निःशंक होता है. अज्ञानीको शरीर के रोग (प्रति) भय आया करता है. आह्लाहा..! और परका मैं कर सकता हूं. अरे..! मेरेसे परमें न हुआ कुछ, मैं ठतनी ठतनी तैयारी की (लेकिन हुआ नहीं), ऐसी अज्ञानी की मान्यता है. परका क्या करे? आह्लाहा..! शरीरमें भी श्वास जब रुक जाता है. देने जाये मृत्यु के समय, साध्य हो तो. श्वास नाभी से हट गया है. नाभी है न यहां. श्वास चलता है वह जड है. यहांसे यहां तक. वह श्वास जब स्थान छोड देगा मृत्युके टाईममें. साध्य ज्याव हो तो छोड देगा स्थान. ऐसा होगा. कहीं नीचे नहीं जायेगा. थोडा दोरावा. बे-दोरा. दोरा समझते हैं? दोराको क्या कहते हैं? धागा. धागा कहते है. एक धागा, दो धागा नाभी से छूट जाता है (मृत्यु) पहले. ऐसा होगा, कटक निकल जायेगा. ज्याव है कि यहां से छूट गया नाभी से. कर न नीचे. तेरा कार्य हो तो, तेरेसे होता हो तो. आह्लाहा..!

मुमुक्षु :- डोक्टर मिले तो हो जाये.

उत्तर :- धूल में डोक्टर मर जाते है. डोक्टर मिले, पैसे ञर्ये तो मिल जाये. धूल भी नहीं मिलती. आह्लाहा..!

हमारे यहां शिवलाव पटेल थे न. वह वल्लभ पटेल नहीं? वल्लभभाई और विठ्ठल सेठ. उसके कुटुंबी थे. यहां आये थे, रहते थे. उसको यहां नाभी से श्वास हट गया. यहां व्यायान सुनते थे. अलुत साल तक रहते थे. शिवलाव पटेल है. किस गांवके थे? करमसद. करमसद है न. गुजरात में ..करमसद. विठ्ठलपटेल, वल्लभ पटेल सब करमसद के. करमसद है आणंदके पास. हम गये थे. दुकान थी न. बीडी लेने का. ६७-६८की साल थी. संवत् ६७-६८. यहां बीडी वरीयाली होती है न वरयाली समझते हैं? सौंझ. सौंझ का पानी डालकर बीडी होती है यहां. बीडी समझते हैं. यह तमाकुवाली बीडी होती है न. तो तमाकुमें सौंझका पानी डालते है. ऐसी बनाते हैं यहां. तो हम लेनेको गये थे. अलुत बडा एक पटेल पटेल था कोई. वह तो दुकान उपर थे. पालेज से. ६५-६६की बात होगी. तो यहां के रहनेवाले है.

उसको जब रोग हुआ. यहां रहते थे. वह शींग जाते थे. शींग क्या? मुंगझली. मुंगझली कहते हैं ने? मुंगझली जाई और यहां आहार किया समितिमें. आहार करके आये, बैठे. हम भोजन करके घुमने को निकले थे. कहा, क्या है पटेल? कहे, अंतकिया. जैसे बोले. क्या है? अंतकिया. आभरी किया है. क्यों? श्वास हट गया. बैठे थे जैसे. नीचे बैठे थे. श्वास नाभी से हट गया. क्या हुआ कुछ जबर नहीं. हम भोजन करके अभी आया हूं. रोग कुछ नहीं था. परंतु मुंगझली जाई कर्यी. कर्यी सेकते हैं न. यहां समितिका आहार बहुत अच्छा है. ... होता है न. यहां तो बहुत लोग आते हैं. जाकर आये और अकदम यहां बैठ गये. उद घंटे रहे. डोक्टर यहां थे. धर्म.. धर्म.. अये..! धर्मचंद्रज तुम्हारा. उसने ईजेक्शन दिया. उद घंटा. ईजेक्शन दिया पूरा हो गया. देह छूट गया. आहाहा..!

श्वासकी किया नाभी से हटकर जब डींची चलती है उसको नीचे बिठानेकी अपनी ताकात नहीं. वह परका कर सके? अये..! सेठ! वह तो दृष्टांत देते हैं. प्रत्यक्ष है न सब. हम परका कर सकते हैं, पर को सुभी कर सकते हैं, पर को आहार दे, पानी दे—जैसा धूलमें भी नहीं कर सकते. वह तो जगतकी चीज है. जगतकी चीज उसके कारण से यहां जाती-आती है. समझमें आया? और उसका कुछ पुण्य हो तो संयोग मिले, पाप हो तो न मिले. तो उसके कारण से. तुम दे सकते हो? आहाहा..!

यहां वह कहते हैं कि सम्यक्दृष्टिको जैसा अभिमान परका होता नहीं. मैं परको सुभी कर सकता हूं जैसा नहीं होता. मिथ्यादृष्टिको जैसा (है कि) मैं सेवा करता हूं. परकी सेवा करता हूं. डोक्टरको अभिमान बहुत होता है. परकी सेवा. अक डोक्टर आया था न. दूसरा परकी सेवा करता हूं. हम समझते हैं सब. सेवाका अर्थ वह है कि मुक्त में थोडा काम करे तो अपनी प्रसिद्धि हो तो डोक्टरपना चले. समझमें आया? अये..! सेठ! हमने तो सबको अहोत को देखा है न. डोक्टर-आक्टर. यहां तो ६० साल तो निवृत्ति लिये हुआ है. दुकान छोड़ी उसको ६० साल हुआ. समझमें आया? दुकान उपर भी निवृत्ति थी. पिताजीकी दुकान थी. हम तो माव लेनेको जाते थे मुंभई आदि. ... सब जानते हैं कि सेवा कौन करते हैं. वह वकील भी जैसे गप्पा मारे. लोगों को हम अनुकूल कर देते हैं. जैसा कहते हैं. जैसे लेते है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- इपये. वह .. वकील में पहले नंबरमें गिननेमें आते थे. अडा वकील. उसको .. लेते. अक दिन का दोसो इपये. अक दिन के दोसो हों. उसमें क्या? वकीलात करते हैं तो किसीको जिता देते हैं. धूलमें भी नहीं करते. वह तो उसका पुण्यका उदय हो तो जैसा बनता है. बराबर है? यहां कहते हैं सम्यक्दृष्टिको होने पर, वह भाव परका कार्य में करता हूं और पर से मेरेमें कुछ होता है जैसी दृष्टि धर्मीकी होती नहीं. वह दृष्टि हो तो वह अधर्मी है. आहाहा..! अक बोल हुआ. वह अक बोलकी पेटाभेदकी बात करते हैं.

‘प्रश्न :- लयप्रकृति का उदय तो आठवें गुणस्थान तक है;...’ प्रभु! आप तो कहते हैं

सम्यग्दर्शन आत्माका ज्ञान हुआ, आत्मधर्मी हुआ तो उसको भय है ही नहीं। हम तो सुना है शास्त्रमें कि आठवां गुणस्थान. यौथा गुणस्थान सम्यक् धर्म, पांचवा श्रावक. सव्ये श्रावक हों. यह बाडेके वल श्रावक नहीं है. और छठा गुणस्थान सव्या मुनि, संत मुनि सव्ये हों. जैसे मुनि तो अभी है नहीं कोठ. समजमें आया? और सातवे श्रेणी और आठवें में धारा. तो कहते हैं कि आठवें गुणस्थान तक तो भयका उदय होता है. शिष्यका प्रश्न है. और तुम कहते हों कि धर्मीको भय नहीं है. 'उसके निमित्त से सम्यग्दृष्टि को भय होता ही है, फिर भयका अभाव कैसा है?' शिष्यका प्रश्न है.

'समाधान :- कि यद्यपि सम्यग्दृष्टि के चारित्रमोह... ' अस्थिरमोह के कारण 'भेदरूप भयप्रकृति...' अस्थिरमोह का पेटा भेद. यह भयके उदयसे जरा भय होता है. 'तथापि उसे निर्भय ही कहते हैं; क्योंकि उसके कर्म के उदय का स्वामित्व नहीं है...' भय थोडा हो, परंतु स्वामी नहीं. मेरी चीज नहीं. मैं तो आनंदकंड ज्ञाता-दृष्टा हूं. आलाला..! जैसे धर्मीको भय होनेपर भी भयका स्वामित्व होता नहीं. आलाला..! भारे धर्म भई जैसा! समजमें आया? आलाला..!

'और परद्रव्य के कारण अपने द्रव्यस्वभाव का नाश नहीं मानता.' देओ! कोठ सर्प कांटे, कोठ सिंह आ जये, कोठ तलवार से मारे. तो मेरा मृत्यु होता है जैसा मानते नहीं. वह तो शरीर का नाश है. नाशवान का नाश होता है. मेरा कहां नाश होता है? समजमें आया? 'उदयका स्वामित्व नहीं है परद्रव्य के कारण अपने द्रव्यस्वभाव का नाश नहीं मानता.' कर्म के कारण से मेरा नाश होता है, शरीर के कारण से, शरीर नाश हुआ तो मेरा नाश होता है. सर्पने काटा तो मुझे दुःख हुआ, उसके कारणसे. जैसा नहीं मानते.

'पर्यायका स्वभाव है...' शरीर का तो स्वभाव जड-मिट्टी है. 'विनाशीक मानता है, ईसलिये भय होने पर भी उसे निर्भय ही कहते हैं.' वो. उसको थोडा भय होता है परंतु निर्भय कहनेमें आता है. अपनी चीज में शंका नहीं पडती कि मेरी चीजमें कुछ आघात पहुंचा हो, मृत्यु से - जैसा मानते नहीं. बहुत कठीन भाई! 'भय होनेपर उसका उपचार भागना (पलायन) ईत्यादि करता है;...' वो. सम्यग्दृष्टि है, भान है, अपना अनुभव है फिर भी थोडी अस्थिरताका दोष है. अस्थिर. वह चारित्रका दोष है, सम्यग्दर्शनका दोष नहीं. समजमें आया? तो कहते हैं कि ईत्यादि भागे भय से. लथियार हाथमें ले, गांव छोड दे, प्लेग आया हो तो गांव छोड दे. जैसा धर्मीको भाव आता है, परंतु समजता है कि यह तो मेरी अस्थिरताका दोष है. अस्थिरताका स्वामी होता नहीं. आलाला..!

अज्ञानी तो यह रागका स्वामी, भयका स्वामी और परका (स्वामी), रोगादि मेरेमें आया है जैसा मानते हैं. सूक्ष्म बात है. जन्म-मरण करके चोर्यासी के अवतार में दुःखी दुःखी है. उसको आत्मा क्या है उसकी जबर नहीं. आलाला..! जगतके लिये बहुत भाव किया, परंतु जगत में कुछ ईर्क होता है

अपने भाव से—बिलकुल नहीं। बिलकुल तीनकाव में नहीं। मानते है अज्ञानी मूढ. मुझसे परमें औसा हुआ है. मैं था तो सब व्यवस्थित काम चलता है. नेमिचंद्र! चार भिल में ध्यान रभते हैं तो चलती है न.

मुमुक्षु :- पगार मुक्तका देते हैं? ध्यान न रभते हो तो.

उत्तर :- मुक्तका ही देते है. अये..! सेठ! यह ध्यान बहुत रभते है तो पैसा मिलता है? ... अलोट हैं गरीब साधारण बिचारे. एगार भिलना मुखिल पडे अेक मलिन के. और तुम्हें वाभों रुपये मिलते हैं. मिले क्या? संयोग में देभनेमें आता है. और मेरा है औसी ममता तुम्हारे पास आती है. चीज तो दूर रहती है. अराबर है भाई? लक्ष्मी आ जाती है अंदरमें? मेरा है औसी ममता उसके है. उसके समीपमें ममता आती है. आलाला..! समजमें आया?

‘उसका उपचार भागना (पलायन) ईत्यादि करता है; वहां वर्तमानकी पीडा सहन न होने से...’ अये..! येतनज! रामजभाई! पीडा आई. .. पीडा न हो बिलकुल? पीडा होती है. श्रेणिक राजा भगवान के पास क्षायिक समकित (विया). एगारो राजा यामर ढावे. आत्माका भान हुआ, मैं परसे भिन्न हूं. मेरी चीजमें राग नहीं, रागमें मैं नहीं. द्वेषमें, स्त्री-कुटुंबमें मैं नहीं. मेरी चीजमें मैं हूं. औसा अनुभव आत्माका हुआ. वह भी आभिर में जरा रागका अस्थिरभाव आ गया. सिर झोडा. मर गये. समकितमें दोष नहीं. तीर्थकरगोत्र बांधते हैं. अभी तो नरकमें हैं. योर्थासी एगार वर्षकी स्थिति हैं.

मुमुक्षु :- उसी समय बांधते है.

उत्तर :- उसी समय बांधते है और अभी भी बांधते हैं. योर्थासी एगारमें से ढाई एगार साल हुआ. योर्थासी एगार पूरा लोकर तीर्थकर होंगे. आगामी योवीसीमें पहले तीर्थकर. जैसे महावीर भगवान हुआ वैसे वह तीर्थकर होंगे. समजमें आया? जिसको आत्मदर्शन, आत्मज्ञान हो गया, उसको औसा जो मृत्यु के समय परिणाम हुआ, उसके कोई दर्शनमें दोष नहीं. समकितमें दोष नहीं. समजमें आया? उसका लडका था. कौन? श्रेणिकका. वह क्षायिक समकित थे. कुणिक जरी कुर था. उसके पिता को जेल में डाला. जेल में डाला था. पीछे उसकी माता पासे गये. माताज! कहते हैं अरे..! भाई! तेरे पिताके साथ क्या किया तुने? मुझे राज करना था. पिताज तो मेरे विरोधी थे. अरे..! भाई! तेरा जन्म हुआ, मेरे पेटमें तुम थे. राणी कहती है उसकी माता. मेरे पेटमें तुम थे तो हमको औसा मनोरथ हुआ कि पिताजका भून मैं पीऊं. मांस जाऊं. औसा आया मेरे. तेरा जन्म हुआ. मैंने कूडेमें डाल दिया. उकरडा समजे? कूडेका ढेर.

मुमुक्षु :- क्यरे का ढेर.

उत्तर :- जन्म हुआ तो डाल दिया था रानीने. श्रेणिक आया. क्या हुआ पुत्रको? माता! अन्नदाता

पुत्रको तो ऐसा... मेरे पेटमें आया और आपका कलेजा जानेका भाव. मेरा जन्म हुआ तो मैंने तो झेंक दिया झूठे के ढेरमें. वहां बालक जन्मा ताजा था न. कुकडा कलते हैं न? कुकडा नहीं होता? भरधा. भरधा. मुर्गा होता है न? कुकडा कलते हैं. उसने चांच मारी. पीडा... पीडा... पीडा... अलुत. श्रेणिक राजा गये. कहां गया बालक? पहला बालक है (और) ऐसा किया? पीडा.. रौने लगे. अक दिनका बालक है अली तो. जैसे ... और पीडा... तेरे पिताने तो ऐसा किया. हैं! अरर..! मैं अलुत पापी हूं. मेरे पिताने ऐसा किया. हाथ में हथियार लेकर जेलमें डाला था वो तोडने को निकला. तोडा. उसको शंका पड गई श्रेणिकको. अली जेल में डाला, यह क्या करने को आता है? सिर झोडकर देल छोड दिया. नरकका आयुष्य था. पहली नरकमें गये. पहली नरकमें. योर्यासी हज़ार वर्षमें. नरकका आयुष्य बंध गया था. फिर समकित हुआ आत्मज्ञान. आलाला..! परंतु आत्मज्ञान दर्शनमें दोष नहीं. ऐसी चारित्रदोषकी पीडा आई और उपाय भी ऐसा ञोखनेको गये. यह कौन समजे ऐसी बात? आलाला..! समजमें आया?

रामचंद्रजैसे पुरुषोत्तम पुरुष आत्मज्ञानी, ध्यानी और उस भव में मोक्ष जानेवाले. सीताजको रावण ले गया. तो सीताज समकित थी, आत्मज्ञानी थी. यह भी आत्मज्ञानी थी. तो वृक्ष और पर्वत से पूछे, मेरी सीता... मेरी सीता... समकितमें दोष नहीं था. वह चारित्रदोषकी कमजोरी थी. ज्ञानी उसको स्वामी नहीं मानते. आलाला..! अज्ञानीको पता नहीं चलता कि यह चीज क्या है? धर्मी लोकर ऐसा कले और अज्ञानी लोकर छोड दे. श्री नहीं हमारी. उससे कोई समकित धर्मी लो गया ऐसा नहीं. यह चीज तो अंदरकी चीज है. समजमें आया? शांतिभाई!

कलते हैं कि 'वहां वर्तमानकी पीडा सहन न होने से वह ईलाज (उपचार) करते है,...' धर्मी आत्मभान होनेपर भी ऐसा कोई रोग आया ईलाज करते हैं. विषयकी वासना लुई.. .. जाते है .. छोडकर परंतु उसका स्वामी नहीं होता. यह कोई बात है! अपनी चीज अंदर आनंदस्वरूप भगवान हैं, उसका जब भान हुआ, उससे विरुद्धभाव का अकत्व नहीं करते, स्वामी नहीं होते. आलाला..! समजमें आया? 'ईलाज करते है, वह निर्बलता का दोष है.' अपनी पर्यायमें निर्बलता है, ऐसा सम्यक्दृष्टिको भी आ जाता है. परंतु उसका स्वामी नहीं होता. यह मेरी चीजमें और मेरेमें लुई जैसे नहीं मानते. वह रागके भाव में ऐसा दोष आ गया. ओलोलो..! मैं तो आनंद और ज्ञाता-दृष्ट आनंद हूं. ऐसी धर्मीजिवकी अपनी दृष्टि कभी छूटती नहीं. रागका भी स्वामी-घाणी होता नहीं. जैसे को धर्म कलते हैं. समजमें आया? भगवानजभाई! ऐसी बात कठिन भाई! आलाला..! अक तरङ्ग अज्ञानी लो, शरीरमें रोग आये, डर न करे, ईलाज न करे, .. अज्ञानी है. क्योंकि यह तो मानते हैं कि शरीरका मैं कर सकता हूं, परका मैं कर सकता हूं. जैसे माननेवाला मूढ मिथ्यादृष्टि कदाचित् ईलाज भी न करे फिर भी अज्ञानी मिथ्यादृष्टि है. आलाला..! समजमें आया? यह धर्मका अंतर, वह धर्मात्मा जाने. उपरकी दृष्टि देखनेवाला. उपलक क्या? उपलक कलते हैं? उपर उपर से

देखनेवाले का पता नहीं चले. समझमें आया? गहराईमें तपास करे तो ज्यालमें आ जाये कि यह अज्ञानी है या ज्ञानी है.

यहां कलते हैं 'निर्बलता का दोष है.' आत्माके लान में तो ज्ञान और, दर्शन, आनंद हूं. मैं ज्ञान कोई रागका कर्ता नहीं, तो परकी चीजका कर्ता तो मैं तीनकाल में हूं नहीं. ऐसा राग आ जाये थोडा, तो उसको कर्तापनेका लान नहीं करते. मेरा कर्तृत्व है ऐसा नहीं मानते. आलाहा..! अज्ञानी तो थोडा भी परका मैंने किया. देओ मैंने उसको सुभी कर दिया. रोगमें तडपते थे, डोक्टर आये, ज़िवा दिया. धूलमें ज़िंदा रहता नहीं. उसका आयुष्य हो तो ज़िंदा रहे अन्यथा मर जाये. तेरे से मरता है और तेरे ज़िंदा है वह? उसका आयुष्यकर्म है तो ज़िंदा है और आयुष्य कर्म ज़वास हो जाये तो देह छूट जाता है. तुम परको मार सकते है और परको ज़िंदा रह सकते हो? मान्यता मूढ अज्ञानीकी है. समझमें आया? आलाहा..! सर्वज्ञ वीतराग का मार्ग बहुत कठिन. अलौकिक मार्ग है. लोग लौकिक वाहन पर चढ़ गये बाहरमें. आलाहा..! समझमें आया?

'ईसप्रकार सम्यग्दृष्टि के संदेह तथा लपरहित होने से निःशंकित अंग होता है. ' लो. निःशंक होता है आत्मामें. समझमें आया? राग होने पर भी उसका स्वामी नहीं होता. अज्ञानी को राग कदाचित मंद हो, परंतु मूढ ज़व (परका) स्वामी होता है और मैं परका कर सकता हूं ऐसी दृष्टि मिथ्यादृष्टि, पाभंडी अज्ञानीकी है. नेमियंदेज्ज! यहां तो यह है. यहां कुछ मज्जन बज्जन कुछ नहीं. मज्जन समझते हैं? मस्का-मस्का कलते है. मस्का. मस्का कलते है. मज्जन लगाये. बडे सेठ आदि हो, अमलदार अनुकूल हो तो उसको मज्जन लगाये. पाटणीज्ज! यहां तो लगवान सर्वज्ञदेव त्रिलोकनाथ और उसके संत, सत्य है वह प्रसिद्ध और ज़ालिर करते हैं. उसमें कुछ चीज लय या डर है नहीं.

(श्रोता :- प्रमाणा वचन गुरुदेव!)

भाहरवा वड १४, मंगलवार ता. २५-०८-१९७३

गाथा-२, प्रवचन - १०

अष्टपाहुड. दूसरी गाथा. .. सम्यग्दर्शन धर्मकी पहली सीढी शुरुआत उसको कलते हैं. उसके बिना सब झोगट है. सम्यग्दर्शन न हो और व्रत, तप, लक्ति ने पूजा और शुभभाव करे, सब संसार में लटकनेका कारण है. समझमें आया? तो प्रथम जिसको जन्म-मरण चोर्यासी का अवतार... ओलोलो..! ईतना उसमें दृःभ (है). परिल्रमाण लवसमुद्रमें डूबकी मारकर अनंतलव किये. उस लव का नाश तो कुछ दया, दान, व्रत, लक्ति परिणाम से तो होता नहीं. परंतु वह परिणाम ही संसार है. समझमें

आया? यह शुभराग है वही संसार है. और उसको अपना मानना वह मिथ्यात्व का बड़ा संसार है. आह्लाहा..! समझमें आया?

शुभराग अपना है और अपना कर्तव्य है ऐसी मान्यता, ऐसी दृष्टि मला विपरीत मिथ्यात्वभाव पूरा संसार है. उसमें अनंत नरक-निगोद करनेकी ताकात है. आह्लाहा..! यह क्या चीज है उसकी जबर नहीं. भूलकी भी. उस भूलका नाश प्रथम चैतन्य भगवान पूर्ण शांत आनंद आदि शक्तिओं का सागर आत्मा है. उस तरङ्गी दृष्टि करके अकेला का, द्रव्यस्वभाव वस्तुकी अकेला का अनुभव करना अपूर्व बात है. कभी उसने किया नहीं. यह पंथ लिया ही नहीं कभी. सभी भटकने के रास्ते हैं. अंतरमें चैतन्य मूर्ति भगवान पूर्ण शुद्ध ऐसी दृष्टि करते ही अपने में आनंदका भावकी वेदन शुरूआत हो जाती है. सुभके स्वादकी शुरूआत हो जाती है. यह सुभ है. दुनियामें किसी चीज में सुभ नहीं है. सुभ तो अपने आत्मा में है. अंतर्मुख दृष्टि करने से स्वभाव सन्मुख होने से त्रिकावी घुव में अकाकार होने से जो सम्यग्दर्शन होता है प्रथम. गृहस्थाश्रममें होता है, पशुको होता है, नारकीको होता है. तो प्रथम उसको आत्मा का स्वाद आता है. आह्लाहा..!

मुमुक्षु :- वह स्वाद कैसा होता है?

उत्तर :- वह स्वाद आता है कि नहीं? राग-द्वेषका, बीडीका, पैसेका. ऐसा स्वाद आता है वह क्या है? रागका स्वाद है. जडका स्वाद नहीं.

मुमुक्षु :- जडका स्वाद नहीं?

उत्तर :- जडका क्या स्वाद है? जड तो मिट्टी-धूल है. रूपी है, भगवान आत्मा तो अरूपी है. उसमें तो पर तरङ्ग लक्ष्य करके जितनी संकल्प-विकल्प राग-द्वेषकी वृत्तियां उठती है उसका वेदन है. मूढ मिथ्यादृष्टि अनादि से उसका वेदन करते हैं. परंतु उसको तो जबर नहीं कि यह दुःख है और मेरी चीजमें आनंद है. अज्ञानमें कभी ऐसा प्रयत्न लिया ही नहीं, किया नहीं, उसका क्या स्वरूप है वह ज्ञाना भी नहीं. आह्लाहा..!

तो कहते हैं कि ऐसी सम्यग्दर्शन धर्मकी पहली सीढ़ी शुरूआत होती है. उसको निःशंका होती है. अपने स्वभावकी निःशंका और सर्वज्ञ परमात्मा परमेश्वर तीर्थकरदेवने जो पदार्थ कला, उसमें निःशंका होते है, उसमें शंका होती नहीं. आह्लाहा..! समझमें आया? यह बोल तो कह गये. आगे कांक्षाका बोल है. निःकांक्ष. धर्मको सम्यग्दर्शन हुआ है, अपने आनंदका भान हुआ है. आह्लाहा..! मेरी शांति... शांति मेरेमें है, ऐसी अंतर दृष्टि होने से धर्मको कांक्षा नहीं होती. परपदार्थकी भोगकी अभिलाषा नहीं होती ऐसा कहते हैं. आह्लाहा..!

‘कांक्षा अर्थात् भोगोंकी ईच्छा-अभिलाषा. ’ आह्लाहा..! क्या कहते हैं? कि स्त्री, पैसे, लक्ष्मी, आबड़ सारी चीज उसकी भोगनेकी रुचि नहीं होती उसको. समझमें आया? क्योंकि आत्माका

आनंदकी जब रुचि दुई तो परके भोगकी रुचि उसको नहीं. रुचिपूर्वक यह अभिवाष नहीं. समझमें आया? आह्लाहा..! यह कोई बात है! प्रथम धर्म लो! उसको भोगकी ईच्छा-अभिवाषा... 'वहां पूर्वकाल में किये भोगो...' पूर्वकालमें जो भोग लिया है. 'वांछा...' उसकी वांछा 'तथा उन भोगों की मुख्य क्रियामें...' यह शरीरकी क्रिया दुई विषयकी, वासनाकी, भोगकी. आह्लाहा..! तो धर्मको, सम्यक्दृष्टिको, धर्मकी शुद्धआतवालेको यह क्रियामें वांछा होती नहीं. आह्लाहा..! समझमें आया? क्योंकि आनंदस्वरूप प्रभु आत्मा, उसकी जब अंतरमें रुचि और दृष्टि दुई तो पूर्वकालमें (भोगे) भोगोंकी वांछा उसको होती नहीं. आह्लाहा..! अडा यक्वर्तीपद मिला लो. जोकि यक्वर्ती पद सम्यक्दृष्टि होने के बाद ही मिलता है. आत्माका भान होनेके बाद ऐसी पदवी होती है. परंतु उसके सिवा अडा देव होता है अहमेन्द्र. उसका भोग वहां लिया लो और देव लेकर इन्द्राणी से भोग लिया लो, परंतु जब आत्मा का भान, मैं तो आत्मा शुद्ध चैतन्यमूर्ति हूं. ऐसी दृष्टि अंतरमें दुई तो वहां से पूर्वके भोगकी वांछा नहीं होती. आह्लाहा..!

और पूर्वमें क्रिया शरीरकी दुई लो उसकी वांछा नहीं होती. और कर्म और कर्मके इलकी वांछा नहीं होती कि ऐसा कर्म लो तो ठीक, पुण्य अंधे तो ठीक और उसका इल यह लक्ष्मी मिले तो ठीक ऐसी वांछा धर्मको नहीं होती. आह्लाहा..! रुचिपूर्वककी वांछा. आसक्ति होती है, परंतु वह आसक्ति तो निर्भवता के कारण से है. भोगकी रुचि है और भोगमें मीठास है यह धर्मकी दृष्टिमें से उठ जाता है. समझमें आया? तो कहते हैं यह बात अलौकिक बात है भगवान! ओलोलो..! तेरी चीजकी जहां महिमा आयी कि यह तो आनंदकी गठरी है. भगवान तो अतीन्द्रिय आनंदकी गठरी है. जब उसको भोवते हैं. सम्यक्दर्शन द्वारा जब भोवते हैं तो उसमें से आनंद आता है. और राग और पुण्यकी ईच्छावंतने उस गठरीमें तावा दिया है. आह्लाहा..! नवनीतभाई! और उसकी चाबी तो अंतरमें जाये दृष्टि तो चाबी मिले. आह्लाहा..!

जिसको राग और पुण्यभाव.. पापकी ईच्छा तो दूसरी परंतु पुण्यभावकी जब रुचि और ईच्छा है तबतक तो आनंदकी गठरीको प्रभु! तावे मारे है. केवल दुःभका वेदन अज्ञानीको है. आह्लाहा..! सूक्ष्म बातें आपु! परम बात ईतनी सूक्ष्म है. लोगो को सुनने मिली नहीं. बराबर है? अक तो यह संसारकी अग्नि. लोणी समझते हैं? लोणी समझते हैं? यह झगुन सुद पुनमको लोवी नहीं होती? अग्नि. ज्वाला. लकडी और गोबर डालते हैं न अंदर. झगुन सुदी पुनम होती है न. हम थे न अकबार वहां भंडवामें. ओलोलो..! लोवी.. लोवी... भंडवामें थे अकबार झगुन सुद (पुनम)को. चारों ओर अग्नि... लकडी जले. जैसे अज्ञान में तो सारी अग्नि जली है. चाले तो राज लो, चाले तो सेठ लो, चाले तो देव लो. वह कथायकी अग्नि से जला हुआ... आह्लाहा..! समझमें आया?

अकबार दृष्टांत नहीं दिया था? वह चुडाका दृष्टांत दिया था. चुडा चुडा है. गांव है चुडा. उसमें

हलवाही था. कंदोही समजे? हलवाही. जैन था. स्थानकवासी थे. परंतु हमारे उपर प्रेम थे. तो फिर भज्या... गांठिया कलते हैं. भज्या कलते हैं? यनेके आटेका. वल करते थे. अलराही में. तेलमें करते थे. तो उसके टुकानमें करते थे उसमें अके .. उपर से सर्प निकला. वल धुअे से उपर चल पडा. आधा पडा तेल में, आधा रहा बालरमें. सर्प. धुंगा निकले धुंगा निकले. सर्प पडा. आधा तेल में. और यह जैन आर्य व्यक्ति थे. हाय. हाय.. इंस गया. अरर..! अकेदम जहां बंध किया, जारा था न जारा उससे जैसे ले लिया. बालर निकला. आधा तो जल गया था और आधा रहा. तो यूलमें... यूल है न यूल. अग्नि हल... हल... हल... अग्नि उसमें घूस गया. क्योंकि भान न मिले. यह दुःख से मुक्त कैसे लोई? ऐसा भान न मिले. ईसलिये दुःख से मुक्त होने के लिये नीचे घगघगती अग्नि थी. जैसे बालर निकला तो अंदर चला गया. राज. भस्म लो गया. आलाला..! यह तो दृष्टांत हुआ. यह बना है लो. जैसे चोरासी लाज में अनादि अज्ञानी प्राणी मिथ्यात्व और राग-द्वेष से जलते हैं. उसमें थोडा बाकी लो तो फिर विशेष मिथ्यात्व और राग-द्वेष करते हैं. मिथ्याश्रद्धा. पुण्य से धर्म लोता है, परका में कर सकता हूं, परसे मुझे आशीर्वाद मिले तो मेरा कल्याण लोगा. ऐसी मिथ्या श्रद्धा का भ्रम. भ्रम में गहराई में जकर आत्माकी शांति को जला देते हैं. समजमें आया? आलाला..!

अरेरे..! जबर नहीं उसको कि मैं क्या करता हूं? कहां जाता हूं? क्या लोता है? और उसका क्या इल है? उसकी जबर नहीं. वल यहां कलते हैं. धर्मीको तो यह वांछा कर्म और कर्मइलकी लोती नहीं. ओलोलो..! पुण्यभाव करुं तो पुण्य बंधेगा और उसका इल मिले स्वर्ग और लक्ष्मी आदि ऐसी वांछा धर्मीको नहीं लोती. आलाला..! उसकी भावना तो अपने आनंदको पूर्ण करनेकी भावना है. समजमें आया? अपना आनंदस्वरूप, शांतस्वरूप, अलकारीस्वरूप ऐसा जो दृष्टिमें आया है उसको वृद्धि करके पूर्ण करनेकी भावना लोती है. आलाला..! समजमें आया? सूक्ष्म बात है भगवान! यह तेरी चीज सूक्ष्म बहुत है प्रभु! ओलोलो..! आचार्य तो प्रभु कलकर ली बुलाते हैं आत्माको. भगवान आत्मा. जैसे कल है. ७२ गाथा है न ७२ समयसार. समयसारकी ७२ गाथा है न. ७२ नहीं? ७० और २. बलेनको तो वांचन है न? आपको नहीं, बलेन तो बहु पढते हैं. ७२ गाथा है.

पुण्य और पापका भाव—दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा आदिका भाव और लिसा, जूठ, चोरी, विषयका भाव वल अशुचि है, मैल है. और भगवान आत्मा तो निर्मलानंद है ऐसा लिया है वहां. टीकामें लिया है लो. आलाला..! शुभ और अशुभ लो. लिसा, जूठ, चोरी, विषय, भोग, वासना यह कमाना, लेना, व्याज उपजाना, धंधे आदिका भाव पापइपी मैल है. अशुचि है, दुर्गंध है. आलाला..! वल तो है, परंतु दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजाका भाव वल भी अशुचि, मैल और दुर्गंध है. यह अपनी सुगंध नहीं. जैसे कलकर आचार्यदेवने टीकामें लिया है. संस्कृत टीका है.

भगवान आत्मा... आलाला..! शुभ-अशुभभाव तो मलिन, अशुचि है. प्रभु आत्मा निर्मलानंद

है, पवित्र है, उच्छ्रव है. औसा भेदज्ञान करने से—औसा भैव और निर्मलका भेदज्ञान त्रिभ्र करने से आत्मा को सम्यग्दर्शन लोता है. धर्मकी पलवी सीढी तब लोती है. उसके बिना भर ञये सारी दुनिया में त्याग और तपस्या करके, क्लेश करके, (पर) सम्यग्दर्शन नहीं लोता. आलाला..! समजमें आया? तो कलते हैं. क्या कला? 'कर्म और कर्म के इलकी वांछा तथा मिथ्यादृष्टियों के लोर्गोंकी प्राप्ति देभकर...' अज्ञानी लो और बडा राज मिवा लो. अेक अेक दिनकी पांच-पांच, दस-दस, बीस-बीस लाभकी पेदाश.

मुमुक्षु :- यल अमेरिका के लोर्गको लागु पडते है.

उत्तर :- यल अमेरिका के लोर्गको लागु पडते है. लाई कलते हैं अमेरिका बलुत बढा है आगे. धूलमे ली बढा नहीं है. पाप में बढा है. यलं तो रास्ता दूसरा है लगवान! अेय..! आलाला..! अबन्ने रूपये है न वलं. अबन्नेपति बलुत हैं वलं अमेरिकामें. प०-प० मंजुल के, क्या कलते है आपके? लज्जरा बंगला. उससे.. शुं कलेवाय? लिष्ट. बैठे हैं न लम बलुत बार. छल-आठ मंजुलका (मकान) लो तो लिष्टमें बैठे. अली मुंबई गये थे न वलं छल मंजुल... छल मंजुलका... शांतिलाईके वलं पालनपुरवाले. छ मंजुल, बारल मंजुल, बाईस मंजुल कुछ कलते हैं. छल मंजुल है वलं रलनेका था.

मुमुक्षु :- सो-सो मंजुल तक

उत्तर :- लो बाह्यमें लो.

मुमुक्षु :- बलुत मज्ज आये.

उत्तर :- धूलमें ली मज्ज नहीं, धूल है. आलाला..!

यल कलते हैं यलं कि धर्मको आत्मज्ञान में आनंद आया है उस दृष्टिवंत धर्मात्माको, मिथ्यादृष्टि अज्ञानी है और बडी लक्ष्मी दिभती है उसके पास. समजमें आया? तो कलते हैं न राज.. लाई! कौन कला नहीं आपने? राज.

मुमुक्षु :- ईराक.

उत्तर :- ईराक. ला. ईराकका राजको... देश छोटा है. परंतु उसको तेवका कूआ निकला है. बलुत निकला. अेक घंटे में पांच लाभकी आमदनी.

मुमुक्षु :- ... कलते हैं.

उत्तर :- ला कलते हैं. यल तो बात. राज है. समजमें आया? ईतना तेव निकला है. देश छोटा है. परंतु तेव का कूआ निकला है. बलुत पैसे. अेक अेक घंटेकी लाभकी पेदाश. घंटेकी लाभकी पेदाश. डिंर तो यल बैठे थे दस साल पलवे उसको उका दिया .. दूसरा बैठ गया.

मुमुक्षु :- उसका लतीज.

उत्तर :- ला लतीज. सुना है. बात आये. लोर्ग बात करते हैं. लम कुछ पढते नहीं. लोर्ग बात

करे कि ऐसा हुआ है. वो यह! अक घंटेकी बाजकी पेदाश. दुःखी प्राणी है. ऐसा देभकर ज्ञानीको ऐसा नहीं होता है कि यह क्या? यह तो पूर्वका कुछ पुण्य हो तो ऐसी सामग्री हो, परंतु है तो मूढ श्रव. वहां से छोडकर नरक और निगोदमें जायेगा. आलाहा..! नीचे नरक है. दस हजारकी स्थिति कम से कम है. नारकी नीचे है. उसकी धतनी वेदना है शीत-उष्णकी वहां दस हजार साल में. कि अक कण जो अग्नि जितना यहां लाये. दस हजार योजनमें लोग जल जाये. ऐसी कम से कम दस हजारकी स्थिति है. बाकी बाजों, करोड़ों, अबज, असंख्य सालकी स्थिति है. बडा पापी तो वहां नरकमें जाते हैं. यहां बादशाही दिभे उसको. और जहां पूरा हुआ (भव) तो नरकमें. आलाहा..! समजमें आया?

तो धर्मी गरीब हो समकित दृष्टि. उसको २५-५० रुपये मिलते हो मासिकका. अब यह सब बढ गया है. पहले तो चार-पांच रुपये मलिन (भर्या) था. अक मलिन के पांच रुपये. अभी ७५-१०० हो गया भर्या अनाजका. हमारे भाई नहि तपसी थे न. ८२की साल. ८२. दो लोग दो मलिन रहे थे. दाल-चावल, सब्ज. दो लोगों का दो मलिन में २४ भर्या. अक का ६ रुपये. अपने भाई तपसी दूसरे मकानमें रहते थे न पहले? ८४में तो यहां आया. जंगल में मकान था. सवा तीन साल तो वहां रहे. सवा तीन साल. स्टार ओइ ईन्दिया का मकान है. उस मकान का नाम स्टार ओइ ईन्दिया. वह सरकार का मकान था. सरकारसे उसने ले लिया है. पीछे .. लिया है. वहां हम सवा तीन साल रहे. जंगलमें जिया मकान है थोडा. पलाड उपर. वहां रहते थे तब वह और गीरधरभाई अक वारा थे, नहीं? उन्होंने उन दोनों ने दो मलिन अक साथ रसोई की थी. दो मलिन के २४ रुपये भर्या. अक अक का ६ रुपिये. ८२की सालकी बात है.

मुमुक्षु :- दोनों के १२ रुपये.

उत्तर :- दो को १२. यहां तो आपको १ रुपया, २ रुपया की तरकारी चालिये. शाक कलते हैं? वह तरकारी. अक यहां चालिये, यहां चालिये... करने को. अक यहां रभे. .. तो ठीक रहे.

मुमुक्षु :- पैसेकी कमी होती है..

उत्तर :- हा पैसेकी बढ गई. परंतु यह संयोग दुःख कितना बढ गया? पराधीन, स्वप्नमें भी सुख नहीं.

मुमुक्षु :- मोटर मिले, अरोप्लेन...

उत्तर :- अब धूलमें मोटर मिली. मोटर उपर चढ गयी या मोटर में बैठा है, क्या पता है? उसको निभानेका भाव तृष्णा का धतना अंदर जलता है. समजमें आया? आलाहा..!

यहां परपदार्थ तरङ्गी तृष्णाका भाव है वही दुःख है. और वह लक्ष्मीवंत जैसे देभे कोई. उसका है न? प्लेन को चलानेवाले. ३-३, ४-४, ५-५ हजारका पगार. हम तो बहुत बार गये थे ने. अकबार बडा था. अकबार तो सारा .. देभे कलकत्ते से भंडेरगीरी. तीन हजारका अक दिनका लिया था सारा.

सारा विमान आभा पूर्ण. २८ ईन्सान था. अेक सारा विमान लिया. तो सुबल गये तो शाम को... अंडेरगीरी है न? वहां गये थे. जत्रा करने को. तो उसका काम करनेवाले कले मलाराज! आप देओ तो सली थोडा. देओ पर क्या कले. धूल है, लमें तो कुछ टिभता नलीं. पांच-पांच लजर का पगार है उसका लों. शीभ लोता है. सरदार लोता है सरदार. धूलमें ली नलीं. मांस जाता लो, मखी जाता लो. आलाला..! मखी आदि न जाये, परंतु तृषणा परकी बडी है, और उस तृषणामें मज आता है, वली मिथ्यादृष्टि है, मूढ है, अज्ञानी है, पागल है. वल पागलके पास लक्ष्मी अलुत देभकर धर्मीको वांछा नलीं लोती. आलाला..! यल ईतना! अरे..! धूल है ईतना क्या है? पुस्य के ढेर, विष्टाके ढेर है.

लिभा है न लमारे? सोगानी. सोगानी लुअे. निलालभाई. कलकता में. अजमेर को. नलि सुना है नाम? है कि नलीं तुमारे पास वल द्रव्यदृष्टिप्रकाश. तीसरा(भाग) ली तुमको दिया है. द्रव्यदृष्टिप्रकाश. अलुत सूक्ष्म. आलाला..! दिया था तुमको, नलीं? यहां है छोटा उसका. अलुत आत्मार्थी. अलुत लाओपति.. अलुत लाओपति... बडी दृकान है वहां. कपडेकी बडी दृकान है. परंतु अंतरमें आत्मज्ञान यहां लुआ. यहां आये थे. अलुत वांचन. श्रवण अलुत मनन. आवा के पास, योगी के पास गये. अलुत लटके. लमारा आत्मधर्म देभा. ओलोलो..! यल चीज मिली. यल में ओजता लूं वल यहां है. यहां आये. अेक रात्रि में आत्मज्ञान लो गया. अडे लक्ष्मीवंत, बडा कपडा का व्यापार, धंधा अलुत लक्ष्मी है. नलीं लो सकता है अैसा नलीं. लेमयंदृज्ज! यल आत तो चार-पांच लोग समज सके. परंतु चार-पांच में स्वयं आये तो? क्या कला? चार-पांच लोगों में स्वयं आ जये तो. नंबर लगाओ उसमें. अेय..! आलाला..!

वल लिभते हैं. कितने पत्रे पर है? अेय..! येतनज्ज! पुस्य विष्टाका ढेर है. अबर नलीं? सब याद रलता है. ईस तरङ्ग है कुछ. विष्टाका ढेर है अैसा लिभा है. अबर नलीं? अेय..! कांतिभाई! आपने तो अलुत वांचन किया है. ईस तरङ्ग है कुछ. पुस्य विष्टाका ढेर है अैसा. सब कुछ याद रलता है? ईस तरङ्ग है.

मुमुक्षु :- १५६

उत्तर :- १५६. प्रश्न. .. १५६ किसने कला? भाई. जवालरवालज्ज! १५६. 'अधिक पुस्य वल विष्टाका बडा ढेर है.' नेमियंदृज्ज! 'अधिक पुस्य...' अैसा दृप पर है. दृप.. यर्चा लुई थी तो लोगोंने... अैसा अैसा है... 'अधिक पुस्य वल विष्टाका बडा ढेर है.' विष्टाका ढेर है. समजमें आया? धर्मीको तो अपनी संपत्ति लासती है. उस संपत्ति के आगे सारा पुस्य का ढेर देओ तो विष्टा टिभती है. आलाला..! कलो, सेठ! अैसा कली सुनने में आया नलीं कली.

मुमुक्षु :- कौन सुनाये?

उत्तर :- सेठ पैसेवाले लो करोडपति. उसको मज्जन लगाये. आप ईतना दान करो, पुस्य करो,

तुम्हारा कल्याण हो जायेगा. धूलमें ली नहीं. सुन तो सही. भवभ्रमण है. यहां तो भगवान् चिदानंद प्रभु शुभ-अशुभ राग से भिन्न है ऐसी अंतर दृष्टि दुःखे बिना उसका कल्याणका अंक अंश नहीं शुरू होगा. समझमें आया? बाज करे सेवा, जगतकी भक्ति, पूजा भगवानकी. आलाहा..!

कहते हैं कि 'मिथ्यादृष्टियों के भोगों की प्राप्ति देखकर...' होते हैं मूढ़ जव. जैसे अबजोपति. अबजोपति. ओलोओ..! उसमें क्या है? वह ली गुजर गये. वह अंबाजको मानते थे वह. जैन थे स्थानकवासी. अभी गुजर गये. शांतिलाव भुशाल. गोवावाले. तो अंबाज... जैसे जैन स्थानकवासी थे, परंतु अंबाज है न बाह्यमें देवीस्वरूप? उसको मानते थे. दृष्टि ऐसी थी. आलाहा..! तो जैसे उसके पास दो अबज यावीस करोड. धूलमें है क्या आत्मामें? वह तो दुःखी मरकर चार गतिमें भटकंगा. देह छूट गया जाओ. जाओ भटकनेको. आलाहा..! धर्मको ऐसी मिथ्यादृष्टिकी संपदा देखकर वांछा होती नहीं. समझमें आया? मेरी आनंद लक्ष्मी और संपदा पडी है पूर्णानंद प्रभु, मैं उसमें अकाग्र होकर वृद्धि करूं. आलाहा..! कलो, यीमनभाई! ऐसी बात है यहां तो. अडनमें यहां तो सब जैसे के ढेर दिभते है कि ओलोओ..!

'मिथ्यादृष्टियों के भोगों की प्राप्ति देखकर उन्हें अपने मन में भला जानना अथवा जो इन्द्रियों को न रखे...' अब अंक बात. भला जानना वह ली वांछा है. और अंक लक्षण बताया. 'जो इन्द्रियों को न रखे जैसे विषयों में उद्वेग होना...' क्या कहते हैं? इन्द्रियों के विषय में वींछी कांटे, अग्नि लगे, प्रतिकूल (लगे) न रखे, सत्मीका अर्थ यह है कि उसको अनुकूलकी इच्छा है. अनुकूलकी इच्छा है. उद्वेग होता है वह अनुकूलकी इच्छा है. आलाहा..! सेठ! पांच इन्द्रियोंकी प्रतिकूलता, निंदा, सामने चलना, आंभ में प्रतिकूल कोई चीज देभना. भूत-व्यंतर ऐसा. और स्पर्श में इन्द्रिय का स्पर्श होना, स्त्री, कोमल मज्जन. क्या कहते हैं उसे? मज्जमल. मज्जमल शरबती. मलमल. शरबती मलमल होता है. कपडा होता है न कपडा मलमल? ऐसा कोमल भोगते है. समझमें आया? तो कहते हैं कि उसमें जब प्रतिकूलता हो तो ठीक न लगे तो उसके समझना कि अनुकूलता ठीक लगती है. समझमें आया? आलाहा..! यह उसका लक्षण है. जितना प्रतिकूलता में अणुगमा-द्वेष होता है इतनी ही अनुकूलतामें उसको राग है. वह माप है उसका यह. समझमें आया? पांच इन्द्रिय. आलाहा..!

अंक स्त्री पाटवा पर बैठी थी. पाटवा समझते हो? और रसोई करती थी. ब्राह्मण के. अंक कपडा उसने पहना था. पतवा कपडा. वह नीचे अंक बिच्छू. नीचे काटा. अब करे क्या? अंक तो पतवा कपडा, बिच्छू का जहर. लाय.. लाय.. बताये कैसे? अंक तो स्त्री. आलाहा..! पीडा.. पीडा.. उसका अर्थ है कि जितनी पीडा प्रतिकूल लगती है इतनी बाह्यकी सामग्री अनुकूलकी भावना है. समझमें आया? आलाहा..! कठिन बात! नारणभाईकी स्त्री अंक बार पूछती थी. कला था न. लाठी. लाठी योमासा था न. टप. लोच करते थे. लोच करते है न साधु? कि कैसे लागता है? कैसे लागता है? धर्मशाला में. लाठी.

भोजनशावा है न. अभी तो नई बनायी है ईन लोगोंने पैसा देकर. हम गये थे. वहां जाकर कला, कैसा लगता है. जितना शरीर में जाने-पीने का राग है ईतना यहां द्वेष होता है. जाने-पीने पर जितना प्रेम है ईतना दुःख लगता है. जितनी अनुकूलतामें ईच्छा ईतनी प्रतिकूलतामें द्वेष. और जितनी प्रतिकूलता में द्वेष उतना अनुकूलता में राग. आलाहा..! समझमें आया?

कहते हैं कि 'ईन्द्रियों को न रखे जैसे विषयों में उद्वेग होना - यह भोगभिलाष का चिह्न है.' आलाहा..! यह अनुकूल भोगने का भाव का यह लक्षण है. समझमें आया? यह सब वांछाकी बात चलती है हां. 'यह भोगभिलाष का चिह्न है.' यह सभी चिह्न हैं. कोन से? कि पूर्वके भोगोंकी वांछा, भोगोंकी मुख्य क्रियामें शरीर आदिकी वांछा, कर्म, कर्मफलकी वांछा, 'मिथ्यादृष्टियों के भोगोंकी प्राप्ति देखकर उन्हें अपने मन में लवा जानना अथवा जो ईन्द्रियों को न रखे जैसे विषयों में उद्वेग होना - यह भोगभिलाष के चिह्न हैं.' यह मिथ्यादृष्टि को ऐसा होता है. आलाहा..! अज्ञानीको ऐसा होता है. धर्मीको तो ईच्छा ईसप्रकारकी रुचि नहीं. समझमें आया? आलाहा..! ईसका नाम, धर्म आत्माकी रुचि हो और परकी ऐसी वांछा रुचिका नाश हो तब उसको सम्यग्दर्शनका लक्षण कहने में आता है. आलाहा..!

यह बहुत अच्छा डावा यहां. 'ईन्द्रियों को न रखे जैसे विषयों में उद्वेग होना...' यह पंचाध्याय में डावा है. पंचाध्याय. स्याद्वाद. पंचाध्यायमें. जितनी यह देहकी अनुकूलता-प्रतिकूलता हो देहमें, उषणता, बिच्छू का काटना, क्षुधा, जैसे तृषा. बडा दाह अग्निकी ज्वाला लग जाये, और उसमें उद्वेग हो, उतना यह शरीरकी अनुकूलता भोग प्रति प्रेम है. दोनों राग-द्वेष का लक्षण है. आलाहा..! समझमें आया? धर्मी जोवको भोगकी अभिलाषा है ही नहीं. क्योंकि ईन्द्रियोंकी प्रतिकूलता उसको उद्वेग करती ही नहीं. आलाहा..! जो प्रतिकूलता उद्वेग करे तो अनुकूलताकी वांछा हो. आलाहा..! थोडा भी दुःख हो. १०० डिग्री का बुजार. १०१, २, ३, ४ और ५ जो आ जाये. पांच डिग्री. आलाहा..! दिमाग घूम जाये.

हमारे भाई थे मूलजुभाई. पैसेवाले. पैसेवाले थे. जरा ८८-१०० हो जाये. अये..! ..भाई! अक बार गये थे. दीक्षा के लिये गये थे वहां. ८८.५ जितना होगा. तो जैसे.. जैसे.. क्या है? उसमें क्या? ईतना हुआ उसमें क्यों चिह्नाते हो? परंतु उसका अर्थ? फिर तो हो गया. फिर तो उसे रुचि, कषाय मंद था. आभिरमें तो लडीका वेदन था. गृहस्थ थे बलोट लाभोपति. लोग कहे बुलाओ डोक्टर को. यह कहे बुलाओ लालचंदभाईको. अक लालचंदभाई है. राजकोट. मुंबई व्याख्यान करते हैं. लालभाई. बुलाओ लालभाई को. लालभाई. भाई! यह तो देहकी वेदना है. आत्मा तो उसको जाननेवाला है. तो कहते हैं.. मृत्युकी तैयारी. देह छूटनेकी तैयारी. बहुत लाभोपति. देहको रोग है यह आत्मा जाने? कि आत्मा आत्माको जाने? रोग उपर लक्ष रचना? आला..! बुजार में जैसे थरथराता

था, उसने मृत्यु के समय ऐसा बोला. समज में आया? लालचंदभाई ... आये? कैसा है? भाई! शरीरका धर्म जवपद में जानने में आता है. आता है न भाई श्रीमद्में. कि ईसमें रोग आये वल तो ज्ञान आत्मा उसको जानते है कि उसमें है. जाने. वल कलते है कि क्या उसको जाने आत्मा? कि आत्मा आतमा को जाने? आलाला..! देल छूट गया. आलाला..! बहुत अभ्यास था, वांचन भी बहुत था. आलाला..!

सोगानीभी विभते है. मूलमें है न अक. धर्मी को शरीर में रोम रोम में सूई अग्नि करके तपाटे. उसकी दृष्टि द्रव्य उपर है, आनंद उपर है. ऐसा है. अये...! कांतिभाई! यहां दो जगल पर है. सब कुछ याद रहता है क्या? दो जगल पर है कुछ. अये..! जवालरवालज! नहीं, वल लोग वांचन करनेवाले है. सूक्ष्म है. साधारणका काम का नहीं. थोडा अभ्यास विशेष हो तो. उनको तो दिया है तीसरा भाग. समजमें आया? ओलोलो..! शरीर में प्रतिकूलता हो, वल भी धर्मी जवको तो जब ईच्छा भी अनुकूलताकी नहीं तो प्रतिकूलता में उसको द्वेष भी नहीं. थोडा आसक्तिका भाव अस्थिर आ जाये वल गौण बात है. रुचिपूर्वक वल अभिवाषा है नहीं. आलाला..! धर्म चीज बहुत सूक्ष्म है. आलाला..!

‘वल भोगाभिलाष मिथ्यात्वकर्म के उदय से होता है...’ अनुकूल भोगकी वांछना वल तो मिथ्या अभिप्राय जिसका है... दवा कराते है न, देओ न. दवा कराते है तो शलद जाते है, अंडा जाता है. शलद जाये. शलद कलते हैं न? मध. बडा पाप. बडा पाप. अक बिंदु में. शलदके अक बिंदु में सात गांव के मनुष्य मारे ईतना पाप है. दवामें लेते है लोग. बडा पाप, मला पाप. समजमें आया? अंडा लेते है. अभी तो कितने सेठ कलते हैं कि अंडा तो वनस्पति है. अंडा-अंडा.

मुमुक्षु :- मुर्गीका.

उत्तर :- मुर्गी का अंडा बहुत होता है. आलाला..! मच्छी. मच्छी का तेल आता है न. क्या कलते हैं? कोडविवर. सुना है न सब बात तो. मच्छी का तेल ले. मलापाप. मला मिथ्यात्व का बडा पाप. आलाला..! नरक और निगोद के स्थान में जानेवालेका लक्षण है वल. आलाला..! समजमें आया? जिसको धर्मकी रुचि और धर्मका भान हुआ उसको ऐसा भाव होता ही नहीं. शलद नहीं, मांस नहीं, मच्छी नहीं. समजमें आया? आलाला..!

‘भोगाभिलाष...’ अपने आनंद के अनुभव अलावा दूसरी चीजका अनुभव करना भोग, रागादि द्वेष का. वल ‘मिथ्यात्व कर्म के उदय से होता है...’ अर्थात् मिथ्यात्व अभिप्राय में ऐसा होता है. विपरीत है. तत्वकी जबर नहीं उसको ऐसा होता है. ‘और जिसके वल न हो, वल निःकांक्षित अंगयुक्त सम्यग्दृष्टि होता है.’ आलाला..! ऐसी वांछाका अभाव वल जैसे निःकांक्ष-कांक्षा से रहित जैसे अंगयुक्त सम्यग्दृष्टि होता है. वो. आलाला..! अभी तो क्या धर्मकी परिभाषा, सम्यग्दृष्टिकी क्या परिभाषा, क्या स्वरूप है? उसकी जबर नहीं और वल कले कि.. आलाला..! जिंदगी

व्यर्थ, पापमें निकावी सारी. भविष्यकाव बिगाड करके वर्तमान भोगते हैं. आलाहा..! भविष्य में कहां जाना है उसकी यहा प्रस्तावना. प्रस्तावना लेते है. प्रस्तावना समझते लों? .. दिन .. तो कि भाई हमारे चौथा दिन जाना है. कलका दिन बराबर ठीक नहीं तो आज प्रस्तावना रभो वहां. है न. .. जैसे भविष्यमें जहां जाना है उसकी प्रस्तावना पाप करते है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- यह कहे समझे आत्मा क्या है? आत्माकी दृष्टि करना. आलाहा..! उसकी प्रस्तावना मोक्षके लिये है.

मुमुक्षु :- यहां यवे, संसारमें न यवे...

उत्तर :- संसार में .. पापमें क्या यवे? यह तो पापी का समाज भूला हुआ है. बार बार सागर में आओ. आलाहा..! यह सागर तो यह आत्मा है अंदर. अनंत आनंद और अनंत शांति से लबालब भरा है. अरे..! कुछ जबर नहीं जिसको. आलाहा..! समझमें आया? अक अबज यरु निकलता हो यह यरु जोजकर अबज रूपये के हीरा निकले, माणिक तो जुश हो जाता है. यरु निकलता है न? यरु क्या? लोहा का बडा होता है न. हीरा, माणिक भरा हो. जैसे जोदके निकाले. ओलोहो..! जमीन में जोदकर निकालते हैं न. श्वेतांबर में नहीं? वस्तुपाल, तेजपाल. वस्तुपाल, तेजपाल. आबुमें (मंदिर) बनाया. तीन करोडका तो अक कोना बनाया है. उसकी स्त्री. साढे तीन करोडका क्या कलते हैं? आरिया. ऐसी करीगरी. ऐसी करीगरी.

यह अकबार यात्रा करनेको निकलते थे बाहर. तो भाई! यह पैसा ँतने अपने पास है. तो उसको पहले गाडते है. दाले समझे ने. जमीन जोदकर गाड दो. यह जहां जोदनेको जाये तो यरु निकला. यरु निकला. स्त्री कलती है, क्या करते हो? तुम्हारे तो कदम कदम पर लक्ष्मी है, गाडते क्यों हो? ँसलिये कलती है. उपयोग करो तुम. जहां आपके कदम पडते है वहां पुण्यशाली ँतना हो न. पूर्विक पुण्य हो. वर्तमान धर्म बर्म नहीं. वह कोई धर्म नहीं. वह तो पुण्यका इव. जात्रा आदि. पुण्यका इव. जात्रा आदिका भाव भी पुण्य. धर्म नहीं कुछ. समझमें आया? परंतु स्त्रीने ऐसा कला. तो उस स्त्रीको कला कि तुझे लक्ष्मी का उपयोग करना हो तो करो. आबुमें साढे तीन करोडका बनाया है. शुं कहेवाय? आरिया देभा है. सब गये थे. हिन्दू के सब तीर्थस्थान सब देजे हैं. पित्तलकी प्रतिमा है. आलाहा..! धूलमें कुछ है नहीं. भगवान! तेरी लक्ष्मी तो तेरे पासे है. गडी है अंदर. ऐसी लक्ष्मीके सन्मुख होकर जिसको प्रथम सम्यग्दर्शनकी संपदा प्रगट होती है उसको जैसे भोगकी अभिलाषा छूटती है. ँन्द्रका ँन्द्रासन भी सडी दुँई बिछीकी तरह. मीँदडीने क्या कहे? बिछी मर जाये तो बहबु आती है, सर्प मर जाये गंध मारे, कुत्ता मर जाये तो गंध मारे. कुत्ता होता है न. मरे तो गंध. जैसे समकित दृष्टिको... आलाहा..! अपनी चैतन्यकी ऋद्धिका भान है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- ठसमें. हा वल.

मुमुक्षु :- ४७४.

उत्तर :- मृत्यु कब आनेवाला है वल तो निश्चित नहीं, और आनेवाला है वल तो निश्चय ही है. ठसलिये हर क्षण तैयार ही रहना. शरीरके टूकडे टूकडे हो जाये. रोम रोम धगधगती सुई लगा दी जाये. फिर भी अपने ध्रुव तत्त्व में ठसका प्रवेश भी कहां है? और ४८१. दूसरा ४८१ वहां लिखा है. ४८१. 'हर क्षण मृत्यु के लिये तो तैयार ही रहना चालिये.' आभिरका दो .. 'कभी भी हो और कैसी भी वेदना हो सातवीं नरक जैसी वेदना हो फिर भी क्या?' .. है. समझमें आया? गृहस्थीको भी होता है. ऐसा नहीं कि ऐसा किन्हींको ही होता है. आत्मभान था, बडा गृहस्थ थे. उसमें है न तस्वीर है. उसमें है कि नहीं? बैठते थे ध्यान में. पांच पांच घंटे तक ध्यान में रहते थे. छोटी उम्र में गुजर गये. ५३ सालकी उम्र. ५३ सालकी उम्र.

कहते हैं, वल भोगकी अभिलाषा धर्मकी होती नहीं. उसको आनंदका अभिलाष है वहां भोगकी अभिलाषा कहां है? आसक्ति हो. छियानवे लज्जर स्त्री हो समकित्ती. तीर्थकर है न? फिर भी वल आसक्ति के राग में प्रेम नहीं. जैसे कडुवी दवा लेते है बुभारमें. बुभार आता है न? कडुवी दवा कहते है न? क्विनाईन लेते हैं, वल नीम का क्या कहते है? गणो समझते है? नीम होता है न नीम? नीमकी गणो होती है कडुवी अलुत.

मुमुक्षु :- गिलोय.

उत्तर :- अलुत कडुवी होती है. तो बुभार में लेते है कडुवी दवा, तो उसको रस है? जैसे धर्मो जवको ऐसा भोग हो परंतु रस नहीं. समझमें आया? आलाहा..! कडुवी दवा पीनी पडती है उसको. जैसे धर्मकी दृष्टि आत्मा के उपर है, फिर भी रागादि हो तो ऐसा भोगनेमें आता है, परंतु कडुवी दवा पीते है ऐसा लगता है उसको. समझमें आया? अज्ञानीको मीठास होती है. बडा सुभ आनंद है, पैसे, लक्ष्मी, स्त्री का भोग, विषय, स्त्री को पतिका भोग. सब अज्ञानी मूढ जवों को मजा दिभती है तो बडा पाप है. आलाहा..! समझमें आया?

'वल सम्यग्दृष्टि यद्यपि शुभक्रिया-व्रतादिक आचरण करता है...' है न? धर्मो जवको व्रतादिका भाव शुभ होता है. व्रत, भक्ति, पूजा, भाव होता है. अशुभ से बचनेको सम्यग्दृष्टिको भी ऐसा भाव होता है. 'उसका इव शुभकर्मबंध है,...' देओ! व्रत, भक्ति.. है न? 'व्रतादिक...' व्रत, भक्ति, पूजा आदि 'आचरण करता है...' सम्यग्दृष्टिको ऐसा भाव होता है. और 'उसका इव शुभकर्मबंध है, किन्तु उसकी वल वांछा नहीं करता.' आलाहा..! व्रतका भाव आया, उसका राग आया, प्रेम नहीं, रस नहीं, रुचि नहीं. परंतु ऐसा आये बिना रहते नहीं. और उसका इव

शुभकर्म बंधते हैं. उसकी भी वांछा धर्मीको होती नहीं.

‘व्रतादिक को स्वरूप का साधक जानकर...’ साधक अर्थात् निमित्त. व्रत, भक्ति, आदिका शुभभाव. अंतर दृष्टिमें आत्माका साधकपना उत्पन्न हुआ हो उसमें व्यवहार साधक कलने में आता है. ‘उनका आचरण करता है कर्म के इवकी वांछा नहीं करता - ऐसा निःकांक्षित अंग है.’ वो. आलाहा..! समझमें आया? व्रतादिक स्वरूप साधक में निमित्त है न निमित्त? व्यवहारसाधक हों वल. निश्चय साधक तो अपना स्वरूपकी अंतर दृष्टि करके साधक करता है वल. रागी मंदता है सम्यग्दर्शनसहित, तो व्यवहार साधक कलनेमें आता है. ऐसा इवकी वांछा न करे वल निःकांक्षित अंग है वो. वल दूसरा अंग कल.

अब तीसरा अंग है निर्विचिकित्सा. सम्यग्दृष्टि धर्मीको निर्विचिकित्सा होती है. उसका अर्थ क्या? कि ‘अपने में अपने गुणकी महत्ता की बुद्धि से अपने को श्रेष्ठ मानकर परमें हीनताकी बुद्धि हो, उसे विचिकित्सा कलते हैं;...’ ऐसी विचिकित्सा धर्मीको होती नहीं. क्या कल समझमें आया? अपने में गुणकी महत्ताकी बुद्धि से अपने को श्रेष्ठ मानना और परमें हीनता, परकी हीनता देखना उसको विचिकित्सा कलते हैं. ‘वल जिसके न हो सो निर्विचिकित्सा अंगयुक्त सम्यग्दृष्टि होता है.’ यल जव ही है. उसमें धर्म न हो तो भी उसके प्रति बैर नहीं करते है, दृगंछा नहीं करते है. आलाहा..! दृगंछा का अर्थ विचिकित्सा. दृगंछा नहीं करना उसका नाम निर्विचिकित्सा.

अपने से हीन प्राणीको देखकर उसको दीन है, हीन है और लम अधिक है ऐसा धर्मीको नहीं. समझमें आया? समभाव रखते है कि हो. पूर्व के कर्म के उदय से ऐसी भी यीज हो. यल तो कर्मकी सब जंजाल है. दुःभी हो, दीन हो, तो हीन जानकर तिरस्कार करना ऐसा समकित्ती को होता नहीं.

(श्रोता :- प्रमाण वचन गुरुदेव!)

आसो सुद १, गुरुवार ता. २७-०६-१९७३
गाथा-२, प्रवचन - ११

यल अष्टपालुड नामका सिद्धांत है. कुंडकुंदाचार्यने यल बनाया है. सम्यग्दर्शनकी प्रधानता से वल दर्शनकी प्रधानता से पहला अधिकार है. दर्शन तो पहले यल कल कि जिसको आत्माका अनुभव, आनंदकी दशाकी प्रतीति हो तो आत्माका अंतर्मुख स्वसंवेदन ज्ञान का ज्ञानसे वेदन होना और आत्माके ज्ञानस्वभाव में आनंदमें हीनता, रमणता, जमवट हो जाना ऐसा दर्शन-ज्ञान-चारित्र और

बाह्य नम्रमुद्रा उसको जैनदर्शन कहते हैं. समझमें आया? मोक्षमार्ग में सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य जो तीन चीज है वह तीनों को प्राप्त किया जिसने और बाह्य में जिसकी नम्र मुद्रा हो जाये और अष्टाईस मूलगुण, पंच महाव्रतका विकल्प व्यवहार से बाह्य में हो. उसे जैनदर्शन कहो, या धर्मकी मूर्ति कहो, धर्म आनंदस्वरूप जिसको बहुत प्रगट हुआ है. जैसे आत्माको जैनदर्शन अथवा धर्मकी मूर्ति कहते हैं. उसमें सम्यग्दर्शन कैसा है उसकी परिभाषा चलती है.

सम्यग्दर्शन जो धर्मकी प्रथम सीढ़ी. पहली शुरुआत. तो यह आत्मा. अब दुपहरको चलता है. कल तो बहुत चला था. आत्मा नित्यानंद प्रभु मूल अपनी पूर्ण आनंद और शांति से भरी लक्ष्मी है आत्मा. यह आत्माका अंतर्भुज होकर... यह आत्मा द्रव्य से शुद्ध है, वस्तु से शुद्ध है. जैसा वर्तमान पर्याय में भान होना उसका नाम प्रथम सम्यग्दर्शन कहते हैं. आलाला..! उसके बिना जन्मका अंत कभी आता नहीं. शास्त्र का ज्ञान हो, व्रत, नियम, तपस्या किया आदि हो, सब सम्यग्दर्शनके बिना निरर्थक है. समझमें आया? चाले तो दान करो, दया पावे, व्रत करो, पूजा करो, भक्ति करो, सब संसार में भटकनेकी चीज है. समझमें आया?

तो आत्मा अंदर पूर्ण आनंदस्वरूप उसके सन्भुज होकर अंतर में प्रतीति और उसकी अनुभूति ज्ञान का वेदन होना यह सम्यग्दर्शनकी अनुभूति बाह्य लक्षण है. समझमें आया? तो यह सम्यग्दर्शिका जोव को शंका होती नहीं वह बात चलती है. सर्वज्ञने कहे हुअे पदार्थ परमात्मा त्रिलोकनाथ कहे उसमें उसकी शंका नहीं. निःशंक, अपनी चीज में वह निःशंक है. और वांछा नहीं. धर्मी जिसको आत्मा का आनंदकी प्रतीति और भान हुआ उसको आत्मा के अलावा दूसरे चीजकी भोगकी वांछा नहीं. आलाला..! क्योंकि अपने में आनंद दिभा है तो सारा ईन्द्रके ईन्द्रासन हो, उसके भोगकी रुचि नहीं. आसक्ति हो जाये वह दूसरी चीज है, परंतु रुचि नहीं. यह भोग ठीक है... भोग में तो दुःख है प्रभु! आलाला..! तो जैसी दुःखकी रुचि सम्यग्दर्शिका को कैसे होगी? आलाला..! तो कांक्षा नहीं.

अब तीसरा अधिकार निर्विचिकित्सा चलता है. उसको बाह्यपदार्थकी हीनता देखकर, अपनी अधिकता देखकर दूसरे का तिरस्कार करना जैसा भाव होता नहीं. समझमें आया? आया न वह? 'अपने में अपने गुणकी महत्ता की बुद्धि से...' पहली पंक्ति है दसवें पन्ने पर. 'अपने को श्रेष्ठ मानकर परमें हीनताकी बुद्धि हो, उसे विचिकित्सा कहते हैं;...' द्वेष हुआ उसको. तो पुण्य हीन हो, अशांता के उदय से बहुत रोग हो, निर्धन हो, गरीब हो तो उसका तिरस्कार नहीं होना चाहिये. मैं कितना आभङ्गवाला हूं, मैं तो बडा चक्रवर्ती हूं, राजा हूं, सुंदर शरीर है. जैसा धर्मीको होता नहीं. समझमें आया? वह कदा न?

'वह जिसके न हो सो निर्विचिकित्सा अंगयुक्त सम्यग्दर्शिका होता है. उसके चित्त जैसे हैं कि यदि कोई पुरुष पाप के उदय से दुःखी हो,...' बहुत दुःखी हो, निर्धन हो, बांछ हो,

कुंवारा हो. वांढा समजते हो? पुत्र न हो. वांढा हो (अर्थात्) लग्न किया न हो, स्त्री मिली न हो, पुत्र भी न हो, पैसे भी न हो. आलाला..! दुःखी हो. 'असाता के उदय से ज्वानियुक्त शरीर हो...' शरीर में रोग कोढ आदि हो गया हो. 'तो उसमें ज्वानिबुद्धि नहीं करना.' आलाला..! वह तो कर्म के उदयसे से ऐसी विचित्रता प्राणी को होती है. 'ज्वानिबुद्धि नहीं करना.' जृगुप्सा नहीं करना, दुगंछा नहीं करना. आलाला..! समभाव रभकर जानना. मैं अधिक हूं और यह हीन है ऐसा सम्यज्दृष्टिको होता नहीं. और कभी ऐसा किसीको न हो तो वह सम्यज्दृष्टि है ऐसा भी नहीं है. आलाला..!

अंतरमें जिसकी दृष्टि ... समजमें आया? मेरी चीज ही स्वयंसिद्ध स्वतंत्र है. मेरा कोई ईश्वरादि कर्ता नहीं. मेरे परिणाम का मैं कर्ता हूं, मेरी चीज अनादि स्वयंसिद्ध वस्तु है, और वह आनंद और ज्ञान से भरा पदार्थ है, ऐसी जिसको अंतरमें सम्यक् बुद्धि हुई हो उसको ऐसा नहीं होता, ईतनी बात चलती है. बाह्य से कदाचित्त ऐसा न हो और अंदर सम्यज्दर्शन का भान नहीं आत्मा का. तो वैराग्य से दिभे, परंतु श्रद्धा नहीं कि मेरा ईश्वर कर्ता है, मैं ईश्वर से हुआ हूं, मैं ईश्वरकी भक्ति करूं तो ईश्वर प्रसन्न हो जाये, यह सब मिथ्यादृष्टि में ऐसा कदाचित्त हो ज्वानि न करे तो यह कोई चीज नहीं. सेठ!

'ऐसी बुद्धि नहीं करता कि मैं संपदावान हूं, सुंदर शरीरवान हूं,...' ओहोहो..! यह तो मिट्टी का पींड है धूल. उसकी सुंदरता तो जडकी है, आत्माकी सुंदरता तो अंदरमें है. आलाला..! आत्मा आनंद और शांति से भरा है ऐसी जिसकी सुंदरताका अंतरमें भान हुआ. वह बाह्यकी सुंदरता की उसको प्रीति और अधिकता दिभती नहीं. मेरे से अधिक हो गया लक्ष्मी आदि, शरीरादि है वह तो जड, मिट्टी, धूल है. आलाला..!

'यह हीन, रंक,...' है. मेरी बराबरी नहीं कर सकता. आलाला..! ऐसा सम्यज्दृष्टि को होता नहीं. मैं बडा लोंशियार हूं. और मेरी छाप दुनियामें बडी है. यह पामर प्राणी मेरी बराबरी कर सकते नहीं, ऐसा नहीं होता. वह भी भगवान आत्मा है. आलाला..! बाह्य संयोग में ऐसा होता है. अरे..! सम्यज्दृष्टि हो और ऐसा बाह्य हीन हो, रंक हो, शरीर में रोग हो और आत्मज्ञानी हो अंदर में. समजमें आया? तो बाहरकी चीज से अधिकता मानना और बाहरकी विशेष चीज से अधिकता मानना और बाह्य हीन चीज से हीनता मानना वह मूढका लक्षण है. यह धर्मीका लक्षण नहीं.

कहते हैं कि अरे..! 'उलटा ऐसा विचार करता है कि प्राणियों के कर्मोदय से अनेक विचित्र अवस्थायें होती हैं,...' आलाला..! पूर्वके प्रारब्धके कारण शरीर, लक्ष्मी, आबड़, कीर्तिकी अनेक विचित्रता, हीनता, अधिकता का संयोग हो, उससे कोई विशेषता नहीं. 'जब मेरे जैसे कर्म का उदय आवे, तब मैं भी ऐसा ही हो जाऊँ -...' धर्मी-सम्यज्दृष्टि हो, फिर भी पूर्व के अघातीकर्म

के कारण से निर्धन हो जाये, लक्ष्मी रहे नहि, .. मर जाये. ओहोहो..! तो क्या? यह बाह्यकी चीज से क्या है? यही कहते हैं 'मैं भी ऐसा ही हो जाऊँ - जैसे विचार से निर्विचिकित्सा अंग होता है.' परपदार्थ में हीनताकी दृगंछा और हीनता में अनादर ऐसा होता नहीं.

अब अमूढ यौथा बोल है. धर्मी जब सम्यग्दर्शन जिसको हुआ वह मूढ नहीं होता. 'अतत्त्व में तत्त्वपने का श्रद्धान वह मूढदृष्टि है.' तत्त्व नहीं है उसमें तत्त्व मानना. अपना ईश्वर कर्ता है, ईश्वरकी मैं प्रार्थना करुं तो मुझे कुछ देगा वह अतत्त्व में तत्त्वबुद्धि मूढज्वकी है. उसको धर्म नहीं और धर्मकी दृष्टि भी नहीं. आहोहो..! समझमें आया? 'अतत्त्व में तत्त्वपने का श्रद्धान वह मूढदृष्टि है. ऐसी मूढदृष्टि जिसके न हो सो अमूढ दृष्टि है.' विशेष कहते हैं. 'मिथ्यादृष्टियों द्वारा मिथ्या हेतु...' अज्ञानी यह मिथ्या युक्ति तर्क से 'मिथ्या दृष्टांत से साधित पदार्थ हैं, वह सम्यग्दृष्टि को प्रीति उत्पन्न नहीं कराते हैं...' अज्ञानीने कुतर्क से पदार्थकी सिद्धि किया हो कि सृष्टि का कोई कर्ता होता है ईश्वरादि. समझमें आया? ऐसी कुयुक्ति से ऐसा पदार्थकी सिद्धि अज्ञानी करते हैं उसमें धर्मीको प्रीतिबुद्धि नहीं होती उसको. कर्म नहीं, उसकी उलटी बुद्धि है. और कर्म मुझे नुकसान कराते है. ऐसी बुद्धि भी उलटी बुद्धि है. समझमें आया? तत्त्व सूक्ष्म है, भगवान! आहोहो..! अरे..! उसने कभी अनंतकाल में...

मुमुक्षु :- शुभभाव में धर्म मानते है.

उत्तर :- वह भी मिथ्यादृष्टि है. शुभभाव में धर्म माने दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा, करुणा, सेवा पामरता वह धर्म मानते वह अतत्त्व में तत्त्वबुद्धि मूढ ज्व है. आहोहो..! सर्वज्ञ परमेश्वर परमात्मा अरिहंत देवने जो तत्त्व कला उससे विरुद्ध जो मानते हैं, उसकी बुद्धि रचना वह मिथ्यादृष्टि है. सम्यग्दृष्टि को जैसे अतत्त्व में तत्त्वबुद्धि में प्रीति उपजती नहीं. सेठ! आपको तो बहुत जाना पडे सभी जगह. सुना है न? कुछ भावा के पास ले गये थे. आगे कोई था. अन्यधर्मी. अन्यधर्म में ले गये थे. आगे सेठकी आबरू बडी तो बैठे वहां. क्योंकि .. सुना ऐसी कोई बात करता था.

मुमुक्षु :- अेकबार ऐसा हुआ.

उत्तर :- हा भले अेकबार परंतु .. यहां तो किसीने बात कही हो. अेक बार तो अेक बार परंतु किसीने बात कहे न. आप यहां के परिचयवाले है तो कहे, सेठ तो अभी ऐसा भी करते है. आहोहो..! समझमें आया? पैसेवाले लोग, आबरूवाले लोगों को सबसे पहले बिठाये. क्योंकि वह दो-पांच हजार रुपये दे अथवा बैठे तो अपनी आबरू बढ जाये. देओ! जैसे जैन भी हमारे पास हैं.

यहां कहते हैं कि अतत्त्व में तत्त्वबुद्धि धर्मीज्वकी होती है. कोई ऐसा पाण्ड धर्म यवा है जगत में उसके प्रति धर्मीकी प्रीति, रुचि, प्रेम होता नहीं. समझमें आया? यह तो दृष्टांत दिया. आहोहो..! 'तथा लौकिक इन्दी अनेक प्रकारकी है.' आहोहो..! कोई जैसे श्राद्ध करो, पिताजका ऐसा करो.

नदीका पानी लो, गायके पूंछकी पूजा करो, पीपलकी पूजा करो. समजमें आया? ऐसी लोक इठी चलती है न बहुत. आहार करते समय थोडा अग्नि में लोम द्यो. थोडा लोम करके पीछे जमना. यह सब लोकइठी मूढजवकी है.

मुमुक्षु :- भगवानकी मानता करे तो बेटा हो.

उत्तर :- यह भी मूढ जव है. धूल में भी बेटा नहीं होता. मुझे बेटा होगा तो मैं छत्र चढाऊंगा, मंदिर बनवाऊंगा. मूढ जव है सब. आलाला..!

मुमुक्षु :- उसकी कामना पूरी हो जाये.

उत्तर :- कामना पूरी किसकी? कामना वह बाहरकी जडकी? वह पुण्य बिना होती है? या परसे होती है? सेठ! देवसे होती है दैव से? आलाला..! वीतराग भगवान वह तो है. मैं उसको मानुं तो मुझे बेटा हो जाये. मेरी आबड़ जाती है तो मेरी ऐसी आबड़ न जाये तो मैं उसको पांच-पचास लज्जर चढाऊंगा, यह सब भ्रम अज्ञानीका है. धर्मयंदज्ज! यहां तो यह बात है भगवान! आलाला..! अरेरे..! ऐसा जन्म मनुष्य देलका चला जाता है. अक अक समय जाता है, मृत्यु के समीपमें जाता है. उसने जो जैसे आत्माकी दृष्टि और ऐसा स्वर्प भगवानने कला है ऐसी जो श्रद्धा नहीं करेगा वह मरकर कहां जायेगा? आलाला..! क्या कहते हैं यह? .. तुम्हारा नाम है? यह पवन होती है न चलता है. वंटोणिया. अबुला. हमारे वंटोणिया कहते हैं. अबुला चलता है न तो उसमें तिनका उडा हो तो कहां जाकर पडेगा? आलाला..! जैसे अज्ञानी मिथ्यादृष्टि जिसकी श्रद्धा मिथ्या है वह अबुला लेकर चोर्यासी के अवतारमें कहां जायेगा? आलाला..! समजमें आया? अरे..! मैं कहां हूं? कैसे हूं? कौन हूं? उसकी जिसको जबर नहीं. उसको ईस अतत्त्व में तत्त्वबुद्धि होती है. आलाला..!

‘लौकिक इठी अनेक प्रकारकी हैं,...’ अभी तो. आलाला..! जैनमें भी चली है न देजो न. मलावीरज्ज. मलावीरज्ज. यहां ऐसा चले अपने बेटा हो या कुछ हो. यहां भूत पन्नपुरा. वला धूरो तो ऐसा मानते है. सब भ्रम अज्ञानीकी.

मुमुक्षु :- केसरियाज्ज

उत्तर :- केसरियाज्ज केसर चढाते है. यह केसरियाज्ज है न. जो लडका हो तो लडके के प्रमाण से केसर चढाऊंगा. सेर, सवा सेर का लडका हो, छोटा ईतना जन्मे तो ईतना केसर चढावे वहां. हम गये थे ने अकबार वहां. केसर... केसर... केसर...

मुमुक्षु :- आपको .. तोवा जो होती है ...

उत्तर :- मिल सकता है. पैसेवाले बहुत चढाते है. उसमें भ्रम है. उसमें क्या है? अकबार हम वहां गये थे न. दर्शनको. कितना केसर लगाया था प्रतिमाको. ऐसी प्रतिमाको वंदन नहीं करेंगे. तो पंडित थे ने बिचारे ऐसा कले मलाराज आये है. मलाराज! हम निकाल देंगे, बादमें आप आओ. भगवान

वीतरागमूर्ति को यह क्या लप? ऐसा केसर चढाया था चारों ओर. अब श्वेतांबर हो गये. पहले पंज्या था अन्यमति. उसको ताबे था. हम गये तब. अभी श्वेतांबर हो गया. ऐसा हो गया. ओलो..! दुनियाका भ्रम. बार महिने अकेबार दर्शन करुंगा तो मेरी आमदनी है ऐसी ही रहेगी. ऐसी मान्यता सब भ्रमशा अज्ञानीकी है. मूढ जवकी भ्रमशा है. समझमें आया? लौकिककी बहुत बात चलती है.

‘लौकिक इति अनेक प्रकारकी हैं; वह निःसार हैं,...’ उसमें कुछ सार है नहीं. ‘निःसार पुरुषों द्वारा ही उसका आचरण होता है,...’ मूढ पुरुषों द्वारा सार का भान नहीं उसके द्वारा उसका आचरण होता है. यह शत्रुंजय में नहाना. ऐसा आता है न? अकेबार नहाने तो वहां कल्याण हो जाये. सम्मोदशिअरकी अके बार जात्रा कर जाये तो जन्म-मरण मिट जाये. सब भ्रमशा है.

मुमुक्षु :- आपकी मानता करे तो ठीक हो जाये.

उत्तर :- यह भी करते है सभी लोग. हमने बहुत कहा है. बाहर में पहले से आबड़ बडी है न. तो बहुत मानता करते है भानगी. यहां आये तब पूछे तो मालूम होता है कि क्या है. ७पकी साल से चलता है. ५४ साल हुआ. चलते है. पुण्य भी है और ऐसी वह सब है बाहरमें धर्मकी दृष्टि, प्रज्ञा, तो लोग सब पहले से मानते है. बहुत मानते है. ..लडका को ठीक हो जाये तो महाराजके पास जाकर भोजन कराये संघका. ऐसा होता है अंदर भानगी. यहां तो कहते हैं कि भाई हमारे से कुछ नहीं होता.

मुमुक्षु :- आपके पास जो .. लकडी है.

उत्तर :- यह लकडी है. बात सत्य है. इस लकडी में कुछ है. ऐसा करते है तो उसके वश हो जाता है. ठीक यह तो हाथ में पसीना न हो, पसीना शास्त्र को न छुअे इसलिये हाथ में रभते हैं. पहले सुभडकी थी. वह तो थोरी हो गई. सुभड नहीं? सुभड. सुभड नहीं होता भाई चंदन? चंदन. चंदनकी. मुंभई में बहुत मिलती है. चीना लोग बहुत बेचते हैं. चंदनकी लकडी. वह रभते थे.

मुमुक्षु :- उसने...

उत्तर :- फिर यह आयी. अके डोक्टर चंद्रभाई है न. डोक्टर उसने बनायी. देजो भगवानका ऐसा... दो घरकी बनाई. अके यहां रहती है, अके वहां. चंद्रभाई आते हैं डोक्टर. राजकोटेके अडे डोक्टर हैं. अडा मुमुक्षु है. पढते हैं वहां. वांचन करते हैं. वह लाये थे. चलो भाई. उसमें है कुछ ऐसा लोग कहते हैं, मानते हैं. वह भी मूढ है. अमरेलीमें भाई हुआ था न कहा नहीं? बाबरावाले. बाबरावाले वकील. नरभेराम वकील थे. अमरेली गये थे. करोडपति था. व्याख्यान में आये थे न. रामजो हंसराज. कामाणी. चार-पांच करोड रुपये है न. .. और उसका नरभेरामभाई. यह हेमकुंवरबहेन है न उसका नरभेरामभाई है. उसके पास ३०-४० लाख है. और छोटा भाई गीरधरभाई. उसके पास .. तो तीनों भाई आये थे वहां. व्याख्यान में. वहां अमरेली. अमरेलीवाले थे वकील. तो वकील वहां केसमें आया था. तो जजको कहे, आज मैं नहीं आ सकुंगा. वकीलने कहा. क्यों? कि हमारे महाराज आज

आये है यहाँ व्याख्यान करनेको. तो जज कहे कौनसे महाराज? जिसके उपर लकड़ी फिरती है पैसा लो जाता है वह? फिर उसने कहा. वकील थे बाबरावाले. नरभेरामभाई नहीं? कहते हैं ऐसा सभी महाराजके लिये, परंतु महाराज स्वयं कहते नहीं.

मुमुक्षु :- नटुभाई के पिता.

उत्तर :- नटुभाई के पिता. हा नटुभाई वकील है अभी. पाविताणा वकील है अडे. नटुभाई आते हैं. उसके पिताश्री. जज कहे क्यों? .. नहीं आज मैं नहीं आऊंगा. महाराज आये हैं हमारे व्याख्यान सुनने जाना है. कौन महाराज? वह लकड़ी फिरती है और पैसे मिल जाते है वह? कहते हैं महाराज के लिये. रात्रीको प्रश्न हुआ. अन्यमति कपोल रहते हैं कपोल. वहाँ है कपोलकी नात. तो उसके आदमीने प्रश्न किया कि महाराज ऐसी बात चलती है न आपके लिये? मैंने कहा, चलती है भाई, हम नहीं कहते. वह तो उसका पुण्य लो उसके लिसाब से मिले. समझमें आया? यह भ्रमणा जगतकी है. देव-गुरु-शास्त्र को माने तो मेरा रोग मिट जाये, मेरा यह लो जाये-यह सब मूढ दृष्टि है. आत्मा निरोग लो जाये, रागसे रहित ऐसी दृष्टि करने से निरोगता उत्पन्न होती है. शरीर में रोग लो, न लो उसके साथ संबंध क्या है? यह तो जड है. आलाला..! समझमें आया?

‘यह निःसार पुरुषों द्वारा ही उसका आचरण होता है, जो अनिष्ट इव देनेवाली है...’ भगवानको मानो तो ऐसा लोगा, तीर्थकरकी पूजा करो तो भेटा लोगा, आबड़ रहेगी-यह सब भ्रम अज्ञानीकी है. ‘जिनका भुरा इव है तथा उनका कुछ लेतु नहीं है,...’ आलाला..! ‘कुछ अर्थ नहीं है; जो कुछ लोकदृष्टि चल पडती है, उसे लोग अपना लेते हैं...’ यह महावीरजीने क्या कहते है पन्न? पन्नपुरा. गये थे. सब देखा है. सब जगल गये थे.

मुमुक्षु :- जयपुर गये थे न.

उत्तर :- हा जयपुर से गये थे. दो बार गये थे. तो पूरे हिन्दुस्तान में तीर्थ है लगभग देखा है बडा सब. द्विगंवर अपने लों. श्वेतांवर नहीं. सब आ गये. ८-८ हजार भाईल गये तीन बार. आलाला..!

यहाँ कहते हैं ‘जो कुछ लोकदृष्टि चल पडती है, उसे लोग अपना लेते हैं और फिर उसे छोडना कठिन लो जाता है...’ आलाला..! ‘ईत्यादि लोकदृष्टि है.’ ऐसी लोकदृष्टिकी मूढता धर्मीको लोती नहीं. जिसने आत्मा आनंदका नाथ चिदानंद बादशाह देखा है, जिसमें प्रतीतमें आयी, उसको यह मूढता कैसे लोगी? आलाला..! वह तो अज्ञानीकी मूढता ऐसी लोती है वह बताते हैं.

दूसरा. ‘अदेव में देवबुद्धि,...’ जो देव नहीं, ईश्वरादि कुछ करता है वह देव है ही नहीं. समझमें आया? तो उसमें देवबुद्धि. सृष्टिका कर्ता है कोई आत्मा. सृष्टिके कर्ता बिना कैसे बने? ऐसा मूढजव मानते हैं. मिथ्यादृष्टि पापी प्राणी तत्त्व नहीं, देव नहीं उसको देव मानते हैं. आलाला..!

समझमें आया? 'अदेव में देवबुद्धि, अधर्म में धर्मबुद्धि,...' शुभादि पुण्य है वह अधर्म है. उसमें धर्मबुद्धि. 'अगुरु में गुरुबुद्धि...' गुरु जो नहीं है सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र नहीं है, मिथ्यादर्शन-ज्ञान आदि है और गुरु का वेश धारण किया जावा, जोगी. अरे..! जैन में. यह 'अगुरु में गुरुबुद्धि' ईत्यादि देवादिक मूढता है,...' यह मूढ है मूढ. पापी प्राणी है उसको मूढता ऐसी होती है. आलाहा..! याहे तो फिर बडा बादशाह हो, पांच पांच लाखकी अेक दिनकी आमदानी हो, मूढ है. समझमें आया?

मुमुक्षु :- पांच लाख ..

उत्तर :- धूल में है? पांच लाख कहा है? आंक बहुत है. पांच लाख में क्या? यह अबजपति कहते हैं. देभो यह रोग हुआ. लार्ट ईथल हो गया. चले गये. गोवा शांतिलाव भुशाल. सात-आठ दिन हुआ मुंबईमें. चले गये. कौन रभे धूल? यह अंबाजको मानते थे. जैन स्थानकवासी थे. माने अंबाजको. अंबाज है न वह देवी? उसको मानते है. मूढ है. लक्ष्मीवाला हो गया तो क्या हो गया? अंबाजको मानते है अंबाज. तो हमारे पैसे हुआ. ... .. क्यों नहीं होता था? हमारी दुकान में ऐसा था. हमारी बुआ का लडका था कुंवरज भागीदार. उसके पीर है हैदरशाह. पाविताणा. हैदरशाह का मंदिर है. हैदरशाहको माने. उन लोगोंके कुटुंबवाले मानते थे. हैदरशाह. तो यह कुंवरजभाईकी दो दुकान थी. अेक दुकान में लेकर आये. मेरी दुकान में नहीं रभना. तो उसमें विभते हैं हैदरशाह लाजराहजुर. योपडे विभते हैं न? तो उसमें विभते हैदरशाह लाजराहजुर. इकीर था कोई. फिर हमारे भाई थे न भुशालभाई बडा भाई भागीदार. अपने ऐसा न हो. बडा भाई था न हमारा? अपने ऐसा न हो. निकाव दिया योपडेमें से. हम जैन है और यह क्या? हैदरशाह इकीर था. आलाहा..! कोई ऐसा बनाया होगा कुछ. यह इकीर आया होगा उसके घर पर. उमरावा है न जन्म गांव हमारा. वहां आया होगा तो भोजन लाओ. भोजन तो है नहीं. तो उसने कुछ.. कहते हैं. घर पर भोजन है जाओ तुम. तो किसी स्थान से पीरसना आया था. पीरसना समझते है? परोसना.

मुमुक्षु :- जानेका..

उत्तर :- .. दो वाडु आये थे. कुछ दो-चार वाडु. पीरसना समझे? किसी के घर से जाने को नहीं आये तो उसके घर पर लडु आदि दे आये. तो किसीका पीरसना आया था उस समय भाई! ऐसा वह कहते हैं. उसने वहां ऐसा कहा. वह कहे, मेरे पास अभी कुछ नहीं जाओ. वहां लडु आते है. ओलो..! यह तो सत्य है. यमत्कारी लगते है. वह बोले मूढ जव.

मुमुक्षु :- सांईबाबा.

उत्तर :- हा सांईबाबा तुम्हारे चलते हैं. यहां ..में नहीं चलता है? आलाहा..! धूलमें ही नहीं. भ्रम का पार नहीं. ऐसा दूसरा चलता है लोलानेका जलाराम. जलाराम. बहुत मानते हैं लोग. यह

जलाराम. लोहाने के हैं न. आङ्किका में बहुत लोहाने मानते हैं. ब्रमण्डा है. जलाराम. अद्वाहकी जगल जलाराम औसा कहते हैं. यह सभी बडे बडे करोडपति पांच-पांच... उसका लडका अच्छा है. तो बडा लडका उसको ही मानता है सांठबाबा को. तो सांठबाबाकी बात करते थे. पांच-छ बच्चे.. सबको बात करते थे अब मैं छूट जाता हूं. जैसे .. मैं तो सांठबाबाके पास जाऊंगा, उसके पास रहूंगा. औसा बोलते बोलते देह छूट गया. मर गया.

मुमुक्षु :- .. सांठबाबा...

उत्तर :- वह सांठबाबा बोला. मूर्ख यह है न. कि मैंने ले लिया. परंतु पहले से कहना था कि यह... यह मेरे पास आ गया है. मेरे पास आ गया. यह मूढ जैसे बनिये. बात सत्य माने. मेरे पास आ गया है. परंतु पहले से कहना था कि इस दिन मेरे पास आयेगा. जैसे मूढ जव. अये..! सेठ! बडा करोडपति है. चार-पांच करोड रुपये. .. धूल मेंसे? विष्टा में हाथ डाले तो क्या है? यह विष्टा है. वहां रत्न आता है उसमें से? औसा कहे कि कहीं पर हाथ डाले तो कुछ भी सख्या मिल जायेगा जैसे. औसा दृष्टांत है सिद्धांत में.

कहते हैं न संजवनी अक औषधि होती है. संजवनी नामकी वनस्पति होती है. तो अक साधुने औसा कहा कि भाई देओ. अक बैल हो गया था मनुष्य. तो उसको संजवनी जिलाओ तो मनुष्य हो जायेगा. तो संजवनीकी जबर नहीं, क्या करना? जो वनमें वनस्पति है सब बाहर उसमें सब लो. उसमें से कुछ निकल जायेगी. परंतु उसमें जरकी निकले तो मर जायेगा वह. यह दृष्टांत आया है. शास्त्र में सब है. आलाला..! संजवनी न मिले तो उसके साथ सब वेला, वेला समजे न? टूके करके जिलाओ तो उसमें कुछ संजवनी होगी तो ठीक. परंतु उसमें जर होगा तो मर जायेगा. आलाला..! संजवनी किसको कहे? .. जबर बिना संजवनी कहां से तुं लायेगा? यह दृष्टांत आता है. श्वेताम्बरमें आता है. सब में मानना उसमें से कोई सख्या निकल जायेगा. धूलमें भी नहीं निकलेगा. आलाला..! मूढजव के यह सभी लक्षण हैं. आलाला..!

कहते हैं 'सदोष देवको देव मानना...' है न? अदेव में देव मानना, अधर्म में धर्मबुद्धि, अगुरुमें गुरुबुद्धि इत्यादि देवादि मूढता है वह कल्याणकारी नहीं. आत्मा को नुकसान करनेवाला है. 'सदोष देवको देव मानना तथा उनके निमित्त हिंसादि द्वारा अधर्म को धर्म मानना...' आलाला..! सदोष देव है. यह गणेश आता है न? गणेश नहीं गणेश? लडु यथाये शंकरको. शंकरका पुत्र. आता है न, बोलते हैं.

मुमुक्षु :- शंकरके पुत्र गणेश है.

उत्तर :- हा गणेश है. प्रथम पहले समरिये औसा आता है. गौरीपुत्र गणेश. लूल जाते हैं. 'प्रथम पहलेवा समरीअे गौरीपुत्र गणेश' हाथी का मुंड लगा दिया. चलेरा पूरा. इन्सानको औसा हो? औसी

मूढता. और गणेश को रभे. गणेशाय नमः पुस्तक में लिखे पढ़े. गणेशाय नमः बीच में डाले. गणेशाय नमः मूढ है. गणेश तो, गणधर वह गणेश है.

मुमुक्षु :- जैसे ही लिखा जाता है कि श्री गणधर गणेशाय नमः

उत्तर :- हा. गणधर अर्थात् संत मुनि वीतरागी संत, नग्नमुनि, द्विगंबर आत्मध्यानी, ज्ञानी, आनंद में रमनेवाले. उसका गण का ईश्वर वह गणधर तीर्थंकरका वज्र वह गणेश है. यह गणेश तो बूढ़े गणेश है. परंतु लोगोंकी मूढता का पार नहीं. आह्लाहा..! लडु चढाये. यह गणेश योथ नहीं करते?

मुमुक्षु :- मलावीर .. योथ

उत्तर :- .. योथ गणेश करते हैं वह नहीं. हमारे तो बैसाभ सुद योथ करते हैं. गणेश योथ बैसाभकी. भादो सुद करते है, वह मुंभई में करते है मराठी लोग. वह मालूम है. दस दिन करते हैं. गणेश बनाते है. मराठी लोग है न. महाराष्ट्रवाले. दस दिन. चौदस के दिन दरियामें डाल दे उसमें. अनंतयतुष्टी. यह तो गणेश अपने बैसाभ सुद ४ होता है. बैसाभ सुद ४ को लडु बनाते है. चुरमाके लडु बनाते है. गणेश हो..

मुमुक्षु :- .. हो उसको भिवाते है.

उत्तर :- हा भिवाते है. आह्लाहा..! भ्रम... भ्रम... भ्रम... जगतकी मूढता के पाप का पार न भिबे. आह्लाहा..!

मुमुक्षु :- कहीं से भी लाभ लेना है.

उत्तर :- लाभ धूल में भी मिलता नहीं. लाभ तो आत्मामें से मिलता है. बाहर में तो कर्मका उदय हो ईसप्रकार यीज आती है. उसमें क्या है? कोई ईन्द्र देता है? आह्लाहा..!

मुमुक्षु :- सामान्य देव-देवी हो तो कैसे दे जाते है.

उत्तर :- यह तो उसका पुण्य हो तो दे जाते है. अपने है न. है कि नहीं आपका सेठका? क्या नाम उसका? प्राणभाई. यह रतिभाईका है न नोकर अक प्राणभाई. उसकी बलु को अक देवी आकर कैसे दे जाती है. उसका पुण्यका उदय हो तो दे जाये. कलते थे. कितने रुपये ईकट्टे लुअे हैं. वह दे जाती है, मैं बैक में रभ देता हूं. वरना फिर ले जाये. प्राणभाई कलते थे.

मुमुक्षु :- .. जरूरत है.

उत्तर :- आपने तो मकान करवाया है यहां.

मुमुक्षु :- हमारे पास तो आ जाता है. बाकी ओर सब लोगोंको?

उत्तर :- ओरों का क्या काम है? यहां तो अपना काम है. ओर को समझे.. आह्लाहा..! वह प्राणभाई कलते थे हं. अकबार तो कले जाओ यह देवी आती है. जाओ तवाई में कैसे है. दोसो रुपिया है. निकले. अकबार जैसा कला, देभो, उसमें ईक्यावन रुपये है ले लो. देर लगी तो उठ गये. फिर ले

गर्ह. देर लगी समझे न? नहीं लिये वहां ले गया. देवी हो. प्रेम रह गया हो तो आये. उसमें क्या हुआ धूलमें? कुटुंब में ऐसा मर गया हो तो ऐसा उसको प्रेम हो तो कोई आ जाये. टिभाई नहीं दे. अदृश्य रहे और बोले. यहां है देओ. जाओ तवाई के नीचे. तवाई समझते हों? गढ़े में गढ़े में...

मुमुक्षु :- पथारीके नीचे.

उत्तर :- हा पथारी के नीचे. देओ उसमें है देओ. कुछ कहते थे उसके पति. यह तो कहते थे कि वो हम आपको मानते नहीं. ऐसा भी कहे. आलाहा..! फिरभी उसको प्रेम है तो आ जाये. १७ हजार ऐसा कुछ कहा था. १७ हजार रुपये आये है. बैंक में रभे है. उसमें क्या हुआ? वह तो दे. उसमें आत्मा को क्या? समझमें आया? पूर्वका पुण्यका उदय धतना हो तो ऐसी सामग्री निमित्त कोई आये और दे जाये. उसमें है क्या? करोड-लाभों रुपये मिले. समुद्रके नीचे. समुद्र में है न. लक्ष्मी बहुत पडी है समुद्र में. आगबोट आदि बहुत तूटी है न. बिजलीकी. अक बिजलीकी आगबोट. आगबोट समझते हैं? बिजली आगबोट पहली .. थी अकबार. बहुत समय पहले.

मुमुक्षु :- जामनगर से कच्छ.

उत्तर :- जामनगर से कच्छ जाती थी. मुसलमानोंकी.

मुमुक्षु :- हाजि कासम

उत्तर :- 'कासम तारी विजणी रे भरहरिये वेरएण थई.' उस कासम ने पहली आगबोट निकाली. बिजली जैसी. 'कासम तारी विजणी रे भर हरिये...' हरिये कि बीच में पानी आया. उछला पानी. अंदर तो कितने शाही किये लुअे ताजे दुल्हे जाते थे. शाही करके. सब मर गये. कासम था मुसलमान. उसने आगबोट की पहली बिजली जैसी. अकदम पानी में चले. वह डूब गई. मर गया. गायन है. 'कासम तारी वीजणी रे भर हरिये वेरएण थई.' अक-दूसरे बियारे मरनेवाले है. अरर..! यह पानी उछलता है. अंदर आता है. क्या करे? आगबोट का चलानेवाले मुख्य धन्सान था. परमेश्वर परमेश्वर करो. भगवानका शरण लो. अभी बचने का नहीं. हाय.. हाय..

मुमुक्षु :- उसका नाम बिजली था.

उत्तर :- कासम. आगबोटका नाम बिजली. उसके स्वामीका नाम कासम. मुसलमान था. यह तो पद पहले लुई. पद पहले लुई. पद में जाते थे. हमें मालूम है. पद में हमारी दस सालकी उम्र थी. पदकी साल दस सालकी उम्र. तो जाते थे हम सुनते थे.

मुमुक्षु :- .. हुआ वहां से आये थे.

उत्तर :- वह यहां से जाते थे कुछ. जामनगर से कच्छ जाते थे. बारात थी अंदर. शाही करके जाते थे. स्वाहा.

मुमुक्षु :- हरिये में जाये तो..

उत्तर :- पानी ऐसा उछलने लगा. अंदर चला गया. वह तो होता है.

मुमुक्षु :- .. अेक मूर्ति...

उत्तर :- हा.

मुमुक्षु :- पहली मुसाफ़री में मर गये.

उत्तर :- स्थिति पूरी हुई हो तो रक्षा कौन कर सकता है? आलाहा..!

यहां कहते हैं कि देवको मानना 'सद्योष देव को देव मानना तथा उनके निमित्त हिंसादि द्वारा अधर्मको धर्म मानना...' आलाहा..! देव को चढाते हैं न बली आदि कुछ? ओकडा चढाये. आलाहा..! मुर्गा. कुकडा समजते हो? मुर्गा. मुर्गा चढाये. आलाहा..! वापसी चढाये. यह जोडियार जोडियार है न. आज रविवार है. बहुत लोग आते हैं. भावनगर दरबारके ..

मुमुक्षु :- हमारे देव थे कुलदेवी.

उत्तर :- कुलदेवी जोडियार है. हमारे जोडियार है वहां उमरावा में. बाहर है. देवी. आलाहा..! मूढ के लक्षणका पार न मिले. स्त्रीयां मानती है. अन्ये कुछ ऐसा हो तो वहां वापसी चढाये. सवा मानेकी. माणा नहीं समजते? आटा भरनेका. अनाज भरनेका. माणा होता है न माणा? पवाली कहते हैं. अेक माणुकी लोटकी वापसी चढाउंगा. यह सब हमारे घर पर था. छोटी उम्र में वहां वापसी हुई थी. बहुत छोटी उम्र में. याद है बराबर. आठ-नों सालकी उम्र होगी. तब मानते लोगे हमारे माताज कुछ. तब यह क्या धर्मकी तो जबर नहीं. परंतु याद है जोडियार है वहां. कूअे के पास वापसी करके हम जाते थे. साधुको वापसी.. आलाहा..! धर्मकी जबर नहीं.

मुमुक्षु :- जुट माता.

उत्तर :- यह जुट माता. जुट. आलाहा..! वह यहां .. है न ८६ साल. जुट माता. दो लज्जर लोग आये. जैन लोग आये. अरे..! क्या करते हो तुम? जुटमाता. हमारे है न लडके करोडपति हो गये. वालपर के. वालपरके नहीं क्या कहते हैं? मीठाभाई. वालपरके मीठाभाई थे. उसके अेक लडके का मगज अस्थिर हो गया था. वह मानने आये थे. अरे..! कहा जैन होकर यह क्या करते हो? यह धूल भी नहीं. अभी तो पैसेवाले बहुत हो गये हैं. मीठाभाई है वालपरवाले. आइका में है. कहीं पर है. बहुत पैसे हो गये. बहुत पैसे. पहले गरीब थे. पांच-दस लज्जर थे. अब करोडो रुपये. यह तो पूर्वके पुण्य है. उसमें धूलमें भी कुछ नहीं. आलाहा..! यह मीठाभाई बेटे को लेकर... मैं था योमासा में ८२ में वढवाण. जुट.. आये थे. उसके लोग जुटको माननेवाले आये कुछ. मानने आये उसको पूछे. क्यों आये हो? वह लोग अमुक भाई यहां आओ. देजो! देवी. हम वहां थे वढवाण. ८२ का योमासा. योमासा था हमारा. ४७ साल हुआ. ४ ओर ७. औसी मूढता. अरे..! यह जैन होकर आप! बाडे के जैन होकर भी आपको मान न मिले. जुटदेवी माने. उसमें से रोग भिटे. लडका मर गया.

मुमुक्षु :- मलादेवी.. बख्ये का मुंडन कराये.

उत्तर :- हा, मुंडन कराये, जैसे करे. आलाहा..! जैन में भ्रम का पार न मिले. यह भ्रम मिथ्यादृष्टि का लक्षण है. उसको धर्मकी बुद्धि है नहीं. आलाहा..!

‘तथा मिथ्या आचारवान,...’ है न? मिथ्या आचार जिसको उलटी श्रद्धा, उलटा ज्ञान, उलटा आचरण... ‘शल्यवान,...’ मिथ्या शल्य सलित. ‘परिग्रहवान,...’ लक्ष्मीवाला. पैसा आदि. ‘सम्यक्त्वप्रतरलित...’ समकित्ती भी नहीं और प्रत भी नहीं. ‘गुरु मानना ँत्यादि मूढ दृष्टि के चिह्न हैं.’ समजमें आया? जिसको सम्यग्दर्शनकी जबर नहीं. चारित्रकी जबर नहीं और जिसको बालर का लक्ष्मी आदि हो, साधन रजते है और मिथ्याशल्य सलित हो उसको मलात्मा मानना, गुरु मानना, मिथ्यादृष्टि है. वह अज्ञानी है. मलापाप करता है जैसे मान्यतावाला. ऐसा कहते हैं.

‘अब देव-गुरु-धर्म कैसे होते हैं, उनका स्वरूप जानना चालिये, सो कहते हैं.’ ‘रागादि दोष और ज्ञानावरणादिक कर्म ही आवरण हैं;...’ क्या कहते हैं कि राग और द्वेष, पुण्य और पाप भाव और कर्म जड वह निमित्त. वह आवरण. ‘यह दोनों जिसके नहीं है, वह देव है.’ वीतराग सर्वज्ञ देवको राग भी नहीं और कर्म भी नहीं. उसको देव कहने में आता है. आलाहा..! जिसको तीनकालका ज्ञान नहीं. और रागादिसलित है, कर्मसलित है उसको देव मानना मूढता है. आलाहा..! समजमें आया?

‘उसके केवलज्ञान, केवलदर्शन,...’ भगवानको तो केवलज्ञान होता है. देवको तो अेक सेकन्ड के असंख्य भाग में तीनकाल तीनलोक का ज्ञान होता है. उसको देव कहने में आता है. केवलदर्शन होता है. ‘अनंत सुभ,...’ होता है परमात्मा को. अनंत बल. ‘जैसे अनंतचतुष्टय होते हैं.’

मुमुक्षु :- केवलज्ञान पहले और केवलदर्शन बाद में.

उत्तर :- यह सब जूठ है. श्वेतांबर में ऐसा कहते हैं. ज्ञान पीछे दर्शन होता है. दर्शन पीछे ज्ञान. यह सब जूठ है. जबर नहीं ..स्थिति. श्वेतांबर में जैसी बढी लूल है. समजमें आया? द्विगंबरमें जन्मे है उसको जबर नहीं यह सब जैसे जैन है. आलाहा..! जन्मे तो क्या हुआ?

कहते हैं कि देव तो उसको कहीअे कि जिसको राग नहीं, द्वेष नहीं, वासना नहीं और कर्म नहीं. अनंत ज्ञान, अनंत दर्शन, अनंत वीर्य, अनंत आनंद. जैसी जिसको प्राप्ति उसको देव कहनेमें आता है. अनंत चतुष्टय. समजमें आया? स्वामिनारायण देवो न. स्वामिनारायण देव भगवान कहलाते है. माणुकी घोडी पर बैठकर आये. माणुकी घोडी. क्या कहते हैं? माणुकी. माणुकी घोडी उपर भगवान आये थे और यहां से ले गया ँन्सान को. लेने को आये घोडी लेकर. स्वामिनारायण में जैसा कहे. हमारे बोटाद में जैसा चलते है. अेक रात हमारे पास आकर भगवान आये रथ लेकर. तो पूछा ँस व्यक्तिका

घर कहां? भगवान आये उसको घरकी जबर नहीं? यहां उतरे. ओटाह में स्वामिनारायण बहुत है. नगरसेठ हिंमतभाई है सब माने. मावूम है. ईतनी जबर नहीं वह परमेश्वर कहां से हुआ? और परमेश्वर को अम्बी रथ लाना है? शरीर बनाकर आये परमेश्वर. मरनेकी तैयारी थी उसको ले गये. कहां ले गया? शरीर तो यहां पड़ा है. आत्मा ले गया? आहाहा..! अज्ञानीको मूढ़ता का पार न मिले. बहुत विभा है. .. बहुत विभा है. वह श्रावकरत्नकरंडायार है न. उसमें बहुत विभा है. सुभदेव. सदासुभदास.

‘ऐसे अनंतयतुष्टय होते हैं. सामान्यरूप से देव अके ही है और विशेषरूप से अरहंत, सिद्ध...’ अरिहंत वह सशरीरी केवली होता है और सिद्ध वह शरीररहित केवलज्ञानी परमात्मा अशरीरी हुआ. ‘ऐसे दो भेद हैं. तथा इनके नामभेद के भेद से भेद करे तो हजारों नाम हैं...’ ऋषभदेव, महावीर आदि नाम आये न? अके अके सबको नाम लगाते हैं. ऋषति गच्छति एति परमपदमिति ऋषभः. जो अपना आनंदपद में पूर्ण प्राप्त हो वह ऋषभ है. तो सब तीर्थंकरको ऋषभ ही कहने में आता है. महावीर. जिन्होने अपना महा पुरुषार्थ कर अनंत आनंद प्रगट किया वह महावीर. सभी तीर्थंकरों को महावीर भी कहने में आता है. ऐसा कहते हैं. गुणके अर्थ से वो तो हजारों नाम है. समझमें आया?

‘तथा गुणभेद किये जाये तो अनंत गुण हैं.’ अके अके आत्मा में अनंतगुण हैं, तो अके अके गुणसे स्तुति. ईन्द्र जब भगवानके पास आते है तो अके हजार आठ नाम से स्तुति करते हैं. अके हजार आठ नाम. अके अके तीर्थंकरका. उपर से ईन्द्र आते हैं, समकित्ती हैं, अकेवतारी हैं, अके भव लोकर मोक्ष जानेवाले हैं. शकेन्द्र. सुधर्मदेवलोक है. बत्तीस लाख विमान. पत्नी-पत्नि है ईन्द्राणी. दोनों अकेवतारी हैं. दोनों समकित्ती हैं. दोनों का आभिरका मनुष्यभव लोकर मोक्ष जायेंगे. वह भी भगवान के पास जब आते हैं तो अके हजार आठ नाम... बनारसीदास लेते है उसमें नाम. ॐ पहला बनाये. ॐ प्रणव. वह भगवान का नाम. ऐसे ऐसे अके हजार आठ. भगवानकी स्तुति. वीतराग सर्वज्ञ सूर्य प्रभु. पूर्णानंदकी प्राप्ति, देह भी जिसका परम औदारिक. देह भी परम औदारिक. जो ईतना प्रकाश करे. उसमें आता है. शरीर का प्रकाश करे त्नामंडल. त्ना त्ना अर्थात् प्रकाश का मंडल. भगवान अरिहंत सर्वज्ञ परमेश्वर के शरीरकी ईतनी प्रभा होती है कि सारे शरीर में त्ना-प्रकाश का मंडल होता है. उसमें कोई नजर करे तो उसको तीनलोक देखने में आये. ... लोक देखने में आये. ओहोहो..! समझमें आया? उसको देव कहते हैं. किसीको भी देव माने (वह) मूढ़ जव है. ऐसा परमेश्वरको छोडकर... साक्षात् त्रिलोकनाथ बिराजते है महाविदेहमें परमात्मा. महावीर परमात्मा मोक्षमें गये. वह तो अशरीरी हो गये. वह नमो सिद्धाणं में है. सीमंधर भगवान बिराजते हैं वह नमो अरिहंताणं में है. चार कर्म बाकी है. भगवान सिद्ध हुआ उसको आठों कर्मों का नाश हुआ है. आहाहा..! जैन में

जन्म हुआ परंतु अरिहंत किसको कहे? सिद्ध किसको कहे? पलाडा बोलता जाये नमो सिद्धाणं... नमो सिद्धाणं... नमो आर्धरियाणं... गडीया समजते हो? पलाडा. अकेडे अके अने बगडे बे ने त्रगडे त्रण. पलाडा अस पलाडा. आलाला..!

यहां तो ऐसा उतारा है. अके आत्मा रहे वह अके को अके कहे, दो स्त्री हो तो बगडे बे बगडा वह. लडका हो तो त्रगडे त्रण. अब तगडेगा, कमाओ ऐसा करो. दूसरा भी अर्थ लिया है. मनुष्यको तो दो पैर होता है. परंतु स्त्री हो तो चार पैर हुआ. पशु हुआ. पशु को चार पैर होते हैं न? फिर लडका हुआ तो छ पैर हुआ. छह पैर तो भवरे को होते हैं. और लडका को लडका हुआ तो आठ पैर हुआ. तो मकड़ी हुआ. मकड़ी को आठ पैर होता है. करोणिया समजते हो? मकड़ी. मकड़ी-मकड़ी. आठ पैर होते हैं. बाण बनाकर घूसा है.

मुमुक्षु :- अपना जल बनाकर...

उत्तर :- हा स्त्री लुई, पुत्र लुई, अलु लुई लडकेकी, अमने ममताकी जलमें घूस गया उसमें. आलाला..! हमारा बेटा है.. बेटा है... ५० साल बाद नहीं. क्या है परंतु? .. आत्मा भिन्न है, शरीर भिन्न है. वह तेरे से हुआ है? वह तो अपनी चीज अपना आत्मा भिन्न है. वह तो उसके पुण्यके हिसाबसे आया है. पुण्य पूरे हो जायेगा तो यत्ने जायेगा. उसमें तेरा क्या है? ऐसी मान्यता, जगतकी भ्रमणा... आलाला..! अडे महान नाम धारण करे और भ्रम का पार न मिले. हम धर्म करते हैं, भगवानकी पूजा-भक्ति करते हैं. धूल में भी नहीं पूजा सुन न! दृष्टि तेरी भ्रमणा अज्ञान है, महापाप है, उसमें तेरी पूजाकी तुलना क्या है? समजमें आया? पाटणीज! यहां तो ऐसी बात है भाई! आलाला..!

देओ! गुणभेद से अनंतगुण हैं. 'परमौदारिक देहमें विद्यमान धातियाकर्मरहित...' आलाला..! शरीर तो जैसे परमौदारिक. स्वच्छ हो जाता है. अरिहंतका शरीर काय जैसा स्वच्छ हो जाता है. 'परमौदारिक देह में विद्यमान...' और देहमें भगवान अंदर विद्यमान है. चैतन्यमूर्ति. आलाला..! 'धातियाकर्मरहित...' चार धातिका नाश हुआ है. ज्ञानावरणीय, दर्शनावरणीय, मोहनीय और अंतराय. 'अनंतचतुष्टयसहित धर्म का उपदेश करनेवाले...' उसकी वाणीमें ॐ ध्वनि छूटती है. भगवान अरिहंत हो सर्वज्ञ. ऐसी वाणी उसकी नहीं होती. उसकी ॐ... पूरे शरीरमें से ध्वनि उठती है. क्योंकि वीतरागभाव हुआ तो वाणी भेदवाली नहीं निकलती है. अभेदवाणी निकलती है. ॐ ध्वनि. सब जोव अपने में समज जाते हैं. समजमें आया? यह अरिहंतकी परिभाषा करते हैं कि अरिहंत कैसे हो. आलाला..! नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं.

'अनंतचतुष्टयसहित धर्म का उपदेश करनेवाले जैसे तो अरिहंतदेव हैं तथा पुद्गलमयी देह से रहित लोक के शिखर पर विराजमान...' ये सिद्ध हैं. देह छूट गया. शरीररहित केवल

धर्मात्मा नमो लोअे सव्व साहुणं. नमो अरिहंताणं कइ था न? पीछे आभिरमें नमो लोअे सव्व साहुणं है. तो वल सब में लागु पडता है. नमो लोअे सव्व अरिहंताणं, नमो लोअे सव्व सिद्धाणं. परंतु संक्षिप्त करके आभिरमें शब्द कइ वल पलवे ले लेना. शास्त्रमें तो अैसा ली यवा है, नमो लोअे सव्व त्रिकाववती अरिहंताणं. धवलमें अैसा यवा है. नमो लोअे सव्व त्रिकाववती अरिहंताणं. तीनकावमें होनेवाले अरिहंत को.. नमो लोअे सव्व सिद्धाणं. नमो लोअे सव्व त्रिकाववती सिद्धाणं. त्रिकाववती आयरियाणं, नमो लोअे सव्व त्रिकाणवती उवज्जायणं. नमो लोअे सव्व त्रिकाणवती साहुणं. अैसा पूरा पाठ है. नेमियंदज्ज! सुना है? सुना ही नहीं. कहां समय है? उँ है अैसा. उनको गरज है न, तो प्रार्थना करनेको आये है. तो हमारे वहां आओ. आलाहा..!

भगवान अरिहंत है तो देहमें. आत्मा तो है अनंतज्ञानादि. और देह छूट गया तो सिद्ध हुआ. धन दानों को देव कलनेमें आता है. उसके सिवा दूसरे देव सच्ये होते नहीं.

(श्रोता :- प्रमाण वचन गुरुदेव!)

आसो सुद २, शुक्रवार ता. २८-०९-१९७३
गाथा-२, प्रपचन - १२

यह अष्टपाहुड यवता है. उसमें पलवे दर्शनपाहुड अधिकार आता है. दर्शनकी परिभाषा यह कही... जरा सूक्ष्म बात है. आत्मा ज्ञान और आनंद स्वभावी प्रभु आत्मा उसका जिसको अंतरमें आनंदके वेदन सहित प्रतीत होती है उसका नाम सम्यदर्शन कहते हैं. और आत्माका ज्ञान, सम्यदर्शन उपरांत अपना चैतन्यका ज्ञान, ज्ञायकका ज्ञान, ध्रुव चैतन्य प्रभु आत्मा उसका ज्ञान, उसका नाम दर्शन और ज्ञानसहित मोक्षका मार्ग कलनेमें आता है.

तीसरा चारित्र. स्वरूप आनंदस्वरूपका जो अंतरमें भास हुआ उसमें लीन होना, चरना, रमना, आनंदका भोजन करना. आलाहा..! उसका नाम चारित्र है. यह दर्शन, ज्ञान और चारित्र अंतरमें जिसको प्रगट व्यक्त हुआ हो और बाह्य में नश्र मुद्रा हो, दिगंबर नश्र मुद्रा, उसको यहां जैनदर्शन कहते हैं. वीतरागमार्ग यह है. वह जैनदर्शन मोक्षका मार्ग स्वरूप है. उसमें सम्यदर्शन क्या उसकी परिभाषा यवती है. और सम्यदर्शनमें ली उसका गुण, उसका लक्षण और उसका चिह्न यवता है. अमूढदृष्टि आया है. निःशंक, निःकांक्ष, निर्विचिकित्सा, अमूढ यौथा बोल आया है. यहां आया है नीचे देओ. १०वा पत्रा है न?

जिसको अरिहंत कहते हैं उसको चार कर्मका नाश हुआ हो और अनंत दर्शन, ज्ञान, चारित्र, आनंद

पूर्णा प्रगट हुआ हो. वह अरिहंत कलनेमें आता है. अरिहंतकी उसको श्रद्धा सम्यकृष्टिको सख्ये देवकी श्रद्धा होती है. उस देव के सिवाय कुदेवाटिकी श्रद्धा धर्मी प्रथम दरङ्गाका उसको भी दूसरी श्रद्धा होती नहीं. और सिद्ध भगवान वह तो अशरीरी हो गये. नमो सिद्धाणं. आठ कर्मरहित. सिद्धशिवाके उपर लोक के अग्र में बिराजमान अनंत परमात्मा हैं, वह सिद्ध हैं. सिद्ध और अरिहंत दोनो गुरु और देव में गिनने में आता है. जैसे देव-गुरुकी श्रद्धा समजकर सम्यकृष्टिको होती है. समजमें आया? जैसे ही अरिहंत-अरिहंत करे और अरिहंतका क्या स्वरूप है, सिद्धका स्वरूप क्या है उसकी तो भबर नहीं, उसको तो व्यवहार श्रद्धाका ठिकाना नहीं. आलाला..!

यहां तो कलते हैं अरिहंत परमात्मा साक्षात् वर्तमानमें मलाविदेहमें बिराजते हैं. सीमंधर भगवान. वह अरिहंत पदमें है. मलावीर भगवान आदि हो गये वह तो सिद्धपद में हो गये. वह तो शरीररहित अशरीरी हो गये. उन दोनों को अरिहंत और सिद्ध कलते हैं. अब उसका नाम कलते हैं नीचे. 'ईनके अनेकों नाम हैं...' नीचे लाईन है. 'अरहंत,...' भी कलते हैं. 'जिन,...' भी कलते हैं. जैसे अरिहंतको हों. 'सिद्ध,...' भी कलते हैं, 'परमात्मा,...' भी कलते हैं. 'मलादेव,...' भी कलते हैं. पर आत्मा जैसे को मलादेव कलते हैं. वह शंकर आदिको मलादेव कलते है वह नहीं. जिसको दिव्यशक्ति अनंत आनंद और अनंत ज्ञानादि प्रगट हुआ हो उसको मलादेव कलते हैं. है? उसको 'शंकर,...' कलते हैं. जैसे शक्तिवानको शंकर कलते हैं. जिसको अनंत ज्ञान, दर्शन, आनंद और पूर्ण शांति प्रगट हुई उसको शंकर कलते हैं. आलाला..! समजमें आया?

उसको 'विष्णु,...' कलते हैं. क्योंकि उसका ज्ञान लोकालोक को ज्ञानते हैं उस अपेक्षा से उसको व्यापक, ज्ञाननेकी अपेक्षा से व्यापक अने विष्णु कलते हैं. 'ब्रह्मा,...' उसको ब्रह्मानंदके स्वरूपकी उत्पत्ति करनेवाला अपना आत्माको ब्रह्मा कलते हैं. वह जगतको उत्पन्न करनेवाला ब्रह्मा ऐसी कोई चीज है ही नहीं. समजमें आया? 'ब्रह्म चिह्ने सो ब्रह्मणा' अंदर आनंदस्वरूपका वेदन पूर्ण हो जैसे अरिहंतको ब्रह्मा कलनेमें आता है.

'हरि,...' उसको हरि कलते हैं. क्योंकि अज्ञान और राग-द्वेषको हरकर नाश किया. ऐसा अरिहंत परमात्मा उसको हरि कलनेमें आता है. 'बुद्ध,...' बुद्ध कलते हैं न अन्यमें? वह बुद्ध नहीं. जिसको अपना ज्ञान पूर्ण प्रगट हुआ केवलज्ञान उसको बुद्ध कलते हैं. और 'सर्वज्ञ,...' तीन काल, तीन लोकको अरिहंत परमात्मा देभते है. अक सेकन्डके असंख्य भागमें-अक समयमें तीन काल तीन लोक भगवान अरिहंत देभते है, बिराजमान मलाविदेहमें है. और सिद्ध भी तीनकाल तीनलोक देभते हैं. लोकाग्र है. तो उसको यथार्थ श्रद्धा और ज्ञान में ज्ञाननेमें आता है तो निश्चय समकित्ती दृष्टिको ऐसी व्यवहारकी श्रद्धा जैसे देव-गुरुकी होती है. समजमें आया?

'वीतराग परमात्मा...' वो. उसको वीतराग कलते हैं. वी-तराग. जैसे तो वित्त अर्थात् पैसा

कलनेमें आता है. तो पैसेके रागीको भी वीतराग कलते है. पंडितज! यल धूल है न धूल पैसा? उसको वित्त कलते है. वीत्तका रागी वल वीतराग-पैसे के रागी. यलं वीत अर्थात् रलित. राग से रलित दशा जिसकी लो उसका नाम वीतराग कलते हैं. दोनों वीतराग. कल था अेक व्यक्तिलने. सलामें आत लुई. यल सब प्राणी वीतराग हैं. लोग व्याकुल लो गये यल क्या है? यल वीतरागका अर्थ समजे? वित्त अर्थात् पैसे के प्रेमी वल सब वीतराग है. संसार में लटकनेवाले. यार गति में डूबनेवाला. पैसे धूल जगतकी थीज जड, आत्मा लगवान उससे भिन्न है उसकी जलर नहीं और वल पैसे मेरे हैं जैसे लक्ष्मीका प्रेम है जिसको अंदरमें वल सब वीतराग अर्थात् मूढ प्राणी पैसे के लोभी, यार गति में लटकनेवाला उसको ईस अपेक्षा से वीतराग कलते हैं. नेभिचंदज! लो यल आप सली को वीतराग कलते हैं.

मुमुक्षु :- पैसे के बिनाका.

उत्तर :- राग बिनाके, पैसे बिना के. और आत्मा के आनंदवाले उसको वीतराग कले, और अेक पैसे का प्रेमी लो उसको वीतराग कलीअे. अेक लटकनेवाला और अेक मुक्ति लोनेवाला. यल यर्था लो गई है लो.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- वीतराग लोवते है न? वित्त अर्थात् पैसे के राग. वित्त अर्थात् पैसा यलं है. लक्ष्मी, उसका राग. आलाला..! लगवान को तो आत्मलक्ष्मी प्रगत लुई है. अरिलंतदेव सिद्ध परमात्मा अनंत ज्ञान, दर्शन, आनंद. उसका नाम अरिलंत और सिद्ध कलने में आता है. जैसे देव को देव समकिली मानते हैं. ऐसा देव सिवाय कुगुरु आदि कुदेव को देव मानते नहीं. वल आत यलती है.

परमात्मा कलते है उसको. अरिलंतको और सिद्धको परमात्मा कलते है. 'ईत्यादि अर्थ सलित...' अर्थ सलित देओ! उसका अर्थ ऐसा है. 'अनेक नाम हैं - ऐसा देव का स्वरूप ज्ञानना.' लो. देव ऐसा है दिव्यशक्ति जिसको प्रगत लुई है. स्त्री लो, कुटुंब लो, छन्नस्थ लो और देव कललाये वल देव नहीं. देवको आलार नहीं, पानी नहीं, रोग नहीं. अरिलंतको रोग नहीं शरीर में. उसको क्षुधा, तृषा नहीं, आलार नहीं, पानी नहीं. अमृतका अंदर जिसको अनुभव है उसको यलं अरिलंत और सिद्ध कलनेमें आता है.

अल गुरु का भी अर्थ. अमूढदृष्टि यलता है न? धर्मी उसमें मूढ नहीं लोता. लरालर उसको लान लोता है कि अरिलंत ऐसा लोता है, सिद्ध ऐसा है. 'गुरु का भी अर्थ से विचार करें तो अरिलंत देव ही गुरु हैं,...' अडा है न? गुरु अर्थात् अडा. अरिलंत परमात्मा (जिल्लें) यार कर्मका नाश है, यार कर्म आकी है. सिद्धको तो आर्षों कर्म का अभाव है. वली गुरु है वास्तवमें. सर्वज्ञदेव परमगुरु. आता है लार्! श्रीमद्में. श्रीमद् में अेक लार्शन आती है. अेक व्यक्ति कले तुम्हे सर्वज्ञदेव परमगुरुकी

मावा गिननी. सर्वज्ञदेव परमगुरु. अेक सेकन्दके असंख्य भाग में तीन काल तीन लोक देभते हैं ऐसे सर्वज्ञ अरिलंत परमात्मा अनंत आनंद और अनंत शांति जिसको प्रगट लुई, वही सर्वज्ञदेव परमगुरु है. समजमें आया?

‘क्योंकि भोक्षमार्गका उपदेश करनेवाला अरिलंत ही है,...’ सख्या भोक्षमार्गका उपदेश अरिलंत ही करते हैं. अरिलंतको शरीर है न उसको? वाणी भी है. सिद्धको शरीर, वाणी नहीं. वह तो अशरीरी हो गये. अरिलंतको तो शरीर है. तो उपदेश भी करते हैं. ‘वे ही साक्षात् भोक्षमार्ग का प्रवर्तन कराते हैं...’ ओलो..! जगतके प्राणी को परमात्मा का उपदेश कि आत्मा आनंदस्वरूप है, पूर्ण अनंतस्वरूपकी लक्ष्मीसहित है उसकी प्रतीत अनुभव करके करो. तो तुम्हारे सम्यग्दर्शन होगा, सम्यग्दर्शन के बिना तेरी किया और ज्ञान सब निरर्थक और झोगट है. आलाला..! समजमें आया? ऐसा अरिलंत सर्वज्ञदेव ही साक्षात् भोक्षका प्रवर्तन कराते हैं.

‘तथा अरिलंत के पश्चात् छन्नस्थ ज्ञान के धारक उन्हीं का निर्ग्रथ द्विगंबर रूप...’ अब गुरुकी बात लेते हैं. ‘अरिलंत के पश्चात् छन्नस्थ...’ छन्नस्थ अर्थात् अभी आवरणवाले है. ‘ज्ञान के धारक...’ परंतु सम्यग्ज्ञान और सम्यग्दर्शन आदि धरनेवाले. ‘उन्हीं का निर्ग्रथ द्विगंबर रूप...’ जैनदर्शन में नग्न द्विगंबररूप ही अनादिका है. वीतराग दर्शनमें मुनिपनेका नग्न द्विगंबर ही भेष है. वस्त्रादि का भेष वह जैनदर्शनका नहीं. जैनमार्गका नहीं. समजमें आया? द्विगंबर मुनि. आत्मध्यानमें मस्त, अतीन्द्रिय आनंदमें, जंगलमें बसनेवाले. मुनि तो पहले जंगलमें बसते थे. समजमें आया? पीछे उसमेंसे श्वेतांबर निकला तो वस्त्र-पात्र रजने लगे और उसमें स्थानकवासी निकला अभी ४००-५०० साल पहले. वह सब जैनदर्शन से विरुद्ध है सब. अमरयंदभाई! वह जैनदर्शन ही नहीं है. ऐसी बात है भाई! कठिन बात है जगतकी.

जैनदर्शन तो द्विगंबर नग्नदशा और अंतरमें आनंद, ज्ञान और चारित्र सहित दशा उसको जैनदर्शन में संत और साधु कलनेमें आता है. समजमें आया? है? ‘द्विगंबर रूप धारण करनेवाले मुनि हैं सो गुरु हैं;...’ आलाला..! यह गडबडी हो गई जैनदर्शनमें. बारह (सावके) दृष्काल पीछे. भगवान पीछे पांचसो साल बाद दृष्काल हुआ. अेक के बाद अेक बारह वर्ष दृष्काल. ओलोलो..! यहां तो अेक सालमें दूसरा दृष्काल पडे तो लोग चिह्नाने लगते हैं. बारह वर्ष दृष्काल. उसमें साधु द्विगंबर संत मुनि था वह तो परंपरा मार्ग संभावकर रह गये. और उसमें कितना साधु भ्रष्ट लुअे. वस्त्र, पात्र रजने लगे और हम भी साधु हैं ऐसा मानने लगे. वह जैनदर्शनकी श्रद्धा से भ्रष्ट है. मार्ग ऐसा है. वीतराग त्रिलोकनाथ परमात्मा सर्वज्ञदेव का यह मार्ग है. उसमें आगे-पीछे कुछ करे तो उसकी मान्यता वीतरागकी नहीं है. आलाला..! समजमें आया? यह मुनि.

‘क्योंकि अरिलंत की सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रकी अेकदेश शुद्धता...’ अरिलंत परमात्माको

जो सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र पूर्ण शुद्ध है. और गुरु जो मुनि निर्ग्रथ नञ् द्विगंबर और आत्मध्यानी उसको अेकदेश शुद्ध है. सर्वज्ञको पूर्ण शुद्धता है परमात्माको. और गुरु को अेकदेश शुद्धता है. अेकदेश शुद्धता. अेकदेश समज? अंशकी. पूर्ण नहीं शुद्धता. पूर्ण शुद्धता परमेश्वर अरिहंतको होती है. ओहोहो..! कुंडकुंडाचार्य मुनि देओ न. दो एजर साल पहले हुओ. भगवान के पास गये थे. वहां से आकर यह समयसार बनाया है. समजमें आया? यह तो अष्टपाहुड है उन्हींने बनाया है. भगवानके पास गये थे परमात्मा बिराजते है वहां. आठ दिन रहे थे वहां. उसके बाद यह बनाया. वह समयसार द्विगंबर मुनि निर्ग्रथदशा का वर्णन करनेवाला है. समजमें आया? लोगों तो जैसे अर्थ करते है अपनी कल्पना से. जूठा अर्थ है सब. समजमें आया?

वीतराग द्विगंबर धर्म. सनातन वीतराग स्वभाव उसकी मुद्रा नञ् द्विगंबर वही कुंडकुंडाचार्य (और) अनंत तीर्थकरोने कला हैं. समजमें आया? उससे विद्भ्र माने उसको सम्यग्दर्शनकी श्रद्धा नहीं. मिथ्यादर्शनकी श्रद्धा है. नेमिचंद्रज! आह्लाहा..! कठिन बात है भाई.

मुमुक्षु :- यथार्थ तो सब है.

उत्तर :- यथार्थ तो यह है. परंतु संप्रदायमें जरा रूये नहीं. सब साधु मानते हैं वस्त्र-पात्र रभकर हम साधु है, हम साधु है. भगवान कहते हैं, वह साधु नहीं, मिथ्यादृष्टि हो तुम. आह्लाहा..!

यहां यह कहते हैं देओ न? 'अरिहंतकी भांति...' आह्लाहा..! 'उनके पायी जाती है और वे ही संवर-निर्जरा-भोक्ष का कारण हैं,...' क्योंकि सय्या संत उसको आत्मदर्शन-ज्ञान तो हो, उपरांत स्वर्पकी रमणता की संवर-निर्जरा होती है. समजमें आया? संवर-निर्जरा बाहरकी क्रिया नहीं है. अंतर आत्माके अनुभव में आनंदकी लहर करना अंदरमें. आह्लाहा..! क्या बात है! उस आनंदकी अनुभवदशा को संवर-निर्जरा कहते हैं और उसका ही पूर्ण स्वर्प उसको भोक्ष कहते हैं. आह्लाहा..!

'संवर-निर्जरा-भोक्ष का कारण हैं,...' कही, अेय..! मोहनभाई! यह तुम्हारे गडबडी हो गई सब. प्रेमचंद्रभाई गडबडी कर गये आभिरमें. आह्लाहा..! यहां कितनी बार सुनते और आते. कुछ निर्णयिका ठिकाना न मिले. वीतराग तीर्थकरदेव सर्वज्ञ परमेश्वर सनातन सत्य क्या है उसकी जबर नहीं. जय नारायण सभी. मुंजईमें सुनाया था कि नहीं? मावूम है. आह्लाहा..! निश्चयसे तो सर्वज्ञ परमेश्वर का पंथ भगवान पीछे छल-छल साल अेकधारा यकी. पीछे उसका मार्ग रहा, परंतु यह श्वेतांबर लोग जो देरावासी है वह उसमें से निकले. सत्य पंथमें से. अष्ट श्रद्धा होकर और उसमें से स्थानकवासी अभी निकले, उसमें से अष्ट होकर. अेय..! पंडितज! तो वीतरागका सनातन मार्ग तो अंतर सम्यग्दर्शन ज्ञानसहित, चारित्रसहित द्विगंबर मुद्रा उसमें कोई अधिक-विपरीत करे तो वह वीतरागमार्ग नहीं. समजमें आया? आह्लाहा..! बात यह है.

कहते हैं कि 'अरिहंतकी भांति अेकदेशरूप से निर्दोष हैं,...' सख्ये संत अेकदेश अर्थात् अेकभाग, अेक अंश 'वे मुनि भी गुरु हैं, भोक्षमार्ग का उपदेश करनेवाले हैं.' 'अैसा मुनिपना सामान्यरूप से अेक प्रकार का है...' आचार्य, उपाध्याय और साधु. अरिहंत और सिद्ध वल गुरु. देव और गुरु. और आचार्य, उपाध्याय, साधु—मात्र गुरु. 'अैसा सामान्यरूप से अेक प्रकार का है, विशेषरूप से वही तीन प्रकारका है - आचार्य, उपाध्याय, साधु. ँसप्रकार वल पदवीकी विशेषता होनेपर भी उनके मुनिपनेकी किया समान ही है;...' आचार्य ँ, उपाध्याय ँ, साधु, सबकी मुनिपनेकी नग्नदशा और अष्टांश मूलगुण और सम्यग्दर्शन, ज्ञान और चारित्र वल सभी को समान होता है. आलाला..! ज्ञदवज्जभां! वो अैसा मार्ग है वल.

'उनके मुनिपनेकी किया समान ही है;...' आचार्य ँ उपाध्याय या साधु. 'बाह्यविंग भी समान है,...' बाह्य विंग नग्नपना ही है तीनों को. आचार्य, उपाध्याय और साधु. बाह्यविंग में वस्त्रका टूकडा भी मुनि को होता नहीं, तीनों को. नेमियंदज्ज! सनातन मार्ग वल है. बाकी तो ब्रष्ट ँकर पंथ निकला वल जैनदर्शन नहीं. कठिन लगे अैसा है. परिवर्तन किया है तो कुछ कारण लोगा कि नहीं? दोशी! सूक्ष्म बात है. आपका.. वल नरभेराभां के दामाद है. नरभेरामभां के दामाद, हरिभांके. किसी दिन आवे. वलं सब... हरिभां मूल सेठ. ँमकुंवरबलेन! वल आपके दामादकी बात करते हैं. अैसा कभी सुननेको मिलता है. और वलं आवे तो अैसी विभावट है सब. आलाला..! मार्ग तो वल है. परिवर्तन किया है २१ साल और ४ मांल थे उसमें. ४५ साल हमारे पिताज्जका धर्म वली था. जन्म उसमें लिया. २१ साल उसमें रला. और अंतर से वल चीज आं. मार्ग वल नहीं है. मार्ग वल नहीं. वीतरागका मार्ग दूसरा है. भां था न बडा भां भुशालभां, उसने .. दीक्षा. ८७की साल में. दीक्षा है न दीक्षा. बडा भां था न दीक्षा बडी दी थी. ६० साल पहले दीक्षा लुं. ६० साल दीक्षा चलती है. ७० में दीक्षा लुं. ६० साल लुं.

उस समय भांने दीक्षा बडी धामधुम से दी थी. दीक्षा वी थी. उसको कला जानगी बुलाकर, भां! वल मार्ग नहीं. वल साधुपना नहीं. जानगी दीक्षा दे न दीक्षा. वल कठोडा है न बालर. कठोडा क्या है? प्रेमयंदभां! आपका नया अपासरा है न? वलं के सेठ थे नगरसेठ. वलं कठोडा पर कला था ८७में. मैं वलं नहीं रलनेवाला हूं. वल संप्रदाय ही जूठा है. वीतरागका मार्ग वल नहीं. तंभोणी! भांने अैसा कला, धीरे धीरे छोडना. अेकसाथ मत छोडना. लोनों में जलबली मय ज्ञयेगी. ८७की बात है. मार्ग वल अनादिका है. आलाला..! पीछे तो बारल (वर्ष) दुष्काल लुआ न, उसमें श्वेतांबर पंथ लुआ. पाल न सके ँसविये शास्त्र भी घरका बनाया. लगवानका शास्त्र वल है नहीं. और उसमें स्थानकवासी निकला. वल पांचसो साल पहले. वली सब कल्पित शास्त्र ज्ञे था वल मानकर निकला. जैनधर्म वल नहीं. आलाला..! भोक्षमार्ग प्रकाशकमें तो बहुत स्पष्ट कर दिया है. भोक्षमार्गप्रकाशक टोडरमलज्ज.

यहां कलते हैं आचार्य उपाध्याय का 'विंग भी समान है,...' तीनों का नय द्विगंबर विंग होता है. 'पंच मलाप्रत,...' समान है. देजो! पंच मलाप्रत है न उसमें? ँस तरङ्ग. मनसुभलाठी! वहां आगे है न. दूसरा पेरेग्राङ्ग. पंच मलाप्रत भी सब आचार्य, उपाध्याय, साधु के समान होता है. 'पंच समिति,...' समान. निर्दोष आहार लेना, अेषणा, ँर्या, लाषा सब. 'तीन गुमि - ँसे तेरह प्रकार का चारित्र भी समान ही है, तप भी शक्ति अनुसार समान ही है,...' तीनों तप करते है ँच्छा निरोध करके. सम्यङ्दर्शन, ज्ञान और आनंदसहित ँं. मात्र सम्यङ्दर्शन बिना का अपवास, बपवास वह सब लांघण है. उसमें कुछ लाभ नहीं नुकसान है. समजमें आया? जिसको देव-गुरु-शास्त्र भी सख्या नहीं और जिसको आत्मा आनंदकंद स्वरूप कैसा है ँसा अनुभव प्रतीत नहीं, वह जो अपवास आदि करते है वह सब लंघन है. लंघन समजते है न? लांघण. लांघण क्या कलते हैं? लंघन-लंघन. मर जये लूभा, उसमें आत्माको लाभ नहीं. आत्मा अंतर आनंदस्वरूप लगवान पूर्णानंद सर्वज्ञ परमेश्वरने कला ँसी अंतर का अनुभवकी दृष्टि तो है नहीं. समजमें आया? यहां तो अनुभव सहितकी तप शक्ति मुनियों को समान होती है.

'साम्यभावभी समान है,...' आचार, उपाध्याय, साधु, तीनों को समता.. समता.. समता... आलाहा..! 'मूलगुण उत्तरगुण भी समान है,...' मूलगुण अद्वैतस है. अथेव रहना, ञडा लोञन करना ँसा मूलगुण आचार्य, उपाध्याय, साधु सबको समान है. 'उत्तरगुण...' पेटा लेद सूक्ष्म. 'परिषद उपसर्गों का सहना भी समान है,...' परिषद सहन करे, उपसर्ग सहन करे. 'आहारादिकी विधि समान है,...' निर्दोष आहार-पानी लेना, उसके विये बना हुआ न ले. आचार्य, उपाध्याय, साधु. उसके विये क्या कलते है? बिक्रित. यह ञरीद करके लावे ने केले, संतरा वह मुनि न ले. सख्ये द्विगंबर मुनिकी बात है यह. ँसी क्रिया आचार्य, उपाध्याय, साधुकी तीनोंकी है. सनातन वीतराग मार्ग परमेश्वर केवलीका मार्ग ँसा अनादि से चला आया है. ँसी श्रद्धा सम्यङ्दृष्टिको होती है. उसमें मूढता उसको होती नहीं वह बात चलती है. आलाहा..!

जगत के साथ मिलान करना बहुत कठिन है. समाज में रहना और समाज के साथ मिलान न करे. मार्ग तो ँसा है, लगवान! उसने अनंतकाल में चोर्यासी अवतार कर करके मर गया है. कौआ, कूत्ते, बिद्धी, ँविका, चिंटी, कंथवा अवतार अनंत किये हैं. उसको ञबर नहीं. उसको सम्यङ्दर्शन क्या थीज है... आलाहा..! अनंतकाल में जैन साधु भी अनंतबार हुआ. अरे..! द्विगंबर साधु भी अनंतबार हुआ. 'मुनिप्रत धार अनंतबैर त्रैवेयक उपज्यो.' उसमें क्या हुआ? अंतर आत्मा रागसे, पुष्य से मित्र, ँसा अनुभवकी दृष्टि बिना आत्मा का स्वाद आया नहीं और जन्म-मरण उसके मिटे नहीं. आलाहा..! जन्म-मरण, जरा और रोग चार बडा दुःख है. संयोग अपेक्षा से. जन्मका दुःख, मरणका दुःख, जराका दुःख, वृद्धावस्था, रोग का दुःख. आलाहा..! क्षिर बाहरमें निर्धनता वह तो

बाद में. आलाहा..! यह दुःख मिटनेका रास्ता ओक यह भगवान सर्वज्ञ कहते हैं दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य यह ओक ही मार्ग है. आलाहा..!

कहते हैं कि उसको परिषद सहना, 'आलाराट्टिकी विधि भी समान है,...' निर्दोष आलार-पानी आदि. वस्त्र-पात्र तो मुनिको होता नहीं. इसलिये यह प्रश्न है ही नहीं. मुनि है उसको वस्त्र-पात्र नहीं. वस्त्र-पात्र है वह मुनि नहीं. जैनदर्शन वीतरागके पंथ में यह है. अनादि त्रिलोकनाथ कहते हैं. महाविदेह में सीमंधर भगवान के पास कुंदकुंदाचार्य गये थे. आठ दिन रहे थे. वहां से आकर यह बनाया है. समझमें आया? आलाहा..! 'चर्या,...' यह विलार आदि. 'स्थान,...' रहना. वह समान है तीनों को. आचार्य, उपाध्याय, साधु. 'आसनादि...' बैठना. 'भोक्षमार्गकी साधना,...' भी समान है. आलाहा..! तीनोंको. 'सम्यक्त्व, ज्ञान, चारित्र्य भी समान हैं.' आचार्य, उपाध्याय, साधुको सम्यक्दर्शन, ज्ञान, चारित्र्य वीतरागता समान है.

'ध्याता, ध्यान, ध्येयपना भी समान है,...' आलाहा..! तीनोंको ध्याता, ध्यान करनेवाला आत्मा, ध्यान निर्विकल्प पर्याय, ध्येय आत्मा पूर्ण स्वरूप. आलाहा..! बहुत सूक्ष्म बात है भाई! उसने सच्चा पंथ कभी सुना ही नहीं. रुचि से लें. जैसे तो सुना है. आलाहा..! 'ध्याता,...' तीनों-आचार्य, उपाध्याय, साधु का ध्याता आत्मा, ध्यान निर्विकल्प पर्याय, ध्येय वस्तु पूर्ण. यह भी तीनों को समान है. और 'ज्ञाता, ज्ञान, ज्ञेयपना भी समान है,...' ज्ञाननेवाला ज्ञाता, उसका ज्ञानना ज्ञान और स्वपर उसका ज्ञेय वह समान है. आलाहा..! छ द्रव्य आदि होता है ऐसा कहते हैं.

'चार आराधनाकी आराधना,...' समान है. ज्ञान, दर्शन, चारित्र्य और आनंद ईच्छा निरोध दशा वह आराधना भी तीनों को समान है. 'क्रोधादिक कषायों का छूटना ईत्यादि मुनियों की प्रवृत्ति है, वह समान है.' किसकी? आचार्य, उपाध्याय, साधुकी. समझमें आया? जैनदर्शन में आचार्य, उपाध्याय, साधु तीनोंकी नग्नदशा समान, सम्यक्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य समान, आलार विधि समान, समिति, गुप्ति समान, सब समान होता है. मात्र पदवीके इर्क से इर्क है. पंचाध्यायमें बहुत लिखा है.

'विशेष यह है कि जो आचार्य हैं, वे पंचाचार अन्य को ग्रहण कराते हैं...' पंच आचार. सम्यक्दर्शन, सम्यक्ज्ञान, सम्यक्चारित्र्य, सम्यक् तप, सम्यक् वीर्य-वह पांच आचार .. पालते हैं, दूसरा तप. 'अन्य को ग्रहण कराते हैं,...' आचार है न? व्यवहार लेना है न? 'अन्य को दोष लगे तो उसके प्रायश्चितकी विधि बतवाते हैं,...' सच्चे का काम है. दुःख लगे तो उसको प्रायश्चित दे देशकालका. उपदेश. द्रव्य, क्षेत्र, काल, भाव. 'धर्मोपदेश,...' देते हैं आचार्य. 'दीक्षा...' देते हैं. और 'अवं शिक्षा देते हैं...' शिष्यामण देते हैं. 'जैसे आचार्य गुरु वंदना करनेयोग्य हैं.' इस धर्मी जवको ऐसा आचार्य वंदन करने लायक है. इससे विद्बद्ध है वह वंदन करने लायक नहीं. आलाहा..!

कहो, यह तो व्यवहार है. समझमें आता है.

‘जो उपाध्याय हैं...’ नमो लोअे सव्य उवळ्ळायाणं. नमो उवळ्ळायाणं. उपाध्याय कहते हैं. ‘वादित्व,...’ वाद करनेमें शक्ति. ‘वाञ्छित्व,...’ वचन बोलने में उसकी शक्ति है. ‘कवित्व,...’ कविकी शक्ति होती है. ‘गमकत्व...’ दूसरों को रहस्य समझनेकी शक्ति. ‘ईन चार विद्याओं में प्रविण होते हैं;...’ जैनका उपाध्याय नञ्ज द्विगंवर मुनि वनमें बसनेवाले वे यह चारि विद्याओं में प्रविण होते हैं. ‘उसमें शास्त्र का अभ्यास प्रधान कारण है.’ उपाध्याय है न? उप अर्थात् समीप जिनको आत्मा का शास्त्र का अभ्यास हो. ‘जो स्वयं शास्त्र पढते हैं और अन्य को पढाते हैं,...’ यह शास्त्र हों, सर्वज्ञके कहे हुअे. कल्पित बनाया है शास्त्र वह शास्त्र नहीं है. समझमें आया? यह तो स्पष्ट है. सत्य यह है, निश्चय यह है, व्यवहार यह है. यह है. आलाला..! संप्रदायवाले को यह स्ये नहीं, कुछ दरकार भी नहीं. सतकी शोध करने में. जिसमें पडे है उसमें पडे है. भवास. आलाला..!

‘जो स्वयं शास्त्र पढते हैं और अन्य को पढाते हैं, ऐसे उपाध्याय गुरु वंदनयोग्य हैं;...’ ऐसे उपाध्याय गुरु वंदनयोग्य है. आलाला..! द्विगंवर शास्त्र वह शास्त्र है. द्विगंवर शास्त्र जो सर्वज्ञने कला हुआ वह संत कहते हैं. उसके सिवाय अन्यमतकी कल्पना से बनाया, श्वेतांबर, स्थानकवासी, अन्यमतिने वह सब शास्त्र भगवानका कला नहीं. अपनी कल्पना से कला हुआ है. ऐसी समकित्ती को श्रद्धा होती है. समझमें आया? उसमें मूढ नहीं है. वह कहते हैं न? अमूढ यवता है न? आलाला..!

मुमुक्षु :- अमूढदृष्टि.

उत्तर :- अमूढदृष्टि.

‘उनके अन्य मुनिव्रत, मूलगुण, उत्तरगुणकी क्रिया आचार्य के समान ही होती है...’ अष्टाईस मूलगुण. ‘तथा साधु रत्नत्रयात्मक भोक्षमार्गकी साधना करते हैं सो साधु हैं;...’ अब साधु विधे. रत्नत्रय सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र, अंतरमें आनंद स्वरूपकी प्रतीति, ज्ञान और रमणता ऐसा सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र वह भोक्षमार्गकी साधना करते हैं साधु. अंतर आनंदस्वरूप भगवान आत्मा अतीन्द्रिय आनंदका पिंड प्रभु. यह आनंदकी अंदर श्रद्धा, ज्ञान से साधना करते हैं उसका नाम साधु. साधे ईति साधु. आलाला..! अंतर भगवान आत्मा निर्विकल्प आनंदका कंद प्रभु है. सख्यिदानंद सिद्धस्वरूप ही भगवान आत्मा अंदर है. यह आनंदकी आराधना सेवना अंदर रमणता करते हैं. आलाला..! यह साधु. समझमें आया?

‘उनके दीक्षा, शिक्षा और उपदेशादि देनेकी प्रधानता नहीं है,...’ उपदेश देनेकी मुज्यता न हो साधुको. वह आचार्य और उपाध्यायको. अभी तो कुछ ठिकाना नहीं है. आलाला..! क्या करें? अरेरे..! वीतरागमार्ग परमेश्वर... बहुत परिवर्तन हो गया. उनकी श्रद्धा का ठिकाना नहीं, ज्ञान का ठिकाना नहीं. चारित्र तो कहां से हो? कहते हैं मुनिकी ‘दीक्षा, शिक्षा और उपदेशादि देनेकी

प्रधानता नहीं है,....' दीक्षा, शिक्षाकी मुभ्यता आचार्य को है. और वह आचार्य नञ, द्विगंबर, वनमें बसनेवाले होते हैं. नञ द्विगंबर. वस्त्रका धागा नहीं. यह आचार्य उपदेश देनेके लायक है. आह्ला..! समझमें आया?

'वे तो अपने स्वइपकी साधना में तत्पर होते हैं;... ' भगवान आत्मा ज्ञानस्वइपी आनंदमूर्ति ऐसी दृष्टिको लेकर उसकी साधना में तत्पर है. आह्ला..! समझमें आया? जैसे साधुको, सम्यग्दृष्टि जैसे साधु को गुरु साधु मानते हैं. ऐसा कहते हैं. उसमें कुछ व्याकुलता. मुंजवण क्या? जरा मुंजवणका अर्थ बराबर नहीं. हमारी भाषा गुजराती काठीयावाडी...

मुमुक्षु :- उलझन.

उत्तर :- उलझन.

मुमुक्षु :- मुंजवण तो भाववाचक है.

उत्तर :- भाववाचक हमारी काठियावाडी भाषा है. मुंजवणका वाच्य है वह शब्द आना चाहिए. मुंजाते है माणस हमारे कहते हैं यहां. मुंजाते है. यह क्या है? यह क्या है? ऐसी उलझन ज्ञानी, धर्मीशिवको होती नहीं. आह्ला..! समझमें आया? सच्ये देव-गुरु-शास्त्रको धर्मी पहचानते हैं. कुगुरु-कुशास्त्रको भी पहचानते हैं. ऐसा मार्ग है. बहुत कठिन है. यह सब आया आज. सामने हो वह आये न.

'जिनागम में जैसे निर्ग्रथ द्विगंबर मुनिकी प्रवृत्ति कही है,....' है? जिनागम. वीतराग में जिनागमके विषय में जैसे निर्ग्रथ द्विगंबर. नञ मुनि द्विगंबरकी जैसे प्रवृत्ति कही 'वैसी सभी प्रवृत्ति उनके होती है...' जिनागममें यह प्रवृत्ति मुनि द्विगंबरकी कही है. अंतर दर्शन, अंतर ज्ञान, अंतर रमणता, बाह्य द्विगंबर मुद्रा. यही जैनदर्शनके आगम में यही कहा है. उसके विरुद्ध जो कहा वह जिनागम है ही नहीं. कल्पित बनाये हुआ आगम हैं. 'निर्ग्रथ द्विगंबर मुनिकी प्रवृत्ति कही है, वैसी सभी प्रवृत्ति उनके होती है - जैसे साधु वंदना के योग्य हैं.' लो! आह्ला..!

'अन्यविंगी...' उसके सिवाय अन्य भेषीको साधु मानते हैं. वस्त्र, पात्र रजकर हम साधु हैं... ऐसा 'अन्यविंगी - वेषी...' वेष धरनेवाला. 'व्रतादिक से रहित...' सम्यग्दर्शन नहीं तो व्रत भी उसको होता नहीं. 'परिग्रहवान,....' परिग्रह रजते हैं. 'विषयों में आसक्त गुरु नाम धारण करते हैं, वे वंदन योग्य नहीं है.' आह्ला..! कठिन मार्ग है यह.

'ईस पंचमकाल में जिनमतमें भी भेषी हुआ है.' आह्ला..! पंचमकाल में जिनमतमें भी भेषधारी वीतरागके मार्ग के सिवा भेषधारी हुआ है. 'श्वेतांबर,....' यह देरावासी श्वेतांबर, उसमें स्थानकवासी सब भेषी जिनमत के बाहर है. आह्ला..! कठिन बात. अये..! मोहनभाई! यह सभी सेठ है. अये..! जटवज्जभाई! वह कलकता के सेठ थे. स्थानकवासी के अग्रेसर. मार्ग यह है भाई तीनों काल में. आह्ला..! श्वेतांबरमत वह जैनदर्शन नहीं. वह जिनागम उसका जिनागम नहीं. स्पष्ट बात

है. यहां कदा गुप्त रही है? यहां तो उल साव लुअे. अे. लेमकुंवरबलेन! यह आपके दामादकी बात यह आयी सब. यह तो विभावट आयी. अंदर से आया अैसा कलने में आता है. आलाला..! अनंत तीर्थकरोने यह कदा है, भाई! अनंत केवली अरिलंत देवने यह मार्ग कदा है. मनजुभाई! यह सभी सेठिये है. कल्लो, धीरुभाई! वह नागनेश में.

मुमुक्षु :- अंधेरा आया.

उत्तर :- अंधेरा आया. आलाला..! यह भी श्वेतांबर है भगवानजुभाई. देरावासी. थारो में नहीं वह पन्द्रल लाभका? क्या कलते हैं? क्या कलते हैं .. आपका? प्लास्टिक का है. कारभाना है. थारामें नहीं? थारो में. प्लास्टिक का कारभाना है उसका.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- हा वह. उसका है. यह स्वयं ... वहां थारो में है न. लम गये थे. पोपटलाईके वहां उतरे थे लम? अपने पोपटलाव नहीं वढवाणवाले. लाटीके व्यापारी नहीं? लाटी. थाने में है न बडा पन्द्र लाभ रुपये का. पोपटलाव मोहनलाव वढवाणवाले गृहस्थ है न. वह करोडपति. वारा. पोपटलाव मोहनलाव वारा करोडपति है. छल बख्ये है. थानेमें बडा पन्द्रल लाभ का लाटी का है. गाम में है. गृहस्थ है. दोनों करोडपति है. दोनों थारामें. लम गये थे न. वहां उतरे थे. आलाला..! मार्ग यह है, भगवान! निश्चय आत्माके आश्रय से सम्यग्दर्शन करना और उसके उपरांत व्यवहार अैसी श्रद्धा रभना वह जैनमार्ग है. बाकी तो चार गतिमें अनादि से भटकते हैं. आलाला..!

‘श्वेतांबर, यापनीयसंघ,...’ अेक यापनीयसंघ लुआ. नत्र रहे परंतु माने श्वेतांबर का साधु. वह विखेद लो गया. ‘गोपुखपिखसंघ,...’ गाय का पूंछ रभनेवाला. ‘निःपिखसंघ, द्राविसंघ आदि अनेक लुअे हैं;...’ वेष. जैनदर्शनमें यह सब वेषी अैसे लुअे हैं. ‘यह सब वंदनयोअ्य नहीं हैं.’ नवनीतभाई! अैसा है. अेय..!

मुमुक्षु :- यापनीयसंघ...

उत्तर :- यापनीयसंघ वह पहले रहते थे नत्र, परंतु मानते थे केवली आहार, रोग अैसा सब मानते थे. वह संघ विखेद लो गया. कोई है नहीं. अभी है नहीं. अभी तो यह श्वेतांबर-देरावासी, स्थानकवासी दो रहे हैं. उसमें स्थानकवासी में से तेरापंथी निकला है न वह? तुलसी तुलसी. तुलसी है न. तुलसी आचार्य .. नहीं? तेरापंथी. यह तीन पंथ रहा है. बाकी सब विखेद लो गये हैं.

‘यह सब वंदनयोअ्य नहीं हैं. मूलसंघ, नत्र द्विगंबर, अष्टार्थस मूलगुणों के धारक,...’ आलाला..! अनादिका जैनदर्शनका मूलसंघ तो नत्र द्विगंबर है, केवल नत्र द्विगंबर नहीं. अंतर में नत्र द्विगंबर है. रागडी लागाणीरहित, स्वरूपका दृष्टि अनुभव है और बाह्य में नत्र द्विगंबर है. अैसे नत्र द्विगंबर तो बहुत किरते हैं. यह नहीं. आलाला..! उसके लिये कदा है ‘अष्टार्थस मूलगुणों के

धारक,...' अवस्र, आवश्यक, सामायिक, योविसंथो आदि. 'दया के और शौच के उपकरण, मयूरपिच्छक,...' दया और जंगलको साइ करने के लिये अेक मयूरपीछी रभे. मोरकी पीछी. जैन दिगंबर संत सनातन वीतरागमार्ग में मुनि को मोर पीछी और कभंडल (लोते हैं). अनादि से वीतराग मार्ग ऐसा चला है. समजमें आया? देभो न कितना स्पष्ट किया है! 'कभंडल धारण करनेवाले,...' मयूरपीछी और कभंडल धारण करे मुनि तो. दूसरी चीज मुनिको लोती नहीं. अेय..! राजेन्द्र! समजमें आता है कि नहीं कुछ?

मुमुक्षु :- साधारण बात है.

उत्तर :- अब सभी लोशियार है. सब समजनेवाले है. बाहरमें जरा कमाते लो न दो-पांच-दश लज्जर रुपये. दो-पांच लज्जर कमाने लगे, डोक्टर लोकर, लोशियार लोकर. लम लोशियार है. धूलमें ली नहीं. अेय..! तंबोणी! आलाला..! यह देभो ने बिचारे मर गये न? ..अलेन नहीं शातिवाल. यहां गुजर गये बिचारे. छोटी उम्र. ठीक नहीं था तो आये थे. वल ४०-४१ सालकी. उनको मालूम नहीं था ... क्योकि वल तो स्वयं असाध्य और .. थे. उसके लिये तो आये थे. उसमें जरा से साध्य में आये तो अेते को पूछाथा कि तेरे पिता क्यो नहीं दिभते हैं? अेते ने कला, मेरे पिताज्ज गोवा गये हैं. यहां तो मर गये थे. परंतु उसको कैसे कले? चिह्नाने लगे. आलाला..! उसका ल्वांज यहां आता है ने. लूतपल्लाईका अेटा है न. उसकी अलेन का अेटा है न. आये है. पानसाणावाले नहीं? पानसाणा? कैसा? उसका गांव ... वल शांतिवालके अलनोई ...का है. अपने यहां के मुमुक्षु है न. उसकी अेटी अ्रत्तयारी है, अालअ्रत्तयारी है. अपने प०में. उसकी अलेनकी अेटी है. ल्वां आये थे वल कलेते थे सब. .. अजर नहीं. मर गये उसकी अजर नहीं. रोग में है. उसको कैसे कले? ईस संसार में सुअ माने लुअे, कल्पित ... है. आलाला..!

सुअ आत्मा में है और माना है पर में. मूढ है. आत्मा में आनंद है. सच्चिदानंद प्रलु आनंद, अतीन्द्रिय आनंदका कंद आत्मा है. उसमें आनंद नहीं शोधकर परमें आनंद शोधते हैं. आलाला..! कल ली डोक्टर आये थे .. डोसीका. ... में यहां आये थे. अेक लुद्धी औरत थी. सुई लो गई. सुई. सुई समजते हैं? सुई. लमारी ल्वां काठियावाडी ल्वांषा तो थोडी थोडी आती है न. रात्रि के अंधेरे में सुई लो गई. अंधेरेमें देभा तो मिली नहीं. बाहर प्रकाश में देभने लगी. प्रकाशमें तो थे नहीं. उसमें अेक व्यक्ति निकला. क्या माज्ज! क्या दूढते लो? कि सूई. कि प्रकाश में क्या? प्रकाश में दूढो. उसने ऐसा कला कि यहां अंधेरे में प्रकाश करके देभो. अैसे. उसके अदले वल प्रकाश में दूढने लगे. परंतु पडी लो यहां दिभे या प्रकाशमें कैसे दिभे? ईसमें लेअ आया था. कल आया था.

प्रकाशमें देभने को कला तो कला, तो कले प्रकाश में यह लो. परंतु यह प्रकाश नहीं. जहां अंधेरा है जहां सुई लो गई यहां प्रकाश करके देभो. दूसरा व्यक्ति आया. कले माताज्ज क्या करते लो? कि सूई

ओ गँह है भेटा! तो कले, कलं ओ गँह? कि अंधेरे में. अंधेरेमें मिलती नहीं ँसलिये यलं डूढती हं. परंतु जलं पडी लो वलं डूढे. कि यलं डूढते हैं? ँस प्रकार आत्मा क आनंद यलं है, डूढते है लक्ष्मी, धूल, पैसे, आभर, कीर्ति में. बडा मूर्ख है. अय..! तंभोली! बाँ क दृष्टांत नहीं है लं. (तुम्हारा है) आनंद तो यलं है. अंतरमें अतीन्द्रिय आनंद सुभका सागर पडा है आत्मा में. आलाला..! वलं डूढते नहीं और स्त्रीमें, बर्ये में, पैसा में, धूल में, आभर में, वलं सुभ है. मूढ है. वल बुढिया जैसी मूढ है वैसे यल मूढ है. आलाला..! कैसे लोगा? शांतिभाँ! यल पैसे बैसे में सुभ लोगा कि नहीं? ज़ोबाविया में आप पैसेवाले कलेवाते है. अक था वल सेठ. .. आते है ने आपके पूनमयंदं. उसमें धंधे जूठे. आलाला..!

यलं तो कलते हैं कि आत्मामें अंदर क आनंद है. वल बालर में डूढते है वल बुढियाकी सूँ जैसा है. बराबर लोगा? पैसेमें भी सुभ नहीं? करोड क अंगला बनाये. बगीचा यल.. यल.. यल आपके निलाव. .. स्वीत्ज़र्वेन्ड. पूनमका बडा भाँ. पूनमयंद है न वल? स्त्रीयां .. भावना करे नलि? .. मलूकयंदभाँ. उसके भाँ. उसका बडा भाँ वलं है. वलं भी तीन-चार करोड हैं. स्वीत्ज़र्वेन्ड. अंगले बडे देओ तो बादशाली. अकबार पूँ था कि जैसे क्यो? कि सली को जैसे रहना पडता है स्वीत्ज़र्वेन्डमें. साधारण लोग भी ँसप्रकार रहे तो ली आभर कलवाती है, अन्यथा आभर नहीं कलवाती. नहीं यंदुभाँ! पूँ था अकबार. अंगला, बाग, बगीचा. भेटा नहीं है. अक ली भेटी है उसकी शादी कर दी है. आलाला..! यलं आये किर रोने लगे. अरेरे..! लमें जैसा कुँ वलं मिलता नहीं. छोटी उम्र में .. रला है. रोते थे. अरेरे..! यल .. लमें कुँ.. धर्म कया चीज है-यल लमें सुनानेवाला कोँ नहीं. सुनानेवाला कौन है कल. वस्तु तो यल है. आलाला..!

कलते हैं कि 'यथोक्त विधि से आलार करनेवाले गुरु वन्द्योय्य हैं, क्योकि जब तीर्थकर देव दीक्षा लेते हैं,...' अब दृष्टांत देते है. भगवान जब दीक्षा ले 'तब जैसा ली रूँ धारण करते हैं,...' तीर्थकर भगवान जब दीक्षा लेते हैं तब नय लोते हैं. उनको वस्त्रादि लोते ली नहीं. समजमें आया? तो जैसा रूँ संतका, मुनिका जैसा रूँ लोता है. न पल सके तो मुनिपना मानना नहीं. यथार्थ दृष्टि ज्ञान रणना. परंतु नहीं है उसमें मानना वल (मिथ्यादृष्टि) है. 'अन्य लेष धारण नहीं करते,...' तीर्थकरदेव. 'ँसी को जिनदर्शन कलते हैं.' लो किर से लाये. उसको जैनदर्शन कलते हैं. यल दर्शनपाहुड है न? धूमाकर यलं लाये. तीर्थकर भगवान जब दीक्षित लोते हैं तब नय मुनि लोते हैं. तद्वनय. वस्त्र उनको लोता ली नहीं. जैसे मुनिपनेको जिनदर्शन कलने में आता है. उसमें वल धर्म में, जैसा दर्शन में जिसको उलजन न लो, विपरीतता न लो, यल भी सय्या है, यल भी सय्या है जैसा भी न लो. उसका नाम अमूढदृष्टि समकितीका गुण कलनेमें आता है. विशेष धर्मकी परिभाषा करेंगे...

(श्रोता :- प्रमाँ वयन गुरुदेव!)

आसो सुद ३, शनिवार ता. २६-०६-१९७३
गाथा-२, प्रवचन - १३

अष्टपालुड यवता है. उसमें पहले दर्शनपालुड यवता है. हिन्दीमें यवता है. गुजरातीवाले हिन्दी सुने. आज हिन्दीवाले ज़्यादा है. .. समझने जैसा है. 'धर्म उसे कहते हैं...' अब धर्मकी परिभाषा है. 'धर्म उसे कहते हैं जो जोव को संसार के दुःखरूप नीच पद से मोक्ष के सुखरूप उच्च पद में स्थापित करे...' यह संक्षिप्त परिभाषा है. धर्म इसको कहीअे कि 'जोव को संसार के दुःखरूप नीच पद...' है. अज्ञान और राग-द्वेष और संसारकी जितनी भावना वह सब दुःखरूप है. संसार में मिथ्यात्वभाव-विपरीत चैतन्य के स्वरूपसे विपरीत मान्यता और अज्ञान और राग-द्वेष और संसारकी जितनी संकल्प-विकल्पकी जंजाल. वह सब दुःख है. यह दुःख से.. 'दुःखरूप नीच पद से मोक्ष से सुखरूप उच्च पद में स्थापित करे...' ओहोहो..! जो दुःख से छुडाकर... सारा संसार दुःखरूप, चार गति दुःखरूप है. आत्माका आनंद स्वभाव उससे विपरीत जितना भाव सब दुःखरूप और संसार है. चाहे तो पुण्यका भाव हो या चाहे तो पापका हो-दोनों दुःखरूप हैं. वह दुःखरूप नीचपद से आत्माको मोक्ष-सुखपद प्राप्त कराये उसका नाम धर्म है. समझमें आया?

'नीचपद से मोक्ष के सुखरूप...' पूर्णानंद सुख वह तो आत्माकी पूर्ण सुखदशा-मोक्षदशा में ही सुख है. दूसरे कहीं सुख है नहीं. जैसे सुखरूप उच्चपद. वह उच्चपद है. आहोहो..! संसार के चार गतिके भव वह नीचपद है. समझमें आया? चाहे तो करोडोपति, अबजोपतिका पद हो परंतु नीचपद है.

मुमुक्षु :- वह तो ...रूप हम देखते हैं.

उत्तर :- वह दुःख है. दुःख है इसलिये नीचपद है. परके आश्रय से जो विकल्प रागादि उत्पन्न होता है वही दुःख, वही नीचपद है. आहोहो..! दुःखरूप नीचपद है न? ऐसा विभा है. दुःखरूप नीचपद. यह रागादिभाव चाहे तो पुण्यका हो या पापका, यह सब दुःखरूप नीचपद है. आहोहो..! समझमें आया?

उसको 'उच्च पद में स्थापित करे - ऐसा धर्म...' उसका नाम धर्म. वह धर्म 'मुनि-श्रावक के भेद से, दर्शन-ज्ञान-चारित्रात्मक...' देखो! मुनि को भी सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र होता है, और श्रावक गृहस्थाश्रममें भी अकदेश सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र होता है. चारित्रकी अल्पता है न तो अकदेश (कहा). सम्यग्दर्शन-ज्ञान तो है ही है. समझमें आया? अकदेश शब्द पहला मुनि लिया है. उसमें पहला अक शब्दका प्रयोग किया है अकदेश. परंतु वह श्रावक का अकदेश. श्रावक जो है गृहस्थाश्रम

में जिसको आत्माका दर्शन अनुभव हो. रागकी अकेला तोडकर, स्वभावकी अकेला दृष्टि जिसकी है वह सम्यग्दृष्टि. और उसको आत्मा का ज्ञान है तो आत्मज्ञान और अंश से स्वरूपमें स्थिरता है आनंदमें उसको अकेला, अकेला भाग रत्नत्रय कलनेमें आता है. मुनिको पूर्ण रत्नत्रय है. है न? सर्वदृश्यरूप.

त्यागी मुनि, द्विगंजर मुनि, वनवास में रहनेवाले. आलाहा..! अतीन्द्रिय आनंदका अनुभव और अतीन्द्रिय आनंद में लीनताकी सर्वप्रकारकी रागसे निवृत्ति वह सर्वदृश्य मुनिका मार्ग है. वह 'निश्चय और व्यवहार द्वारा दो प्रकार से कला है...' स्वभाव चैतन्य भगवान उसके आश्रय से दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य हो वह निश्चय है. और जितना देव-गुरु-शास्त्रके आश्रय से श्रद्धा, परके लक्षसे ज्ञान और पंच महाव्रत या बार व्रत का विकल्प वह व्यवहार है. समझमें आया? जैसे 'निश्चय और व्यवहार द्वारा दो प्रकार कला है; उसका मूल सम्यग्दर्शन है;...' पहली वह चीज में मूल तो सम्यग्दर्शन है. सुखमें तो कला था. ईसीको जैनदर्शन कहते हैं. वह तो मोक्षमार्गका पूर्ण मुनिपना वह. और उसमें भी पहले सम्यग्दर्शन मुख्य है. उसमें यह कहते हैं.

सम्यग्दर्शन वह पहली चीज है. वह अपने आत्माकी निर्विकल्प प्रतीति से और अंतर चैतन्य के अवलंबन से सम्यक् अनुभव हो, उसका नाम यहां सम्यग्दर्शन कहते हैं. यह मोक्षमार्ग में तीनोंमें उसकी मुख्यता है. जो सम्यग्दर्शन न हो, ज्ञान और व्रतादि सब चारित्र्य नहीं. यह तो सब मिथ्या है. तो कहते हैं 'उसका मूल सम्यग्दर्शन है; उसके बिना धर्मकी उत्पत्ति नहीं होती.' आलाहा..! भगवान आत्मा शुद्ध चिद्धन, आनंदकंद सर्वज्ञ तीर्थंकर परमेश्वरने जैसा आत्मा देखा और जैसा कला, जैसे पूर्ण शुद्ध चैतन्य उसके सन्मुख दृष्टि वह पहला सम्यग्दर्शन है. उसके बिना धर्मकी उत्पत्ति नहीं होती. समझमें आया? पर से निवृत्ति ..पहले परसे तदन भिन्न है जैसी अंतर अनुभव दृष्टि दुओ बिना रागकी अस्थिरताका त्याग होता नहीं. क्योंकि जिसमें रागादि चीज बिलकुल नहीं. जैसी चीजकी दृष्टि अनुभव बिना रागकी अस्थिरता का छूटना कभी नहीं होता. समझमें आया?

पहले कले के हम राग अस्थिरता को छोडे. सम्यग्दर्शन न हो. कभी नहीं होता. आलाहा..! उस कारण धर्म का मोक्षमार्गका मूल अंदर सम्यग्दर्शन है. समझमें आया? 'धर्मकी उत्पत्ति नहीं होती.' आलाहा..! समझमें आया? धर्म वह आत्माकी शांति है. यह शांति पुण्य-पापके राग से रहित अपना चैतन्य स्वरूप आनंदमूर्ति प्रभु यह अकेला आनंदमें होना, तब उसका अतीन्द्रिय आनंदका स्वाद आना उसका नाम सम्यग्दर्शन कहते हैं. आलाहा..! समझमें आया? यह सम्यग्दर्शन बिना चाले सो ज्ञान शास्त्रका करो, चाले तो व्रत, नियम और तपादि करो, सब निरर्थक है. रणमें चिह्नाने जैसी बात है. समझमें आया? वस्तु अवलौकिक बात है. कल्पना से मान ले कि हमारे निर्विकल्प होता है, वह बात तो अनंतकाल से चित् भ्रममें पडा है.

अपनी चीज जो आत्मा है, यह शरीर के हिसाब से भिन्न है. और उसमें असंख्य प्रदेश हैं. और

असंख्य प्रदेश में अनंतगुण हैं। ऐसा आत्मा और उसकी पर्याय जो अनंतगुणकी अवस्था होती है। यह तीन ओर है। अनंत.. अनंत गुणका पिंड वह द्रव्य है वस्तु, और अनंतगुण हैं वह शक्ति, और उसकी लावत वह पर्याय। ऐसा भगवान सर्वज्ञने देखा है वह आत्मा। जैसे आत्माका अंतर्भूत होकर निर्विकल्प श्रद्धा और निर्विकल्प राग बिना का ज्ञान होना उसका नाम प्रथम सम्यग्दर्शन है। आहं..! समझमें आया? और सम्यग्दर्शन होनेपर भी रागादि होता है। समझमें आया? राग होता है, पुण्यभाव होता है, दया, दान, भक्तिका भी भाव होता है-वह व्यवहार है। और विषयकषायका भाव भी, सम्यग्दृष्टि होने पर भी विषय कषाय का परिणाम होता है, पर वह चारित्रका दोष है। समझ में आया? वह दोष जब टले तब स्वप्नमें रमाता हो। तब तो नन्न मुनि हो जाते हैं। द्विगंबर मुनि जब वस्त्रका एक धागा भी नहीं रहे और अंतरमें आसक्ति छूट जाये और आत्माके आनंदकी लहर अंदर उग्र आ जाये। उग्र हो। उसको यहां मुनिपना और त्यागी कहने में आता है। नेमिचंद्रभाई! आहं..! मात्र नन्न इरे नागा यह नहीं।

अंतर भगवान सर्वज्ञ परमेश्वर त्रिलोकनाथ तीर्थकरदेवने जो आत्मा शरीर प्रमाणों अवगाहन और एक स्वप्नसे अनंत गुणरूप होनेपर भी अक्षस्वप्न है। ऐसी अंतरमें अनंतकालमें नहीं की ऐसी अनुभवदृष्टि हो उसको धर्मका मूल सम्यग्दर्शन कहते हैं। समझमें आया? और ज्ञानी सम्यग्दृष्टि, अनुभवी सम्यग्दृष्टि निर्विकल्प शांति, वह जो चक्रवर्तीका राजमें दिजे। छियानवे हज़ार स्त्री हो उसको। कल आया था उसमें। भरत चक्रवर्ती नहीं? सन्मति संदेश। सन्मति संदेश आया है? नहीं आया। सन्मति संदेश है न। नहीं है यहां। सन्मति संदेश में सबसे आगे रजा भरत चक्रवर्तीका। सिर पर मुकुट, कपड़े, ज्वेरात। है यहां? यह सन्मति संदेश। भरत चक्रवर्ती, छ षंडका राज था। छियानवे हज़ार स्त्री थीं। आहं..! है? दूसरेमें होगा। उसमें है? उसमें होगा। वह नहीं?

अहिंसा.. अहिंसा.. है उसमें। बस यह। अहिंसा वाणी। देजो यह भरत चक्रवर्ती। जिसको चक्रवर्तीका राज था, छियानवे हज़ार स्त्री थीं, सोलह हज़ार देव सेवा करते थे। छियानवे करोड पायदल था, छियानवे करोड गांव थे, ४८ हज़ार पाटन थे, ७२ हज़ार नगर थे। जैसे संसार में भी रहते लुअे और संसार का राज भी चलाते राग आदि आता है। परंतु अंदरमें राग से भिन्न दृष्टि अंतर अनुभव हुआ हो तो राग से भिन्न दृष्टि से निर्लेप रहते हैं। ध्यान में बैठे हैं, देजो। कुछ त्यागी हो तो सम्यग्दर्शन होता है यह कोई चीज नहीं। सम्यग्दर्शन कोई अपूर्व चीज है। समझमें आया? मंडूक को भी होता है। आहं..! परंतु वह चीज अनंतकाल में कभी उसने प्रगट किया नहीं। जैसे मान लिया है अंदरमें अनंतबैर। समझमें आया? कि मुझे शांति होती है, आनंद होता है। यह सब कल्पना है। रागकी मंदतामें ऐसा भास हो, परंतु वह चीज नहीं। यह चीज हो यहां सारा विवेक प्रगट हो जाता है। 'सब आगम भेद उर वसे।' सर्वज्ञके कले लुअे आगमका सिद्धांत सदा उसके ज्ञान में सारा न्याय आ जाता

है. समझमें आया?

ऐसे यह तो सिर पर मुकुट रखकर .. छह भंडका राज परंतु अंदर निर्विकल्प आनंदकी दशा उपयोग जब लागू होता है अंदरमें तो निर्विकल्प उपयोग हो जाता है. और वह निर्विकल्प उपयोग क्षणमात्र रहता है. अेक घंटा, आधा घंटा भी निर्विकल्पदशा नहीं रहती है. ऐसी वस्तुकी मर्यादा है. जिसको जबर नहीं उसे ऐसा लगे कि द्दो, चार, पांच घंटे, आठ घंटे, बार घंटे .. वह तो भ्रम है. समझमें आया? अंतरमें निर्विकल्प सम्यग्दर्शनकी उपयोग में स्थिति बलोट तो अेक सेकन्ड के कुछ भाग रहती है. पीछे राग आये बिना रहे नहीं. राग तो था ही अबुद्धिपूर्वक का. फिर बुद्धिपूर्वक का राग आता है. आलाहा..! तो भी अंतर सम्यग्दर्शन में दोष है नहीं. समझमें आया? बहुत सूक्ष्म बात है भाई! वीतराग मार्ग समझना यह अवलौकिक बात है. अेक सेकन्ड भी उसका भान हो जाये तो सारा विवेक ખुल जाये. आलाहा..! वीतराग सर्वज्ञ जो कहते हैं सबका विवेक उसमें ખुल जाये. 'सब आगम भेद सो उर वसे.' आगममें क्या कहना है उसका अंदर में सारा न्याय ખुल जाता है. ऐसा कहते हैं.

यहां कहते हैं कि.. ओलोलो..! देओ न. 'सम्यग्दर्शन के बिना धर्मकी उत्पत्ति नहीं होती. ईसप्रकार देव-गुरु-धर्म में...' सच्चे देव, अरिहंत सर्वज्ञ परमेश्वर उसमें समकित्ती श्रवकी प्रतीत सच्ची होती है. समझमें आया? उसके सिवाय दूसरा देव को माने नहीं. सच्चा सम्यग्दृष्टि हो तो ही सच्चे अरिहंत सर्वज्ञ त्रिलोकनाथ जो अेक सेकन्डके असंખ्य भाग में तीनकाल तीनलोक देખते, जानते है, उसको ही अरिहंतदेव मानते हैं. और गुरु. गुरु निर्ग्रथमुनि, वस्त्रका धागा भी नहीं जिसको. ऐसे जंगल में बसनेवाले नग्नमुनि द्विगंबर और अंतरमें आनंद, दर्शन, ज्ञान और चारित्रकी रमत, ऐसे को ही गुरु माने, दूसरेको गुरु माने नहीं. धर्मगुरु, चारित्रगुरु. समझमें आया?

और धर्म. धर्म तो आत्मा में रागकी उत्पत्ति न होना और आनंदकी उत्पत्ति अहंसा-अंदर वीतरागदशाकी उत्पत्ति होना उसका नाम धर्म है. यह सम्यग्दृष्टि को-सच्ची सम्यग्दर्शन दशावाले को ऐसी देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा होती है. 'तथा लोक में यथार्थ दृष्टि हो...' है न? 'तथा लोक में यथार्थ दृष्टि हो...' लौकिक बातों में तो उसकी दृष्टि यथार्थ होती है. विपरीत दृष्टि होती नहीं. 'और मूढता न हो सो अमूढदृष्टि अंग है.' आलाहा..! धर्म जिसको प्रगट हुआ, निर्विकल्प समाधि अर्थात् सम्यग्दर्शन, उसको सच्ची विवेकदशा ऐसी हो जाती है. कि सच्चे देव-गुरु-शास्त्र के सिवा किसीको माने नहीं. समझमें आया?

प्रवचन आता है न भाई! 'जिन प्रवचन दुर्गमता थाके अतिमति मान, अवलंबन कोई सद्गुरु सुगम और सुभधाम.' सर्वज्ञ परमात्मा उसका प्रवचन, आगम गंभीर है. बहुत गंभीर. प्रवचन, जिन प्रवचन दुर्गमता. समझना मला मुश्किल है. आलाहा..! दुर्गम-मलापुरुषार्थ है वहां. साधारण लोग समझ ले ऐसा नहीं हो सकता. दुर्गम है. ज्ञानी समागम बिना उसका पता लगता नहीं. अपनी

कल्पना से मान ले वल कोरुं यीज नलीं. समजमें आया?

तो कलते लें कि 'यथार्थ दृष्टि लो और मूढता न लो सो अमुढदृष्टि अंग है.' लो! सम्यजृष्टिको तो देव-गुरु-शास्त्र में ली यथार्थ दृष्टि लो. कुदेव, कुगुरु, कुशास्त्र को मानते नलीं वल. सपनेमें ली नलीं. समजमें आया? ललगवान सर्वज्ञदेवने अनंत आत्मा कल, अनंत आत्मा से अनंतगुना परमाणु कल-अैसे अनंत पदार्थ जगतमें लें, अैसा धर्मी सम्यजृष्टि अैसा ली मानते लें. उसमें कभी-अैसी बिलकुल मानते नलीं. तो उसका नाम सम्यजृष्टि और निर्विकल्प समाधि कलनेमें आता है. आलाला..! समजमें आया? वल यौथा बोल लुआ. यौथा बोल यला न? सम्यजृष्टि का है.

पलले निःशंक लुआ. अपने स्वरूपमें (और) देव-गुरु-शास्त्र में निःशंक है (ईसलिये) निर्लभ्य है. मेरी यीज अजंडानंद प्रलु का किसीसे नाश लोता नलीं और परका कोरुं असर अपनेमें लोता नलीं. समजमें आया? वल निःशंक लोता है. और निःकांक्ष लोता है. सम्यजृष्टि निर्विकल्प प्रतीत, अनुलभव लुआ उसको परपदार्थ और अन्यमतिकी ईच्छा लोती नलीं. समजमें आया? सारे परपदार्थकी रुचि उड जाती है सब. क्यौंकि अपनेमें आनंदका लान है तो किसी स्त्री, विषय, आबड़, कीर्ति, पैसे, लक्ष्मी, ज्ञान, पान सबमें रुचि उड जाती है. किसीमें सुज है नलीं. आलाला..! समजमें आया? और निर्विचिकित्सा. तीसरा बोल लिया न? निर्विचिकित्सा. अपनी पुण्यकी प्रकृतिके कारण अपनी पदवी उंथी लो और पुण्य का संयोग विशेष लो, और दूसरे का पुण्य का संयोग अल्प लो, लीन लो अैसे जव उपर उसकी अनादर दृष्टि नलीं लोती. द्वेष नलीं लोता कि वल नीच प्राणी उसको कलुं. लो समकित्ती. आत्मज्ञानी लो, यंडाण आत्मज्ञानी लो, और बाह्य में कुछ साधन लो नलीं. समजमें आया? उसको ली धर्मी जव नीचपने से नलीं देजते लें. वल नीच है, मुजसे ललका है अैसा नलीं देजते लें. आलाला..!

और वल अमूढ यौथे बोल में. क्या लुआ? मूढमें कोरुं शब्द आया नलीं गुजराती. लिन्दी. उलजन.. बहुत शब्द लिये थे. गलभरालट वल शब्द नलीं.. अंदरमें मुंजाय नलीं अर्थात् वल अैसा लोगा या अैसा लोगा-अैसी कोरुं शंका, उलजन लोती नलीं. सम्यजृदर्शन लुआ. आत्मा को बोध अनुलभव तो सारी दृनिया का पदार्थ जैसा है अैसा ललगवान कलते है उसमें मूढता नलीं लोती. आलाला..! सूक्ष्म बात. समजमें आया? वल चार बोल लुअे.

पांचवा बोल. सम्यजृष्टि का पांचवा बोल. 'अपने आत्माकी शक्ति को बढाना सो उपबृलण अंग है.' अपना स्वरूप ज्ञानस्वरूप और अतीन्द्रिय आनंदस्वरूप उसकी जे अंतरमें अनुलभवमें प्रतीति लुई है तो अपनी शांति को बढाना वल उसका गुण है. आलाला..! परंतु वल वास्तविक शांति लों. उपर से शांति दिजती है, अनादिकाल से अैसा ली लुआ है. अंदर में शाता का उदय लो तीव्र, तो उसको लगे वल आनंद है. वल आनंद नलीं दृःज है. अंदर में सूक्ष्मरूप से आनंद दिजे, वल आनंद नलीं, वल तो राग का वेदन है. राग से बिन्न लोने (पर ली) राग रलता है ज्ञानी को, द्वेष ली लोता

है ज्ञानीको. परंतु रुचिपूर्वकका नहीं. समझमें आया? सम्यग्दृष्टि ज्ञानी को, अनुभव निर्विकल्प प्रतीति की को, फिर भी राग में लडाईं भी करे. परंतु वह राग आता है और द्वेष आता है उसका वह स्वामी नहीं रहता अंदरमें. आलाहा..! समझमें आया? यह अपना कार्य है और अपनेमें है ऐसा सम्यग्दृष्टि मानते नहीं. ऐसी तो चौथे गुणस्थानकी दशा है. और पंचमगुणस्थान जो श्रावक का कहते हैं, सव्ये श्रावक हों. वाडे के श्रावक वह कोई श्रावक नहीं. अये..! नेमियंदञ्च!

श्रावक को अंतर में आनंद स्वरूप निर्विकल्प आनंद और शांति और विवेक प्रगट हो गया को. श्रावक कहते हैं न? श्रावण करके विवेकपूर्वक अंदर 'क'-राग बिनाकी किया को उसका नाम श्रावक कहते हैं. तो यह श्रावकमें भी अपनी शांति जो है उसको बढ़ाते है. ऐसा उपबृहण यह समकितिका अेक लक्षण है. यह उपबृहण सम्यग्दृष्टि का अेक चिह्न है, उपबृहण उसका अेक गुण है. समझमें आया? बात सूक्ष्म है. ओहोहो..!

'सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य अपने पुरुषार्थ द्वारा बढ़ाना ही उपबृहण है.' उस अवस्था में शुद्धि को बढ़ाना यह सम्यग्दृष्टि का अेक गुण है, लक्षण है, चिह्न है, अंधाण है. आलाहा..! समझमें आया? 'उसे उपगूहन भी कहते हैं - ऐसा अर्थ जानना चाहिये कि जिनमार्ग स्वयंसिद्ध है;...' क्या कहते हैं? अंतर जिनमार्ग तो आत्मामें वीतरागभावस्वरूप प्रगटदशा वह जिनमार्ग है. जिनमार्ग कोई बाहर नहीं रहता. शुभ-अशुभ राग, शरीर, वाणी से भी पृथक् आत्मा छोकर अपनी आत्मा वीतराग स्वरूपकी श्रद्धा, ज्ञान और शांति. वीतराग स्वरूप आत्मा. आत्मा वीतराग स्वरूप ही है. उसकी प्रतीत, ज्ञान और रमणता वह जिनमार्ग है. जिनमार्ग कोई संप्रदाय नहीं. वस्तु का यह स्वभाव है.

यहां कहते हैं, यह तो स्वयंसिद्ध अपने से है. 'उसमें बालक के तथा असमर्थ जन से आश्रय से...' कोई बालकबुद्धिवाला प्राणी होता है वह असमर्थ प्राणी है. उस से 'जो न्यूनता हो, उसे अपनी बुद्धि से गुप्त कर दूर ही करे,...' कोई ऐसा दोष समकित्ति, ज्ञानी ... राग का दोष आ जाये. तो धर्मी समकित्ति उस दोष को गुप्त करत देते हैं. बाहर प्रसिद्ध करे नहीं. आलाहा..! कठिन काम लाई! समझमें आया? किसी धर्म के संयोग में रागादि हुआ. समकित्तिको हों! ज्ञानीको भी. वह धर्मी जब उस दोष को गुप्त करते है. अन्यथा .. हो जाये दूसरा. ऐसा करके गुप्त करते हैं. आलाहा..! कितनी गंभीरता! समझमें आया? मूल चीज है हों. साधारण मूल चीज में तकलीफ हो दृष्टि आदि करते... श्रद्धा करे. समझमें आया? परंतु वस्तुकी दृष्टिपूर्वक कुछ कोई रागादिका दोष ऐसा लग जाये, धर्मी उसको प्रसिद्धिमें नहीं लाते. गुप्त रहते है. 'वह उपगूहन अंग है.' वो. वह पांचवा बोल हुआ. सम्यग्दर्शन उसमें यह आठ गुण प्रगट साथ में है ही. सूर्य उगे तो उसके किरण में प्रकाश ही बाहर आता है. ऐसे सम्यग्दर्शनरूपी सूर्य आत्मा में जब प्रकाश होता है तो ऐसे गुणों का किरण तो साथमें

होता ही है. आह्लाहा..!

अब स्थितिकरण. 'जो धर्म से व्युत होता हो उसे दढ करना...' आत्मा पूर्णानंदस्वरूप वीतरागस्वरूप प्रभु है. उसकी प्रतीति और स्थिरतामें से कोई व्युत होता हो तो अपने भी स्थिर करना अपनेको और परको भी स्थिर करना परमें जैसे. दो बात लेंगे. है न? 'उसे दढ करना सो स्थितिकरण अंग है.' अब उसकी दो परिभाषा. 'स्वयं कर्माद्य के वश होकर कदाचित् श्रद्धान से तथा क्रिया-आचार से व्युत होता हो...' कोई प्राणी. और 'अपने को...' है? 'अपने को पुरुषार्थपूर्वक पुनः श्रद्धान में दढ करे;...' श्रद्धान में कुछ परिवर्तन हो जाये जैसे प्रसंग से तो फिर दढ करे. मैं तो सर्वज्ञ परमात्मा जैसे हूँ वैसा मैं तो आत्मा हूँ. उसमें कुछ इर्क नहीं. आह्लाहा..! वीतराग परमेश्वर सर्वज्ञ अेक समयमें तीनकाल तीनलोक जिसने देखा जैसे अरिहंत भगवान पूर्ण परमात्मदशा उसने जो मार्ग कला उसमें जरा भी इर्क नहीं. ऐसी अपने में शंका हो जाये तो श्रद्धा दढ करे. और स्थिरता हो तो उससे बचाकर (अधिक) स्थिरता करे. आह्लाहा..! समजमें आया?

'पुनः श्रद्धान में दढ करे; उसीप्रकार अन्य कोई धर्मात्मा धर्म से व्युत होता हो...' आह्लाहा..! अनेक प्रकार है. आत्मा का भान हुआ हो पीछे भी थोडा इेरकार हो जाये, तो उसको स्थिर करे. भाई! मार्ग यह नहीं. मार्ग तो अंतर में सर्वज्ञने कला हुआ आत्मशक्ति स्वरूप जैसे भगवान का अनुभव उसके सिवा धर्म है नहीं. ऐसा अनुभव करो. अंदर जाओ. अंतर में आनंद है. उस आनंद के धाम में रहो ऐसा स्थिर करे. समजमें आया? आह्लाहा..!

'उपदेशादिक द्वारा...' है न? 'धर्म से व्युत होता हो तो उसे उपदेशादिक द्वारा...' आदि शब्द है न? बाहर में दुःख हो, ऐसा हो तो कोई मदद करे और उसको स्थिर करे. भाई! मार्ग तो अंदर आनंदस्वरूप भगवान वीतराग मूर्ति प्रभु आत्मा, वीतराग स्वरूपी ही है आत्मा. उसमें क्या शंका करते हो? पूर्ण आनंद और पूर्ण ज्ञानसंपन्न प्रभु आत्मा है. ऐसी प्रतीति से कोई दब जाता हो तो स्थिर करना. अपने को स्थिर करना और पर को भी स्थिर करना. आह्लाहा..! परको स्थिर करना व्यवहार और अपने को स्थिर करना वह निश्चय. 'धर्म में स्थापित करे, वह स्थितिकरण अंग है.' लो!

अब सातवां ओल. वात्सल्य है न? सम्यग्दर्शन जिसको हुआ हो. निर्विकल्प शांति, समाधि और आनंदका अंश. अंश. मुनिको बहुत होता है. साधुको होता है. द्विगंबर संत हों. जैन साधु. उसको तो आनंदकी बहुत बढवारी होती है. प्रचुर स्वसंवेदन होता है. आत्मा का बहुत आनंद आता है. परंतु उसको आनंद तो अेक सेकन्ड के थोडा भाग में रहता है. यह तो अंतरकी स्थिति दशा है. अेक सेकन्ड के भाग में रहती है समाधि. सम्यग्दर्शन हो उसको हों. दूसरे को तो मावूम होता नहीं कि क्या चीज हुई और क्या है? अज्ञान भाव है.

तो कहते हैं 'अरिहंत,...' सर्वज्ञ परमेश्वर के प्रति सम्यग्दृष्टि जव को प्रीति होती है. कुटुंब के प्रीति

नहीं ऐसी प्रीति अरिहंत परमात्मा के प्रति होती है. क्योंकि अरिहंत वही दिव्य शक्तिवान परमात्मा हैं. वर्तमान में यहां नहीं. वर्तमान में भगवान बिराजते हैं मलाविट्टेलमें. सर्वज्ञ अंक समय में तीन काव तीन लोक जानते हैं, देखते हैं और समवसरण में बिराजते हैं. मलाविट्टेल क्षेत्र में हैं सीमंधर परमात्मा. श्री सीमंधर तीर्थकरदेव. मलावीर भगवान हुआ वल तो मोक्ष पधार गये, अशरीरी हुआ. और अरिहंतपट में बिराजते हैं. वाणी है. समवसरणमें ध्वनि निकलती है. ठन्ड आदि आते हैं. औसा अरिहंत पटकी उसको तो प्रीति होती है. समझमें आया? राग उत्पन्न होता है तो उसमें प्रीति होती है. सम्यग्दृष्टि का लक्षण है यह. जैसे अरिहंतके प्रति प्रीति नहीं वल सम्यग्दृष्टि नहीं. आह्ला..!

जैसे 'सिद्ध,....' सिद्ध भगवान अशरीरी हुआ. पहले पट नमो अरिहंताणं. वल अरिहंत पट. देह होने पर भी सर्वज्ञपट वल अरिहंत पट. देहरहित हो जाये वल अशरीरी सिद्धपट. सिद्ध प्रति भी सम्यग्दृष्टिको प्रीति होती है. ओहो..! धन्य जिनकी पूर्णदृशा प्रगट हुई. समझमें आया? यह सिद्ध परमात्मा. नमो लोओ.. आता है न नमो सिद्धाणं? मूल तो नमो लोओ सव्व सिद्धाणं है. आह्ला..! धर्मी जवकी सिद्ध के प्रति प्रत्ये परमात्मा अशरीरी प्रति प्रीति वात्सल्य होता है. जैसे गाय को अपने बछड़ेके प्रति-बच्चे के प्रति वात्सल्य होता है, जैसे धर्मी जव सव्या उसको सिद्धके प्रति प्रेम होता है. आह्ला..! तो उसको अरिहंत और सिद्ध कैसे हैं, कहां है उसकी जबर होती है. तो उनके प्रति उसको प्रेम है. आह्ला..! समझमें आया?

'उनके बिंब,....' अरिहंत और सिद्धकी प्रतिमा हो, मंदिर हो, तो सम्यग्दृष्टि जवको उसके प्रति प्रेम होता है. समझमें आया? आह्ला..! सर्वज्ञ परमात्मा उनका प्रतिबिंब-मूर्ति और सिद्ध परमात्माकी मूर्ति आती है न वल? करते है न? आह्ला..! यह अनादिकी स्थिति है. जिसको धर्म प्रगट हुआ हो उसको जैसे धर्मी जव अथवा धर्मीकी स्थापना उसके प्रति उसको प्रेम है. विरोध न करे. समझमें आया? प्रतिमा और प्रतिमा का दर्शन है शुभभाव, धर्म नहीं. है पुण्यभाव, परंतु वल भाव आये बिना रहते नहीं. कठिन बातें भाई! समझमें आया? जिसको आत्मा का भान हुआ, ज्ञान हुआ, उसको तो जितने आत्मज्ञानी प्राणी और आत्मज्ञान में निक्षेप रूप भाव सब उपर उसको प्रेम है. आह्ला..! राग है वल. परंतु वल राग का प्रेम वहां गया. आह्ला..! समझमें आया? निश्चय देव तो आत्मा अपना है. उसका भान हुआ तो व्यवहार देवके प्रति उसको प्रेम होता है ऐसा कहते हैं. आह्ला..! जैसे जिनबिंब. बिंब लिया है देओ! जैसे वीतराग थे सर्वज्ञ परमात्मा ऐसी मूर्ति होती है. उस मूर्ति में कुछ जवेरात क्या कहते है? जेवर, कपडे, केसर लगाना, कुल लगाना यह मूर्ति को नहीं होता. बात बहुत कठिन है भाई! समझमें आया? जिनबिंब.

'चैत्यालय....' मंदिर. जिसमें भगवान अरिहंत परमात्मा त्रिलोकनाथ उसकी निक्षेप से स्थापना की हो वल चैत्यालय उसके प्रति प्रेम होता है. समझमें आया? शुभराग हो. यह शुभराग आये बिना

रहे नहीं। है पुण्यबंध का कारण ही वह। कठिन बात है। यह तो परपदार्थ है। अपने से अरिहंत भिन्न हैं, सिद्ध भिन्न हैं, बिंब भिन्न है, चैत्यालय भिन्न है। भिन्न उपर अपनी निर्विकल्प दृष्टि हुई है। वह निर्विकल्प लंमेशा तो रह सकता नहीं। दृष्टि और ज्ञानकी लब्धि लंमेशा रहती है। उपयोग लंमेशा अंदरमें नहीं रहता है। तो उसकी बाहर में पंच परमेष्ठि के प्रति प्रीति होती है। है विकल्प, है राग, परंतु उस भूमिका में ऐसा आये बिना रहे नहीं। आलाहा..! कठिन बात है, भाई! इससे उसको धर्म नहीं होता।

अरिहंत, सिद्ध परमात्मा और उसकी प्रतिमा और मंदिर उससे धर्म नहीं होता। आलाहा..! धर्म तो अपने आनंदस्वप्नके आश्रय से होता है। परंतु जैसे धर्मी निश्चयवंत को ऐसा व्यवहार शुभभाव आये बिना रहता नहीं। ऐसा व्यवहार है। ऐसा जो न आवे तो उसको आत्माकी दृष्टि नहीं। तो वह कम है अंदरमें। समजमें आया? देखो उसको समझिती माने ऐसा कहते हैं।

‘यतुर्विध संघ...’ सख्ये संत, द्विगंबर मुनि होते हैं। वनवासी होता है। अन्नी तो है नहीं कोई। द्विजनेमें तो आता नहीं। समजमें आया? सख्ये संत द्विगंबर होते हैं, वनवासमें रहते हैं और अंदर में सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र उसकी रमणता में मशगुल है। साधुके प्रति सम्यग्दृष्टि को प्रेम होता है। विरोध होता है, द्वेष होता है ऐसा नहीं है। ओलो..! समयसार। जिसने आत्मा के अंदर प्रचुर स्वसंवेदन को निकालकर आत्मा को मोक्ष के नजदीक कर दिया है। समज में आया? जिसको अल्पकाल में मुक्ति होनेकी वायकात है, ऐसा साधुके प्रति धर्मी जवको, समझिती को प्रेम होता है। यह वात्सल्य होता है। समजमें आया? अपने बेटेके प्रति प्रेम नहीं ऐसा प्रेम उसके प्रति होता है। यह तो सभी पाप के कारण हैं। स्त्री, कुटुंब, परिवार यह तो पापके कारण हैं। और यह तो शुभभावका कारण है। समजमें आया?

यह साधु, अर्जिका होते हैं। यतुर्विध संघ में स्त्री होती है, परंतु अके ही कपडा रभे और पंच मलाप्रत व्यवहार उसप्रकार का पालते हो। मुनिसंघ में रहते हो। उसको अर्जिका कहते हैं। वह पंचम गुणस्थान में होता है। मुनि छठे गुणस्थान में होते हैं। समझिती चौथे गुणस्थान में होते हैं अन्नी। श्रावक सख्ये पंचम गुणस्थान में होता है, सख्ये मुनि छठे गुणस्थान में होते हैं, अर्जिका पांचवे गुणस्थान में होती है। आलाहा..! और श्रावक... धर्मी जव जिसको सम्यग्दर्शन प्रगट हुआ हो और जिसको बार व्रत आदिका विकल्प हो जैसे श्रावक के प्रति समझिती को प्रेम होता है। समजमें आया? द्वेष नहीं होता। वो यह कौन निकले महाराज? यह तो भगवान आत्मा है। किसी क्षण में पलट जाये उसमें क्या है? समजमें आया? अंतर चीज तो पडी है वस्तु तरीके, द्रव्य तरीके, ध्रुव तरीके, उस तरङ्कका अंतर नजर करने से आनंद का अनुभव हो तो उसको विवेक आ जाता है। और यह विवेक न हो तो अंदरमें आत्माकी दृष्टि सख्यी नहीं। भ्रम है सब। श्रावक, श्राविका ऐसा लेना वहां।

‘और शास्त्र में दासत्व हो...’ उसमें दास रहते हैं। आलाहा..! अरिहंतका दास होता है सब

धर्मीजिव. सिद्धका दास होता है, बिंबका दास होता है प्रतिमाका, चैत्यालयका और यतुर्विध संघ का दासत्व होता है. 'जैसे स्वामी का भृत्य दास होता है...' स्वामीका नोकर दास होता है. भृत्य अर्थात् सेवक. ऐसा पद अथवा यतुर्विध संघ अथवा प्रतिमा और चैत्यालय. सम्यग्दृष्टि जो सख्ये लों तो उसके प्रति वात्सल्य होता है.

मुमुक्षु :- नौ देव है न?

उत्तर :- नौ देव है. पांच परमेशी है, जिनवाणी है, जिनधर्म है, जिनबिंब है, जिनालय है. नौ देव गीननेमें आये हैं. आलाहा..! फिर भी आत्माकी शांति उससे नहीं होती. गजब बात है. आत्मा में सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य वल तो अपने वस्तुके आश्रय से होता है. परंतु ऐसा आश्रय हुआ उसको, जिस आत्मा के आश्रयसे दशा प्रगट हुई कि स्थापना हो, तो राग आता है (झोंकि) उनके प्रति प्रेम होता है धतना. समजमें आया? आलाहा..! तारे व्यवहार और निश्चय. .. व्यवहार और निश्चय...

मुमुक्षु :- स्पष्टता.

उत्तर :- बात तो ऐसी है. आता है. जबतक पूर्ण वीतरागसर्वज्ञ न हो तबतक ऐसा परमेश्वरपद उपर प्रेम आये बिना रहे नहीं. है तो राग, है पुण्यबंधका कारण. राजेन्द्र! यह सब कुछ समजने जैसे है लों. जैसे के जैसे जिंदगी चली जाती है. आलाहा..! उसको समजे बिना अेक भी पल जाये... आलाहा..! मनुष्य देलकी अेक समयकी पल, अेक समय... आलाहा..!

मुमुक्षु :- चक्रवर्ती के राज से भी...

उत्तर :- राज चक्रवर्ती धूल क्या है. उससे भी अेक पल यह... आलाहा..! जिसमें आत्मा का कल्याण प्रगट हो ऐसी मनुष्यदेलकी कीमत है. अपने आश्रय से लों. मनुष्यदेले से नहीं. आलाहा..! अरे..! निरर्थक काल जो देते हैं लोग. बहुत मुखिल से मिला है यह. आलाहा..! और है कितना काल? देल छूट जायेगा तो भलास. जाओ .. श्रद्धा, ज्ञानमें जाओ. चार गति में लटकते हैं. जैसे अनंत लव किये हैं. जिसको आत्माके प्रति प्रेम और अनुभव हुआ उसको जैसे परमात्मा यतुर्विध संघ के प्रति प्रेम होता है. दासत्व होता है. दास लूं. दास लूं. आलाहा..! लघुनंदन.

'जैसे स्वामी का भृत्य दास होता है तदनुसार यह वात्सल्य अंग है. ' आलाहा..! बछडा होता है न गाय का? गाय को बछडे के उपर बहुत प्रेम है. बछडा ... कुछ दे सकते नहीं. गाय को बछडा होता है तो .. होता है? .. आता है? बछडे पर प्रेम बलोल आता है. जैसे सख्ये साधु, सख्या श्रावक, सख्या समकित्ती, सख्या यतुर्विध, सख्या चैत्यालय, उसके प्रति धर्मीको प्रेम का विकल्प होता है. दास है वल. आलाहा..! 'धर्म के स्थान पर उपसर्गादि आर्ये...' पंचाध्याय में आता है. धर्म के स्थानक में कोई बाहर से प्रतिकूल आये, खेच्छ, मुसलमान आदि विरोध करे तो 'उन्हें

अपनी शक्ति अनुसार दूर करे,...' आलाला..!

मुमुक्षु :- परका तो कुछ कर सकता नहीं.

उत्तर :- भाव करते हैं न. करे क्या? भावमें ऐसा विकल्प आता हो ऐसा कहते हैं. ऐसा न हो. उसकी स्त्री को कोई पकड़ ले तो बचाता है कि नहीं? भाव. न बचे उससे. क्यों? उसके लडके को मारते हो, कूता काट ले तो पकड़ लेता है कि नहीं? ऐसा विकल्प है कि नहीं? धर्मको भी होता है ऐसा. उसमें क्या है? आसक्ति होती है. रुचि नहीं, उसमें सुभबुद्धि-दितबुद्धि नहीं. कठिन काम. आलाला..! समझमें आया?

कहते हैं कि धर्मके स्थान में मंदिर, प्रतिमा के उपर उपसर्ग आ जाये तो उसको बचाये. अपने शक्ति अनुसार उसको बचाने का भाव है. किया होनी हो सो हो. व्यवहार बताना है उसमें किया... यह तो बचावे ऐसा ही कहने में ही आता है. भाषा कैसी हो? व्यवहार कैसा? आलाला..! बहुत कठिन. 'अपनी शक्ति को न छिपाये - यह सब धर्म में अति प्रीति हो तब होता है.' आलाला..! यह सातवां वात्सल्य.

आठवां प्रभावना. 'धर्म का उद्योत करना सो प्रभावना अंग है. रत्नत्रय द्वारा अपने आत्मा का उद्योत करना...' सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान और सम्यक् चारित्र आत्मामें है उससे आत्माकी प्र-भावना करना. आलाला..! भगवान आत्मा वीतरागस्वरूप है, उसकी श्रद्धा, उसका ज्ञान और उसकी रमणता यह रत्नत्रय दर्शन-ज्ञान-चारित्र उसको बढ़ाये, उद्योत करे, शोभावे और बाहर में 'दान, तप, पूजा-विधान द्वारा एवं विद्या, अतिशय...' इत्यादि. दान दे, इच्छा निरोधरूपी तप करे, भगवानकी पूजा करे, विधान द्वारा. जैसे विद्या द्वारा, कोई विद्या प्रगट लुई हो उसके द्वारा. 'अतिशय-चमत्कारादि द्वारा...' विशेष कोई अतिशय-चमत्कार आदि हो. 'बिनधर्म का उद्योत करना...' वीतराग धर्मका प्रकाश बाहर लाना 'वह प्रभावना अंग है.' वह सम्यग्दृष्टिको ऐसा भाव होता है. शुभराग. (पूर्णा) वीतराग सर्वज्ञ जबतक न हो तबतक. तो उसको निश्चय और व्यवहार दोनों आठ अंगों का वर्णन किया उसमें दोनोंही होता है. उसको सम्यग्दृष्टि ज्ञानने में आता है. विशेष कहेंगे...

(श्रोता :- प्रमाण वचन गुरुदेव!)

आसो सुद ४, रविवार ता. ३०-०९-१९७३
गाथा-२, ३, प्रवचन - १४

पाहुड का अर्थ क्या? भेट अथवा प्राप्ति अर्थात् सार. उसमें यह चयता है दर्शन प्राप्ति. उसकी दूसरी गाथा. पत्रा-१ उवां चयता है. विशेष आयेगा अंदर. सम्यग्दर्शन का लक्षण क्या वह बात चली. पहले तो सम्यग्दर्शन आत्मा पूर्ण आनंदस्वरूप उसके सन्मुख होकर अनुभव आत्माका होकर प्रतीति होना उसका नाम प्रथम सम्यग्दर्शन है. यह सम्यग्दर्शनमें आठ गुण होते हैं. उसका चित्त क्लो, लक्षण क्लो, गुण क्लो. वह आठ गुणकी परिभाषा हो गई. सूक्ष्म बात है आज. यहां तो सूक्ष्म ही चयती है परंतु आज तो...

निश्चय से तो जैनदर्शन उसको कहते हैं कि जिसको अंतर आत्मा में स्व सन्मुखका अनुभवस्वरूप दृष्टि हुई हो और अपने आत्मा का ज्ञान हुआ हो स्वसंवेदन, उपरांत चारित्र स्वस्वरूपमें रमणताकी लीनता वह चारित्र. ऐसी तो जिसकी अंतरदशा हो. समझमें आया? कौन है? शांतिभाई! आठये शांतिभाई यहां. पीछे से आये हैं. समझमें आया? पहले तो दर्शन 'मगं' ऐसा पाठ आया था पहली गाथा में. समझमें आया? आया था न पहले?

मुमुक्षु :- 'दंसणं मुलो'

उत्तर :- 'दंसणमगं' 'दंसणं मुलो' दूसरी बात है. पहली गाथामें ऐसा आया था कि दर्शनका मार्ग. ऐसा आया था. और दूसरे में आया 'दंसणं मुलो' उसका अर्थ यह है कि जिसको भगवान आत्मा शुद्ध अजडानंद स्वरूप उसकी अंतरमें वर्तमान ज्ञानकी पर्याय से उसको अनुभव करके जो अंदरमें प्रतीति होती है, निर्विकल्प आनंदके साथ प्रतीति होती है वह सम्यग्दर्शन. पीछे आत्माका ज्ञान होता है वेदन वह ज्ञान. और उसमें लीनता होती है वीतरागता. यहां तो मुनिकी बात चयती है. वह मुनि उसको कहते हैं अथवा उसको जैनदर्शन कहते हैं ऐसी बात चयती है.

जिसको अंतर दर्शन-ज्ञान-चारित्रका परिणामन हुआ हो और बाह्य में नग्नमुद्रा हो. नग्न मुद्रा. और अष्टास्र मूलगुण, पंच मलाप्रताटिका विकल्प हो तो उसको जिनदर्शन कहते हैं. समझमें आया? वह आयेगा अंदर अर्थ में. जरा सूक्ष्म बात है आज. जैनदर्शन भगवानका मार्ग तीर्थंकरका, केवलीका वह अंतरमें आत्मा में मोक्षमार्ग तीनों प्रगट हुआ हो, दर्शन, ज्ञान और चारित्र. बाह्यमें नग्नदशा द्विगंबर हो गई हो. आलाला..! और वे वनमें बसते हो. और अंदर में, बाह्य में ... नग्नकी अपेक्षा से अंदर और स्वभावकी अपेक्षा से बाह्य पंच मलाप्रताटिका विकल्प और अंक बार आलाराटिका भाव ऐसा विकल्प होता है उसको धर्ममूर्ति कहते हैं. यह जैनदर्शन कहे उसको. सूक्ष्म बात है न. समझमें

आया? जैसे जैनदर्शन से जो भ्रष्ट हो वह वंदनवाचक नहीं ऐसा करते हैं यहां।

और ऐसी जैनदर्शनकी वस्तु... जैन कोई संप्रदाय नहीं। वह तो वस्तुका स्वरूप ऐसा है। वीतरागस्वरूपी प्रभु आत्मा। प्रत्येक आत्मा वीतरागमूर्ति है। तो यह वीतरागमूर्तिकी प्रतीति, ज्ञान और रमणता उसे जैनदर्शन कहे, वीतरागदर्शन कहे, वीतराग का मार्ग कहे, मोक्षमार्ग कहे, धर्मकी मूर्ति कहे, धर्मका स्वरूप कहे। आह्ला..! समझमें आया? और ऐसी श्रद्धा जिसको हो कि मोक्षका मार्ग तो यह है। नग्नद्विगंबर दशा जिसकी होती है। वस्त्र भी हो तो वह जैनदर्शन नहीं। ऐसा करते हैं हिंमतवादी! सूक्ष्म बात है। आह्ला..!

मोक्षके मार्गकी तीनकी अकेला दर्शन, ज्ञान और चारित्र। तीनोंकी अकेला अंदर दुई हो, बाह्यमें नग्न मुद्रा हो, उसको यहां वास्तुदर्शन, धर्ममूर्ति, जैनदर्शन कहनेमें आता है। ऐसी श्रद्धासहित कि मार्ग तो यह मोक्षका मार्ग है और जैनदर्शन यह है। ऐसी श्रद्धासहित जिसको आत्माके आश्रय से सम्यग्दर्शन हुआ हो वह तीनोंमें—दर्शन, ज्ञान, चारित्रमें सम्यग्दर्शन मूल है। समझमें आया? यह सम्यग्दर्शन बिना ज्ञान भी सय्या होता नहीं, चारित्र भी होता नहीं, उसको ध्यान भी होता नहीं। कुछ नहीं होता, सब निष्कल है। आह्ला..! उसके आठ गुणका वर्णन किया।

‘ईसप्रकार यह सम्यक्त्व के आठ अंग हैं;...’ है? तेरहवे पन्ने पर है। निःशंक, निःकांक्ष, निर्विचिकित्सा, अमूढदृष्टि, उपगूलन, स्थितिकरण, वात्सल्य, प्रभावना जैसे आठ बोल चले हैं। आठ अभ्यंतर आठ और बाह्य आठ। आह्ला..! सूक्ष्म बातें बहुत। ‘जिसके यह प्रगट हों उसके सम्यक्त्व है - ऐसा ज्ञानना चाहिये.’ समझमें आया? जैन परमेश्वरने जो मार्ग आत्माका कहा ऐसा प्रगट श्रद्धानमें हुआ हो, निःशंकता उत्पन्न दुई हो ज्ञानकर और अपने आनंदके भाव सिवा परपदार्थके भोगकी जिसको रुचि नहीं, कांक्षा नहीं। और प्रतिकुल अपने से हीन प्राणी द्विजे, उनमें हीनता द्विजे तो उसको तिरस्कार नहीं, द्वेष नहीं।

और देव-गुरु-शास्त्रकी जिसमें मूढता नहीं। देव किसको कहे, गुरु किसको कहे, सिद्धांत किसको कहे, धर्म किसको कहे, सम्यग्दृष्टिको उसका अमूढपना है। उन सबकी पिछान यथार्थ है। पिछान न हो और सम्यग्दर्शन हो (ऐसा) कभी तीनकाव में होता नहीं। समझमें आया? और अपना श्रद्धा, ज्ञान और शांति जो प्रगट दुई हो, उसमें वृद्धि करे, आगे वृद्धि करे वह उसका उपगूलन गुण है। अथवा दोष अपने में हो तो (प्रायश्चित) करके आगे बढ़े, और दूसरा धर्मात्मा कोई हो कोई दोष आदि सूक्ष्म साधारण लग गया हो तो प्रसिद्ध न करे गुप्त रभे। समझमें आया?

और स्थितिकरण। अपने आत्मा में स्थिर करे, श्रद्धासे गिरते हो, स्थिरता से गिरते हो तो स्थिर करे। दूसरा कोई धर्म से गिरता हो तो स्थिर करे। और वात्सल्य। सम्यग्दृष्टि को धर्मात्मा सय्या हो उसके प्रति वात्सल्य और प्रेम होता है। गायको जैसे अपने बछड़े में प्रेम होता है जैसे धर्मात्मा को धर्मात्मा

के प्रति प्रेम होता है. द्वेष नहीं होता है कि यह क्या बढ गया? यह क्यों ऐसा हो गया? समझमें आया? और प्रभावना. अपने स्वप्नकी प्र-विशेष प्रभावना अर्थात् अेकाग्रता करते हैं और बाह्यमें जैनदर्शन में वीतरागमार्ग किस प्रकार शोभे जैसे दान, पूजा, भक्ति, रथयात्रा, यात्रा आदि निकालकर बाह्य में धर्म प्रभावना करे वह समझिकीके आठ गुण हैं. समझमें आया? यह समझिकीके ऐसा ज्ञानना चाहिए.

‘प्रश्न :- यदि यह सम्यक्त्व के चिह्न मिथ्यादृष्टिके भी दिखाई दें...’ क्या कहते हैं जरा? कि जिसको अंतर अनुभूति सम्यग्दर्शन न हो और जैसे अज्ञानीको भी ऐसा तो बाह्य में निःशंक या निःकांक्षित होता है जैनमें. समझमें आया? आलाहा..! ‘सम्यक्त्व के चिह्न मिथ्यादृष्टिके भी दिखाई दें तो सम्यक्-मिथ्यात्वका विभाग कैसे होगा? ’ कहते हैं कि जिसको अंतर आत्म अनुभूति नहीं उसके पास ऐसा निःशंक आदि आठ अंग तो देखनेमें आता है और सम्यग्दृष्टिके भी देखने में आता है. विभाग कैसे करना? आलाहा..! समझमें आया?

‘समाधान :- जैसे चिह्न सम्यक्त्वकी के होते हैं, वैसे मिथ्यात्वी के तो कदापि नहीं होते,...’ भले उपर से कहे, माने, बाहर से बतावे, परंतु वह सम्यग्दृष्टिके जैसा होता है वैसा अज्ञानीको तो होता नहीं. आलाहा..! ‘तथापि अपरीक्षक को समान दिखाई दें...’ जिसको परीक्षा करनेकी शक्ति नहीं जैसे अज्ञानीको दोनों समान देखनेमें आते हैं. सम्यग्दृष्टि का लक्षण और मिथ्यादृष्टिका बाह्य भाव दोनों अेक समान देखनेमें आता है. आलाहा..! सूक्ष्म बातें बहुत. कितना दूसरी गाथा में कितने दिन से चलती है वो. कितना तो स्पष्ट किया है. आलाहा..!

‘वैसे मिथ्यात्वी को कदापि नहीं होते, तथापि अपरीक्षक को समान दिखाई दें तो परीक्षा करके भेद ज्ञाना जा सकता है. परीक्षा में अपना स्वानुभव प्रधान है.’ क्या कहते हैं? आत्मा जो वस्तु अनंत गुणका पिंड है. भगवान आत्मा अनंत शक्ति और अनंत गुणका पिंड है. ऐसी जिसको अंतर अनुभूति हुई तो यह अनुभूति द्वारा अपनेको पहचानता है और उसके द्वारा दूसरे को भी पहचान लेता है. आलाहा..! समझमें आया? सूक्ष्म बात है भाई! ‘परीक्षा में अपना स्वानुभव प्रधान है. सर्वज्ञ के आगम में जैसा आत्माका अनुभव होना कला है,...’ सर्वज्ञ परमेश्वर त्रिलोकनाथ तीर्थंकर देव जिसने अेक सेकन्ड के असंख्यवे भाग में तीनकाव तीनलोक भगवानने देखा, ज्ञाना, उसका आगममें जैसा लक्षण बताया है जैसे परीक्षा करना. आलाहा..! है?

‘आगम में जैसा आत्माका अनुभव होना कला है, वैसा स्वयंको हो तो उसके होने से अपनी वचन-कायकी प्रवृत्ति भी तदनुसार होती है,...’ क्या कहते हैं? कि भगवानने कला, सर्वज्ञ परमेश्वरने कि आत्मा... ईस जगत में छह द्रव्य हैं, छह द्रव्य हैं. और आत्मा और परमाणु (संख्यासे) अनंत द्रव्य हैं, अनंत पदार्थ हैं. ऐसा सर्वज्ञके आगममें कला है. उसमें से अेक अेक आत्मा

परिपूर्णा परमात्मस्वरूप है, स्वभावसे. ऐसा 'तदनुसार होती है, उस प्रवृत्तिके अनुसार अन्य...' अपनी प्रवृत्ति देजे अनुभवकी. वैसे 'वचन-कायकी प्रवृत्ति भी...' समझमें आया? 'अपनी वचन-कायकी प्रवृत्ति...' सम्यग्दर्शनमें वाणीकी प्रवृत्ति भी, सम्यक् श्रद्धा जैसी हो, सम्यग्ज्ञान जैसा हो, ऐसी उसकी वाणीकी प्रवृत्ति होती है. सम्यग्दृष्टिकी प्रवृत्ति जैसा अनुभव है ऐसा वाणीमें आता है. अपना आत्मा, परका आत्मा, विकार क्या, स्वभाव क्या? ऐसी वचनकी प्रवृत्ति जो है उसमें अपनी भी परीक्षा हो, दूसरेकी भी वचनकी प्रवृत्ति कैसी है उसको ज्ञान ले. समझमें आया? आलाहा..!

'अपनी वचन-कायकी...' कायाका भी उस प्रकार भगवानकी भक्ति आदि में चेष्टा आदि देभ लेना. है? 'वैसा स्वयंको हो तो उसके होने से अपनी वचन-कायकी प्रवृत्ति भी तदनुसार होती है,...' तदनुसार अर्थात् सम्यग्दर्शन में अनुभूतिके अनुसार वाणीकी प्रवृत्ति होती है. कायाकी भी ऐसी प्रवृत्ति होती है. सम्यग्दृष्टि कुट्टेव, कुगुरु, कुशास्त्रको नहीं मानते. सुद्वेव, सुगुरु, सुशास्त्रको ही मानते हैं धर्मी अनुभूतिवाला. जैसे परीक्षा करना. अपनी भी परीक्षा ऐसी परकी परीक्षा करना. आलाहा..! ज्ञान न मिले वह परीक्षा क्या करे? अपनी क्या करे और परकी क्या करे? आलाहा..! समझमें आया? जैसे सम्यग्ज्ञान बिना अनंत बार मंद कषायकी प्रवृत्ति की, साधुपना लिया और अनंतबार आत्माका ध्यान समझे बिना किया. वह तो अनंतबार हुआ है. वह कोई नहीं चीज नहीं है. समझमें आया?

'उस प्रवृत्ति के अनुसार अन्यकी भी वचन-काय की प्रवृत्ति पहचानी जाती है...' दूसरा भी बोले प्रप्रणु, भाषा, उसमें तो ज्याव आ जाये कि इससे तत्त्वकी जबर है नहीं, अनुभूति है नहीं. श्रद्धा सच्ची है नहीं. ऐसी काया और वचनकी प्रवृत्ति से ज्ञानने में आता है. 'इसप्रकार परीक्षा करने से विभाग होते हैं...' सत्य और असत्य समकितिका लक्षण और मिथ्यादृष्टि का भाव लक्षण उसकी पहचान करे तो भिन्न परीक्षा हो जाती है. कठिन बात है. 'यह व्यवहार मार्ग है, इसलिये व्यवहारी छन्नस्थ ज्यों के अपने ज्ञान के अनुसार प्रवृत्ति है;...' व्यवहारका अर्थ यह है. वही नीचे अर्थ करेंगे. 'यथार्थ सर्वज्ञदेव जानते हैं.'

'व्यवहारीको सर्वज्ञदेवने व्यवहार का ही आश्रय बतलाया है.' उसका क्या अर्थ? नीचे है. 'स्वानुभूति ज्ञानगुणकी पर्याय है,...' मुद्देकी रकम यह है. कि आत्माका अनुभव हो वह ज्ञानकी पर्याय है, ज्ञानकी अवस्था है. 'ज्ञान के द्वारा समकितका निर्णय करना...' यह ज्ञानकी पर्याय द्वारा समकितकी पर्यायिका निश्चय करना 'उसका नाम व्यवहारी को व्यवहार का आश्रय समझना.' समझमें आया? व्यवहार दूसरा व्यवहार नहीं. यह राग और निमित्त भाव यह नहीं. अपने आत्मा में जब सम्यग्दर्शन होता है तो उसके साथ अनुभूति होती है. ज्ञानकी पर्याय में स्वका वेदन होता है. सूक्ष्म

भात है. यह अनुभूति ज्ञानकी पर्याय, अवस्था है. धर्म यह अवस्था है. धर्म कोई गुण-द्रव्य नहीं. गुण-द्रव्य तो त्रिकाव है. अभी पर्याय कौन, गुण-द्रव्य कौन जबर नहीं. आह्लाहा..! समझमें आया? वहां सुनाई देता है?

आत्मा.. अहो..! अनंत अनंतकाल से दुःखी, चोर्यासी लाभ योनिमें परिभ्रमण करके भवसागर में गहराईमें दुःखी है. ठीके ठीके अर्थात् बाह्य में दुःखी न दिखाई दे, परंतु अंदर में आकुलता, मिथ्यात्व, राग-द्वेष में मग्न दुःखी है. शांतिभाई! यह कैसे-बैसेवाले सुखी नहीं ऐसा कहते हैं. अंदर कषाय अग्नि में जल गये हैं. संकल्प, विकल्प, शुभ और अशुभभाव, मिथ्या अभिप्राय वह मलकषाय है, कषाय अग्निकी लक्ष्मी में जलते हैं अनादिसे. आह्लाहा..! उससे बाहर निकलने का किनारा यह है. भगवान सर्वज्ञ परमेश्वर त्रिलोकनाथ उसने जो यह आत्मा कहा, यह आत्मा तो शुद्ध चैतन्य अजड है. उसकी पर्याय में विकार हो पर वह विकार अपनी चीज नहीं. यह तो संयोगजनित विकारी भाव है. हिंसितभाई! सूक्ष्मभात है बहुत. यह अधिकार हमारे. आह्लाहा..!

विकारभाव होने पर भी वस्तु है वह तो त्रिकाव आनंदकंड निर्मल है. इसकी अनुभूति करना, श्रद्धा-ज्ञान करना वही जन्म-मरणका नाश करनेकी पद्धति और उपाय है. समझमें आया? दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा वह भाव कोई जन्म-मरण का नाश करनेका उपाय नहीं. वह तो पुण्यबंध है, मिथ्यात्व सहित पुण्यबंध हो तो चार गतिमें दुःखी होकर भटकते हैं. आह्लाहा..! उसने अपनी दया अनंतकालमें कभी की नहीं. दूसरेकी दया करने निकल गये. अपना आत्मा अनंत आनंद अनंत ज्ञान समुद्र स्वभाव ऐसा उसका जवन है, ऐसी उसकी सत्ता है, ऐसा उसका पूर्ण आनंद आदि स्वभाव है. यह है ऐसी अंतर दृष्टि किये बिना उसने आत्माकी हिंसा ली की है. ऐसा मैं नहीं. मैं तो रागवाला, पुण्य करनेवाला हूं. पाप करनेवाला हूं. एक समयकी पर्याय है न अंश प्रगट, धतना हूं तो सारा जवनको जविया, वलोरविया कर दिया. तेरा जवन नित्यानंद प्रभु उसका अनादर करके एक अंश और राग को अपना माना उसका नाम भगवान हिंसा कहते हैं. आह्लाहा..! समझमें आया?

बाहरकी चीज से अधिकपना माना. कोई शरीर सुंदर, लक्ष्मी बहुत आती हो. अठणक समझे? काठियावाडी भाषा है. बलोट आती हो करोडो-अबजों. बेशुमार. और स्त्री, कुटुंब, परिवार सुंदर हो, और शरीर सुंदर हो तो यह शरीर मेरा अच्छा है. दुनियाको मैं दिखाऊं कि मैं अच्छा हूं. मूढ है. ओहोहो..! मिथ्यादृष्टिने अपने स्वभाव से परवस्तुको अधिक मानी. समझमें आया? यह आत्माकी हिंसा की उसने. आह्लाहा..! यह हिंसा टालनेका उपाय, मेरी चीज तो सहजानंदकी मूर्ति शुद्ध आनंदधन प्रभु है, आह्लाहा..! ऐसा पर्याय में स्वका अनुभव होकर.. पर्यायमें स्वका अनुभव होकर प्रतीति होना वह सम्यग्दर्शन है. आह्लाहा..! समझमें आया?

तो कहते हैं कि अनुभूति जो ज्ञानकी पर्याय है. पर्याय समझे? अवस्था. अनुभव जो होता है वह

ज्ञानकी दशा है, और वह ज्ञानकी दशा सम्यग्दर्शन के साथ होती है. तो वह ज्ञानदशा द्वारा समकित को परभना वह व्यवहार हुआ. अक गुणकी पर्याय से दूसरा गुणकी पर्याय का निर्णय करना वह व्यवहार है. यह व्यवहार भगवानने कला है. आलाला..! यह व्यवहार. आलाला..! समझमें आया? कलो, शशीभाई! आलाला..! है न नीये?

‘व्यवहार का आश्रय समझना, किन्तु भेदरूप व्यवहार के आश्रय से वीतराग अंशरूप धर्म होगा ऐसा अर्थ कहीं पर नहीं समझना.’ व्यवहार अर्थात् रागकी मंदता, उसका शरण बताया है, भगवानने व्यवहार मार्गका यह शरण बताया है ऐसा है नहीं. आलाला..! रागकी मंदता व्रत, संयम, तप, ऐसा भाव हो तो यह व्यवहार है. उसका शरण बताया है भगवानने, ऐसा नहीं है यहां. यहां तो अनुभूति ज्ञानकी हुई उसमें आनंदका स्वाद आया. यह पर्याय द्वारा आनंदको परभना और उस पर्याय द्वारा समकितको परभना उसका नाम व्यवहार है. आलाला..! समझमें आया? आलाला..! अरे..! प्राणी योर्यासी के अवतार में गहराई में भटकते हैं. आलाला..! कहीं शरण नहीं. शरण अरिहंता शरण, सिद्धा शरणं वह भी व्यवहार है. वह कोई शरण देते हैं ऐसा नहीं. परंतु केवणी पणुंतो धम्मो शरणं. भगवानने कला कि आत्मा आनंद स्वर्पीकी श्रद्धा ज्ञान कर, स्थिरता कर वह धर्म है. यह धर्म शरण है. और वह धर्म शरण के लिये आत्मा शरण है. आलाला..! अरे..! मेरी चीज में यह चीज है. वह तो मैं ऐसा ही हूं. दूसरी चीज है कि नहीं उसके साथ मुझे संबंध नहीं. क्योंकि दूसरी चीज तो मेरी अपेक्षा से है ही नहीं. उसकी अपेक्षा से हो. मेरी अपेक्षा से अभाव है. यह अभावकी चीज के साथ संबंध क्या?

अपने भावमें उसका तो कोई सहारा अभावकी चीज में मिलता नहीं. रागकी मंदता वह भी आत्मा में है नहीं. त्रिकाव स्वभावकी अपेक्षा से राग भी बूढा है. राग रागकी अपेक्षा से सत्य है, परंतु त्रिकाव स्वभावकी अपेक्षा से असत् बूढा है. आलाला..! समझमें आया? मैं ही अक शुद्ध चैतन्यधन ज्ञायकमूर्ति मैं ही हूं. ऐसी अंतर में दृष्टि जम जाना और उसके साथ अनुभूति होना यह अनुभूति, अनंतगुण हैं आत्मा में उसमें अक ज्ञानगुणकी पर्याय है. यह पर्याय द्वारा समकितकी पर्याय और आनंद है उसका ज्ञानना निर्णय करना यह व्यवहार है. आलाला..! कठिन है. समझमें आया? भाषा तो सादी आती है. हिन्दी परंतु ऐसी कोई कडक नहीं. गुजराती में थोडा... यह दिल्लीवाले आये है न तो थोडी मांग की है. फिर गुजराती होगी.

अब कहते हैं, ‘यह अंतरंग सम्यक्त्वभावरूप सम्यक्त्व है, वही सम्यग्दर्शन है,...’ अनंत आत्मा है ऐसी मान्यता उसकी व्यवहार है. निश्चयमें तो मैं ही आत्मा पूर्णानंद शुद्ध हूं. ऐसा अनुभवपूर्वक में प्रतीति उसका नाम अंतरंग सम्यक्त्वभावरूप सम्यक्त्व है, वही सम्यग्दर्शन है. समझमें आया? ‘दंसणं मुलो धम्मो’ उसकी यह परिभाषा चलती है, पहले पढ़की. तो यहां कहते

हैं कि यह अंतरंग सम्यग्दर्शन वह 'सम्यक्त्व है, वही सम्यग्दर्शन है, बाह्यदर्शन, व्रत, समिति,...' होती है. मुनिपना लेना है जैनदर्शन तो. आलाला..! जो चारित्रवंत होता है, जिसको व्रत होता है पांच मलाव्रत, जिसको समिति होती है. देखकर चलना, उसके विये भोजन बनाया हो तो न लेना. समझमें आया? चार हाथ प्रमाण नजर करके चलना. ऐसी समिति पांच समिति है. पांच व्रत है. अहिंसा, सत्य, दत्त, ब्रह्मचर्य, अपरिग्रह. यह जैनदर्शनके पूरे रूपकी परिभाषा है. समझमें आया?

उसमें अभ्यंतर तो सम्यग्दर्शन यह कला. और बाह्य में.. अंतरमें स्वयंप्रति चारित्र है. परंतु बाह्य में व्रत, पांच समिति, है न? 'गुप्तिरूप...' मन, वचनको गोपना, अंदर में शुभभाव होना वह व्यवहार चारित्र 'और तपसहित अष्टाईस मूलगुण सहित...' तप अर्थात् मुनिपना. दीक्षा लीया हो जिसने नयपनेकी. मणिभाई! नय द्विगंबर लेकर जो रहते है वह मुनिकी दीक्षा कहते हैं. यह वस्त्र-पात्र सहितकी दीक्षा वह दीक्षा नहीं है. ऐसा मार्ग है. शांतिभाई! जैनदर्शन सनातन वीतरागमार्ग, अनादि परमेश्वरने कला मार्ग यह तो अंतरमें सम्यग्दर्शन होता है और अंतरमें चारित्र होता है और बाह्य में व्रत, समिति, गुप्ति और अष्टाईस मूलगुण का भाव होता है. आलाला..! अष्टाईस... तपसहित अर्थात् मिथ्यात्वरहित. चारित्रसहित अष्टाईस मूलगुणसहित नय द्विगंबर मुद्रा, नय द्विगंबर मुद्रा उसकी मूर्ति है.

पहले शुरुआतमें जो भुवासा करें तो कठिन लगे जगतको. अब तो ३८ साल हो गये यहां तो. समझमें आया? अये..! जयंतिभाई! आलाला..! देखो न गृहस्थाश्रम में कितना भुवासा! पाठ के संबंधवाला. समझमें आया? क्योंकि कुंदकुंदाचार्यने १४वीं गाथा में कला. १४वीं गाथा है न. दर्शन किसको कहते हैं? १४वीं. उसको साथ लेकर सब अर्थ किया है. १४वीं है न १४वीं?

दुर्विह पि गंधचायं तीसु वि जोएसु संजमो ठादि।

णाणम्मि करणसुद्धे उब्भसणे दंसणं होदि।।१४।।

यह लक्ष में रभकर सारा अर्थ किया है. समझमें आया? क्या कला देखो. अर्थ है न? अर्थ उसका. 'जहां बाह्याभ्यंतर भेद से दोनों प्रकार के परिग्रह का त्याग...' बाह्य में वस्त्र-पात्र भी नहीं, अभ्यंतर में राग नहीं. आलाला..! जैसे तो दीक्षा-बीक्षा नहीं ... भाई! जैनमें आये, जन्मे ... जैनदीक्षा ऐसा कहते है न. .. जैनपना. वह दरबार मांगते है न? अक दरबार है न. दरबार है. ..वारके. २५ हजरकी उपज है. वह यहां बहुत आते हैं. यहां का प्रेम है. और पढते है. यलके शास्त्र बहुत पढते हैं. वढवाण के पास. वह बारबार कले मुझे दीक्षा दो, जैनकी दीक्षा दो, यह छोडना है. मैंने कला, कौन-सी जैन दीक्षा? जैन में आये वह जैनदीक्षा हम कहते हैं. यह नयपना वह (दीक्षा) नहीं. जैनदीक्षा तो यह कहने में आती है. आलाला..! यह तो अवौकिक बातें.

कहते हैं देओ! 'दोनों प्रकार के परिग्रह का त्याग...' अब्यंतर में राग का कण नहीं और बाह्य में वस्त्रका टूकडा नहीं. आला..! यह द्विगंबर दर्शन, जैनदर्शन यह वीतरागका अनादि मार्ग है. आलाला..! 'और मन-वचन-काय जैसे तीनों योगों से संयम हो...' संयम इन्द्रियदमन और पांच इन्द्रियके विषयका त्याग हो. 'तथा कृत, कारित, अनुमोदना जैसे तीन करण जिसमें शुद्ध हो वह ज्ञान हो...' ज्ञान भी ऐसा शुद्ध हो कि करण, कराना, अनुमोदना कहीं दोष न हो. सम्यग्ज्ञान ऐसा हो. करण, करावन, अनुमोदन, मन, वचन और काया से ज्ञानकी पर्याय शुद्ध हो. किसीको बूढा ज्ञान हो उसको सय्या माने तो वह ज्ञान शुद्ध नहीं. आलाला..! समझमें आया? यह शास्त्रज्ञानकी बात चलती है. शास्त्रज्ञानकी बात करते हैं सब लोग. संप्रदाय में से निकलकर सब बातें करते हैं. यह ज्ञान नहीं.

मन, वचन, काया से, करण, कारण, अनुमोदन से जिसका ज्ञान शुद्ध हो. 'जैसे जडे रलकर पाणिपात्र में आहार करे,...' मणिभाई! मणिभाई! है उसमें? जडे जडे नग्न मुनि द्विगंबर जैसे माताने जन्मा ऐसी उसकी दशा हो जाती है. और अंदर में सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रकी आनंदकी लहरे उठती है. वह दोनों साथ में हो उसको यहां जैनदर्शन कहते हैं. ऐसी बात वीतराग के सिवाय अन्यमतमें हो सकती नहीं. आलाला..! समझमें आया? कठिन है. 'दंसणमगं' 'दंसणं मुलो धम्मो' उसकी यह आभरी परिभाषा चलती है. कि ऐसा जो दर्शन है वह जैनका मूल है और उस दर्शन में फिर सम्यग्दर्शनका मूल है. आलाला..! है?

... मुनिदशा. आलाला..! जिसको अनुभूति उपरांत स्वप्नमें रमणता चारित्रकी, आनंदकी हो, बाह्य में पंच मलाप्रत, पंच समिति, गुप्ति, अेक बार आहार, जडे जडे आहार. रोग हो जाये और जडे न रल सके तो आहार न करे. ओलोलो..!

मुमुक्षु :- कोई पकड रभे तो?

उत्तर :- पकड रभे तो वह वस्तु बूढी है. बाह्य वर्तमान चलता है. उनमें ऐसा चलता है जरा बिमार हो तो जडे रभे साधु नग्न. मार्ग नहीं. आलाला..! धर्मात्मा संत मुनि तो सिंह जैसा होता है. जंगल का सिंह जिसको किसीका डर नहीं. जैसे आनंदका अनुभव और उसके साथ चारित्र शांति का अनुभव. आलाला..! मुनि किसको कहे? जैन परमेश्वर जिसको मुनि कहते हैं वह मुनि तो जैसे होते हैं. समझमें आया? अेकबार जडे रलकर आहार करे.

अभी ऐसा बनता है न? अलु तृषा लगी हो तो जडे न रल सके तो दो लोग पकडकर .. जैसे रभे. मार्ग नहीं. यह तो दृष्टिकी ली जबर नहीं, यहां यह बात क्या करे? अरेरे..! दुःख लगे, परंतु वस्तु तो यह है भाई! मार्ग तो यह है. और इस मार्ग के सिवा कहीं शरण नहीं. जैसे जैनदर्शनका तत्त्व वह सम्यग्दर्शनज्ञान सहितकी नग्नमुद्रा. आलाला..! है?

‘ईसप्रकार मूर्तिमंत दर्शन होता है.’ यह कुंदकुंदाचार्य कहते हैं. जैसे मूर्तिवंतको दर्शन करने में आता है. यह लक्षमें रभकर उन्हींने सब अर्थ किये हैं. पहले के पंडित बहुत दीर्घ विचारी, आगे-पीछे का मेल करके कहीं विरोध न आये. कुंदकुंदाचार्य यहां दर्शन कहे और दूसरे केवल सम्यग्दर्शनकी परिभाषा करे, कुछ मेल नहीं होता. समझमें आया? पीछे जैसे दर्शनसहित में सम्यग्दर्शन पहला. परंतु ऐसी थीज हो, ऐसा मार्ग है, ऐसी श्रद्धा रभकर जो स्वभाव के आश्रयसे दर्शन करे वह सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र तीन में मूल वह समकित है. समझमें आया कुछ? आलाला..! भावार्थ में लिखा है न यहां? १४वीं गाथा में.

‘यहां दर्शन अर्थात् मत है;...’ देओ भाषा! यह तो ‘दंसणमगं’ था न पहला? मत यहां ऐसा कहा है जैनमत. ‘यहां बाह्य वेष शुद्ध द्विभाई दे वह दर्शन; वही उसके अंतरंगभाव को बतलाता है. यहां बाह्य परिग्रह धन-धान्यादि और अंतरंग परिग्रह मिथ्यात्व-कषायादिक, वे जहां नहीं हों, यथाज्ञात द्विगंबर मूर्ति हो...’ यथाज्ञात जैसे माताने जन्मा ऐसी जिसकी दशा बाहर में और अभ्यंतर में आनंद और शांति. आलाला..! १४ में जैसे भाव है. शांतिभाई! १४ का भावार्थ. पढा भी नहीं होगा कभी यह. घड़ीमें से कहां निवृत्ति हो? पुस्तक भी नहीं होगा उसके पास. कहां से होगा? यहां आये ही अभी है. यह अष्टपाहुड है. यह भी मावूम नहीं होगा. समयसार होगा.

मुमुक्षु :- अष्टपाहुड है उसके पिताज के समय का.

उत्तर :- पुराना परंतु यह छोटा सा है वह न? समझे होंगे समयसार. यह समयसार नहीं है. अष्टपाहुड है. यह भी जबर नहीं.

मुमुक्षु :- पिताज के समय में अष्टपाहुड...

उत्तर :- ऐसा है. मुलयंदभाई पढते थे. ... १४वीं गाथा है उसका भावार्थ है. तीसरी लाईन है भावार्थकी.

‘यथाज्ञात द्विगंबर मूर्ति हो तथा ईन्द्रिय-मनको वश में करना, त्रस-स्थावर ज्यों की दया करना, जैसे संयम का मन-वचन-काय द्वारा शुद्ध पालन हो और ज्ञान में विकार करना, कराना, अनुमोदन करना - जैसे तीन कारणों से विकार न हो...’ उसमें ऐसा बताया है कि यह सम्यग्ज्ञान दर्शन से भ्रष्ट होकर बात करे ज्ञानी, परंतु वह ज्ञान बूटा है. जिसके ज्ञान में करण, करावन शुद्ध हो. आलाला..! ‘और निर्दोष पाणिपात्र में जडे रहकर आहार लेना...’ निर्दोष पाणिपात्र. पाणि अर्थात् हाथ. मुनिदशा वीतरागमार्ग में अनादि केवलीने कहा हुआ मार्ग. अये..! जयंतिभाई! यह रविवार को आया समय पर. आलाला..! ओलो..!

सर्वज्ञ परमेश्वर त्रिलोकनाथ कहते हैं, ऐसी दशावंत को जैनदर्शन कहा. जैनदर्शनकी मूर्ति, धर्मकी

मूर्ति, धर्मका स्वरूप ओलोहो..! बाह्य अभ्यंतर वीतरागता भासे. समझमें आया? 'ईसप्रकार दर्शनकी मूर्ति है, वह जिनदेव का मत है,...' वीतरागका मत यह है. आलाला..! ईर्क कठिन है. वस्त्र रभकर मुनिपना माने वह जैनमत नहीं ऐसा कहते हैं. अये..! जयंतिभाई! आलाला..! दूसरे शास्त्र में वस्त्र-पात्र सहित मुनिपना माना हो वह शास्त्र नहीं. आलाला..! मुनि का ज्ञान कैसा होता है? करना, कराना, अनुमोदन के दोष रहित ज्ञान होता है. आलाला..! बाह्य में बहुत पढा हो और जैसे जैनदर्शन से भ्रष्ट हो और शास्त्रकी बहुत बातें करें वह ज्ञान नहीं. उस ज्ञानकी अनुमोदना ज्ञानी नहीं करते. समझमें आया? कठिन बात है भगवान! आज तो यह आया है. अनादि का यह मार्ग है.

'जिनदेव का मत है, वही वंदन-पूजनयोग्य है, अन्य पापंड वेष वंदना-पूजा योग्य नहीं है.' वस्त्र-पात्र सहित को मुनि मानकर वंदन करना जैनदर्शन में निषेध है. शशीभाई! उसमें जो बात हो वह आती है न. आलाला..! कठिन लगे. संप्रदाय में क्या करे? अनादि का वीतरागमार्ग तो परमात्माने ऐसा इरमाया है. उसकी यहां कुंदकुंदाचार्य प्रसिद्धि करते हैं. भगवानज्जभाई! आलाला..! यह यहां कहते हैं. यलता विषय. 'नग्न द्विगंबर मुद्रा उसकी मूर्ति है, उसे जिनदर्शन कहते हैं.' आलाला..! सनातन बात तो यह है प्रभु! परिवर्तन हो गया है. ... भगवान पीछे ६०० साल पीछे बारह साल दृष्काल हुआ. देओ न अक साल में दृष्काल हुआ हो तो दूसरे वर्ष तो थिद्वाने लगे. पहले .. अब .. तो थिद्वाने लगे. लाय.. लाय.. दूसरे लोग? तब वहा बारिश हो गई. उस समय बारह साल दृष्काल सारा अकाल. आलाला..! अक साथ बारह वर्ष. उसमें से द्विगंबर यह पंथ निकले श्वेतांबर. सह न सके, सत्य में रह न सके फिर अपने शास्त्र बनाये. भगवान! मार्ग यह है. समझमें आया? सत्य का पोकार तो यह है.

'ईसप्रकार धर्म का मूल सम्यग्दर्शन जानकर...' देभा! ऐसा जो दर्शन है, सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र, बाह्य में नग्नपना. यह जिनदर्शन उसकी श्रद्धा वह सम्यग्दर्शन है. आलाला..! उसकी श्रद्धा अर्थात् केवल बाह्य ऐसा नहीं. अंतर में आत्मा आश्रित ऐसी श्रद्धापूवक अंतर आत्मा आश्रित सम्यक् प्रगट हो यह सम्यग्दर्शन तीनों में मूल है. तीनों अर्थात् दर्शन, ज्ञान और चारित्र में. बहुत ईसमें तो जानना चालिये. आलाला..! उलटी श्रद्धा घूस गयी है न. लकडे समझते हों? उलटी श्रद्धा. अये..! हिंमतभाई! यह सब कुछ समझना पडेगा हों. बाडे में कुछ धर्म नहीं ऐसा कहते हैं.

यहां तो कहते हैं कि जैनदर्शनके जैसे मुनि होते हैं. वह मुनि के लिये वंदन, पूजन करने योग्य हैं. उसके सिवाय दूसरे को मुनि मानकर वंदन, पूजनका निषेध है. आलाला..! 'ईस प्रकार धर्म का मूल सम्यग्दर्शन जानकर जो सम्यग्दर्शनरहित हैं, उनके वंदन-पूजन का निषेध किया है - ऐसा यह उपदेश लव्यज्जुवों को अंगीकार करनेयोग्य है.' आलाला..! आग्रह छोडकर जिसको जन्म-मरण का अभाव करना हो, जैसे लायक प्राणी को तो यह अंगीकार करना चालिये. आलाला..! यह

दूसरी गाथा पूरी हुई. बहुत दिनसे चलती है. पहली गाथा चली थी. शुरूआत तीज से हुई. भादौ सुद ३ से. भादौ वद ३ से शुरू हुआ है. १५वा यद १६वा दिन है. ...

‘अब कहते हैं कि अंतरंग सम्यग्दर्शन बिना बाह्यचारित्र से निर्वाण नहीं होता - ’

दंसणभट्टा भट्टा दंसणभट्टस्स णत्थि णिव्वाणं।

सिज्झंति चरियभट्टा दंसणभट्टा ण सिज्झंति।।३।।

आलाला..! अब उसका गुजराती नहीं मिलेगा. यहां गुजराती है? अये..! पंडितजी को कदा कि नीचे गुजराती नहीं है इसमें. बनाते हैं अभी पूरा नहीं हुआ है. अर्थ-अर्थ.

‘अर्थ :- जो पुरुष दर्शन से भ्रष्ट हैं...’ ऐसी जैनदर्शनकी श्रद्धा, उससे जो भ्रष्ट है. वही ‘भ्रष्ट हैं,...’ वीतराग सर्वज्ञ परमात्माने ऐसा जिनदर्शन कदा, ऐसे दर्शन से भ्रष्ट है वह भ्रष्ट है. ‘जो दर्शन से भ्रष्ट हैं उनको निर्वाण नहीं होता;...’ मुक्ति नहीं होती. आलाला..! समझमें आया? अंतरमें सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र मोक्षका मार्ग हो, बाह्य में अष्टाईस मूलगुण हो और नग्नमुद्रा ऐसा जैनदर्शनका वस्तुका स्वभाव निश्चय और व्यवहार उससे जो भ्रष्ट है, उसको मुक्ति नहीं होती. आलाला..! उसको मोक्ष नहीं होता.

‘क्योंकि यह प्रसिद्ध है कि जो चारित्र से भ्रष्ट हैं,...’ कदाचित् अंतरमें रमणता चारित्रकी न हो और पुरुषार्थकी कमी से चारित्र अंदरमें से भ्रष्ट हो. समझमें आया? ‘वे तो सिद्धिको प्राप्त होते हैं,...’ क्योंकि दृष्टिमें ज्वाल है कि मेरेमें चारित्र है नहीं. ‘परंतु जो दर्शन से भ्रष्ट हैं, वे सिद्धि को प्राप्त नहीं होता.’ आलाला..! ‘चारित्र से भ्रष्ट हैं, वे तो सिद्धिको प्राप्त होते हैं,...’ भ्रष्ट होनेका अर्थ? कि उसको ज्वाल है कि मेरे में जो रमणता चारित्रकी होनी चाहिये वह है नहीं. उससे में हिल जाता हूं. समझमें आया? श्रद्धा, ज्ञानमें बराबर यथार्थ बात है. ऐसी चारित्रदशा हो तभी मुक्ति होगी. ऐसा श्रद्धा-ज्ञान यथार्थ है और चारित्र से भ्रष्ट हो तो मुक्ति होगी.

‘परंतु जो दर्शन भ्रष्ट हैं,...’ आलाला..! दो लिया न? चारित्र भ्रष्ट तो सीजे... ऐसे श्रद्धा-ज्ञान में ज्वाल है कि मेरेमें यह दोष है, चारित्रका दोष है. आलाला..! समझमें आया? रामचंद्रजी जैसे महापुरुष सम्यग्दृष्टि थे, सम्यग्ज्ञानी थे. परंतु सीताजी के प्रेम से... कहां है सीता? कहां है? राग था. वह चारित्रसे भ्रष्ट है परंतु दर्शन से भ्रष्ट नहीं. समझमें आया? और सीताजी जब स्वर्गमें गये. अभी तो देव हैं वहां. परंतु स्त्रीका वेष लेकर, सीताका वेष लेकर रामचंद्रजी ध्यानमें थे, उगमगाने आये. यहां रावण से नहीं उगे और स्वयं राम को उगमगाने आये. ऐसा कोई राग का भाव. आलाला..! रामचंद्रजी जैसे ध्यानमें थे. केवलज्ञान लेनेकी तैयारी थी. पुरुषोत्तम पुरुष. अंतरमें सम्यग्दर्शन-ज्ञान तो था, चारित्र था. अंदरमें ध्यान में चढ़े. सीताजी वेष लेकर आये. हैं तो देवपुरुष. वह स्त्रीका वेष लेकर आये. दोषो न अंक चारित्रका... आलाला..! परंतु वह दर्शन भ्रष्ट नहीं. वह सीजेगा. भविष्यकालमें

તીર્થકર હોંગે. સમજમેં આયા? આહાહા..! ગણધર. રાવણ તીર્થકર ઓર સીતાજી ગણધર. દેખો! પરિણામકી વિચિત્રતા!

રાવણ ભવિષ્ય મેં તીર્થકર હોગા, સીતાજી ગણધર હોંગે. આહાહા..! મોક્ષ જાયેગા. ઉસ ચારિત્ર કે પરિણામમેં ફર્ક હો ઉસસે કુછ વાસ્તવ મેં ભ્રષ્ટ હૈ નહીં. સમ્યજ્ઞર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈ તો સબ ભ્રષ્ટ હૈ. આહાહા..! તો ઉસકો જ્ઞાન ભી ભ્રષ્ટ ઓર ચારિત્ર ભ્રષ્ટ હૈ. સમ્યજ્ઞર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈ વહ .. હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા..! દર્શન ભ્રષ્ટ હૈ વહ સિદ્ધિકો પ્રાપ્ત નહીં હોતા. મૂલ તો ઐસા જૈનદર્શન હૈ ઉસસે જો ભ્રષ્ટ હો ગયા ઉસકી મુક્તિ નહીં હોગી. સમજમેં આયા? મોક્ષકા માર્ગ ઉસકો હૈ નહીં.

‘જો જિનમતકી શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ હૈં,...’ વહાં લિયા. વહ લિયા થા ન પહલે ‘દંસણમગ્ગ’. થા ન પહલી ગાથા મેં? પહલી ગાથા કા તીસરા પદ. દર્શનમાર્ગ. વહ દર્શનમાર્ગ કા અર્થ ઉસને વહાં કિયા થા જૈનમત. વહ વહાં કહા. ‘જિનમતકી શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ હૈં,...’ વહ ભાષા. આહાહા..! ઉસે ભ્રષ્ટ કહતે હૈં. વહી ભ્રષ્ટ હૈ. વીતરાગ પરમાત્માને ઐસા દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ઓર ઐસી બાહ્ય નગ્ન મુદ્રા, અઠ્ઠાઈસ મૂલ ગુણ (કહે) ઐસા જિનમત હૈ, વહ જિનમત સે જો ભ્રષ્ટ હુઆ. આહાહા..! સમજમેં આયા? ઉન્હેં ભ્રષ્ટ કહતે હૈં.

‘ઓર જો શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ નહીં હૈં,...’ ચારિત્ર ન પાલ સકે, ચારિત્રસે નિકલ ભી જાયે. ઐસા ભી શાસ્ત્ર પાઠ હૈ. ચારિત્ર લિયા હો, નગ્નમુનિ હુઆ હો, પીછે ભ્રષ્ટ હો જાયે. ગૃહસ્થાશ્રમ મેં આ જાયે. જાને કી મુજસે વહ હો સકા નહીં. મેરા પુરુષાર્થ કમ હો ગયા. તો દર્શન સે ભ્રષ્ટ નહીં, ચારિત્ર સે ભ્રષ્ટ હૈ તો મુક્તિ હોગી. આહાહા..! એય..! જયંતિભાઈ! વહ દર્શનકા માહાત્મ્ય. આહાહા..! શ્રેણિક રાજા સમ્યજ્ઞષ્ટિ થેં. ચારિત્ર નહીં થા, પ્રત-તપ નહીં થા. તીર્થકરગોત્ર બાંધા હૈ. પહલી નરકમેં હૈ. વહાં સે પહલે તીર્થકર હોંગે. આગામી ચોબીસીમેં તીર્થકર પરમાત્મા મહાવીર જૈસે હોંગે. વહ સમ્યજ્ઞર્શનકા પ્રતાપ હૈ. વિશેષ કહેંગે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૫, સોમવાર તા. ૦૧-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૩, ૪, પ્રવચન - ૧૫

એની ત્રીજી ગાથા. એનો ભાવાર્થ ચાલે છે ભાવાર્થ. ‘જો જિનમતકી શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ હૈં, ઉન્હેં ભ્રષ્ટ કહતે હૈં.’ જિનમત એટલે? આ આત્મા વીતરાગસ્વરૂપ છે એનું વીતરાગી સમ્યજ્ઞર્શન, એનું સ્વસંવેદન વીતરાગી જ્ઞાન અને એનું વીતરાગી ચારિત્ર રમાણતા. એને અહીંયાં જિનમત કહેવામાં આવે છે. સમજાય છે કાંઈ? એની ભૂમિકાના પ્રમાણમાં એને પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ રાગાદિ હોય છે અને

નગ્નપણું, દિગંબરપણું હોય છે. તેને અહીંયાં જિનમત કહેવામાં આવે છે. એ વસ્તુનું સ્વરૂપ એવું છે એમ કહે છે.

‘જો જિનમતકી શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ હૈં,...’ એવો જે જૈનમાર્ગનો અભિપ્રાય એનાથી જે ભ્રષ્ટ છે એને ભ્રષ્ટ કહે છે. ‘और जो श्रद्धा से भ्रष्ट नहीं हैं,...’ શ્રદ્ધામાં યથાર્થ આત્મદર્શન અને જૈનદર્શનની શ્રદ્ધા યથાર્થ હોય, જૈનદર્શન કોઈ સંપ્રદાય નથી. એ કોઈ વાડો નથી. એ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. એ આત્મા નિર્દોષ નિર્વિકારી વીતરાગી સ્વરૂપ એ જ વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. અને એની દૃષ્ટિ, જ્ઞાન અને રમણતા એ ત્રણેય વીતરાગી પર્યાય એ પણ એની પર્યાયનું એ જ વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. અને એની ભૂમિકા પ્રમાણમાં એને પંચ મહાવ્રતના, અઠ્યાવીશ મૂળગુણના રાગ, વિકલ્પ હોય એ વીતરાગ માર્ગની અંદરમાં ક્યાશ છે, એ પણ એનું એક સ્વરૂપ છે વ્યવહાર. અને નગ્નપણું શરીરનું એ પણ એનું એક સ્વરૂપ છે. કાંઈ વીતરાગતા અહીં થઈ એટલે શરીરમાં પણ બીજું કાંઈ હોય, એમ નથી. સમજાણું કાંઈ?

તો કહે છે કે જે શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ નથી. એવી વસ્તુ છે, એની શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ નથી. ‘કિન્તુ કદાચિત્ કર્મ કે ઉદય સે ચારિત્રભ્રષ્ટ હુએ હૈં,...’ સ્વરૂપમાં ચારિત્ર ન હોય, સ્થિરતા ન હો, છઠ્ઠા ગુણસ્થાનની જે ભૂમિકા મુનિની એમાં ચારિત્ર જે હોય એ ચારિત્ર ન હોય. સમજાય છે કાંઈ? એ ચારિત્રથી ભ્રષ્ટનો અર્થ ચારિત્ર ન હોય, એમ. અથવા ચારિત્ર હોય પહેલું અને પછી ભ્રષ્ટ થઈ ગયો હોય, ચારિત્રથી. પણ દર્શનથી ભ્રષ્ટ ન હોય, તો એ ખરેખર ભ્રષ્ટ નથી. સમજાય છે કાંઈ? ‘કિન્તુ કદાચિત્ કર્મ કે ઉદય સે ચારિત્ર ભ્રષ્ટ હુએ હૈં,...’ ઉદયથી ભ્રષ્ટ એમ કહ્યું છે ને એટલે, એના બે પ્રકાર. ચારિત્ર હતું અને એમાંથી ખસી ગયા. અને (પહેલેથી) ચારિત્ર નહોતું.

મુમુક્ષુ :- કર્મના ઉદયથી ચારિત્ર નહોતું.

ઉત્તર :- ઉદયથી એ સ્થિરતા નબળાઈને લઈને નહોતું. ઉદયથી, નિમિત્તથી વાત છે. પોતાની નબળાઈને લઈને સ્વરૂપની શ્રદ્ધા, જૈનદર્શનનો માર્ગ છે એની શ્રદ્ધા હોવા છતાં સ્વરૂપમાં રાગનો ત્યાગ આસક્તિનો ન હોય. સમજાય છે કાંઈ? આસક્તિ હોય અંદર, રાગની, દ્વેષની આદિ, છતાં એ દર્શનથી ભ્રષ્ટ નથી. અને ચારિત્રથી ભ્રષ્ટ હોય તો એની મુક્તિ થશે. કેમકે એના ખ્યાલમાં છે કે આ દોષ છે. જ્ઞાનીને કોઈપણ દોષના ખ્યાલ વિના દોષ થઈ જાય એવું નથી. ... છે .. સમજાય છે કાંઈ?

‘ઉન્હૈં ભ્રષ્ટ નહીં કહતે હૈં,...’ એમ ભાષા છે ને? આહાહા..! મૂળ સ્થાપન તો એ કરવું છે કે જે માર્ગ સનાતન જિનમતનો માર્ગ છે અનાદિનો. વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જે વસ્તુ છે એ જોઈ, જાણી અને દૃષ્ટિ કરીને વીતરાગ થયા એવી વસ્તુની સ્થિતિ બતાવી. એ જ વસ્તુનું સ્વરૂપ અને મોક્ષનો માર્ગ. ત્રિકાળ વસ્તુને આશ્રયે જે સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ મોક્ષનો માર્ગ એ જિનમત. અને એની ભૂમિકામાં પંચ મહાવ્રતાદિ એ વ્યવહાર જૈનનો મત. વ્યવહાર કીધો છે કે નહિ શાસ્ત્રમાં? ‘જિનવર કહે એવા વ્રતાદિ...’ આવે છે ને? અભવિ પાળે છે છતાં. જિનમતમાં કહેલા વ્રતાદિ, વ્યવહારે વિકલ્પાદિ.

એવું એને હોય. મુનિને. તો એને જૈનમત કહે છે, એને જૈનદર્શન કહે છે, એને ધર્મની મૂર્તિ કહે છે. આ તો ગુજરાતી ચાલે છે વાત હોં. ગયા ને ઓલા હિન્દી? અને છે એ બીજા જાશે હમણા. ઘણાં સમજે નહિ બિચારા અહીંના ગુજરાતી. સમજાય છે કાંઈ?

ત્યાં એમ કહે ‘દર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં, ઉન્હૈં નિર્વાણકી પ્રાપ્તિ નહીં હોતી;...’ જૈનદર્શન જો વીતરાગી સ્વભાવ અને વીતરાગી મોક્ષમાર્ગ અને એના પ્રમાણમાં એને રાગનો ભાવ અને એના પ્રમાણમાં .. વીતરાગ, એનાથી જે ભ્રષ્ટ છે એક અને સમકિતથી ભ્રષ્ટ છે. બેય. સમજાય છે કાંઈ? ‘દર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં, ઉન્હૈં નિર્વાણકી પ્રાપ્તિ નહીં હોતી;....’ ચાલે તો શાસ્ત્રનું જ્ઞાન કરે અને ચાલે તો એ વ્રતાદિ પાળે, પરંતુ એ તો સમ્યક્દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે. સમ્યક્દર્શન શું ચીજ છે? અને સમ્યક્દર્શનનો વિષય શું છે? અને સમ્યક્દર્શનમાં દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્ર કેવા હોવા જોઈએ? એવી શ્રદ્ધા જેને નથી એ તો ભ્રષ્ટ છે. આહાહા..! ભારે માર્ગ! સમજાય છે? એને મોક્ષની પ્રાપ્તિ નથી. કારણ કે મૂળમાં જ વાંધા આવ્યા.

દાખલો આપી એને ક્યારેક. ઝાડનો દાખલો આપીએ. ઝાડ છે ને ઝાડ. ઝાડને શું કહે છે. ઝાડનું મૂળ જેનું કપાયું તો એના પાંદડા છે એ તો થોડો કાળ રહેશે. પણ પાંદડા ખરી ગયા અને મૂળ સાજું છે તો ફરી પાછું ઝાડ પાંગરી જાશે. ફરી ઝાડ ફાલશે. આહાહા..! એમ જે સમ્યક્દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે એ તો બધાથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયો. મૂળથી ભ્રષ્ટ, પાંદડાથી ભ્રષ્ટ, બધાથી ભ્રષ્ટ થયો. આહાહા..! આચાર્યે જગતને કડ્ડણા કરીને વીતરાગ માર્ગ આ કલ્પો છે ભાઈ! આહાહા..!

‘જો ચારિત્ર સે ભ્રષ્ટ હોતે હૈં ઔર શ્રદ્ધાન દઢ રહતે હૈં ઉનકે તો શીઘ્ર હી પુનઃ ચારિત્રકા ગ્રહણ હોતા હૈ...’ વાસ્તવિક પ્રતીતિ, એ વાસ્તવિક પ્રતીતિ એટલે સમ્યક્દર્શનની હોં! આ વ્યવહાર શ્રદ્ધા એમ નહિ. આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્ય એકલો આનંદ અને જ્ઞાનનો પિંડ પ્રભુ એની અંતર્મુખ થઈને શ્રદ્ધા, દર્શન થયું છે એ ભ્રષ્ટ નથી. સમજાય છે? પણ દર્શન શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ છે. વાસ્તવિક સ્વરૂપની શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ અને જૈનદર્શનનો આ માર્ગ છે એનાથી ભ્રષ્ટ. સમજાણું કાંઈ? ‘ઉસી કે ફિર ચારિત્ર કા ગ્રહણ કઠિન હોતા હૈ,....’ કારણ કે હજી મૂળના ઠેકાણા નથી એમાં ચારિત્ર ક્યાંથી આવે? આહાહા..!

‘ઈસલિયે નિર્વાણકી પ્રાપ્તિ દુર્લભ હોતી હૈ.’ જેને જૈનદર્શનમાં અને સમ્યક્દર્શનમાં ભ્રષ્ટ છે એને તો નિર્વાણ હોતું નથી. નિર્વાણ થાય જ નહીં એને. ચાર ગતિમાં રખડવાનું છે એને. આહાહા..! ચોયાસીના અવતાર. ભવભ્રમણ સમુદ્ર-દરિયો મોટો છે. દાખલો આપે છે જુઓ. ‘જૈસે - વૃક્ષ કી શાખા આદિ કટ જાયે...’ ઝાડ ને વૃક્ષ? હિન્દીમાં વૃક્ષ લીધું છે. વૃક્ષ કહે છે ને? અહીં વૃક્ષ લીધું છે. વૃક્ષ હોય એની શાખા હોય. ‘આદિ કટ જાયે...’ શાખા, પાંદડા, ડાળ કાપી નાખે. ‘ઔર જડ બની રહે તો શાખા આદિ શીઘ્ર હી પુનઃ ઉગ આયેંગે...’ બધી શાખાઓ, પાંદડા આવશે એને. ઝાડ ફાલી જશે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘ઔર ફલ લગેંગે,....’ એને ફળ લાગશે.

‘કિન્તુ જડ ઉખડ જાને પર...’ મૂળ જેનું નાશ થયું. આહાહા..! ‘શાખા આદિ કેસે હોંગે?’ એને શાખા આદિ હશે નહિ. રહેશે જ નહિ. ‘ઉસી પ્રકાર ધર્મ કા મૂલ દર્શન જાનના.’ ધર્મનું મૂળ. પહેલું તો એ કહ્યું હતું કે ધર્મનું મૂળ તો જૈનદર્શન છે. એની શ્રદ્ધા અને ધર્મનું મૂળ, એની શ્રદ્ધા જે સમ્યક્દર્શન એ ધર્મનું મૂળ છે. આહાહા..!

‘અબ, જો સમ્યક્દર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં ઓર શાસ્ત્રોં કો અનેક પ્રકાર સે જાનતે હૈં...’ જોયું! જૈનદર્શનથી ભ્રષ્ટ અને સમ્યક્દર્શનથી ભ્રષ્ટ. એ શાસ્ત્રોની બહુ જાણપણાની વાતું તો કરે. એમ કહે છે મૂળ તો હોં. નીકળ્યા તે શાસ્ત્રની વાતું કરે ને એ. મોટા પંડિત હોય. ‘તથાપિ સંસાર મેં ભટકતે હૈં...’ જેને જૈનદર્શન એટલે વસ્તુ સ્વભાવ, એની જેને અંદર શ્રદ્ધા, જ્ઞાનની ખબર નથી અને સમ્યક્દર્શન શું ચીજ છે એની ખબર નથી. પોતાની મેળાએ કલ્પી લે સમ્યક્દર્શન, એ કોઈ ચીજ નથી. આહાહા..! પૂર્ણાનંદનો નાથ આત્મા અખંડ શુદ્ધ ચૈતન્ય અનંતગુણનો પિંડ અસંખ્ય પ્રદેશી, એવા ભાનસહિત જેની અંતરમાં અનુભવની પ્રતીતિ થાય એને સમ્યક્દર્શન કહે છે. સમજાણું કાંઈ? એને એટલા અંશે નિર્વિકલ્પ સમાધિ કહે છે.

મુમુક્ષુ :- એટલે અંશે.

ઉત્તર :- એટલે અંશે. હજી પૂર્ણ ચારિત્ર આદિ સ્થિરતા નથી. સમાધિ તો દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર ત્રણ થાય એ સમાધિ છે. બોધિ, સમાધિ નથી આવતું? બોધિનો લાભ, સમાધિનો લાભ. સમાધિનો અર્થ? ત્રણેની એકતાની પૂર્ણતા એ સમાધિ. બોધિ લાભ આવે છે ને? ‘બોધિ લાભ...’ બોધિ એટલે દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર ત્રણની એકતા એ બોધિ લાભ એ સમાધિ લાભ. સમજાય છે કાંઈ? આત્મા ભગવાન અસંખ્ય પ્રદેશી એ સર્વજ્ઞ સિવાય ક્યાંય બીજે હોય નહિ. અસંખ્ય પ્રદેશી છે પહોળો. અને એમાં એક એક પ્રદેશમાં આ જે વ્યાપક અનંતગુણ. અને એ અનંતગુણનું એકરૂપ તે વસ્તુ. એ વસ્તુની અંતર્મુખમાં દષ્ટિ થઈને જે અનુભવ થાય તેને અહીંયાં ધર્મનું મૂળ સમ્યક્દર્શન અને જૈનદર્શન જે છે એની શ્રદ્ધાનું મૂળ આ છે. સમજાણું કાંઈ?

ભગવાન પછી આ છસ્સો વર્ષે ફાંટા પડી ગયાને બે? મૂળ વાત તો એની છે. સૂત્રનું પણ એમ છે. સૂત્રનું એક અક્ષર ફેરવીને .. કર્યો એ બધા અજ્ઞાની છે. સૂત્રપાહુડમાં એમ કહ્યું છે. સમજાય છે કાંઈ? ઝીણી વાત બાપુ! આહાહા..! મોટા ફાટા પડ્યા, શ્વેતાંબર અને દિગંબર. શ્વેતાંબરમાં ફાટા પાછા સ્થાનકવાસી. સ્થાનકવાસીમાં ફાટો પાછો તેરાપંથી. તુલસી. માર્ગ આકરો પ્રભુ હોં. કોઈને દુઃખ થાય એવું વાતનું જુદી વાત છે. એના અહિતમાં પડ્યા છે એને હિતની વાત કહે છે હોં. ભાઈ! આ માર્ગ જૈનદર્શન નહિ.

વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જેવો પદાર્થનો સ્વભાવ જોયો, કહ્યો, એનાથી આ માર્ગ બધા વિરુદ્ધ છે. દિગંબર દર્શન સિવાય બીજા બધા જ માર્ગો વિરોધમાં છે. દુઃખ લાગે, ખોટું ન લગાડતા. કઈ એવી

ચીજ છે કે જે બધાને ઠીક લાગે? મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં કહ્યું નથી? અરે..! એવી કઈ ચીજ છે કે બધાને ઠીક લાગે? દાડનો નિષેધ કરે છે, દાડના વેપારીઓને ખરાબ લાગે. મારો વેપાર નહિ ચાલે, આ બધો દાડનો. એમ કહે. આવે છે ને? મોક્ષમાર્ગમાં. આહાહા..! એમ માર્ગ તો જે છે ભગવાન! એ વસ્તુનું સ્વરૂપ જ એવું છે. દિગંબર દર્શન એટલે કે વસ્તુનું સ્વરૂપ જ એવું છે. સમજાય છે કાંઈ? અનંત વીતરાગતા તો આત્મામાં પડી છે. અકષાયસ્વભાવ કહો, વીતરાગતા કહો, ચારિત્રગુણ કહો. એવો જે ભગવાન 'જિન સો હી હૈ આત્મા, અન્ય સો હી હૈ કર્મ, યહી વચન સે સમજ લે જિન વચનકા મર્મ.' ત્યાં બીજો શબ્દ છે અંદર તો. સમજાય છે કાંઈ?

'જિન સો હી હૈ આત્મા...' અહીં તો જિનમત કહેવો છે ને એટલે જરી આ. 'જિન સો હી હૈ આત્મા...' આત્મા જૈનસ્વરૂપે જ છે. અર્થાત્ પૂર્ણ વીતરાગ. વીતરાગી જ્ઞાન, વીતરાગી શ્રદ્ધા, વીતરાગી શાંતિ, વીતરાગી પ્રભુતા એ બધા ગુણો વીતરાગથી ભરેલા છે. આહાહા..! વીતરાગ નામ રાગ વિનાના એ ગુણો બધા પૂરા ભરેલા છે. એવું જ આત્માનું સ્વરૂપ છે. એ 'જિન સો હી હૈ આત્મા...' એનાથી કોઈપણ વિપરીત ઓછું, અધિક અને વિપરીત કહે એ કર્મ છે, અજ્ઞાન છે, સંસાર છે. આહાહા..! ભગવાનજીભાઈ! બહુ આવો પણ માર્ગ. આખો વિરોધ થાય છે. પણ પ્રભુ! વિરોધને... વસ્તુ તો છે એ છે. માર્ગ તો છે એ છે. અનંત સર્વજ્ઞોએ પોકાર કરીને કહ્યું છે. કોઈ વ્યક્તિ પ્રત્યે વિરોધ ન કરવો, વેર નહિ, દ્રેષ નહિ. આત્માઓ છે. ભૂલ્યા છે પણ એ આત્મા છે. એ ભૂલ ભાંગશે. એ આત્મા ભૂલ ભાંગશે. એટલે કોઈ વ્યક્તિ પ્રત્યે દ્રેષ, વેર, વિરોધ ન કરવો. પણ વસ્તુની સ્થિતિ છે એ તો જાણવી જોઈએ ને? આહાહા..! ઉચ્કેરાઈ જઈને, ઉત્તેજિત થઈને કોઈનો અનાદર કરવો, દ્રેષ કરવો એ માર્ગ ન હોય. સમજાય છે કાંઈ? પણ જે વસ્તુનું સ્વરૂપ છે એવું તો એને જ્ઞાનમાં, શ્રદ્ધામાં અને વાણીમાં તો એ આવે. સમજાય છે કાંઈ? કહે છે કે 'ઉસી પ્રકાર ધર્મકા મૂલ દર્શનન જાનના.' આહાહા..!

હવે અહીં. 'અબ, જો સમ્યઞ્ઠર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં ઔર શાસ્ત્રોં કો અનેક પ્રકાર સે જાનતે હૈં તથાપિ સંસાર મેં ભટકતે હૈં...' મૂળ જૈનદર્શનની શ્રદ્ધા ભ્રષ્ટ થઈ અને સમ્યઞ્ઠર્શનથી ભ્રષ્ટ થઈ અને પછી શાસ્ત્રો ગમે તેટલા વાંચે, ભણે, કહે. એમાં શું? એ તો મિથ્યાજ્ઞાન છે. લાખો માણસને સમજાવવાની શક્તિ હોય, લાખો એમ કહે કે ઓહો..! બહુ સરસ.. બહુ સરસ... પણ એથી કરીને કાંઈ સત્ય વસ્તુ થઈ જાય? કહે છે કે 'સમ્યઞ્ઠર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં ઔર શાસ્ત્રોં કો અનેક પ્રકાર સે જાનતે હૈં તથાપિ સંસાર મેં ભટકતે હૈં - એસે જ્ઞાન સે ભી દર્શન કો અધિક કહતે હૈં -' આ જ્ઞાનથી દર્શન અધિક એટલે? ભાઈ! જ્ઞાનથી અધિક એટલે? શાસ્ત્રનું જ્ઞાન દર્શનરહિત એનાથી દર્શન(અધિક) ભ્રષ્ટ. એમ નથી કીધું કે સમ્યજ્ઞાનથી સમ્યઞ્ઠર્શન અધિક. એ બીજી વાત.

મુમુક્ષુ :- ..

ઉત્તર :- એ છે. એનું સમ્યજ્ઞાન અને સમ્યદર્શન નથી, એથી એકલા શાસ્ત્રજ્ઞાન કરતા દર્શન શ્રેષ્ઠ છે, એમ બતાવવું છે. સમજાણું કાંઈ? ભાઈમાં આવે છે સોગાનીમાં એ. એમ કે દર્શન પ્રધાન કે જ્ઞાનપ્રધાન કહ્યું? પ્રધાન દર્શન. પણ જ્ઞાનને પણ પ્રધાનતા ત્યાં અપાય છે. પણ જ્ઞાન તો અચ્ચાર અંગનું અનંતવાર થયું. એમ લખ્યું છે. પણ એ જ્ઞાન ઓલું નહિ, સમ્યજ્ઞાન નહિ. સમજાણું કાંઈ? એની અહીં ચર્ચા લાવે છે ને? જુઓ એમ કે અહીં તો જ્ઞાનની હીણતા બતાવી છે. એ તો આ શાસ્ત્રજ્ઞાનની, સમ્યદર્શન વિના એ જ્ઞાનની હીણતા છે. દર્શનસહિતનું જે જ્ઞાન છે એની હીનતા નથી. કારણ કે એક તો જ્ઞાનમાં પહેલો આત્મા જણાય ત્યારે તેને પ્રતીત થાય છે. સમજાણું કાંઈ? એ એમાં છે ક્યાંક.

મુમુક્ષુ :- ૧૪૩.

ઉત્તર :- ૧૪૩. સાચી વાત. ૧૪૩. કાલે ન આવ્યું હાથ. એ તો આવવું હોય ત્યારે આવે ને.

‘પ્રશ્ન :- ત્રિકાલી મેં પ્રસરને મેં જ્ઞાન કારણ હૈ યા દષ્ટિ કારણ હૈ?’ ‘ઉત્તર :- મુખ્ય તૌર સે તો (જ્ઞાની કો) દષ્ટિ હી કારણ હૈ, ફિર જ્ઞાન કો ભી કહતે હૈં; દોનોં સાથ મેં હી હૈં.’ એ સમ્યજ્ઞાન થયું. ‘દષ્ટિ પ્રસર જાતી હૈ તો જ્ઞાન ભી હો જાતા હૈ.’ દષ્ટિ જ્યારે આત્મામાં .. જ્ઞાન સમ્યક્ થયું છે. સાથે જ છે. ‘પ્રશ્ન :- દષ્ટિ તો જાનતી નહીં! જ્ઞાન હી જાનતા હૈ?’ ‘ઉત્તર :- ઈસ અપેક્ષા સે (સ્વલક્ષી) જ્ઞાન કો ભી કારણ કહતે હૈં.’ એ બીજી વાત થઈ પાછી. ‘પરંતુ, યથાર્થ મેં તો ઐસે ચ્યારહ અંગવાલે કો (પરલક્ષી) જ્ઞાન હો જાતા હૈ,...’ એ વળી બીજું લીધું.

‘પરંતુ, યથાર્થ મેં તો ઐસે ચ્યારહ અંગવાલે કો (પરલક્ષી) જ્ઞાન હો જાતા હૈ, દષ્ટિ નહીં હોતી.’ એ અહીં જે કહેવાય છે એ અપેક્ષાએ. મુખ્ય તો જ્ઞાન છે. સ્વવસ્તુ જ્ઞાનમાં જણાયા વિના પ્રતીત કોની? સમજાય છે? ૧૭-૧૮ એ લીધું છે ને? એ આ ન લેવું અહીં. અહીં તો આ જે કહે છે આ ગાથામાં કે દર્શન વિનાનું શાસ્ત્રનું જ્ઞાન એ જ્ઞાન જ નથી ખરેખર. સમજાણું કાંઈ? એય..! ચેતનજી! લ્યો આમાં આ છે હોં અંદર પાછું. પહેલું જ્ઞાનનું કીધું એ સમ્યક્નું. વળી પાછું કીધું કે જ્ઞાન તો શાસ્ત્રનું અનંતવાર કર્યું. એ બીજું. સમજાણું કાંઈ? આમાં સાધારણ બુદ્ધિવાળા બિચારાને કાંઈ ખબર પડે નહિ. અને દરકાર ન મળે. સહેજે સહેજે થોડુંક સમજાઈ જાય તો સમજવું નહિતર થઈ રહ્યું. જાવ એળે અવતાર. એય..! આહાહા..!

અરેરે..! આવા અવતારમાં જો એણે આ સમ્યક્-સાચા જ્ઞાનનો દોરો પરોવ્યો નહિ, એ ચોર્યાસીમાં ક્યાં રઝળશે, અનંત અવતાર. આહાહા..! છે ને દાખલો? આમાં પણ છે અને ત્યાં પણ છે. જ્યાં .. ... એ .. સમ્યજ્ઞાન હોં, એકલું શાસ્ત્રજ્ઞાન એમ નહિ.

મુમુક્ષુ :- એકલું જ્ઞાન એ જ્ઞાન જ ક્યાં છે.

ઉત્તર :- જ્ઞાન નથી. એ તો અહીં કહેવાય છે. ‘જા સોઈ...’ સોઈ સોઈ. ‘.. સૂત્ર સહિત હો’ ન ખોવાય. અને જો સૂત્ર હોય તો ખ્યાલ આવે એ.. ચકલીના માળામાં આપણો દોરો છે ત્યાં હોય. એમ

સમ્યજ્ઞાનનો દોરો... આહાહા..! સમ્યજ્ઞાન યથાર્થ આત્માનું અને પરનું. એ જ્ઞાન હવે નહિ ખોવાય. ચાર ગતિમાં નહિ જાય. પણ એ જ્ઞાન ન હોય અને એકલી બહારની જ વાતનું જાણપણું અને બહારમાં રોકાયેલો. આહાહા..! એ તો ચાર ગતિમાં બાપુ! ક્યાંય પત્તો નહિ ખાય, ભાઈ! આહાહા..!

આત્મજ્ઞાન વિના એ ચોર્યાસીના અવતાર... આહાહા..! મોટો ભવસમુદ્ર-દરિયો. અનંતા અનંતા નિગોદાદિ ભવ. ઓહોહો..! હમણાં તો આ નિગોદ દેખીએ છીએ ને? ઓહોહો..! જામી ગયેલા. અહીં જામી ગઈ બહાર. આ બહાર .. કાલે આવ્યો પણ પાછી લીલ-કુગ જામી ગઈ છે. અંદર લીલું છે ને અંદર? આહાહા..! ઢગલા. એક કણીમાં અનંતા. પ્રભુ! ત્યાં હતો તું હોં. આહાહા..! એની ખબર ન મળે. અને ત્યાં આગળ અનંતવાર ત્યાં ને ત્યાં જન્મ્યો અને મર્યો. કેમકે અનંતા જીવો નીકળીને અસંખ્ય પ્રત્યેકમાં કેમ જઈ શકે? શું કહ્યું એ? એ અનંત નિગોદ છે ઢગલા બધા. એ મરે ને જન્મે. ત્યાં ને ત્યાં મરે, જન્મે નિગોદમાં ને નિગોદમાં. કેમકે એના એક અનંતમો ભાગ બહાર નીકળે તો બહાર ચીજ તો અસંખ્ય જીવ છે બીજા. પ્રત્યેક વનસ્પતિ આદિ અસંખ્ય જીવ છે. તો એ અનંતમો ભાગ નિકળે તો પણ બહાર જઈ ન શકે. આહાહા..! એ આસ્થા તો કર તું પ્રભુ! જોતો ખરો આ. એવું જ્ઞાન એટલું છતાં એટલા બધા જોયોને એના લક્ષ વિના જાણી શકે. એવી અનંતી નિગોદની જીવની સત્તાનો સ્વીકાર કરનાર જ્ઞાનની પર્યાય છે. સમજાય છે કાંઈ?

કારણ કે જ્ઞાનની પર્યાયનો .. એનો સ્વભાવ છે. એવા અનંતી અનંતી જીવની સત્તા અને એનાથી અનંતગુણની સત્તા રજકણની. એ સત્તાનો સ્વીકાર કરી શકે એવી જ એની પર્યાયનો ધર્મ છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? એવી તો જ્ઞાનની એક અવસ્થાની આટલી તાકાત છે. આહાહા..! પરની દયા પાળવી કે ન પાળવી એ વસ્તુમાં નથી. પણ પરની મહાસત્તા એટલી છે એનો સ્વીકાર થવો એ તો તારી જ્ઞાનની પર્યાયનો ધર્મ છે. આહાહા..! તારી સત્તાનો એટલો સ્વભાવ છે. એવી અનંતી સત્તાને સ્વીકારે નિ:શંકપણે, એ પણ યથાર્થ પરની સત્તાનો સ્વીકાર ક્યારે કહેવાય? આહાહા..! એવી જે અનંતી અનંતીપર્યાયનો એક ગુણ એવા અનંતા ગુણોનું એકરૂપ, એવી મહાસત્તા પ્રભુની. એની અંતરમાં દષ્ટિ થતાં જે જ્ઞાન થાય તે વાસ્તવિક જ્ઞાન, પરની સત્તાનું જ્ઞાન છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! આવો માર્ગ વસ્તુ જ છે બાપુ! વસ્તુની સ્થિતિ જ આવી છે. એમાં સ્થિતિ આવી સત્તા જ આટલી છે. આટલી અને આવી જ છે. આહાહા..! અરે..! એને અંતરમાં ગયા વિના પોતાની મહાસત્તાની પ્રતીતિ, જ્ઞાન નહિ આવે તો એને આ સત્તાનું પણ નિ:સંદેહ વ્યવહારુ જ્ઞાન નહિ થાય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

અહીં કહે છે કે જે પુરુષ...

સમ્મત્તરયણભદ્ધા જાણંતા બહુવિહાઈ સત્થાઈં.

આરાહણાવિરહિયા ભમંતિ તત્થેવ તત્થેવ।।૪।।

‘તત્થેવ’ ‘તત્થેવ’ ત્યાં ત્યાં. આહાહા..!

‘અર્થ :- જો પુરુષ સમ્યક્ત્વરૂપી રત્ન સે ભ્રષ્ટ હૈ...’ જેને સમ્યક્દર્શન જ નથી અથવા હોય ને ભ્રષ્ટ થયો છે. આહાહા..! જે આત્મા. પુરુષ એટલે આત્મા ‘સમ્યક્ત્વરૂપી રત્ન સે...’ સમકિતરૂપી રત્ન. આહાહા..! આ તમારા હીરા ને માણેક ને, ભગવાનજીભાઈ! કરોડ ને અબજ રૂપિયા તો ઘૂળ છે. આ સમકિતરૂપી રત્ન. અનંત અનંત ગુણનો પિંડ પ્રભુ નિર્વિકલ્પ આનંદનો રસીલો એવો પ્રભુ એની અંતરમાં શ્રદ્ધા એ સમકિતરત્ન છે. જે રત્નના મૂલે મોક્ષ મળશે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? મોક્ષ એટલે પરમ આનંદદશા. મોક્ષનો કોઈ બીજો અર્થ નથી. પૂર્ણ આનંદની દશાની પ્રાપ્તિ તેનું નામ મુક્તિ. આહાહા..! મોક્ષ છે ને? એટલે ખરેખર તો દુઃખની નાસ્તિ એમ એવો ધ્વનિ છે એમાં, મોક્ષમાં. દુઃખથી મુક્ત. જેટલો રાગ-દ્વેષ, કલ્પનાનું મહા દુઃખ એ દુઃખથી મુક્ત અને આનંદની પૂર્ણ પ્રાપ્તિ, એનું નામ મુક્તિ. આહાહા..! એ મુક્તિમાં સમ્યક્રત્ન કારણ છે. એ સમ્યક્રત્નના મૂલે મુક્તિ મળે છે. સમજાય છે કાંઈ? એ સમ્યક્દર્શનથી જે ભ્રષ્ટ છે.

‘તથા અનેક પ્રકાર કે શાસ્ત્રોં કો જાનતે હૈં,...’ એ ઉદ્દેશીને વાત કરી છે હોં જરી. જૈન સંપ્રદાયમાંથી નીકળ્યા અને શાસ્ત્રની વાતું તો બહુ કરે માળા. મોટા પંડિત. શ્વેતાંબર સાધુ નીકળ્યા ત્યારે એમાંથી. ત્યારે .. બુદ્ધિવાળા તો ઘણા, ક્ષયોપશમ તો ઘણો હોય, શાસ્ત્રની વાતું કરે. ઓહોહો..! જગતની કડણા, સંતોની કડણાથી આ બધું આવ્યું છે હોં. કે ‘જો પુરુષ સમ્યક્ત્વરૂપ રત્ન સે ભ્રષ્ટ હૈ તથા અનેક પ્રકાર કે શાસ્ત્રોં કો જાનતે હૈં,...’ અનેક પ્રકારના શાસ્ત્રો. એમ ભાષા છે ને? ‘બહુવિહાઈ સત્યાઈ’ ઘણાં પ્રકારનો, ન્યાય, વ્યાકરણ, અનેક પ્રકારના વિભક્તિ, યુક્તિ, પ્રયુક્તિ એ બધા જાણતો હોય. ઘણાં પ્રકારના શાસ્ત્રનો ઉઘાડ હોય.

‘તથાપિ વહ આરાધના સે રહિત હોતે હુએ...’ ભગવાન સ્વરૂપ ચિદાનંદનું આરાધન નથી ત્યાં. એટલે આત્મા પવિત્રનો પિંડ એની સેવના નથી ત્યાં. આહાહા..! આટલું જ્ઞાન કરવા છતાં અને લોકોને સમજાવે અને વાતું કરે. આહાહા..! છતાં સમ્યક્દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે એ આત્માના સેવવાથી તો ભ્રષ્ટ છે. બહારથી એમ કહે કે અમે ઘણાંને જૈનધર્મના રાખીએ છીએ, વાડામાં રાખીએ છીએ, ખસવા દેતા નથી. આહાહા..! બાપુ! જૈનધર્મ જ કોણ છે એની તો તને નથી ખબર અને વાડામાં રાખવો એ જૈનધર્મ છે? અને એવા ક્ષયોપશમવાળા લોકોને આમ રાખીએ, લાખો ને કરોડોના રાજાને ઊભા રાખીએ ધર્મમાં. એમાં શું? એય..! ચેતનજી! ઓલા સાધુ નહોતા રાજાને રાખતા ને? શાલિભદ્રને. કુમારપાળને બધા. એમ કહે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ ક્ષયોપશમ એ શું વસ્તુ છે? આહાહા..!

કહે છે કે ભગવાન આત્મા શુદ્ધ પૂર્ણધન આનંદ એવો જે એની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિનો માર્ગ

એ માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયા અને શાસ્ત્રના જાણકાર રહી ગયા, એ આત્માનું આરાધન નથી. સમજાય છે કાંઈ? ભગવાન આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદ અને અતીન્દ્રિય જ્ઞાનાદિ બધા ગુણો જ અતીન્દ્રિય છે. બધા ગુણો અતીન્દ્રિય છે. એ અતીન્દ્રિય ગુણોનું આરાધન જ્યાં નથી ત્યાં બધા ચાર ગતિમાં ભવભ્રમણમાં ભટકશે, કહે છે. આહાહા..! કહે છે જુઓ.

‘આરાધના સે રહિત હોતે હુએ સંસાર મેં હી ભ્રમણ કરતે હૈં.’ છે ને? ‘ભમંતિ તત્થેવ તત્થેવ’ ‘તત્થેવ’ નામ જ્યાં જ્યાં રખડે છે અનાદિકાળથી. નિગોદ ને એકેન્દ્રિય અને બે ઈન્દ્રિય. એમાં જાશે બાપા! આહાહા..! અનાદિના ભવ આવા અનંત કર્યા છે. ‘તત્થેવ’ ત્યાં ને ત્યાં જાશે પાછા. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? જે પુરુષ આરાધનાથી રહિત. પાઠ છે ને ‘આરાહણા’. આરાધનાનો અર્થ જ સ્વરૂપની દષ્ટિ અને જ્ઞાનની શાંતિ છે એ જ આરાધના. કોઈ દેવને આરાધવા છે કે કોઈ શાસ્ત્રને, એમ કાંઈ નથી. ભગવાન આત્મા પૂર્ણ વસ્તુ પરમાત્મસ્વરૂપ એની દષ્ટિ, જ્ઞાન અને શાંતિ એ જ એનું આરાધન છે. એ આરાધનરહિત જીવ છે અને શાસ્ત્રની મોટી વાતું કરે અચ્ચાર અંગની, અરે..! નવ પૂર્વની. આહાહા..! આત્માનું જ્ઞાન ન હોય એને, પણ નવ નવપૂર્વનું જાણપણું વિકાસ થઈ જાય છે. આહાહા..! પણ એ બધા પર્યાયબુદ્ધિમાં રહ્યા, પર્યાયમાં રહ્યા એનો વિકાસ છે. દ્રવ્યનું આરાધન નથી. આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્ય એક એક ગાથા અને એક એક શબ્દે .. ઉભો કરે છે. સમજાય છે કાંઈ?

‘સંસાર મેં હી ભ્રમણ કરતે હૈં. દો બાર કલકર બહુત પરિભ્રમણ બતલાયા હૈં.’ બહુ જ પરિભ્રમણ કરે છે એમ કહે છે. ભાઈ! તારો પત્તો નહિ ખાય. ઈયળ નહિ થાય, માણસ નહિ થાય એવા અવતારમાં જઈશ તું. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- એ ભુલવાની...

ઉત્તર :- ... પોતાની ચીજ જે અખંડાનંદ પ્રભુ, સચ્ચિદાનંદ આત્મા સત્ શાશ્વત, જ્ઞાન અને આનંદનો સાગર છે. એની જેને સેવના નથી, એણે આ અચ્ચાર અંગનું જ્ઞાન કર્યું એ બધું અજ્ઞાનની સેવના છે કહે છે. તો એ અજ્ઞાનની સેવનાથી તો જ્યાં છે ત્યાં જાશે. અનંતકાળમાં... આહાહા..! શું આ ડર બતાવ્યો હશે? આ તો એનું ફળ છે એ બતાવ્યું છે. ભાઈ! તું ક્યાં છો? તને તારી ખબર ન મળે. તારી તને આરાધના ન મળે. અને બીજા શાસ્ત્રના જાણપણાથી તું જગતને રાજી કર. આવે છે શ્રીમદ્માં? જગતને રૂંડું દેખાડવા અનંતવાર.. આવે છે. બતાવવા એ જગતને. આ બાજુ ચાકળો છે. એનાથી તું રાજી થયો અને તારાથી એ રાજી થયા. આહાહા..! છે ને એ?

એ પત્ર છે. ‘અનંતવાર પ્રયત્ન કર્યો...’ પત્ર છે ૪૦. ‘તેથી રૂંડું થયું નથી. કેમકે પરિભ્રમણ ને પરિભ્રમણના હેતુ હજુ પ્રત્યક્ષ રહ્યા છે.’ ૨૦-૨૨ની અંદરનું છે. ૨૦ ને ૨૧. ‘એકવાર જો આત્માનું રૂંડું થાય તેમ વ્યતીત કરવામાં જશે તો અનંતભવનું સાટું વળી જશે.’ આહાહા..! ‘એમ હું લઘુત્વભાવે સમજ્યો છું. તેમ કરવામાં જ મારી પ્રવૃત્તિ છે.’ આહાહા..! ‘આ મહાબંધનથી રહિત થવામાં જે જે

સાધન પદાર્થ શ્રેષ્ઠ લાગે એ જ ગ્રહવા, એ જ માન્યતા છે. તો પછી તે માટે જગતની અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા શું જોવી?' મોટો આખો પત્ર છે. જગતને રૂડું દેખાડવા. જગત રાજી થાય કે આ કાંઈક છે ધર્મી હોં. એમાં દાળિયા શું થયા તારા? અને જગત રાજી થાય અને એનાથી તું રાજી થા. આહાહા..! ભગવાનને રીઝવ્યો નહિ તેં. ચિદાનંદ પ્રભુ આત્મા, એને રીઝવ્યો નહિ ત્યાં હજી તું તારું રાજીપણું ક્યાં માને છે? આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જુઓને આચાર્ય કહે છે, 'આરાહ્ણાવિરહિયા' 'વિરહિયા' વિરાહિયા નહિ 'વિરહિયા' રહિત. 'ભમંતિ તત્થેવ તત્થેવ' આહાહા..!

'ભાવાર્થ :- જો જિનમતકી શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ હૈં...' જિનમતની.. જુઓ આવ્યું. જિનમતની શ્રદ્ધા એ કહેવું છે. દર્શન હતું ને પહેલું? 'દંસણમગ્ગં' ત્યાં જિનમત (અર્થ) કર્યો છે. ત્યાંથી એ શબ્દ ચાલ્યો આવે છે. જિનમત એટલે વીતરાગ પરમાત્માએ મોક્ષમાર્ગ કહ્યો નિશ્ચય અને વ્યવહાર અને નિમિત્ત. એવા મતની શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ છે અને શબ્દભાન જાણતા હોય, ન્યાય જાણતા હોય. 'છંદ, અલંકાર આદિ અનેક પ્રકાર કે શાસ્ત્રોં કો જાનતે હૈં...' એમાં શું થયું? આહાહા..! જગતને રીઝવવા, રાજી કરવા અનેક વ્યાકરણ ભણ્યો, શબ્દ શાસ્ત્ર ભણ્યો. આહાહા..!

'શબ્દ, ન્યાય...' ભાઈ તો કહે છે ને એક ઠેકાણે સોગાની. ન્યાય આદિમાં તો બહુ આકરું પડે છે. અમારે અનુભવ ક્ષયોપશમ બહુ .. જરૂર નથી એમ કહે છે. એક ઠેકાણે કહે છે. કયે ઠેકાણે છે? એય..! આ બધા .. બેઠા છે ને. ક્યાંક છે. એમ કે અમારે ક્ષયોપશમ જ્ઞાનની.. કેમકે ન્યાયાદિ કરવામાં તો બહુ .. પડે. અનુભવ આનંદનો અનુભવ થયો, આનંદ સુખને કહેવો એ તો અમારે માર્ગમાં છે કહે છે. સાર સાર મૂક્યો છે. લોકોને જરી એવું લાગે. સમજાણું કાંઈ? એ ક્યાંક છે આ બાજુ પાને. આ તમારે અભ્યાસ નથી? ચેતનજીને. ક્યાં ગયા જવાહરલાલજી? જવાહરલાલ! તમારે છે ને વાંચન. શેઠ પણ .. છે એ. ખબર નથી.

'જિનમત કી શ્રદ્ધા સે ભ્રષ્ટ હૈં,...' અને મોટો પંડિત થઈ ગયો હોય શબ્દમાં. આહાહા..! શબ્દ ને વ્યાકરણ ને. એય..! પંડિતજી! આ સંસ્કૃતના પંડિત છે. સંસ્કૃતના પ્રોફેસર છે હોં. નરમ માણસ છે. ધૂળમાંય છે નહિ, એમાં શું છે? બહારની પંડિતાઈમાં આત્મા ક્યાં આવ્યો છે? આહાહા..! 'શબ્દ,...' શાસ્ત્ર 'ન્યાય,...'ના ભણેલા. 'છન્દ,...' છંદ છંદ. સમજ્યાને? યશતિલક છે ને બધા બનાવે. 'અલંકાર,...' અલંકાર. આનો આ અલંકાર અને આનો આ અલંકાર.

મુમુક્ષુ :- સાહિત્ય

ઉત્તર :- સાહિત્ય થયો. સાહિત્ય ને? એ બધા 'અલંકાર આદિ અનેક પ્રકાર કે શાસ્ત્ર કો જાનતે હૈં તથાપિ સમ્યજ્ઞર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, તપરૂપ આરાધના ઉનકે નહીં...' આરાધના શબ્દ પડ્યો છે ને? એ ચાર બોલ લીધા. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપ. ઈચ્છા નિરોધ તપ હોં. આ અપવાસ-બપવાસ એ તપ નહિ. અમૃતના સાગરને અંદરમાં ઉછાળીને જેને ઈચ્છાની ઉત્પત્તિ થતી

નથી એવી દશાને તપ કહે છે. બાકી અમૃતના સાગરને ઉછાબ્યા વિના એકલા અપવાસ આદિ કરે એ તો લાંઘણમાં જાય છે. આહાહા..! રાગ મંદ કરે એટલે પુણ્ય બાંધે. પણ દષ્ટિ જ્યાં ફરી નથી ત્યાં એને શું લાભ થાય? આહાહા..!

અહીં તો કહે છે કે એ શાસ્ત્રોને જાણે બધા મહા પંડિતાઈ. ઓહોહો..! વ્યાકરણ ને આ ને તે. પાણીના પૂરની પેઠે શબ્દ શાસ્ત્ર. એક શબ્દ પડ્યો ત્યાં એની વિભક્તિ, આ ને આ ને ધાતુ આ, એનો ધાતુ આ. સમજાય છે કાંઈ? એ બધા ‘સમ્યજ્ઞર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, તપરૂપ આરાધના ઉનકે નહીં હોતી; ઈસલિયે કુમરણ સે ચતુર્ગતિરૂપ સંસાર મેં હી ભ્રમણ કરતે હૈં...’ આહાહા..! એ મરતા રાગની એકતામાં કચડાઈને મરી જશે. એ બહારના જ્ઞાનના અભિમાનમાં કુમરણ (થશે)-કચરાઈ જશે. આહાહા..! જીવતી જ્યોત પ્રભુ ચૈત્યનને નહિ સંભારી શકે એ. સમજાણું કાંઈ?

ઓહોહો..! એક જણાનું જોયું હતું ૭૬માં. સંઘવી હતા ધાંગધાના. ધાંગધા, ધાંગ્રધા. મીઠાલાલ સંઘવી હતા. અપાસરા નવું છે ને ..બજારમાં. ચેતન સંઘવી નહિ? એની શેરી, એની ખડકી. એ ખડકીમાં પહેલું ઘર એનું. અમે ત્યાં હતા ૭૬માં. એને પીડા કોઈ ઉપડી. ખાટલે તો ન નાખી શકાય. કારણ કે ખાટલેથી પડે. પણ નીચે તળાઈમાં નાખ્યા. પણ રહી ન શકે. આમ નીચે જાય, આમ જાય, નીચે ઉતરે. ૭૬ની વાત છે. પીડા... પીડા... ... પ્રાણીની જેમ આમ ફરે. તળાઈ પડી રહે નીચે. નીચે જાય, આમ જાય... આમ જાય... એટલી પીડા... કેમકે જ્યાં રાગ અને દેહની એકતા અંદરમાં પડી છે, આહાહા..! ભિન્નતાના ભાન કર્યા નથી ત્યાં એકતામાં કચરાઈ ગયો છે એ. સમજાણું કાંઈ?

કહે છે, સમ્યજ્ઞર્શન, સમ્યજ્ઞાન, સમ્યકચારિત્ર, સમ્યક તપ એની આરાધના જેને નથી અને આટલા શાસ્ત્રના વ્યાકરણ ને શબ્દ ને ધાતુ ને વિભક્તિ ને કર્તા ને કર્મ ને ષટ્કારકો એ બધું ભાણીને વાતું કરતો હોય. આહાહા..! પણ ભગવાન આત્મા પૂર્ણાનંદનું સ્વરૂપ, એક એક ગુણે પૂર્ણ એવા અનંતગુણનું એકરૂપ, એની જેને સેવના નથી. બાદશાહ મોટો પ્રભુ. ત્રણ કાળ ત્રણ લોકને તો એક પર્યાયમાં સમાડી દઈને જાણનાર એવડો મોટો પ્રભુ છે. આહાહા..! એક સમયની પર્યાય ત્રણ કાળ ત્રણ લોકની અનંતા કેવળીઓને કોણિયો કરી નાખે. એવી તો જેની એક પર્યાય. આહાહા..! એવી અનંતી પર્યાય અને અનંત ગુણનો ઘણી પ્રભુ. એની જેને આરાધના, સેવના, સન્મુખતા નથી, એ તો કુમરણે મરશે. આહાહા..!

‘ઈસલિયે કુમરણ સે ચતુર્ગતિરૂપ સંસાર મેં હી ભ્રમણ કરતે હૈં...’ ‘સંસારમેં હી ભ્રમણ કરતે હૈં...’ આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘મોક્ષ પ્રાપ્ત નહીં કર પાતે;...’ મોક્ષ નહિ થાય એને. આહાહા..! દુઃખથી મુક્ત થવું એ નહિ થાય. દુઃખની દશામાં રખડ્યા કરશે એમ કહે છે. સમજાય છે કાંઈ? એ ચાર ગતિમાં દુઃખમાં, દુઃખમાં દુઃખને દરિયે... આહાહા..! એને સુખનો સાગર મોક્ષદશાએ નહિ પ્રગટ થાય. સમજાણું કાંઈ? અરે..! શેના અભિમાન કરવા? શરીર અમારે સારા છે, પૈસા અમારે

ઠીક છે. આહાહા..! કંઠજાળ અમારી બહુ છે, વક્તા અમે છીએ, લાખોને રિઝવીએ. બાપુ! એ રિઝાય, પણ તું ન રિઝા ત્યાં સુધી દુઃખથી મુક્ત નહિ થાય. આહાહા..!

અહીં તો કહે છે, જૈનમતથી ભ્રષ્ટ થયા છે. એ શાસ્ત્રના ભણતરમાં બહુ ડાહ્યા વિચિક્ષણ, હુશિયાર હોય પણ એને આરાધના નથી. એ તો કુમરણે મરશે. આહાહા..! એ આકુળતાના તરફડિયા કરીને મરશે. ભગવાન આત્મા શાંતિનો સાગર, એના તરફ તો એની નજરું નથી. દુનિયાના ભણતરમાં નજરું જેની પડી રહી. આહાહા..! ઓહોહો..! ગજબ વાત કરી છે ને! આમ જા તો મુક્તિ અને આમ જા તો સંસાર છે. ચાહે એટલા શાસ્ત્રના જાણપણા કર્યા હોય. ચાહે તો વ્યવહાર શ્રદ્ધા પણ કરી હોય. આહાહા..! એ કહે છે ને, ભવે ભવે-ભવ ભવમાં કથનમાત્ર વ્યવહારરત્નત્રય એવું પણ અનંતવાર કર્યું. નિયમસાર આવે છે ને. આહાહા..! દિગંબર સંતોની કથની. એનું વાચ્ય બતાવે છે. સમજાણું કાંઈ?

ભગવાન પરમાત્મા પોતે એવું પરમસ્વરૂપ એની જ્યાં અંતર દષ્ટિ નથી, એનું જ્ઞાન નથી, એની સેવના નથી અને આ બધા ભણતરો, વ્રત, નિયમની ક્રિયા ઘણી હોય, મરીને કુમરણ મરશે. આહાહા..! જેની દશામાં આત્મા શાંત આનંદ (સ્વરૂપ) સમીપમાં નથી. અને જેની દશામાં રાગ અને અજ્ઞાન સમીપમાં છે. ભાઈ! ત્યાં ન્યાં જશે. આહાહા..! અરે..! ટાણા આવ્યા આવા. એ ટાણે ન પરોવ્યું. વીજળીને ઝબકારે મોતી પરોવી લે તો પરોવી લે. વીજળીનો ઝબકારો આવ્યો એમાં મોતી પરોવ્યું તો પરોવ્યું. ચાલ્યો જઈશ. આહાહા..! અને આવો મનુષ્યનો અવતાર વીજળીના ઝબકારા જેવો આવ્યો છે. સમજાણું કાંઈ?

એમાં આ ‘મોક્ષ પ્રાપ્ત નહીં કર પાતે; ઈસલિયે સમ્યક્ત્વરહિત જ્ઞાન કો આરાધના નામ નહીં દેતે.’ જુઓ, પાઠમાં છે. સ્વસ્વરૂપની શ્રદ્ધા અને જૈનદર્શનની શ્રદ્ધા નથી જ્યાં. એવા જ્ઞાનની આરાધના, ‘જ્ઞાન કો આરાધના નામ નહીં દેતે.’ એમ કહે છે. એણે જ્ઞાન તો કર્યું એટલું? પણ એ જ્ઞાન જ નથી. શાસ્ત્રના જ્ઞાન એકલા કરીને દુનિયાને બતાવ્યા, સમજાવ્યા, લોક રાજી થયા, લોકો કહે ભારે આવડે છે ઓહોહો..! ધૂણો. એમાં શું થયું? પ્રભુ! તું ન જાણ્યો ત્યાં સુધી એને આ બધામાં થોથા છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જાગતી જ્યોતને જગાડ્યો નહિ ત્યાં બધા અંધારા છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! પાતાળ કૂવા એમાં પાણી કાઢવાની વાતું કરે છે. પાતાળમાંથી પાણી લાવ. જ્ઞાન અંતરમાંથી લાવ એમ કહે છે. બહારના ભણ્યા એ તને ક્યાંય તારશે નહિ. આહાહા..! ‘સમ્યક્ત્વરહિત જ્ઞાન કો આરાધના નામ નહીં દેતે.’ આહાહા..! એ બે ગાથા થઈ. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૬, મંગલવાર તા. ૦૨-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૫, ૬, ૭ પ્રવચન - ૧૬

આ અષ્ટપાઠુડ. પાંચમી ગાથા. ‘અબ કહતે હૈં જો તપ ભી કરતે હૈં ઓર સમ્યક્ત્વરહિત હોતે હૈં ઉન્હૈં સ્વરૂપ કા લાભ નહીં હોતા.’

સમ્મત્તવિરહિયા ણં સુઠૂ વિ ઉગં તવં ચરંતા ણં।

ણ લહંતિ બોહિલાહં અવિ વાસસહસ્સકોઢીહિં।।૫।।

પહેલામાં એમ કહ્યું હતું બીજામાં ‘દંસણમુલો ધમ્મો’ દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે એ બધી રીતે ભ્રષ્ટ છે. પછી કહ્યું કે સમકિતથી ભ્રષ્ટ છે અને શાસ્ત્ર બહુ જાણતો હોય તોપણ એ ભ્રષ્ટ છે. હવે અહીંયાં કહે છે કે ‘જો પુરુષ સમ્યક્ત્વ સે રહિત હૈં,...’ આત્માની પરિપૂર્ણ શક્તિનું સ્વરૂપ, શરીર વ્યાપી અસંખ્ય પ્રદેશી એવા આત્માનું અભેદ સ્વરૂપ... પર્યાયમાં ભેદ છે, અશુદ્ધતા છે. અને એનું (આત્માનું) લક્ષ કરીને જ્ઞાન કરીને જે અભેદ ઉપર દષ્ટિ જાય છે આ તેને સમ્યક્દર્શન થાય છે. એવું સમ્યક્દર્શન જેને નથી...

‘વે સુષ્ટુ અર્થાત્ ભલીભાંતિ ઉગ્ર તપ કા આચરણ કરતે હૈં,...’ અપવાસ મહિના મહિના કરે, છ-છ મહિનાના અપવાસ. તપ છે ને શબ્દ? ઉગ્ર તપ. એમાં વિનય, વૈયાવચ્ચ, ભગવાન આદિ દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્ર વગેરે... ઉગ્ર કરે. ‘આચરણ કરતે હૈં, તથાપિ વે બોધિ અર્થાત્ સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રમય જો અપના સ્વરૂપ હૈ ઉસકા લાભ પ્રાપ્ત નહીં કરતે;...’ બોધિ શબ્દે સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર જે આત્મસ્વરૂપ એનો એને લાભ હોતો નથી. સમજાય છે કાંઈ? વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એણે જે આત્મા કહ્યો, એવો આત્મા જેણે અંતર દષ્ટિએ જાણ્યો, અનુભવ્યો, એ અનુભવ વિના જેટલી કંઈ તપની ક્રિયા, ધ્યાનની ક્રિયા, યોગની ક્રિયા, વ્રતની ક્રિયા, પૂજાની ક્રિયા, જાત્રાની ક્રિયા એવી ક્રિયા કરતા એને આત્માનું સ્વરૂપ એવું બોધિ-આત્માનું દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર એવું જે સ્વરૂપ એને પ્રાપ્ત નહિ થાય. સમજાણું કાંઈ?

‘યદિ હજાર કોટિ વર્ષ તક તપ કરતે રહેં,...’ મુનિપણું પાળે, દિગંબર મુનિ હોય, અઠ્યાવીશ મૂળગુણ બરાબર પાળે અને તપસ્યામાં પણ ઉગ્ર વીર્ય ફોરવે. એવી હજાર કરોડ વર્ષ સુધી કરે ‘તબ ભી સ્વરૂપકી પ્રાપ્તિ નહીં હોતી.’ સ્વરૂપ તો જે છે તેની અંતરમાં દષ્ટિ અનુભવ વિના આવી ક્રિયાકાંડથી પણ એ આત્મા પ્રાપ્ત થતો નથી. શાસ્ત્ર જ્ઞાન હોય તોપણ ખોટું છે કહે છે. સમ્યક્દર્શન વિના, એમ કહ્યું ને પહેલું? ‘બહુવિહાઈં સત્થાઈં’ ઘણાં શાસ્ત્રો ભાણ્યો હોય, પણ આત્મા વસ્તુ શું છે એની દષ્ટિ અને અનુભવ નથી તો એ બધા શાસ્ત્રો તેને નિરર્થક છે. અને અહીં તપ લીધું. પહેલાં દર્શન લીધું હતું, જ્ઞાન લીધું હતું, ચારિત્ર અને અહીંયાં તપ.

કહે છે 'હજાર કોટિ વર્ષ તક તપ કરતે રહેં,...' હજાર, કરોડ. એટલું તપ કરે તોપણ 'સ્વરૂપકી પ્રાપ્તિ નહીં હોતી.' સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થતી નથી. વસ્તુ અખંડ અભેદ ચિદાનંદસ્વરૂપ... પર્યાય એને હોવા છતાં વર્તમાન દશા મલિન હોવા છતાં, દુઃખની દશા હોવા છતાં, વિકારમાં જ્યાં દષ્ટિ આપે ત્યાં દુઃખ અને પર્યાયનું ત્યાં ભાન નથી. અભેદમાં ભેદ નથી એમ કહેવું છે. એવી અંતર અનુભવ દષ્ટિ થયા વિના જે કાંઈ શાસ્ત્ર અને તપ કરે એ બધો નિરર્થક છે. સાર્થક છે ચાર ગતિ રખડવામાં. સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે નિરર્થક છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ છે, ખરેખર છે. પર્યાય છે ખરેખર. પર્યાયએ ભેદ છે. પણ એ ભેદની દષ્ટિ છોડીને અભેદ દષ્ટિ કરવી, અભેદમાં પણ ભેદ તો છે અંદર, ગુણાદિ અનંત. પણ અભેદ દેખતા ભેદ દેખાતો નથી. એવી વાત છે. સમજાણું? એક સમયમાં આત્મા પૂર્ણ અભેદ, એની દષ્ટિ પણ... અભેદમાં ગુણો અનંતગુણ છે, પણ અભેદ ઉપર દષ્ટિ હોવાથી ભેદ દેખાય નહિ અને ભેદ દેખાય તો અભેદ દષ્ટિ રહે નહિ. આવી વાત છે. એમ એની પર્યાય હોવા છતાં છે અસ્તિ. છતાં દષ્ટિ અભેદ ઉપર જતાં તે પર્યાય એમાં છે જ નહિ. સમજાણું કાંઈ? આવી વાત છે. પર્યાય છે ખરી, પણ અંદરમાં નથી. અંદરમાં નથી એટલે પર્યાય નથી એમ માની લે તો એ મિથ્યાદષ્ટિ છે. એને સમ્યક્દર્શન છે નહિ. સમજાણું કાંઈ? અને પર્યાય ઉપર અને ભેદ ઉપર દષ્ટિ રહે એકલી, એ મિથ્યાદષ્ટિ છે. વાત તો એ છે.

આમ તો અનંતવાર 'મુનિવ્રત ધાર અનંતવાર ત્રૈવેયક ઉપજાયો.' દિગંબર જૈનનો સાધુ. જૈનના શાસ્ત્રો ભાણ્યો, જૈને કહેલા વ્રતો, તપાદિ કર્યા વ્યવહારે, પણ એ આત્મદર્શન વસ્તુ જે છે એને સ્પર્શ્યો નહિ, દષ્ટિમાં લીધી નહિ એ ચીજને. આહાહા..! એ વિના બધો અવતાર એળે ગયો. કહે છે 'યહાં ગાથા મેં દો સ્થાનોં પર 'ણ' શબ્દ હૈ,...' છે ને? 'સમ્મત્તવિરહિયા ણં' અને 'ચરંતા ણં' ત્યાં 'ણ' શબ્દ છે. 'વહ પ્રાકૃત મેં અવ્યય હૈ, ઉસકા અર્થ વાક્ય કા અલંકાર હૈ.' વાક્યમાં અલંકાર. વાક્યને સુધારવા માટે શબ્દ છે. કોઈ એનો અર્થ નથી એમ.

'ભાવાર્થ :- સમ્યક્ત્વ કે બિના હજાર કોટિ વર્ષ તપ કરને પર ભી મોક્ષમાર્ગકી પ્રાપ્તિ...' ઓલામાં સ્વરૂપ કહ્યું. અહીંયાં મોક્ષમાર્ગ. એ તો દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર ત્રણે એનું સ્વરૂપ છે. મોક્ષમાર્ગનું સ્વરૂપ એ આત્મા અખંડ પ્રભુ, એની અભેદ દષ્ટિ, જ્ઞાન અને ચારિત્ર રમણતા હોં. ત્રણેની એકતા કહેવી છે ને? એ મુનિને જ હોય. નગ્નમુનિ, દિગંબર હોય એને હોય. એ સિવાય કોઈને ત્રણ એકતા ન હોય. દર્શન, જ્ઞાન હોય, પણ ચારિત્ર તો મુનિપણા સિવાય હોઈ શકે નહિ. અને એ ત્રણની પ્રાપ્તિ આત્માના ભાન વિના હોઈ શકે નહિ. સમજાય છે કાંઈ?

મોક્ષમાર્ગની પ્રાપ્તિ. અંદરમાં એમ લખ્યું. મૂળ પાઠ બોધિ છે. 'બોહિલાહં ણ લહંતિ' અર્થમાં કહ્યું કે સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ નહિ કરે. ભાવાર્થમાં કહ્યું કે મોક્ષમાર્ગની પ્રાપ્તિ નહિ થાય. 'બોહિલાહં' આરોગો

બોહિલાભં એમ આવે છે લોગ્ગસમાં. બોધિ લાભ એટલે આત્મા જેવો સ્વરૂપે પરમાત્મા અનંતગુણનો પિંડ, અનંત જેના ગુણ છે, શક્તિ-સ્વભાવ. રજો, તમો ગુણ એ નહિ હોં. એ તો વિકાર છે. રજો ગુણ, તમો ગુણ, સાત્ત્વિક ગુણ એ બધો તો વિકાર છે. એ નહિ. આ તો અંદરમાં જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ આદિ અનંત અનંત સંખ્યાએ શક્તિઓ એટલે ગુણ છે. એવો અનંતગુણનું જે એકરૂપ એની પર્યાય અને અનંતગુણો હોવા છતાં અંતર દષ્ટિ અભેદ ઉપર ન જાય ત્યાં સુધી એને સમ્યજ્ઞર્શન ન થાય. સમ્યજ્ઞર્શન વિના લાખ વર્ષ, કરોડ વર્ષ અપવાસ કરે, દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રનો વિનય કરે, ધ્યાન કરે. અંદર શૂન્યરૂપે થઈ જાય. કાંઈ ભાસે નહિ એટલે વિકલ્પથી શૂન્ય દેખાય એને. હોય નહિ. સમજાણું કાંઈ?

અને એમાં કદાચિત્ શાતાનો ઉદય એવો તીવ્ર હોય અંદર, તો આનંદ જેવું દેખાય, એ આનંદ ન હોય. બહુ ઝીણી વાત છે. શાતાના વેદના રસનો રસ એવો મીઠો હોય. શુકલલેશ્યા હોય છે ને. એને એ અનુભવ માને અજ્ઞાની. એ અનુભવ નહિ. અનુભવમાં તો આત્મા, અનંત ગુણો, એની પર્યાય, એનો બધો વિવેક આવ્યો હોય. સમજાય છે કાંઈ? પરવસ્તુ.. જ્યારે એમ કહેવું કે અત્યંત દુઃખથી વિમુક્ત થા. એ ધ્વનિમાં કેટલું સિદ્ધ થઈ ગયું? કે એની પર્યાયમાં અનંત દુઃખ છે. પર્યાય પર્યાયમાં હોં. તો એનાથી રહિત થા. તો એનો અર્થ કે એ પર્યાય પલટી શકે છે. અને દ્રવ્ય અને ગુણ કાયમ રહે છે. અને એ દુઃખ સ્વને લક્ષે ન થાય. સંયોગના જનિતે ઉત્પન્ન થયેલું દુઃખ છે. તો સંયોગી ચીજ બીજી ચીજ છે જગતમાં અસ્તિ, એ પણ સિદ્ધ થઈ ગયું. સંયોગી ચીજ છે, દુઃખ છે, પલટતી દશા છે, નહિ પલટેલો દ્રવ્ય અને ગુણ સ્વભાવ છે. આટલું એને અંદરમાં નિર્ણયમાં ન આવે ત્યાં સુધી બધું ફોગટ છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? કેમકે દુઃખથી મુક્ત થા એમ કહેતા જ એની દશામાં દુઃખ છે. ત્રિકાળમાં દુઃખ નથી. અને એની દશામાં દુઃખ છે તો આત્માના આનંદના આશ્રયે દુઃખ નાશ થઈ શકે છે. તો એ દુઃખ છે એ ક્ષણિક અવસ્થા છે. એ કાંઈ ત્રિકાળી ચીજ નથી, પણ છે ખરી. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

આવી રીતે અંદરમાં પર્યાયને જાણવા છતાં અનંત ગુણો વસ્તુસ્વભાવમાં અસ્તિપણે હોવા છતાં અને દુઃખનું નિમિત્તપણું સંયોગી કર્મ આદિ હોવા છતાં એ બધાનું અસ્તિત્વ સ્વીકાર્યું છે જ્ઞાને, પણ દષ્ટિ બધાને ઓળંગીને વસ્તુસ્વરૂપ તરફ જાય ત્યારે તેને સમ્યજ્ઞર્શન થાય. જયંતિભાઈ! આવો માર્ગ છે. આહાહા..! ચોર્યાસીના અવતારમાં એણે એવા બહમમાં એવા અવતાર ગાળ્યા ઘણાં. ધર્મ પામ્યો છું, સમજ્યો છું એવું પણ એને થઈ ગયું અનંતવાર. સમજેલો નહિ. સમજાણું કાંઈ?

એ કહે છે કે આવી તપસ્યાઓ એટલે કે અંદર અનશન, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસપરિત્યાગ, કાયકલેશ, ઊભા ઊભા ખડા રહે બબ્બે મહિના, અપવાસ કરે છ છ મહિનાના, પરિત્યાગ કાંઈક .. વિનય, વૈયાવચ્ચ, વિનય કરે દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રનો. એથી શું? એ તો વિકલ્પ છે. એવી ઉગ્ર તપસ્યાના પ્રકારો સેવતા છતાં અંતર વસ્તુ જે અભેદ અખંડાનંદ પ્રભુ, એનો સ્પર્શ અને દષ્ટિ ન કરે તો એ બધું

નિરર્થક છે. આહાહા..! એમાં એ આવે ને પ્રાયશ્ચિત, વિનય, વૈયાવચ્ચ, સજ્જાય. સજ્જાય શાસ્ત્રની કરે. ધ્યાન કરે. એમ આવે ને? ધ્યાન પોતાની કલ્પનાથી શૂન્ય જેવું દેખાય અંદર. કાંઈ દેખાય નહિ પણ શૂન્ય છે. વાસ્તવિક એ ધ્યાન નથી. સમજાણું કાંઈ? એ બહારમાં આવે છે હોં એ સજ્જાય. એવી ક્રિયાઓ અનંતવાર કરે છતાં... આહાહા..! સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ એ દ્વારા નથી.

એ કરોડ વર્ષ સુધી કરે. લ્યો જોયું! ‘યહાં હજાર કોટિ કલનેકા તાત્પર્ય ઉતને હી વર્ષ નહીં સમજના, કિંતુ કાલ કા બહુતપના બતલાયા હૈ.’ ઘણો કાળ બતાવ્યો છે. મનુષ્યનું આયુષ્ય થોડું છે ને એ અપેક્ષાએ. અત્યારે. ‘તપ મનુષ્ય પર્યાયમેં હી હોતા હૈ,...’ મુનિપણું, અપવાસ, ત્યાગ, તપ એટલે અહીંયાં મુનિપણું લેવું. બહુ જ તપસ્યાઓ કરે, બહુ જ ચારિત્ર ક્રિયાકાંડમાં. જંગલમાં રહે, નગ્ન રહે. એવું કરવા છતાં... અન્યના બાવા તો જંગલમાં રહીને કંદમૂળ ખાય. એક રૂપિયા ભાર ખાય તો પંદર દિ’ સુધી ખાવું ન પડે. પણ એ બધો મિથ્યાત્વભાવ છે. મિથ્યાદષ્ટિ છે. એવા અનંતવાર નગ્નપણા, સાધુપણા (લીધા). જૈનનો સાધુ તો એ કંદમૂળ ખાય નહિ. એકેન્દ્રિયનો આહારાદિ હોય. એ નિર્દોષ એને માટે બનાવેલો ન લે. એટલું મુનિપણું ઉગ્ર તપસ્યા કરે. તપસ્યા એટલે મુનિપણું. પણ આત્માના અંતર દર્શન વિના એ બધું નિરર્થક વૃથા છે.

અહીં કહે છે કે એકલા પર્યાય વિના કેમ? કે ‘તપ મનુષ્ય પર્યાયમેં હી હોતા હૈ, ઔર મનુષ્યકાલ ભી થોડા હૈ, ઈસલિયે તપ કે તાત્પર્ય સે વહ વર્ષ ભી બહુત હૈં.’ ‘તપ કે તાત્પર્ય સે વહ વર્ષ ભી બહુત કમ કહે હૈં.’ એમ કહે. હજાર, કરોડ તો ઘણાં કહ્યા મનુષ્યની અપેક્ષાએ. મનુષ્યમાં તપસ્યા હોય છે ને દીક્ષા, મુનિપણું. એની અપેક્ષાએ ઘણાં વર્ષ કીધા હજાર, કરોડ વર્ષ એમ. આમ તો કરોડપૂર્વ અનંતવાર થયો. આઠ વર્ષે સંસાર ગૃહસ્થપણું છોડ્યું, વનવાસ રહ્યો, જંગલમાં રહ્યો, નગ્ન રહ્યો. આઠ વર્ષની ઉંમર એટલે કરોડપૂર્વ... એક કરોડમાં ૭૦ લાખ કરોડ, ૫૬ હજાર કરોડ વર્ષ જાય. એવું એક પૂર્વ, એવા કરોડપૂર્વ. એને તત્ત્વની ખબર વિના વસ્તુ .. એવું અનંતકાળ, અનંતવાર એવું થયું છે. પણ અંતર આત્માનું ભજન, ભક્તિ થઈ નથી. જે વાસ્તવિક આત્મા અખંડ પરમાનંદ પ્રભુ એનું ભજન નામ અંદર લીનતા અને એકાગ્રતા આત્મામાં થઈ નથી એથી બધું નિરર્થક છે. લ્યો!

‘એસે પૂર્વોક્ત પ્રકાર સમ્યક્ત્વ કે બિના ચારિત્ર, તપ કો નિષ્ફલ કહા હૈ. અબ સમ્યક્ત્વ સહિત સભી પ્રવૃત્તિ સફલ હૈ...’ આહાહા..! સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર તીર્થંકરદેવે જે આત્મા કહ્યો, એવો આત્માનો અનુભવ અને સમ્યક્દર્શન હોય તો એને પછી જે કાંઈ વ્રતાદિના શુભભાવ હો, અને એનું પુણ્યબંધ છે એ વ્યવહારે પણ મોક્ષનો માર્ગ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? પણ ઓલો નિશ્ચય અંદરનો હોય તો. તો એનું સફળ છે. ‘એસા કહતે હૈં -’

સમ્મત્તનાણદંસણબલવીરિયવહ્માણ જે સવ્વે।

કલિકલુસપાવરહિયા વરણાણી હોંતિ અરેણા।।૬।।

આહાહા..! ‘અર્થ :- જો પુરુષ...’ આત્મા. સમ્યક્ત્વ-આત્માના પૂર્ણતાની અંદર પ્રતીતિ, એનું જ્ઞાન, એનું દેખવું, બળ નામ પુરુષાર્થ કરવો. ‘વીર્ય સે વર્ધમાન હૈં...’ પુરુષાર્થથી અંદર સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની શુદ્ધિને વધારવી ‘તથા કલિકલુષપાપ...’ આહાહા..! આ કળિકાળમાં સ્વસ્વરૂપથી ભ્રષ્ટ થઈને પંથ નીકળ્યા એ કળિકાળની વાસના છે કહે છે. સમજાણું કાંઈ? ‘કલિકલુષપાપ અર્થાત્ ઈસ પંચમકાલ કે મલિન પાપ સે રહિત હૈં,...’ એનો અર્થ કે આવા પંચમ કાળમાં વીતરાગ માર્ગ સ્વરૂપ જે હતું એનાથી ભ્રષ્ટ થઈને અનેક પંથો નીકળ્યા. એની વાસનારહિત હોય, એ વાસના કળિકાળના શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ થયેલાની વાસનાથી રહિત હોય, એ પાપરહિત છે. આહાહા..! ભારે!

‘કલિકલુષપાપ અર્થાત્ ઈસ પંચમકાલ કે મલિન પાપ...’ આહાહા..! કોઈ એક જ આત્મા માન્યો હોય સર્વવ્યાપક, એ પણ મહાપાપ. એની વાસના ગરી ગઈ. મહામલિન મિથ્યાત્વનું પાપ. સર્વવ્યાપક એક જ આત્મા... કોઈ નાનો એટલો જ આત્મા માન્યો, કોઈએ ઈશ્વરકર્તા માન્યો જીવને. કર્તા વિના વસ્તુ ક્યાંથી હોય? એ બધા પંચમકાળના કલુષ પાપ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? કલિ એટલે કલિમાંથી પંચમકાળ લીધો. કલુષપાપ. આહાહા..! એવા એકાંતિક માનનારા મિથ્યાદૃષ્ટિ વાસનારૂપી પાપ ન લાગવા દીધું. આહાહા..! એ વાસનામાં ફસાણો નહિ. એ ‘પાપ સે રહિત હૈં, વે સભી અલ્પકાલ મેં વરજ્ઞાની અર્થાત્ કેવલજ્ઞાની હોતે હૈં.’ આહાહા..! આત્માના સ્વરૂપની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિ વગેરે અને આવા પાપથી જેની વાસના મલિન નથી એ અલ્પકાળમાં કેવળ લેશે. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..!

કેટલા ફાંટા જુઓને, કેટલા જૈનમાં પણ ફાંટા, અન્યમાં પણ ફાંટા જૈન સિવાય, જૈનમાં પણ કેટલાય ફાંટા. આહાહા..! એ બધાના કળિકાળનું પાપ કલુષિત પાપ છે એ બધું. આહાહા..! એવા પાપની વાસનાથી રહિત છે. ‘વરણાણી હોંતિ’ છે ને પાઠ? એ વર નામ કેવળજ્ઞાની થશે. એ અલ્પકાળમાં કેવળજ્ઞાન એકાદ-બે ભવમાં થશે. આહાહા..! ‘અચિરેણ’ છે ને? ‘અચિરેણ’ એટલે અલ્પકાળ. અલ્પકાળમાં એ કેવળજ્ઞાની થવાના, પરમાત્મા થવાના. આહાહા..! ‘સમ્મત્તણાણદંસણબલવીરિયવ’ જોયું! બળ અને વીર્ય બેય જુદા રાખ્યા. બધામાં. વીર્યથી બધામાં વર્ધમાન. ‘જે સવ્વે કલિકલુસપાવરહિયા’ આહાહા..! પંચમકાળના પાપ આવા મિથ્યાદૃષ્ટિઓ જાણ્યા છે. એની જેને અસર વાસનારહિત છે. અને પરમાત્માએ કહેલા માર્ગની વાસનામાં વસ્ત્યા છે. એ અલ્પકાળે કેવળ થશે. ‘વરણાણી’ પ્રધાન જ્ઞાની થશે. પ્રધાન એટલે કેવળજ્ઞાન ઊંચું એમ. આહાહા..! ઓલા નિગોદ અને નરકમાં જાશે. મિથ્યાત્વના સેવનારા એના ફળ તરીકે તો નરક અને નિગોદ અનંત છે.

‘ભાવાર્થ :- ઈસ પંચમકાલ મેં જડ-વક જીવોં કે નિમિત્ત સે...’ જુઓ! ખુલાસો કર્યો છે. પાઠમાં છે ખરું ને. ‘કલિકલુસ’ પંચમકાળ આ છે એમાં જડ અને વક જીવો નીકળ્યા છે. ‘નિમિત્ત

સે યથાર્થ માર્ગ અપભ્રંશ હુઆ હૈ.’ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે કહેલો આત્મમાર્ગ, જૈનમાર્ગ કહો, આત્મમાર્ગ કહો, એ એમાંથી અપભ્રંશ થયા. ‘યથાર્થ માર્ગ અપભ્રંશ હુઆ હૈ.’ ઓલામાં લખ્યું છે ને નહિ? રાત્રે નહોતું કહ્યું? સુજ્ઞાનમલ ઘણું કરીને. આ બધા એકતા... એકતા કરવા માંડો, પણ શેની એકતા? સુજ્ઞાનમલ છે ને. આહાહા..! કોઈ સાથે વિરોધ નહિ, વેર નહિ. પ્રેમ બધા... તત્ત્વેષુ મૈત્રી. પણ વસ્તુની સ્થિતિ હોય એવું બીજી રીતે કેમ થાય?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- જેને વિપરીત માન્યતાનું કષ્ટ થાય અને, એને લઈને બીજાને દુઃખ લાગે. શું થાય? યથાર્થ. કહી શકાય નહિ તો તો. અને યથાર્થ કહે માટે વેર અને વિરોધ થાય એવું કાંઈ છે નહિ. ભાઈએ કહ્યું નથી? મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં આવ્યું હતું. .. અમે વેર-વિરોધ કરીએ તો ને? અમે તો યથાર્થ માર્ગ કહીએ છીએ. આવે છે અંદર.

મુમુક્ષુ :- પહેલા ભાગમાં આવે છે.

ઉત્તર :- આવે છે ને. બહુ નાખ્યું છે હોં. યાદ આવતા આવતા ક્યાંનું ક્યાં આવી જાય છે. એ વાંચતા ખ્યાલ આવી ગયો હોય ને અટકીને. .. છે. આવું હોય તો તો વેરવિરોધ લાગશે. પણ અમે વિરોધ કરીએ તો ને? અમારે ક્યાં કરવો છે? અમે તો સત્ય વાત છે એ જાહેર કરીએ છીએ. આહાહા..! ભગવાન છે-પરમાત્મા છે. એ પણ ભૂલને જાણશે પછી વેર કરવાની શું જરૂર? પણ એથી સત્યને ગોપવવું, સત્યને પ્રસિદ્ધ ન કરવું એમ ન હોઈ શકે. સમજાય છે કાંઈ? અત્યારે તો બધું એ ચાલ્યું છે ને? એકતા કરો, સમન્વય કરો, હિન્દુ ને મુસલમાન બધા સરખા. જૈન અને અજૈન બધા સરખા.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- રામજીભાઈ એ જ કહે છે ને. .. લ્યો. લ્યો ત્યાં જાવ એ ફકીરના ઓલામાં. અરે..! બાપુ! એ બધી વાતું કરવી છે. સત્ય શું છે? એ શોધવું નથી અને અસત્યને મૂકવું નથી. એટલે પછી બધાનો ખીચડો કરીને બધાને સરખા રાખવા. એ વાતનો મેળ રહે. આહાહા..! આ પૈસાવાળાને સરખા કરે છે. લોકો શું કહેવાય? શું કહે છે?

મુમુક્ષુ :- સામ્યવાદ.

ઉત્તર :- સામ્યવાદ. સામ્યવાદ ભાઈ કહે. બધા સરખા, પણ સરખા શી રીતે થાય? એકને રોગ આવતો હોય, પૈસા થોડા, .. પડ્યા વધારે.

મુમુક્ષુ :- પણ ત્રિકાળ અપેક્ષાએ...

ઉત્તર :- પણ આ તો બહારથી કરવા માગે છે ને. બહારથી કોઈ રીતે ન રહે. એકને રોગ એવો લાગુ પડ્યો હોય કે બિચારાને પૈસા થોડા અને રોજનો ખર્ચ થાય. નિર્ધન થઈ જશે. અને એકને પૈસા ઘણા હોય, અને રોગ કાંઈ ન આવે, નિરોગતા રહે. .. એને શી રીતે તમે બધાને સરખા રાખશો? શરીરની

દશા જ સરખી નથી. પરિણામ સરખા નથી એના ફળ સરખા ક્યાંથી આવે? આહાહા..! સરખું ફળ તો અહીં આવે. દર્શન ને જ્ઞાન ને ચારિત્ર પ્રગટ કરે, જેવું પોતાને થાય એવું બીજાને થાય. ત્યાં સમતા સામ્યવાદ ભેગો લાગુ પડે. આહાહા..! ...

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- પૈસાની વાતું. પણ એને રહે શી રીતે? એટલી ક્ષુધા વધારે હોય વધારે ખોરાક ખાય, પૈસા ઘટી જાય. એકને થોડો ખોરાક પૈસા વધારે. શી રીતે આમાં? શરીરની સ્થિતિથી જુઓ તોપણ નહિ સરખું થાય. કોકને છોકરા બે-પાંચ હોય એના પ્રમાણમાં .. ખરચ હોય એના પ્રમાણમાં.. એ બધું શી રીતે? એક એક .. બાયડી-ભાયડો બે હોય. હવે એનું સરખું આવવું, આનું સરખું શી રીતે રહે? એ વસ્તુ જ ખોટી છે. અંદરમાં સમતા સરખી રહે. બધા ભગવાન આત્માને પામો, વીતરાગ થાવ, એ સામ્યભાવ છે. આહાહા..!

આ કહે છે ‘ઉસકી વાસના સે જો જીવ રહિત હુએ વે...’ આહાહા..! ‘યથાર્થ જિનમાર્ગ કે શ્રદ્ધાનરૂપ સમ્યક્ત્વસહિત જ્ઞાન-દર્શન કે અપને પરાક્રમ-બલ કો ન છિપાકર...’ એ યથાર્થ જિનમાર્ગ વીતરાગ સર્વજ્ઞે આત્માનો માર્ગ કલ્પો, એનું શ્રદ્ધાનરૂપ સમકિત સહિત. સમકિત સહિત. ‘જ્ઞાન-દર્શન કે અપને પરાક્રમ બલ કો ન છિપાકર...’ પોતાનો પુરુષાર્થ ઢાંક્યા વિના. આહાહા..! પોતાના પુરુષાર્થને દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રમાં વાપરી અને પુરુષાર્થને ન ગોપવી ‘અપને વીર્ય અર્થાત્ શક્તિ સે વર્ધમાન હોતે હુએ...’ શક્તિથી, પોતાની શક્તિ પ્રમાણે નિર્મળતામાં શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિમાં ‘વર્ધમાન હોતે હુએ પ્રવર્તતે હૈં,...’ આહાહા..! ધર્મને તો સંવેગ હોય છે. એટલે મોક્ષનો માર્ગ એમાં ઉત્સાહ હોય છે અને એના ફળમાં ઉત્સાહ હોય છે. બંધમાર્ગમાં જ્ઞાનીને ઉત્સાહ હોતો નથી. હોય છે અશુદ્ધ પરિણામ બંધ પડે છે, પણ એમાં ઉત્સાહ નથી. નબળાઈને લઈને એ થઈ જાય છે. પરને લઈને નહિ હો. આહાહા..!

વીર્યની નબળાઈથી એવા વિકારભાવ ચારિત્રના હોય, પણ એનો ઉત્સાહ ત્યાં નથી. ઉત્સાહ તો સ્વભાવ સન્મુખ થઈને, સ્વભાવની પયયિ વધારવી એવો ઉત્સાહ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એ આવ્યું હતું આઠ ગુણમાં. સ્થિર કરે. પોતાને પણ કંઈક અસ્થિરતા થતી હોય તો સ્થિર કરે. શ્રદ્ધામાં તો ઠીક, પણ અસ્થિરતામાં તો એ રીતે પરિણામ બહુ થઈ જતા હોય, એમાં સ્થિર કરે. આ ન હોય. આ સ્થિતિ આવી! મનુષ્ય સ્થિતિ પૂરી થવા આવી અને તને આ આરાધનામાં કેમ આ દખલ કરતા હશે? સમજાય છે કાંઈ? એવી આરાધનાની સ્થિતિમાં કોઈ દખલરૂપ ન થાય તો એને છોડી દે. આહાહા..! મરણ દેહ છૂટવાનો નજીક કાળ છે. એમાં આવું સ્વરૂપનું આરાધનમાં વિરૂદ્ધતા હોય તો એને છોડીને સ્થિર થાય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જુઓ આ માર્ગ!

બળ અને પછી વીર્ય બે લીધું છે ને? બળમાં દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રમાં બધામાં વીર્ય કોરું વર્ધમાન

થાય. બધામાં વૃદ્ધિ કરે. આહાહા..! સંતોના વાક્યો શબ્દના બાણ છે. આહાહા..! ભાઈ! તારું દર્શન, જ્ઞાન, શાંતિ અને તપ અને બળ એમાં વૃદ્ધિ થવી જોઈએ. આવા પંચમકાળની વાસના તને નથી અડી અને તને આત્માનું દર્શન અને જ્ઞાન છે તો એના ગુણોની પર્યાયની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ. આહાહા..! જેથી દેહને છોડે આરાધક થઈને દેહ છૂટે તે અલ્પકાળમાં બોધિને પામશે. રાતે કીધું હતું ને. અલ્પકાળમાં એ ચારિત્રને પણ પામશે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘બલ કો ન છિપાકર તથા અપને વીર્ય અર્થાત્ શક્તિ સે વર્ધમાન હોતે હુએ પ્રવર્તતે હૈં, વે અલ્પકાલ મેં હી કેવલજ્ઞાની હોકર મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતે હૈં.’ આહાહા..! પોતાની દશા પણ સાથે વણવિ છે ને. ..માં વૃદ્ધિ કરતાં કરતાં પંચમકાળમાં અમે છીએ, કેવળજ્ઞાન અત્યારે નથી. સમજાય છે? આહાહા..! જરી ચારિત્રની ઉગ્રતા કેવળજ્ઞાન માટે જોઈએ એ ચારિત્ર એવું નથી. એ જ કહે છે. આહાહા..! એને વર્ધમાન કરતાં કરતાં આરાધક થા કે જેથી તને ત્રણની ભવિષ્યમાં પૂર્ણ પ્રાપ્તિ થઈને કેવળજ્ઞાન થશે. અહીં તો અંદરની વાતું છે ભાઈ! આહાહા..!

હવે અંદરમાં રસ જામ્યો છે એને વધારે જમાવ. એમ કહે છે. આહાહા..! પરથી ઉદાસ... ઉદાસ.. થઈ જા. ત્યારે લેવું છે કેવળજ્ઞાન, બાપુ! તારે તો મોક્ષ જાવું છે ને. એટલે કે મોક્ષરૂપ પરિણામવું છે ને? આહાહા..! દરેક ગુણના વીર્ય વડે વૃદ્ધિ કર. ત્યારે કહે, એમાં કમબદ્ધ ક્યાં આવ્યું પાછું? એ જ કમબદ્ધ આવ્યું ભગવાન! એ વીર્યની વૃદ્ધિ કરી ને વધે એ એના કમમાં એ આવે છે. આહાહા..! આવો માર્ગ છે, ભાઈ! આહાહા..! અરેરે..! તારા મરણમાં બાપુ! તારી મા અને તારી વહુ રોયા છે એના બિંદુઓના મેરુઓના ઢગલા થાય. આહાહા..! તારે શું કરવું? તારા મરણના કાળે તારી સગવડતાનો અભાવ એને દેખાતા તારી મા અને તારી પત્ની રોયા એના આંસુ સમુદ્ર, સ્વયંભુરમણસમુદ્ર ભરાય અનંતા એટલા આંસુ પાડ્યા ભાઈ! તને ખબર નથી. હવે રાજી થઈને આત્મામાં આવને હવે. આહાહા..! અને એની વૃદ્ધિ કરીને પૂર્ણતાને પ્રાપ્ત થાને પ્રભુ! એમ કહે છે. પોતાની વાત નાખતાં બીજાને પણ આમ કરવું, એમ થાય બતાવે છે. આહાહા..! માર્ગ તો આ, બીજો શું હોય? અહીંયાં કાંઈ પુણ્ય બાંધશે તો સ્વર્ગ મળશે, આ મળશે, એ વાત ક્યાં છે? અહીં તો અપૂર્ણતા છે એને પૂર્ણતા કરવી એમ વાત છે. ભલે એને ખબર છે કે હજી એ અપૂર્ણ છે. પુણ્ય થશે તો સ્વર્ગમાં જવાશે. પણ અમારે વધારવાની તો આ દશા છે. આહાહા..! પુણ્ય વધારવું છે, મોટા સ્વર્ગમાં જાવું છે ત્યાંથી મરીને મોટા રાજકુળે અવતરવું છે -એ ભાવના જ્ઞાનીને નથી. આહાહા..! આવી જાય વચમાં એ. સમજાણું કાંઈ?

અહીં તો ‘સમ્મત્તનાગણદંસગબલવીરિયવહ્નમાણ’ બસ, આહાહા..! શુભભાવ વધારજે એમ નથી આમાં. શુદ્ધતા વધારજે, ભાઈ! પુણ્ય શુભભાવ વિશેષ તો અપરાધ છે. અપરાધને વધારવો છે તારે? આહાહા..! નિરપરાધી દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની દશાને વર્ધમાન કર, પ્રભુ! આહાહા..! તું ક્યાનો જનારો? તું તો સિદ્ધનો પાડોશી સિદ્ધમાં જનારો. હવે નરક ને નિગોદ તારે ન હોય. આહાહા..! આવું

જેને આત્મદર્શન અને શ્રદ્ધા, જ્ઞાન થયું એની હવે તું વૃદ્ધિ કર. ચારિત્ર ન હોય તો ચારિત્ર(કર) અને ચારિત્ર હોય તો નબળાઈ હોય એની વૃદ્ધિ કર. એમ કહે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- દો શબ્દ આયે તો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રકે નહીં આયે?

ઉત્તર :- દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને બળ બધામાં વીર્ય ફોરાવ્યું છે. બધામાં શક્તિ ફોરે છે. બળમાં પણ શક્તિ વિશેષ ફોરે છે. વર્ધમાન કરે બધામાં, એમ. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, વીર્ય, બળ... એવી વાત છે. આહાહા..! હીણી ન રહેવા દે એમ કહે છે. બધી શક્તિઓને વધાર પર્પાયમાં. આહાહા..! આ તો ભાઈ જેને અંતરમાં લાગી છે એને લાગે એવી છે. આહાહા..! શ્રીમદ્ કાંઈક કહે છે ને નહિ? 'જેને લાગી તેને લાગી...' .. પોકાર આવે છે. .. વેદના એમ આવે છે. શ્રીમદ્માં પણ ઘણા .. તો એવા... સ્પષ્ટ બે ન થયું એટલે ગોટો ઉઠાવ્યો મોટો. .. આમ ખરી ગયા. આહાહા..!

'યથાર્થ જિનમાર્ગ કે શ્રદ્ધાનરૂપ સમ્યક્ત્વસહિત જ્ઞાન-દર્શન કે અપને પરાક્રમ-બલ કો ન છિપાકર તથા અપને વીર્ય શક્તિ સે વર્ધમાન હોતે હુએ પ્રવર્તતે હૈં,...' આહાહા..! વર્તમાન ચાલતી દશાને વર્ધમાન કરે છે એમ કહે છે. ઓછી તો નહિ, પણ તેમાં એટલો છે એમાં પણ નહિ.

મુમુક્ષુ :- એથી આગળ જા.

ઉત્તર :- આગળ વધ. વધ ભાઈ! આવા તારા કાળ છે ને, નાથ! આહાહા..! તને તો મોક્ષમાં તારે જાવું છે ને? એટલે કે પૂર્ણદશાને પ્રાપ્ત કરવી છે ને, એમ. જાવું છે એટલે શું કૂદવું છે ત્યાં? તારે પૂર્ણદશામાં જાવું છે ને? તો આવી દશાને વધાર હવે. ભગવાનજીભાઈ! આવી વાતું છે. આહાહા..! શું શબ્દમાં ભાવ છે ને પાછો! ભગવાન આચાર્ય કુંદકુંદાચાર્યનો ભાવ આ છે. આહાહા..! તને દર્શન અને જ્ઞાન થયું, ચારિત્ર થયું. મુનિ છે ને પોતે? હવે તું એમાંથી વૃદ્ધિ કર. પંચમકાળ, કળિકાળના પાપ મિથ્યાત્વના. એકલું મિથ્યાત્વ... મિથ્યાત્વ... ડહોળાય છે ચારેકોર. એમાં અસર થવા ન દીધી, વાસનામાંથી ખસી ગયો. હવે તો આમાં વધાર. સમજાણું કાંઈ? 'મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતે હૈં.' દેખો!

'અબ કહતે હૈં કિ સમ્યક્ત્વરૂપી જલ કા પ્રવાહ આત્મા કો કર્મરજ નહીં લગને દેતા...' આહાહા..!

સમ્મત્તસલિલપવહો ણિચ્ચં હિયણ પવટ્ટણ જસ્સા

કમ્મં વાલુયવરણં બન્ધુચ્ચિય ણાસણ તસ્સા||૭||

... 'અર્થ :- જિસ પુરુષકે હૃદય મેં સમ્યક્ત્વરૂપી જલ કા પ્રવાહ નિરંતર પ્રવર્તમાન હૈં,...' આહાહા..! પૂર્ણાનંદનો નાથ પરમાત્મા પોતે એના જેને દર્શન થયા છે, એની જેને પ્રતીત થઈ છે, જેને પરમાત્મા પોતે સ્વરૂપે પોતે છે એના ભેટા થયા છે શ્રદ્ધામાં. એવા સમકિતી પુરુષ... સમકિતરૂપી જળનો પ્રવાહ, એ પ્રવાહ જ્યાં પાણીનો હોય ત્યાં રજ ન રહી શકે. આહાહા..! એ 'નિરંતર પ્રવર્તમાન હૈં,...' સમ્યક્દર્શનની પરિણાતિનો પ્રવાહ નિરંતર છે. આહાહા..! એ સમ્યક્દર્શનનું

કામ દર્શન કરે છે. નિરંતર પરિણતિ એની વર્તે છે એમ કહે છે. આહાહા..!

‘ઉસકે કર્મરૂપી રજ-ધૂલ કા આવરણ નહીં લગતા...’ એને કર્મરૂપી રજ લાગતી નથી. સમજાણું કાંઈ? ‘પૂર્વકાલ મેં જો કર્મબંધ હુઆ હો વહ ભી નાશ કો પ્રાપ્ત હોતા હૈ.’ ‘બદ્ધમપિ નશ્યતિ તસ્ય’ નવા રજકણ આવતા નથી, જૂના રજકણ ઉદય આવીને ખરી જાય છે. કેમકે ભગવાન આત્મામાં આત્માનો વાસ છે. આહાહા..! પછી એનો કોઈ એવો અર્થ લઈ લે કે સમકિતનો એકલો પ્રવાહ છે ત્યાં બિલકુલ કર્મ આવતું જ નથી. –એ અહીં અપેક્ષા નથી. અને એને કાંઈ બંધ જ નથી એમ લઈ લ્યે તો અહીંયા એ અપેક્ષા નથી. અહીંયા તો સમ્યજ્ઞર્શનસહિત જ્ઞાન અને શાંતિ સાથે વર્તે છે. એવો સમકિતનો પ્રવાહ વહે છે. જ્ઞાન અને શાંતિનો. એને કર્મરજ લાગતી નથી. અને પૂર્વની હોય એ ખરી જાય છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? અથવા એ સમ્યજ્ઞર્શનનો પ્રવાહ જેટલો છે એના કારણે જે મિથ્યાત્વ આદિના ભાવ હતા એ ભાવ નથી એને. એનું કર્મ એને નથી લાગતું અને પૂર્વનું કોઈ પડ્યું હોય તો એને ઉદય આવીને ખરી જાય છે મિથ્યાત્વ આદિનો ઉદય, અનંતાનુબંધીનો ઉદય. આહાહા..! આવી ધર્મકથા કેવી આ તે! એય..! હિંમતભાઈ! ... આવી કેવી! દયા પાળવી, વ્રત પાળવા, પૂજા કરવી, દાન કરવા, ભક્તિ કરવી. આહાહા..! બાપુ! કોને કહેવા ભાઈ!

શ્રીમદ્ કહે છે ને. હે ભગવાન! આપે કહેલી દયા હું સમજ્યો નથી, એમ કહ્યું છે ભાઈ! હોં! ભાળી નથી એમ નહિ. છે? ક્ષમાપનામાં છે. ઓળખ્યા નથી. એ શબ્દનું વજન છે. ભાળ્યા નથી જુદું, પણ ઓળખ્યા નથી. આપ કોને દયા કહો છો?

મુમુક્ષુ :- દયા, શાંતિ, ક્ષમા અને પવિત્ર મેં ઓળખ્યા નથી...

ઉત્તર :- હા એ ઓળખ્યા નથી. એમ કહ્યું છે. એ કાળમાં એવો પુરુષ બીજો કોઈ નહોતો. એવું એણે રામબાણ માર્યા છે. પણ આ બહારનું જરી ઓલું રહી ગયું હતું એ લોકો સમજી શક્યા નહિ. એવો પ્રસંગ ન રહ્યો સ્પષ્ટ કરવાનો. અહીં તો ભાઈ બધું સ્પષ્ટ કરવાની વાત છે. થોડી પણ વાત... પરની વાસના પાલવે એમ નથી અંદર.

અહીં તો કહે છે કે જેને સમકિતરૂપી જળનો પ્રવાહ નિરંતર પ્રવર્તે છે. આહાહા..! ધારાવાહી સમ્યજ્ઞર્શન વહે છે એમ કહે છે. એને ‘કર્મરૂપી રજ-ધૂલ કા આવરણ નહીં લગતા તથા પૂર્વકાલ મેં જો કર્મબંધ હુઆ હો વહ ભી નાશ કો પ્રાપ્ત હોતા હૈ.’ એ શું સિદ્ધ કર્યું? કે સમ્યજ્ઞર્શન આત્માનો અનુભવ હોવા છતાં હજી પૂર્વના કર્મ પડ્યા છે. સમજાય છે કાંઈ? કર્મ નથી જ, ખસીને પૂર્ણ થઈ ગયો શુદ્ધ, એમ નથી. હજી એને ખબર નથી. જે એમ માને છે કે સમકિત થયું તો થઈ રહ્યું, હવે પૂર્ણ આપણે કાંઈ છે નહિ. આપણને રાગ પણ નથી અને દ્વેષ પણ નથી—એ તો મિથ્યાત્વભાવ છે.

અહીંયા તો સમકિત પૂરતી જે દશા નિર્મળ થઈ અને એને લઈને જે નવા આવરણ આવતા મિથ્યાત્વને લઈને એ રજ નથી એને. અને એ પ્રકારના પૂર્વનું બંધન હોય એને મિથ્યાત્વ અનંતાનુબંધીનું,

એ ખરી જાય છે. સમજાણું કાંઈ? ભાષા તો એમ જ આવે ને. આવે છે ને. સમકિતનું ધ્યાન કરે છે. નથી ગાથા આવતી? આવે છે ને. આઠેય કર્મનો નાશ કરે છે. પણ એનો અર્થ આ સમકિત એટલે આખો સ્વભાવ પૂર્ણ. આહાહા..! છે ગાથા આવે છે. મિથ્યાત્વની બેય ગાથા આવે છે. મિથ્યાત્વનું ધ્યાન કરતા અનંત સંસારમાં રખડવાનું છે. આઠ કર્મનો નાશ થઈ જાય છે. ઓહોહો..! દિગંબર સંતોની વાણી ઘા મારે અંદરમાં.

એ અહીં કહે છે કે આવું જે સ્વરૂપ શુદ્ધ પૂર્ણ પ્રભુ, એનું જેને ભાન થયું, સમ્યક્ થયું એને પણ હવે પૂર્વના કર્મ બાકી પડ્યા છે હજી. કેવળજ્ઞાન થયું નથી ને આ શું થયું? સંસારમાં ચોથે ગુણસ્થાને.. અરે.. મુનિ હોય સાચા. એને હજી કર્મ પડ્યું છે ને પૂરું? અજ્ઞાનભાવે બંધાયેલું કાંઈ ખરી નથી ગયું. આહાહા..! હવે આ પાછી કબુલાત કરવી કે પૂર્વ બાંધેલું કર્મ જે છે એ નવા આવરણમાં આવતું નથી ધર્મની પયયિને લઈને. પૂર્વના એ ખરી જાય છે. એથી એને લેપ લાગતો નથી એમ કહે છે. સમજાણું?

‘ભાવાર્થ :- સમ્યક્ત્વસહિત પુરુષકો (નિરંતર જ્ઞાનચેતના કે સ્વામિત્વરૂપ પરિણામન હૈ ઈસલિયે)...’ જૂનામાં છે એ? નહિ હોય. જૂનું છે જૂનું. ‘રાગાદિક ભાવોં કા સ્વામિત્વપના નહીં હોતા,...’ બસ એટલું. એ કોંસમાં નાખ્યું છે ખરું. ‘સમ્યક્ત્વસહિત પુરુષકો (નિરંતર જ્ઞાનચેતના કે સ્વામિત્વરૂપ પરિણામન હૈ ઈસલિયે)...’ એનો અર્થ એ કે આત્મા જ્ઞાન અને આનંદસ્વરૂપ છે એનું જ ધર્મને સ્વામીપણું છે. ધર્મને રાગ હોવા છતાં એનું ઘણીપતું નથી. સ્વભાવ અની દષ્ટિની અપેક્ષાએ. સમજાણું કાંઈ? ઘણીપતું નથી એટલે એને એ બંધન નથી એમ અહીંયાં સિદ્ધ કરવું છે. બંધ કરતો નથી એમ કહીને, બંધનો નાશ કરે છે.

‘કર્મ કે ઉદય સે રાગાદિક ભાવોં કા સ્વામિત્વપના નહીં હોતા,...’ કર્મના નિમિત્તે ... દષ્ટિ સ્વભાવ ઉપર હોવાથી કર્મના નિમિત્તે રાગ-દ્વેષાદિ થાય છે સમકિત દષ્ટિને, ધર્મી જીવને. એને ‘સ્વામિત્વ નહીં હોતા,...’ રાગનું ઘણીપતું નામ પોતામાં એ ખતવતો નથી એમ. રાગને સ્વભાવમાં મેળવતો નથી. સમજાણું કાંઈ? ‘ઈસલિયે કષાયોં કી તીવ્ર કલુષતા સે રહિત પરિણામ ઉચ્છવલ હોતે હૈં;...’ કષાયોની મલિનતા રહિત પરિણામ ઉચ્છવળ હોય છે. ‘ઉસે જલકી ઉપમા હૈ.’ લ્યો!

‘જૈસે - જહાં નિરંતર જલ કા પ્રવાહ બહતા હૈ, વહાં બાલૂ-રેત-રજ નહીં લગતી;...’ બાલૂ-રેત. ‘વૈસે હી સમ્યક્ત્વી જીવ કર્મ કે ઉદય કો ભોગતા હુઆ ભી કર્મ સે લિપ્ત નહીં હોતા...’ એ પ્રકારનું બંધન હોય મિથ્યાત્વ આદિનું. બાકી ભોગવે છે એનો જે રાગ છે એટલું તો બંધન છે. આ અપેક્ષાએ. દર્શનની અપેક્ષાએ. જ્ઞાનીને ભોગ નિર્જરાનો હેતુ એની ટીકા કરી લ્યો. એકકોર કહે લોકો કે જ્ઞાની કો ભોગ નિર્જરા હેતુ હોય છે અને એકકોર શુભભાવ બંધનું કારણ છે? કોણ કહે છે? સાંભળ! ટીકા કરી છે. જ્ઞાનીને ભોગ નિર્જરાનું હેતુ છે? એ તો દષ્ટિની અપેક્ષાએ વાત કરી છે.

દષ્ટિના સ્વભાવનું જોર છે એટલું એને એવી જાતનું બંધન નથી એટલે અબંધ કહેવામાં આવ્યો છે.

એનો ભોગ બંધ ન હોય તો પછી ભોગ છોડવાનું રહ્યું નહિ એને. વધારે. અરેરે..! એ અમારે હોનહારમાં નાખ્યું છે. હોનહારમાં કરીને આ લોકો જ્ઞાનીનો ભોગ નિર્જરનો હેતુ. કહે છે. ભારે ભાઈ! જીવને શલ્ય એ છે. આહાહા..!

‘જૈસે - જહાં નિરંતર જલ કા પ્રવાહ બહતા હૈ,...’ ત્યાં નહિ. એમ ‘ભોગતા હુઆ ભી કર્મ સે લિપ્ત નહીં હોતા તથા બાહ્ય વ્યવહારકી અપેક્ષા સે ઐસા ભી તાત્પર્ય જાનના ચાહિયે કિ જિસકે હૃદય મેં નિરંતર સમકિતરૂપી જલ કા પ્રવાહ બહતા હૈ, વહ સમ્યક્ત્વી પુરુષ ઈસ કલિકાલ સંબંધી વાસના કુદેવ-કુશાસ્ત્ર-કુગુરુ...’ એ સમકિતી જીવ, વર્તમાનમાં કુદેવ-કુગુરુ-કુશાસ્ત્ર ઘણા છે. એને એ નમસ્કાર-વંદન કરે નહિ. પંચમ કાળમાં. કુદેવ પણ જેને દેવ-ગુરુની ખબર નથી દેવ કેવા હોય સર્વજ્ઞ. કુશાસ્ત્ર, જે શાસ્ત્ર કલ્પિત વાતું કરે એ બધા કુશાસ્ત્ર. અને કુગુરુ. એને નમસ્કાર-વંદન આદિ ધર્મી જીવ કરે નહિ. એ કળિકલુષના પાપની રજ લાગવા દેતો નથી.

‘અતિચારરૂપ રજ ભી નહીં લગાતા તથા ઉસકે મિથ્યાત્વ સંબંધી પ્રકૃતિયોં કા આગામી બંધ ભી નહીં હોતા.’ જોયું! મિથ્યાત્વસંબંધી. એ સંબંધીનો બંધ એને નથી.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૭, બુધવાર તા. ૦૩-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૮, પ્રવચન - ૧૭

આ અષ્ટપાહુડ. એમાં દર્શનપાહુડ પહેલું. ‘અબ કહતે હૈં કિ જો દર્શનભ્રષ્ટ હૈં...’ ઉપોદઘાત છે ને ઉપર? ‘જ્ઞાનચારિત્ર સે ભ્રષ્ટ હૈં, વે સ્વયં તો ભ્રષ્ટ હૈં હી, પરંતુ દૂસરોં કો ભી ભ્રષ્ટ કરતે હૈં, યહ અનર્થ હૈં...’ પહેલી તો એ વાત છે આ જૈન અષ્ટપાહુડમાં, દર્શનપાહુડ. એટલે તો આત્મા સમ્યક્દર્શન સહિત આત્મા શુદ્ધ અખંડ અભેદ, એની અનુભૂતિ સહિત પ્રતીતિ અને એનું સ્વરૂપનું ચારિત્ર આચરણ એટલે દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર ત્રણ અને ભૂમિકાને યોગ્ય એને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ, પંચ મહાવ્રત, અચેલ આદિ, અઠ્યાવીશ મૂળગુણનો વિકલ્પ રાગ અને નગ્નપણું એ ત્રણ થઈને જૈનદર્શન કહેવાય છે. ભગવાનનો અભિપ્રાય આ છે. સમ્યક્દર્શન આત્માનું અને એનું જ્ઞાન એનું ચારિત્ર અને એની સાથે અઠ્યાવીશ મૂળગુણ વ્યવહારે જે વીતરાગે કહ્યા એવો એને વિકલ્પ હોય અને શરીરની નગ્નદશા (હોય) એને જૈનદર્શન કહે છે. સોમચંદભાઈ!

મુમુક્ષુ :- એને .. જીવને?

ઉત્તર :- એ જીવ, એ જીવની દશાને, એ જીવ એની દશા અને રાગ ને નગ્નપાણું, એને જૈનદર્શન કહે છે. એને જૈનમત કહે છે. મણિભાઈ!

જેને મોક્ષમાર્ગ સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણે જેને પ્રગટયા છે અને જેને અઠ્યાવીશ મૂળગુણનો, પાંચ મહાવ્રતાદિનો વિકલ્પ છે એ ભૂમિકાને યોગ્ય અને નગ્નમુદ્રા એ ધર્મની મૂર્તિ છે અને એ જૈનદર્શન છે અને એ જૈનનો મત છે. મૂળજીભાઈ!

મુમુક્ષુ :- મત એટલે?

ઉત્તર :- અભિપ્રાય. વીતરાગનો અભિપ્રાય આ ત્રણ વસ્તુ થઈને જૈનદર્શન છે. સમજાય છે કાંઈ? કેમકે મૂળ તો આવું જે સ્વરૂપ અનાદિનું હતું એમાં દુકાળમાં ભ્રષ્ટ થયા, એની સામે આ વાત છે. બાબુભાઈ! આહાહા..!

જેને આત્મા અખંડ પૂર્ણાનંદ પ્રભુ, જે સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે કહ્યો એવો આત્મા. અન્યમતિએ કહ્યો એ આત્મા એવો નહિ. એવો જે આત્મા અંદરમાં સ્વસન્મુખમાં થઈને નિર્વિકલ્પ સમ્યક્દર્શનની દશા અને એ આત્મા આવો તેનું જ્ઞાન અને એ આત્મામાં રમણતાની વીતરાગ ચારિત્રદશા એ જૈનદર્શન અથવા એ નિશ્ચયમોક્ષમાર્ગ અથવા એ જિનમત, એને જૈનમત કહીએ. એની સાથે વ્યવહાર, એને અઠ્યાવીશ મૂળગુણાદિ હોય એવો પણ વ્યવહાર હોય અને જેની નગ્નદશા હોય. અભ્યંતર ત્યાગ, બાહ્ય ત્યાગ અને અશુભનો ત્યાગ અને નગ્નદશા આને અહીંયાં જૈનદર્શન કહે છે. મણિભાઈ! એકલા સમકિતને નહિ, અહીં તો જૈનદર્શન એટલે આ. એની શ્રદ્ધાથી જે ભ્રષ્ટ થયા, આવો જે માર્ગ અનાદિનો સનાતન સત્ય એનાથી ભ્રષ્ટ થયા અને વસ્ત્રાદિ રાખીને મુનિપણું મનાવવા લાગ્યા એ દર્શનથી ભ્રષ્ટ, જ્ઞાનથી ભ્રષ્ટ, ચારિત્રથી ભ્રષ્ટ, બધાથી ભ્રષ્ટ લ્યો! નવનીતભાઈ! આવું છે. આ જરી આકરું લાગે માણસને.

એ કહે છે.

जे दंसणेसु भट्टा णाणे भट्टा चरित्तभट्टा य।

एदे भट्ट वि भट्टा सेसं पि जणं विणासंति।।८।।

‘અર્થ :- જો પુરુષદર્શનમેં ભ્રષ્ટ હેં...’ એમાં બે અર્થ. આવું જે જૈનમત અનાદિનો મોક્ષનો માર્ગ અને વ્યવહાર ને નિમિત્ત આવું હોય એવા માર્ગથી જે ભ્રષ્ટ થયા અને અંદરના સ્વભાવને આશ્રયે સમ્યક્દર્શન, એનાથી જે ભ્રષ્ટ છે એ ભ્રષ્ટ છે. સમજાણું કાંઈ? ‘તથા જ્ઞાન-ચારિત્રમેં ભી ભ્રષ્ટ હેં, વે પુરુષ ભ્રષ્ટોં મે ભી વિશેષ ભ્રષ્ટ હેં.’ અર્થમાં થોડું લેશે. કે જે આવું જૈનદર્શન છે એનાથી તો ભ્રષ્ટ શ્રદ્ધામાં થયા, પણ પોતાના માનેલા શાસ્ત્ર પ્રમાણે જ્ઞાન અને ચારિત્ર નથી એનું માનેલું. ભાઈ! અર્થમાં એ લખ્યું છે. અર્થમાં છે ને?

‘સત્યાર્થ શ્રદ્ધાન, જ્ઞાન, ચારિત્ર તો દૂર હી રહા, જો અપને મત કી શ્રદ્ધા, જ્ઞાન... ’

સામાન્ય વાત છે ને એટલે એમાંથી કાઢ્યું છે. એમના મત પ્રમાણે જે ચારિત્ર એનું કહેવાય, એથી પણ જે ભ્રષ્ટ છે. ઠેકાણું નહોતું એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય થયા એ પહેલાં શ્વેતાંબર મત નીકળી ગયેલો હતો. એની સામે આ વાત છે.

મુમુક્ષુ :- એની ચોખવટ છે.

ઉત્તર :- એની ચોખવટ છે. એ વીતરાગનો માર્ગ સનાતન મોક્ષનો માર્ગ અનાદિ, જૈનદર્શન અનાદિ કહો, કે દિગંબર દર્શન કહો કે મોક્ષમાર્ગ કહો, નિશ્ચય અને વ્યવહાર અને નિમિત્તપણું નગ્નનું કહો એ જૈનદર્શનની રીત છે. સોમચંદભાઈ! એને જૈનદર્શન કહ્યું છે. એકલા સમકિતસહિતને નહિ.

મુમુક્ષુ :- દર્શન, ગુણ...

ઉત્તર :- બેયથી. અંતરમાં પણ સમ્યજ્ઞદર્શન, જ્ઞાન સહિત વીતરાગતા પ્રગટી છે અને બાહ્યમાં એના અઠ્યાવીશ મૂળગુણ અને નગ્નદશા એવું જેનું આચરણ વ્યવહારે છે. એવો સનાતન જૈનદર્શન એટલે કે વસ્તુનું દર્શન એટલે કે પદાર્થની મર્યાદાની દશા આ હતી. એમાંથી જે ભ્રષ્ટ થયા અને પોતાની કલ્પનાએ પંથ ચલાવ્યો એ જૈનદર્શનથી ભ્રષ્ટ છે. આહાહા..! આકરું માણસને. એકતા બધાની રાખો. પણ એકતા શી રીતે કરવી?

મુમુક્ષુ :- અન્યમતિ ક્યાં, જૈનોમાંથી પણ ભ્રષ્ટ છે.

ઉત્તર:- આ તો જૈનમાંથી ભ્રષ્ટ છે. અન્યની તો વાત પણ ક્યાં છે અહીં તો? આહાહા..! આ તો સનાતન સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એણે કહેલો જે સંતનો, મોક્ષનો માર્ગ, એનામાં રહેલો વ્યવહારનો વિકલ્પ અને એનામાં અજીવની નગ્નદશાનું નિમિત્ત એ આવું જૈનદર્શન હોય. એ ધર્મની મૂર્તિ, એ ધર્મની મૂર્તિ, એ જૈનદર્શનની મૂર્તિ. આહાહા..! એ જૈનદર્શનની આવી પ્રણાલિકા અનાદિની હતી એમાંથી જે ભ્રષ્ટ થઈ પોતાની કલ્પનાએ વસ્ત્ર, પાત્ર સહિત સાધુપણું માન્યું, મનાવ્યું. પોતાની માન્યતાએ આત્માના શ્રદ્ધા વિના વ્યવહારુ શ્રદ્ધાને સમ્યક્ મનાવ્યું, વ્યવહારુ દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રને. એ બધા સત્યધર્મથી ભ્રષ્ટ છે. આહાહા..! આવો માર્ગ અનાદિનો છે.

એ અહીંયાં કહે છે, જે આવા જૈનદર્શન અને સમ્યજ્ઞદર્શનથી ભ્રષ્ટ છે એ તો જ્ઞાન અને ચારિત્રથી પણ ભ્રષ્ટ છે. કેમકે એ શાસ્ત્રની વાતું. માથે આવી ગઈ છે વાત. શાસ્ત્રની વાતું ભણેલા હોય, વાત તો કરે, નવ તત્ત્વો આમ છે ને તેમ છે. પણ એ જ્ઞાન એનું સાચું જૈનદર્શનનું સ્વરૂપ આ હતું. એમાંથી ભ્રષ્ટ થયા એનું જ્ઞાન પણ ખોટું બધું. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- બધું જ્ઞાન ખોટું?

ઉત્તર :- બધું ખોટું. એકે એકનું.

મુમુક્ષુ :- અચ્ચાર અંગ અને નવ પૂર્વ.

ઉત્તર :- અચ્ચાર અંગ અને નવ પૂર્વનું ભણતર ખોટું.

મુમુક્ષુ :- એ તો..

ઉત્તર :- એ તો એ વખતે હતું ક્યાં? એ વખતે હતું ક્યાં? આ તો ગૃહીત મિથ્યાત્વની વાત છે. એની પાસે તો હતું જ ક્યાં ત્યારે કુંદકુંદાચાર્ય વખતે? આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્ય પહેલાં સો વર્ષે આ મત બે ભેદ પડી ગયા. સનાતન જૈનદર્શન, સર્વજ્ઞ વીતરાગ પરમાત્માએ પ્રવાહરૂપે જે કહ્યો હતો એ માર્ગથી ત્યાં બાર વર્ષમાં દુકાળમાં ભ્રષ્ટ થયા. ભગવાન પોકારે છે કુંદકુંદાચાર્ય. ભાઈ! આવો માર્ગ તો વીતરાગનો છે અને એને અમે જૈનદર્શન કહીએ છીએ, એને અમે ધર્મની મૂર્તિ કહીએ. આહાહા..! એકલી નગ્નદશા અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ એમ નહિ. તેમ એકલો નિશ્ચય અને આવો વ્યવહાર ન હોય એમ પણ નહિ. આહાહા..! આને અહીં જૈનદર્શન... આ દર્શનપાહુડ એ છે. દર્શનપાહુડ એટલે કે આ દર્શન. પછી એના પેટામાં સમ્યજ્ઞદર્શન, એના પેટામાં આવે છે. આવું જૈનદર્શન છે. અનાદિનું સનાતન વસ્તુનું સ્વરૂપ, એવી જેને શ્રદ્ધાસહિત સ્વનો આશ્રય લઈને જેને સમ્યજ્ઞદર્શન થયું છે એ સમ્યજ્ઞદર્શિ છે. ભલે એને જ્ઞાન વિશેષ ન હો, ચારિત્ર ન હો, તોપણ એ દર્શનથી ભ્રષ્ટ નથી. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! આવો માર્ગ વીતરાગનો. જૈન દિગંબરમાં જન્મ્યા એને પણ ખબર નહિ. આહાહા..!

અહીં તો સનાતન અનંત કેવળીઓ મહાવિદેહમાં કે અહીંયા ભરત, ઐરાવતમાં અનંતા કેવળીઓ આવું જૈનદર્શનનું, જૈનમતનું... પહેલી ગાથામાં એ હતું ને. ‘દંસણમગ્ગ’ પહેલી ગાથામાં. દર્શનનો માર્ગ. દર્શનનો માર્ગ આ. સમકિત માર્ગ એમ નહિ ત્યાં. પહેલી ગાથામાં. છે પહેલી ગાથા જુઓ. પહેલી ગાથા છે ને. ‘દંસણમગ્ગ’ છે ને? ઓહોહો..! ‘દંસણમગ્ગ વોચ્છામિ’ ત્રીજું પદ છે. એ દર્શનમાર્ગની વાત છે. એકલા સમકિતની નહિ. દર્શનનો માર્ગ એને કહેશું. જૈનદર્શનનો અભિપ્રાય અને મત જે છે તે અમે કહેશું. સમજાણું કાંઈ? બીજીમાં એ લીધું ‘દંસણમૂલો ધમ્મો’ ધર્મનું મૂળ દર્શન છે. આવું દર્શન નિશ્ચય અને વ્યવહારવાળું તે ધર્મનું મૂળ છે. એવી જેને શ્રદ્ધા હોય અને એ શ્રદ્ધા હોવા છતાં વિશેષ જ્ઞાન ન હોય, ચારિત્ર ન હોય તોપણ એ દર્શન દર્શિ છે, સમ્યજ્ઞદર્શિ છે. એ ધર્મને પંથે છે. સમજાણું કાંઈ? તો આવા ધર્મથી બાહ્યથી પણ જે ભ્રષ્ટ થયા અને એવા મતને ન કબુલતા પોતાના મતની વાતું ચલાવી, એ બધા જૈનદર્શનથી વિરુદ્ધ છે. સોમચંદભાઈ! આવો માર્ગ છે. આહાહા..!

એ અહીં કહે છે જુઓ. ‘કઈ તો દર્શન સહિત હૈં.’ છે? બીજી લીટી. સમ્યજ્ઞદર્શનસહિત છે. આવો જૈનમત છે એવી શ્રદ્ધા છે. અને આત્માને આશ્રયે સમ્યજ્ઞદર્શન થયું છે. એવા દર્શનસહિત છે. ‘કિન્તુ જ્ઞાન-ચારિત્ર ઉનકે નહીં હૈં...’ વિશેષ જ્ઞાન આમ સમજાવવાની શક્તિ એવું નહોતું આવડતું. ક્ષયોપશમ જ્ઞાન વિશેષ ન હોય, પણ એ સમ્યજ્ઞદર્શન સહિત છે. આવો જે જૈનમત અનાદિનો એને માને છે અને એનું જ્ઞાન રાખીને સ્વનો આશ્રય કરીને જે સમ્યજ્ઞદર્શન થયું છે એ જીવ ભલે દર્શન સહિત હોય અને જ્ઞાન સહિત હોય. જ્ઞાન સહિતનો અર્થ? વિશેષ જ્ઞાન ન હોય અને ચારિત્ર પણ ન હોય, તોપણ એ દર્શન સહિત તો છે. બાબુભાઈ! એને એમ કહ્યું છે. આખી શૈલી જુદી.

આમ તો દર્શનપાહુડ એટલે સમકિત પાહુડ, સૂત્ર પાહુડ એટલે જ્ઞાન પાહુડ અને ચારિત્ર એમ લે. પણ આનું કુંદકુંદાર્યનું હૃદય આ છે. ભગવાન કુંદકુંદાર્ય જે ધર્મના સ્તંભ ત્રીજે નંબરે આવ્યા. મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી, મંગલં કુંદકુંદાર્યો. એ પોતે ફરમાવે છે. ઓહો..! આવો જે જૈનનો અભિપ્રાય અને મત હતો કે ચૈતન્ય ભગવાનને આશ્રયે દર્શન, આને આશ્રયે જ્ઞાન અને એને આશ્રયની લીનતા અને અહીંયાં પૂર્ણ વીતરાગ સર્વજ્ઞ નથી તેથી સાધક જીવને.. રમણીકભાઈ! એ અઠ્યાવીશ મૂળગુણ કર્મચેતના છે. એમનો પ્રશ્ન હતો સવારમાં.

જ્ઞાનચેતના છે અને જેટલો રાગ છે એટલી કર્મચેતના છે. અને જેટલો રાગ છે તેટલું કર્મફળચેતના દુઃખનું વેદન પણ છે. સવારનો પ્રશ્ન હતો ભાઈનો. એમ કે જ્ઞાનચેતના અને કર્મચેતના દૃષ્ટિની પ્રધાનતા કયન જ્યાં હોય ત્યાં કર્મ અને કર્મફળ ચેતના ધર્મીને ન હોય એ સ્વભાવની દૃષ્ટિની અપેક્ષાએ કયન છે અને એના જ્ઞાનનો પર્યાય જોતા, પર્યાયનયથી જોતાં મુનિને છઠ્ઠે ગુણસ્થાને પણ પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ છે એટલી કર્મચેતના છે. અને એને દુઃખ વેદે છે એટલે એ કર્મફળચેતના છે. આહાહા..! એ કર્મચેતના અને કર્મફળચેતનાના પણ બે પ્રકાર. એક તો આનંદમૂર્તિ પરમાત્મા પોતે છે એનો જે શુદ્ધ ઉપયોગ થયો એ શુદ્ધ કર્મચેતના. અને એ શુદ્ધ કર્મચેતના છે. શુદ્ધ પરિણામ થયા ને? સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની વીતરાગ પરિણાતિ થયા એ શુદ્ધ કર્મચેતના, શુદ્ધ કર્મચેતના. વીતરાગી પરિણામરૂપી કાર્ય તેમાં ચેત્યો છે. અને તે વખતે આનંદનું વેદન છે એટલું શુદ્ધ કર્મફળચેતના છે. મણિભાઈ!

મુમુક્ષુ :- કાર્ય રીતે કર્મચેતના...

ઉત્તર :- કાર્ય કર્મ છે ને એટલો રાગ છે ને. કાર્ય છે ને. અને આ પણ કાર્ય છે ને શુદ્ધ? આ તો વીતરાગ માર્ગ બાપા! આ તે કાંઈ સાધારણની વાત નથી આ. દિગંબર દર્શન એ કોઈ કલ્પિત નથી, એ કોઈ પક્ષ નથી. વસ્તુની સ્થિતિ આ છે. સમજાય છે કાંઈ? વસ્તુની જાત જ આવી છે. એને અહીંયા દિગંબર દર્શન કહે છે. એને અહીંયાં જૈનદર્શન કહે છે. સમજાણું કાંઈ? શું આવ્યું એ?

કે આ આત્મા પોતાની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિનું પરિણામન જે છે એ પરિણામનનું કાર્ય છે. કાર્ય છે માટે એને શુદ્ધ કર્મચેતના કહેવામાં આવે છે અને તે કર્મચેતના કાળે તેને શુદ્ધના આનંદનું વેદન છે. એથી એ શુદ્ધ કાર્યચેતનાનું ફળ શુદ્ધ આનંદનું વેદન પણ એને છે. એ કર્મફળચેતનાવંત છે. હવે એ વખતે જે પંચમહાવ્રતાદિના પરિણામ થાય કે સમકિતીને નીચે રાગાદિ તીવ્રાદિ હોય તો એ એને કર્મચેતના અશુદ્ધ છે. અને જેટલું અશુદ્ધ છે તેટલું એને વેદન છે, દુઃખ છે.

મુમુક્ષુ :- શુભ આવ્યું એટલે...

ઉત્તર :- શુભભાવ એ અશુદ્ધચેતના છે અને એનું ફળ દુઃખ છે. સમજાણું કાંઈ? જેટલો શુભભાવ છે એટલી અશુદ્ધચેતના છે. અશુદ્ધચેતના કર્મચેતના. અને તેટલું એને દુઃખનું વેદન છે.

મુમુક્ષુ :- ..વેદન સાથે છે.

ઉત્તર :- બેય સાથે જ છે. જ્ઞાન બેય જાણે છે. દર્શનની મુખ્યતાથી કથન હોય ત્યારે તો સ્વભાવનું સાધન છે એમ બતાવે છે. ત્યારે તેને કર્મ અને કર્મફળ ચેતના નથી એમ બતાવે છે. પણ પાછું જ્ઞાનનયથી, પર્યાયનયથી બતાવે ત્યારે જેટલે અંશે રાગ અને જેટલે અંશે રાગનું ફળ દુઃખ એનામાં છે. આહાહા..! આવો માર્ગ વીતરાગનો બહુ સૂક્ષ્મ. લોકોને હાથ આવ્યો નથી. બહારમાં ભટક્યા ભટક... આહાહા..! શાંતિભાઈ! આ તો ઓલો તમારો પ્રશ્ન છે એ ઉપરથી બધું ચાલે છે. ઓલા કપિલ.. સાથે ચર્ચા થઈ હશે એમને. એમ કે જ્ઞાનચેતના ન હોય ત્યારે તો વિકલ્પ છે એ બધો કર્મચેતના હોય સમકિતને. ખોટી વાત છે. ધર્મીને જ્ઞાનચેતના ઉપયોગરૂપ હોય, ન હોય જુદી વાત છે. પણ જ્ઞાનનું અંદર વેદન છે એવી જ્ઞાનચેતના તો નિરંતર હોય છે. આહાહા..! ધર્મી લડાઈમાં ઊભો હોય કે વિષયની વાસનાના કાળમાં ઊભો હોય છતાં તેને જ્ઞાનચેતના તો નિરંતર છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- નહિ, નહિ, જુદી વાત છે. ખોટી વાત છે. અહીંયાં ક્યાં ખબર છે? નિર્વિકલ્પદશા વખતે તો ઉપયોગરૂપી જ્ઞાનચેતના છે. અને સવિકલ્પ આવ્યો ત્યારે લબ્ધરૂપ જ્ઞાનચેતના છે. સમજાણું કાંઈ? આવો માર્ગ છે, બાપુ! આહાહા..! દિગંબર સંતોએ તો સત્ય જેવું કેવળીનું કહેલું હતું એ જગતને જાહેર કર્યું છે. દુનિયાને બેસે, ન બેસે સ્વતંત્ર ચીજ છે. આહાહા..! અરે..! આવા મનુષ્યકાળમાં, ભવમાં આવી વાત એને નહિ સવળી બેસે તો બાપુ ક્યાં બેસાડશે? ક્યાં જશે? ક્યા કાળે? ભાઈ! આહાહા..!

એક ડબ્બામાં કાલે જોયું ભાઈ! એક કણી રહી ગઈ હશે પેંડાની એક કણી અંદર. પહેલાની કાંઈક. એમાં બે-ત્રણ ઈયળું પડી ગઈ. ઓહોહો..!

મુમુક્ષુ :- અંદર ખૂણામાં પડી રહી હોય ને.

ઉત્તર :- ખૂણામાં પડી રહી હશે. ખૂણામાં. એમાં પાતળી ઈયળ. હવે ઉપર બધી હતી ઓલી આ ટીકડીયું કહેવાય છે ને? પીપરમેન્ટની. ટીકડી નથી આવતી પીપરમેન્ટની? આટલી આટલી નહિ ઘોળી. એ સો-દોઢસો ટીકડી પડી હતી ઉપર. એ આમ બહાર કાઢી ત્યાં ખૂણામાં એક પાતળી આવડી ઈયળ. પાતળી દોરા જેવી એવી બે-ત્રણ જોઈ. ઓહોહો..! માથે ડબ્બો બંધ. મને થયું, આ ક્યા યોનિમાં ઉપજ્યો જીવ! આહાહા..! એને શ્વાસ લેવાનું શું સ્થાન? કેવી રીતે આ છે? મેં કીધું. ઉપર ડબ્બો આવડો. આ આવે છે ને. આ ડબ્બા. અહીં રાખ્યા હતા ને ડબ્બા જુઓને. મૂક્યા હતા. ત્યાં બે-ત્રણ પડ્યા છે. એમાં ઓલા છોકરા માટે આપી જાય છે ને. અંદર સાફ નહિ થયું ખૂણામાં પડ્યું રહ્યું. એમાં આવડી પાતળી, પાતળી દોરા જેવી લાલ ઈયળ અને ઝીણી બે. આહાહા..! ક્યાંથી આવી? આત્મા ત્યાં આવ્યો. અને એટલી ઈયળમાં પણ એ પૂર્ણાનંદ પ્રભુ વસ્તુ સ્વભાવે તો પૂર્ણ છે હોં. ઓહોહો..! એની પર્યાયમાં આટલી હીણતા! કે ક્યાંક ખૂણામાં આટલી કટકી રહી ગઈ હશે એની ઉપર બીજી ચીજ આવી ગઈ ત્યાં ઊપજી. આહાહા..! જુઓને આ કુદરતી, કોણ ઈશ્વર કોણ કરે અને ક્યાં છે આ?

આહાહા..! આમ જ્યાં લીધું ત્યાં અંદર સળવળી. ભાઈએ કીધું નહિ? સુમતિએ કીધું ને? બીજાએ કીધું. ઈયળ છે કહે છે. ઓહોહો..! ભગવાન! તારી ક્યાં અવસ્થા! ક્યે ઠેકાણે ઊપજ્યો એ? માથે આટલો બોજો. એને નહિ દબાણ હોય આમ. ઓલી બિચારી આટલી આટલી હોય ને એના વચ્ચે પોલ રહી ગયો હોય ત્યાં આગળ એટલો ખુણામાં. આહાહા..! કોના આમાં અભિમાન કરવા અને કોના? આહાહા..! આવી દશાઓમાં અનંતવાર ગયો ભગવાન! આવી સ્થિતિ અનંતવાર ગયો. અને મિથ્યાત્વના ફળ એ છે. મિથ્યાત્વના ફળ આ છે બધા.

એ અહીંયાં પરમાત્મા કુંદકુંદાચાર્ય કહે છે, ભગવાન! જે કોઈ દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે એ તો જ્ઞાન અને ચારિત્ર બેયથી ભ્રષ્ટ છે. પણ કોઈ દર્શનથી ભ્રષ્ટ નથી. સમકિત સહિત છે અને જૈનદર્શનનું આ સ્વરૂપ છે આવો મોક્ષમાર્ગ એને એ માને છે. ભલે એને જ્ઞાન અને ચારિત્ર ન હોય વિશેષ, તો એ દર્શન ભ્રષ્ટ નથી. એ માર્ગમાં છે. આહાહા..! નવરંગભાઈ! ‘આવો માર્ગ વીતરાગનો ભાખ્યો શ્રી વીતરાગ.’ ત્રણ લોકના નાથના મુખેથી આવું નીકળ્યું ભાઈ! આહાહા..! અરે..! એને ખબર પણ ન મળે કે વીતરાગનો માર્ગ શું છે? ખબર વિના એની શ્રદ્ધા ક્યાંથી આવશે? સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ..જુઓ! ત્રણલોકનો નાથ અંદર પરમાત્મસ્વરૂપે શક્તિ. ક્ષેત્ર ભલે નાનું હોય એની સાથે સંબંધ નથી. એનો અંતર ભાવ અનંત આનંદ અને અનંત જ્ઞાનનું સત્ત્વ છે. એ જીવનું એ સત્ત્વનું એ સત્ત્વ છે પૂર્ણ. આહાહા..! એની પર્યાયમાં એટલી હીણતા કે આમ ઈયળ જેવી ઉત્પત્તિમાં યોનિમાં ક્યાં જઈને ઊપજ્યો એ? આહાહા..! એ ઊપજવું ચોર્યાસીનું અનંતવાર મિથ્યાત્વને લઈને થયું છે. શાસ્ત્રના જ્ઞાન પણ કર્યા. વ્રત ને નિયમ ને એવા પાળ્યા કે ચામડા ઉતરડીને ખાર છાંટે તો ક્રોધ ન કરે. એથી શું થયું? એ કાંઈ મૂળ ચીજ નથી. આહાહા..!

એ અહીં કહે છે. પહેલાં તો એ કીધું કે દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે એ તો જ્ઞાન અને ચારિત્ર ત્રણેથી ભ્રષ્ટ છે. હવે ‘કઈ તો દર્શન સહિત હૈં,....’ આવો જૈનદર્શનનો માર્ગ છે એવી શ્રદ્ધા છે એને. અને એ ઉપરાંત સ્વને આશ્રયે સમકિત પ્રગટ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ‘કિંતુ જ્ઞાન-ચારિત્ર ઉનકે નહીં હૈં...’ જ્ઞાન એવું વિશેષ ન હોય કે બધાને સમજાવી શકે, કે વિસ્તાર કરી શકે એવું ન હોય. અંતર આત્માનું દર્શન થયું છે. આહાહા..! અને ચારિત્ર ન હોય. હજી ચારિત્ર વીતરાગતા જે જોઈએ છઠ્ઠાની મુનિને, એવી ન હોય દશા. સ્વરૂપાચરણ હોય. સમજાય છે કાંઈ?

‘તથા કઈ અંતરંગ દર્શન સૈ ભ્રષ્ટ હૈં...’ કેટલાક તો અંતર શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ છે. આવો જૈનમત છે અને આવું સમ્યક્દર્શન આત્માને આશ્રયે થાય એનાથી ભ્રષ્ટ છે. ‘તથાપિ જ્ઞાન-ચારિત્ર કા ભલીભાંતિ પાલન કરતે હૈં...’ શાસ્ત્રનું જ્ઞાન અને વ્રતાદિના નિયમો બરાબર પાળતા હોય. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! એ દર્શનની મહિમા તો જુઓ! એ દર્શન ન હોય, ભ્રષ્ટ થયેલા હોય. જૈનમતમાં રહેલાઓ પણ ભ્રષ્ટ થયા હોય અંદર. એ જ્ઞાન-ચારિત્ર પાળતા હોય, વ્રત ને નિયમ ને શાસ્ત્રનું જ્ઞાન ને, તોપણ

તે ભ્રષ્ટ જ છે. ‘ઔર જો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ઈન તીનોં સે ભ્રષ્ટ હૈં,...’ દર્શનથી ભ્રષ્ટ, જ્ઞાનથી ભ્રષ્ટ, ચારિત્રથી ભ્રષ્ટ. આલાલા..! ‘વે તો અત્યંત ભ્રષ્ટ હૈં;...’ ભારે વાત ભાઈ! આલાલા..!

મુમુક્ષુ :- અમારા માટે શું કરવાનું?

ઉત્તર :- આ ઓળખાણ કરીને શ્રદ્ધા કરવી, એ તમારા માટે એ.

મુમુક્ષુ :- આવી શ્રદ્ધા કરીએ..

ઉત્તર :- એ શ્રદ્ધા નહિ. અંતરની શ્રદ્ધા. આ શું કીધું? કીધું નહિ? ‘અંતરંગ દર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં...’ એમ કહ્યું ને? આલાલા..! મુંઝાવાની વાત નથી આ. આ તો આવો માર્ગ છે. પૂર્ણાનંદ પ્રભુની પર્યાયમાં આવું હોય છે. અશુદ્ધતા અશુદ્ધ રાગ, અશુદ્ધ વેદન એ તો જ્ઞાનીને પણ હોય છે, પણ જ્ઞાનીને આત્માના ભાન સહિત જ્ઞાનચેતનામાં આવું હોય છે, અજ્ઞાનીને એકલી રાગ અને વિકાર, રાગના દુઃખનું ફળનું વેદન છે. એકલું રાગનું કાર્ય અને રાગનું વેદન અજ્ઞાનીને છે. કેવળજ્ઞાનીને એકલું જ્ઞાન અને આનંદનું વેદન છે, અશુદ્ધતાનું કાર્ય અને અશુદ્ધતાનું વેદન કેવળીને નથી. એક થોડું અશુદ્ધ છે એ જુદી વાત છે. જ્ઞાન તો જાણે. હજી કેવળીને પણ અશુદ્ધતા થોડી યોગ કંપનની રહી છે એ જ્ઞાન જાણે ખરું. બીજાની વાત. એ તો કેવળી છે એટલું. બીજાને એટલી અશુદ્ધતા છે. આલાલા..! અને ચૌદમે ગુણસ્થાને પણ હજી અશુદ્ધતાનો અંશ છે તેથી તેને અસિદ્ધ કહ્યા છે. અસિદ્ધ. સંસારી કહ્યા. આલાલા..! એટલો અંશ છે ને અશુદ્ધ? અહીં તો ત્રિકાળ સર્વજ્ઞથી કહેલો માર્ગ છે. એક સમય સમયના પડખાની નાડ પકડી છે. આલાલા..! અરે..! એવી વાતું ક્યાં છે સાંભળવાને? આવો માર્ગ ભગવાનનો. ભગવાનનો એટલે કે તારો. તારો માર્ગ જ આ છે. આલાલા..!

‘વે તો અત્યંત ભ્રષ્ટ હૈં; વે સ્વયં તો ભ્રષ્ટ હૈં હી, પરંતુ શેષ અર્થાત્ અપને અતિરિક્ત અન્ય જનોં કો ભી નષ્ટ/ભ્રષ્ટ કરતે હૈં.’ એવી પ્રરૂપણા કરી, શ્રદ્ધા કરી, બીજા જીવોને ભ્રષ્ટ કરે. ભ્રષ્ટ તો એને લઈને ઓલો થાય છે ને. વ્યવહારથી કહેવાય ને? આલાલા..! પોતાનો વેષ ખોટો, નમ્રપણું ન હોય, સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન ન હોય. અને આ પણ એક માર્ગ છે. પંચમકાળમાં ઉગ્ર ન કરી શકે તો આ પણ એક માર્ગ છે. એમ કરીને પોતે ભ્રષ્ટ અને બીજાને ભ્રષ્ટ કરે. આલાલા..! ‘જનોં કો ભી નષ્ટ કરતે હૈં.’ મોટી વિદ્રતા શિખ્યા હોય, શાસ્ત્ર તો ભાણ્યા હોય. ક્ષયોપશમ હોય. આવો પણ માર્ગ છે, આ પણ માર્ગ છે. એ શુભરાગ એ પણ શુદ્ધતાનું કારણ છે. ક્ષયોપશમ જ્ઞાન એ ક્ષાયિકનું કારણ છે, એનાથી ક્ષાયિક થાય એમ કહે છે. શ્વેતાંબરમાં એમ કહે છે. શુભભાવ આદિ ક્ષયોપશમભાવ છે, એનાથી ક્ષાયિક થાય છે. અરેરે..! સમજાણું કાંઈ? આ જૈન દિગંબરમાં એમ માને છે ત્યાં પ્રશ્ન શું છે? આલાલા..!

જે રાગ પૃથક્ છે, દોષ છે એનાથી નિર્દોષતા થાય, એ જૈનદર્શન નહિ. હોય ખરું. જ્યાં સુધી વીતરાગતા ન હોય ત્યાં સુધી સંતોને, ધર્મીને, જ્ઞાનીને પણ ભક્તિનો ભાવ, પૂજાનો ભાવ, દયાનો

ભાવ એવો વ્રતનો ભાવ હોય ખરો.

મુમુક્ષુ :- પરંપરા કારણ કીધું ને.

ઉત્તર :- પરંપરા કારણ એ તો એને અશુભ ટલ્યું છે અને આને ટાળશે એ કારણ ન હોય. આહાહા..! આવો માર્ગ છે. સમ્યક્દષ્ટિને શુભભાવમાં અશુભ ટલ્યું છે અને હવે શુભને ટાળીને શુદ્ધમાં જશે એથી પરંપરા કહ્યું. એકલા મિથ્યાદષ્ટિને શુભ પરંપરા ક્યાં હતું? એ તો ત્યાં જ પડ્યો છે. આહાહા..! વીતરાગ માર્ગ પરમેશ્વર જિનેન્દ્રદેવના ભાવો એ સમજવા બહુ કઠણ છે. બહુ પુરુષાર્થ છે ત્યાં. એ કોઈ સાધારણ વાત નથી. બહારના પૈસા-બૈસા કરોડો ને લાખો પૂર્વના પુણ્યને લઈને દેખાય. ત્યાં કાંઈ ડહાપણ કામ કરતું નથી. એમ હશે મણિભાઈ નહિ? બહાર પૈસામાં ડહાપણ કામ કરે?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- કાંઈ ધૂળેય કરે નહિ. એને ત્યાં સાસરાનું મળ્યું ત્યાં ક્યાં ડહાપણ હતું?

મુમુક્ષુ :- લોકોમાં તો ડહાપણની છાપ પડે છે.

ઉત્તર :- લોકો તો ગાંડા, પાગલ તે. ડાહ્યા કહેવાય સોમચંદભાઈ ને આ ..ના ઘણી લ્યો. એમ કહેતું હતું કાલે કોક. જેમ ઓલા કોણ ..વાળા. ચંદુભાઈ. એમ કોક કાલે કહેતું હતું. આ નહિ ..વાળા. ચંદુભાઈ નહિ? નરમ માણસ. એવી સોમચંદભાઈની છાપ એવી છે. આખી જાંબુડી. બધા જોવા આવે. .. કોક કહેતું હતું. એ કાંઈ મોટપ પણ નથી અને એ કાંઈ અધિકતા પણ નથી. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એ સાધન હોય તો અહીંયાં અવાય ને.

ઉત્તર :- ધૂળેય સાધન નથી. અવાય શું અવાય તે? સાધન તો અંતરના સ્વભાવની પર્યાય શુદ્ધ પ્રગટે એ સાધન છે. આહાહા..! એની શ્રદ્ધામાં તો નક્કી કરે. આહાહા..! પહેલા બીજડાં તો વાવે આવા. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એ બીજડાના ઝાડ કેટલે વર્ષે ઊગે?

ઉત્તર :- ... તો એની દષ્ટિના પ્રમાણમાં. એની દષ્ટિની કેવું ક્યાં સન્મુખનું જોર કેટલું છે? પણ એ તો બીજ વાવ્યા એ તો ફળે જ, અહીં તો એ કહે છે. અહીં તો એક જ વાત છે. આહાહા..! એ કાંઈ વર્ષ બર્ષ બધું ન નીકળે. એ તો ફળે જ તે. જેને ચૈતન્ય શુદ્ધ આનંદ, એની જ્યાં રુચિ થઈ, ફળ્યા વિના રહે જ નહિ. એને અનુભવ થાય, કેવળજ્ઞાન લે. અલ્પકાળમાં લેશે જ તે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? પણ એની પોતાની સાક્ષી આવવી જોઈએ ને. સમજાણું કાંઈ? ઓહો..! આવો નિર્મળ પ્રભુનો માર્ગ. એને લોકોએ આ ક્રિયા કરું ને આ ક્રિયા કરું ને એનાથી થાય. વીતરાગ માર્ગને ભ્રષ્ટ કરી દીધો. જોકે એ માર્ગ છે એ માર્ગ છે. એને કાંઈ કલંક લાગતું નથી. પણ માનનારાઓએ કલંક પોતાને લગાડ્યું. આહાહા..!

‘ભાવાર્થ :- યહાં સામાન્ય વચન હૈ, ...’ સામાન્ય વચન એટલે સમજ્યાને દર્શન-જ્ઞાન-

ચારિત્રથી ભ્રષ્ટ. ‘ઈસલિયે એસા ભી આશય સૂચિત કરતા હૈ કિ સત્યાર્થ શ્રદ્ધાન,...’ સાચી શ્રદ્ધા, સાચું જ્ઞાન, સાચું ‘ચારિત્ર તો દૂર હી રહા,...’ સાચું સમ્યજ્ઞર્શન, સાચું સમ્યજ્ઞાન, સાચું ચારિત્ર એ તો એક બાજુ રહો. ‘જો અપને મતકી શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, આચરણ સે ભ્રષ્ટ હૈં,...’ પણ એમણે માનેલો ભાવ છે, એના ચારિત્રના વર્તનનું એમાં જે લખાણ છે એનાથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયો. બહુ પોકળ ચાલતું હતું ત્યારે એમાં પણ. દ્રવ્યાનુયોગનું જ્ઞાન હોય તો આઘાકર્મી દોષ લાગે નહિ. આ શું કરે?

મુમુક્ષુ :- એ તો મૂળ જાણતા હતા.

ઉત્તર :- છે ને પણ એ વસ્તુ છે. આવું ભ્રષ્ટ ક્યાંથી લાવ્યા? એટલે એ કહે છે. એમણે માનેલા જૈનદર્શનથી આઘા નીકળી ગયા. ભ્રષ્ટ થયા. એમને માનેલો પ્રમાણે જ્ઞાન અને ચારિત્રના ઠેકાણા નથી. એવા પણ હતાને ત્યારે. એવું છે. ભાઈએ નથી લખ્યું? મોક્ષમાર્ગપ્રકાશમાં આવે છે. પાંચમા અધ્યાયમાં કે એમના કહેલા સાધન પ્રમાણે એનું વર્તન ક્યાં છે? એ આવે છે ભાઈ! પાંચમા અધ્યયનમાં આવે છે. સ્થાનકવાસી, દેરાવાસી બેયનું જ્યાં લીધું છે. એમના માનેલાના પ્રમાણે એના વ્રતને ક્યાં છે? એ આ વાત કહેવા માગે છે. સમજાણું કાંઈ? આવો જૈનદર્શન વીતરાગમાર્ગ, દિગંબરમાર્ગ એનાથી તો ભ્રષ્ટ થયા, પણ એનામાં કહેલા એના પ્રમાણમાં વ્રતથી ભ્રષ્ટ છે. એના પણ ક્યાં ઠેકાણા છે? આહાહા..! એને માટે કરેલા આહાર લે, આઘાકર્મી લે, ઉદ્દેશિક લે અને એમણે...

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- જ્ઞાન ધૂળમાંય... જ્ઞાન સમકીતીને દ્રવ્યાનુયોગનું જ્ઞાન નથી? મુનિ હોય એને તત્ત્વજ્ઞાન નથી? જ્ઞાન વિના તત્ત્વજ્ઞાન વિનાનો કોણ જીવ હોય ચોથે, પાંચમે, છઠ્ઠે. ખપે નહિ એને. એને માટે કણ પણ કર્યો હોય ચોકો કરીને, બિલકુલ માર્ગ નહિ. જૈનદર્શન નહિ એ. એય..! ઉદમભાઈ!

મુમુક્ષુ :- શ્રાવક જેવા મુનિ હોય ને.

ઉત્તર :- એમ હોય? નહિ. નહિ.. નહિ.. નહિ.. શ્રાવક તો પોતાની શ્રદ્ધા દૃષ્ટિને આદિ રાખી શકે છે. એ કહ્યું છે ત્યાં મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં. એ આ જ પ્રશ્ન છે. પણ શ્રાવક તો હોઈ શકે છે. ચારિત્ર ન હોય, વ્રત ન હોય, અષ્ટ મૂળગુણ હોય અને સમિતિ હોય તો શ્રાવક હોઈ શકે. આહાહા..! મુનિપણું આવું ન હોઈ શકે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એ ચોથામાં છે.

ઉત્તર :- છે નહિ, એ તો એમાં લખ્યું હતું ને. મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશમાં લખ્યું છે. ટોડરમલે બધાની નાડ પકડી છે.

મુમુક્ષુ :- ..

ઉત્તર :- હા, બહુ જબ્બર કામ કર્યું. ઓહોહો..! આટલું થયું હોય તો તો પણ આમાં મૂળ રકમ બધી આવી ગઈ છે. નાડી પકડી છે બધાની. તારી નાડી મંદ ચાલે છે. આહાહા..! દિગંબર સનાતન સત્યમાં

આવેલા અને સંસ્કારી જીવ...

જે સત્ય શ્રદ્ધા વીતરાગનો માર્ગ સર્વજ્ઞનો... જે આત્માનો એ માર્ગ છે એ સર્વજ્ઞનો માર્ગ છે. આહાહા..! એવા માર્ગથી તો ભ્રષ્ટ થયા, પણ એમના પોતાના માનેલા શાસ્ત્રો અને એને આધારે ભ્રષ્ટ છે એ. એના વ્રતના પાલનના ક્યાં ઠેકાણા છે? એમ કહે છે. એય..! ચેતનજી! આહાહા..! કોઈને માટે નથી બાપુ! હો. કોઈનો પક્ષનો વિરોધ કરીને નિંદા કરવી એમ નથી. વસ્તુનું સ્વરૂપ આ છે. સમજાય છે કાંઈ? માર્ગ જ આવો છે ત્યાં બીજું શું થાય?

મુમુક્ષુ :- થોડી છૂટ મૂકાય.

ઉત્તર :- છૂટ-બૂટ મૂકાય નહિ.

મુમુક્ષુ :- પંચમ કાળ છે ને

ઉત્તર :- પંચમકાળ એટલે શું? શીરામાં લોટને ઠેકાણે ઘૂળ નાખી કોઈએ? પંચમકાળ છે. ઘીને ઠેકાણે પેશાબ નાખ્યો કોઈએ? ગોળને ઠેકાણે કાદવ નાખ્યો કોઈએ? પાંચમા આરાનો શીરો છે એ. આહાહા..! મીઠાશમાં ફેર લોય ચોથા આરાના શીરામાં, પણ વસ્તુમાં ફેર ન લોય. માર્ગ એવો છે. આહાહા..!

કહ્યું હતું નહિ? એક જણાએ પૂછ્યું હતું કે આ ઉદ્દેશિક આહારનો જો ખુલાસો થાય ને તો બહુ સારું થાય. એમ ખુલાસો પૂછ્યું. ઉદ્દેશિક આહાર એમ શ્રાવક... કહેવાનો અર્થ એવો કે શ્રાવક કરે એમાં કાંઈ .. કાંઈ કહેવાનું નથી કોઈ એવો, એને દોષ ન લાગે એવું લોય તો સંપ બહુ થાય. મેં કીધું પરમાત્માના વિરહ પડ્યા અત્યારે અને એની પાછળ આવું કર્યું બાપુ! એ ન શોભે ભાઈ! શ્રાવકો શ્રાવક ક્ષુદ્રક માટે, સાધુ માટે કરે છે ને આ ચોકા ને? એમ કે એમાં કાંઈ આમ થાય તો બહુ સારું પહેલું. કીધું એ દોષ એને ન લાગે. કારણ કે એ તો ગૃહસ્થ કરે છે ને? બિલકુલ ખોટી વાત બાપુ! આહાહા..! દ્રવ્યલિંગી ક્ષુદ્રક પણ નથી બાપુ! દ્રવ્યલિંગી સાધુ તો નથી, પણ દ્રવ્યલિંગી ક્ષુદ્રક પણ નથી. પૂછનાર ક્ષુદ્રક હતા. સાંભળતા હતા. કોઈના માટે કાંઈ વ્યક્તિના માટે ન લખાય. વસ્તુની સ્થિતિ આ છે. ભગવાનના વિરહ, કેવળી પરમાત્માના વિરહ એને બદલી નાખવું, બીજું રૂપ દેવું એમ ન લોય ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? ચારિત્ર ન પળે તો ચારિત્ર નથી એમ માનવું. પણ ચારિત્ર ન પળે અને ચારિત્ર છે એમ માનવું? આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

અહીં તો એ કહે છે. કે 'સત્યાર્થ શ્રદ્ધાન, જ્ઞાન, ચારિત્ર તો દૂર હી રહ્યા, જો અપને મત કી શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, આચરણ સે ભી ભ્રષ્ટ હૈં, વે તો નિરર્ગલ સ્વેચ્છાચારી હૈં.' દેખો! પોતાને ગમે તે રીતે ચાલે છે એમ કહે છે. ઘણું એવું ચાલે છે હોં. 'વે સ્વયં ભ્રષ્ટ હૈં, ઉસીપ્રકાર અન્ય લોગોં કો ઉપદેશકિદ દ્વારા ભ્રષ્ટ કરતે હૈં...' આચરણ પણ એવું લાગે બહારનું ઓહો..! ત્યાગી થયા, હજારો રાણી છોડી, આ છોડ્યું અને ઉપદેશમાં એ આવે, એ દ્વારા બીજાને ભ્રષ્ટ કરી નાખે. હવે આ

મોટા કરોડોપતિ હતા, અબજોપતિ હતા એ સાધુ થયા છે એ .. એમાં થયા છે. શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને ચારિત્રના ઠેકાણા નથી. શું છોડ્યું એણે? આહાહા..! પહેલું મિથ્યાત્વ છોડવું જોઈએ એ તો છોડ્યું નથી. એની તો એને ખબરેય નથી કે મિથ્યાત્વ છૂટે તો શું થાય? આહાહા..! અને રાગ છૂટે તો ચારિત્રની આનંદદશા કેવી આવે? એવી તો ખબર નથી. સમજાણું કાંઈ? એ પોતાના બાહ્ય આચરણ અને ઉપદેશ દ્વારા, પોતે તો ભ્રષ્ટ છે પણ બીજાને ભ્રષ્ટ કરે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ગૃહીત મિથ્યાત્વ...

ઉત્તર :- ગૃહીત મિથ્યાત્વ જ છે એ.

મુમુક્ષુ :- એમ કે સાચા દેવ ને સાચા ગુરુને, સાચા ..ને માને છે ને? .. એમાં શું વાંધો?

ઉત્તર :- એ તો માનતો જ નથી એને. આ તો સાચા છે એનાથી વિપરીત થઈને નીકળ્યા, એમાં કહેલું પણ એ માનતા અને એ આચરણ કરતા નથી એમ કહે છે. સાચા દેવ તો અરિલંત ત્રિલોકનાથ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા જેને આહાર ન હોય, પાણી ન હોય, રોગ ન હોય. ત્યાં તો રોગ ઠરાવ્યો છે. ક્ષુધા, આહાર, પાણી ઠરાવ્યા છે કેવળીને. આવું સ્વરૂપ હોય દેવનું?

મુમુક્ષુ :- નોકારમંત્ર તો બેયનો એક જ છે.

ઉત્તર :- નોકાર મંત્ર સરખા. એ તો શબ્દમાં સરખા, એમાં શું થયું? ભાવમાં મોટો ઉગમણો-આથમણા જેટલો ફેર છે. બૌદ્ધમાં આવતું નથી ભાઈ? એ તો કહે છે રામજીભાઈ ઘણીવાર. જ્ઞાન ને સમાધિ.

મુમુક્ષુ :- શબ્દો પણ આવે છે.

ઉત્તર :- શબ્દો પણ આવે તો શું છે પણ. હો. ભાવમાં ફેર. શબ્દ આવે એમાં શું થયું? આહાહા..! આ તો નમો અરિલંતાણું. જેણે કર્મરૂપી વેરીને જીત્યા અને જેને જૈનપણું કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું છે, જેના શરીર પરમ ઔદારિક થઈ ગયા, જેને નખમાં રોગની ગંધેય ન હોય, એને આહાર, પાણીને ઔષધ કોઈ દિ' ન હોય. એને આહાર, પાણીને ઔષધ ઠરાવવા અને આહાર ઠરાવવા, વ્યવહારની શ્રદ્ધાના ઠેકાણા નથી.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- બિલકુલ ન હોય. વેદનીય કર્મને બાળી બાળીને, ફેરવી ફેરવીને અહીં આવ્યા છે. અશાતાને ટાળતા... ટાળતા... ટાળતા... કેટલી ધારાવાહી કરતા કરતા અહીં આવ્યા છે. એવી અશાતા એને હોય નહિ. ભાઈ! માર્ગ તો આ છે. પરિષદ કહ્યા છે ને એણે? કે પરિષદ તો એક ઉદય છે એટલી અપેક્ષાએ કહ્યા છે. શરીરમાં રોગ થાય ને આહાર લેવા જાય, ઔષધ આવીને ખાય, એ બિલકુલ કેવળીનું સ્વરૂપ જાણતા નથી.

મુમુક્ષુ :- ઔદારિક શરીર ક્યાં રહ્યું?

ઉત્તર :- ઔદારિક શરીર એ તો કહેતા નથી. પરમૌદારિક કહેતા નથી. એ લોકોમાં પરમૌદારિક નથી. ઔદારિક છે. છે ને બધું? એ બધું લખ્યું છે અંદર. સાંભળને. ભગવાન તીર્થંકર...

મુમુક્ષુ :- અડધું અંગ...

ઉત્તર :- અડધું હોય નહિ કાંઈ. એ છે ને ખબર છે ને. એક વખત કહ્યું હતું. કહ્યું હતું એક ફેરી. અરે..! બાપા! આ મારગડા જુદા બાપુ! તારા તર્ક ન કામ આવે ત્યાં. વસ્તુનો સ્વભાવ હોય ત્યાં તર્ક શું કામ આવે? આહાહા..! પરમૌદારિક શરીર. તીર્થંકર તો જન્મે ત્યારથી એને આહાર હોય, દિશા ન હોય. દિશા ન હોય. આહાહા..! તીર્થંકર કોને કહે? જેનો જન્મથી આહાર હોય, દિશા પાણીમાત્ર ન હોય. મહાપવિત્રતા લઈને આવ્યા અને પુણ્ય પ્રકૃતિને લઈને આવ્યા છે.

મુમુક્ષુ :- એના શરીરમાં ગંદાપણું...

ઉત્તર :- અરે..! હોય છે. આહાહા..! ત્રણ જ્ઞાન લઈને ક્ષાયિક સમકિત લઈને આવ્યા છે અને પરમૌદારિક શરીર તો પહેલેથી માતાના પેટમાંથી છે. બાપા! આ તો વસ્તુની મર્યાદા છે. અહીં કોઈ પક્ષની વાત છે એ નહિ. હવે દિગંબર આમ કહે છે અને અમે આમ કહીએ છીએ-એમ નથી. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એના શાસ્ત્રમાં..

ઉત્તર :- લખ્યું હોય તો બધું કલ્પિત લખ્યું છે. કલ્પિત બનાવ્યું છે. શું થાય? ભગવાનને નામે ચડાવ્યા. શંકા લોકો કરી શકે નહિ. શંકા કરે તો ભગવાનમાં શંકા કરી કહેવાય. અરે..! પણ. આહાહા..! બાંધીને માર્યા જગતને.

વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર બધે છે. અમારો માર્ગ તો આવો છે અનાદિનો. એનાથી તો ભ્રષ્ટ થયા પણ એમાં કહેલાના એના ચારિત્ર અને વ્રતના પણ ઠેકાણા નથી. એ તો પોતાને ભ્રષ્ટ કર્યા છે, બીજા જીવોને પોતાનો દેખાવ પુણ્યાદિનો વધારે હોય, ઉપદેશાદિ .. ભ્રષ્ટ કરે છે. આહાહા..! અરે..! ક્યાં ભાઈ! કાલે એક ઈયળ જોયું ને ભાઈ એવું થયું. આહાહા..! અરે..! ક્યાં ખૂણો? એક કટકી આટલી હશે. સાફ નહિ થયું હોય. ખૂણામાં ઈયળું પડી એમાંથી. આહાહા..! ક્યાં એની ઉત્પત્તિ સ્થાન! ક્યાંથી આવ્યો?

મુમુક્ષુ :- એ તો રૂપિયામાં .. આવે.

ઉત્તર :- હા, એ તો એ જ કહે છે, પણ એ કાંઈક અંદર હોય એમાં આવે છે. કચરો રહી ગયો. .. ન હોય. કાટ-બાટ હોય ને જરી થોડો તો ઉત્પત્તિ સ્થાન થાય. આ તો નજરે જોયું કાલે. આહાહા..! ડબ્બાને ખૂણામાં નીચે હોય ને જરીક. કણી પડી રહી હશે સાફ કરતા કરતા. આહાહા..! અરે..! આવા અવતાર! આવા જન્મ અને આવા ભવ! બાપુ! એનાથી ઉગરવાનો માર્ગ તો આ છે. સમજાણું કાંઈ? કાંઈક શરીર ઠીક મળ્યું, પૈસા ઠીક મળ્યા એટલે અમે કાંઈક આગળ વધ્યા એમ માને છે, એ આત્માને હીણો કરે છે. બહારની અધિકતાથી આત્મા અધિક થયો એમ માનનારા, આત્માને હીણો મારી નાખે

છે. આહાહા..!

શરીર સુંદર, વાણી, કંઠ સુંદર, કુટુંબ સુંદર, સ્ત્રી સુંદર, પૈસા સુંદર, મહેલ, મકાન સુંદર. એથી શું? એ તો જડની પર ચીજ છે ભગવાન! એનાથી કાંઈક હું વધ્યો છું અને ઠીક છું, આત્માને હણી નાખે છે. એનાથી ભિન્ન ભગવાન આત્મા આનંદનોકંદ એ અધિક છે. આહાહા..! આવું અધિકપણું ન માનતા, બહારની ચીજે અધિકપણું માને, ભ્રમમાં પડ્યો છે એ. આહાહા..! અરે..! એના અવતારની વાતું વીતરાગ કહે. એણે દુઃખને વેઠ્યા. આહાહા..! એ તું મરી ગયે તારી માને રૂદન આવ્યા. એ રોવાના આંસુ સમુદ્ર ભરાય. સ્વયંભુરમણ સમુદ્ર અનંતા ભરાય ભગવાન. એવી તારા મૃત્યુના પાછળ રોદણા થયા છે. ભાઈ! તું એવા અવતારમાં જન્મ્યો અને મર્યો છો. આહાહા..! એ જન્મ-મરણના દુઃખો ટાળવાનો તો આ એક જ ઉપાય છે. સર્વજ્ઞે કહેલો માર્ગ અને સર્વજ્ઞે કહેલું સમ્યક્દર્શન... આહાહા..! આખી દુનિયાના હલાપણને સમજાવતા આવડે, ન આવડે એની સાથે કાંઈ સંબંધ નથી. આહાહા..!

અહીં તો એ કહ્યું છે. ‘ઉનકી પ્રવૃત્તિ દેખકર લોગ સ્વયમેવ ભ્રષ્ટ હોતે હૈં,...’ આવો પણ એક ત્યાગ છે. આ પંચમકાળમાં આવું પણ ચારિત્ર હોય છે.

મુમુક્ષુ :- કરી તો જુઓ.

ઉત્તર :- શું કરવું છે હવે? આહાહા..! એવી ક્રિયાઓ તો અનેક વર્ષોમાં એવી કરી હતી કે લોકો સાંભળતા ધ્રુજતા. એવી ક્રિયા હતી બહારની. વહોરવા જાઈએ ત્યાં પાણીના બિંદુને અડી જાય હાથ. નિર્દોષ આહાર. મોટા ગૃહસ્થ લોકો. રાયચંદ ગાંધી. ૫૦-૫૦ હજારની ઉપજું તે દિ’ હોં. પેદાશ મોટી, મોટા વેપાર. શું કહેવાય ઓલા..નો ધંધો. ..ના આડતિયા હતા. ઘરે આડતિયા પડ્યા જ હોય અને મોટો વેપાર અને ચુરમાના લાડવા કરીને પડ્યા જ હોય મણ-અધમણ... પણ ભિક્ષા માટે જાઈએ, બહેન! આમાં ગોટલું છે. ગોટલું સમજો છો? ગોટલી સમજ્યા? ગોટલી ગોટલી નહિ? કેરીની ગોટલી. અધમણ રસ, મણ રસ પડ્યો હોય. વ્હોરાવા આપે ઉભા થઈને. બહેન એમાં ગોટલી છે? ગોટલી નહિ? ગોટલું નહિ. તો એ એમ કહે કે મહારાજ! ખબર નહિ. અડશો નહિ. ખબર ન હોય તો અડશો નહિ. રસ નહિ લઈએ. આહાહા..! આવા વર્ષોના વર્ષ કર્યા છે હોં. એ વખતે તો માન્યું હતું ને. આહાહા..!

‘ઈસલિયે તીવ્ર કષાયી નિષિદ્ધ હૈં;...’ માટે અજ્ઞાનીનો કષાય તીવ્ર અને આ વ્રત.. વિશેષ રહું. ‘ઉનકી સંગતિ કરના ભી ઉચિત નહીં.’ એવાઓનો પરિચય કરવો નહિ. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૯, શુક્રવાર તા. ૦૫-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૯, ૧૦, ૧૧, પ્રવચન - ૧૮

આ અષ્ટપાહુડ. એની ગાથા ૯મી ચાલે છે. ૮ પૂરી થઈ. ‘અબ કહતે હૈં કિ એસે ભ્રષ્ટ પુરુષ સ્વયં ભ્રષ્ટ હૈં, વે ધર્માત્મા પુરુષોં કા દોષ લગાકર ભ્રષ્ટ બતલાતે હૈં...’

જો કોવિ ધમ્મસીલો સંજમતવણિયમજોગગુણધારી।

તસ્સ ચ દોસ કહંતા ભગ્ગા ભગ્ગત્તણં દિતિ।।૧।।

મૂળ સનાતન વીતરાગનો ધર્મ એનું મુનિપણું, બાહ્ય નગ્નદશા, અંતરમાં ત્રણ કષાયના અભાવની દશા અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ હતા એ જૈનદર્શન હતું. અનાદિનો સર્વજ્ઞનો કહેલો આ માર્ગ હતો કહેલો. એમાં ફેરફાર થઈ ગયો, એની અંદર વાત કરે છે. જે કોઈ ધર્માત્મા છે વીતરાગના માર્ગ પ્રમાણે, એનાથી ભ્રષ્ટ થયેલાઓ એવા ધર્માત્માના દોષ બતાવે છે. એ વાત કુંદકુંદાચાર્ય કરે છે ભાઈ!

‘અર્થ :- જો પુરુષ ધર્મશીલ અર્થાત્ અપને સ્વરૂપરૂપ ધર્મ કો સાધને કા જિસકા સ્વભાવ હૈ...’ કેવા છે ધર્મપુરુષો? કે ‘અપને સ્વરૂપરૂપ ધર્મ...’ જ્ઞાન અને આનંદ ને શાંતિ એવો જે પોતાનો આત્મધર્મ એને સાધવાનો જેનો સ્વભાવ છે. રાગને સાધે કે એને અહીંયાં કહ્યું નથી. પછી વ્યવહાર હોય એ જણાવશે. આ વસ્તુ આનંદ ને જ્ઞાનની મૂર્તિ આત્મા એને સાધવાનો જેનો સ્વભાવ છે. દિગંબર ધર્મ, મુનિધર્મ, જૈનધર્મ, વાસ્તવિક ધર્મ, વીતરાગનો કહેલો માર્ગ આ. અનાદિથી એ માર્ગ હતો અને ત્યારે પણ ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય હતા. (એટલે) સંપ્રદાયમાંથી જુદા પડી ગયા, એની નિંદા, દોષ કાઢે છે. પોતાનું અભિમાનને પોષવા માટે. એની વાત જરી કરે છે.

‘ધર્મ કો સાધને કા જિસકા સ્વભાવ હૈ...’ એક વાત. ‘તથા સંયમ અર્થાત્ ઈન્દ્રિય-મન કા નિગ્રહ...’ પાંચ ઈન્દ્રિય અને મનનો નિગ્રહ, અણિન્દ્રિય આત્મા ભગવાનમાં રમણતા એ સંયમ. ‘ઔર ષટ્કાય કે જીવોંકી રક્ષા,...’ છ કાયના જીવો ભગવાને કહ્યા છે. પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ અને ત્રસ જીવ છે. છ પ્રકારના. એકેન્દ્રિય અનંત છે. બીજા અસંખ્ય છે એ બધા જીવોની દયા પાળવાનો ભાવ જેનો છે એટલે કે જેને નહિ મારવાનો ભાવ છે. આ છ કાયના જીવ છે. જગતમાં માણસ એક જ પંચેન્દ્રિય છે એ એક જ આત્મા છે, એમ નથી. અનંત આત્માઓ છે. એમાં પણ એની મર્યાદા કોઈની એકેન્દ્રિય જીવ તરીકે, બે ઈન્દ્રિય, ત્રણ ઈન્દ્રિય, ચૌ ઈન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય, પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિ. એવા જીવો ભગવાને જોયા છે સર્વજ્ઞે. એની એને પ્રતીત અને શ્રદ્ધા હોય છે. એથી એની દયા પાળે છે. મુનિ છકાયના રક્ષક છે. આહાહા..! એક પાણીના બિંદુમાં પણ અસંખ્ય જીવ છે. એને એ ન હણે. એક લીલોતરીનો કટકો હોય એમાં અસંખ્ય જીવ આ પીપળ આદિમાં છે.

એને પણ એ ન હણે. અડે નહિ. ગતિ ગમન કરવામાં પણ નીચે એકેન્દ્રિયાદિ જીવ હોય એને સ્પર્શ નહિ. એવી તો એની દયાનો ભાવ હોય. છ કાયની દયા હોય એમ કહે છે. એકેન્દ્રિય, બે ઈન્દ્રિય, ત્રણ ઈન્દ્રિય, ચૌ ઈન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય એ સર્વજ્ઞ સિવાય એ જીવો કોઈએ જોયા નથી. સમજાણું કાંઈ? ત્રણ બોલ થયા.

‘તપ અર્થાત્ બાહ્યાભ્યંતર ભેદ કી અપેક્ષા સે બારહ પ્રકાર કે તપ,...’ જેને બાહ્ય અનશન, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ વગેરે, અભ્યંતર પ્રાયશ્ચિત, વિનય વૈયાવચ્ચ વગેરે. એવો જેને તપ હોય. મુનિ છે ને? નગ્ન મુનિ જંગલમાં વસનારા હોય છે. એ મુનિ, એ ચારિત્રવંત, એ સંયમી. ગૃહસ્થાશ્રમમાં હોય તો એને સંયમ અને એવું ચારિત્ર હોય નહિ. સમજાય છે કાંઈ? ગમે તેવો ક્ષાયિક સમકિતી જીવ હોય, છતાં ગૃહસ્થાશ્રમમાં આવો સંયમ ને છ કાયની દયા એ ન હોય. આખું વિશ્વદર્શન, જૈનદર્શન એટલે વિશ્વદર્શન. એમાં આ ચીજ છે એની એને છ કાયની દયાના ભાવ હોય.

તપ હોય છે. નિયમ હોય છે. ‘આવશ્યકાદિ નિત્યકર્મ,...’ સામાયિક, સમતા, ચોવિસંથો, અનંત તીર્થકરોનું ..નું વંદન, સ્તુતિ, ગુરુની સ્તુતિ .. આદિ. પ્રત્યાખ્યાન કાપોત્સર્ગ આદિ હંમેશાનું કર્તવ્ય, નગ્નમુનિ મોક્ષનો માર્ગ પૂરો ત્યાં છે. એને આ આવશ્યક ક્રિયા હોય છે. ‘યોગ અર્થાત્ સમાધિ,...’ હોય છે. છદ્દા ગુણસ્થાનમાં બિરાજમાન મુનિ એને આત્માના આનંદની શાંતિ, વાસ્તવિક શાંતિ ઘણી પ્રગટી હોય છે. કૃત્રિમ શાંતિ જેવું દેખાય અનાદિથી અજ્ઞાનમાં, એ શાંતિ નહિ. અનંત આત્મા આનંદનો સાગર. આહાહા..! અતીન્દ્રિય આનંદના સાગરમાંથી આનંદ જેની દશામાં ઉછળતો હોય છે. એને અહીંયાં સમાધિ કહેવામાં આવે છે. આહાહા..!

‘ધ્યાન...’ ધ્યાન હોય છે એને આત્માના સ્વભાવનું. અસંખ્ય પ્રદેશી પ્રભુ આત્મા, અનંતગુણનું ધામ, એનું જેને ધ્યાન હોય છે. ચોથે, પાંચમે હોય છે થોડું, મુનિને વિશેષ હોય છે. અહીં મુનિની વ્યાખ્યા છે ને? દિગંબર સંત જે મોક્ષમાર્ગી. જે વીતરાગના માર્ગમાં ધોકરૂપે પંથ ચાલતો ઉત્સર્ગ. એમાં એ હતા સંતો. એટલે આવા સંતોને દેખીને દર્શનથી ભ્રષ્ટ થયેલાઓ દોષ કાઢે (તો) સમતા રાખવી. ભ્રષ્ટ થયેલાઓ ભ્રષ્ટપણું બતાવે બીજાને. સમજાણું કાંઈ? ‘ધ્યાન તથા વર્ષાકાલ આદિ કાલયોગ,...’ લ્યો! યોગની વ્યાખ્યા કરે છે. વર્ષાકાળ. ચાર મહિના-ચોમાસુ એક સ્થાને રહે જંગલમાં, ઝાડની નીચે. એ કોઈ એવા ખાલી મકાન, બહાર જંગલમાં પડ્યા હોય ખાલી એમાં પડ્યા રહે. એવા વર્ષાકાળમાં ચાર મહિના એકાંત વર્ષાકાળમાં ગાળે. આહાહા..!

‘ગુણ અર્થાત્ મૂલગુણ,...’ અઠ્યાવીશ. પંચ મહાપ્રત, છ આવશ્યક, ઉભા ઉભા આહાર, અદંતધોવન, એવા અઠ્યાવીશ ગુણ હોય છે. છે વિકલ્પ બધા એ. એવું જેને પાલન હોય છે. આહાહા..! આવો ધર્મ અને મુનિમાર્ગ આવો હોય છે. એ પાળી શક્યા નહિ માટે ભ્રષ્ટ થઈને બીજું મનાવ્યું એની અહીં વાત કરે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્ય મહાવીતરાગી સંત છે,

આનંદમાં ઝુલતા છદ્દે-સાતમે ગુણસ્થાને. એક દિવસમાં હજારોવાર પ્રમત્ત-અપ્રમત્ત દશાઓ જેને આવે છે. એ કહે છે કે આવા સંતોની જે કોઈ દોષ અને નિંદા કરે એ કાળમાં આવું થઈ પડ્યું છે. શું કરે? પોતે ભ્રષ્ટ થયા, વિશેષ નમ્રપણે રહી શક્યા નહિ. પછી એવું બન્યું. શાસ્ત્ર નવા બનાવ્યા, કલ્પીત વાતો મૂકાવી એમાં. અને સાચા સંતનો પછી વિરોધ કર્યો. બે હજાર વર્ષ પહેલાથી એમ ને એમ ચાલ્યું આવે છે.

‘ઉત્તર ગુણ...’ પાંચ સમિતિ, ગુપ્તિ બહારના અથવા અનંત પ્રકારના ..માં નિર્માનતા એવા ગુણો ‘ઈનકા ધારણ કરનેવાલા હૈ, ઉસે કઈ મતભ્રષ્ટ...’ લ્યો આ આવ્યું અહીંયાં. જૈનધર્મનો દિગંબર માર્ગ અનાદિનો સંતોનો એ હતો અને એ છે. મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ભગવાન બિરાજે છે કેવળી, ત્યાં આ માર્ગ છે. હજારો સંતો દિગંબર, મુનિઓ આનંદકંદમાં ઝુલતા. એવો માર્ગ અનાદિનો એમાંથી જે ભ્રષ્ટ થયા. ‘દોષોં કા આરોપણ કરકે કહતે હૈં કિ યહ ભ્રષ્ટ હૈ,....’ એવા મતભ્રષ્ટ થયેલા મતમાં રહેલાઓની નિંદા કરે છે, એમ કહે છે. આહાહા..!

‘યહ ભ્રષ્ટ હૈ, દોષયુક્ત હૈ, વે પાપાત્મા જીવ સ્વયં ભ્રષ્ટ હૈં, ઈસલિયે અપને અભિમાનકી પુષ્ટિ કે લિયે અન્ય ધર્માત્મા પુરુષોં કો ભ્રષ્ટપના દેતે હૈં.’ આહાહા..! જીવે કર્યું છે ને એવું. માણસપણું મળ્યું, જૈનના સંપ્રદાયમાં આવ્યા. ત્યાં પણ પાછું અભિમાન પોષ્યું. આહાહા..! અનંતકાળમાં જેને નિગોદમાંથી નીકળીને માણસ થવું મુશ્કેલ, એમાં અહીં સુધી આવ્યા એમાં આ દશા પાછી. આહાહા..! જેના ભવના અભાવના કાળમાં મુનિપણાઓ થયા એવા મુનિઓને પોતાના ધર્મથી ભ્રષ્ટ થઈને એને પણ દોષ કહ્યા છે.

‘ઈસલિયે અપને અભિમાનકી પુષ્ટિ કે લિયે...’ અમે સાધુ છીએ, અમે આવા છીએ, મારો માર્ગ આવો છે. આ બધા ભ્રષ્ટ નાગા સાધુ એમ કરીને કહે. શું થાય જગતની એ પ્રકારની યોગ્યતા શું થાય? આહાહા..! બે હજાર વર્ષ પહેલાં એ વાતું છે લ્યો! ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય થયા એ પહેલા શ્વેતાંબર પંથ જૈનમાંથી નીકળી ગયો હતો. આહાહા..! એ સંબંધીની આ વાત છે. પણ આ માર્ગ બેસવો જગતને કઠણ છે. અનેક પ્રકાર જગતના ભ્રમના નામના, અનેક પ્રકાર પંથ ને માર્ગ ને આહાહા..! બધાથી આ સર્વજ્ઞનો માર્ગ આખો જુદો છે. આહાહા..! સર્વજ્ઞસ્વરૂપ જ પ્રભુ છે. એમાંથી પ્રગટ કર્યું જેણે સર્વજ્ઞપણું, એમણે જે ત્રણકાળ ત્રણલોક હસ્તામળની પેઠે જોયા. આમળું જેમ હોય એમ જોય. એ બરાબર ન જોવાય એને તો પ્રત્યક્ષ જોઈએ. આહાહા..! એવો જે ભગવાને કહેલો, મુનિનો ધર્મ અને સંતોની ધર્મની ક્રિયા અંતર અને બાહ્ય, એ ન પાળી શક્યા તે ભ્રષ્ટ થયા. એ પાળનારાઓને નિંદા ને દુઃખ લાગે છે. આમાં.. કુંદકુંદાચાર્ય તો આમ કહે છે હવે લ્યો.

‘ભાવાર્થ :- પાપિયોં કા ઐસા હી સ્વભાવ હોતા હૈ...’ આહાહા..! ઓલું ધર્મશીલ છે ને? મિથ્યાદષ્ટિની શ્રદ્ધા જ્યાં મિથ્યાત્વ છે એમાં આવો જેનો સ્વભાવ હોય છે. સત્યને અડવા દે નહિ,

સત્યને સ્પર્શવા ન દે, સત્યની વાણી આવે કાને તો એ... 'ઉસી પ્રકાર ધર્માત્મા મેં દોષ બતવાકર અપને સમાન બનાના ચાહતે હૈં.' 'અપને સમાન બનાના ચાહતે હૈં. એસે પાપિયોંકી સંગતિ નહીં કરના ચાહિયે.' આહાહા..!

'અબ કહતે હૈં કિ જો દર્શન ભ્રષ્ટ હૈ, વહ મૂલ ભ્રષ્ટ હૈ, ઉસકો ફલકી પ્રાપ્તિ નહીં હોતી...'

જહ મુલમ્મિ વિણદ્વે દુમસ્સ પરિવાર ણત્થિ પરવહ્ઠી

તહ જિણદંસણભદ્ધા મૂલવિણભદ્ધા ણ સિજ્ઝંતિ।।૧૦।।

'અર્થ :- જિસપ્રકાર વૃક્ષ કા મૂલ વિનષ્ટ હોને પર...' ઝાડનું મૂળિયું જ્યાં નાશ થયું 'ઉસકે પરિવાર અર્થાત્ સ્કંધ, શાખા, પત્ર, પુષ્પ, ફલકી વૃદ્ધિ નહીં હોતી,...' મૂળ જ નથી. મૂલો નાસ્તિ કુતો શાખા. આવે છે ને. જેનું મૂળ જ નથી એને સ્કંધ ને વૃક્ષ ને પત્ર ને ફળ, ફલ હોય જ નહિ. 'ઉસી પ્રકાર જો જિનદર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં,...' આહાહા..! જૈનદર્શન એટલે દિગંબરદર્શન. મુનિપણાનો ભાવ અંતર અનુભવ સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર, અંતરના આનંદની ઉગ્ર લહેર જેને પ્રગટી હોય છે. અને વ્યવહારને એને પંચ મહાવ્રત અહિંસા, સત્ય, દત્ત, બ્રહ્મચર્યના ભાવ પ્રગટયા હોય છે વ્યવહારે. છ આવશ્યક હોય, ઉભા ઉભા આહાર હોય છે. એવું જે જૈનદર્શન, એવો જે આત્મદર્શન, એવો જે મોક્ષનો માર્ગ એનાથી ભ્રષ્ટ થયા.

'બાહ્ય મેં તો નગ્ન-દિગંબર યથાજાતરૂપ નિર્ગ્રંથ લિંગ,...' છે ને? અનાદિ સનાતન નગ્ન દિગંબર અને અંતરમાં આનંદ અને શાંતિ ને સ્વચ્છતા ને પવિત્રતાનો પોકાર હતો. સમતાના રસમાં ઝુલતા હતા. આહાહા..! ઘડીકમાં છટું ગુણસ્થાન, ઘડીકમાં સાતમું. ક્ષણમાં છટું, ક્ષણમાં સાતમું. કારણ કે નિર્વિકલ્પ તો એક સેકન્ડની અંદર રહી શકે. મુનિ હોં. નીચે તો બહુ નીચે ગુણસ્થાનમાં તો બહુ થોડું. આહાહા..! ચોથે ગૃહસ્થાશ્રમમાં સમકિતી હોય અને પાંચમે હોય એ તો બહુ થોડું. નિર્વિકલ્પની દશા તો એક સેકન્ડના અંદરના ભાગમાં હોય છે. એવું જ વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. નથી ખબર એને એમ થાય કે આ જાણે કલાક કલાક બબ્બે કલાક સમાધિ રહે છે. એટલે એને વસ્તુની ખબર નથી, શ્રદ્ધાની ખબર નથી, આત્માની ખબર નથી. સમજાણું કાંઈ? આ તો મુનિ જે હોય છે નગ્ન. અંતર આત્મદર્શન અનુભવ ઉપરાંત જેને ચારિત્રની, આનંદની લહેર જેને આવી છે. એવા મુનિઓને પણ નિર્વિકલ્પદશા તો એક સેકન્ડની અંદરમાં આવે. સાતમું આવે ત્યારે. આહાહા..! સમજાય છે? એવી જ વસ્તુની સ્થિતિ છે. એવો જે ભાવ...

'બાહ્ય મેં તો નગ્ન-દિગંબર યથાજાતરૂપ નિર્ગ્રંથ લિંગ,...' જેવો માતાએ જન્મ્યો એવી વૈરાગ્યની મૂર્તિ, જેને ઉપશમ રસના ઢાળા ઢળી ગયા છે. આહાહા..! જેના શરીરમાં ઉપશમ અકષાય રસ દેખાય બહાર. ઠરીને શાંત બિંબ અંદર પડ્યું છે ને અંદરમાં. ચારિત્રવંત છે ને. આહાહા..! એવા ધર્માત્માનું શરીર પણ શાંત... શાંત... શરીર એનું. માતાએ જેવો જન્મ આપ્યો એવું જેનું સરળ, સીધું,

નમ્ર શરીર હોય છે. આહાહા..! એને ચારિત્રવંત અને એને મોક્ષમાર્ગી કહીએ. પૂર્ણ મોક્ષમાર્ગ. હેઠે મોક્ષમાર્ગ છે. આ ત્રણની એકતાનો મોક્ષમાર્ગ. આહાહા..! શું કીધું?

મુમુક્ષુ :- ધર્મ મૂળ.

ઉત્તર :- ધર્મ મૂળ. ઓહોહો..! એકલો ભગવાન આત્મા આનંદ ને જ્ઞાન ને શાંતિનો સ્વભાવ. એને પર્યાયમાં વર્તમાન અવસ્થામાં-પર્યાયમાં પ્રગટ્યો. વસ્તુમાં તો છે અનાદિનો. પણ જેની વૈભવદશા વર્તમાન પર્યાયમાં પ્રગટી. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એને જ સાચો વૈભવ...

ઉત્તર :- એ જ વૈભવ છે ને. આ ધૂળમાં શું છે? અબજોપતિ. આહાહા..! ધૂળઘાણી .. આજે ભાઈએ ન કહ્યું? નવનીતભાઈએ .. નહિ? વિષ્ણુ? આ તમે કીધું ને. ... ત્યાં દૂધ પીધું હતું નહિ? ધારવાર. ઘડીકમાં લ્યો આમ. મોટરમાં જાતા હતા તો મોટરવાળાએ પૂછ્યું, કઈ બાજુ? આમ જોવે તો ડોકું ખડી ગયું, મરી ગયા મોટરમાં. એ આપણે અહીંયાં આવી ગયા. સાત-આઠ દિ' રહી ગયા. અમે ત્યાં દૂધ પીધું હતું એના ઘરે. .. આ ક્ષણમાં દેહની સ્થિતિ પૂરી થાય ત્યાં લ્યો. હજી જાય છે આમ મોટરમાં. ઓલો ડ્રાઈવર પૂછે આમ જોઈને કે કેનીકોર સાહેબ? આમ જોયું ત્યાં તો મરી ગયેલો. ... આહાહા..! આવો નાશવાન મૃતક કલેવર છે આ. મડદું-મડદું. અમૃતનો સાગર પરમાત્મા મૃતક કલેવરમાં અનાદિથી મૂર્છાઈ ગયો છે. આહાહા..! એની શોભાએ શોભા, એને ખવરાવવું, પીવરાવવું, ભોગ દેવા ને.. આહાહા..! આવે છે ને? ૯૬ ગાથામાં. મૃતક કલેવર આ. મડદું આ તો શરીર જડ. એની ક્રિયા પણ જડની જડથી થાય, આત્માથી નહિ. આત્મા કારણ અને શરીર ચાલે એ કાર્ય ત્રણ કાળમાં નથી. મિથ્યાદષ્ટિ એમ માને છે. કેમકે એ બે જુદી ચીજ છે એને જુદી ચીજ કાંઈ કરી શકે નહિ. આહાહા..! એ ખબર ન મળે અને ધર્મ થઈ જાય.

મૃતક કલેવરમાં અમૃતનો સાગર સ્વભાવનો દરિયો પ્રભુ છે. એને મૂકીને મૃતક કલેવરની સંભાળમાં પડ્યો એને સરવાળે શું લાથ આવે? મડદાં મરતા વખતે મૂર્છામાં મરી જાય. અસાધ્ય થઈ ગયો મૂર્છાથી. જાવ એકેન્દ્રિય, ઈયણુંમાં. આહાહા..! આવો જે ધર્મ હતો વીતરાગનો એનાથી જે ભ્રષ્ટ થયા. અહીં તો કહે છે કે યથાજાત નિર્ગથ લિંગ હતું.

‘મૂલગુણ કા ધારણા..’ અઠ્યાવીશ મૂળગુણ. જિનવર, તીર્થકરોએ કહેલા વિકલ્પો અઠ્યાવીશ જાતના હોં! એને હોય છે. વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર ન થાય જ્યાં સુધી, ત્યાં એવા એના અઠ્યાવીશ મૂળગુણ અહિંસા, સત્ય, દત્ત, છ આવશ્યક, ઊભા ઊભા આહાર, .. વગેરે અઠ્યાવીશ મૂળગુણ છે. કેવી વસ્તુસ્થિતિ! અને ‘મયૂર પિચ્છિકા (મોર કે પંખોડી પીંછી)...’ મોર પીંછી મુનિઓ રાખતા. .. આ રજોવરણ અને આ બધી વસ્તુ કૃત્રિમ ગરી ગઈ. એને મુનિપણું નથી ત્યાં કૃત્રિમ એટલે શું કહેવું હવે? આહાહા..! એક મોરપીંછી અને કમંડળ.

‘પિચ્છિકા તથા કમંડળ ધારણ કરના, યથાવિધિ દોષ ટાલકર ખડે ખડે શુદ્ધ આહાર લેના...’ એના માટે ન કરેલો આહાર ગૃહસ્થે પોતાના માટે કરેલો હોય. ભીક્ષા માટે જાય હાથમાં લઈ લે ઉભા ઉભા. આ માર્ગ છે. મુનિનો મોક્ષનો માર્ગ જૈનદર્શનનો આ છે. કલો, સુજ્ઞાનમલજી! એવું ન પાળી શકે એ કરીને એનો બચાવ ન કરવો કે ભાઈ આવો પણ અત્યારે માર્ગ છે. આહાહા..! ‘ખડે ખડે શુદ્ધ આહાર...’ જોયું! શુદ્ધ આહાર. નિર્દોષ પાણી અને આહાર ઉભા ઉભા આહાર લે. વૈરાગ્યની મૂર્તિ શાંત મુદ્રા એવી જે મુનિની દશા હોય છે.

‘ઈત્યાદિ બાહ્ય શુદ્ધ વેષ ધારણ કરતે હૈં...’ ઈત્યાદિ બાહ્ય શુદ્ધ વેષ. બધું કીધું ને? દોષ ટાળવા એ બધું. ‘તથા અંતરંગ મેં જીવાદિ છલ દ્રવ્ય,...’ ભગવાન સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે છ દ્રવ્ય કહ્યા છે. છ વસ્તુ. એમાં એક આત્મા, એક પરમાણુ, એક કાળ, આકાશ, ધર્માસ્તિ અને અધર્માસ્તિક એવા છ દ્રવ્ય ભગવાને અનાદિ જોયા છે. એ છ દ્રવ્યની એને શ્રદ્ધા હોય છે. આહાહા..! અનંત અનંત આત્માઓ હોય છે, એથી અનંત અનંત ગુણા રજકણો, ધૂળ, માટી હોય છે. એની એને શ્રદ્ધા હોય છે. એનું એને જ્ઞાન હોય છે. સમજાણું કાંઈ?

‘છલ દ્રવ્ય, નવ પદાર્થ,...’ જીવ, અજીવ, પુણ્ય, પાપ, આસ્રવ, સંવર, નિર્જરા, બંધ અને મોક્ષ. અને જીવ અને અજીવ બે દ્રવ્ય અને સાત પર્યાય હોય છે. એની મુનિઓને, ધર્માત્માને શ્રદ્ધા ને જ્ઞાન હોય છે. આહાહા..! અહીં તો ખબર ન મળે કાંઈ ને અમારે સમ્યજ્ઞર્શન છે. બક્ષમ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ‘નવ પદાર્થ, સાત તત્ત્વો...’ સાતમાં ઓલું પુણ્ય અને પાપ બે આસ્રવમાં નાખી દીધું. એ ‘સાત તત્ત્વો કા શ્રદ્ધાન...’ હોય છે. બરાબર સર્વજ્ઞે પરમેશ્વરે કેવળજ્ઞાની ત્રિલોકનાથે જ્ઞાનમાં જેવું જાણ્યું અને કહ્યું એવી એને શ્રદ્ધા હોય છે. ઓછી, અધિક, વિપરીત શ્રદ્ધા હોતી નથી. આહાહા..!

‘એવં ભેદવિજ્ઞાન સે...’ અને રાગ અને શરીરથી, રાગનો વિકલ્પ અને શરીર અને કર્મ આદિ ચીજ છે બધી. એનાથી ભેદ કરીને ‘ભેદવિજ્ઞાન સે આત્મસ્વરૂપ કા અનુભવન...’ ભેદવિજ્ઞાન ક્યારે કહેવાય? કે બીજી ચીજ છે. શરીર છે, કર્મ છે, રાગ છે, પુણ્ય-પાપના ભાવ છે. એ છે એનાથી આત્મા ભિન્ન. એવું ભેદવિજ્ઞાનનો આત્મ અનુભવ. ‘આત્મસ્વરૂપ કા અનુભવન - એસે દર્શન મત સે બાહ્ય હૈં,...’ આવા દર્શનમતથી જે બાહ્ય છે. ભાષા દેખો! આહાહા..! પહેલું જે ‘દંસણમમ્મં’ કીધું હતું. એ શરીર આ બીજું.

આવું જે દર્શન અને મત અને ધર્મ મૂર્તિ એવા માર્ગથી જે બાહ્ય છે ‘વેં મૂલવિનષ્ટ હૈં,...’ મૂળમાં ભ્રષ્ટ થઈ ગયા છે. આવું જે જૈનદર્શન એટલે... જૈનદર્શન કોઈ સંપ્રદાય નથી. વસ્તુ જિન સો હી હૈ. આત્મા અને રાગાદિ વિકલ્પ, શરીરાદિ અજીવ, પુણ્ય, પાપ અને આસ્રવ એનાથી ભગવાન આત્મા ભિન્ન એ જૈનનું સ્વરૂપ જ છે. એવા સ્વરૂપના ભાન સહિતમાં આવા તત્ત્વની એને શ્રદ્ધા હોય છે.

આવાથી જે ભ્રષ્ટ થયા એ મૂળમાં ભ્રષ્ટ થઈ ગયા છે. ભગવાનજીભાઈ! આવી વાત છે. એ શ્રીમદ્માં આવો ખુલાસો એ લોકો ન કરી શકે. કારણ કે ત્યાં તો બધો ગોટો ભેગો થયો છે. માર્ગ આવો છે, બાપુ! સમજાણું કાંઈ? અહીં તો ચોખ્ખી વાત છે. આહાહા..! કોઈના વિરોધના માટેની વાત નથી. વસ્તુનું સ્વરૂપ જ આવું છે. એમાં બીજું શું થાય?

‘મત સે બાહ્ય હૈં, વે મૂલવિનષ્ટ હૈં,...’ પાઠ છે ને? ‘મુલમ્મિ વિણદ્દે’ પહેલું પદ છે. ‘મુલમ્મિ વિણદ્દે’ ‘તહ જિણદંસણભદ્દા’ એની સાથે મેળવ્યું છે. મૂળ જેનો નાસ્તિ છે એને શાખાદિ હોતી નથી. એમ આવો જે વીતરાગ માર્ગ જૈનદર્શનનો ધર્મ મૂર્તિનો, એનાથી જે ભ્રષ્ટ થયા એની શ્રદ્ધાથી, મૂળમાં નાશ છે. આહાહા..! એય..! જાદવજીભાઈ! આવું છે આ. તમારો છોકરો એ કહે છે હોં. હા પાડે છે.

મુમુક્ષુ :- છોકરો જ નથી.

ઉત્તર :- છોકરો જ નથી, કહે છે ભાઈ. એ એના બાપા પણ સાંભળવા બેસે. .. છે ને શું કીધું? દિલીપ દિલીપ. એના દિકરાનો દિકરો. બેસે છે. માળો કોઈ સંસ્કાર લઈને આવ્યો છે પૂર્વ ભવમાંથી. અમારા વજુભાઈ તો એમ કહે છે કે આપણામાંથી મરીને આવ્યો હશે. ક્યાંક આપણામાંથી મરીને આવ્યો લાગે છે કહે આ. આવું! ચૌદ વર્ષની ઉંમરમાં આવું! માર્ગ આ છે. આ કર્યાથી માર્ગ બીજો માર્ગ હોઈ શકે જ નહિ. એવો છે. .. પાઠશાળા ભણાવે છે ત્યાં કલકતામાં. પાઠશાળા ભણાવે છે. એ તો ગૃહસ્થ માણસ છે. પાઠશાળા એટલે મદ્દત. છોકરાને ભેગા થઈને.. ઘણાં લાખોપતિ છે. એમના દીકરાનો દીકરો એટલે તો પૈસા.. મુનિમ હતા. પાઠશાળા પૈસા લઈને નહિ. છોકરાઓને ભણાવે. આ માર્ગ છે સાંભળો. મોટા પણ બેસે છે એમ કહેતું હતું કોક. કેટલાય મોટા પણ સાંભળવા બેસી જાય છે.

મુમુક્ષુ :- પોતાને રુચિ થઈ છે.

ઉત્તર :- એ જાતનો અવ્યક્તપણો ભાવ હોયને કે માર્ગ તો આ છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

અહીં કહ્યું નહિ? ‘મુલમ્મિ વિણદ્દે’ એમ અહીં તો ‘તહ જિણદંસણભદ્દા’ એ ‘મુલમ્મિ વિણદ્દે’ એની સાથે મેળવ્યું ને ગાથામાં? ‘જહ મુલમ્મિ વિણદ્દે’ પહેલું પદ. પછી ‘તહ જિણદંસણભદ્દા’ એ ‘મુલમ્મિ વિણદ્દે’ એમ. સમજાણું કાંઈ? આ વાડા બાંધીને મારી નાખ્યા લોકોને. પરમ દિ’ આવ્યો હતો એક. ઓલો છે ને ઘીયા નહિ તમારે ત્યાં? ચંદુભાઈના આપણા મોહનભાઈ નહિ કરાંચીવાળા. એના ચંદુભાઈ તમે છો ને ત્યાં રાજકોટ. ..માં છે ને?

મુમુક્ષુ :- રાજકોટમાં ઘીવાળા તરીકે...

ઉત્તર :- હા એ ઘીવાળા. આ તો મેં કહ્યું છોકરો .. ચંદુભાઈનો સાળો છું. મોહનભાઈનો વેવાઈ. કીધું ઘીયાને? મેં કીધું જાણીએ છીએ. પણ અમે શ્વાંતબર છીએ હોં.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા, બે છોકરા હતા. કાલે આવ્યા હતા. પરમ દિ'. હું ચંદુભાઈનો સાળો છું. મોહનભાઈ.. મને તો ખબર હતી કે આ ઘીયા છે. મેં કીધું ઘીયા તમે. એણે કીધું શ્વેતાંબર છીએ. અમને ખબર નથી? કીધું. વાડાની જુદાઈ માટે મારી નાખે.

મુમુક્ષુ :- મહારાજ પાછા અંદર દિગંબર સમજી જાય.

ઉત્તર :- એ સમજી જાય. તે કીધું ચંદુભાઈનો સાળો છો ત્યારથી તમે ઘીયા છો અને શ્વેતાંબર ત્યારથી મને ખબર પડી. જુવાન. આહાહા..! ઘીના વેપારી. ચોકમાં છે. ચોકમાં છે.

મુમુક્ષુ :- એનું નામ જ ઘીકાંટા.

ઉત્તર :- હા, સાચી વાત ઘીકાંટા. પણ આ તો મારું એમ કહેવું કે આ વાત આમાં આવી અને આ બોલ્યો એ. અમે શ્વેતાંબર. પણ અમે ક્યાં... એય..! મનુભાઈ! આ બધા શ્વેતાંબર છે. આ ભગવાનજીભાઈ શ્વેતાંબર છે. હતા, લ્યોને એ તો. આહાહા..! જેને આવો મોક્ષમાર્ગ અને આવું બાહ્યલિંગ અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ એવું જેને રચતું નથી એ ભ્રષ્ટ થઈ ગયા કહે છે. આહાહા..! એવો માર્ગ છે.

‘મૂલવિગ્નમદ્વા ણ સિજ્ઝંતિ’ એમ છે ને? ગાથાનો કુંદકુંદાચાર્યનો. ‘જહ મુલમ્મિ વિગ્નદ્વે’ જે ઝાડનું મૂળ નાશ થયું એને પરિવાર નથી એટલે શાખા, ફળ, ફુલ, પત્ર નથી. એમ જેને આવો માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયા એનું મૂળ નાશ થઈ ગયું એને કોઈ મોક્ષ ને સમ્યક્દર્શન ને જ્ઞાન હોતું નથી. આહાહા..! આવો માર્ગ છે. આ વાડા બાંધ્યા .. તમે દિગંબર અને અમે શ્વેતાંબર. ભાઈ! રહેવા દે એવું. સત્ય શું છે એ લે ને. આહાહા..! આંખ મીંચીને ચાલ્યા જાય છે આ જુઓને. આહાહા..! અબજો રૂપિયા. આંખ મીંચાઈ ગઈ. ક્ષણમાં, ભાઈ કહેતો હતો. .. મામાને બે વાચ્યે હુમલો આવ્યો અને આવ્યા ભેગો ખલાસ થઈ ગયો. અબજો રૂપિયા. આહાહા..! શું કરે રૂપિયો તારો? ધૂળમાં. આ તો શરીર માટી છે. આહાહા..! શ્વાસની ક્રિયા આત્મા કરી શકે નહિ. આ શ્વાસની ક્રિયા એ તો જડ છે. એને આત્મા કરી શકે? એ તો જડ છે. આ માર્ગ! એ જગતને ભ્રમ પડે, તત્ત્વની ખબર નથી ને. એ આત્માથી શ્વાસ ચાલે અને આત્માથી શરીર ચાલે, આત્મા કારણ છે અને દેહમાં કાર્ય છે. એ દષ્ટિ મિથ્યાત્વ અને અજ્ઞાન છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ભારે ગાથા! ૧૦મી.

અહીંયાં આવ્યું. ‘એસે દર્શન-મત સે બાહ્ય હૈં, વે મૂલવિનષ્ટ હૈં,...’ છેલ્લો શબ્દ છે ને પછી? ‘ઉનકે સિદ્ધિ નહીં હોતી,...’ ‘ણ સિજ્ઝંતિ’ એવા જીવોને મોક્ષ નહીં થાય. આહાહા..! આવો માર્ગ છે. એય..! ઝાંઝરી! તમારે ત્યાં તકરાર ઘણી છે મુખિયામાં. માર્ગ તો આ છે અનાદિનો. દિગંબર દર્શન એ કોઈ સંપ્રદાય નથી. વસ્તુનું સ્વરૂપ જ એવું અનાદિનું છે. મુનિપણું આવું જ હોય એ પણ વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. આહાહા..! એમાં ઘડીને કર્યું છે ને કલ્પનાએ એમ આ નથી. આહાહા..! જેવો ભગવાન આત્મા નિર્વિકલ્પ આનંદનો નાથ એની પર્યાયમાં ભૂલ છે એનું પણ જ્ઞાનીને ભાન હોય છે. અને એ આત્મા અરૂપી છે. એને રૂપ ન હોય. અજ્ઞાનીને કાંઈ ભાસે ને અંદર લાલ ને ધોળું ને .. એ બધું

જડ છે એ તો. આંખ મીચેને પછી દેખાય અંદર લાલ, પીળું. એ તો બધું જડ છે. આત્મા ક્યાં એવા રંગવાળો છે? એ તો અરૂપી છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! 'વે મોક્ષફલ કો પ્રાપ્ત નહીં કરતે.' લ્યો!

૧૧. એક ફેરી આ વાંચતા હતા અને ભાઈ હતા નરશીભાઈ. ટાકણે એ આવતા વ્યાખ્યાનમાં આ આવતું. આપણે હતા ને નરશીભાઈ નહિ? મુનિમ. મુનિમ હતા ને. ત્યાં બેસતા હતા. બરાબર એ વખતે આ આવતું હતું.

મુમુક્ષુ :- એ શ્વેતાંબર હતા ..

ઉત્તર :- .. પછી પર્યુષણમાં પડિક્કમણું ત્યાં કરવા જાય. .. એ કુદરતી એવા મેળ ખાઈ જાય છે ને. કુદરતી ત્યારે એને મોકો જ હતો આવવાનો. અને એમાં આ વંચાતું હતું. ત્યાં એ બેસતા. વાત માણસને આકરું લાગે. સત્ય છે તે...

મુમુક્ષુ :- એવા સંસ્કાર લઈને આવ્યા.

ઉત્તર :- સંસ્કાર લઈને આવ્યા, એ બસ. અને એ જ પોષાણું હોય. એને બીજો કોઈ વિચારનો અવકાશ જ ન હોય.

મુમુક્ષુ :- એને તો એમ જ થાય કે આપણે ..

ઉત્તર :- હા. આ જિન છે. આ અમે જિન છીએ એ લોકો એમ કહે છે ને. જૈનધર્મ અમારો જ છે. અમે જૈન છીએ એમ કહે છે. એય..! નવલચંદભાઈ! અહીં કહે છે કે એ જૈન નથી. જૈનથી તો ભ્રષ્ટ થયા છે એમ કહે છે. તેથી તો ભાઈએ લખ્યું ટોડરમલે પાંચમા અધ્યાયમાં. જૈનમતમાં નાખ્યા નથી શ્વેતાંબર સ્થાનકવાસીને. અન્યમતમાં નાખ્યા છે. આ જુઓને, આ શું કહ્યું આ? કુંદકુંદાચાર્ય એ કહે છે કે શ્વેતાંબર અને સ્થાનકવાસી જૈનદર્શન જ નથી.

મુમુક્ષુ :- કુંદકુંદાચાર્ય હતા ત્યારે સ્થાનકવાસી હતા નહિ.

ઉત્તર :- આ દેરાવાસી હતા ને પણ. શ્વેતાંબર નીકળી ગયેલા. એય..! સુજ્ઞાનમલજી! એ પણ શ્વેતાંબર છે ને.

મુમુક્ષુ :- પાક્કા.

ઉત્તર :- પાક્કા. એ તો હોય એ તો પાક્કા જ હોય ને. એમાં શું? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- આપની કૃપા રહી ગઈ.

ઉત્તર :- આ તો આત્મધર્મની ચીજ આ છે. આહાહા..! એમાં ચારિત્ર જે છે આત્માનું એ અલૌકિક દશા જેની એને તો નગ્નદશા જ થઈ જાય. ચારિત્રવંત હોય એ તો નગ્નદશા અને જંગલમાં જ વસે. એવું જ મુનિપણાનો માર્ગ અનાદિનો સનાતન વીતરાગમાર્ગ છે. આહાહા..! એનાથી ભ્રષ્ટ થયા એને મુક્તિ તો નથી, મોક્ષનું ફળ ક્યાંથી હોય?

'અબ કહતે હૈં કિ જિનદર્શન હી મૂલ મોક્ષમાર્ગ હૈ...' જોયું! મેળવ્યું છે ભારે! જેમ ઓલામાં

દાખલો આપ્યો હતો ને વૃક્ષનો નહિ?

જહ મૂલાઓ ઁંધો સાહાપરિવાર બહુગુણો હોઈ

તહ જિણદંસણ મૂલો ણિદ્દિદ્ધો મોક્ષમગ્ગસ્સા||૧૧||

‘જિસ પ્રકાર વૃક્ષ કે મૂલ સે સ્કંધ હોતે હૈં;...’ વૃક્ષનું મૂળ હોય તો સ્કંધ આવે. સ્કંધ હોય તો શાખા આવે. સ્કંધ સમજ્યાને ઓલું? પછી બાહ્ય. પણ મૂળ ન હોય ત્યાં સ્કંધ કેવું અને ડાળી કેવી? આ તો મૂળ હોય ત્યાં ‘શાખા આદિ પરિવાર બહુત ગુણ હૈં. યહાં ગુણ શબ્દ બહુત કા વાચક હૈં;...’ એમ કહે છે. બહુ ગુણો હોય એમ.

મુમુક્ષુ :- ઘણા ગુણો.

ઉત્તર :- ઘણા ગુણો. પણ એણે તો કહ્યું છે કે ‘ગુણ શબ્દ બહુત કા વાચક હૈં;...’ એમ. એ તો બહુ ગુણ શબ્દ તો પડ્યો જ છે. બહુ ગુણો તો છે જ. એમ કે બહુ તો શબ્દ છે ને? એમ કહું છું. તો પછી ગુણોને બહુ એમ કેમ કીધું?

મુમુક્ષુ :- ગુણવાન થયું ને એટલે બહુ અર્થમાં.

ઉત્તર :- પણ ગુણને બહુ વાચક કીધો. ઓલો બહુ શબ્દ તો પડ્યો જ છે. પણ ગુણને..

મુમુક્ષુ :- એટલે બહુમાં બહુ એમ.

ઉત્તર :- એમ બસ એ કહું છું. એવું એણે કર્યું છે.

‘ગુણ શબ્દ બહુત કા વાચક હૈં; ઉસીપ્રકાર ગણધર દેવાદિકને...’ ગણધરોએ... ધર્મના તીર્થકરો ધર્મરાજા એના ગણધર દિવાન, ધર્મ દિવાન. આહાહા..! ચાર જ્ઞાન, ચૌદ પૂર્વના ધરનાર, અંતર્મૂર્તમાં બાર અંગની રચના કરનાર એવા સંત ગણધર સંત આદિએ ‘ગણધર દેવાદિક ને જિનદર્શન કો મોક્ષમાર્ગકા મૂલ કહા હૈં.’ આવા ગણધરોએ, મુનિઓએ, સાચા સંતોએ ‘જિનદર્શનકો મોક્ષમાર્ગ કા મૂલ કહા હૈં.’ આવું જૈનદર્શન. સમજાણું કાંઈ? જેને આત્મદર્શન સાક્ષાત્કાર ઉપરાંત જ્ઞાન અને આનંદનું ચારિત્ર જેને નિર્મળ પ્રગટ થયું. એવી ત્રણ તો વીતરાગી નિર્વિકલ્પદશા છે અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ વીતરાગે જિનેશ્વરે કહ્યા એવા છે અને જેની નમ્રદશા છે. આહાહા..! એવો જૈનદર્શનનો માર્ગ ગણધરોએ કહેલો છે. તીર્થકરોએ કહેલો એમાંથી શાસ્ત્રમાં ગણધર સંતોએ રચ્યો છે. આહાહા..! લ્યો આ શાસ્ત્રની રચનામાં આ આવ્યું છે એમ કહે છે. જેની શાસ્ત્રની રચનામાં એવું આવ્યું હોય, વસ્ત્ર રાખે, પાત્ર રાખે ને મુનિપણું, એ શાસ્ત્ર ગણધરના રચેલા નહિ. એમ કહે છે. આહાહા..! આકરું ભારે! અતડા જેવું લાગે. .. છે ને. શું થાય ભાઈ! માર્ગ આવો છે ત્યાં શું થાય? આહાહા..! કહો, બાબુભાઈ! આવો માર્ગ છે. જૈનદર્શન જ એને કહીએ. આહાહા..! પરમ દિ’ આવ્યું હતું ને એ.

એવું ગણધરોએ કહેલું. ગણધર આદિ સંતોએ કથન... આહાહા..! મોક્ષના ધાંભલા કેવળજ્ઞાનના કેડાયતો એવા સંતોએ તો આવું જૈનદર્શન કીધું છે. આહાહા..! દુનિયાની મૂકી દે પરવાહ, દુનિયા શું

કહેશે? કેમ માનશે? રહેવા દે. માર્ગ ભગવાનનો તો આ છે. ભગવાનજીભાઈ! આહાહા..! લોકો એમાંથી આધાર આપે છે શ્રીમદ્માંથી. જુઓ, એમાં એ કહે છે. જૈનધર્મનો આશય, શ્વેતાંબર, દિગંબરના આચાર્યનો આશય આત્માને પમાડવાનો છે. આમાં તો ના પાડે છે. આહાહા..!

અહીંયાં તો કહે છે કે આવો જે માર્ગ જેનું જૈનદર્શન ધર્મની શ્રદ્ધાનું મૂળ છે અને એ ઉપરાંત પછી જ્ઞાન અને ચારિત્ર આદિ અને નગ્નદશા જેની દેખે અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ વીતરાગે કહેલો એનો વ્યવહારમાં એવા વિકલ્પો હોય છે. મુનિને એવો રાગ હોય છે. આહાહા..! એથી રાગ હોય છે એમ જણાવ્યું, પણ કોઈ એ ધર્મ છે એમ નથી. એનો વ્યવહાર જૈનદર્શન કીધું, નિશ્ચય જૈનદર્શનની સાથે આવો વ્યવહાર જૈનદર્શનનો હોય છે. એથી એ આદરણીય છે અને એનાથી કાંઈ વિપરીત... એમ પ્રશ્ન આહીં નથી. આહાહા..! પંડિતજી! માર્ગ તો આવો છે. આહાહા..! એકલા નગ્ન ફરે એ કાંઈ ધર્મ નથી.

મુમુક્ષુ :- .. મૂળ તો અંતરમાં હોય તો

ઉત્તર :- આ તો બાહ્ય પહેલું કલ્પું, પછી આવું અંતરમાં હોય તો આવું બાહ્યમાં કહેવાય. પણ અંતરમાં જ્યાં જૈનદર્શનનું વસ્તુ શું છે? સમ્યક્ શું? સમ્યક્જ્ઞાન શું? એની ખબર પણ નથી અને ... એને અહીંયાં મુનિપણામાં ગણ્યા નથી. એ જૈનદર્શનમાં એને ગણવામાં નથી આવ્યા. આહાહા..! બહુ માર્ગ!

એ 'જિનદર્શન કો મોક્ષમાર્ગ કા મૂલ કહા હૈ.' સમજાય છે કાંઈ? આવો જે જૈનદર્શન ... એ જૈનધર્મનું મૂળ છે. એ 'જૈનદર્શન કો મોક્ષમાર્ગ કા મૂલ કહા હૈ.' આહાહા..! એમ જેની આ શ્રદ્ધા વ્યવહાર આવો હોય, એવી શ્રદ્ધા સહિત સ્વનો આશ્રય લઈને દર્શન થાય એને સમકિત કહેવાય. સમજાણું કાંઈ? એમ કહે છે. આવો જે માર્ગ છે એની જેને શ્રદ્ધા હોય એટલે એનું જ્ઞાન હોય અને એનું જ્ઞાન રાખીને, પછી સ્વનો આશ્રય લઈને સમ્યક્દર્શન થાય એને સમકિતી અને ધર્મની શરૂઆતવાળો જીવ કહેવામાં આવે છે. આહાહા..!

ઘણાં તો આમાં આપણે પૂર્વના શ્વેતાંબર જ હોય, કોઈ સ્થાનકવાસી, કોઈ દેરાવાસી. નહિ? માર્ગ તો આ છે. એમાંથી ફેરફાર કાંઈ પણ ઓછું-વત્તુ કરે, વસ્ત્રનો ધાગો રાખવો એમાં શું વાંધો છે? કાળ એવો નબળો છે એટલે. એ બધું ભ્રષ્ટ છે. આહાહા..! ઝાઝો ભાગ હોય એમાં તો આવું વાંચે તો તોજ્ઞાન કરે. અહીં તો જંગલ છે અને જંગલમાં માર્ગ આ છે. બેસે એને બેસાડવું.

મુમુક્ષુ :- જંગલમાં મંગલ અને મંગલનો માર્ગ એ છે.

ઉત્તર :- હા. એ છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- સાચી વાત.

'ભાવાર્થ :- યહાં જિનદર્શન અર્થાત્ તીર્થકર પરમદેવ ને જો દર્શન ગ્રહણ ક્રિયા... ' દેખો! અર્થ કર્યો છે. જિનદર્શન. જિન એટલે તીર્થકર, ઓણે જે દર્શન મુનિપણું, નગ્નપણું અંગીકાર કર્યું.

ભારે વાત ભાઈ! જિનદર્શન. જિન એટલે તીર્થંકર ‘પરમદેવને જો દર્શન...’ એમ. ‘ગ્રહણ ક્રિયા ઉસી કા ઉપદેશ દિયા હૈ,...’ ‘દર્શન ગ્રહણ ક્રિયા ઉસી કા ઉપદેશ દિયા હૈ, વહ મૂલસંઘ હૈ;...’ વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરનો મૂળસંઘ આ. કે જેણે જિન તીર્થંકર પરમદેવે જે નગ્નપણું અને એ મોક્ષમાર્ગને વ્યવહાર, વિકલ્પ આદિ જે છે એ અંગીકાર કર્યું ગ્રહણ અને એવો ઉપદેશ કર્યો. એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ભારે ખુલાસો કર્યો છે હોં. ૧૪મી ગાથામાં શ્લોકમાં આવે છે. .. દંસણ આને કહેવું. આહાહા..!

વસ્તુનું દર્શન જે વાસ્તવિક જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને મૂળ વિકલ્પ અને નગ્ન એ. ત્યારે કોઈ કહે કે એ વિકલ્પ અને નગ્નપણાને પણ જૈનદર્શન કીધું ને? પણ એ તો વ્યવહાર નથી? વ્યવહાર કીધો એને. વસ્તુનું જે દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર નિશ્ચય કહ્યો. બેયને બે કહ્યું. આહાહા..! પૂર્ણ વીતરાગ નથી તો બે હોય જ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જેના હજી શ્રદ્ધાના ઠેકાણા નથી, જેના જ્ઞાનમાં યથાર્થતા નથી એને સમ્યક્દર્શન થાય જ નહિ. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! જિનદર્શન. જિનદર્શનની વ્યાખ્યા કરી. ‘જિણદંસણ મૂલો’ છે ને? એમાંથી કાઢ્યું. જિન એટલે તીર્થંકર પરમદેવ અને દર્શન એટલે જેણે દર્શન ગ્રહણ કર્યું. એટલે મોક્ષનો માર્ગ, વિકલ્પ, નગ્નપણું અંગીકાર કર્યું. આહાહા..! તીર્થંકરદેવ જેના સો ઈન્દ્રો તળિયા ચાટે. જેના જન્મે માતાના પેટમાં આવે ત્યારે ઈન્દ્રો આવીને સેવા કરે છે. આહાહા..! એવા જેને મુનિપણું અંગીકાર કર્યું, તીર્થંકર પરમ દેવે. આહાહા..!

જ્યારથી સર્વજ્ઞદેવ સર્વજ્ઞ સ્વભાવ આત્મા અનાદિથી છે, તેમ સર્વજ્ઞ પર્યાય પ્રગટેલી સર્વજ્ઞો પણ અનાદિના છે. આહાહા..! એમ આવો માર્ગ પણ અનાદિનો છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! સર્વજ્ઞ સ્વભાવી સ્વરૂપ આત્મા, વસ્તુ અનાદિ અનંત આત્મા અને સર્વજ્ઞ સ્વભાવ છે એના જાણનારા પ્રગટપણે પણ અનાદિના છે. અને એનો જે માર્ગ જેને અંગીકાર કર્યો એ પણ અનાદિનો આ જ માર્ગ છે. શક્તિરૂપ, વ્યક્તરૂપ અને એનો માર્ગ આ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એ વિશેષ એનું સ્વરૂપ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૧૦, શનિવાર તા. ૦૬-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૧૧, પ્રવચન - ૧૯

જહ મૂલાઓ खंधो साहापरिवार बहुगुणो होइ।

तह जिणदंसण मूलो णिद्धिदो मोक्खमग्गस्स।।११।।

એનો અર્થ ચાલી ગયો છે. ફરીને. 'જિસ પ્રકાર વૃક્ષ કે મૂલ સે સ્કંધ હોતે હૈં;...' ઝાડનું મૂળ હોય તો સ્કંધ થાય. થડ થડ મોટું. મૂળ હોય તો થડ થાય. મૂળ ન હોય અને થડ થાય એમ બને નહિ. અને 'જિનકે શાખા આદિ પરિવાર બહુત ગુણ હૈં.' એ સ્કંધ ને શાખા ને ડાળી ને પાંદડા ને ફુલ ને ફળ અનેક હોય છે. એ દષ્ટાંત આપે છે ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય. સંવત્ ૪૯માં ભરતક્ષેત્રમાં હતા. 'ઉસીપ્રકાર ગણધર દેવાદિક ને...' ગણધરોએ. તીર્થકરના વજીર. તીર્થકર ભગવાનની વાણી સાંભળી અને ગણધરદેવે શાસ્ત્ર રચ્યા. અને પછી પરંપરાએ સંતો જે દિગંબર થયા એમણે એ રાખ્યા. એવા 'ગણધર દેવાદિક ને જિનદર્શન કો મોક્ષમાર્ગ કા મૂલ કહા હૈ.' જૈનદર્શન એ મોક્ષમાર્ગનું મૂળ છે. જરી ઝીણી વાત છે. સંપ્રદાયથી ફેરવાળી વાત છે. જરી આકરી પડે એવી છે. પરમ સત્ય તો આ છે. સુજ્ઞાનમલજી!

મુમુક્ષુ :- અમારા ભાગ્ય કે અમને આ ભૂમિકા મળી, આ વાત અમને મળી.

ઉત્તર :- વાત એવી પરમસત્ય આ છે. સર્વજ્ઞ વીતરાગ પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથ ભગવાન મહાવીર અને સીમંધર પરમાત્મા. આવી વાણી સીમંધર ભગવાનની. બધાનો એક જ જૈનદર્શન માર્ગ. એ જૈનદર્શન એટલે શું? એની વ્યાખ્યા કરે છે.

એ 'જિનદર્શન કો મોક્ષમાર્ગ કા મૂલ કહા હૈ.' અહીંયાં જિનદર્શન એટલે શું? 'તીર્થકર પરમદેવ...' જ્યારે ભગવાન જન્મ્યા ત્યારે તો ત્રણ જ્ઞાન લઈને આવ્યા હતા માતાના પેટમાં. તીર્થકરદેવ. મતિ, શ્રુત અને અવધિ જ્ઞાન તો લઈને આવ્યા છે. પછી જ્યારે દીક્ષા લીધી ત્યારે 'તીર્થકર પરમદેવ ને જો દર્શન ગ્રહણ ક્રિયા...' મોક્ષમાર્ગ ગ્રહણ કર્યો. એમ કહે છે. તીર્થકર પરમાત્માએ પછી દિક્ષા વખતે જૈનદર્શન મોક્ષમાર્ગ ગ્રહણ કર્યો. 'ઉસીકા ઉપદેશ દિયા હૈ,...' જેવો મોક્ષનો માર્ગ એમણે અંતરમાં આનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એનો અનુભવ થઈને સમ્યજ્ઞાન, એનું જ્ઞાન આત્માનું અને આત્મામાં આનંદ અને શાંતિની રમણતા એવું જે જૈનદર્શનનું સ્વરૂપ, વીતરાગ ભગવાને ગ્રહણ કર્યું મુનિપણે. એવો મોક્ષ જૈનદર્શન એ છે.

મુમુક્ષુ :- ભગવાને ધારણ કર્યો તે.

ઉત્તર :- ભગવાને ધારણ કર્યું તે અંદર છે એ જૈનદર્શન છે.

મુમુક્ષુ :- અંદરનું અને બહારનું.

ઉત્તર :- બહાર બેય. ઝીણી વાત છે. આવે છે એ. છોટાભાઈ! જરી મધ્યસ્થ થઈને સાંભળવું હોં આ. આવ્યા છો તો જરી. કોઈ સેવા-બેવામાં ત્યાં ધૂળેય નથી હોં.

મુમુક્ષુ :- ધૂળ નથી, એમાં લાભ છે.

ઉત્તર :- લાભ છે.

મુમુક્ષુ :- લાભનું ફળ સંસાર.

ઉત્તર :- સંસાર છે. આ જૈનદર્શન કોને કહેવું એમ કુંદકુંદાચાર્ય ભગવાન (કહે છે). કે જે તીર્થકરદેવે દીક્ષિત થતાં જે મોક્ષનો માર્ગ સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર નિર્વિકલ્પ આનંદ અને એની સાથે વ્યવહારમાં અઠ્યાવીશ મૂળગુણ અને નગ્નદશા—આ જૈનદર્શન. આહાહા..! બહુ ફેરફાર થઈ ગયો છે એટલે લોકોને પરંપરામાં એવી વસ્તુ મળી કે આ વાત એને સાંભળવા મળે નહિ એથી બિચારા ક્યાં જાય?

કહે છે કે જેવો જિનવરદેવે ... કેવળ પામ્યા નહોતા એના પહેલાની વાત છે ને. સમ્યજ્ઞાન, જ્ઞાન અને સ્વરૂપ આચરણની સ્થિરતાના અંશો લઈને આવેલા. પણ જ્યારે માર્ગ અંગીકાર કર્યો ત્રણ ભેગો, ત્યારે સ્વરૂપની વીતરાગદશા નિર્વિકલ્પ આનંદની દશા એ ચારિત્ર. અને એની સાથે અઠ્યાવીશ મૂળગુણ વિકલ્પ એ વ્યવહાર. એની સાથે શરીરની નગ્નદશા એ નિમિત્ત, બાહ્ય નિમિત્ત. ઓલું અભ્યંતર નિમિત્ત. આહાહા..! ઝીણું ભારે!

મુમુક્ષુ :- બાહ્ય અને અભ્યંતર એ કરતા કાંઈક સહેલું કહો ને.

ઉત્તર :- એથી સહેલું? આહાહા..! અભ્યંતર અંતરંગ તો જાણે નિશ્ચય સમ્યજ્ઞાન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર. એટલે કે આત્મા પૂર્ણાનંદ પ્રભુ છે, અખંડ આનંદનો કંદ જ્ઞાન જ્યોતિસ્વરૂપ એને સ્પર્શીને, એનો અનુભવ કરીને સમ્યજ્ઞાનના વેદનમાં આ શુદ્ધ આત્મા એવી જે પ્રતીત સમ્યજ્ઞાન થાય, એ સમ્યજ્ઞાન કોઈ અલૌકિક ચીજ છે. એની જગતને ખબર નથી. એ સમ્યજ્ઞાન વિના બધા થોથે થોથાં. વ્રત ને તપ ને આંબેલ ને ઓળી ને હોળી એ બધું. એય..! છોટાભાઈ!

મુમુક્ષુ :- એમાં કોઈ કાર્ય કાંઈ ફળ વિનાનું હોય?

ઉત્તર :- ફળ સંસાર ફળવાનો, બરાબર ફળવાનો. કાંઈ ફળ વિનાનો ન જાય. રખડવાનું ફળવાનું એમાં. આહાહા..! જૈનદર્શન એટલે મોક્ષનો માર્ગ અને વ્યવહારે અઠ્યાવીશ મૂળગુણ. એ મૂળગુણનો જે વિકલ્પ છે એ અભ્યંતર નિમિત્ત છે અને નગ્નપણું એ બાહ્ય નિમિત્ત છે. આહાહા..! એવું જૈનદર્શન અનાદિનું તીર્થકરોએ જે ગ્રહણ કર્યું હતું એવો એમણે ઉપદેશ દીધો.

‘ગ્રહણ ક્રિયા...’ એ ઉપદેશ દીધો. ‘વહ મૂલસંઘ હૈ;...’ એ જૈનદર્શનનો મૂળસંઘ. મૂળ સંપ્રદાય અનાદિનો વીતરાગનો આ મૂળ માર્ગ મૂળસંઘ છે. સમજાય છે કાંઈ? ‘વહ અઠ્યાવીસ મૂલગુણ સહિત કહા હૈ. પાંચ મહાવ્રત...’ હોય, એને વિકલ્પ. જેને આત્માનું સમ્યજ્ઞાન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર

અંતરમાં દશા જેને પ્રગટી હોય, એને વ્યવહારે અભ્યંતર નિમિત્તમાં પંચ મહાવ્રતનો શુભ રાગ હોય છે. એ રાગ છે મહાવ્રતનો. એ સંવર નથી. વિકલ્પ વૃત્તિ છે કે આને ન મારું, આને સત્ય બોલું એ બધો આસ્રવનો પંચ મહાવ્રતનો ભાવ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ભગવાનને આસ્રવ?

ઉત્તર :- ભગવાનને પણ આસ્રવ છે. કેવળી થાય ત્યારે એને આસ્રવ ન હોય. આહાહા..! આવી વાતું ઝીણી.

કહે છે.. ઠીક આવી ગયો અર્થ આમાં. ભાઈ! આહાહા..! પરિવર્તન કર્યું છે તો કારણ હતું કે નહિ? એમ ને એમ કરી નાખ્યું? એ કારણ માર્ગનો, અંદરનો માર્ગ જ બીજો છે વીતરાગનો. ભાઈને કહ્યું હતું. ભાઈએ દીક્ષા આપી હતી મોટી ધામધુમથી. ૬૦ વર્ષની દીક્ષા. મોટા ભાઈ હતા ને. મેં એને કહ્યું ૮૭માં દીક્ષા હો! ખુશાલભાઈ મોટાભાઈ. ભાઈ! તેં દીક્ષા-બીક્ષા આપી, પણ આ દીક્ષા સાચી નથી. હું તો આ છોડી દેવાનો છું. આ માર્ગ નથી વીતરાગનો. ૮૭માં વીંછીયા કહ્યું હતું. અપાસરો છે ને નવો? બહાર નથી કઠોડો? કઠોડામાં બોલાવીને કહ્યું હતું. ૮૭માં. ધામધુમ હાથીને હોદ્દે દીક્ષા. માર્ગ આ નથી. માર્ગ અમને તો બીજો લાગે છે. હું તો છોડી દેવાનો છું. ભાઈ! હળવે હળવે છોડજો કહે. કારણ કે પ્રતિષ્ઠા ઘણી છે. બહારમાં નામ મોટું છે. હળવે હળવે છોડજો અમારે .. હતો ને. ચાર વર્ષે અહીંયાં આવીને છોડ્યું. ૮૭માં વાત કરી હતી. ૯૧માં ચૈત્ર સુદ તેરસે. ગૃહસ્થનું મકાન છે ને એક સ્ટાર ઓફ ઈન્ડિયા. માર્ગ એ જ છે ને પ્રભુ! વીતરાગના, જૈનદર્શનનું સ્વરૂપ બીજું જ છે. મલુકચંદભાઈ! એને પંચ મહાવ્રત હોય, પણ અંદરમાં સમ્યજ્ઞર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર વીતરાગ દશા જ હોય એને મુનિપણુ કહે, એને મોક્ષમાર્ગ કહે, એને જૈનદર્શન કહે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ..

ઉત્તર :- વ્યવહારે.

મુમુક્ષુ :- નિશ્ચયે નહિ?

ઉત્તર :- નિશ્ચયે આ સમ્યજ્ઞર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની દશા એ નિશ્ચય મુનિપણું. અંતર આનંદ સ્વરૂપ ભગવાન આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદનું દળ છે પ્રભુ આત્મા તો. એવી એને ખબર ક્યાં છે? એ છેક બહારમાં શોધવા જાય છે. મૃગની નાભીમાં, ડુંટીમાં કસ્તુરી, પણ એને કસ્તુરીની કિંમત નથી. એ કસ્તુરીને બહાર શોધવા જાય. એમ મૃગલા જેવા જીવો અંદરમાં-નાભીમાં અંતર પેટમાં આત્માની અંદરમાં અનંત અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો છે. આહાહા..! શોધવા બહાર જાય કે અહીંથી સુખ... અહીંથી સુખ... અહીંથી સુખ... અને આ પુણ્યના પરિણામ કરે મહાવ્રતાદિના એમાંથી મને સુખ મળશે. એ બધા મિથ્યાદષ્ટિ જીવ છે. એને જૈન કહેતા નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

જૈન કોઈ સંપ્રદાય નથી, જૈન વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. વીતરાગી મૂર્તિ આત્મા અંદર છે. એવો વીતરાગ

પિંડ આત્મા છે અંદર. અનાદિથી અંદર છે. એવા વીતરાગી સ્વરૂપની દૃષ્ટિ, જ્ઞાન અને રમણતા એ વીતરાગી માર્ગ જૈનદર્શન છે. આહાહા..! ભારે કઠણ વાત. અનંતકાળથી રઝળતા એને સમ્યજ્ઞદર્શન શું એની ખબર નથી. માની લીધેલું કાંઈક વ્રત ને તપ ને કરે. અને પોતે માનેલા દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની શ્રદ્ધા અમારે છે એ સમકિત. મરી ગયો અનંતકાળથી એમ ને એમ. આહાહા..!

અહીં કહે છે એને ‘પાંચ મહાવ્રત, પાંચ સમિતિ,...’ હોય છે. જોઈને ચાલવું, વિચારીને બોલવું, નિર્દોષ આહાર-પાણી એને માટે કરેલા ન લે, એની પાસે તો ઉપકરણમાં તો મોરપીંછી ને કમંડળ-બે હોય, એને લેવા, મૂકવા માટે ધ્યાન રાખે જતના. એ મુનિને તો વસ્ત્ર પાત્ર હોય નહિ ત્રણ કાળમાં. વસ્ત્ર પાત્ર રહે અને મુનિ માને, જૈનદર્શનમાં તો એને મિથ્યાદૃષ્ટિ નિગોદગામી કહ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? ઝાંઝરીજી! આવો માર્ગ છે પ્રભુનો કહેલો. ત્રણલોકના નાથ તીર્થકરે આ કહ્યું છે. પછી એમાં સ્થિર રહી ન શક્યા એટલે બધા વાડા નવા નવા બંધાણા છે. આહાહા..! આકરું કામ છે ભાઈ!

‘પાંચ સમિતિ, છલ આવશ્યક,...’ આત્માના સ્વરૂપની દૃષ્ટિ અનુભવ, જ્ઞાન અને રમણતા સહિત એને સામાયિક, ચોવીસંથો, વંદન, પ્રતિક્રમણ, કાપોત્સર્ગ એવો વિકલ્પ હોય છે શુભરાગ. પણ આવું હોય એના સહિતની વાત છે. જેને નિર્વિકલ્પ આનંદનો સ્વાદ આવ્યો છે પહેલું તો સમ્યજ્ઞદર્શનમાં. સમકિતી ચોથે ગુણસ્થાને થાય એને આત્માના નિર્વિકલ્પના આનંદનો અનુભવ હોય છે. સ્વાદ હોય સ્વાદ. એ શું હશે?

મુમુક્ષુ :- બીજો કેડી માર્ગ ન હોય.

ઉત્તર :- ... કેરી તો જડ છે. આહાહા..! આ માંસ જડ છે હાડકા. આહાહા..! અંદરમાં રાગનો રસ આવે અજ્ઞાનીને, પરની અનુકૂળતા દેખીને રાગ થાય, પ્રતિકૂળતા દેખી (દ્વેષ) રાગ-દ્વેષને વેદે. એનો રસ એ અજ્ઞાનરસ. એનાથી ભિન્ન આત્માનો રસ એ આનંદરસ, જ્ઞાનરસ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એવું સમ્યજ્ઞદર્શન, પ્રથમ તો આત્માના પૂર્ણ આનંદ અને જ્ઞાનના સ્વાદની દશા પ્રગટ થાય આસ્વાદન, એમાં સમ્યજ્ઞાન એટલે આત્માનું જ્ઞાન અને એમાં સ્વરૂપની લીનતા, આનંદમાં રમણતા એ ચારિત્ર. એવી દશા જ્યાં નિશ્ચય હોય ત્યાં આવા પંચ મહાવ્રતાદિ, અઠ્યાવીશ મૂળગુણના વિકલ્પ હોય. એ વ્યવહાર. આહાહા..!

‘પાંચ ઈન્દ્રિયોં કો વશર્મે કરના,...’ પણ આવું હોય એને આવો વિકલ્પ હોય એની વાત છે. ‘એક બાર ભોજન કરના,...’ ત્યાં આવ્યું ને? ‘પાંચ ઈન્દ્રિયોં કો વશર્મે કરના, સ્નાન નહીં કરના,...’ સ્નાન નહિ કરે. જેવો માતાએ જન્મ્યો એવું જેનું શરીર હોય મુનિનું. વીતરાગ મુદ્રા દેખાય. અંતરમાં વીતરાગદશા, બાહ્યમાં નમ્ર વીતરાગ મુદ્રા. એને ત્રિલોકનાથે જૈનદર્શન કહ્યું છે. જિનદર્શન. એ મૂળસંઘ. અનાદિનો સનાતન જૈનદર્શનનો આ સંઘ છે. એને ‘ભૂમિશયન,...’ હોય છે. નીચે સૂવું. ‘વસ્ત્રાદિક કા ત્યાગ...’ છે ને? વસ્ત્ર, પાત્ર એને ત્યાગ હોય છે. ‘અર્થાત્ દિગંબર મુદ્રા,...’ હોય.

આહાહા..! અનાદિનો જૈનદર્શન તો આ છે.

મુમુક્ષુ :- આ બધું ભગવાનને હતું?

ઉત્તર :- બધા ભગવાનને હતું મુનિપણમાં. ભારે વાતું બાપા! એ કહેશે. એ વાતમાં નભી ન શક્યા એટલે ભગવાન પછી ૬૦૦ વર્ષે શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો, દિગંબરમાંથી. મૂર્તિપૂજક શ્વેતાંબર પહેલા નીકળ્યા.

મુમુક્ષુ :- એ લોકો એમ કહે કે અમારામાંથી નીકળ્યું.

ઉત્તર :- એ તો કહે. સ્વતંત્ર છે. એમાંથી સ્થાનકવાસી હમણાં ૫૦૦ વર્ષે નીકળ્યા. એ શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજકમાંથી નીકળ્યા અને એમાંથી હમણાં આ ૨૦૦ વર્ષે આ તેરાપંથી નીકળ્યા તુલસી. આવું પરમ સત્ય છે. જગતને બેસે, ન બેસે તો શું? પરમાત્મા ત્રણલોકના નાથે આવું સ્વરૂપ કહ્યું છે. શાંતિભાઈ! .. મુનિ થવાના હતા. ગૃહસ્થ માણસ છે. બૈરા, છોકરા નાના. મુનિ દિગંબર થવાના હતા. નગ્નમુનિ. પણ એણે આ બધું સાંભળ્યું, કહે અરે..! આ તો બીજી જાતનું લાગે છે. હજી તો મુનિપણું કેવું એ સાંભળ્યું નથી લોકોએ. આહાહા..! દિગંબર મુનિ થવાના હતા. મુળચંદભાઈ! ગૃહસ્થ માણસ છે. દિલ્લીમાં. મા, બાપ છે, બૈરા છે, છોકરા છે. મકાનો છે. પૈસાવાળા છે. એ વિધાનંદજી ગયા હતા.. એણે અહીંનું સાહિત્ય વાંચ્યું સાંભળ્યું. જ્ઞાનચંદજી લાવ્યા ને? જ્ઞાનચંદજી. અરે..! આ તો માર્ગ બીજો છે! હજી તો સમ્યજ્ઞાન કોને કહેવાય એના ઠેકાણા ન મળે, એને સાધુપણા આવ્યા ક્યાંથી? આહાહા..! માર્ગ બાપુ એવો છે વીતરાગનો. જુદો છે.

‘કેશલોચ કરના, એકબાર ભોજન કરના,...’ મુનિને એકવાર આહાર હોય. અગિયાર વાગે એકવાર નીકળે એકવાર આહાર હાથમાં. આહાહા..! ‘ખડે-ખડે આહાર લેના,...’ ઊભા ઊભા આહાર લેવો આમ. આહાહા..! ‘દંતધોવન ન કરના,...’ દાંતમાં આંગળી પણ ન નાખે આમ સાફ કરવા. ...

મુમુક્ષુ :- મોઢું ગંધાય.

ઉત્તર :- ગંધાય નહિ. સુગંધ આવે એને.

મુમુક્ષુ :- સુગંધ નીકળે?

ઉત્તર :- હા આવે છે ને બનારસીદાસમાં. ત્રણ કષાય(નો અભાવ) મુનિને તો... ઓહોહો..! જગત પરમેશ્વર થયો એ તો. નમો લોએ સવ્વ સાહુણાંમા ભળી ગયા. ગણધર ચાર જ્ઞાનના ઘણી, ધર્મના વજીર જેને નમસ્કાર કરે. નમો લોએ સવ્વ સાહુણાં. હે મુનિ! તારા ચરણકમળમાં મારો નમસ્કાર છે. નમો પાંચ નવકારમાં એ ભેગા ભળી જાય છે. જેને ગણધરનો નમસ્કાર પહોંચે એ સાધુ કેવા હશે? દુનિયાને ખબર નથી. સમજાણું કાંઈ? વીતરાગે કહેલો જૈનદર્શનનો મોક્ષમાર્ગ સાંભળ્યો નથી. એ જૈનદર્શન કહો કે મોક્ષમાર્ગ કહો. નિશ્ચય અને વ્યવહાર. આહાહા..! ગજબ શૈલી છે.

‘યહ અઘાઈસ મૂલગુણ હૈં...’ લ્યો! એ સાધુને જેવા વીતરાગે જૈનદર્શન અંગીકાર કર્યું, તીર્થકરે

નમ્રપણું ધારણ કર્યું. આ લોકોમાં તો એમ કહે છે કે એને ઈન્દ્રએ એક વસ્ત્ર આપ્યું અને બાર મહિના રહ્યું.

મુમુક્ષુ :- ખંભે રાખવા.

ઉત્તર :- ખંભા રાખવાનું શું કારણ? એ બધા કલ્પનાના શાસ્ત્રો બનાવ્યા.

મુમુક્ષુ :- કેટલી ઉદારતા!

ઉત્તર :- ઉદારતા કેવી? .. આહાહા..! મહામુનિ એ તો. બ્રાહ્મણ એનો ભાણેજ મામાનો છે ને. પછી અડધું આપ્યું. એ વળી શ્વેતાંબરમાં આવે છે. આમાં નથી આવતું. એમાં એક બાર મહિના અહીં રાખ્યું વસ્ત્ર. પછી બાર મહિને પડી ગયું. ઈન્દ્રે આપેલું. એ વીતરાગ માર્ગની એ રીત નહોતી. કલ્પિત રીત બનાવી હતી. આવું છે ભગવાન! માર્ગ તો આ છે હોં. એને સંપ્રદાયની વાતમાં આ ન બેસે, પણ માર્ગ તો આ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ભગવાનનો સંપ્રદાય..

ઉત્તર :- આ ત્રણલોકના નાથનો આ સંપ્રદાય છે. ચીમનભાઈ! ઓળખો છો તમે એમને? રામજીભાઈના દીકરા છે. ત્યાં નથી? એસો. આઠ હજારનો પગાર છે માસિક. એસો નહિ ઓલી ધોળાથી શું કહેવાય આ? ઘોડા છાપ નહિ? તેલ તેલ. એ તો ગયું. એમાં ઓફિસર છે. ક્યાં મુંબઈમાં છે? ક્યાં છે? .. ગયા હતા ને આપણે ત્યાં. આહાર લેવા ગયા હતા. હમણા આ .. ગયા હતા ને. ટાણે ટાણે .. યાદ કરે છે. આહાહા..! આ વખતે આહાર કરવા આવ્યા હતા? પછી આવ્યા હતા. એ જ મૂકવા આવ્યા હતા ને. આહાહા..!

અહીં તો કહે છે, અઠ્યાવીશ મૂળગુણ ‘તથા છિયાલીસ દોષ ટાલકર...’ છેતાલિસ દોષરહિત. છેતાલીસ દોષ છે ..ના. છેતાલીસ દોષ રહિત. પણ આવું નિશ્ચય સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર વીતરાગના આનંદમાં રમતો હોય છે એને આવા વિકલ્પો હોય છે એમાં આવા અઠ્યાવીશ મૂળગુણની અંદર છેતાલીસ દોષ રહિત આહાર હોય એનો. એને માટે કરેલો એ આહાર લે નહિ, વેચાતો લે નહિ. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- .. કંદોઈને ત્યાંથી ...

ઉત્તર :- કંદોઈને ત્યાંથી .. ના ના એ ન લે.

મુમુક્ષુ :- નજીકમાં કંદોઈની દુકાન...

ઉત્તર :- ... આ ..નંદનો શિષ્ય નાનો હતો ને. નાના છોકરાને દીક્ષા આપી પછી કંદોઈની દુકાને... મારે આ પેંડા જોવે છે.

મુમુક્ષુ :- એ મંદિરને...

ઉત્તર :- ખબર છે એ વાત બધી. એ સાધુ ક્યાં હતા? એ તો .. દીક્ષા એ સાધુ હતા ક્યાં? સમ્યજ્ઞર્શિ નથી ત્યાં સાધુ ક્યાંથી આવ્યા? સમ્યજ્ઞર્શન તો જેને આવું નિશ્ચય સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર

હોય અને એને અઘ્યાવીશ મૂળગુણ હોય અને જેને નગ્નદશા હોય, છેતાલીસ દોષ રહિત આહાર હોય એવાને તો હજી જૈનદર્શન (કહે). એ જૈનદર્શનની જેને શ્રદ્ધા હોય એને આત્માની શ્રદ્ધા થઈને સમકિત હોય. આવી વાત છે ઝીણી. આહાહા..! ગાથા એવી આવી ગઈ છે.

મુમુક્ષુ :- .. બહુ આકરી.

ઉત્તર :- વસ્તુ આ છે અનાદિની, એમાં શરત શું? અનાદિ તીર્થંકર કેવળી પ્રભુ, અનંત તીર્થંકરોનો પોકાર-અવાજ આ દિવ્યધ્વનિમાં આવેલો છે. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..!

એ આહાર કરવો. ‘વહ એષણા સમિતિ મેં આ ગયા.’ એ તો પાંચ સમિતિમાં આવી ગયું. એને માટે આહાર કરેલો ચોકા એય..! ઝાંઝરીજી! આ ચોકા કરીને લીધું શું? .. સાધુ આવે એટલે પછી આ બધા જાય મોઢા આગળ. આ હમણા નથી જાતા.

મુમુક્ષુ :- આખું પરિવર્તન કર્યું આખા ઘરમાં.

ઉત્તર :- હા. એ છોકરા પણ સારા થયા છે ને વિમલચંદને.

મુમુક્ષુ :- .. આનો છોકરો.

ઉત્તર :- હા ચોથા નંબરનો છે. પાંચમા નંબરનો આવ્યો હતો ઓલો અર્હત પ્રકાશ.. બધાને આમાં રસ છે.

મુમુક્ષુ :- આખું ઘર ...

ઉત્તર :- ઘર આખું ફરી ગયું છે. આહાહા..! .. બહુ રુચિ છે એને તો. બે મહિના રહી ગયા ને. બહુ રુચિ છે. આહાહા..! આવો માર્ગ છે. માર્ગ અનાદિનો આ માર્ગ. સમજાણું કાંઈ? મક્ષી છે ને મક્ષી ત્યાં મક્ષી જાત્રાનું સ્થળ.

અહીં કહે છે કે નિર્દોષ આહારને એવું એ તો સમિતિમાં રહ્યું એષણામાં. ‘ઈર્થાપથ-દેખકર ચલના...’ બરાબર જોઈને... રાતે નહિ, દિવસે જોઈને ચાલવું. આ તો સવારમાં વહેલા ઊઠે, અંધારું હોય તો કલાક પહેલા ચાલે. એ તો વ્યવહારના પણ ઠેકાણા નથી. આહાહા..! ‘ઈર્થા સમિતિમેં આ ગયા તથા દયા કા ઉપકરણ મોરપુચ્છ કી પીંછી...’ લે. ઓહોહો..! મુનિને દયાના ઉપકરણમાં મોરની પીંછી. અનાદિનો માર્ગ આ છે. મહાવિદેહમાં પરમાત્મા બિરાજે છે. સીમંધર ભગવાન ત્યાં સંતનો માર્ગ આવો છે. સમજાણું કાંઈ? મહાવિદેહમાં જૈનના દિગંબર લિંગ સિવાય કોઈ ભેખ ત્યાં છે જ નહિ. મંદિરો બીજા નહિ. દિગંબર સંતના, મુનિઓના, તીર્થંકરો.... મત અનેક. વિપરીત શ્રદ્ધા અનેક. પછી ત્યાંથી સાતમી નરકે જનારા છે. અહીંથી સાતમી નરકે જનારા નથી, ત્યાં મોક્ષ જનારા નથી. ત્યાં સાતમી નરકે જનારા છે. આહાહા..! એ ભગવાનના મુખે નીકળેલો આ માર્ગ છે. સીમંધર પરમાત્મા, જુઓને સામાયિકમાં નથી લેતા?

મુમુક્ષુ :- ભગવાનની આજ્ઞા..

ઉત્તર :- આજ્ઞા. .. ખબર હોય ને ભાઈને. આહાહા..! અમે પણ બધું કર્યું છે હોં દુકાને ત્યાં. સમજાણું કાંઈ?

‘દયા કા ઉપકરણ મોરપુચ્છ કી પીંછી ઔર શૌચ કા ઉપકરણ કમંડલ ધારણ કરના...’ પીવા માટે નહિ. જંગલ સાફ કરવા માટે પાણી કમંડલમાં રાખે. પેશાબ ને વિષ્ટા સાફ કરવા. શાસ્ત્રનો સ્વાધ્યાય કરવો હોય ને. .. ‘ઐસા બાહ્ય ભેષ હૈ...’ લ્યો! ‘તથા અંતરંગ મેં જીવાદિક ષટ્દ્રવ્ય,...’ ભગવાને છ દ્રવ્ય જોયા છે તીર્થકર પ્રભુએ. જાતિએ છ, સંખ્યાએ અનંત. અનંત આત્મા, અનંત પરમાણુ, અસંખ્ય કાળાણું, એક ધર્માસ્તિ, એક અધર્માસ્તિ, એક આકાશ. વીતરાગ પરમાત્માએ કેવળજ્ઞાનમાં છ દ્રવ્ય જોયા છે. એની મુનિને શ્રદ્ધા હોય છે. આહાહા..! એક જ આત્મા હોય ને, એક જ જડ હોય ને એવી શ્રદ્ધા એ તો મિથ્યાદષ્ટિની છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

‘ષટ્દ્રવ્ય, પંચાસ્તિકાય,...’ કાળ છે ને એ અસંખ્ય આણુઓ છે. એ ભેગા ન થાય. એ સૂક્ષ્મ અધર્માસ્તિ વાત છે. અને એ સિવાયના ધર્માસ્તિ અને આકાશ, પુદ્ગલ ને જીવ—પંચાસ્તિકાય, એની એને શ્રદ્ધા હોય છે. ‘સાત તત્ત્વ,...’ હોય છે. એમાં પુણ્ય-પાપને આસ્રવમાં ભેળવીને સાત થયા. ‘નવ પદાર્થો...’ છે. એ આસ્રવમાંથી પુણ્ય-પાપ જુદા પાડ્યા તો નવ થયા. ‘યથોક્ત જ્ઞાનકર...’ એને બરાબર જાણે. બરાબર નવ તત્ત્વો, સાત પદાર્થ.. આદિ. છ દ્રવ્ય, પંચાસ્તિકાય. ‘શ્રદ્ધા કરના,...’ એનું બરાબર જ્ઞાન કરીને એને શ્રદ્ધા હોય છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- જ્ઞાન વિના શ્રદ્ધા ન થાય ?

ઉત્તર :- જ્ઞાન વિના, ભાન વિના શ્રદ્ધા શેની? ચીજ જ જોઈ નથી, શું છે એને જાણ્યા વિના..

મુમુક્ષુ :- ભગવાને કહ્યું તો સાચું છે.

ઉત્તર :- શું સાચું છે? જાણ્યા વિના સાચું છે? છાણને ગોળ માની લે. છાણ છાણ. ગોબર. એમ માની લે કે આ ગોળ છે. ગોબર ને ગોળ લ્યો. એ ગોળ ને ગો. .. ગોળ. ગોળ શબ્દ તો એનો એ છે. એક બતાવે છે ગોળને અને એક બતાવે છે ગોળ-ચક્રને. એનું જેને જ્ઞાન ન હોય એ ગોળનું .. કાંઈ કીધું નહોતું એક ફેરી? શું તમારે? કુવાડવા. નિશાળમાં ઉતર્યા હતા. એ મચ્છરનું ચિત્ર હતું મોટું આવું. લાંબા પગ ને મચ્છર આવું. નિશાળમાં માસ્તરે... નિશાળમાં ઉતારો હતો. રાજકોટ જાવું હતું. પાંચ ગાઉથી આવ્યા હતા. એ મચ્છર હતું. ચિત્ર જોયું છોકરાને શીખવા માટે એના ટાંગા લાંબા કરીને મચ્છર ટાંગા લાંબા કરીને શીખવે. જુઓ આ.. આ.. એમ. એમાં છોકરાને એકવાર આવ્યો હાથી ગામમાં. માસ્તર! આ તમે બતાવ્યું હતું એ આ મચ્છર. ... આહાહા..! મચ્છર આવો લાંબો કરીને બતાવ્યો હતો અને હાથી કેવો એની ખબર ન મળે. જુઓ માસ્તર સાહેબ! તમે નહોતો મચ્છર બતાવ્યો? આમાં આ આવ્યો. અરે..! એ નહિ, હાથી નહિ. મચ્છર જુદું, હાથી જુદો. એ તો તમને પગની રેખાનું મચ્છરની નાની છેડે નાની હોય અને વચમાં ..માં અમુક હોય એટલું ભિન્ન પડવા માટે લાંબા પગ બતાવ્યા હતા.

એને તું હાથી માની લે.

મુમુક્ષુ :- એમ જ કર્યું છે.

ઉત્તર :- એવું જ માન્યું છે અનાદિથી. આહાહા..!

‘જ્ઞાનકર શ્રદ્ધાન કરના ઔર ભેદવિજ્ઞાન દ્વારા...’ પાછું ત્રણ બોલ લેશે. આ વ્યવહાર શ્રદ્ધા આવી હોય છે અને ભેદવિજ્ઞાન દ્વારા. રાગનો વિકલ્પ છે એનાથી જુદો ભગવાન આત્મા એનું એને જ્ઞાન અને શ્રદ્ધાન, આનંદ હોય છે. આહાહા..! પણ આવી શ્રદ્ધા અને આવા ભાવસહિતવાળાની વાત છે હોં. ‘અપને આત્મસ્વરૂપકા ચિંતવન કરના,...’ ભગવાન આનંદ સ્વરૂપ અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ, એના સ્વરૂપનું ચિંતવન કરીને અનુભવ કરવો. એનો અનુભવ કરવો આ જૈનદર્શન છે. આહાહા..! બહારની સેવા-બેવા ચંદુભાઈ! કોઈ કરી શકતું નથી હોં! એ અભિમાન છે મફતનું. એક દાણો પણ કોઈકને આપવો. ભગવાન ના પાડે છે કે એ દાણો તો અજીવ છે. એ અજીવનું જવું-આવવું એ અજીવને કારણે છે. આ માને કે મેં આપ્યા, મિથ્યાદષ્ટિ અજીવને જીવ માને છે. છોટુભાઈ! આહાહા..!

નવ તત્ત્વ જાણવા પડશે કે નહિ એને નવ? જીવ, અજીવ, પુણ્ય, પાપ, આસ્રવ, સંવર, નિર્જરા, બંધ ને મોક્ષ. બે દ્રવ્ય છે અને સાત પર્યાય છે. જીવ અજીવ બે પદાર્થ છે અને .. આસ્રવ પુણ્ય, પાપ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ. પુણ્ય-પાપ, આસ્રવ, બંધ એ અશુદ્ધ પર્યાય છે, સંવર, નિર્જરા ને મોક્ષ એ શુદ્ધ પર્યાય છે. પણ હજી એને ખબર ન મળે એને. આહાહા..! એમાંથી તારવીને પછી એકલો આત્મા આનંદનો અનુભવ એને અનુભવવો, એનું નામ સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્જ્ઞાન છે. આહાહા..! આ તો ચોથા ગુણસ્થાનની સ્થિતિ આ. અને એના પછી આ મુનિ જે છે એને આવી દશા હોય છે. સમજાણું કાંઈ?

‘ઐસા જિનદર્શન હૈ,...’ છે ને? ‘ઐસા દર્શન અર્થાત્ મત વહ મૂલસંઘ કા હૈ.’ મૂળ સંઘ એટલે અનાદિનો વીતરાગમાર્ગ જે હતો એનો આ અભિપ્રાય અને આ દર્શન છે. આહાહા..! અનંત તીર્થકરોનો, પરંપરાનો પ્રવાહનો માર્ગ એને મૂળસંઘ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? ‘ઐસા જિનદર્શન હૈ,...’ એને જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. આહાહા..! ‘વહ મોક્ષમાર્ગ કા મૂલ હૈ;...’ લ્યો! જૈનદર્શનનું મૂળ. ત્રીજું પદ છે ને. એ જૈનદર્શન મોક્ષમાર્ગનું મૂળ છે. આહાહા..! ‘ઈસ મૂલ સૈ મોક્ષમાર્ગકી સર્વ પ્રવૃત્તિ સફલ હોતી હૈ...’ આહાહા..! આવું જે જૈનદર્શન અને મોક્ષનો માર્ગ, એની જે શ્રદ્ધા કરે એને બધું સફળ. એનું જ્ઞાન પણ સાચું, અંદર સ્થિરતા પણ સાચી, વ્રત પણ વ્યવહાર તરીકે સાચા એને હોય છે. આહાહા..! ભારે માર્ગ ભાઈ આવો. સાંભળ્યો પણ ન હોય એણે.

મુમુક્ષુ :- શું સાંભળે? કોઈ સાંભળાવનાર ન હોય તો.

ઉત્તર :- સાંભળનારને પોતાની ગરજ નથી. શેઠ એમ કહે છે ભગવાનદાસ. બીડીવાળા છે ને. .. ગયા ને. સાગરવાળા છે બીડીવાળા. બે લાખના મકાન કરાવ્યા છે ને. ભગવાનદાસ શોભાલાલ બીડીવાળા .. ઘરે મોટા ગૃહસ્થ મોટા. છ લાખના મકાન. એવા એવા કેટલાય મકાન ગામમાં.

પૈસાવાળા મોટા ગૃહસ્થ. બે ભાઈ અહીંયાં હતા. હમણા ગયા. બાદશાહ કહેવાય છે. બુંદેલખંડના બાદશાહ. મોટા ગૃહસ્થ. ૪૦-૪૦ તો ઘરે મોટર. બીડી.. કરોડો.. એ એમ કહે વારંવાર બેઠા હોય તો કે અમે શું કરીએ? અમને કોઈ સંભળાવનાર મળ્યા નહોતા ને. સંભળાવનાર મળ્યા નહોતા, જો તમને સાંભળવાની ગરજ સાચી હોય તો તો મળ્યા વિના રહે જ નહિ. જેઠાલાલભાઈ! આહાહા..!

અરે..! આત્માની સત્ની તૈયારી હોય તો તીર્થંકર હાજર છે ને અહીંયાં ભગવાન બિરાજે છે. ત્યાં ન જન્મે? સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ત્રણે કાળમાં ત્રણ કાળના જાણનાર કેવળીઓનો વિરહ .. જગતને હોય નહિ. વિરહ જ ન હોય. કેમકે જ્ઞેય જે અનંત છે એ જેમ અનાદિ છે, એમ એના જાણનારા સાથે જ અનાદિ છે. કેવળી. કેવળજ્ઞાની પરમાત્મા અનાદિના છે. હમણા થયા એ તો એક વ્યક્તિ તરીકે નવા, આમ અનાદિથી કેવળીઓ ચાલતા આવે છે. અનાદિથી જગત છે અને અનાદિથી જ્ઞાતા છે. આહાહા..! એવા વીતરાગદેવનું દર્શન તો આ છે. જૈનદર્શન આને કહીએ. મોક્ષમાર્ગ એને કહીએ.

‘તથા જો ઈસસે ભ્રષ્ટ હુએ હૈં,...’ આવા માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયા ભાઈ! ભગવાન પછી બાર વર્ષના દુકાળ પડ્યા. એવા ત્રણ દુકાળ પડ્યા. એ તો ઓલામાં પણ આવે છે શું કહેવાય? આ બારોટ-બારોટ. ભાઈ નહિ? ..વાળા નહિ. મલુચંદ... ..વાળા. ત્યાં ..માં છે ને મોટા ગૃહસ્થ છે. સ્થાનકવાસી. મલુકચંદ .. છોટાલાલ .. એ નથી આવતા. .. હા એ. એ બધા અમને મળેલા છે. બહુ મોટા ગૃહસ્થ છે. એ એનો બારોટ છે એક. એ બારોટ પાસે બે હજારનું .. છે. મોટા પત્ર... બે હજાર વર્ષનું, એમાં બાર વર્ષનો દુકાળ લખેલો છે. એમાં લખેલું છે ભાઈ! બાર વર્ષનો દુકાળ પડ્યો. ત્યાં તો એને ન હોય ધર્મની. .. બાર વર્ષનો દુકાળ. એમાં આ શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો. અનાદિ સનાતન જૈનદર્શનથી ભ્રષ્ટ થઈને. આકરું છે મલુકચંદભાઈ આજે.

અનાદિ વીતરાગ પરમાત્મા આમ કહેતા આવ્યા. તને સ્યે, ન સ્યે, પણ માર્ગ તો આ છે. શું થાય? અરેરે..! એને માર્ગ હાથ આવ્યો નહિ. એને માર્ગની રીત સાંભળવા મળે નહિ. અરે..! જન્મ-મરણના આરા કે દિ’ મટશે? આહાહા..! ચોપાસીના અવતાર કરી કરીને.. આહાહા..! એ બાર વર્ષના દુકાળ પડ્યા ત્યારથી... અનાદિ દિગંબર દર્શન આવું મુનિપણું, એવો વ્યવહાર, એવું નમ્રપણું ચાલ્યું આવતું અનાદિથી. મહાવિદેહમાં એક જ માર્ગ છે આ. સાક્ષાત્ ભગવાન બિરાજે ત્યાં આવો એક જ માર્ગ છે. અહીંયાં ભ્રષ્ટ થયા.

‘વે ઈસ પંચમકાલ કે દોષ સે...’ આહાહા..! અરેરે..! કાળ એવો આવ્યો. ‘જૈનાભાસ હુએ હૈં,...’ જૈન નહિ પણ જૈનાભાસ. આહાહા..! ગજબ વાત છે ભાઈ! સાંભળવું કઠણ પડે એવું છે. માણસને આ તો એક દિ’ તો એને સમજવું પડશે. આહાહા..! એય..! છોટાભાઈ! છે? જૈનાભાસ. જૈન નહિ. જૈનનો લિબાસ કહેવાય એવા. ‘વે શ્વેતાંબર,...’ થયા. સ્થાનકવાસી તો હતા નહિ ત્યારે. સ્થાનકવાસી તો હમણાં નીકળ્યા પાંચસો વર્ષ. .. મૂર્તિપૂજકમાંથી નીકળેલા. નોકાશય. આ તો પહેલા

શ્વેતાંબર નીકળેલા. ભગવાન પછી છસો વર્ષે સનાતન જૈનદર્શન પ્રવાહનો ચાલતો માર્ગ એમાંથી ભ્રષ્ટ થઈને શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો, મૂર્તિપૂજક.

‘દ્રાવિડ,...’ સંઘ. એક સંઘ હતો દ્રાવિડનો. ‘યાપનીય,...’ સંઘ. એ પણ યાપનીય મુનિ નસ્ય રહે, માને શ્વેતાંબર શાસ્ત્રને. એવો એક પંથ હતો. એ અત્યારે નથી હવે. ‘ગોપુચ્છ-પિચ્છ,..’ ગાયનું પૂછ એ રાખતા. મોરપીંછી. ‘નિ:પિચ્છ...’ પીચ્છ વિનાના હતા સાધુ. એવા પાંચ પંથ પડી ગયેલા. ‘પાંચ સંઘ હુએ હૈં; ઉન્હોંને સૂત્ર સિદ્ધાંત અપભ્રંશ કિયે હૈં...’ શ્વેતાંબરોએ ઘણા કાલ્પનિક શાસ્ત્રો બનાવ્યા બધા. આચારાંગ, સૂયગડાંગ, ઠાણાંગ.. આદિ. સનાતન સત્યથી વિરોધ કથન કર્યા. સ્ત્રીને મોક્ષ ઠરાવ્યો, વસ્ત્રસહિતને મુનિપણા મનાવ્યા. એ બધી કલ્પિત વાતો બનાવી. આહાહા..! અરેરે..! કેમ બેસે? શાંતિભાઈ! આવો માર્ગ છે. એય..! ધીરૂભાઈ! આ બધા તમારે જૂના શેઠિયા સ્થાનકવાસીના. આ પરિવર્તન કરીને બેઠા, એ ૪૫ વર્ષથી એમાં હતા, કાંઈ કારણ હશે કે નહિ? ૪૫ વર્ષ ગાળ્યા છે ત્યાં. ૨૧ વર્ષ ને ૪ તો એમાં રહ્યા આમ. ૨૩ વર્ષ સંસારમાં. ૨૧ વર્ષ ને ૪ મહિના સ્થાનકવાસી સાધુ. એ ક્રિયા કડક હતી અમારી. બહુ કડક. બહુ કડક. .. એ વખતે તો માન્યું હતું એ હતું ને. આહાહા..! રાયચંદ ગાંધી જેવા ગૃહસ્થ માણસ આપણા. બોટાદના મોટા ગૃહસ્થ. પચાસ હજાર તો ઊપજ તે દિ’ હોં પેદાશ તે દિ’. દિનશાના. દિનશા નહિ?

મુમુક્ષુ :- અમારા .. કાકા થાય

ઉત્તર :- .. કોણ? બરવાળા એ નહિ. આ તો દિનશા ઓલા પારસી નો વેપાર. એ તો છેક હમાણા આવ્યા ને. દિનશાનો.. એ તો .. અમારે અમૃતલાલ. એને તો ઓળખીએ છીએ. અમારી પાસે બ્રહ્મચર્ય લીધું હતું ને. રાજકોટમાં. આવે છે છોકરાઓ આવે છે શાંતિ. .. છે ને. બધા ઓળખ્યા. નાની ઉંમરથી. અહીં ઘણીવાર આવે છે. .. અમારી સાથે રહેતા હતા જામનગર.

આ તો દિનશા એક મોટો વેપાર રૂનો મોટો. એ આડતિયા જેને હોય એને તો બહુ પેદાશ થાતી. તે દિ’ ..નો ધંધો હતો. અહીં એક જગજીવન ભાઈને હતો. જગજીવન પારેખ હતા. આ તો બધા ૮૦, ૭૦ વર્ષ પહેલાની વાતુંની ખબર છે ને. ત્યાં વલોરવા જઈએ ત્યાં ૫૦-૫૦ માણસ જમતા હોય. કેરીના રસ હોય. .. જમવાનું ..૨૦૦-૨૦૦ જણ. ભીક્ષા લઈએ. રાયચંદ ગાંધી હતા. લાવો કહ્યું. આ રસમાં ગોટલું છે? ગોટલી છે? કહે મહારાજ! ખબર નથી. અડશો નહિ. એય..! ધીરૂભાઈ!

મુમુક્ષુ :- ..

ઉત્તર :- હા ગોટલી જીવ છે એક. એને અડશો તો ... રસ અમારે લેવાય નહિ. એવી સખત ક્રિયા હતી. પણ બધી સમજ્યા વિનાની. એય..! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સંપ્રદાયની પ્રવૃત્તિ.

ઉત્તર :- એ પ્રમાણે તો જે હતું એ કરવાનું. લૂગડા આઠ મહિને એકવાર ધોઈએ. શિયાળુ, ઉનાળુ

ન ધોઈએ. ચોમાસુ આવે ત્યારે એકવાર કપડા .. પાણી ક્યાંકથી લઈ આવી દે. કંસારના ઠામ હોય ને? કંસારા વાસણ ધોઈને. એકવાર ધોઈએ. લૂગડા મેલા. લાગે શું કહેવાય? .. જેવા. ચામડી એવી હતી. મેલા.. મેલા... મેલા... આહાહા..! માર્ગ એ નહિ બાપુ! વીતરાગનો એ માર્ગ નથી. સમજાણું કાંઈ? વીતરાગનો માર્ગ અનાદિ કેવળી પરમેશ્વરનો તો આ માર્ગ છે. કેવળી પાણુંતો ધમ્મો શરણું. એ આ છે. આકરું પડે એવું છે હોં! આહાહા..! પોપટભાઈએ તો આ સાંભળ્યું નહોતું તે દિ' તો. તે દિ' માણેકચંદજી તપસી એના શેઠ હતા. ખબર છે ને બધી ખબર છે ને. માણેકચંદજી તપસી હતા. સંથારો કર્યો હતો. ત્યાં ચોમાસું ત્યાં ૬૭ માં મુંબઈ. માણેકચંદજી ૬૭માં ચોમાસે આવ્યા હતા. એમાં .. એક સંથારો કર્યો હતો .. કાંદાવાડી.. જોયેલા. માલ લેવા આવેલો ને. ૬૭ની વાત છે. દીક્ષા તો ૭૦માં થઈ હતી. ૧૯૬૭ કાંદાવાડી. અત્યારે તો ફેરવી નાંખ્યું મકાન. તે દિ' મેડી હતી, દાદરો હતો. આમ બેઠા હતા.

મુમુક્ષુ :- જૂના મકાનમાં.

ઉત્તર :- જૂના મકાન બસ. ૧૯૬૭ની વાત છે. ત્યાં તપસી એકલા બેઠા હતા પાટયે. અમે માલ લઈને પછી નવરા હતા કીધુ ચાલો સાધુ જોઈએ. ત્યાં બેઠા હતા એ. ૬૭ની વાત છે. માણેકચંદજી તપસી એમના શિષ્ય તમારા બાપુ. આહાહા..! એને મૂર્તિની શ્રદ્ધા હતી હોં માણેકચંદજીને.

મુમુક્ષુ :- ચોપડી છાપી હતી.

ઉત્તર :- ચોપડી છાપી હતી. મને ખબર છે. વાંચી હતી. મૂર્તિ છે, .. ઉથાપી છે. એ બધા ઓલા શું નામ હતું કાંઈક. એ ચોપડીનું નામ ભુલાઈ ગયું. આમાં નથી. અમારી પાસે છે. બોટાદ આવી હતી.

મુમુક્ષુ :- એમાં તો દસ-બાર ઉપરની વાત છે.

ઉત્તર :- પણ મૂર્તિ શાસ્ત્રમાં છે. બત્રીસ સૂત્રમાં મૂર્તિ પૂજા છે. એટલે એને લાગ્યું કે મૂર્તિ તો છે. હવે આમાં શું કરવું અમારે? ખળભળાટ થઈ ગયો હતો. મને બધી ખબર છે ને. વડિયામાં રાખ્યું હતું ને પછી. વડિયા વડિયા. ત્યાં રાખ્યું હતું ને .. ને બધા. મૂર્તિ તો બત્રીસ સૂત્રમાં છે. મૂર્તિ અને મૂર્તિની પૂજા તો અનાદિથી ચાલી આવે છે. પણ મૂર્તિ કેવી જોઈએ? આ વાત. વસ્ત્ર, પાત્ર કાંઈ ન હોય. શ્વેતાંબરે જે બનાવી એ કલ્પિત છે. એ મૂર્તિ પૂજા અનાદિની છે. એ પૂજાનો ભાવ એ ધર્મ નથી. છે પુણ્ય, પણ પાપથી બચવા એવું પુણ્ય આવ્યા વિના રહે નહિ. છે પુણ્ય, ધર્મ નહિ. આહાહા..! જેમ આ અઠ્યાવીશ મૂળગુણ એ પુણ્ય છે, પણ આવ્યા વિના રહે નહિ. આવી વાતું ભારે કઠણ.

કહે છે 'ઉન્હોને સૂત્ર સિદ્ધાંત અપભ્રંશ કિયે હૈં.' આખા સિદ્ધાંતો બદલી નાખ્યા શ્વેતાંબરોએ. નવા બનાવ્યા. એ શ્વેતાંબરના કરેલા છે. પછી સ્થાનકવાસીએ માન્યા એમાંથી નીકળ્યા એટલે. મૂળ તો શ્વેતાંબર સાધુના બનાવેલા છે. .. છે ને અમારા ઉમરાળા પાસે. 'જિન્હોને બાહ્ય વેષ કો બદલકર આચરણ કો બિગાડા હૈં.' આહાહા..! વસ્ત્ર, પાત્ર આદિ નવપણું છોડી દઈને આવું અંગીકાર કર્યું. 'જિનમત કે મૂલસંઘ સે ભ્રષ્ટ હૈં,...' જૈનમત વીતરાગનો દર્શન અનાદિનો એનાથી તો આ ભ્રષ્ટ છે.

આહાહા..! એની બધી તકરારું તમારે. ઝાંઝરીજી! ત્યાં પણ બે તકરાર ચાલે છે ને. શ્વેતાંબર ને દિગંબર બંધાં હોય ત્યાં તીર્થ માટે ઝઘડા. અરરર..! .. કરે છે. એક શુભભાવ હોય છે ત્યારે, જેવા વીતરાગ હતા એવી પ્રતિમા હોય. પ્રતિબિંબ. એને બીજું વસ્ત્ર માથે દાગીને ને માથે પત્થર ચોડે પછી વેષ પહેરાવે એ બધું કલ્પિત છે.

મુમુક્ષુ :- બુટ પહેરાવે.

ઉત્તર :- બુટ પહેરાવે ખબર છે. ગયા હતા એકવાર. જૂનાગઢમાં. એક વીતરાગ મુદ્રા એક શુભભાવનું નિમિત્ત છે. એ વસ્તુ છે અનાદિનું એટલું. એને બગાડી. જૈન શ્વેતાંબર છે ને એને. તમારે નાગનેશમાં છે? નથી. નીકળી ગયું. .. નહિ ઓલું? એકાવાળો હતો એ? એ .. થઈ ગયો. એકાવાળો નહોતો?

‘જિનમત કે મૂલસંઘ સે ભ્રષ્ટ હૈં, ઉનકો મોક્ષમાર્ગકી પ્રાપ્તિ નહીં હૈ.’ એને મોક્ષમાર્ગની પ્રાપ્તિ હોઈ શકે નહિ. સમ્યક્દર્શન જ ન હોઈ શકે. આહાહા..! ભારે આકરું! ‘મોક્ષમાર્ગકી પ્રાપ્તિ મૂલસંઘ કે શ્રદ્ધાન-જ્ઞાન-આચરણ હી સે હૈ..’ મોક્ષ સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની પ્રાપ્તિ તો મૂલસંઘ દિગંબર સનાતન માર્ગ. એની શ્રદ્ધા, એના જ્ઞાન, એના ‘આચરણ હી સે હૈ - એસા નિયમ જ્ઞાનના.’ અહીંયાં આપણે કલાક પૂરો થયા. ત્યાં પણ પૂરું થયું. કહો, ચીમનભાઈ! આવું આપણે કોક દિ’ આવું સાંભળવાનું હોય. આહાહા..! બાપુ! માર્ગ આ છે હોં! એ પક્ષ કરીને ગમે તે કલ્પે, પણ વીતરાગ કેવળી પરમાત્મા, ભગવાન મહાવીરે આ જ પંથ કહ્યો છે. સમજાણું કાંઈ? એનાથી પછી ભ્રષ્ટ થઈને શાસ્ત્ર નવા રચ્યા. ૮૪ રચ્યા હો ..માં. ૪૫ માન્ય રાજ્યા શ્વેતાંબર મૂર્તિએ અને ૩૨ રાજ્યા સ્થાનકવાસીએ. એ બધાય કલ્પિત છે, વીતરાગના શાસ્ત્ર નથી. આહાહા..! ગજબ વાતું ભાઈ! આકરી વાત છે. સત્ય શ્રદ્ધાનું શ્રવણ મળવું, સત્ય શ્રદ્ધાનો સંપ્રદાય મળવો એ મહાપુણ્ય જોઈએ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આવો અનાદિ સનાતન તીર્થકરદેવનો જિનમાર્ગ જેવો પોતે મુનિપણામાં અંગીકાર કર્યો એવું માતાએ જન્મ્યું એવું રૂપ, અંદરમાં આનંદકંઠમાં જૂલતા હતા. છઠ્ઠે-સાતમે , મુનિ તો અંતર્મુલૂર્તમાં છઠ્ઠે-સાતમે હજારોવાર આવે છે. ઓહોહો..! અને સાચા મુનિ હોય જેને ભગવાન કહે છે એ મુનિને નિંદ્રા પોણી સેકન્ડની હોય. એક સેકન્ડની અંદર. છઠ્ઠા ગુણસ્થાનની સ્થિતિ એટલી છે. શું કરે .. ક્યા? પોણી સેકન્ડની અંદર નિંદ્રા. અહીં તો ચાર ચાર, છ છ કલાક ઘોરે અને એને મુનિ કહીએ. અરે..! ભાઈ! અરે..! ઝાંઝરીજી! વિમલભાઈ કહેતા હતા ખરા. આ સાધુ ત્યાં આવ્યા હતા નહિ? વિદ્યાનંદજી. એ કહતે હતા તમે આવો. તો આ કહે નહિ. વિમલભાઈ કહેતા હતા.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- કહે છે. ભાઈ કહેતા હતા. આવો માર્ગ વીતરાગનો છે બાપા! વીતરાગ.. આહાહા..! એને પહેલો ઓળખવો અને શ્રદ્ધવો. ચારિત્ર તો પછી ક્યાંય રહ્યા. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૧૧, રવિવાર તા. ૦૭-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૧૨, ૧૩ પ્રવચન - ૨૦

અષ્ટપાલુડ. કુંદકુંદાચાર્ય સંવત્ ૪૯માં આ ભરત ક્ષેત્રમાં થયા. ભગવાન પાસે જઈને પછી આ શાસ્ત્ર બનાવ્યા છે. એમાં આ દર્શનપાલુડ પહેલો અધિકાર છે. ૧૨મી ગાથા. ‘આગે કહતે હૈં કિ જો યથાર્થ દર્શન સે ભ્રષ્ટ હૈં ઔર દર્શન કે ધારકોં સે અપની વિનય કરાના ચાહતે હૈં વે દુર્ગતિ પ્રાપ્ત કરતે હૈં...’ ગાથા.

મુમુક્ષુ :- દુર્ગતિ એટલે શું?

ઉત્તર :- આ ચાર ગતિ નરક ને એકેન્દ્રિય. અહીં તો એમ કહે છે. એકેન્દ્રિયમાં જાશે લૂલા ને મુંગા. એકેન્દ્રિય જીવને પગ નથી અને મોઢું નથી. આ પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ જીવ છે ને? છોટાભાઈ! આવે છે ને ઈચ્છામી પરિક્કમણામાં? એકેન્દ્રિયા, બે ઈન્દ્રિયા તેઈન્દ્રિયા, ચૌઈન્દ્રિયા, પંચેન્દ્રિયા. એના અર્થ ન આવડતા હોય. અને એમાં એકેન્દ્રિયમાં આવે પૃથ્વીકાય, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ જીવ છે બધા. આ વનસ્પતિ છે ને આ. લીમડો. એક પાંદડું છે એમાં અસંખ્ય જીવ છે. અસંખ્ય જીવ. આવા હોં. આવો આત્મા એવો આત્મા એક પાંદડાની કટકીમાં. આલુ, બટાટા, શક્કરકંદ, લીલ, ફુગની એક કટકીમાં અસંખ્ય શરીર અને એક શરીરમાં અનંત અનંત જીવ. આવું ભગવાન તીર્થકરે જોયું અને એમ છે. કહે છે કે જે કોઈ દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે. આવશે એક .. એ બીજા દર્શનવાળા છે એની પાસે વિનય કરાવવા માગે તો એ એકેન્દ્રિય થાશે. આહાહા..!

जे१ दंसणेसु भट्टा पाए पाडंति दंसणधराणं।

ते होंति लल्लमूआ बोही पुण दुल्लहा तेसिं।।१२।।

‘અર્થ :- જો પુરુષ દર્શનમેં ભ્રષ્ટ હૈં,...’ આચાર્યને તો એ કહેવું છે જરી. જે જૈનદર્શન છે નગ્નમુનિપણું, એમાં અંતર સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર જે આનંદની દશા, એની નગ્નમુદ્રા અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ વિકલ્પ. આવો જે મૂળસંઘ જૈનનો અનાદિથી હતો. આહાહા..! એ મૂળસંઘથી જે ભ્રષ્ટ થયા છે. વાત તો સત્ય હોય એ આવે, બીજું શું થાય? છે ને? ‘જો પુરુષ દર્શનમેં ભ્રષ્ટ હૈં,...’ ‘जे१ दंसणेसु भट्टा पाए पाडंति दंसणधराणं। ते होंति लल्लमूआ बोही पुण दुल्लहा ’ આહાહા..! વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર, એમણે—તીર્થકરે જે જિનપણું અંગીકાર કર્યું, અંતરમાં સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર, બાહ્યમાં નગ્નપણું, અંદરમાં અઠ્યાવીશ મૂળગુણ એને જૈનદર્શન કહીએ. એનાથી જે ભ્રષ્ટ થઈને પોતાનો પંથ નવો કાઢ્યો, એ જીવો બહારમાં આબરૂવાળા હોય કાંઈક અને આવા ધર્માત્મા (પાસે) વિનય ચાહે કે આ જીવો અમને વિનય કેમ કરતા નથી? ૫૦-૫૦, ૬૦-૬૦ વર્ષની દીક્ષા છે ને.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એની મેળે પોતે પોતાની કલ્પનાથી બધું. ઝીણી વાત છે ને આ. મૂળ માર્ગની વાત છે આ.

અનાદિ વીતરાગમાર્ગ મહાવિદેહમાં કે અહીંયાં કે ભરત, ઐરાવતમાં અનાદિ માર્ગ તો, દિગંબર માર્ગ જે છે એ અનાદિ માર્ગ છે. જૈનદર્શનનું સ્વરૂપ. અમરચંદભાઈ! આહાહા..! શું થાય? એવા જૈનદર્શનથી ભ્રષ્ટ થઈ અને વસ્ત્ર, પાત્રથી મુનિપણું માનીને શાસ્ત્ર બનાવ્યા નવા. એમાં મુનિને વસ્ત્ર ખપે, પાત્ર ખપે એવા શાસ્ત્ર બનાવ્યા અને ૫૦, ૬૦, ૭૦ વર્ષની દીક્ષા હોય એની માનેલી. એ જીવો આ સાધારણ બીજા મૂળ સંઘના માનનારા ધર્માત્મા એની પાસે વિનય ચાહે, એકેન્દ્રિય થશે. અમરચંદભાઈ!

‘જો પુરુષ દર્શન મેં ભ્રષ્ટ હૈં...’ આવો જે જૈનમાર્ગ અનાદિ પરંપરાનો ચાલ્યો આવેલો છે એનાથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયા. ‘તથા અન્ય જો દર્શન કે ધારક હૈં,...’ બીજાઓ જે કાંઈ મૂળ સંઘના માનનારા, સમ્યજ્ઞદર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને નમ્રમુદ્રા એવું માનીને (જે) સમકિતી જીવ છે. ‘ઉન્હૈં અપને પૈરોં પડાતે હૈં,...’ કેમ વિનય કરતા નથી? અમે તમારાથી મોટા છીએ. .. છીએ. એવું જે વિનય ચાહે, ‘નમસ્કારાદિ કરાતે હૈં,...’ આહાહા..! આકરી વાત છે. ‘વે પરભવ મેં લૂલે, મૂક હોતે હૈં...’ લૂલા એટલે પગ વિનાના એકેન્દ્રિય. આ પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ એ એકેન્દ્રિય, એને પગ નથી. અને મૂક છે. વાણી નથી. એક શરીર છે એકેન્દ્રિય જીવને. એકેન્દ્રિય છે ને? અને એકેન્દ્રિય એટલે આ સ્પર્શ ઈન્દ્રિય એક. આ સ્પર્શ. જીભ નહિ, નાક નહિ, આંખ નહિ, કાન નહિ. ચારેય નહિ. એકેન્દ્રિયા, બે ઈન્દ્રિયા, તે ઈન્દ્રિયા, ચૌ ઈન્દ્રિયા, પંચેન્દ્રિયા. આવે છે ને? શેમાં? ઈચ્છામી પડકમણામાં. ... લેશ્યા.. ઈરિયા પાઠમાં. અભિ... જીવિયા વહોરવિયા તરસ મિચ્છામી દુકકડમ. પણ એ અર્થ પણ ક્યાં? જય ભગવાન.

અહીં તો કહે છે કે એકેન્દ્રિય જીવ જે છે પૃથ્વી. આ ખાણમાં છે ને ખાણમાં? પથરા નીકળે છે ને આ પથરા? એની એક કણીમાં અસંખ્ય જીવ છે. આ પાણી ગોળામાં ઉપરથી પડે વરસાદનું. એક બિંદુમાં અસંખ્ય જીવ છે. એકેન્દ્રિયના જીવ છે. ભગવાન તીર્થંકર એને અપકાય કહે છે. અગ્નિ. એક-બેવાર આમ કરે ત્યાં એ અગ્નિ છે એમાં અસંખ્ય જીવ છે. વાયુ. આ વાયુ છે એમાં અસંખ્ય જીવ છે. વનસ્પતિ. આ લીમડો, પીપળ એની એક કટકીમાં અસંખ્ય જીવ છે. અને બટાટા, શકરકંદ, લસણ, ડુંગળી એની એક કટકીમાં અનંતા જીવ છે. એ એકેન્દ્રિય કહેવાય. એને બે ઈન્દ્રિય એટલે જીભ નથી. એ સ્પર્શ શરીર હોય.

કહે છે કે જે કોઈ સાચા જૈન ધર્મનો અનાદિનો માર્ગ સંઘ હતો મૂળ માર્ગ, એમાંથી ભ્રષ્ટ થઈને પોતાનો પંથ નવો કાઢ્યો અને આવા મૂળ સંઘના શ્રદ્ધા કરનારા સમકિતી પાસે વિનય ચાહે, એ એકેન્દ્રિયમાં જાશે. ભારે આવું છે. ‘और उनके बोधि अर्थात् सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रकी प्राप्ति

દુર્લભ હોતી છે.’ એને બોધિ નહિ મળે. બોહિ લાભ આવે છે ને. આરોગો. લોગસ્સમાં આવે છે. આરોગ બોહિ લાભ. બોધિનો અર્થ સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર થાય છે. નેમિદાસભાઈ! આવે છે? લોગસ્સમાં આવે છે. આરોગ, નિરોગતા, આત્મા રાગરહિત થઈ જાય એને બોધિ લાભ થાય. બોધિ એટલે આત્માનું સમ્યજ્ઞર્શન, આત્માનું જ્ઞાન અને આત્માની શાંતિ, ચારિત્ર. એને બોધિ કહે છે. આરોગ બોહિ લાભ સમાહિવર ... સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એવી બોધિ મૂળસંઘના માનનારા સમકિત દષ્ટિ જીવો એની પાસે સંઘથી ભ્રષ્ટ થયેલાઓ વિનય અને બહુમાન માગે તો એકેન્દ્રિયમાં જાશે. ભારે આવો માર્ગ આકરો. આ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ છે એવું હો. આહાહા..!

ભાવાર્થ :- ‘જો દર્શન ભ્રષ્ટ હૈં વે મિથ્યાદષ્ટિ હૈં...’ આહાહા..! સનાતન દિગંબર માર્ગ જે મુનિપણાનો. એ જૈનદર્શન. એનાથી જે ભ્રષ્ટ થયા એ મિથ્યાદષ્ટિ છે. શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક કે સ્થાનકવાસી એ બધા મૂળસંઘમાંથી ભ્રષ્ટ થયેલા પંથ છે. એ વાત કરે છે. કુંદકુંદાચાર્ય મહારાજ દિગંબર આચાર્ય મુનિ હતા. ભગવાન પાસે ગયા હતા. પરમાત્મા બિરાજે છે, મહાવિદેહમાં સીમંધર ભગવાન બિરાજે છે. અત્યારે મોજુદ છે કેવળી તીર્થંકર મહાવિદેહમાં, ત્યાં ગયા હતા. આઠ દિ’ રહીને. સંવત્ ૪૯ અંદર આવ્યા પાછા. આ શાસ્ત્ર બનાવ્યા. ભગવાન આમ કહે છે. ભગવાનજીભાઈ! ભારે આકરું પડે પણ હોં!

અહીં તો એવો માર્ગ છે બાપુ! સાચા દેવ, અરિહંત જેને આહાર, પાણી, ક્ષુધા, રોગ ન હોય એવા અરિહંત કહેવાય. એને જ બગાડી નાખ્યું. અરિહંતને રોગ થાય. ઔષધ લે એવું બધું આવે છે. એ બધી વિપરીત વાત છે. અરિહંત સ્ત્રી થાય. તીર્થંકર સ્ત્રી મહિનાથ થાય એ બધું વિપરીત. આવું છે મનસુખભાઈ! શું કરીએ? સમય પલટે એટલે ભ્રષ્ટ થઈ ગયા. ભ્રષ્ટ થઈ ગયા.

મુમુક્ષુ :- ....

ઉત્તર :- ભાઈને બીજું કહેવું છે. સમય પલટ્યો પણ શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયા ને? પાળી ન શકે તો જુદી વાત છે, પણ આ માર્ગ જ બીજો છે. આ નહિ, અમે કહીએ એ માર્ગ. એમ કહ્યું ને? શાસ્ત્રમાં વસ્ત્ર સ્થાપ્યા, સાધુને આટલા વસ્ત્ર ખપે, ત્રણ પછેડી, આટલા .. અને આટલા પાત્રા-એ બધું ભ્રષ્ટ થયેલાનું કથન છે. ભગવાનજીભાઈ! ભાઈ આવી વાત આવે ત્યારે તો હવે શું થાય બીજું? સ્થાનકવાસી તો નહોતા. એ તો હમણાં પાંચસો વર્ષ પહેલા થયા. એને ઉદેશીને આ વાત છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘દર્શન કે ધારક હૈં વે સમ્યજ્ઞર્શિ હૈં;...’ જે કોઈ મૂળ સંઘની શ્રદ્ધા જેને સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર આવું હોય, મુનિપણું આવું હોય, જૈનદર્શન આવું હોય એવી જેને અંતર શ્રદ્ધા થઈ છે. એવા સમ્યજ્ઞર્શિ પાસે આવા દર્શનથી ભ્રષ્ટ મિથ્યાદષ્ટિ વિનય ચાહે. ‘જો મિથ્યાદષ્ટિ હોકર સમ્યજ્ઞર્શિયોં સે નમસ્કાર ચાહતે હૈં...’ કેમ અમને નમસ્કાર કરતા નથી? કેમ અમને પગે લાગતા નથી? અમે આટલા જૂના સાધુ છીએ. તમે સાધુ જ નથી ને પણ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- પણ સાધુને બીજા પગે લાગે કે નહિ એની ચિંતા શું?

ઉત્તર :- ચિંતા, પણ એને આ ભ્રષ્ટ થયા છે કે લ્યો અમે છીએ કે નહિ?

મુમુક્ષુ :- ..ને આત્માની ચિંતા કે..

ઉત્તર :- આત્માની ચિંતા હોય તો ભ્રષ્ટ થાય શું કરવા? માર્ગથી જુદું પડે

મુમુક્ષુ :- તો સાધુ નથી.

ઉત્તર :- સાધુ ક્યાં છે? મિથ્યાદષ્ટિ છે, એ તો કીધું. આહાહા..! આકરું કામ પ્રભુના માર્ગે આવવું. બહુ કામ આકરું! આહાહા..! છોટુભાઈ! એના બાપ ને એ તો બધા અગ્રેસર ત્યાં. ભાઈ તો ઓળખે. પોપટલાલ કામદાર. કામદાર. માણેકચંદ .. છે ને.

મુમુક્ષુ :- આવું સાંભળવાનું નહોતું.

ઉત્તર :- નહોતું બાપુ! નહોતું ભાઈ! આ તો ક્યાંકનું ક્યાક હતું ને આવી ગયું છે. માર્ગ તો આવો છે. કોઈને દુઃખ લાગે એના માટે આ વાત નથી. માર્ગની રીત આ છે. સત્ય સ્વરૂપ આવું છે. આહાહા..!

કહે છે, આ તમારે ત્યાં વાંધા તો બહુ ઉઠે આફ્રિકામાં. દશ દશ લાખના મકાન કરાવ્યા છે. ક્યાં? નાઈરોબી? મોમ્બાસા કરાવ્યા. આહાહા..! અહીં તો કહે, લાખ-કરોડના કરાવ્યા હોય તોપણ શું થયું? એ ક્યાં ધર્મ હતો? આહાહા..! અને જેને જૈનદર્શન વીતરાગમાર્ગ આત્માના આશ્રયે જે જૈનદર્શનનું સ્વરૂપ છે. સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એવું જેને આત્માના આશ્રયે સમ્યક્દર્શન જેને પ્રગટ્યું છે એ મૂળ સંઘના ધર્માત્મા અને મૂળ સંઘના માનનારા છે. અનાદિ જૈનને માનનારા છે. એમાંથી ભ્રષ્ટ થઈને આ બાર વર્ષનો દુકાળ પડ્યો, મુનિપણું પાળી શક્યા નહિ. સાચા સંત હતા એ દક્ષિણમાં વચા ગયા. અહીંયાં દુકાળ પડ્યા, એમાં વસ્રનો કટકો પહેલો લીધો અર્ધ ફાલી, અર્ધ કટકો પહેલો લીધો. એમાંથી આ બધું મોટું લપસંદર કરી નાખ્યું.

એક દેરાવાસી સાધુ છે નહિ? ભાઈ આપણે આવી ગયા છે. જૂનાગઢમાં. છે દેરાવાસી, પણ અમારી પાસે આવીને એક પત્રિકા અમને આપી હતી કે અર્ધફાલકમાંથી આ શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો એમાંથી ૧૦૮ ઉપકરણ થઈ છે અત્યારે. આપણે છે ને. એક પત્રિકા હતી ક્યાંક. ક્યાંક હતી ખરી. અહીં મૂકી. એ મળ્યા હતા ત્યાં મને જૂનાગઢ. પહેલાં દિગંબરમાંથી શ્વેતાંબર જ્યારે નીકળ્યા પહેલાં ત્યારે અર્ધકટકો આમ રાખ્યો. નસ્ર જરા ન રહી શક્યા. લબડતો કટકો. એમાંથી પછી વિપરીત દષ્ટિ થઈ ગઈ બધી. અને એ નવા શાસ્ત્રમાં.. એ લખ્યું છે બિચારાએ. દેરાવાસી સાધુ છે હોં. શું નામ એનું?

મુમુક્ષુ :- ચંપક

ઉત્તર :- ચંપક ચંપક. એ આપણી પાસે ક્યાંક છે. પુસ્તકમાં.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- આમાં? 'વર્તમાન કાળમાં વિચરતા શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજન .. જીવનમાં..' ૧૧૯ જેટલી

સંખ્યા. ઉપકરણ બહારના. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- નામ પણ આપ્યા છે.

ઉત્તર :- બધા નામ આપ્યા છે.

મુમુક્ષુ :- પછી એનો ક્યાં અર્થ છે એ ખબર નથી.

ઉત્તર :- અહીંયાં છેલ્લે બધું લખી નાખ્યું. કેટલું ખપે.. અત્યારે ઠેકાણા વિનાનું બધું. બેયને હોં! સ્થાનકવાસી અને દેરાવાસી બેયને. બધી અમને ખબર નથી? મુંબઈ જાય એ બધા પોટલા લૂગડા, બૂગડા લઈને અહીં કપાટ ભરે છે દેશમાં આવીને. ઘાબળીયું મળે. આ શેઠિયા આપે બધા ઘાબળીયું આપે અને ઓલું આપે. પછી પાંચ-સાત વર્ષ રહે ને.. એ બધું લખ્યું છે એણે હોં. છે દેરાવાસી સાધુ. એમને ગુણી ગણો કે અવગુણી ગણો. સામા માણસની ઈચ્છાની વસ્તુ છે. પોતે દેરાવાસી સાધુ છે. પણ એને શ્રદ્ધા આ થઈ છે. માર્ગ તો આ લાગે છે. આહાહા..!

એથી અધિક પોટલા બાંધી ગૃહસ્થને તો .. વસ્ત્રવિભાગ, પાત્ર વિભાગ, ..વિભાગ, .. અર્ધફાલક વસ્ત્રમાંથી. પહેલાં અર્ધ કટકો હતો. દિગંબરમાંથી જ્યારે નીકળ્યા ત્યારે અડધો કટકો રાખ્યો હતો. એ લખ્યું છે. અર્ધફાલકમાંથી વકરેલો વિકાર. ક્યાં જઈને અટકશે તે તો પ્રભુ જાણે. ઉદાસીન ચંપક સાગર. એ અમને મળ્યા હતા ત્યાં આવ્યા હતા. જયપુર હતા ને સાંજે દર્શન કરીને નીકળ્યા હતા. શું કહેવાય? તળેટીમાં. એ ગામમાં હતા. ખબર પડી કે મહારાજ આવ્યા છે તો બિચારા બે ગાઉ ચાલીને આવ્યા હતા. ચર્ચા થઈ હતી થોડી. હજી ગડબડ છે એને એમાં રહીને પણ કાંઈક રાખવું. એ રહે એવું નથી, કીધું. આ બધું નામ આપ્યું. .. ઘડિયાળ ને આ ને આ ને ફલાણું, ઢીંકણું, કલમ ને શીશપેન, આટલા લૂગડા. આહાહા..! અર્ધફાલકમાંથી વકરેલો વિકાર. એ અહીંયા અષ્ટપાલુડમાં આવે છે. અર્ધ કટકો રાખ્યો હતો.

દિગંબર માર્ગ ધર્મ અનાદિનો છે. એકલા નગ્ન નહિ. અંતરના આત્માનું સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની વીતરાગીદ્રશા અને બાહ્યમાં નગ્ન અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ, એ અનાદિનો જૈનનો માર્ગ વીતરાગનો આ છે. આહાહા..! એમાંથી જે ભ્રષ્ટ થયા એ બધા શ્વેતાંબર અને એમાંથી નીકળ્યા સ્થાનકવાસી હમણાં પાંચસો વર્ષ પહેલાં અને એમાંથી નીકળ્યા તુલસી. તેરાપંથી. મૂળ ધર્મ માર્ગથી ત્રણે ભ્રષ્ટ થયા. એય..! છોટુભાઈ! તમે તો બધા શેઠિયા કહેવાઓ ત્યાં.

મુમુક્ષુ :- ૪૦-૪૦ હજારના કપડા આપે છે. સાધુઓને .. ભગવાનના ખંડમાંથી.. શ્રાવકો...

ઉત્તર :- .. આપે.

મુમુક્ષુ :- ૪૦-૪૦ હજાર.

ઉત્તર :- ૪૦ હજાર!

મુમુક્ષુ :- મુંબઈમાં આવે એટલે લઈ જાય...

ઉત્તર :- લઈ જાય. એ સાચી વાત. ના છે તો એમ ભાઈ કહે છે. અમને તો ખબર છે ને. અહીંયા

પાટલા ઓલા ભરે છે. છે? એ ઠીક પણ અહીં તો વસ્તુની સ્થિતિ તો ... ભાઈ! એમ કે ઘરનું ઉઘાડું કરાય? એમ કહે છે ભાઈ. આ તો વસ્તુસ્થિતિ આવી છે બાપુ! કોઈ વ્યક્તિની નહિ.

મુમુક્ષુ :- અસલ ધર્મ ક્યારે આવશે?

ઉત્તર :- આ સાંભળો ત્યારે, સમજાશે ત્યારે.

મુમુક્ષુ :- સમજી લીધું. મહારાજનો અભિપ્રાય શું છે?

ઉત્તર :- પહેલી શ્રદ્ધા તો કરે, પહેલી શ્રદ્ધા તો દેખે.

મુમુક્ષુ :- પોતાની વાત નથી કરતા, બીજાની વાત કરે છે.

ઉત્તર :- બીજાનું શું કામ છે અહીં? પહેલી સમ્યક્દર્શનનું પાકું કરે. ચારિત્ર તો.. જરા આકરી વાત બાપા! અત્યારે ચારિત્ર ક્યાંય હિન્દુસ્તાનમાં નથી. ચારિત્રવંત તો કોઈ મુનિ અત્યારે હિન્દુસ્તાનમાં નથી. એય..! દેવીલાલજી! માર્ગ આ છે બાપા! આજ માનો, કાલ માનો, ગમે ત્યારે માનો, વીતરાગ ત્રિલોકનાથનું આ કથન છે. આહાહા..! સાધુપણું બાપુ અલૌકિક ચીજ છે. એનું સમ્યક્દર્શન એ ચીજ પામવી મહામુશ્કેલ છે. અને સમ્યક્દર્શન પામ્યો એ મોક્ષને માર્ગે આવ્યો છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આ લ્યો રવિવારે આ આવ્યું. એય..! જયંતિભાઈ! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- જિનકલ્પી સ્થવિરકલ્પી બધા નગ્ન હતા. સ્થવિરકલ્પી નગ્ન હતા. સમયસાર નાટકમાં આવે છે. બેય નગ્ન. કોઈને વસ્ત્ર નહોતા, ધાગો ત્રણકાળમાં હોય નહિ. જૈન મુનિ તરીકે હોય એને વસ્ત્રનો ધાગો ત્રણકાળમાં ન હોય. અને વસ્ત્રનો ધાગો રાખીને મુનિ માને, મનાવે, માનતાને રૂડું જાણે એ એકેન્દ્રિય નિગોદમાં જવાના છે.

મુમુક્ષુ :- મિથ્યાત્વનું ફળ નિગોદ.

ઉત્તર :- મિથ્યાત્વનું ફળ નિગોદ છે આવશે એમાં. આહાહા..! એવી વાત છે બાપા!

મુમુક્ષુ :- એકને વસ્ત્ર, એકને વસ્ત્ર નહિ એમાં .. ફર્ક શું? .. નગ્ન રહ્યા તો બેયમાં ફેર શું હતો?

ઉત્તર :- એ તો નામ એકલવિહારીને જિનકલ્પી કીધા અને ઝાઝા સાધુ ભેગા રહે એને સ્થવિરકલ્પી કીધા. બધો ખુલાસો છે એની અંદર. એ ફક્ત જિનકલ્પી એકલા વિચારે અને એકાસી.. અને સ્થવિરકલ્પી બે-ચાર સાધુ વિચરે બસ એટલો ફેર. બાકી કાંઈ ફેર નહિ. નગ્ન હોય, દ્વિગંબર હોય, અઠ્યાવીશ મૂળગુણ, જંગલમાં રહેતા હોય, વનવાસમાં રહેતા હોય. આવો માર્ગ બાપુ અનાદિનો છે.

મુમુક્ષુ :- એ હેતુસર પૂછતા હશે.

ઉત્તર :- આહાહા..! અરે..! સમજવું પણ બાપુ! બહુ શાંતિથી વાત છે આ તો. ધીરજથી હોં! કોઈ વ્યક્તિની માટે વાત નથી. વસ્તુનું સ્વરૂપ આવું છે. ભગવાન વર્ણવે છે. ભાઈ! આવા મનુષ્યપણામાં પ્રાપ્ત થઈને વાસ્તવિક વીતરાગનો મૂળસંઘ છે એની શ્રદ્ધા અને જ્ઞાન નહિ કરે તો આરા નહિ આવે.

જન્મ-મરણના આરા નહિ આવે. આહાહા..!

શ્રીમદ્દે એમ ન કહ્યું અપૂર્વ અવસરમાં? ‘એક દેહ હેતુ સંયમ હેતુ...’ ‘માત્ર દેહ તે સંયમ હેતુ...’ એક દેહમાત્ર. પહેલા જરી હતો ફેરફાર થોડો. પણ અહીંયાં તો કહી દીધું કે દેહમાત્ર.. દેહ તે સંયમ હેતુ હોં! મુનિને તો એક દેહ માત્ર સંયમનો હેતુ. બીજી કોઈ ચીજમાત્ર ન હોય. સમગ્રાય છે કાંઈ? અને સ્ત્રીને તો સાધુપદ કોઈ દિ’ ત્રણકાળમાં આવે જ નહિ. સમ્યજ્ઞર્શન થાય, પાંચમું ગુણસ્થાન થાય. સાધવીપદ છે એ જૈન વીતરાગમાર્ગમાં એને ગણ્યું નથી. સમગ્રણું કાંઈ? આહાહા..! અને જે આ રીતે માને છે કે મનાવે છે... એ કહે છે જુઓ!

‘તીવ્ર મિથ્યાત્વકે ઉદય સહિત હૈં, વે પરભવ મેં લૂલે, મૂક હોતે હૈં... ’ આહાહા..! ‘એકેન્દ્રિય હોતે હૈં...’ છે ને? ‘ઉનકે પૈર નહીં હોતે,...’ લૂલો એટલે પગ ક્યાં છે એકેન્દ્રિયને? પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ. ‘વે પરમાર્થતઃ લૂલે-મૂક હૈં, ઈસ પ્રકાર એકેન્દ્રિય-સ્થાવર હોકર નિગોદ મેં વાસ કરતે હૈં, વહાં અનંતકાલ રહતે હૈં;...’ ઓહોહો..! ‘ઉનકે દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રકી પ્રાપ્તિ દુર્લભ હોતી હૈ, મિથ્યાત્વ કા ફલ તો નિગોદ હી કહા હૈ. ’ ભગવાને તો. આહાહા..! હિંસા, જૂઠું, ચોરી આદિના ભાવ, વિષયભોગ આદિના ભાવ તો સાધારણ પાપ છે. પણ મિથ્યાત્વ સાચા સત્થી વિરુદ્ધ એ મિથ્યાત્વનું ફળ પરમાત્માએ નિગોદનું ગચ્છઈ. નિગોદનું ગણ્યું છે. જે અનંત કહેવાય પાછું બે ઈન્દ્રિય, ત્રણ ઈન્દ્રિય થવું મુશ્કેલ. એમાં .. ગયો. આહાહા..! અરેરે..! આવો માર્ગ!

મુમુક્ષુ :- બીવડાવવા માટે લાગે છે.

ઉત્તર :- વસ્તુની સ્થિતિ આ છે. પંડિતજી! કુંદકુંદાચાર્યે કહ્યું ને, વસ્ત્રનો એક ધાગો રાખીને કોઈને માને, મનાવે. સૂત્રમાં છે ને? કેટલામાં છે? ૧૭. સૂત્રપાહુડ છે ને એક? સૂત્ર-સૂત્ર પાહુડ.

મુમુક્ષુ :- ૧૮.

ઉત્તર :- સૂત્ર પાહુડની ૧૮ ગાથા. ૧૮ છે જુઓ. ૫૩ પાનું છે. પાનું-૫૩, ૧૮-ગાથા.

જહજાયરૂવસરિસો તિલતુસમેત્તં ણ ગિહદિ હત્થેસુ।

જइ लेइ अप्पबहुयं तत्तो पुण णिग्गोदम्।।૧૮।।

‘અર્થ :- મુનિ યથાજાતરૂપ હૈ જેસે જન્મતા બાલક નગ્ગરૂપ હોતા હૈ, વૈસે હી નગ્ગરૂપ દિગંબર મુદ્રા કા ધારક હૈ, વહ અપને હાથ સે તિલ કે તુષમાત્ર...’ તલના ફોતરા જેટલું પણ ‘કુછ ગ્રહણ નહીં કરતા હૈ ઔર યદિ કુછ થોડા બહુત લેવે-ગ્રહણ કરે તો વહ મુનિ ગ્રહણ કરને સે નિગોદ મેં જાતા હૈ.’ નવેય તત્ત્વની ભૂલ થાય છે. એકની ભૂલ નથી. ઝીણી વાતું બહુ પણ. આહાહા..! માર્ગ આ અનાદિનો વીતરાગ છે આ. એમાંથી આ પંથ જૈનમાં જુદા પડી ગયા. અન્યની તો વાતું શું કરવી? અન્યમાં કોઈ છે નહિ. પણ જૈનમાં આવા ફાંટા પડ્યા છે. આહાહા..! કેટલાક

આવીને કહે. આ જુઓને મહારાજ અમે તપ કરીશું હોં! પણ એ શું કામ છે તપનું? એ જાણો અમે આવ્યા છીએ તો દિગંબર નથી અમે. ભાઈ! અમે જાણી છીએ તારુ મોઢું દેખીએ ત્યાં. બધી .. આ સૂત્રપાહુડમાં છે ૧૮મી ગાથા. બધો લાંબો અર્થ છે એનો.

‘મિથ્યાત્વ કા ફલ નિગોદ હી કહા હૈ.’ અહીંયા આપણે ચાલતું. ‘ઈસ પંચમ કાલ મેં મિથ્યામત કે આચાર્ય બનકર...’ આહાહા..! દિગંબર ધર્મની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિ વિના એકલા વેશ શ્વેતાંબર આદિ લઈને જે ‘મિથ્યામત કે આચાર્ય બનકર લોગોં સે વિનયાદિક પૂજા ચાહતે હૈં, ઉનકે લિયે માલૂમ હોતા હૈ કિ ત્રસરાશિ કા કાલ પૂરા હુઆ,...’ આહાહા..! આ ત્રસ-ત્રસમાં જન્મે ને બે હજાર સાગર રહે. ત્રસ એટલે બે ઈન્દ્રિય, ત્રણ ઈન્દ્રિય, ચૌ ઈન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય, નારકી, મનુષ્ય અને દેવ એમાં રહે તો બે હજાર સાગર રહે. એ લાંબી વાતું છે. ત્રસમાં બે હજાર સાગર. સ્થિતિ પૂરી થાય એટલે એકેન્દ્રિયમાં જાય.

ભગવાન કેવળજ્ઞાની પરમાત્માએ ત્રસની સ્થિતિ, ત્રસમાં જન્મે-મરે. ત્રસ-ત્રસ સમજ્યાને? બે ઈન્દ્રિયથી ત્રસ કહેવાય. એકેન્દ્રિય ત્રસ નહિ. ઈયળું, કીડી, કાગડા, ફૂતરા, નારકી, મનુષ્ય, દેવ. તો એમાં મરે ને જન્મે, મરે ને જન્મે તો બે હજાર સાગર. એટલું છે. એની સ્થિતિ પૂરી થાય બે હજાર એટલે મરીને એ નિગોદમાં જાય. આહાહા..! એ ક્યાં સાંભળ્યું હશે નિગોદ કેટલું જાય ને. આહાહા..! ભગવાને એમ કહ્યું છે. શાસ્ત્રમાં એમ છે. ત્રસની સ્થિતિ એટલી. એકેન્દ્રિયની સ્થિતિ તો અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્તન. આહાહા..! બહુ આકરી ઝીણી વાતું. એક પુદ્ગલ પરાવર્તનના અનંતમા ભાગમાં અનંતી ચોવીસી તીર્થકર થાય. એવા એવા અસંખ્ય પુદ્ગલ પરાવર્તન નિગોદ એકેન્દ્રિયમાં રહે. જેવા મિથ્યાત્વના સાધુ આચાર્ય નામ ધરાવીને દુનિયા પાસે માન અને પૂજા ચાહે છે, એ એકેન્દ્રિયમાં જવાનો. એની સ્થિતિ પૂરી થઈ ગઈ લાગે છે ત્રસમાં રહેવાની.

મુમુક્ષુ :- એને માન આપતા હશે ને.

ઉત્તર :- માન આપનારા એ બધા ભેગા. એ પછી આવશે. તમે બતાવતા હતા ને ભાઈને. મનસુખભાઈને. એ ૧૩મી છે. કાંઈક બતાવતા હતા ખરા તમે.

મુમુક્ષુ :- આપણને લાગુ પડે છે.

ઉત્તર :- એ કહેતા હતા ખરા. મારો ખ્યાલ હતો.

મુમુક્ષુ :- એમણે કીધું આપણને લાગુ પડે છે.

ઉત્તર :- એ કહેતા હતા. ખ્યાલ છે મારો. તમે એ ગાથા બતાવી મારો ખ્યાલ છે. આહાહા..!

અહીં તો નિઃસ્પૃહપણે સત્ય શું છે એ વાત છે ને ભાઈ! અહીં કોઈ પક્ષની વાત નથી. વીતરાગ ત્રિલોકનાથ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એમની રજ ઈન્દ્રો માથે ચડાવે. એવા ભગવાન સર્વજ્ઞ, એના એક સમયનું જે જ્ઞાન એ ત્રણ કાળ ત્રણ લોકને જાણે. એમણે કહ્યો જે માર્ગ એ મોક્ષનો માર્ગ તો દિગંબર માર્ગ એ

મોક્ષનો માર્ગ છે. જૈનદર્શન એ દ્વિગંબર દર્શન એ જૈનદર્શન છે. બાકી શ્વેતાંબર અને સ્થાનકવાસી જૈનદર્શન જ નથી. મોક્ષપાઠુડમાં લખ્યું છે. એ જૈન જ નથી. ઝાંઝરીજી! અહીં તો ભાઈ વાત હોય એ આવે, બીજું શું થાય? મોક્ષમાર્ગમાં આવે છે ને ભાઈ! ભાઈ! ભગવાનભાઈ! મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક પાંચમો અધ્યાય. પાંચમા અધ્યાયમાં લખ્યું છે કે શ્વેતાંબર અને સ્થાનકવાસી એ જૈન જ નથી. અન્યમતિ છે. એ આ આમાંથી. જૈનદર્શન જ નહિ. આહાહા..! આકરું લાગે. મોહનભાઈ! સત્ય તો આ છે. આહાહા..! ભાગ્યશાળી. નહિતર શ્વેતાંબર પાક્કા શેઠિયા.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા, પ્રેમ એને તો. ..મકાન ..

આ ભગવાન... બાપુ! શું કહે? આહાહા..! આ માર્ગ છે, બાપુ! અમે પરિવર્તન કર્યું તે કારણ હશે ને. નહિતર અહીંયાં .. ગામડામાં જઈએ તો હજારો માણસ. માણસના ટોળે ટોળા આવતા હતા. ટલની સાલ, રાજકોટનું ચોમાસું છેલ્લું. ત્રણ-ત્રણ હજાર માણસ. કલાક પહેલા મોટરુંની ઠાઠ જામે આમ. આખી ભોજનશાળા છે ને? રાજકોટમાં નહિ બહાર? ભોજનશાળા કહેવાય ને?

મુમુક્ષુ :- કોઠાર યોજના

ઉત્તર :- કોઠાર.. ત્યાં વ્યાખ્યાન. ટલની સાલમાં. ત્રણ-ત્રણ હજાર માણસ. કલાક પહેલા, દોઢ કલાક પહેલાં. મેં કીધું પણ આ નહિ ટકે હવે. કોને કહ્યું? કોકને કહ્યું. નાગરભાઈ હતા અમારા સમઢિયાવાળા. બીજા કોક. ખુશાલભાઈને તો કહ્યું છે ને પહેલાથી. ટલમાં અમારા મોટાભાઈને. ટલમાં કહ્યું હતું. વીંછીયામાં. ભાઈ! હું અહીં નહિ રહી શકું. આ દીક્ષા સાચી નથી, આ માર્ગ સાચો નથી. બહુ સરળ હતા અમારા મોટાભાઈ. બહુ મીઠા અને બહુ માણસ. હળવે હળવે છોડવું હોં. ઝટ ન છોડવું. નહિતર ઘડાકો લાગશે. વીંછીયાની વાત છે ટલમાં. કોકને કહ્યું હતું ટલમાં ખાસ મોટા માણસને. નાગરભાઈકે એ હતા. કીધું, હું આમાં ન રહી શકું હોં. આ ત્રણ ત્રણ હજાર માણસોને આ બધું છે. પણ માર્ગમાં હું જે કરું છું એ બીજી વાત છે. હું સંપ્રદાયમાં નહિ રહી શકું. આહાહા..! એ આવ્યા હતા પાછા મારી પાસે. ટલમાં આવ્યા હતા. સંઘના માણસો. બહાર ખબર પડી ગઈ ને. ટલમાં આપણે ચોમાસું હતું ને સદરમાં? ત્યારે બધા આવ્યા હતા. ..નાગજી. નાગજી કેવા?

મુમુક્ષુ :- ચાર જણા આવ્યા હતા. મને બરાબર ખબર છે. પહેલી વાર આવ્યા હતા અને પછી બીજીવાર ઓણે આવવાનું કહ્યું હતું.

ઉત્તર :- હા. ચાર જણા આવ્યા હતા મોટા શેઠિયા.

મુમુક્ષુ :- અમારા.. અપાસરામાં..

ઉત્તર :- એમણે સાંભળેલું કે આ પરિવર્તન કરવાના છે. આમાં રહેવાના નથી. મારી પાસે આવ્યા. ચાર શેઠિયા હતા. ..લાલ, નાગજી, માસ્તર.

મુમુક્ષુ :- મૂળ બોલવામાં ..માસ્તર જ હતા.

ઉત્તર :- અને ચીમનલાલ નાગજી વોરા. બે બીજા હતા. એ આવ્યા. પછી ઓલો લીમડો છે ને અપાસરામાં દિવાન.. દિવાન.. અપાસરો. ત્યાં લીમડાની અંદર ઓલી ઓરડી છે ત્યાં બેઠા બેય. અંદર ફળિયામાં. ત્યાં આમ પૂછ્યું મને. મહારાજ! આમ લાવ્યું. વાત સાચી. હું પરિવર્તન કરવાનો છું. અહીં નહિ. આ ગામમાં નહિ કરું. આ ગામમાં ચોમાસું કર્યું છે ૮૯નું. ત્રણ-ત્રણ હજાર માણસને આ... પરિવર્તન કરી હું આમાં રહેવાનો નથી. શેઠિયા ચાર આવ્યા હતા. લોકો ... અહીં બીજી વાત નથી. રામજીના બે શેઠ આવ્યા હતા. એને ખબર પડી કે આ પરિવર્તન કરવાના છે. રામજી છે ને દેરાવાસી? એના એક ઓલા નહિ? કડિયો મોટો અમદાવાદનો. બે જણા આવ્યા હતા.

મુમુક્ષુ :- ચીમનલાલ કડિયો.

ઉત્તર :- હા કડિયો હતો કોક. બે જણા આવ્યા ખાનગી. કોઈ બાર વાગે નહિ. હું બેઠો (હતો) એકલો. મહારાજ! પરિવર્તન કરવું છે તમારે તો અમારી મોટર લઈ જાવ. અરે..! અમારું ગુમ-ગુમ કાંઈ નથી. અમે તો ખુદ્દા દાંડી પીટીને નીકળશું. અહીં અમારે ગુમ ગુમ કાંઈ નથી. આવા એય માળા બગાડે. આ તે કાંઈ રીત છે જૈનની? અમે તો કીધું શેઠિયાઓ આવ્યા હતા એને કહી દીધું હતું, અમે આમાં રહેવાના નથી. પણ ચોમાસું છે ત્યાં સુધી અહીં નહિ કહીએ. પછી અહીંયા આવીને કહ્યું.

માર્ગ તો બાપુ આ છે. આહાહા..! કહે છે, એવા પંથના આચાર્ય ને સાધુ ને નામ ધરાવીને 'લોગોં સે વિનયાદિક પૂજા ચાહતે હૈં, ઉનકે લિયે માલૂમ હોતા હૈ કિ ત્રસરાશિ કા કાલ પૂરા હુઆ,...' આકરો દિ' છે આજ. કાલે પણ આવું હતું. પણ હવે આ શેઠિયા સાંભળે તો ખરા.

મુમુક્ષુ :- આ સાંભળવા માટે જ રોકાણ છે.

ઉત્તર :- .. અહીં તો આ વાત છે. સાંભળવા માટે આવ્યા છે. સત્યની વાત છે બાપુ આ તો.

મુમુક્ષુ :- ખુદ્દુ દિલ રાખીને સાંભળે છે ને.

ઉત્તર :- સાંભળે છે. માણસોને પ્રેમ છે. બાપા! માર્ગ તો આ છે. આ બધા સ્થાનકવાસી હતા આ રામજીભાઈ, આ ખીમચંદભાઈ આ બધાય સ્થાનકવાસી. આ ઘીયા કરોડપતિ એ સ્થાનકવાસી.

મુમુક્ષુ :- ચીમનભાઈ સ્થાનકવાસી નહોતા.

ઉત્તર :- જન્મથી જ આપની પાસે રહ્યા છે. ૮૩માં નહિ? ૮૩માં જન્મ છે. એ તો અહીંયા હતા ને. પણ એનો જન્મ પણ ૮૩ છે ને? ત્યારે. ૮૨. એ આને લઈને આવ્યા હતા ને ત્યાં જેકુંવરબેન દર્શન કરાવવા. જામનગર. એ ૮૩માં આવ્યા હતા. ખબર છે. ૮૨માં જન્મ. અહીં તો ઘણા વર્ષ થઈ ગયા.

અહીં તો કહે છે, ભાઈ! શાંતિથી આ તો સમજવાની વાત છે હોં! વીતરાગ તીર્થકરદેવ ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા બિરાજે છે મહાવિદેહમાં. એમણે અને મહાવીર પરમાત્માએ કહેલો માર્ગ અનાદિનો દિગંબર સંતનો માર્ગ તે જૈનદર્શન છે. એકલું નણ નહિ હોં! એકલા નાગા તો અનંતવાર થયા છે સાધુ.

આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એ તો આવે છે ભાવપાહુડમાં.

ઉત્તર :- હા આવે છે. એવા નાગા તો અનંતવાર નગ્ન થઈને ક્રિયાઓ કરી. એ નહિ. અંતર આત્મદર્શન ને જ્ઞાન ને શાંતિ પ્રગટ કરે ત્યારે તેને નગ્નપણાનો વ્યવહાર કહેવામાં આવે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- બધુ આવે છે. ભાવપાહુડમાં...

ઉત્તર :- આવે છે ને બધી એકે એક વાત શાસ્ત્રમાં આવે છે. કુદરતે આવ્યું હવે આ છેલ્લે. ૩૯ વર્ષ થયા ને. નહિ? રતિભાઈ!

અહીં તો ગ્રંથકાર આચાર્ય મહારાજના હૃદયમાં આ વાત છે કે જે દર્શનથી ભ્રષ્ટ થાય એ તો એકેન્દ્રિયમાં જાય. પાઠ છે ખરો ને? એટલે એમણે કહ્યું બાપુ! વીતરાગમાર્ગથી વિપરીત શ્રદ્ધા કરીને શ્વેતાંબર પંથ કાઢ્યો, એમાંથી સ્થાનકવાસી પંથ નીકળ્યો, એના આચાર્યો નામ ધરાવીને શિષ્યો પાસે વિનય આદિ ચાહે છે. એનું ફળ તો બાપુ એની ત્રસની સ્થિતિ પૂરી થઈ ગઈ લાગે છે.

મુમુક્ષુ :- .. એ એકેન્દ્રિયમાં જાશે એમ આવે છે.

ઉત્તર :- એકેન્દ્રિયમાં જાશે. એય..! શાંતિભાઈ! ક્યાં ગયા ધીરૂભાઈ? આ બધા નાગનેશના શેઠિયાઓ. .. પૈસાવાળા એના બાપ, પૈસાવાળા હોં! ૮૦ હજાર તે દિ'. પૈસા ૮૦ હજાર કે દિ' હતા તે દિ'? પૈસાવાળા હતા. આ છોટાભાઈ એનાથી ઓછા હતા પૈસા. ૩૫-૪૦ હજાર. અને એની પાસે ૮૦ હજાર. ..ભાઈ છે ને બધી ખબર છે આ તો છેક ૭૧ની સાલથી. આહાહા..! આ તો બધો ફેરફાર થયા કરે છે. આવે.. જાય.. આ માર્ગ જે મળવો. આહાહા..! કહો, જયંતિભાઈ! આ જયંતિભાઈ અમારે લાઈ એ બધા શેઠિયા હતા ને ત્યાં સ્થાનકવાસીમાં અગ્રેસરો બધા. અમરચંદભાઈ ને નારણશેઠ ને. આહાહા..!

કહે છે કે એવા તત્ત્વદષ્ટિથી ભ્રષ્ટ થયેલા છે એ સાધુ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય નામ ધરાવીને જગત પાસે વિનય ચાહે છે તે અમને વિનય કરો અમે સાધુ છીએ. એ બધાના ફળ ત્રસની સ્થિતિ પૂરી થઈ લાગે છે. આહાહા..! એય..! માણેકલાલજી! આવી વાત છે. આહાહા..! ટાકણે આવી વાત આવી આ શેઠિયાઓ આવ્યા ત્યારે. કાલે જરી આવી ગાથા આવી. સાંભળે તો ખરા. શું થાય? મનુભાઈ! અને એની શ્રદ્ધા કરે તો એને તો સ્વનો આશ્રય થાય ત્યારે જ શ્રદ્ધા થાય. કેમકે મોક્ષનો માર્ગ જે સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણ થઈને એકતા .. એની શ્રદ્ધા કરવા જાય, ત્યાં તો ત્રણનો અંદરનો આશ્રય કરે ત્યારે થાય છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? કેટલાક નવા હશે એને આકરું લાગે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- કોઈ દિ' સાંભળ્યું ન હોય કોઈ દિ' કાંઈ. એને રળવામાં મજૂરીમાં ગયા હોય વખત બધો. પછી પાંચ-દશ લાખ ભેગા થાય મજૂરી કરી કરીને. મજૂર છે ને બધા. વેપારના ધંધા મજૂર છે મોટા.

આહાહા..! પછી ભલે પાંચ-પચ્ચીસ લાખ ભેગા થાય અને મરીને જવાના નીચે. સમજાણું કાંઈ?

અહીં તો આવો વીતરાગ માર્ગ ઉજળો સંતોએ કહ્યો અને એનાથી વિરૂદ્ધ માને એ સંતોનો અનાદર કરે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? અને એવા વિરૂદ્ધ શ્રદ્ધાવાળાને વંદન કરે, માને. એ પછી ગાથામાં આવે. એ બોધિથી ભ્રષ્ટ છે. આહાહા..! ચીમનભાઈ! આવો માર્ગ છે! 'એકેન્દ્રિય હોકર નિગોદ મેં વાસ કરેંગે - ઈસપ્રકાર જાના જાતા હૈ.'

હવે ૧૩. છોટુભાઈ બતાવતા હતા એ. એ તો અહીંથી દેખાતું હતું. એ પાનું દેખાતું હતું. 'આગે કહતે હૈં કિ જો દર્શન ભ્રષ્ટ હૈં, ઉનકે લક્ષ્યાદિક સે ભી પૈરોં પડતે હૈં, વે ભી ઉન્હીં જૈસે હી હૈં...'

जे वि पडंति य तेसिं जाणंता लज्जागारवभयेण।

तेसिं पि णत्थि बोही पावं अणुमोयमाणानं।।१३।।

'અર્થ :- જો પુરુષ દર્શન સહિત હૈં...' જેને સાચી શ્રદ્ધા યથાર્થ મળી છે મૂળસંઘની અને આત્માના આશ્રયની. સમજાય છે કાંઈ? 'વે ભી જો દર્શન ભ્રષ્ટ હૈં ઉન્હૈં મિથ્યાદષ્ટિ જાનતે હુએ ભી ઉનકે પૈરોં પડતે હૈં,...' વિનય કરે છે, પગે લાગે છે. આહાહા..! રતિભાઈ! આ ટાકણે તમે અહીં આવ્યા આમાં. આ ગાથા વળી આવી. આહાહા..! 'ઉનકી લક્ષ્યા, ભય, ગારવ સે વિનયાદિક કરતે હૈં, ઉનકે ભી બોધિ અર્થાત્ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રકી પ્રાપ્તિ નહીં હૈં,...' આવા જે ભ્રષ્ટો જૈનદર્શનથી સંપ્રદાયના આચાર્ય, સાધુને કોઈ પગે લાગે. પોતે શ્રદ્ધાવંત છે. ખોટી શ્રદ્ધાવાળા તો બેય સરખે સરખા. પણ સાચી શ્રદ્ધાવાળો હોય ને આવાઓને લક્ષ્યાથી, ભયથી, ગર્વથી પગે લાગે તો બોધિ દુર્લભ છે એને. એ પણ નિગોદમાં જશે. યજમાન અને આ બધા ભેગા. છે ને ઓલામાં આવે છે.

મુમુક્ષુ :- જ્ઞાનાર્ણવમાં આવે.

ઉત્તર :- હા જ્ઞાનાર્ણવમાં આવે.

'ક્યોંકિ વે ભી મિથ્યાત્વ જો કિ પાપ હૈં ઉસકા અનુમોદન કરતે હૈં.' આહાહા..! જેની શ્રદ્ધા સ્થાનકવાસી, શ્વેતાંબર, દેરાવાસી એ લોકો સત્ય શ્રદ્ધાથી ભ્રષ્ટ છે. એ સાધુઓ સાધુ જ નથી. એ તો મિથ્યાદષ્ટિ છે. આહાહા..! ગજબ વાતું. આકરું બહુ બાપુ. એક જણા કહેતા હતા એક ફેરી ભોગીભાઈ. અમદાવાદ જાવ તો ધ્યાન રાખજો, કહે. કોક ઝેર ન દઈ દે કહે. કીધું, આમાં તો જે એની સ્થિતિ હશે એમ થાશે. સત્ય તો આ છે. ભોગીલાલે કહ્યું હતું એક ફેરી. ત્યાં વડવા આશ્રમ છે મોટો. એમના પિતાશ્રીએ કરાવેલો. ભોગીભાઈ બહુ નરમ માણસ. માર્ગ તો બાપુ આ છે ભાઈ! એનાથી વિરૂદ્ધ માન્યતાવાળા એને કોઈ પગે લાગે, એનો વિનય કરે, એ પણ બધા એના જેવા જ છે. આહાહા..! પંડિતજી!

મુમુક્ષુ :- સવારે તો એમ કહ્યું...

ઉત્તર :- હા એ. .. એ આવે છે. લોભી ગુરુ, લાલચી ચેલા..

મુમુક્ષુ :- દોનોં નરક મેં છેલમછેલા.

ઉત્તર :- છેલમછેલા. આહાહા..! માર્ગ બાપુ આવો છે.

કહે છે, જે જૈનદર્શન સાચું હતું એનાથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયેલા છે. એવાઓને લક્ષ્મી. એ કલેશે લક્ષ્મીનો અર્થ. 'કરના, કરાના, અનુમોદન કરના સમાન કહે હૈં.' 'યહાં લક્ષ્મી તો ઈસપ્રકાર હૈ કિ હમ કિસી કી વિનય નહીં કરેંગે તો લોગ કહેંગે યહ ઉદ્ધત હૈ,...' એય..! ..જી!

મુમુક્ષુ :- અમારે શું કરવું? ...

ઉત્તર :- એ તમારે સમજવાનું કે મારે? આહાહા..! માર્ગ તો એવો છે બાપુ હોં! કોઈથી મળે એવો છે? આહાહા..!

'યહાં લક્ષ્મી તો ઈસપ્રકાર હૈ કિ હમ કિસી કી વિનય નહીં કરેંગે તો લોગ કહેંગે યહ ઉદ્ધત હૈ, માની હૈ, ઈસલિયે હમે તો સર્વ કા સાધન કરના હૈ.' આપણે જય નારાયણ બધે નમસ્કાર કરવા. એમ માનનારા મૂઢ જીવો છે કહે છે. જય નારાયણ આપણે જય ભગવાન. આહાહા..! આવો માર્ગ છે. કેવળી પરમેશ્વરે. કેવળી પાણ્ડતો ધમ્મો શરણાં. આ કેવળીને કેવળીનો પ્રરૂપિત ધર્મ છે. દિગંબર ધર્મ એ કેવળીનો કહેલો છે. બીજાઓએ તો કલ્પનાથી માનીને શાસ્ત્રો બનાવ્યા. આહાહા..! ભગવાનનું નામ આપ્યું માથે એટલે લોકો શંકા ન કરી શકે. બનાવ્યા છે આચાર્ય. એ મિથ્યાદષ્ટિ આચાર્ય બનાવ્યા છે.

જુઓને અહીંયા કહે છે કે આવું જે માને, વસ્ત્ર, પાત્ર લખે શાસ્ત્રમાં, એ બધા મિથ્યાદષ્ટિ છે. એમ કીધું કે નહિ ભાઈ? આહાહા..! જેણે ભગવાનના માર્ગથી વિરૂદ્ધ કરીને મુનિને વસ્ત્ર ને પાત્ર ઠરાવ્યા, એવો જે માર્ગ એ તો મિથ્યાદષ્ટિએ રચેલો છે. આહાહા..! ગજબ વાતું ભાઈ! એ જપ, ૩૨ સૂત્રો મિથ્યાદષ્ટિએ રચેલા. મુનિએ તો નહિ, સમકિતીએ પણ નહિ. આહાહા..! આવી વાત છે. જાદવજીભાઈ! હવે તો આવી ગયાને તમે અહીંયા. આહાહા..!

'ઈસપ્રકાર લક્ષ્મી સે દર્શનભ્રષ્ટ કે ભી વિનયાદિક કરતે હૈં તથા ભય ઈસપ્રકાર હૈ કિ યહ રાજમાન્ય હૈ...' મોટા સાધુ હોય રાજમાન્ય. રાજા માનતા હોય 'ઔર મંત્ર, વિદ્યાદિક કી સામર્થ્યયુક્ત હૈ,...' મંત્ર વિદ્યા આવડતી હોય. આહાહા..! 'ઈસકી વિનય નહીં કરેંગે તો કુછ હમારે ઉપર ઉપદ્રવ કરેગા;...' એમ માનીને વિનય કરે. આહાહા..! એ પણ નિગોદગામી છે કહે છે.

મુમુક્ષુ :- ભયની વ્યાખ્યા.

ઉત્તર :- ભયની વ્યાખ્યા છે. આજ વળી રોકાઈ ગયા વળી. કહે અમારે સાંભળવું છે. શાંતિભાઈએ

કીધું સવારમાં. ભાઈ અહીં રોકાઈ ગયા છે. સારું કર્યું, બાપુ! આહાહા..!

લક્ષ્મણથી અને ભયથી 'કુછ હમારે ઉપર ઉપદ્રવ કરેગા; ઈસપ્રકાર ભય સે વિનય કરતે હૈં તથા ગારવ તીન પ્રકાર કા કહા હૈં; રસગારવ, ઋદ્ધિગારવ, સાત ગારવ. વહાં રસગારવ તો ઐસા હૈ કિ મિષ્ટ, ઈષ્ટ, પુષ્ટ ભોજનાદિ મિલતા રહે,...' મીઠા, પ્રેમી અને પુષ્ટ એવા માવા, મેવા મળ્યા કરે. 'તબ ઉસસે પ્રમાદી રહતા હૈ...' પછી તે ગમે તેનો વિનય કરે. એને કાંઈ ભાન રહે નહિ. એ બધા મૂઢ જીવો. આહાહા..! એ રસગારવ.

'તથા ઋદ્ધિગારવ ઐસા હૈ કિ કુછ તપ કે પ્રભાવ આદિ સે ઋદ્ધિ કી પ્રાપ્તિ હો... ' મિથ્યાદષ્ટિ હોય એને પણ કોઈ વખતે એવું થાય. ગૌરવ થઈ એને મોટપ માને. અમે મોટા છીએ મોટા. અમારે દેવ આવે છે, અમારે ફલાણું આવે છે, અમારે આમ નાખે છે. શું કહેવાય? વાસક્ષેપ આવે છે. ઉડાવે છે ને હમણા ઘણું? ફલાણી બાઈ પાસે વાસક્ષેપ આવે. નાખે.. ગપેગપ બધું. પણ સાચું હોય તો... અરરર..!

મુમુક્ષુ :- પણ સાચું હોય તો?

ઉત્તર :- સાચું હોય તો એમાં શું થયું? એ તો મિથ્યાદષ્ટિ જીવ છે. એવાઓને બહુમાન દેવું એ મિથ્યાત્વના લક્ષણ છે કહે છે. એય..! જ્યંતિભાઈ! શું છે આ? અમારે પૂનમભાઈ પણ ટાંકણો આવી ગયા છે. આવો માર્ગ છે. વસ્તુ છે એ તો એણે જાણવી જોઈએ ને. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- અહીં જ રહેવું જોઈએ.

ઉત્તર :- આહાહા..!

કહે છે, એવો કોઈ તપસ્યા આદિ હોય ને કંઈક પ્રભાવ પણ પ્રગટ્યો હોય, છતાં છે તો મિથ્યાદષ્ટિ. એવાઓનો વિનય નહિ કરીએ તો આપણને નુકસાન કરશે. એમ કરીને વિનય કરે. એ તો મૂઢ જીવ છે. આહાહા..! 'તથા સાત ગારવ ઐસા હૈ કિ શરીર નિરોગ, કુછ ક્લેશ કા કારણ ન આયે તો સુખીપના...' સુખીયા. આપણે શાતાશીળીયા કહે છે ને? એય..! શાતાશીળીયા.. ખાઓ, પીવોને.. એ ગમે તેનો વિનય કરે અને ગમે તે કરે. એ મરીને જાશે નિગોદમાં. અરેરે..! આવી વાત સાંભળવા મળી નથી. માંડ સાંભળવા આવ્યા હોય ત્યાં આવું સાંભળે. એય..! જ્યંતિભાઈ! બાપુ! માર્ગ તો તારો નાથ આવો છે. અરેરે..! વીતરાગનો માર્ગ એ જ આત્માનો માર્ગ છે. આહાહા..! નિશ્ચય અને વ્યવહાર જે વીતરાગે કહ્યો છે એ જ માર્ગ છે. એમાંથી ભ્રષ્ટ થઈને સાતગારવથી પણ પગે લાગવું એ લોકોને. આહાહા..! 'તબ દર્શનભ્રષ્ટકી ભી વિનય કરને લગ જાતા હૈ.' આહાહા..!

'ઈત્યાદિક ગારવભાવ કી મસ્તી સે ભલે-બૂરે કા કુછ વિચાર નહીં કરતા, તબ દર્શનભ્રષ્ટકી ભી વિનય કરને લગ જાતા હૈ. ઈત્યાદિ નિમિત્ત સે દર્શન-ભ્રષ્ટ કી વિનય કરે તો ઉસમેં મિથ્યાત્વ કા અનુભોદન આતા હૈ;...' આહાહા..! મિથ્યાશ્રદ્ધાનું મહાપાપ કસાઈખાના

કરતા પણ મોટું પાપ છે. પણ હવે એ લોકોને મિથ્યા શ્રદ્ધાની ખબર નથી. કસાઈખાનાથી, વિપરીત શ્રદ્ધાનું પાપ મહા અનંતગણુ છે. અને સમ્યક્દર્શનનું ફળ આખા ધર્મનો એ કર્ણધાર છે જેથી અલ્પકાળમાં એને મુક્તિ પ્રાપ્ત થાય એવું સમ્યક્દર્શન છે. સમજાણું કાંઈ?

‘મિથ્યાત્વ કા અનુમોદન આતા હૈ;...’ એવી મિથ્યા શ્રદ્ધાવાળાઓને વિનય કરવામાં મિથ્યાત્વનું અનુમોદન થાય છે. ‘ઉસે ભલા જાને તો આપ ભી ઉસી સમાન હુઆ, તબ ઉસકે બોધિ કેસે કહી જાયે?’ એને સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન ક્યાંથી મળે? આહાહા..! અરે..! દુર્લભબોધિ ભાવના એની જેને ખબર અને કિંમત નથી. બાહ્ય ત્યાગમાં બિચારા મૂંઝાઈ ગયા. બાયડી છોડી તો આ બ્રહ્મચર્ય પાળે છે, આ કરે છે આ. હવે મિથ્યાદષ્ટિ દષ્ટિ જૂઠી છે એનું શું? આહાહા..! કોઈ બાયડી-છોકરા છોડી શકે નહિ અને ઓલા છોડીને બેઠા. સારા છે ને, આપણાથી તો સારા છે ને એ. એમ કહે છે ને. એમ કહે છે. બધી અમે પણ તો અહીં... ૬૦ વર્ષ તો આ થયા. બધી ખબર છે ને. આહાહા..! આ કુંદકુંદાચાર્ય મહારાજે ભગવાન પાસેથી જે સાંભળ્યું હતું અને અંતરમાં અનુભવ્યું હતું તે વાત જગત પાસે ભગવાન પ્રસિદ્ધ કરે છે. માર્ગ આ છે બાપા! ત્યાં કોઈને માટે, કોઈ વ્યક્તિને માટે આ વાત નથી. વસ્તુનું સ્વરૂપ, વીતરાગદેવ ત્રણ લોકના નાથનો માર્ગ આ છે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૧૨, સોમવાર તા. ૦૮-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૧૪, પ્રવચન - ૨૧

આ અષ્ટપાલુડ છે. ૧૪મી ગાથા. જૈનદર્શન ધર્મની મૂર્તિ કોને કહેવી? મૂર્તિ. અહીંયાં ખુલાસો કુંદકુંદાચાર્ય સ્પષ્ટ કરે છે કે જૈનધર્મ એટલે જૈનનો મત. વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર ત્રિકાળ જ્ઞાની એમનો જે અભિપ્રાય એ જૈનદર્શન શું છે? એમાં કુંદકુંદાચાર્ય એ સ્પષ્ટ વાત કરે છે.

दुर्विह पि गंथचायं तीसु वि जोएसु संजमो ठादि।

गाणम्मि करणसुद्धे उब्भसणे दंसणं होदि।।१४।।

આ અર્થમાં વળી આણે એમ કહ્યું છે કે નિર્ગ્રંથપણું તેરમે હોય એમ ભાઈ આ અગાસવાળા... એ અહીંયા વાત નથી. એ વાત નથી. કેમ? ટીકાકારે કહ્યું છે કે મુનિનું આવું સમકિત હોય. એમ એ વાત નથી. મુનિનો માર્ગ છે નિશ્ચય, વ્યવહાર અને નિમિત્ત એને અહીંયાં દર્શન, જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. વાત તો આ છે. સમજાણું કાંઈ? હવે વળી એમ કહ્યું આ ટીકા જોઈને એમ કે મુનિનું સમકિત છે. એ કહેતા હતા ને શાંતિલાલજી કહેતા હતા. મુનિને નિશ્ચય સમકિત હોય એમ કહેતા હતા. એ આવું લખ્યું હોય ને તો કહે. એ આવી વાત જ નથી અહીં. સમકિત એટલે પછી...

દર્શન, જૈનદર્શન એટલે વીતરાગી મત, વાસ્તવિક એ કોને કહેવો? પછી એની શ્રદ્ધા કરે એને સમકિત થાય, એ તો શ્રદ્ધા પછી આત્માને આશ્રયે થાય. સમજાય છે કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- પહેલા આ જાણવું જોઈએ કે પહેલો સીધો જ આત્માને?

ઉત્તર :- નહિ, એ તો સીધો કોકને જરી પૂર્વના સંસ્કાર હોય... પણ આ સાધારણ માણસને તો આ શ્રદ્ધા પહેલી જાણવી જોઈએ.

મુમુક્ષુ :- .. એમ માને કે અમે સાધારણ છીએ.

ઉત્તર :- એમ નહિ. સાધારણ એટલે જેને ચડવું છે શરૂઆતથી. એને તો આ જ જાણવું જોઈએ, માનવું જોઈએ. પણ પૂર્વના સંસ્કારને લઈને કોઈ આ વાતનો ખ્યાલ ન હોય અને સમકિત થઈ જાય.

મુમુક્ષુ :- .. વાત છે.

ઉત્તર :- વસ્તુસ્થિતિ છે. કહો, સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- સાદિ.

મુમુક્ષુ :- .. પૂર્વના સંસ્કાર હોય.

ઉત્તર :- સંસ્કાર એ.

મુમુક્ષુ :- .. હોય તો એ પૂર્વના સંસ્કાર લે.

ઉત્તર :- સંસ્કાર લે પાછા. એ આ. એ જ કહ્યું જુઓ. સાદિ પણ પૂર્વના સંસ્કાર હોય અને આ વાત બહારમાં આવું નિર્ગ્રંથપણું એ ન લક્ષમાં હોય પહેલું અને એને અંતરમાંથી આવી જાય. સાધારણને માટે તો આ મોક્ષમાર્ગ છે. એ બધું જોયું. અહીં શું લખ્યું છે કીધું આમાં. બેમાં.

મૂળ તો અહીં જૈનદર્શન એટલે આત્માનું વાસ્તવિક વીતરાગ મૂર્તિ એનું સ્વરૂપ છે આત્માનું ધ્રુવ. એવી જ એની વીતરાગી પર્યાય સમ્યજ્ઞાન, એવું જ વીતરાગી સમ્યજ્ઞાન અને વીતરાગી ચારિત્ર. અને એની ભૂમિકામાં પંચ મહાવ્રતાદિ અઠ્યાવીશ મૂળગુણના વિકલ્પની વ્યવહારની મર્યાદા જ એવી હોય છે અને એ અભ્યંતર નિમિત્ત તરીકે, અભ્યંતર શુદ્ધ ચૈતન્ય આત્મા, એનો દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર એ અભ્યંતર ઉપાદાન. અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ આદિ જે છે એ અભ્યંતર નિમિત્ત. અને બાહ્ય નિમિત્ત નણ્મુનિપણું. એ આ વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. સમજાણું કાંઈ? વજુભાઈ! એય..! દેવીલાલજી! અહીંયાં આવો આમ મોઢા આગળ. આવો માર્ગ છે.

હવે અહીં તો પોતે કુંદકુંદાચાર્ય... ‘દંસણં હોદિ’ શબ્દ છે. એ દર્શનની વ્યાખ્યા ભાઈએ બરાબર કરી છે. દર્શન લખ્યું છે ને ભાવાર્થમાં? દર્શન એટલે મત. એ ‘દંસણમગ્ગં’ જે ત્યાં હતો પહેલો શબ્દ, ત્યાં જૈનમત કહ્યો છે. એ વાત સંધિ લઈ જાય છે. વાસ્તવિક વીતરાગ ત્રિલોકનાથ કેવળી પરમાત્મા એમનો કહેલો જે નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ એ આત્માને આશ્રયે થયેલું, કેમકે એ આત્મા પોતે જ વીતરાગ મૂર્તિ

છે. એ વીતરાગ મૂર્તિ આત્મા એને આશ્રયે થયેલી દૃષ્ટિ એ પણ વીતરાગી પર્યાય જ છે. એને આશ્રયે થયેલું જ્ઞાન એ વીતરાગી જ્ઞાન અને એમાં રમણતા ચારિત્ર એ વીતરાગી ચારિત્ર છે. આ નિશ્ચય જૈનદર્શન. અને એની ભૂમિકામાં અઠ્યાવીશ મૂળગુણ આદિ હોય છે. એ જ હોય, બીજું હોય નહિ. એ વ્યવહાર ઉપચારિક જૈનદર્શન. અને સાથે દિગંબરપણું એ અસદ્ભૂત વ્યવહારનયનું નિમિત્તપણું.

મુમુક્ષુ :- શુભભાવમાં..

ઉત્તર :- એ પછી કહેશે. આ તો આટલું પહેલું. આ સ્થિતિમાં આવું હોય. સમજાણું કાંઈ? પછી આ ભાઈએ એમ કર્યું અગાસવાળાએ એમ કે નિર્ગ્રંથપણું તો તેરમે પૂરું હોય. એ અહીં વાત છે જ નહિ. એને પાછો ઓલો બચાવ કરવો છે કે .. ત્યારે નહોતા. એટલે ચોથે ગુણસ્થાને નિર્ગ્રંથની શરૂઆત થાય, પૂરું તેરમે થાય. એ અહીં વાત નથી. છઠ્ઠા ગુણસ્થાનની જે ત્રિકાળ નિશ્ચય, વ્યવહાર અને નિમિત્ત એ જૈનદર્શન એ વર્ણવ્યું છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ જુદું. એ તો અપેક્ષાથી કહ્યું. મુનિપણું નહોતું. ... વસ્તુસ્થિતિ નથી. સમ્યજ્ઞદર્શન, જ્ઞાનસ્વરૂપે આચરણ હોય. અરરર..! પણ આ જે કહે છે એ બીજી વસ્તુ છે. આ તો બાહ્ય-અભ્યંતર નિર્ગ્રંથપણું એ બધી વ્યાખ્યા મૂળ ગાથામાં આવે છે. કુંદકુંદાચાર્યને એમ કહેવું છે કે આ 'દંસણ' હોદિ' અહીં 'દંસણ' એટલે સમકિત એકલું એમ નથી. આ બધી આખી સ્થિતિ.

મુમુક્ષુ :- નિશ્ચય સહિતનો વ્યવહાર આવો હોય.

ઉત્તર :- આવો હોય, નિમિત્ત આવું હોય, નિશ્ચય આવો હોય એ ધર્મની મૂર્તિ જિનદર્શન. જિનદર્શનની મૂર્તિ એ છે.

મુમુક્ષુ :- એવી જેને વ્યવહારશ્રદ્ધા ન હોય તો સમ્યજ્ઞદર્શન ક્યાંથી?

ઉત્તર :- એની વસ્તુ છે જ ક્યાં? એ પછી. બરાબર આવું જૈનદર્શન છે, બાહ્ય અભ્યંતર નિર્ગ્રંથપણું અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ જે ભગવાને કહ્યા. ચરણાનુયોગમાં કહ્યું છેને. જિનવરે તો આ કહ્યું છે. અઠ્યાવીશ મૂળગુણ કહ્યા છે. કુંદકુંદાચાર્ય. એ કુંદકુંદાચાર્ય અહીં ગાથામાં કહે છે. સમજાણું કાંઈ? પહેલું જૈનદર્શન એટલે દિગંબર મુનિ સાચા. ભાવ સમ્યજ્ઞદર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રવાળા અને એને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ, નગ્ન એને જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. જેના દેખાય છે આ દર્શન એમ. સમજાણું કાંઈ? ભગવાનજીભાઈ! આવી વ્યાખ્યા છે. આહાહા..!

ત્યારે ઓલા વળી એમ કહતે હતા કાલે નંદલાલભાઈ. પણ એ તો ભૂલ કરનારે કહ્યું પહેલી. એને માટે. હવે આ લોકોને ક્યાં ખબર છે ભૂલની? એને શું વાંધો? ..માનનારને. એમ. .. લેવા જાય ત્યાં ત્રણવાર ટકોરા મારીને પૈસા દે. અને અહીં ધર્મની પરીક્ષા વિના માનીને બેસે. અજ્ઞાન છે એ તો. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ નહિ. ધર્મ બર્મ .. એમ નહિ. એ તો કહે ભૂલ તો એણે કરી. આણે ક્યાં કરી છે? આણે તો બરાબર માન્યું છે કે આ જ છે. એમ કાઢ્યું છે. એ અજ્ઞાન પરંપરા કુળમાં ચાલ્યો આવેલો માર્ગને માનવો એ પણ યથાર્થ નથી. દિગંબર સંપ્રદાય મળ્યો હોય વાડાનો, તોપણ નથી. મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશમાં ઘણું કહ્યું છે. કુળમાં આવેલો ધર્મ માને એને ધર્મની પરીક્ષા ક્યાં છે? એ કુળ છોડી દેશે તો એ પણ છોડી દેશે. એને ક્યાં ધર્મનું છે? વાસ્તવિક સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જેને ત્રણકાળ ત્રણલોકનું જ્ઞાન એવા સર્વજ્ઞ ધર્મના મૂળ છે. એમણે જોયેલો માર્ગને કહ્યો એ આ માર્ગ છે. આહાહા..!

અહીં તેરમા ગુણસ્થાનની વાત નથી. ભલે ચોથે પછી અંશે લે એ જુદી વાત છે નિર્ગ્રંથપણું. પણ આ તેરમાની અહીં વાત છે જ નહિ. કારણ કે અહીં તો સંયમ પાળનાર છે, મન, વચન, કાયામાં સંયમ સહિત છે એ દશા મુનિની વાત વર્ણવે છે. ખરેખર તો છઠ્ઠા ગુણસ્થાનનું વર્ણન છે આ. સમજાણું કાંઈ? આ તો ભાઈ વસ્તુ જેમ હોય એમ આવે, બીજું ક્યાંથી આવે? એમાં આત્માનું શુદ્ધ સમ્યક્દર્શન, શુદ્ધ સમ્યક્જ્ઞાન અને જેમાં સ્વરૂપની ચારિત્રદશાની રમણતા એટલે અભ્યંતર પણ રાગનો ત્યાગ અને બાહ્યમાં વસ્ત્રાદિનો ત્યાગ અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ આદિથી અશુભરાગાદિનો ત્યાગ. એવું જે નગ્નપણું બાહ્ય અને અભ્યંતર બે, એને અહીં જૈનદર્શન દેખાય કે આ દર્શન છે એને અહીં જૈનદર્શન કહે છે. દેવીલાલજી! આહાહા..!

જેને પહેલે વર્ણવતા તો આવ્યા છે કે મૂળસંઘ છે મૂળ. એમાં આ ચાલ્યું આવ્યું છે ને. દિગંબર સંઘ એ મૂળસંઘ છે. એમાંથી આ ભ્રષ્ટ થયા શ્વેતાંબર અને સ્થાનકવાસી એ જૈનદર્શન નથી. નવનીતભાઈ! આવી છે ઉઘાડી વાત. આહાહા..! માર્ગ આ છે. મોક્ષમાર્ગ ભગવાને આ રીતે કહ્યો છે. સમજાણું કાંઈ? એ કહે છે જુઓ!

‘અર્થ :- જહાં બાહ્યાભ્યંતર ભેદ સે દોનોં પ્રકાર કે પરિગ્રહ કા ત્યાગ હો...’ અભ્યંતર પણ રાગ નહિ, બાહ્યમાં કપડા નહિ. વસ્ત્ર, પાત્ર, સ્ત્રી, કુટુંબ કાંઈ નહિ. એવી જેની દશા. આહાહા..! મોહનભાઈ અંદર નથી આવતા? મોહનભાઈને કેમ છે? એય..! શ્રીચંદજી! મોહનભાઈને બેસવા ઘો ત્યાં. કહો, સમજાણું કાંઈ? આવો માર્ગ છે બાપુ! આ કોઈ પક્ષ નથી. એ આત્માના સ્વરૂપની સ્થિતિ જ આવી છે કે જેને બાહ્ય અને અભ્યંતર બે ભેદનો પરિગ્રહનો ત્યાગ હોય, વસ્ત્ર-પાત્ર એને ન હોય, અભ્યંતરમાં એને નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગમાં રાગ ન હોય.

‘और मन-वचन-काय जैसे तीनों योगों में संयम हो...’ જોયું! મન, વચન અને કાયા એનાથી કરણ, અનુમોદન આદિ સંયમ, નવ કોટીએ સંયમ હોય. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘तीनों योगों में संयम हो तथा कृत-कारित-अनुमोदना जैसे तीन कारण जिसमें शुद्ध हों वह ज्ञान हो...’ એ કેમ કહ્યું છે એમ? કે કોઈ જૈનદર્શન આવો માર્ગ છે એના સિવાયના બીજા કોઈ માર્ગ જ્ઞાનના

ઉઘાડમાં વિશેષ હોય તો એને અનુમોદન ને કરાવવું આવી જાય એ વસ્તુ ન હોય. સમજાણું કાંઈ? કરવું, કરાવન અને અનુમોદન. નવ-નવ કોટીએ જેનું જ્ઞાન શુદ્ધ હોય. પછી કોઈ વધારે જ્ઞાનના ક્ષયોપશમવાળા બીજા પ્રાણી દેખાય અને .. મારતા હોય આમ સભામાં. બબ્બે લાખ લાખની. એમાં કંઈપણ ઠીક છે એમ થઈ જાય તો એ જ્ઞાન શુદ્ધ નથી. સમજાણું કાંઈ? ભગવાનજીભાઈ! આવો માર્ગ છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- ક્યાંક એવું.. જેનું જ્ઞાન કરણ, કરાવન, અનુમોદનથી, મન, વચન, કાયાથી શુદ્ધ હોય એમ આચાર્યનું હૃદય છે. સમજાય છે કાંઈ? ખોટા જ્ઞાન જેના ઘણાં હોય એમાં એને કાંઈક લાગે કે મારું આ તો જ્ઞાનમાં કાંઈક ઠીક છે. એમ ન હોય એને. સમજાય છે કાંઈ? મુનિ હો, જ્ઞાન તો હોય, પણ થોડું હોય. અને બીજાને કોઈ વધારે બાહ્ય વિકાસ ક્ષયોપશમ આદિ હોય, પણ મુનિનું જ્ઞાન, જૈનદર્શનનો સંત જે છે એનું જ્ઞાન મન, વચન, કાયા, કરણ, કરાવન, અનુમોદન શુદ્ધ હોય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘તથા નિર્દોષ જિસમેં કૃત, કારિત, અનુમોદના અપને કો ન લગે,...’ આહાર. નિર્દોષ આહાર. જેમાં કરેલું, કરાવેલું, અનુમોદના પોતાને ન લાગે. ઠીક! એવો આહાર. ‘એસે ખડે રહકર...’ ઊભા ઊભા પાણિપાત્ર. પાણિ એટલે લાથ. સમજાણું કાંઈ? ‘રહકર પાણિપાત્ર મેં આહાર કરે, ઈસપ્રકાર મૂર્તિમંત દર્શન હોતા હૈ.’ આવું જ મૂર્તિ, આવું સ્વરૂપ તેને જૈનદર્શન કહે છે. આહાહા..! ગજબ વાત છે. અનંત તીર્થકરો અને અનંત કેવળીઓનો આ મત છે. સમજાણું કાંઈ? એ અર્થ કરે છે.

‘ભાવાર્થ :- યહાં દર્શન અર્થાત્ મત હૈ;...’ એ શરૂઆત કરીને લાવ્યા છે. ‘દંસણમગ્ગ’ ત્યાંથી એ વાત ધારાવાહી રાખી છે. નહિતર મેળ ખાય એવું નથી. જેમ આને ‘દંસણ’ કહ્યું. આને સમકિત કહ્યું છે એકલું. આવું છટું ગુણસ્થાન હોય, આવી ક્રિયા હોય એને સમકિત કહેવું. એ કહે છે આમાં લખ્યું છે. એ સાધુનું સમકિત આવું હોય મુનિનું. પણ મુનિનું સમકિતની વ્યાખ્યા ક્યાં છે? સમજાણું કાંઈ? શાંતિલાલ કહેતા. સાધુ હોય, ચારિત્રવંત હોય એને જ નિશ્ચય સમકિત હોય. આવું તો ત્યારે વાંચ્યું હોય ને એ લોકોએ. આગળ-પાછળ કોઈ ન હોય એટલું. માર્ગ તો આ છે. સમજાણું કાંઈ? શ્વેતાંબર અને દિગંબર બેય સરખા છે એમ અહીંયાં નહિ રહી શકે. એય..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ જરી બરાબર સ્પષ્ટ નહોતું. માર્ગ તો આ અનાદિનો સનાતન આ છે. દિગંબર અને શ્વેતાંબરના આચાર્યોનો અભિપ્રાય એક હતો. .. એ અહીં નહિ મેળ ખાય.

અહીં તો કુંદકુંદાચાર્ય ત્રીજે નંબરે જે આવ્યા. મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી, મંગલં કુંદકુંદાચાર્યો, કુંદકુંદાચાર્ય પોતે ગાથામાં આમ કહે છે ને. ઓલી ૧૪મી ગાથા આવી જુઓ. ૧૪ ગુણસ્થાન. ૧૪માં આ આવ્યું. આ તો જગતના નિયમ પ્રમાણે બધી ગાથાઓ... એ કોઈનું કર્યું થાય છે? એ ટાણે એ જ ગાથા એ જ થવાની હોય છે તે થાય છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? કોઈને એમ

લાગે આ તો દિગંબરનો પક્ષ ખેંચે છે. આ તો વસ્તુ જ આવી છે. પક્ષ દિગંબર પક્ષ નથી. દિગંબર તો વસ્તુના સ્વરૂપની જાતનું વર્ણન છે. આહાહા..! શું થાય? ઝઘડા ઉભા કર્યા. તીર્થ માટે ઝઘડા. અરર..! આ લાખોના ખર્ચા. લખાણ બહુ આવે છે. અરે..! કોઈ વ્યક્તિ પ્રત્યે વેર-વિરોધ તો સપનામાં ન હોય. પણ માર્ગ તો જે છે એ હોય, બીજો શી રીતે હોય? એથી કોઈ બીજો માર્ગ અને આ માર્ગ-બે, એ પણ પંચમ કાળમાં આવું પણ એક હોય સાધુપણું, કાળ હલકો છે માટે (એમ ન હોય). એ કાંઈક કહેતા હતા. કાળ બદલાણો, સમય બદલાણો. સમય બદલાય એથી શું? માર્ગ બદલાતો હશે? સમજાણું કાંઈ?

‘દર્શન અર્થાત્ મત હૈ;...’ આહાહા..! ટીકા કરનારે હૃદયને ખોલ્યું છે. કુંદકુંદાચાર્યનું હૃદય આ છે. ‘બાહ્ય વેષ શુદ્ધ દિખાઈ દે...’ બાહ્ય વેષ શુદ્ધ એટલે દિગંબર. એ દેખાય. આહાહા..! ‘વહ દર્શન;...’ દર્શનની વ્યાખ્યા કરે છે ને? કે દર્શન એટલે મત. અને એટલે કે ‘વહાં બાહ્ય વેષ શુદ્ધ દિખાઈ દે...’ એમ. ‘વહ દર્શન હૈ;...’ આહાહા..! ‘વહ દર્શન...’ વસ્તુ તો અંદર આત્મા કબુલે અહીંથી ત્યારે ચાલે ને. એમ કાંઈ એમ ને એમ ચાલે? આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? દર્શન એટલે મત. ‘વહાં બાહ્ય વેષ શુદ્ધ દિખાઈ દે વહ દર્શન;...’ એમ. દિગંબરપણું મહા... એકલું દિગંબરપણું નહિ એટલે અંદર સહિતનું બાહ્ય દેખાય. જેને આવી દશા આવે એને અંદર આવી દશા હોય જ એમ લેવું છે અહીં. અજ્ઞાની દ્રવ્યલિંગી એકલા છે એની અહીં વાત છે નહિ. જેની અંતર દશા વીતરાગી નિર્ગ્રંથ દશા થઈ ગઈ છે એની દશા આવી જ હોય. એવી રીતે અહીં લીધું છે. એ આગળ કહેશે અર્થમાં. યથાજાતપણું કહેતા આવ્યા છે તો એકલું યથાજાતપણું બહાર નગ્ન નહિ એમ કરશે અર્થમાં. ભાઈ!

‘વહી ઉસકે અંતરંગભાવ કો બતવાતા હૈ.’ જોયું! જેની (બાહ્ય) મુદ્રા નગ્ન માતાએ જન્મ્યો (એવો) અને શાંતરસ. જેની ઈન્દ્રિયોમાં બહારમાં શાંતરસ ભળી ગયો છે. આહાહા..! જેમ ઢીમ બરફનું. બરફનું શું કહેવાય એ મોટી? પાટ-પાટ. મુંબઈમાં બહુ પાટુ આવે આમ. ૨૦-૨૦ મણની પાટ. નીકળીએ ત્યારે દેખાય ઓલામાં ખટારામાં. અરે..! મોટી મોટી પાટ ખુદ્દી પડી હોય. લઈ જતા હોય ત્યાં. એ ઘન એમ જેનો આત્મા અંદર ઢીમ થઈ ગયો શાંતમાં. આહાહા..! શાંતરસથી ત્રણ કષાયના અભાવથી જેનો ઉપશમ રસ જેને અંદર શાંત ઢળી ગયો છે. એવી મુદ્રામાં એને દેખાય. આહાહા..! નિર્વિકારીપણું ઉપશાંતપણું. આવે છે ભજનમાં નથી? ‘ઉપશમરસ વરસે રે પ્રભુ તારા નયનમાં.’ એ ભગવાનને કહે છે.

અહીં ભગવાન કહે છે કે જૈનદર્શન આવું હોય. જૈનદર્શન એટલે વસ્તુનો સ્વભાવ છે એ ‘જિન સો હી આત્મા.’ એ વીતરાગ મૂર્તિ પ્રભુ છે, અકષાય શાંતરસનો કંદ છે. પ્રભુતાની શક્તિનો પરમ પરમ નિધાન, ભંડાર છે. એવી જ શક્તિની વ્યક્તતા પર્યાયમાં એ જાતની આવી છે. એવી દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર અને એની જાતને યોગ્ય વ્યવહાર વિકલ્પ એવો જ હોય. પંચ મહાવ્રત .. શુદ્ધ આહાર, અદંતધોવન, એ જ ભૂમિકાને યોગ્ય એ જ હોય. બીજું હોય નહિ. એને અહીંયાં દર્શન કહે છે.

આહાહા..!

‘ઉસકે અંતરંગભાવ કો બતલાતા હૈ.’ આ બહાર છે, એવું શાંતરસ અંતરમાં છે એમ બતાવે છે. એકલા નગ્નની અહીં વાત નથી. સમજાણું કાંઈ? ‘વહાં બાહ્ય પરિગ્રહ ધન-ધાન્ય...’ મુનિને લક્ષ્મી ન હોય. આ પુસ્તક માટે લક્ષ્મી ભેગી કરે, માગે, મગાવે એવું મુનિને ન હોય. ધન ન હોય, ધાન્ય ન હોય. અનાજ પોતાને પ્રતિકૂળ પડતું હોય તો સાથે મેથી આદિ રાખે. ‘ધન-ધાન્યાદિક...’ પત્ર આગળ પછી લેશે. ‘ઔર અંતરંગ પરિગ્રહ...’ એ વસ્ત્રાદિ લઈ લેવું આદિમાં. વસ્ત્ર, પાત્ર આદિ ન હોય. અભ્યંતરમાં મિથ્યાત્વ ન હોય, જેને મિથ્યાત્વ હોય તો તો એ નિર્ગ્રંથ છે જ નહિ. જેને અંદરમાં રાગના કણનો કર્તાપણાની દૃષ્ટિ ઊભી છે અને નગ્નદશા એનું કાર્ય મારું છે એવી જ્યાં દૃષ્ટિ છે ત્યાં તો મિથ્યાત્વ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ભારે ઝીણો માર્ગ ભાઈ આ તો. આત્માની વાત કરો તો ત્યાં સુધી તો ઠીક, પછી આવું જ્યારે આવે ત્યારે... પણ આ તો મૂળ વસ્તુ છે આ.

‘મિથ્યાત્વ-કષાયાદિક,...’ કષાય ન હોય જ્યાં. આહાહા..! ‘વે જહાં નહીં હો, યથાજાત દિગંબર મૂર્તિ હો...’ યથાજાત જેવો માતાએ જન્મ આપ્યો એવી જેની અંતર અભ્યંતર સહિત બાહ્યની મૂર્તિ હોય. આહાહા..! ‘બાહ્યાંતર નિર્ગ્રંથ’ આવે છે ને. શ્રીમદ્માં આવે છે. અપૂર્વ અવસર અને ‘દેહમાત્ર સંયમ હેતુ’ એમ લીધું ચોખ્ખું એમાં તો. ત્યાં તો કોઈ વસ્ત્ર ને ફલાણું રાખ્યું નથી. એ પહેલા જરી રહી ગયું છે અંદર. માર્ગ તો આ છે ભાઈ! એણે શ્રદ્ધામાં તો પહેલું આ લેવું પડશે. આવો દિગંબર પરમ ધર્મ આત્માના મોક્ષમાર્ગ સહિત આવી દશા એ જૈનધર્મ છે, એવું એણે પહેલું માનવું પડશે. આહાહા..!

‘યથાજાત દિગંબર મૂર્તિ હો તથા ઈન્દ્રિય-મન કો વશ મેં કરના,...’ ઈન્દ્રિય ને મનને વશ રાખે. ક્યાંય પરપદાર્થની ચેષ્ટામાં ઉત્સાહિત વીર્ય થાય એમ ન કરે. ઉત્સાહ તો પોતાના સ્વભાવ પ્રત્યે વર્તે છે. ધર્મી મુનિને નિર્ગ્રંથ મુનિને તો ઉત્સાહ સ્વભાવ પ્રત્યે વર્તે છે. આગળ આવશે. ઉત્સાહ ને ભાવના ને આવું હોય. સત્યમાં આવો ઉત્સાહ... અસત્યમાં ઉત્સાહ હોય તો મિથ્યાદૃષ્ટિ છે. એ ગાથા જ આવશે. ‘ત્રસ-સ્થાવર જીવોંકી દયા કરના,...’ ત્રસની તો હણે નહિ, પણ લીલોતરીનો એક કણ-દાણો, ઘઉં, બાજરો કે દાણો એને પણ હણે નહિ. આહાહા..! આવું મુનિપણું, આવો નિર્ગ્રંથ માર્ગ એને જૈનદર્શન, આત્મદર્શન, મૂર્તિ ધર્મની એને કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? હવે તો ૩૯ વર્ષ થયા. હવે તો બધું, છોટાભાઈ! ચોખ્ખું તો આવવું જોઈએ ને? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- આખા જગતની બહાર નીકળ્યા વગર મુનિપણું કેમ થાય?

ઉત્તર :- મુનિ કોને કહે? જૈનદર્શન એને કહે. મુનિનો ધર્મ એને જૈનદર્શન કહે. આહાહા..! એની શ્રદ્ધા કરવી, આત્માને આશ્રયે થાય એને સમ્યગ્દર્શન થાય. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ વિચાર આજ થયો. રામજીભાઈએ એમ કીધું કે ઠીક છે આ. નહિતર પહેલો તો વિચાર તો અમારે ભાઈએ કીધું ને જીવરાજજી કે આઠ વર્ષ થયા. મેં કીધું .. લેવું જોઈએ એમ. પછી તો ઠીક આઠ વર્ષ નથી. હમણાં ત્રણ વર્ષ થયા. તોપણ લીધું ભલે લીધું.

મુમુક્ષુ :- બહુ પ્રયોજનભૂત છે.

ઉત્તર :- લ્યો! અમારે સુજાનમલજી.

મુમુક્ષુ :- ૧૫-૧૫ વર્ષ વયા ગયા. રખડતા રખડતા આ વાત સાંભળ્યા વગર ક્યાંથી જાય?

ઉત્તર :- સાચી વાત છે. એ ત્યાં વ્યાખ્યાન વાંચ્યા હતા તો ..ભાઈ બહુ વખાણ કર્યા હતા. ૪૦ વ્યાખ્યાન તો એક જિજ્ઞાસાના વાંચ્યા. એક જિજ્ઞાસાના. .. હોય. વાંચન હોય એટલે કહેતા હતા છગનભાઈ નહિ? લુહાડિયાની સાથે હતા એ. લખી લીધા છે કહે મેં. એ કહેતા હતા. જિજ્ઞાસા ઉપર વાંચ્યું. જિ-જ્ઞા-સા શબ્દ છે ને એમાંથી કાંઈક કાઢતા હતા. નવરા માણસ છે. માથે કાંઈ બોજો ન મળે. છોકરો છોકરામાં રહ્યો. બાયડી બાયડીમાં રહી. હાથે રાંધો છો? સમજ્યા નહિ. પણ એ તો નિવૃત્તિ એકલાને. ઘણી નિવૃત્તિ હોય. આહાહા..!

અહીં કહે છે. 'જ્ઞાન મેં વિકાર કરના, કરના, અનુમોદન કરના - એસે ત્રીન કારણોં સે વિકાર ન હો...' આહાહા..! કહો, સંયમ પાળે. મન, વચન, કાયા દ્વારા શુદ્ધ પાલન હો. ત્રસ ને સ્થાવર, છ કાયના જીવ અને પાંચ ઈન્દ્રિય અને મન એ બધાનું સંયમ હોય એને. એ સંયમની વ્યાખ્યા છે ને આ. છકાય ને પાંચ ઈન્દ્રિય, મન એનાથી ખેંચાય અણિન્દ્રિય તરફ ગયું છે વલણ. આહાહા..! એવી જેની અભ્યંતર દશા હોય... એ આ વીતરાગ માર્ગ શું છે એનું આ વર્ણન ચાલે છે. આ તો સામે હોય ત્યારે એનું વર્ણન હોય, નહિતર તો કાંઈ ખેંચીને લાવે છે ઝટ? સમજાણું બેસે નહિ માણસને. આ તો ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય પોતે કહે છે. જે ધર્મના થાંભલા ભગવાન પાસે ગયા હતા. આહાહા..! અહીંની પરંપરા પણ વીતરાગની હતી એને અનુભવમાંથી..માં હતું આહાહા..! એ સનાતન સત્ય કેવું હોય? સનાતન સત્ય આત્માનું અભ્યંતર અને બાહ્ય નિર્ગથદશા દર્શન-ધર્મની મૂર્તિ આવી હોય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ઝાંઝરીજી! લ્યો આવું આવ્યું છે આમાં આજે. પછી આ તકરારું પછી જ્યાં ને ત્યાં કરે છે. ઝાંઝરીજીમાં તકરાર ત્યાં વળી શ્વેતાંબર અને આ દિગંબર.

મુમુક્ષુ :- સમન્વય વધારો.

ઉત્તર :- સમન્વય લ્યો. ત્યાં સમન્વય માટે બોલાવ્યા. કે ભાઈ અમે તો નહિ આવીએ. વિમલભાઈ કહેતા હતા. અમને બોલાવ્યા છે કહે બાપુજીને. કહે અમારું કામ નહિ ભાઈ! આહાહા..! આ વિદ્યાનંદજી છે ને? સમન્વય કરે છે ને? કોની સાથે બાપુ! સમન્વય? ભાઈ! અરે..! ત્રણ લોકના નાથ બિરાજે છે, સંતો સાક્ષાત્ મહાવિદેહમાં મુનિવરો સાચા સંતો બિરાજે છે. ભાઈ! તને ભરતમાં વિરહ પડ્યા, એથી એનાથી વિરહ ન થાય. સમજાણું કાંઈ? લ્યો, આ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા અને સાચા સંતો તો સેંકડો, લાખો

ત્યાં બિરાજે છે. ક્ષેત્રે દૂર રહેતા એમનો જે ભાવ છે એનો અનાદર ન થાય. સમજાય છે કાંઈ?

ઓલામાં નથી આવતું એક? કથામાં આવે છે. કાંઈ ગુરુ બેઠા હોય અને આવું જો હોય તો મોક્ષમાર્ગમાં. આવે છે છેદ્યા બોલમાં. નિર્ગ્રંથ ગુરુ હોય અને આ અવિરોધ માનતા હોય એ તો એનો વિરોધ કરે, મુનિઓનો વિરોધ કરે. એ છે ક્યાંક. 'શિથિલ રાખી અન્ય ધર્મ કેવી રીતે થાય? ઘણું શું કહેવું? સર્વથા પ્રકારે કુદેવ, કુગુરુનું ત્યાગીપણું યોગ્ય છે.' પણ એવું માથે આવે છે. આવા હોય ને મુનિ બિરાજતા હોય અને આવું કરવું એમ. એવું કાંઈક આવે છે હોં. ભગવાન બિરાજતા હોય મુનિ, એમ. આહાહા..! એ પ્રતિકૂળ છે એ.

'એટલે ત્યાં તો ચારિત્રમોહનો જ ઉદય સંભવે છે.' ઓલું પગે લાગે જેને તેને. 'પણ ગુરુના ઠેકાણે કુગુરુને સેવ્યા ત્યાં તત્ત્વશ્રદ્ધાના કારણરૂપ ગુરુ હતા, તેમનાથી આ પ્રતિકૂળ થયો.' સમજાણું કાંઈ? બહુ સરસ. મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક પણ બહુ. ... સાદા નિયમોને પણ સ્પષ્ટ કર્યા છે. એમ કહે, તત્ત્વશ્રદ્ધાનથી વિરૂદ્ધ થાય તો તો પછી એ પ્રતિકૂળ થયો સાચા સંતથી. સાચા સંતો બિરાજે છે કેવળીઓ. અહીં પણ સંત હતા. હવે એને છોડીને બીજાને પગે લાગે, આદર કરે. તો સાચા સંતનો વિરોધ થયો. આહાહા..! બહુ આકરું કામ જગતને લાગે. માર્ગ તો આ છે ભાઈ હો! આહાહા..! એને અંતરમાં બરાબર બેસવું જોઈએ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- .. જગ્યાએ .. ઊભા થઈ ગયા.

ઉત્તર :- સાચી વાત છે. ઊભા બહુ થઈ ગયા. માર્ગ તો આ છે. શું થાય? પરમ આનંદની મૂર્તિ પ્રભુ. આત્મા જ પરમાનંદની મૂર્તિ છે. એની પર્યાયમાં પરમ આનંદની શ્રદ્ધા આવતા આનંદનો અંશ વેદાય, એનું જ્ઞાન થતા વેદાય એટલે આનંદ, પર્યાયમાં આનંદ, અહીંયા આનંદ. એ આનંદની દશાને યોગ્ય જ એને વિકલ્પની જાત આવી જ હોય, ત્યાં બાહ્ય નિમિત્તપણું પણ આવું જ હોય. ઓહોહો..! માર્ગ તો આ છે. એ માર્ગની એણે બરાબર શ્રદ્ધા કરવી જોઈએ. પાળી ન શકે એ જુદી વાત છે. ચારિત્ર ન હોય, સમજાય છે કાંઈ? પણ માર્ગ તો આ છે એવી એને અંતર દષ્ટિએ તો નક્કી કરવું જોઈએ. કહો, શાંતિભાઈ! શું આ છે? સહી કરી છે ને ઓલામાં. ગયો, કાળ ગયો નહિ?

મુમુક્ષુ :- એની મુદત ચાલી ગઈ.

ઉત્તર :- મુદત ગઈ લ્યો. આહાહા..!

'નિર્દોષ પાણિપાત્ર મેં ખડે રહકર આહાર લેના...' આહાહા..! આમ હાથમાં પાણી. નિર્દોષ આહાર પાછો એ પણ. હાથમાં લે પણ સદોષ લે એ નહિ. એને માટે ચોકા બનાવેલા હોય પધારો... પધારો... પધારો... ઝાંઝરીજી! સવારથી સાંજ સુધી કરે એના માટે. પછી બોલે શું? તિષ્ઠ.. તિષ્ઠ... તિષ્ઠ... એમ. આહાર. મન શુદ્ધ, વચન શુદ્ધ, કાય શુદ્ધ, આહાર શુદ્ધ. શુદ્ધ ક્યાંથી આવ્યો? બનાવ્યો છે ને શુદ્ધ ક્યાંથી આવ્યો? બોલવું જૂઠું કે આહાર શુદ્ધ, .. આ શુદ્ધ.. આ શુદ્ધ.. મન શુદ્ધ, વચન ને

ક્યાં શુદ્ધ હતા તારા? એને માટે બહુ આકરું કામ. વીતરાગ માર્ગને ફક્ત જાણીને અનુભવવો સમ્યક્દર્શનમાં, એ જ વસ્તુ કોઈ અલૌકિક છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

અરેરે..! ચોર્યાસીના અવતાર, નરક અને નિગોદ કરી કરીને ભાઈ દુઃખી થઈ ગયો છે એ. આહાહા..! એ જરી શરીર ઠીક ન હોય આ જાણો નિરોગતા મળી એટલે એને પછી ફાટે. શાતા શીળીયા લઈને... આવ્યું હતું ને નહોતું કાલે? ગાર નહોતું આવ્યું? રસગારવ ને સાતગારવ. આહાહા..! એના અભિમાનમાં પછી ગોટો વાળે. હમણા કોણ પૂછનાર છે? બાપુ! એમ ન હોય. આહાહા..! રસગારવ ને આવ્યું હતું ને સાતગારવ નહિ? ગારવ. પગે લાગવાનું. આજે આવ્યું છે આમાં. આહાહા..! અહીં સામે જ છે આવી ગયું બધું. મિષ્ટ, ઈષ્ટ અને પુષ્ટ ભોજન. મિષ્ટ, ઈષ્ટ, પુષ્ટ. પંડિત છે ને એટલે બધા શબ્દ... આહાહા..! એ આહાર-પાણી ખાય. પછી ગમે તેનો આપણે આદર કરીએ અને ગમે તેનો.. શું છે? બાપુ! એમ ન ચાલે ભાઈ! આ તો વીતરાગ ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા એને વંદનારા ઈન્દ્રો, એના માર્ગમાં આમ પોલાણ ન ચાલે. એ પોપાબાઈના રાજ નથી એ કાંઈ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એને દર્શનશુદ્ધિમાં ગોટો જરીએ ન ચાલે. આહાહા..! આ પણ એક માર્ગ છે અને આ પણ એક માર્ગ છે. ઓલા તો એવું કહે છે કે તું બીજા જીવોને મિથ્યાદષ્ટિ કહે એ પોતે મિથ્યાદષ્ટિ છે. આહાહા..! હે ભગવાન! શું તું કહે છો? ભાઈ!

મુમુક્ષુ :- એક બાજુ કહે કે મિથ્યાદષ્ટિ કહે ..

ઉત્તર :- ખબર પડે નહિ. કાંઈ ઠેકાણા વિનાની વાતું. આ જૈનના દિગંબરો કેમ આ માર્ગ? દિગંબર જેને ધર્મ વાડા તરીકે મળ્યો એને કાંઈક એટલો તો વિવેક થોડો હોય કે નહિ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- બધે કાળની અસર થઈ.

ઉત્તર :- કાળની અસર થઈ. સાચી વાત છે. આહાહા..! ઓહોહો..! કાળ આભાસ, જૈનાભાસ એમ લખ્યું. કાળ કારણે જૈનાભાસ ત્યાં લખ્યું છે ને. માથે જ છે.

‘પંચમકાલ કે દોષ સે જૈનાભાસ હુએ હૈં.’ એના પહેલી ગાથા છે. આમાં ને આમાં. એ ૧૧મી ગાથામાં જ છે. ૧૯ પાને. ‘પંચમકાલ કે દોષ સે જૈનાભાસ હુએ હૈં,...’ ૧૯ પાને છે. છે ને. .. શું થાય એવી વસ્તુ. .. પંચમકાળનું નિમિત્ત લઈને વાત કરી કે આવો કાળ આવ્યો. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- છઠ્ઠી ગાથા છે. કળિકાળના...

ઉત્તર :- હા એ કળિકાળ. ‘કલિકલુસપાવરહિયા’ આવ્યું હતું ને. ‘કલિકલુસપાવરહિયા’ કળિકાળના કલુષિત મિથ્યા અભિપ્રાયવાળા જીવો પાક્યા. આહાહા..!

કહે છે કે ‘ખડે રહકર આહાર લેના - ઈસપ્રકાર દર્શન કી મૂર્તિ હૈ,...’ આહાહા..! ‘વહ જિનદેવ કા મત હૈ,...’ વીતરાગ પરમેશ્વર સર્વજ્ઞદેવનો આ મત છે. આરે! ગજબ કામ કર્યું છે ને! મેળવ્યું છે કેવી રીતે! વસ્તુસ્થિતિ છે. ‘વહી વંદન, પૂજનયોગ્ય હૈ,...’ આવો માર્ગ સંતોનો, જેને

અભ્યંતર નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર છે, જેને રાગના કણની કર્તૃત્વબુદ્ધિ ઉડી ગઈ છે. આહાહા..! અને દેહને નગ્નપણે મેં કર્યું એ દષ્ટિ ગઈ છે. અને આવા આવા.. લ્યો આમાં ક્યાં અર્થ છે? ૧૩માંની વાત છે આમાં. ભાઈ! આમાં ૧૩માંની ક્યાં વાત છે? પણ એણે એ લીધું છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ભાવાર્થમાં.

ઉત્તર :- ભાવાર્થમાં ભાઈ આ મુશ્કેલ પડે છે. જુઓ! આ પોતે અર્થ કર્યો છે. શબ્દાર્થ તો બરાબર કર્યો. પછી? દશ પ્રકારનો પરિગ્રહ અને ચૌદ પ્રકારના પરિગ્રહથી રહિત નિર્ગ્રંથતા સંપૂર્ણપણે તેરમે ગુણસ્થાને જ હોય છે. હવે એની ક્યાં વાત છે? અહીં તો છઠ્ઠા ગુણસ્થાનના મુનિપણની અંતરદશા, બાહ્યદશા, નિમિત્ત એની વાત છે. એ કેવળીનો મત છે એમ અહીં કહેવું છે. કેવળીની વાત લક્ષમાં નથી એ વાત નથી કરી. આહાહા..! તેરમે ગુણસ્થાને હોય છે એમ કહીને શું કહેવું છે કે કેવળીને નિર્ગ્રંથપણું હોય છે એટલે નીચે ન હોય એમ કરીને. પણ મિથ્યાત્વરૂપ અંતરંગ પરિગ્રહ ચોથે ગુણસ્થાને છૂટી જાય છે, તેથી નિર્ગ્રંથતાની શરૂઆત ચોથે ગુણસ્થાને સમ્યક્ પ્રાપ્ત થાય. પૂરું ત્યાં થાય એમ. એ અર્થ બરાબર નથી.

મુમુક્ષુ :- અહીં તો મુનિથી જ વાત.

ઉત્તર :- અહીં તો મુનિની જ વાત છે. ખડા ખડા આહાર કોને? કેવળીને આહાર છે? કેવળીને આહાર છે? એને સંયમ પાળવો છે મન, વચન, કાયાથી? ત્રસ-સ્થાવરની દયા? અહીં તો ભાઈ જે વસ્તુ હોય એ હોય. આડી અવળી કાંઈ નહિ થાય.

મુમુક્ષુ :- ક્ષુદ્રક પણ નહિ આમાં.

ઉત્તર :- ક્ષુદ્રક-બુદ્ધક આમાં ક્યાં હતા? આહાહા..! આ તો છઠ્ઠા ગુણસ્થાનની છે. સાતમાની પણ નહિ અત્યારે તો. વ્યવહારનયથી ..બેય બતાવવું છે ને? એથી વાત કરી છે. ગજબ કરી છે. બહુ જ સરસ. સાતમે તો ધ્યાનમાં હોય એને .. આહારને એવું હોય નહિ, સંયમ પાળવો એ તો દશા અંદર છે. આ ..થી વર્ણન કર્યું છે. એનો નિશ્ચય સ્વભાવની દર્શન, જ્ઞાન અને શાંતિ અને વ્યવહારના વિકલ્પોની મર્યાદા અને નગ્નપણું નિમિત્ત, એકવાર આહાર વગેરે વગેરે, એને અહીંયા જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. આહાહા..! આકરી વાત પડે બીજાને હોં. તો બિચારા ઓલા શેઠિયા જરી મોળા હતા. સાંભળ્યું બે દિ'. કાલે હતા ને. ગૃહસ્થ માણસ મોટા પૈસાવાળા છે ૨૫-૩૦ લાખ. મહારાજ! એમ બોલી ગયા પછી છેલ્લે. થોડું જુદી વાત છે પણ અમારું વલણ અહીં નીકળે તો આ રહે... મોટા શેઠિયા છે એના અગ્રેસર છે. .. સંપ્રદાય આ. એને ઘરની ખબર નથી એની. ક્યાંક ક્યાંક બચાવ કરે. શ્રીમદ્ એમ કહ્યું છે. ... આહાહા..! ઘણા વર્ષ ઘૂંટ્યું હોય એ વાત મગજમાં બેસી ગઈ હોય. એને ફેરવી નાખવી બહુ... આહાહા..!

‘વહી વંદન-પૂજનયોગ્ય છે, અન્ય પાખંડ વેષ વંદના-પૂજાયોગ્ય નહીં છે. ’ આહાહા..!

આવો દિગંબર ભાવ અને દિગંબર નગ્નદશા એ જીવ વંદનને યોગ્ય પણ એનાથી આ બીજા ભેષ લઈને બેસે, વસ્ત્ર-પાત્ર સહિત મુનિપણા મનાવે એ બધા વંદનયોગ્ય નથી. આહાહા..! આ જૈનમાં રહેલા દિગંબરના અગ્રેસરોને પણ હજી ખબર નથી. અને જેને-તેને પગે લાગે, માને અમે સફળ થયા અમારા અવતાર. કુલિંગ, કુશ્ર્વદ્રા ભ્રષ્ટ બધા. અરેરે..! શું થાય? ધોળે દહાડે લુંટાય છે.

મુમુક્ષુ :- રાજી-ખુશીથી લુંટાય છે.

ઉત્તર :- રાજી-ખુશીથી લુંટાય છે. સાચી વાત છે. રાજી-ખુશીથી લુંટાય છે. આહાહા..! અરેરે..! આવો માર્ગ ન હોય ભાઈ! ચારિત્રદોષ હોય એ પાલવે. એ તો પહેલે કહી ગયા છે. ‘દંસણભદ્ધા ણ સિજ્ઝંતિ ચરિયભદ્ધા સિજ્ઝંતિ’ ચારિત્ર ન હોય અને ચારિત્રથી ભ્રષ્ટ પણ થઈ ગયા હોય, પણ સમ્યક્દર્શન છે. આહાહા..! તો એ ચારિત્રની ખબર છે એને કે ચારિત્ર આવું હોય અને એ વિના મુક્તિ થશે નહિ એટલે એ ભ્રષ્ટ નથી. આગળ વધી જવાના એ. આહાહા..! ઓલા તો ‘દંસણભદ્ધા ભદ્ધા’ એ તો ભ્રષ્ટ છે. મૂળ વાતનો બહુ ફેરફાર. આહાહા..! કહો, મોહનભાઈ! આ ભાગ્યશાળી બધા આવી ગયા જોયું ને. ... માર્ગ તો આવો છે હોં. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- આપની કૃપા...

ઉત્તર :- એ આત્માની યોગ્યતા હોય ત્યારે બધું થાય. આહાહા..!

‘પૂજાયોગ્ય નહીં હૈ.’ લ્યો! આ એક ગાથાએ એક કલાક થયો. મુદ્દાની રકમ હતી ને આ? અને કુંદકુંદાચાર્ય પોતે આમ કહે છે. ‘ઉબ્ભસણે દંસણં હોદિ’ હવે ઉભા ઉભા આહાર લે એને સમકિત હોય એમ છે અહીંયાં? ઓલા એમ કહે છે. ટીકાકાર. સાધુનું આવું સમકિત હોય.

મુમુક્ષુ :- બેય સાથે હોય તો બે કહેવાય.

ઉત્તર :- એમાં કાંઈ ... આણે લીધું.

‘અંતરંગ -બહિરંગ દોનો પ્રકારકે પરિગ્રહ કા ત્યાગ હો ત્રીનો યોગોમે મન-વચન-કાયા મેં સંયમ હો, જ્ઞાનમેં કરણ-કારિત-અનુમોદનાકી શુદ્ધિ હો, ખડે હોકર હાથમેં ભોજન લિયા જાયે તો વહાં દર્શન હોતા હૈ. ભાવાર્થ-એસા સાધુ સમ્યક્દર્શનકી મૂર્તિ હૈ.’ એમ લખ્યું છે. મેળ કરતા આવડ્યું નથી ને.

મુમુક્ષુ :- આમ ફેરવી નાખે છે. આવું હોય તે સાધુ.

ઉત્તર :- એ સાધુ છે એમ વાત છે. એ જૈનદર્શન છે. ખ્યાલમાં ન હોય ને. વસ્તુ આ છે. સ્થિતિ એવી છે. અલૌકિક વાત. આહાહા..! સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ત્રણલોક જૈને હસ્તામલની પેઠે દિઠ્યા એનો માર્ગ આ છે એમ કહે છે. એનો મત આ છે. આહાહા..! એ મત સિવાય જેટલા મતના ભેખ અને મત અભિપ્રાય એ બધા આદરવાલાયક નથી, વંદન લાયક નથી, પૂજનિક નથી. આહાહા..! આવો માર્ગ ભગવાને ત્રિલોકનાથ તીર્થકરે કહ્યો છે લ્યો. એ ૧૪મી પૂરી થઈ લ્યો.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

आसो सुट १३, मंगलवार ता. ०९-१०-१९७३
गाथा-१५, १६, प्रवचन - २२

यह अष्टपाठुड यलता है. कुंडकुंदाचार्य द्विगंवर मुनि दो लजार वर्ष पहले दुअे. संवत् ४९. वे भगवान पासो गये थे, सीमंधर भगवान के पास. वहां से आकर यह शास्त्र बनाया.

मुमुक्षु :- सीमंधर भगवान क्या छे?

उत्तर :- मलाविटेलमें बिराजते हैं. पहलेकुं कहुं मलाविटेल. .. वहां भगवान बिराजते हैं. वहां गये थे, आठ दिन रहे थे. पीछे यह शास्त्र बनाया है.

अष्टपाठुड में पहला दर्शनपाठुड अधिकार है. १४ गाथा यली. १५वीं.

सम्मत्तादो णाणं णाणादो सव्वभावउवलद्धी।

उवलद्धपयत्थे पुण सेयासंय वियाणेदि।।१५।।

‘अर्थ :- सम्यक्त्व से तो ज्ञान सम्यक् होता है...’ पहली बात आत्माका सम्यग्दर्शन करनेसे ज्ञानमें सम्यक्ता आती है. तो सम्यग्दर्शन का अर्थ क्या? वह आगे नीचे आयेगा. अपना शुद्ध चैतन्य स्वरूप आत्मस्वभाव, उसके सन्मुख लेकर उसकी ज्ञानकी पर्याय में उसको आत्माको ज्ञेय बनाकर अनुभव लेकर प्रतीति होती है उसका नाम सम्यग्दर्शन है. आत्माका स्वभाव शुद्ध चैतन्य ... वह आगे आयेगा. निश्चय समकितकी परिभाषामें २०वे में है. २०वे में है. ‘णिच्छयदो अप्पाणं हवइ सम्मत्तं’ २०वीं गाथा. क्या कला समझमें आया?

निश्चयसे अपना शुद्ध चैतन्य वस्तुस्वभाव परिपूर्ण स्वभाव अपने आत्माका है. उसके सन्मुख लेकर वर्तमान ज्ञानकी पर्यायमें वस्तुको ज्ञेय बनाकर अनुभव लेकर प्रतीति होना उसका नाम सम्यग्दर्शन है. आलाला..! जैसा मार्ग है. ‘सम्यक्त्व से तो ज्ञान सम्यक् होता है...’ जैसा सम्यग्ज्ञान से ही सम्यग्दर्शन से ही... सम्यग्ज्ञान सय्या होता है. पहले तो उपर लिया न १४वीं गाथा में. वह सम्यग्दर्शन. कला न अंदर.

मुमुक्षु :- शिर्षक है.

उत्तर :- हा, शिर्षक है. जैसा जिनस्वरूप मुनिमार्ग जो निश्चय से है सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र और उसका व्यवहार. जैनदर्शनमें सम्यग्दर्शन उसको कहते हैं कि भोक्षमार्ग जो है आत्माके आश्रय से दर्शन-ज्ञान-चारित्र होता है और अष्टाईस मूलगुण होता है व्यवहार से और नश्रपना शरीरका-जैसा जो अनादि जिनदर्शनका मार्ग है उसकी जो प्रतीति करते हैं कि यह मार्ग जैसा है (वह) आत्माके आश्रय से प्रतीति करता है. उसको सम्यग्दर्शन होता है. समझमें आया? निर्विकल्प दृष्टि उसको होती है. बाकी

दूसरा कहे कि हमें निर्विकल्प दृष्टि है, भ्रम है. वस्तु नहीं, वस्तु नहीं, समझमें आया?

तो जैसे आत्मा नव तत्त्व पदार्थ, सात तत्त्व, नव पदार्थ, छ द्रव्य, पंचास्तिकायकी श्रद्धा वह तो व्यवहार समकित है, शुभराग है. वह निश्चय समकित नहीं. सच्चा समकित वह नहीं. सच्चा समकित तो भगवान आत्मा शुद्ध ज्ञानघन चैतन्य आनंद परिपूर्ण उसके सन्मुख लेकर उसका ज्ञेय बनाकर अपनी पर्यायमें शुद्धताका वेदन आना और उसमें प्रतीति होना कि यह आत्मा शुद्ध है, उसका नाम सम्यग्दर्शन है. आलाला..! और उस सम्यग्दर्शन के बिना उसका ज्ञान भी बूढ़ा, चारित्र प्रत, नियम, सब बूढ़ा है. आलाला..! समझमें आया? ऐसी जैनदर्शनकी प्रणालिका अनादि से ऐसी चली आई है. आलाला..!

तो कहते हैं कि 'सम्यक्त्व...' वास्तविक जैनदर्शन. उसकी श्रद्धा नाम जैनदर्शनकी श्रद्धा करना वह स्वभावके आश्रय से होती है. देवीवावज्ज! आलाला..! उसमें तो विकल्प मनका संग भी छूट जाता है. और अपना चैतन्यस्वरूप पूर्णानंद प्रभु, जैसा सर्वज्ञ परमेश्वर तीर्थकरने देखा ऐसा कहा, ऐसा उसकी दृष्टिमें, अंतर अनुभवमें आवे तब सम्यग्दर्शन कहनेमें आता है. वह धर्मका मूल तो यह है. समझमें आया? और यह सम्यग्दर्शन से तो ज्ञान सम्यक् होता है. उसके बिना ज्ञान प्यारह अंग पढे, नव पूर्वका ज्ञान पढे, परंतु आत्माके अनुभवकी दृष्टि बिना यह ज्ञान सब मिथ्याज्ञान है. आलाला..!

मुमुक्षु :- सब मिथ्या?

उत्तर :- मिथ्या. मिथ्या अर्थात् आत्माके लाभ के लिये मिथ्या. संसारमें लटकने के लिये सङ्ग.

मुमुक्षु :- चार गति के लिये सङ्ग?

उत्तर :- सङ्ग है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- हा. समझमें आया? आलाला..!

अष्टपाहुड है न? तो 'सम्यक्त्व से तो ज्ञान सम्यक् होता है तथा सम्यक्ज्ञान से सर्व पदार्थों की उपलब्धि अर्थात् प्राप्ति...' ज्ञानना होता है. सम्यग्ज्ञान से श्रेय-अश्रेय क्या है, कल्याणका मार्ग क्या है? अकल्याणका मार्ग है? वह सम्यग्ज्ञान से ज्ञानने में आता है. 'पदार्थोंकी उपलब्धि अर्थात् प्राप्ति ज्ञानना होता है तथा पदार्थोंकी उपलब्धि होने श्रेय अर्थात् कल्याण और अश्रेय अर्थात् अकल्याण इन दोनों को ज्ञाना जाता है.' मोक्षमार्ग अपना स्वरूप शुद्ध श्रद्धा, ज्ञान और रमणता अंदर ऐसा कल्याण का मार्ग और रागादि बंधका कारण, अश्रेयका कारण ऐसा सम्यग्ज्ञान से ज्ञानने में आता है. आलाला..! ऐसी बात है.

'भावार्थ :- सम्यग्दर्शन के बिना ज्ञान को मिथ्याज्ञान कहा है,...' जिसको आत्मदर्शन, सम्यग्दर्शन, आत्मा चिदानंदस्वरूप पूर्णानंद प्रभु जैसा अंतरमें राग से भिन्न लेकर भेदज्ञान में

सम्यग्दर्शन न हुआ हो, तो उसका सब ज्ञान मिथ्याज्ञान है. सारा पढना ग्यारह अंगका, नव पूर्वका सब मिथ्याज्ञान होता है. 'ईसविधे सम्यग्दर्शन होनेपर ही सम्यग्ज्ञान होता है...' ईस कारण से. सम्यग्दर्शन अंतर स्वरूपकी प्रतीति, अनुभवके पीछे सम्यग्ज्ञान होता है. 'और सम्यग्ज्ञान से ज्वादि पदार्थों का स्वरूप यथार्थ जाना जाता है...' क्योंकि दर्शनमें तो वस्तुकी अखंड प्रतीति आई. परंतु उसके साथ जो ज्ञान हुआ, वह कहते हैं, यह ज्ञान द्रव्य को जानते हैं, गुण को जानते है, पर्याय को जानते है, श्रेय-अश्रेय सबको जानते हैं.

मुमुक्षु :- श्रेय कौन और अश्रेय कौन?

उत्तर :- श्रेय वह कल्याण मार्ग आत्माका वह श्रेय. रागादि अश्रेय. आलाहा..!

मुमुक्षु :- निश्चय मोक्षमार्ग वह श्रेय?

उत्तर :- निश्चय मार्ग वह श्रेय, व्यवहार मोक्षमार्ग आदि अश्रेय. आलाहा..! ऐसी बात है भाई! सूक्ष्म बात है. उसने अनंतकालसे दृष्टिमें वह बात ली नहीं.

'सम्यग्ज्ञान से ज्वादि पदार्थों का स्वरूप यथार्थ जाना जाता है...' क्योंकि सम्यग्दर्शनमें तो स्वरूप त्रिकाणी अखंड आत्मा उसकी प्रतीति आयी. परंतु उसके ज्ञान बिना स्व, पर, राग, अकल्याण, कल्याण (आदि) विस्तारको तो ज्ञान जानता है. समझमें आया? आत्मामें आनंदका वेदन कितना है, दुःखका वेदन कितना है वह सब ज्ञान जानता है.

मुमुक्षु :- अकल्याणमें दुःखका वेदन नहीं?

उत्तर :- अकल्याण दुःखका वेदन है वह. जितना रागभाव दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा भाव होता है, परंतु है सब दुःखका वेदन. वह कल्याणमार्ग नहीं.

मुमुक्षु :- उसका छेदन करे कि वेदन करे?

उत्तर :- वेदन करते है. जो है उसका छेदन करे या न हो उसका छेदन करे? वह प्रश्न लाये भाई! सरदार. जो हो उसका छेदन की न हो उसका? है. ज्ञान अपना शुद्ध स्वरूप पवित्रका वेदनको जानता है और साथमें दुःखका वेदन है उसको कि ज्ञान जानता है. वेदन न हो दुःखका तो पूर्ण आनंदका वेदन होना चाहिये. पूर्ण आनंदका वेदन नहीं वहां दुःखका वेदन साथ में है. ऐसा न माने तो मिथ्यादृष्टि अज्ञानी है. आलाहा..! समझमें आया?

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- सुभ और दुःख दोनों को वेदते है. ज्ञानी अर्थात्? दृष्टिकी अपेक्षासे सुभका वेदन अधिक कहकर मुष्य कहा, परंतु ज्ञानकी अपेक्षा से पर्यायमें दुःख है वह गराधर भी जानते हैं. कर्ता-भोक्ता नय आयी नहीं? ४७ नय. कर्ता-भोक्ता नय है. गराधर जानते हैं कि मेरी पर्यायमें राग है. पंच मलाव्रतका विकल्प है वह दुःख है, आकुलता है, अशांति है, वेदन है.

मुमुक्षु :- वेदन न हो तो आकुलता...

उत्तर :- वेदन नहीं है तो आकुलता आर्थ कहां से? वेदन तो बाद में, परंतु सम्यग्दर्शन हुआ, सम्यग्ज्ञान हुआ, तब उसमें तीन कषाय का राग तो है कि नहीं? है कि नहीं? कि है ही नहीं? है, तो वेदन है कि नहीं? फिर बाद में छेदनेकी बात है. इसलिये दुःख है कि नहीं? पीछे स्वका आश्रय करके उसका छेदन करते हैं. परंतु है उसका छेदन करते हैं या नहीं है उसका छेदन करते है?

मुमुक्षु :- ...नुं वेदन के भोक्तृत्वनुं वेदन?

उत्तर :- भोक्तृत्व है. भोक्ता भी है, कर्ता भी है, करनेवायक है ऐसा कर्तृत्व नहीं. वह दूसरी चीज. भोगने वायक है वह दूसरी चीज, वह नहीं. परंतु परिणामन है और परिणामनका कर्ता और वेदन है उस अपेक्षासे, ज्ञानकी अपेक्षासे कर्ता-भोक्ता है. आलाला..! सूक्ष्म बात है. दृष्टि का जब विषय चलता है तब तो ऐसा ही चलता है कि आत्मा तो ज्ञान और आनंदका ही वेदन है. दुःखका वेदन है नहीं. क्योंकि उसका वेदन है फिर भी गौण करके दृष्टि और उसका विषय स्वभावकी मुख्यता करके दुःख नहीं ऐसा कलनेमें आता है. परंतु गौण करके कलनेमें आया है, अभाव करके कलनेमें नहीं आया है.

मुमुक्षु :- अभाव हो गया है.

उत्तर :- दुःखका अभाव हो गया है. समझमें आया? भगवान्जिभाई! भाई! यह तो ऐसा मार्ग है. आलाला..! .. मार्ग तो अपना स्वरूप शुद्ध चैतन्य... सर्वज्ञ परमेश्वर वीतराग अरिहंतदेवने जो कला वही कुंडकुंदाचार्य कलते हैं. द्विगंबर मुनि संवत् ४९ भगवान्के पास गये थे महाविदेहमें. वहां से आठ दिन रहकर आये तब यह शास्त्र बनाया है. भगवान्का ही सीधा संदेश है. आलाला..! समझमें आया? तो भगवान्का इरमान है कि जिसको अपने स्वरूपकी दृष्टि हुई वह दृष्टिवंत और दृष्टिका विषय उस अपेक्षा से तो उसको आनंदका ही वेदन है. मुख्य. समझमें आया? गौण करके, दृष्टि और दृष्टिके विषयमें दुःख और रागको गौण करके नहीं है ऐसा कला है. अभाव करके नहीं ऐसा नहीं कला.

भगवान् आत्मा त्रिकाली द्रव्य स्वभाव भूतार्थ, वही सत्यार्थ और पर्याय असत्यार्थ कला हो. प्यारहवी गाथा. 'भूदत्थमस्सिदो' त्रिकाल वस्तु परम सत्य वही चीज है. और उस चीजके आश्रयसे सम्यग्दर्शन धर्मकी पहली शुरुआत वहां से होती है. तो वहां तो कला कि पर्याय असत्यार्थ है. वह गौण करके असत्यार्थ कला. अभाव करके असत्यार्थ नहीं कला.

मुमुक्षु :- हो, उसको असत्यार्थ कला है.

उत्तर :- और पर्याय व्यवहार है. सब पर्याय व्यवहार है. व्यवहारको असत्यार्थ, त्रिकालकी अपेक्षासे असत्यार्थ. उसकी (अपनी) अपेक्षा से सत्यार्थ. वह तो बहुत चला है यहां. अपना द्रव्य जो है वस्तु, उस अपेक्षा से सब द्रव्य अद्रव्य है. इस अपेक्षासे. उसकी अपेक्षासे? जैसे अपना

त्रिकाल ज्ञायकभाव द्रव्यस्वभावकी दृष्टि से पर्याय असत्य है, बूठी है. है ही नहीं. है नहीं ऐसा कदा. किस अपेक्षा से? त्रिकालकी अपेक्षासे. अपनी अपेक्षासे है. दोनों नय ज्ञानना यालिये न. समजमें आया? सूक्ष्म बात है भाई! वीतरागमार्ग...

मुमुक्षु :- ...

उत्तर:- पुद्गल... पुद्गलका वेदन होगा उसको. आलाला..! पुद्गलका वेदन होगा. जैसे पुद्गल कदा न, अचेतन कदा, अजव कदा, जड कदा. आलाला..! केवल पुद्गल कदा. अर्थात् किस अपेक्षासे? अपना चैतन्य आनंदस्वभाव है उसका राग दया, दान, व्रत, भक्ति रागमें चैतन्यका अंशका अभाव है उस अपेक्षासे उसको अचेतन कदा. परंतु यह अचेतन ऐसा नहीं कि उसमें रंग, गंध, रस, स्पर्श है. समजमें आया? और वह अचेतन तो त्रिकाली चैतन्यकी अपेक्षासे कदा. अपनी अपेक्षासे चैतन्यकी पर्याय चैतन्यकी अज्ञपी पर्याय है.

मुमुक्षु :- चिदाभास कदा.

उत्तर :- हा उसकी पर्याय है.

यहां तो कहते हैं कि ऐसी जहां दृष्टि लुई वह तो उसको सम्यग्ज्ञान हुआ और सम्यग्ज्ञान से पर्यायमें द्रुःख कितना है, आनंद कितना है, सबका ज्ञान उसको होता है. कहां, समजमें आया? सूक्ष्म बात है भाई! जैनधर्म क्या है मूल वह चीज सारी पडी रही. व्रत करना, अपवास करना, यात्रा करना, भक्ति करना, पूजा करना यह राग है. वह तो शुभरागकी वृत्ति पुण्य है, धर्म नहीं. आलाला..! उसको अज्ञानीने अनादिसे धर्म माना और मनाया. तो वह जैनदर्शन ही नहीं. समजमें आया? यहां तो जैनदर्शनसे भ्रष्ट हुआ, श्वेतांबर और स्थानकवासी वह भी जैन नहीं. वह कदा यहां १४वीं गाथा में. भगवानजुभाई! आलाला..! ऐसा मार्ग है भाई! वीतराग सर्वज्ञ परमेश्वरका अनादि द्विगंबर आत्मज्ञान, दर्शन और आनंदसहित मुनिके पंच मलाव्रत, अष्टाईस मूलगुण और नग्नमुद्रा, वह निश्चय, व्यवहार और निमित्त-ऐसी चीज अनादिकी वस्तुकी स्थितिकी मर्यादा है. वह कोई द्विगंबर संतोने कदा है ईसलिये ऐसा है, ऐसा नहीं. वह वस्तुका स्वरूप ही ऐसा है. समजमें आया? कल आ गया न वह १४वीं गाथा में. उसको जैनदर्शन कहनेमें आता है. मूल पंच जो अनादिका था उससे दृष्ट्काल में भ्रष्ट (लुकर) हुआ श्वेतांबर लोग. बारह साल का दृष्ट्काल हुआ उसमें वह निकला है. और उसमें स्थानकवासी तो अभी निकला है. तो वह जैनदर्शन ही नहीं. उसमें से निकलता है. मोक्षमार्ग प्रकाशक पांचवा अध्याय अन्यमतिमें डाला है. वह जैनमतमें नहीं है. शांतिभाई! समजमें आया? मार्ग ऐसा है भाई! उसमें किसीका पक्ष चले नहीं. आलाला..!

मुमुक्षु :- नग्न द्विगंबर...

उत्तर :- निकले अर्थात्? भ्रष्ट होनेके बाद हुआ न. भ्रष्ट लुकर निकले या सच्ये लुकर निकले? उसके

घर में ही तीन पंथ है. उसका भाई माने स्थानकवासी, उसकी पत्नी माने देरावासी. .. कुछ ढीले पड़े होंगे. अब नहीं? ठीक. परंतु पहले होगा. पहले था न? आलाला..! मार्ग तो यह है, प्रभु! वीतराग सर्वज्ञदेव त्रिलोकनाथ और गणधरने तो अनादिसे यह मार्ग कला है. जिसको आत्म सम्यग्दर्शनस्वरूप अंतर आनंदमूर्ति प्रभु उसका अनुभव दर्शन हुआ, उसका आत्मज्ञान हुआ, वह आत्मज्ञान और चारित्रकी वीनता, आनंदकी वीनता हुई. उस भूमिकामें पंच मलाप्रत, अष्टाईस मूलगुणका विकल्प जो आस्रव है वह होता है और मुद्रा नष्ट होती है. उसको अनादि तीर्थंकरोने जैनदर्शन कला है. उससे जितना वेषमें ढक करके निकला वह सब जैनदर्शन वीतरागने कला है नहीं. माने, न माने स्वतंत्र जगत है. समझमें आया? ..वावजू! ऐसा मार्ग है. आलाला..!

और उसकी श्रद्धा, मोक्षमार्ग जो निश्चय है यह मुनिमार्ग और यह जैनदर्शन उसकी श्रद्धा स्वप्न के आश्रयसे होती है. समझमें आया? अमरचंद्र! यह सभी ऊधड़े. बाड़े में ऊधडा. आलाला..! ऐसा उच्छ्रव मार्ग अनादिसे चलता है. मलाविदेहमें भी यही चलता है. मलाविदेह में वह मार्ग चलता है भगवानके पास. सीमंधर परमात्मा बिराजते हैं मलाविदेहमें. वहां गये थे और आठ दिन रहे थे भगवान कुंदकुंदाचार्य. वहां से आकर यह शास्त्र बनाया है. समझमें आया?

तो कहते हैं. यहां तो भुबी क्या की? कि पहले शुद्ध चैतन्य अर्जुन आत्मा परिपूर्ण है, पर्याय है, राग है, पर होनेपर भी सबसे दृष्टि उठाकर अपनी त्रिकाणी ज्ञायकभाव शुद्ध ध्रुवभाव स्वभावभावकी दृष्टि की तो निर्विकल्प दृष्टि हुई, रागकी अकेता तूट गई. तब उसको सम्यग्दर्शन कलनेमें आता है और वह सम्यग्दर्शन है तो ज्ञान सम्यक् होता है. यह ज्ञान सबको ज्ञानता है श्रेय, अश्रेयको, स्वको, परको सबको ज्ञानता है ऐसा कहते हैं. आलाला..! समझमें आया? वह दर्शनमें तो अधिकार ऐसा आवे कि ज्ञानी तो आनंदको वेदते हैं, दुःखको नहीं. उसको दुःख पृथक् है उस अपेक्षासे. दर्शन और ज्ञान में रागकी पृथक्ता है उस अपेक्षा से पृथक्को नहीं देजते हैं ऐसा मुष्यपने से कला. स्वभावके मुष्यपने पृथक्. परंतु उसके साथ जो ज्ञान हुआ, वह ज्ञान तो अपृथक् अपनी पर्यायमें दुःख है ऐसा ज्ञानता है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- यह कहते हैं. आपके भाईको क्या समझना? ऐसा कलो.

मुमुक्षु :- उनको स्वयं को पहले क्यों समझमें नहीं आता था?

उत्तर :- पहले क्यों नहीं था? तीर्थंकरको नहीं था. जब तीर्थंकर हुआ उसके पहले ज्ञानी थे न वह? आलाला..!

क्या कला? कि ऐसा सम्यग्दर्शन जैनदर्शन ऐसा है, मोक्षमार्ग निश्चय और व्यवहार विकल्प आदि और शरीरकी नष्टता यह अेक जैनदर्शन. उसकी जिसको श्रद्धा है अंदरमें आत्माके आश्रय से, उसका जो साथमें ज्ञान होता है वह ज्ञान सबको ज्ञान लेता है. अपनी रागसे कभी कितनी है? शुद्धता कितनी

है? दुःख कितना है? आनंद कितना है? पूर्ण आनंद क्या है? पूर्ण आनंद क्या है? पूर्ण आनंद क्या है और साथ में दुःख क्या है? सबको ज्ञान जानते हैं.

मुमुक्षु :- सब पढकर वल ज्ञान मिले

उत्तर :- हा, तल ज्ञान कलनेमें आता है. वल दर्शन हो तो ज्ञान कलनेमें आता है. ऐसा कलते हैं. और वल ज्ञान सबको जानता है. ऐसा. कल न देओ न. 'श्रेयोऽश्रेयो' ऐसा कल न? 'उपलब्धपदार्थे' सम्यग्दर्शन से सम्यग्ज्ञान होता है और ज्ञानसे 'सर्वभावोपलब्धि' सर्व पदार्थकी प्राप्ति. सर्व पदार्थ जैसा है वैसा ज्ञान में आता है. और 'उवलद्धपयत्ये पुण सेयासेयं वियाणेदि' सब पदार्थकी प्राप्ति लुई दुःख, सुख, विकार, अविकार, निमित्त, पर्याय तो उसमें श्रेयाश्रेय जान लेना. श्रेय, अपने स्वभाव तरङ्गी अकाग्रता वल श्रेय है. और जितना भी व्यवहार आता है वल अश्रेय है. आता है, है. व्यवहार है. व्यवहार का विषय भी है. परंतु अश्रेय हैय ऐसा ज्ञान जान लेता है. और वल व्यवहार से निश्चय होता है वल ज्ञान नहीं जानता.

मुमुक्षु :- नहीं होता है ऐसा जानते है.

उत्तर :- नहीं होता है ऐसा जानते है. है अस ईतना. व्यवहारका विषय ईतना है. है. आलाला..!

मुमुक्षु :- व्यवहार जितना .. ईतना कल्याणकारी है?

उत्तर :- वल तो .. आत्मा का आश्रय लुआ वल तो. उसका अर्थ ही क्या? .. को क्या .. अशुभ...पर दृष्टि यहां है, स्वभाव उपर अनुभवदृष्टि है तो उसको जो शुभभाव है उसमें अशुभभाव नहीं है ईतना. परंतु राग वल तो दुःखइप है. शुभमें अशुभकी नास्ति है और ईतना राग उसका अभाव भी है. ऐसा भी शास्त्र कलते है. परंतु राग रल वल तो दुःखइप है.

मुमुक्षु :- दुःखइपको तो तोडनेका प्रयत्न करे.

उत्तर :- तोडना, परंतु आनंद होता है न पलवे. प्रश्न कहां है? अतीन्द्रिय आनंद होना चालिये न पूरा? अतीन्द्रिय आनंद नहीं तो उसका अर्थ राग तो दुःख है वहां. मुनिको दुःख है. छठवे गुणस्थान में भगवान गणधर उनको भी जितना पंचमलाप्रत का विकल्प उठते है, अकवार लोहन, अदंतधोवन आदि वल सब राग है, वल तो विकल्प है, आस्रव है. तो आस्रव तो दुःख है. आस्रव सुखइप है? आलाला..! मार्ग बलुत सूक्ष्म लार्ई! वीतराग सर्वज्ञ परमेश्वर उसका कल, अरिलंतका मार्ग. जैसे तो कले ... .. भगवान सख्ये हैं. परंतु भगवान सख्ये तुजे समजे बिना सख्ये कहां से आया? तेरी समजमें तो आया नहीं. आलाला..!

यहां तो कलते हैं कि 'सम्यग्ज्ञान से ज्वादि पदार्थों का स्वइप यथार्थ जाना जाता है तथा जब पदार्थों का यथार्थ स्वइप जाना जाये तल लला-बुरा मार्ग जाना जाता है.' देओ! श्रेय-अश्रेय है न? श्रेय-अश्रेय को लला-बुरा कल. लो वल .. है.

‘आगे, कल्याण-अकल्याण को ज्ञानने से क्या होता है सो कहते हैं-’ १६वीं गाथा.

सेयासेयविदण्हू उद्धुददुस्सील सीलवंतो वि।

सीलफलेणब्भुदयं तत्तो पुण लहइ णिव्वाणं॥१६॥

भगवान् कुंडकुंडाचार्य तीर्थंकर परमात्माके पास गये और यह संदेश लाये. वह तो मुनि थे, भावविंगी संत थे. समझमें आया? छठवें-सातवें गुणस्थानमें जूलते थे. जूलते जूलते भगवान्के पास गये थे. समझमें आया? और विशेष ज्ञानकी निर्मलता हुई. हुई तो अपने से हुई. और वहां से आकर यहां शास्त्रकी रचना की है ऐसी. आलाला..!

‘अर्थ :- कल्याण और अकल्याणमार्गको...’ वो यह गाथा आई. .. आ गई. आता है न इसमें. मोक्षमार्गमें नहीं आता? ‘सुच्चा जाणइ कल्लणं, सुच्चा जाणइ पावंगं: उभयं वि जाणये सुच्चा, जं सेयं तं समाचर’ (जूनं मोक्षमार्ग प्र. पानुं-१६७) यह गाथा है. दसवैकालिकका चौथा अध्ययन है उसमें यह गाथा है श्वेतांबरमें. सोचा ज्ञाएली.. ध्वनि आया. सुनकर कल्याण जाने और सोचा ज्ञाए अकल्याण. सोचा कल्याण, सोचा ज्ञाएली अकल्याण. उभयंपि ज्ञानही सोचा. दोनोंको उभयं पि. यह गाथा इसमें आती है मोक्षमार्गप्रकाशक के पांचवे अध्याय में. श्रेय और अश्रेय दोनों को सुनकर जानते हैं, फिर जं श्रेयं तं समाहि. श्रेय हो वहां आचरण करना. लिया है न इसमें से थोड़ा थोड़ा. देओ न वही गाथा है. देओ.

‘कल्याण और अकल्याणमार्गको ज्ञाननेवाला पुरुष...’ आलाला..! मिथ्याश्रद्धा, पुण्य से धर्म होता है और अन्यमतकी क्रियाकांड से भी कुछ लाभ होता है ऐसा जो मिथ्यात्वभाव वह कल्याण-अकल्याण देजने से मिथ्याभावका नाश होता है. ‘उद्धृतदुःशीलः’ उद्धृतदुःशीलः ‘अर्थात् जिसने मिथ्यात्वभाव को उड़ा दिया है—’ दुःशील अर्थात् मिथ्यात्वस्वभाव. रागकी मंदा, दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा आदि भाव वह सब राग है, पुण्य है उससे धर्म होता है ऐसी दृष्टि मिथ्यात्व है वह श्रेयाश्रेयका ज्ञान करनेवाला उसको उड़ा देता है. समझमें आया? आलाला..! अरेरे..! उसको सुधरनेके रास्ते कठिन. पहले सुनने को मिले नहीं. यह मनुष्यभव यवा जाता है. आलाला..! प्राणीको, पशुको जैसे मनुष्यपना मिला नहीं और इसको मिला, परंतु यह श्रेयाश्रेय कल्याणका मार्ग हाथ न लिया, मनुष्यपना मिला न मिला बराबर है. धूल यह तो भस्म है. स्मशानकी भस्म लेकर उड़ जायेगा. यह तो यमडा है. भगवान् आत्मा उससे भिन्न आनंदका नाथ ज्ञानस्वभाव से भरा पडा प्रभु है. आलाला..!

कहा था न सुबल में नहीं? उसमें आया था. स्त्री, कुटुंब, पुत्र, पुत्री उसकी यमडी टिपती है, आत्मा तो अंदर भिन्न रहा. अक-दूसरे को संबंध यमडीका है. ऐसा नाक, ऐसी आंजे, यमडे यमडे.

मुमुक्षु :- .. यमडा है न वह?

उत्तर :- यह तो उपर है धतना. अंदरमें तो मांस, लडी केवल यह यमडीकी लपेट है. यमडी है न वह लपेट है. धतना छीले तो थूकने भडा न रहे ऐसी यीज है. यह तो लडी और मांस है. आलाला..! गार कलते हैं? लींपाण. यह लींपाण नहीं करते? अब तो पत्थर लो गये. पहले तो गार पे लींपाण करते थे. धसप्रकार यह यमडी लींपाण है. अंदर है मांस और लडी. और उसकी यमडी के साथ उसको संबंध है. यह मेरी पत्नी, यह मेरा पति, यह मेरा.. यमडी मिट्टी, धूल, राज है, वह तो राज उड गई. आलाला..!

यहां सम्यग्दर्शनज्ञान होनेसे सम्यग्ज्ञान में सब विवेक आ जाता है ऐसा कहते हैं. वह ज्ञान ज्ञानता है कि स्त्री, कुटुंब, परिवार वह मेरी यीज ही नहीं. वह सम्यग्दर्शन हुआ उसके साथ सम्यग्ज्ञान सब ज्ञानता है. शरीर भी मेरा नहीं, अवयव मेरे नहीं. यह तो मिट्टी धूलका है. आलाला..! जगतकी पुद्गलकाय है उसकी यह यीज है. जड लोकर शरीर रला है. स्त्री, कुटुंब उसका आत्मा लोकर रला है और शरीर जड लोकर रला है. सम्यग्दर्शन हुआ, साथ में सम्यग्ज्ञान, जैसा है ऐसा ज्ञान लेता है. आलाला..! मेरा पुत्र-पुत्रीके साथ कोई संबंध नहीं. कुछ संबंध नहीं. क्योंकि परद्रव्य स्वतंत्र जगतकी यीज है और मैं भी स्वतंत्र जगतकी यीज भिन्न हूं. आलाला..!

आगे कहेंगे. 'जिणवयणम' में. वीतरागका वचन तो विषयमें सुभबुद्धि है उसको रेच करा देते हैं. १७ है भाई! समजमें आया कुछ? वीतरागकी वाणी त्रिलोकनाथ सर्वज्ञदेवकी जिनवाणी उसको कहे कि जिसको विषयमें सुभबुद्धि है वह उडा देते हैं. जबतक विषयोमें सुभबुद्धि है तबतक मिथ्याबुद्धि अज्ञानी है. आलाला..! विषयकी वासना लोती है समकित्तिकी, परंतु सुभबुद्धि नहीं लोती. आलाला..! समजमें आया? सम्यग्धर्म जहां से प्रगट हुआ, यौथा गुणस्थान. श्रावक तो पीछे रहे. यह संप्रदाय के श्रावक वह कोई श्रावक नहीं है. वह तो नाममात्र है. आलाला..!

यहां तो भगवान आत्मा आनंदस्वरूप और ज्ञानमूर्ति ऐसी जिसको प्रतीत सम्यग्दर्शन हुआ उसको सारा धन्द्रिय विषयमें सुभबुद्धि उड गई है. वीतराग की वाणी रेच करा देती है. आलाला..! रेच समजते हैं न? जूलाब. ... नहीं. रेच-रेच नहीं कहते? विरेचन. विरेचन शब्द है देभो. 'जिणवयणमोसहमिणं विसयसुहविरेयणं' १७वीं गाथामें है. विरेचन है. आलाला..! भगवानकी वाणी, वीतराग त्रिलोकनाथ अरिहंत परमेश्वरकी दिव्यध्वनि वह वाणी, धन्द्रके धन्द्रासनमें भी दुःख है, सुभ नहीं ऐसी वाणी जिसको समजमें आवे, विषयबुद्धिमें सुभबुद्धि उड जाती है. आलाला..! वह अकल्याण मार्ग अकल्याणसे उठ जाती है दृष्टि. आलाला..! पीछे भले गृहस्थाश्रममें लो. समकित्तिल भरत चक्रवर्ती छियानवे लजार, छियानवे लजार स्त्री थी, और छियानवे करोड सेना, ४८ लजार नगर, ७२ लजार पाटण वह सब मैं नहीं. उसमें सुभ नहीं. सम्यग्दर्शन हुआ वहां से परमें सुभ नहीं. धन्द्राणी जैसी स्त्री परंतु वह लडी और यमडीके पुतले हैं. पुतले है. आलाला..! मेरी सुभकी बुद्धि तो

मेरे आत्मामें है. आलाहा..! समझमें आया?

सम्यग्दर्शन होते ही जिनवचनकी प्रतीति यह लुई ऐसा कलनेमें आता है. आलाहा..! शुभभाव दया, दान, व्रतभाव उसमें भी सुभबुद्धि उठ जाती है. क्योंकि वह तो राग है. आलाहा..! कठिन काम बापु! तेरा मार्ग इतना सूक्ष्म है प्रभु! उसको भबर नहीं है. दृःभी लेकर योर्सासी के अवतार में लटक रहा है. आलाहा..! अबज्ञोपति सेठिये हो, राजा हो, वह बियारे दृःभी है. अनाथ राग और पुण्य और पापसे धिरे लुई है प्रभु वे. समझमें आया? यह सब अबज्ञोपति अेक दिनकी पांच-पांच, दश-दश, पच्चीस लाखकी आमदानी हो. वह दृःभी हैं बियारे. बापडा दृःभी. बापडा शब्द कल आया था.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- हा. है. परंतु वह .. आया था. आलाहा..! बिजारी, वराका ऐसा कल था. बिजारी. वराका. अरेरे..! जिसको आत्मा में आनंद है. आत्मा शांतका सागर है ऐसी जिसको भान और संपदाकी भबर नहीं है और परकी संपदासे मैं सुभी लूं ऐसा माननेवाले वरांका बिजारी बियारे है. बियारे बिजारी है. आलाहा..! ...लावज्ज! आलाहा..!

मुमुक्षु :- उसमें सुभ मानते हैं.

उत्तर :- मूढ है. इस यमडी में यह धूलमें सुभ है? मांस और लडीको यंथे उसमें सुभ है? मूढ है. मिथ्यादृष्टि है. उसको जैनकी श्रद्धा नहीं है ऐसा कलते हैं. जैनके वचन तो राग का विरेचन करानेवाले हैं. आलाहा..! पांच इन्द्रियके विषय वह चुरमा के लड्डु जाये, ..के लज्जये, मरी के आचार. मरी समझे क्या कलते हैं? कालीमीरयी. कालीमीरयीका आचार होता है. आथरा समझते हैं? आचार. .. आचार होता है. और पिस्ताके पापड होते हैं, बादाम का मैसुब होता है. विष्टा है सब. आलाहा..! सम्यग्दृष्टि धर्मीको पहले दरङ्गे में सब पदार्थमें से सुभबुद्धि उसको उठ जाती है. आलाहा..! वाडीभाई!

मुमुक्षु :- मनुभाई है.

उत्तर :- मनुभाई. वाडीभाई आनेवाले थे न? कल, समझमें आया कुछ? आलाहा..! ऐसा वीतरागका मार्ग. अरे..! कभी सुना नहीं. तीनलोकके नाथ तीर्थंकरदेव जिनको सौ इन्द्र पूजा करे. जिनकी रेत सिरपर चढाये. आलाहा..! जैसे जिनेश्वरदेवकी वाणी यहां तो कली है. वह वाणीका अर्थ वाच्यभाव है. वीतरागदेवका भाव वाणीमें यह आता था. आलाहा..! प्रभु! तुम तो आनंदस्वर्ष अतीन्द्रिय आनंदका दरिया समुद्र तुम हो. तेरी बुद्धि जो आनंदके उपर रही, सारी इन्द्रियके विषयकी सुभबुद्धि उठ जाती है. आलाहा..! समझमें आया? तब उसको जिनवचनकी रुचि लुई और सम्यग्दर्शन है ऐसा कलनेमें आता है. जिनवचन तो वीतरागभाव बताते हैं न. जिनवचन तो वीतरागकी पुष्टि करते हैं न? कि रागकी? आलाहा..! समझमें आया?

यहां तो 'श्रेयोऽश्रेयवेत्ता उद्धृतदुःशीलः' आलाहा..! जिसको आत्माका सम्यग्दर्शन लुआ उसके

साथ जे ज्ञान लुआ वल ज्ञान सब कल्याण, अकल्याणको बराबर पिछान लेते हैं. और 'उद्धृतदुःशीलः' दुःशील. प्रकृति मिथ्या स्वभाव जे है उसका तो नाश कर देते हैं. आलाला..! अंदरमें मिथ्याश्रद्धा उसमें धर्म होता है और परमें सुभबुद्धि है वल सब मिथ्यात्वभाव उसको उद्धृत-नाश कर देते हैं. आलाला..! मिथ्यात्वस्वभाव को उडा दिया है. भाई! मार्ग सूक्ष्म है. बापु! तेरे जन्म-जरा-मरण से छूटने का रास्ता कोई अलौकिक है. समजमें आया? अनंतकालमें उसने लिया ही नहीं. अपनी दया की नहीं. दुनियाकी दया करनेको निकल पडे. आलाला..! युवकमंडल, दयामंडल जैसे नहीं होता है? जवदया मंडल, युवकमंडल, भाई! मंडल-इंडल क्या है. तेरी तो कर तुं. आलाला..! मान लेने को जैसे अधिपति बने और साथ में यह पत्र बनाना, मासिक निकालना. अरे..! प्रभु! तु क्या है वल तो पहले देख. आलाला..!

जिसको श्रेयाश्रेयका ज्ञान होता है उसको मिथ्यात्व प्रकृतिका स्वभावका नाश होता है. आलाला..! समजमें आया? 'जैसा होता है तथा 'शीलवानपि' अर्थात् सम्यक्स्वभावयुक्त भी होता है...' सम्यग्ज्ञानसे दुःशील स्वभावका-मिथ्यात्वका नाश होता है और सम्यग्दर्शन स्वभावको प्राप्त होता है. वल सुशील है. आलाला..! सम्यग्दर्शन स्वभाव वल सुशील है. आलाला..! समजमें आया? लिया है न उसमें नहीं आगे. शीलपाठुडमें लिया है न. कि नारकीजवको शील है. पीछे आता है. सम्यग्दर्शनका शीलस्वभाव तो नारकीमें भी है. आगे पाठ है. क्योंकि वहां तीर्थकरगोत्र बांधते है. यहांसे निकलकर तीर्थकर होगा. आलाला..! समजमें आया? श्रेणिकराज वर्तमानमें तीर्थकरगोत्र बांधते है. पहली नरकमें है. वहां भी सम्यग्दर्शनरूपी स्वभावको वहां शीलवान कहनेमें आया है. आलाला..! शीलस्वभाव. आगे है. कौनसी गाथा है. समजमें आया?

भले चारित्र न हो, प्रत, तप आदि न हो. परंतु वल सम्यग्दर्शन जे अनंतकालमें कभी न लुआ जैसा जे प्राप्त किया, वल नारकी जवमें भी भगवान तो कहते हैं कि यह शीलवान है. यहां कदा न? 'उद्धृतदुस्सील' और 'सीलवंतो' जैसा कदा न पाठमें? वल 'सीलवंतो' आलाला..! समजमें आया? सम्यग्दर्शनमें तो आत्मा अजंड परिपूर्ण है जैसा अनुभवमें भान होता है, परंतु साथमें जे ज्ञान सम्यक् लुआ वल सम्यग्ज्ञान सब पर्याय पर्याय, राग आदि भाग सब ज्ञान लेता है. ओलोलो..! मेरेमें अभी दुःभका वेदन है वल अश्रेय है. मेरे स्वभावका जे वेदन है वल श्रेय है. जैसा ज्ञान बराबर ज्ञान लेता है. आलाला..! कथनपद्धति द्विगंबरसंतोकी द्विगंबर मुनिओंकी पद्धति कथनकी! डेवलीके डेवायत है. आलाला..!

मुमुक्षु :- शीलपाठुडकी २५वीं गाथा.

उत्तर :- २५वीं गाथा. उ२? हा है वल.

जाए विसयविरत्तो सो गमयदि णरयवेयणा पउरा।

ता लेहदि अरुहपयं भणियं जिणवड्ढमाणेण॥३२॥

आहाहा..! 'अर्थ :- विषयों से विरक्त है सो जव नरक की बहुत वेदना को भी गंवाता है...' देओ ञुओ!

मुमुक्षु :- वह सम्यग्दर्शनकी वेदना...

उत्तर :- हा, सम्यग्दर्शनकी वेदना.. उसको (नरक की वेदना को) गंवाते हैं. है? देवीवावज!

'विषयों से विरक्त है सो जव नरक की बहुत वेदना को भी गंवाता है वहां भी अति दुःखी नहीं होता है...' सम्यग्दर्शन है वह शीव है. अपना आनंदस्वरूप भगवान् आत्मा, उसका भान होकर प्रतीति हुई वह शीववन्त आत्मा है. आहाहा..! ऐसा शीववन्त आत्मा नरकमें भी दुःखका वेदन कम कर देते हैं. 'और वहां से निकलकर तीर्थकर होता है...' है? पाठ में है न 'अरुहपयं' 'अरुहपयं' अरिहंतपदको प्राप्त होते हैं. श्रेणिक राजा वर्तमानमें पहली नरकमें ८४ हजार वर्षकी आयु है. ३२वां. ३२वां क्लेश. ३३१ पन्ना नहीं आता? उसको नहीं आता है. माणिकलाव .. इंसे होते है न. ३२-३२ वह. 'जाए विसयविरत्तो' भाषा देओ! नरकमें भी विषय से विरक्त है समकित्ती. विरक्तका अर्थ? रागादि जो भाव है उससे मैं भिन्न हूं. मेरी चीज ही... सम्यग्दृष्टि नरकमें रहते हुअे भी. आहाहा..! भरत यक्षवर्तीको छियानवे हजार स्त्री पन्नाणी जैसी है वह नहीं... वह नहीं.. इसमें सुभ नहीं ऐसा धर्मी मानते हैं. आहाहा..!

मुमुक्षु :- वहां दुःखी नहीं होता है?

उत्तर :- अति दुःखी नहीं होता. .. में पडा. 'णरयवेयणा पउरा' ऐसा शब्द है न. पाठ है. प्रचुर वेदना गंवाता है. तीव्र जो अनंतानुबंधीकी वेदना वह नहीं है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- वह ज्ञानीको. अज्ञानीको रहे क्या? दुःख ज्ञानीको होता है. अज्ञानीको तो भान ही कहां है?

मुमुक्षु :- ऐसा कहते है कि अतिदुःख कहां है?

उत्तर :- वह अति दुःख ही है. 'पउरा' दुःख है परंतु विरक्त होकर कम कर देते है. अनंतानुबंधीका मिथ्यात्वका गया र्तना कम कर दिया ऐसा कहा है. आहाहा..! दुःख दुःख है.

छह ढावामें आया नहीं? छह ढावा वह तो पाठशावा में सिजा है पहले. उसमें क्या है? देओ! 'राग आग दाह दहे सदा तातै समामृत सेरुअे. राग आग दाह दहे सदा.' याहे तो शुभराग हो के अशुभराग हो. आहाहा..! अरेरे..! जगतको आत्मा आनंदमूर्ति क्या है उससे विद्ध राग. 'राग आग दाह...' वह तो आग है. 'दहे सदा' आत्माकी शांतिको. याहे तो शुभराग भगवानकी भक्तिका

हो, भगवान! धतनी आत है प्रभु! तेरा मार्ग भिन्न है. आलाला..! 'राग आग दाल...' रागरुपी आगका दाल है वल दलता है आलरमें. 'राग आग दाल दले सदा तातै समाभृत सेधअे.' वीतरागभाव की सेवना करे. समजमें आया? आलाला..! जितना राग है वल सब आग है, आग है. अजि है. मार्ग तो यल है. दृनिया कुछ भी माने उससे कुछ वस्तु (बदल) जाती है? आलाला..!

मुमुक्षु :- ..

उत्तर :- अजि. भरी कलो या अजि कलो. उसमें क्या है. वल तो अजि है न. आलाला..!

मुमुक्षु :- आत्माकी है...

उत्तर :- वल मंद-तीव्र आत्माके स्वभाव से विरुद्धभाव. आलाला..!

यहां कला न. चलता है न अपनी १६वीं गाथा. शीलवान 'अर्थात् सम्यक्स्वभावयुक्त भी होता है...' अपनी चलती गाथा १६-१६. सम्यग्दर्शन आत्माका अनुभव लोकर प्रतीत होती है वल शीलवान है. मिथ्याश्रद्धा से मुक्त है. दुःशील से उडा दिया है. दुःशील को उडा दिया है. और सुशील को प्राप्त है. बहुत कठिन मार्ग है. आलाला..! यल सब कले कि व्यवहारका लोप हो जाता है. परंतु व्यवहार स्वयं ही राग है, सुन तो सली. आलाला..! पंच महाव्रत और अष्टाधिस मूलगुण साधुके वल सब राग है, अजि है, दाल है. वल धर्म आत्माका नहीं. आलाला..!

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- वल व्यवहारनय से कथन कलनेमें आता है. आलाला..!

'तथा उस सम्यक्स्वभाव के इल से अभ्युदय को प्राप्त होता है, तीर्थकरादि पद प्राप्त करता है...' देओ! सम्यग्दृष्टि आत्माके अनुभवमें लान है और रागका ज्याव है कि यल राग है मेरेमें. समजमें आया? वल दुःख है, अशांति है, दाल है. ऐसा लानवान अभ्युदय तीर्थकर प्रकृति को बांधता है ऐसा कलते हैं. शुभविकल्प होता है तो तीर्थकर प्रकृति बंध जाती है. 'भोडश कारण भावना' आता है कि नहीं?

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- हा, .. है तो शुभराग वल भी. वल अपराध छे. जिससे तीर्थकर प्रकृति बंधे वल समकित दृष्टिका अपराध है. तीर्थकर प्रकृतिका भाव तो अपराध .. क्या है? कुछ लोगा? तीर्थकर प्रकृति तो यौथे, पांचवे, छठवे, सातवें पर बांधे. आठवा का अमुक माने. आलाला..! उसको भी अपराध कला अभृतचंद्राचार्यने. पुरुषार्थसिद्धि उपाय. अपराध है. आलाला..! यल वीतरागमार्ग. जिस भाव दर्शनशुद्धिकी भूमिका में विकल्प आया, और तीर्थकरगोत्र भी अपराध है. उसे अपराध से बंध होता है या धर्मसे बंध होता है? आलाला..!

मुमुक्षु :- थोडा तीर्थकर नाम आये तो ज़ुश हो जाये.

ઉત્તર :- તીર્થંકર નામ આયા તો ક્યા હૈ? વહ તો જડ પ્રકૃતિ હૈ. ઓર ઉસકા ઉદય ભી કેવલજ્ઞાન હોગા તબ આયેગા. તીર્થંકર પ્રકૃતિકા ઉદય તો તબ આયેગા જબ કેવલજ્ઞાન હોગા તબ આયેગા. ઉસમેં આત્માકો ક્યા હૈ? આહાહા..! વસ્તુ ભગવાનકી કહી હુઈ તત્ત્વદષ્ટિ બહુત સૂક્ષ્મ હૈ. ઓર ઉસ દષ્ટિકે બિના જિતના ભી જ્ઞાન કરે, શાસ્ત્ર પઢે, ક્રિયા-કાંડ કરકે મર જાયે અપવાસાદિ, વ્રત પાલકર સબ એક બિનાકા શૂન્ય, રન મેં ચિદ્વાને જેસા હૈ. અરાણ્ય મેં ચિદ્વાના. અરાણ્ય રૂદન હૈ. સમજમેં આયા? આહાહા..!

કહતે હૈં ‘અભ્યુદય કો પ્રાપ્ત હોતા હૈ, તીર્થંકરાદિ પદ પ્રાપ્ત કરતા હૈ તથા અભ્યુદય હોને કે પશ્ચાત્ નિર્વાણ કો પ્રાપ્ત હોતા હૈ.’ આહાહા..! સમ્યજ્ઞદષ્ટિ જીવ રાગકી એકતાબુદ્ધિ કો ઉડા દેતે હૈ. મિથ્યા સ્વભાવકો ઉડા દેકર અપના સમ્યજ્ઞદર્શન સ્વભાવકો પ્રાપ્ત કરતે હૈ. ઓર ઉસમેં શુભરાગાદિ આ જાયે એસા, તીર્થંકરપદ આદિ બંધ કરતે હૈ. ઓર તીર્થંકરકે બાદ નિર્વાણ હો જાતા હૈ. પરંતુ વહ શીલ સ્વભાવકે કારણ સે હોતા હૈ. આહાહા..! સમજમેં આયા? ભાવાર્થ બાકી...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો સુદ ૧૪, બુધવાર તા. ૧૦-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૧૬, ૧૭, પ્રવચન - ૨૩

અષ્ટપાહુડ. દર્શનપાહુડની ૧૬મી ગાથા. એનો ભાવાર્થ છે. ‘ભલે-બૂરે માર્ગ કો જાનતા હૈ, તબ અનાદિ સંસાર સે લગાકર, જો મિથ્યાત્વભાવરૂપ પ્રકૃતિ હૈ, વહ પલટકર સમ્યક્સ્વભાવસ્વરૂપ પ્રકૃતિ હોતી હૈ;...’ શું કહે છે? જે શુદ્ધ ચૈતન્યસ્વરૂપ દ્રવ્ય, ગુણ અને એની નિર્મળ પર્યાય એ ભલા છે, સારા છે એમ જે જાણે અને જે પુણ્ય અને પાપ આદિનો ભાવ બૂરા છે, ખરાબ છે, હેય છે એમ શ્રેય-અશ્રેયનું જેને જ્ઞાન હોય, કલ્યાણ-અકલ્યાણનું જ્ઞાન હો. કલ્યાણસ્વરૂપી ભગવાન આત્મા છે, એના ગુણો કલ્યાણસ્વરૂપ છે, એની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિ, રમણતા એ પણ કલ્યાણસ્વરૂપ છે. એમ જેને ભલા, કલ્યાણમાર્ગનું જ્ઞાન હોય અને અકલ્યાણ વિકારીભાવ અશ્રેય છે, અકલ્યાણ છે, દુઃખરૂપ છે, એવું જેને જ્ઞાન હોય એ ‘અનાદિ સંસાર સે લગાકર, જો મિથ્યાત્વભાવરૂપ પ્રકૃતિ હૈ,...’ મિથ્યાત્વ શ્રદ્ધારૂપ સ્વભાવ થા. એ ભલાને ભૂંડું માને અને ભૂંડાને ભલુ માને. એટલે પરમાં સુખ છે એમ માને અને પોતામાં સુખ છે એમ ન માને. એવી જે અનાદિની મિથ્યાત્વ પ્રકૃતિ એને જૂઠો સ્વભાવ હતો એ આ ભલા-બૂરા જાણનારનો વિકાર સ્વભાવનો નાશ થાય છે. સમજાય છે કાંઈ?

આત્મા સુખ ને આનંદસ્વરૂપ છે એની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને રમણતા એ આનંદ ને સુખરૂપ છે. અને એનાથી વિરુદ્ધ પરમાં ક્યાંય સુખ નથી, પુણ્ય-પાપમાં સુખ નથી, એ બધી વાત ચાલી છે હમણા. પરનો આશ્રય કરવા જાય તો ત્યાં દુઃખ છે. પરદ્રવ્ય આશ્રયે જેટલો ભાવ એ દુઃખ છે. સ્વદ્રવ્યને આશ્રયે ભાવ એ સુખ છે. એવું જેને ... પોતાનું જ્ઞાન અંતર થયું છે એની અનાદિનો મિથ્યા સ્વભાવભાવ છે તેનો નાશ થઈ જાય છે. આહાહા..! અને ‘સમ્યક્સ્વભાવસ્વરૂપ પ્રકૃતિ હોતી હૈ;...’ પ્રકૃતિ નથી કહેતા? કે આની પ્રકૃતિ એવી છે. એનો સ્વભાવ જ સમ્યક્ સ્વભાવ સ્વરૂપભાવ થાય છે. કહો, સમજાય છે કાંઈ?

‘ઉસ પ્રકૃતિ સે...’ એ સ્વભાવ સમ્યક્ સ્વભાવ શુદ્ધ તે હું, અશુદ્ધતા તે નહિ-એવું જે સમ્યક્જ્ઞાન થયું એ સ્વભાવ પ્રકૃતિ એનાથી ખાસ પુણ્યબંધ થાય. એ સ્વભાવથી પુણ્યબંધ થાય એનો અર્થ કે એ સ્વભાવની સાથે જે વિકલ્પ એ જાતના વિચાર આદિ હોય છે એનાથી તીર્થકરગોત્ર આદિ બાંધે. અભ્યુદય કહ્યું હતું ને? ‘અભ્યુદયરૂપ તીર્થકરાદિ કી પદવી પ્રાપ્ત કરકે...’ આહાહા..! શુદ્ધ ચૈતન્ય વસ્તુ પવિત્ર, એના ગુણો પવિત્ર અને એની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિ પવિત્ર, એવું જેને જ્ઞાન થયું અને રાગાદિ અપવિત્ર એમ જે બેની વહેંચણી થઈને જે જ્ઞાન થયું, એ જ્ઞાન પવિત્ર કે ભલો સ્વભાવ .. એ ખોટા સ્વભાવનો નાશ કરે છે. અને ભલા સ્વભાવમાં પૂર્ણતા ન હોય અને એ જાતનો ‘આ ભલું છે’ એવો જે વિકલ્પ એનાથી એને તીર્થકર પ્રકૃતિ બંધ થઈ જાય. તીર્થકરાદિ છે ને? કોઈ બળદેવની પ્રકૃતિ.

‘નિર્વાણ કો પ્રાપ્ત હોતા હૈ.’ લ્યો! એ મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે. આહાહા..! બહુ ટૂંકું કર્યું. શ્રેય-અશ્રેયનું જ્ઞાન હોતા મિથ્યા સ્વભાવનો નાશ થઈ સમ્યક્ સ્વભાવ પ્રગટે છે અને સમ્યક્ સ્વભાવ પ્રગટતાં તેના અભ્યુદયરૂપ તીર્થકરાદિની પ્રકૃતિના પરિણામ હોય એટલે તીર્થકર પ્રકૃતિ બાંધી લે છે, પછી મોક્ષ જાય છે.

મુમુક્ષુ :- મોક્ષ જાય એમાં તીર્થકરપ્રકૃતિ...

ઉત્તર :- પરની ક્યાં વાત કરી છે? અહીં તો વચમાં આવો હોય છે એમ કહે છે. પાંચમો આરો છે ને એટલે ત્યાં સીધો મોક્ષ નથી. એટલે ત્યાં ભવિષ્યમાં પણ, આ રીતે શ્રેયાશ્રયનું જેને જ્ઞાન થાય યથાર્થ, એ ભવિષ્યમાં પણ બાકી હોય ભવ તો તીર્થકરગોત્ર બાંધે અને પછી મોક્ષ જાય એમ કહ્યું. અત્યારે તો ક્યાં તીર્થકરગોત્ર બાંધવાનું છે? સમજાણું કાંઈ? એવી ગંભીર વાત છે. તીર્થકરપણું બાંધવું એ કાંઈ પંચમ આરામાં તો છે નહિ. બરાબર છે?

વળી અહીંયાં કહે છે કે શ્રેયાશ્રેયનું જેને યથાર્થ જ્ઞાન થાય તે તીર્થકર પ્રકૃતિ આદિ બાંધી અને પછી નિર્વાણને પામે. સમજાણું કાંઈ? એનો અર્થ એ થયો કે જેને આ ચિદાનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા પવિત્ર છે એવી દૃષ્ટિ, જ્ઞાન અને રમણતા આવી, એ રાગાદિભાવ બધો અપવિત્ર, અશ્રેય અને

અલિતકર છે. એવું જેને ભલા-બૂરાનું જ્ઞાન થયું એ જીવની પ્રકૃતિ સમ્યક્ થઈ ગઈ. પ્રકૃતિ એટલે સ્વભાવ, શ્રદ્ધા. મિથ્યા સ્વભાવ અને મિથ્યા પ્રકૃતિનો નાશ થયો. અને એમાં બાકી રહ્યું તો. વિકલ્પો હોય એ તીર્થકરગોત્ર બાંધે અભ્યુદય પ્રકૃતિ અને પછી મુક્તિ પામે. કહો, સમજાણું કાંઈ?

‘આગે કહતે હૈં કિ ઐસા સમ્યક્ત્વ જિનવચન સે પ્રાપ્ત હોતા હૈ,....’ વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથ જેને સર્વજ્ઞ અને વીતરાગતા પૂર્ણ પ્રગટ થઈ છે એવા જે જિનેન્દ્રદેવ એની વાણીથી સમ્યક્દર્શન પ્રાપ્ત થાય છે. વાણી શબ્દે એનો ભાવ જે કહે છે એ. ‘સમ્યક્ત્વ જિનવચન સે પ્રાપ્ત હોતા હૈ,....’ વીતરાગની વાણી સિવાય અજ્ઞાનીઓની વાણીથી કાંઈ સમકિતદર્શન ન પમાય એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? કેમકે આત્માનું સ્વરૂપ જ વીતરાગમૂર્તિ છે. એવું જેને પર્યાયમાં પૂર્ણ સર્વજ્ઞ વીતરાગતા પ્રગટી, એમની વાણીમાં પણ આત્મા સર્વજ્ઞ અને વીતરાગ સ્વરૂપ છે એ પામવાની વાણી હોય. એની વાણી વીતરાગતાના ભાવની પુષ્ટિની વાણી હોય. રાગની પુષ્ટિની વાણી ન હોય. રાગને જણાવાની વાણી હોય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

जिणवयणमोसहमिणं विसयसुहविरेयणं अमिदभूदं।

जरमरणवाहिहरणं खयकरणं सव्वदुक्खाणं।।૧૭।।

‘અર્થ :- યહ જિનવચન હૈં સો ઔષધિ હૈં.’ વીતરાગની વાણી. શ્રીમદ્માં પણ આવે છે ને. ‘વચનામૃત વીતરાગના પરમ શાંત રસ મૂળ, ઔષધ જે ભવરોગના કાયરને પ્રતિકૂળ.’ વચનામૃતથી લીધું છે ને? અહીંયાં પણ વચનથી લીધું છે. વીતરાગના પરમ શાંત રસમૂળ. એ તો પોતાનો સ્વભાવ શાંત અને આનંદ છે એને બતાવનારા છે. વીતરાગની વાણી એવી વાણીને બીજે .. એ વીતરાગની વાણી ઔષધ છે. ‘કૈસી ઔષધિ હૈ? કિ ઈન્દ્રિય વિષયોં મેં જો સુખ માના હૈ ઉસકા વિરેચન અર્થાત્ દૂર કરનેવાલા હૈં.’ આ સિદ્ધાંત. વીતરાગી વાણીમાં, પાંચેય ઈન્દ્રિય તરફના વલણમાં સુખબુદ્ધિ એનો વીતરાગવાણીથી નાશ થાય છે.

વીતરાગ વાણી આત્મામાં સુખ બતાવે છે. અને આત્માના આનંદની જેને પ્રતીત થાય એને ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં સુખબુદ્ધિનો નાશ થઈ જાય છે. આહાહા..! એનો અર્થ એવો નથી કે જેણે પાંચ ઈન્દ્રિયના વિષય છોડ્યા માટે એણે સુખબુદ્ધિ છોડી. એમ નથી. એમ ઈન્દ્રિયના વિષય જેને હોય માટે એને સુખબુદ્ધિ છૂટી નથી એમ પણ નથી. સમજાણું કાંઈ? સમ્યક્ષ્ટિ હોય એને સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ હોય. વિષયોમાં પાંચ ઈન્દ્રિયના વિષયોમાં હોં! તો સાંભળવામાં એની પ્રશંસા હોય, તો એમાંથી સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે. કોઈ ભોગની બુદ્ધિ હોય આ ભોગ શરીર આદિ એમાંથી સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ. રસનો ખાવા-પીવાના, મોજમજાની ક્રિયાઓમાં ઠીક છે એવી બુદ્ધિ સમકિતીને ઊડી ગઈ છે. છતાં આસક્તિનો ભાવ હોય.

મુમુક્ષુ :- આસક્તિનો ભાવ હોય એ જ છોડવો મુશ્કેલ.

ઉત્તર :- છ ખંડમાં રાગ અને આસક્તિ હોય એ બુદ્ધિ ઊડી ગઈ. આસક્તિને ટાળવાનું કહ્યું હોય, પણ આસક્તિ પહેલે ઘડાકે છોડી ન હોય. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એકતા તૂટી ગઈ.

ઉત્તર :- એકતાબુદ્ધિ ટળી હોય અથવા સારી દુનિયામાં વિકલ્પથી માંડીને ઈન્દ્રના ઈન્દ્રાસનોમાં પણ સુખ છે એ બુદ્ધિ ટળી ગઈ છે. છતાં એ ઈન્દ્રના ઈન્દ્રાસનોમાં બેઠો દેખાય ચક્રવર્તી સમકિતી તીર્થંકર છત્રું હજાર સ્ત્રીના વૃંદમાં બેઠો દેખાય, ત્યાં બેઠો નથી. આહાહા..! એ સુખમાં બેઠો છે. આત્માના સુખમાં એની દષ્ટિ ત્યાં પડ્યો છે.

મુમુક્ષુ :- અજ્ઞાની શેમાં બેઠો છે? એ દુઃખમાં બેઠો છે.

ઉત્તર :- એ દુઃખમાં બેઠો છે કીધું ને. એની સુખબુદ્ધિ છે ને એમાં? સુખબુદ્ધિ છે એમાં એ બેઠો છે. વિષયના રાગમાં સુખ છે એમાં એ બેઠો છે, ભલે ભોગ ન લેતો હોય. સમજાય છે કાંઈ? આ વાત એવી છે બાપુ આ તો માર્ગ એવો છે. સમ્યક્દર્શન અને ચારિત્ર વિષેના આંતરા કઠણ છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એકતાબુદ્ધિ છોડી. સુખબુદ્ધિ જ ટળી ગઈ છે. ચાહે તો ચક્રવર્તીના રાજ હોય, ચાહે તો ઈન્દ્રના ઈન્દ્રાસન હોય સમ્યક્દષ્ટિને પરમાં સુખ છે એ વાત જ ઊડી ગઈ છે. છતાં એની આસક્તિ હોય એ દેખાય માટે એને સુખબુદ્ધિ છે એમ નથી. આહાહા..! એ અસ્થિરતાને ટાળવા જોઈએ એટલો પુરુષાર્થ નથી. એથી અસ્થિરતા... ભાવ અસ્થિરતાનો આવે. વાત એવી બાપુ છે આ તો. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? નહિતર ગુણસ્થાન નીચું ક્યાંથી હોય? જો અસ્થિરતા ન હોય તો. એની અસ્થિરતામાં સુખબુદ્ધિ હોય તો ગુણસ્થાન સમકિત ક્યાંથી હોય? આહાહા..! આવી વાત છે. જિનવચન આ શબ્દ આવે છે પ્રશ્ન વ્યાકરણમાં. જિનવચન 'ઈન્દ્રિય વિષયો મેં સુખ માના હૈ ઉસકા વિરેચન અર્થાત્ દૂર કરનેવાલા હૈ.' આહાહા..! રેચ લગાવ્યો રેચ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- પરપદાર્થનું જોર બહુ આવ્યું.

ઉત્તર :- પરનું ક્યાં આવ્યું? પરમાં સુખ માનવાનું જોર આવ્યું. પરમાં સુખ છે. પૈસામાં, સ્ત્રીમાં, આબરૂમાં, ખાવામાં, પીવામાં, સાંભળવામાં, અભિનંદન સાંભળે અને એમાં સુખ છે એ બધી સુખબુદ્ધિ, આહાહા..! ઊડી ગઈ છે. ભાવ હોય. વિષયનો ભાવ હોય ઈન્દ્રાણીનો રાગ હોય પણ એમાં સુખબુદ્ધિ ઝેર દેખે છે એ. આ વાત...

મુમુક્ષુ :- .. ભોગવે છે.

ઉત્તર :- ભોગવતો નથી એ આવે છે એને જાણે છે. એય..! ચારિત્રની અપેક્ષાએ ભોગવે છે રાગને. વેદન છે. આહાહા..! માર્ગ વીતરાગનો અલૌકિક માર્ગ છે ભાઈ! દુનિયાને હાથ આવ્યો નથી. બહારની ચીજની પ્રવૃત્તિ, નિવૃત્તિ. બહારની પ્રવૃત્તિ-નિવૃત્તિમાં માની લીધું છે. આ તો એમ કે સંસાર

છોડ્યો, બાયડી છોડી, વિષય છોડ્યા. એ છોડ્યા જ નથી સાંભળને. આહાહા..! જેને રાગની મંદતાનો ભાવ, એમાં જેની રુચિ છે એને વિષયસુખની રુચિ છે. છેને આપણે અહીં નથી લીધું? જેને પુણ્યની રુચિ છે તેને જડની રુચિ છે. તેને આત્માના ધર્મની રુચિ નથી. આહાહા..! આ તો અંતર દૃષ્ટિના વિષય ને દૃષ્ટિમાં ધ્યેયમાં શું હોય છે એ વાત છે. સમ્યક્દર્શનમાં આખા સંસારમાંથી, અરે..! જે ભાવે તીર્થંકરગોત્ર બંધાય એમાંથી સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે. એને દુઃખબુદ્ધિ જાણે છે. આહાહા..!

અજ્ઞાનીને ચાહે તો બાહ્ય ત્યાગી થઈને બેઠો હોય, મુનિ નગ્ન દિગંબર, પણ એને રાગની મંદતામાં પુણ્યબુદ્ધિમાં હેયબુદ્ધિ આવી નથી. ઉપાદેય આનંદ છે એ આવ્યું નથી એટલે આ હેયબુદ્ધિ થઈ નથી. હજી શુભભાવમાં ઉપાદેયબુદ્ધિ છે એને તો ઈન્દ્રિયના વિષયમાં સુખબુદ્ધિ છે. કીધું ને નહિ? બંધ અધિકાર નહિ? ભોગની વ્યાખ્યામાં. ભોગને કારણે એ સેવે છે મહાવ્રતાદિને, એમ કહ્યું છે. હેતુ શું છે? અનુભવથી વાત લેવી છે ને એટલે અહીંયાં આનંદના અનુભવની તો ખબર નથી. એથી બધી ક્રિયાકાંડ કરે છે ભોગને કારણે. ભોગ એટલે સંયોગમાં સુખ. રાચવા માટે કરે છે. આહાહા..! કેમ? કે જેને સંયોગીભાવ, પુણ્યભાવ એનો જેને પ્રેમ છે એને સંયોગ ફળમાં સુખબુદ્ધિ પડી છે. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ?

જેને રાગની મંદતા ... એ બંધ અધિકારમાં ખુલાસો છે એ. રાગની મંદતાના પંચ મહાવ્રતના પરિણામ, વ્યવહાર સમિતિ, ગુપ્તિના ભાવ વગેરે વગેરે કષાયની મંદતાના ભાવની જેને રુચિ છે એને દુઃખની રુચિ છે એને દુઃખ છે એની ખબર નથી. અને પરમાં સુખબુદ્ધિની રુચિ છે. ભગવાનજીભાઈ! આવી વાતું છે બાપા! આહાહા..!

‘જિનવચન હૈં સો ઔષધિ હૈં.’ વીતરાગની વાણી અથવા વીતરાગીભાવ... આત્મા વીતરાગ સ્વરૂપ છે. એની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને વીતરાગ ચારિત્ર એ બધી વીતરાગી પર્યાય છે. વીતરાગને એ પર્યાયનું કહેવું છે. વીતરાગી પર્યાયના પોષણની વાત છે. બધા શાસ્ત્રનો સાર તો વીતરાગતા કીધી ને? એનો અર્થ શું થયો? કે નિમિત્ત અને રાગની પુણ્યબુદ્ધિ, રુચિ બુદ્ધિ જેને છૂટી ગઈ છે. આહાહા..! અને જેને ત્રિકાળી આનંદમાં જેની રુચિ બુદ્ધિ થઈ છે. એ કાંઈ વાત છે! પરમાં જેને કુતૂહલતાથી પણ જેને ઠીક લાગતું હોય ત્યાં સુધી તેને પરમાં સુખબુદ્ધિ છે.

મુમુક્ષુ :- કુતૂહલતા એટલે શું?

ઉત્તર :- કુતૂહલતા એટલે આમ છે, આ તો આમ કરું. અંગોને આમ કરું, ફલાણાને આમ કરું એ બધા ભાવો કુતૂહલતાના પરમાં કુબુદ્ધિના ભાવ છે. બીજી રીતે કહીએ તો એમાં વિસ્મયતા લાગે, વિશેષતા. વિષયના ભોગમાં એને વિશેષતા લાગે. વિશેષતા એ કુતૂહલતા એ સુખબુદ્ધિ છે. આહાહા..! ઝીણી વાત છે ભગવાન! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- .. ફળ બીજી રીતથી આવે છે?

ઉત્તર :- હા.

મુમુક્ષુ :- એના .. થાય એવો..

ઉત્તર :- આ કીધું ને, આત્મબુદ્ધિ થાય સુખની એટલે પરબુદ્ધિ ઉડી જાય. આત્મા આનંદસ્વરૂપ છે, સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ છે એવી અંતરના આનંદની જેને બુદ્ધિ થાય એને પરમાં સુખબુદ્ધિ ઊડી જાય. એક મ્યાનમાં બે રહે નહિ. બે તલવાર ન રહી શકે. વાત આવી છે. એવી અનાદિ રહી ગયું છે ક્યાંક એનું કારણ છે ને. ત્યાગ પણ કર્યા, મુનિપણા લીધા, સાધુ થયો, પણ વસ્તુસ્થિતિ જે છે એની ખબર ન પડી એને.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- અનંતા અનંતા ભવ કર્યા. આ પણ આત્મા... અહીં તો વીતરાગની ભાષા જુઓ! ઓહોહો..! એ શબ્દ આવે છે. ત્યારે કહેતા હતા. .. એમાં આવે છે. વીતરાગની વાણી વિષયના સુખને વિરેચન કરનારી છે. એમ માને કે આ વિષય છોડવો એમ. એ છોડવો, એમ નથી અહીં.

પાંચ ઈન્દ્રિય રૂપ શબ્દ, ગંધ, રસ ને સ્પર્શ એમાં જે કાંઈ સુખબુદ્ધિ, ઠીકબુદ્ધિ, હિતબુદ્ધિ, વિશેષબુદ્ધિ, વિસ્મયબુદ્ધિ, કૃતલલબુદ્ધિ એનું નામ મિથ્યાબુદ્ધિ છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ભગવાનજીભાઈ! સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ હોવા છતાં સમ્યજ્ઞિને, શ્રાવકને પણ સાધુની દશા ન હોય તો એને રાગ હોય, વિષય હોય. પણ એમાં સુખબુદ્ધિ નથી. એ ટળતું નથી એમાં જરી જોડાઈ જાય છે. અનંતમા ભાગમાં ... અનંત અનુબંધી ગયો છે. આહાહા..! એય..! એવી વાત છે.

મુમુક્ષુ :- .. અનંતમા ભાગે સુખ રહ્યું છે...

ઉત્તર :- સુખ ગયું નથી અનંતમા ભાગમાં એને આસક્તિ થાય છે.

મુમુક્ષુ :- સુખ અનંતમાં ભાગે નિષેધ...

ઉત્તર :- એ ભલે અનંતમા ભાગે હો.

મુમુક્ષુ :- તો દુઃખ અનંત ભાગે રહ્યું.

ઉત્તર :- ના ના સુખ ભલે અનંતમા ભાગે હોય, પણ દુઃખ પણ છે અનંત.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- આ સુખની અપેક્ષાએ પણ અનંતમો ભાગ છે થોડો. પ્રાપ્ત થયેલા સુખની અપેક્ષાએ તો અનંતમા ભાગે છે, પણ પૂર્ણાનંદની અપેક્ષાએ હજી બહુ થોડું. ઘણું છે દુઃખ. પૂર્ણ આનંદની અપેક્ષાએ તો ઘણું છે. ત્રણ કષાયનું છે ને? પણ એ . અનંતાનુબંધન મિથ્યા .. એ દુઃખ છે. પછીનું દુઃખ બહુ અલ્પ છે. આહાહા..! આકરી વાત છે. આસક્તિનું દુઃખ છે એ ખરેખર નહિ, એ ખોટું છે. અને રચિનું દુઃખ છે એ ખરેખર સુખ (લાગે) છે એ ખરેખર અનંતુ દુઃખ છે.

મુમુક્ષુ :- સમ્યજ્ઞિને દુઃખ ન હોય.

ઉત્તર :- અલ્પ હોય. એ કીધું ને આસક્તિનું દુઃખ છે. આસક્તિનું દુઃખ છે, પણ એમાં સુખબુદ્ધિ નથી. આહાહા..! કહો, ચેતનજી!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- અનંત કષાયનો અનુબંધી, આ મિથ્યાત્વ સાથેનો અનંત કષાય છે, એ જ્યાં ગયો છે સુખબુદ્ધિ આખા સંસારમાંથી ઊડી ગઈ છે. શુભ વિકલ્પથી માંડીને આખી દુનિયા, એના પ્રત્યેના સુખના પ્રેમબુદ્ધિ જે હતી, સુખની પ્રેમબુદ્ધિ જે હતી એ ઊડી ગઈ છે. આહાહા..! અને ભગવાન આત્મા આનંદસ્વરૂપ એનો પ્રેમ જામી ગયો છે અંદર. એની આગળ દુઃખ છે હજી આસક્તિનું, પણ બહુ થોડું. એમ કહ્યું નથી જુઓને. સમ્યજ્ઞિને રસ થોડો પડે, .. આવે છે કે નહિ? આની અપેક્ષાએ કહ્યું છે. પણ પ્રકૃતિ આ સ્થિતિ થોડી, થોડો રસ. આ આટલો રસ અનંતાનુબંધી ગયો ત્રણનો પડે તો પણ થોડો રસ અને થોડી સ્થિતિ છે. આ મૂળ ગાંઠ ગળેલી છે એટલે વાત થાય છે. આહાહા..! અને અજ્ઞાનીને ભલે પંચ મહાવ્રતના ભાવ હોય પણ એને આત્મા આનંદ છે એ ઉપરનો તો આશ્રય છે જ નહિ. એટલે ત્યાં જ એને બધી સુખબુદ્ધિ પડી છે. આહાહા..!

ભગવાન આત્માના આનંદ સિવાય કોઈપણ ચીજ ઉપર અંદરની અધિકતા, ઠીક, વિશેષતા, .. વિસ્મય, કુતૂહલ થઈ જાય, આહાહા..! તો કહે છે કે એ તો મિથ્યાબુદ્ધિ છે. ખરેખર તો એને ભગવાન આત્મામાં આનંદનો એને અભાવ છે. એને આનંદ આત્માનો છે એની દૃષ્ટિ જ નથી. આમાં આનંદ છે એ માને છે. આહાહા..! એનો અર્થ એવો નથી કે એ બધા વિષયો બહારનું છોડીને બાવો થઈ જાય માટે સુખબુદ્ધિ ગઈ છે. અને હજારો સ્ત્રીના વૃંદમાં ભોગમાં પડ્યો હોય માટે એને સુખબુદ્ધિ રહી છે એમ નથી. આહાહા..! ધર્મીને રાગ આવે વિષયનો, પણ એ સમાધાન થતું નથી, છૂટતો નથી. એટલી પુરુષાર્થની ભૂમિકામાં જાગૃતિ નથી. આહાહા..! એથી તેને દુઃખ લાગવા છતાં દુઃખની ભાવદશા હોય છે, પણ એ અનંત સંસારનું કારણ એ નહિ. અલ્પ સંસારનું.. શુભભાવ. અશુભભાવ તો સંસાર છે જ. આહાહા..! શુભભાવ પણ સંસાર છે. કારણ કે શુભભાવની ગતિ જાય છે આમ અને શુદ્ધની ગતિ જાય છે આમ. આમ જગત તરફ જાય છે. આહાહા..! આ છઠ્ઠે ગુણસ્થાનનો શુભભાવ પણ જગત તરફ ઝૂકે છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- કોઈ પણ રાગ હોય જગત તરફ ઝૂકે છે.

ઉત્તર :- અપરાધ છે. શુભોપયોગ અપરાધ છે. હોય છે ભલે. સમ્યજ્ઞિને હોય, મુનિને હોય. પણ છે એ અપરાધ. છતાં જિનવચન અહીં તો કહેવું છે ને. એટલે કે જિનવચને કહેલો જિનભાવ. વાણી તો વાણી છે. જિનવચનમાં છે. એ આપણે લીધું ને, ઉભયનય વિરોધધ્વંસનાર્થ.. જિન... રમે છે. સમયસાર. એ આ. જિનવચનમાં વીતરાગતા બતાવી છે. અને એ વીતરાગતા સ્વદ્રવ્યને આશ્રયે થાય છે. એવી વીતરાગની વાણીની પદ્ધતિ જ આ છે. આહાહા..! ત્રણે કાળમાં તીર્થકરો અને વીતરાગી

પરમાત્મા અનંત જિનેન્દ્રો થયા, અત્યારે વર્તે, અનંત થશે, એ બધાની વાણીમાં વીતરાગતાનું પ્રગટપણું કરવું, વીતરાગતાને પોષવી એ વીતરાગતા પ્રગટ કરવા વીતરાગ સ્વભાવનો આશ્રય લેવો એવો એનો ઉપદેશ હોય છે. સમજાણું કાંઈ?

કૈસી ઔષધિ હૈં? કિ ઈન્દ્રિય વિષયોં મેં જો સુખ માના હૈ ઉસકા વિરેચન અર્થાત્ દૂર કરનેવાલે હૈં.' આહાહા..! કરોડો મનુષ્યો જેની પ્રશંસા કરે, પણ જેમાં સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે એને. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ? એમ કરોડો અપ્સરાનો સંબંધ હોય વિષયમાં, છતાં ત્યાં આગળ સુખપણું છે આમાં એ બુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે. આહાહા..! આવી વાત છે. સંવેગ આવે છે ને. તો આ બાજુમાં વેગ છે. અહીંથી નિર્વેગ છે. આવે છે ને એ? એ બધી વાતું એવી કરી છે. આહાહા..! જ્યાં જેને સુખબુદ્ધિ આત્મામાં થઈ છે, એનો વેગ સુખને વધારવાનો હોય છે. અને આ બાજુથી નિર્વેગ હોય છે. રાગથી અભાવસ્વભાવરૂપે થવું એમ હોય છે એનું. આહાહા..! સમજાય છે કાંઈ?

એ છત્રું હજાર સ્ત્રીના વૃંદના ભોગમાં દેખાય છતાં એ સુખબુદ્ધિ એને નથી. આહાહા..! હવે આ તે તુલના કોણ કરે? અજ્ઞાનનું ફળ.. અનંત ફળ છે. યથાર્થ જ્ઞાન હોય એ જાણે. અને શ્રીમદ્માં આવ્યું છે ને જુઓને. 'જે નવ વાડ વિશુદ્ધથી..' આવે છે ને? 'પાવે .. સુખદાય.. ભવ તેનો .. લવ રહે તત્ત્વ વચન.' પણ એ વાત આ રીતે હોય છે. બ્રહ્મ કરી બ્રહ્મ નામ આનંદ, એમાં જેને ચરવું, એનો જેને રસ લાગ્યો છે એને તો ભવ પણ અલ્પ રહ્યા છે. એ પછી શબ્દ પડ્યો છે ને? 'જે નવ વાડ વિશુદ્ધથી પાળે ... સુખદાય.' એકલું નહિ. એમાં બુદ્ધિ સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જાવજીવ સ્ત્રી સેવી ન હોય છતાં સુખબુદ્ધિ હોય અંદર. છત્રું હજાર સેવતો હોય છતાં સુખબુદ્ધિ ન હોય. આ તોલ કોણ કરે? આહાહા..! માથે કીધું હતું ને? શ્રેયાશ્રેયનું જેને જ્ઞાન થયું, સમજાણું કાંઈ? એની પ્રકૃતિ જ બદલાઈ ગઈ. પ્રકૃતિ એટલે સમ્યક્ સ્વભાવ જ બીજો થઈ ગયો. ઓહોહો..! સમજાણું કાંઈ? એમાં મિથ્યા સ્વભાવ સુખબુદ્ધિ હતી એવો જે મિથ્યાસ્વભાવ એ છૂટી ગયો. આહાહા..! દર્શનપાલુડ. ખાવા-પીવાની ક્રિયામાં પણ જેને કંઈક અંદર રસ લાગ્યો કે આમાં ઠીક છે, એ મિથ્યાદષ્ટિ છે.

મુમુક્ષુ :- એ માને છે .. સાચું છે.

ઉત્તર :- એ ઠીક છે એમ માન્યું છે ને અંદર શ્રદ્ધામાં? રસ ત્યાં લાગ્યો છે એને. ભગવાન ઠીક છે એ પડ્યો રહ્યો. આહાહા..! આનંદનો નાથ એકલો સુખનો સાગર પ્રભુ જેની દૃષ્ટિમાં આવ્યો નથી એથી એને પરમાં કાંઈક ઠીક છે એમ લાગે છે. 'ધાર તલવારની સોહલી દોહલી ચૌદમા જિનતણી ચરણ સેવા.' આ સેવા ભગવાન આત્માની એ વાત છે. આહાહા..! વીતરાગના વચનો એટલે કે વીતરાગના વચનમાં કહેલો ભાવ જેને પરિણમે છે એને વિષયમાંથી સુખબુદ્ધિ ઊડી જાય છે. રેચ લાગ્યો એને. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- ના, થઈ ગયો નિરોગી. નબળાઈ રહી થોડી. પણ થઈ ગયો નિરોગી.

મુમુક્ષુ :- સાજો થયો પણ નબળાઈ રહી ગઈ.

ઉત્તર :- સાજો થયો પણ નબળાઈ રહી ગઈ. અને ઓલો રાગને રુચિવાળો છે એ સાજો થયો નથી. રોગી પ્રાણી ભ્રાંતિમાં રોગ પડ્યો છે. 'આત્મભ્રાંતિ સમ રોગ નહિ.' આહાહા..! એને ભગવાન આનંદમાં એને પ્રેમ નથી. એને એ રાગમાં સ્ત્રી, કુટુંબ, આબડ એમાં પ્રેમ છે. એ ભ્રાંતિ છે એની. આહાહા..! આવો માર્ગ બાપુ! વીતરાગનો. ઓહોહો..! કુંદકુંદાચાર્યે બહુ સ્પષ્ટ ચોખ્ખું કરી નાખ્યું છે. એના આંગણા ચોખ્ખા થયા. આંગણે ભગવાનને પધરાવ્યો એ આંગણા એના ચોખ્ખા હોય છે. આહાહા..! ઓહોહો..!

બ્રહ્મદત્તને સાતસો વર્ષનું પહેલેથી એને ઓલું ચક્રવર્તીને હતુને. ત્યારે .. પૂછ્યું હતું કે ૩૦ વર્ષની .. આ પોપટભાઈને પૂછ્યું હતુંને એમના સાળાનું. કીધું આ બધી સામગ્રી કેટલા વર્ષ રહે? ૯૯ની સાલમાં તો કાંઈ નહોતું. .. બે હજાર આપ્યા હતા. આ ૩૦ વર્ષની રમતું. ગજબ વાત છે. આહાહા..! પૂર્વની કોઈ રસની સ્થિતિ .. ઓલામાં લખ્યું છે. શૂન્યમાંથી સર્જન કર્યું. છે? ઓલો ફોટો પડ્યો છે ... ફોટો છે ને .. પાંચસો આપ્યા હશે. શૂન્યમાંથી સર્જ્યું. શું ઘૂળ સર્જ્યું? આ ૩૦ વર્ષમાં મોટો બાદશાહ થઈ ગયો. આહાહા..! આ શરીર ઘબો નમઃ આહાહા..! કોણ માને? આવી સ્થિતિમાં એ દુઃખી. આહાહા..! તૃષ્ણા... તૃષ્ણા... છે. .. નહોતી આવી? .. તૃષ્ણા... આવ્યું હતું કે નહિ? સ્વામિકાતિકિયાનુપ્રેક્ષામાં દશ પ્રકારના ધર્મ. .. મુક્તિ એમાં આવ્યું હતું. તૃષ્ણા અને લોભની વ્યાખ્યા. મળેલીમાં આસક્તિ અને નહિ મળેલીમાં લોભ. આહાહા..! મુક્તિ. મુક્તિ. દુર્લભતા.

જેને વર્તમાન પરમાંથી સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ એને તો આત્મામાં સુખબુદ્ધિને વધારવાનો ભાવ હોય છે. અને અજ્ઞાનીને પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ છે એ વાત બેઠી નથી. એટલે એણે આમ માન્યું છે એને વધારવાનો ભાવ હોય છે. એ જે વધ્યો હું. અહીં કહે છે કે આત્માની શાંતિમાં વધ્યો એ વધ્યો હું. આહાહા..! કહો, પોપટભાઈ! આ તમારા .. છે. એ તો બિચારા .. આવે. આહાહા..! એકવાર કહેતા હતા ભાઈ. ... એટલે વળી.. પોપટભાઈ બેયને.. એટલા બિચારા નરમ. આહાહા..! અરેરે..! આવો કાળ ચાલ્યો જાય છે બાપા. એમાં જેને કાંઈક બહારના પોતાના પદાર્થમાં જેમ સુખબુદ્ધિની વિશેષતા લાગે, તેમ જગતથી પાસે મળેલી વિશેષ ચીજો એમાં એની વિશેષતા એ આત્માને પણ કાંઈક ઠીક છે લાગે, એ બધી મિથ્યા દષ્ટિ છે. સમજાણું કાંઈ?

જેમ પોતાને પણ મળતી ચીજોમાં, બહારની ચીજોમાં અધિકતા, વિશેષતા, વિસ્મયતા, .. ઠીક એમ લાગે, એમ બીજા પ્રાણીને પણ બહારની સામગ્રીમાં, સાધન આવા ચક્રવર્તીના રાજ જેવા હોય એમાં જેને ઠીક લાગે, વિશેષ લાગે એ પણ મિથ્યાદષ્ટિ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જેવું એ પોતાને માને છે એવું પરને માટે પણ એવું માને છે. ધર્મી પોતાના માટે આત્મામાં સુખ છે એ સુખથી હું સુખી

છું. એમ માનનારા બીજા પ્રાણીને પણ બહારના સાધનો છે માટે એ સુખી છે એમ એ માનતો નથી. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આ વીતરાગની વાણીની સ્પષ્ટતા થાય છે. આહાહા..! વીતરાગની વાણીમાં તો વીતરાગતા પ્રગટવાના પોષણની વાત હોય. રાગ વ્યવહાર હોય એને જણાવવાનો હોય, પણ પોષણ ન હોય એનું. આહાહા..! વ્યવહાર હોય ખરો, પણ વ્યવહારના પોષણની વાત ન હોય, એમાં જ્ઞાનની વાત હોય. તો જ્ઞાન તો જાણવાની વાત છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- વૃદ્ધિની પણ ઠીકની નહિ. વૃદ્ધિ પછી. પણ એ વ્યવહાર ઠીક છે, લાભદાયક છે, નિશ્ચયને કાંઈક મદદ કરે છે એવું વાણીમાં ન હોય. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? રેલનો પાટો જરીક ફેરવે ને ત્યાં આખી દિશા ફરી જાય છે. આ રેલના માર્ગમાં .. નજીક હોય .. પાટા હોય પાટા. પાટો હોય. એ પાટો આમ જોડી દે તો આમ વયો જાય, આમ જોડી દે આમ વયો જાય. આમ રેલ જાય અને એક આમ જાય. દરવાજો .. પાસે છે. અમારે કાયમ ત્યાં જવાનું હોય એ બાજુ દિશાએ. તો પાતળો પાટો હોય. જાડો હોય ને એમાં પાતળો પાટો હોય ઓલાની સાથે જોડી દે તો એની કોર ચાલી જાય. આહાહા..! એમ જેને શુભરાગ અને બાહ્ય સામગ્રીમાં સુખબુદ્ધિ છે એ બીજે પાટે ચડી ગયો છે. એ સંસારને પાટે, નિગોદને પાટે ચડી ગયો છે. કહો, પોપટભાઈ! અને જેને આત્મામાં સુખબુદ્ધિ છે એને પરમાંથી સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે, એ મોક્ષને પાટે ચડી ગયો છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘પુનશ્ચ કેસે હૈં? અમૃતભૂત અર્થાત્ અમૃત સમાન હૈં...’ આહાહા..! વીતરાગની વાણી અમૃતસ્વરૂપ. એટલે કે આત્મા અમૃતસ્વરૂપ છે તેને પ્રગટાવનારી એ વાણીમાં આ હોય છે. અમૃતસ્વરૂપ એનો આશ્રય લે ભગવાન તો તને પર્યાયમાં અમૃત આવશે અને એ અમૃતનું ફળ અમૃત મોક્ષને પણ અમૃત કહે છે. મોક્ષને પણ અમૃત કહે છે આત્મા. આવું જેને અમૃત પ્રગટ્યું. આહાહા..! વીતરાગની વાણી આત્માના આનંદમાં રુચિ કરાવે છે અને સારા ચક્રવર્તીના સુખમાં રુચિ છોડાવે છે. આહાહા..! એ ત્યાગ ને ગ્રહણ છે. બહારનો ત્યાગ-ગ્રહણ નહિ. સમજાણું કાંઈ? પાઠ છે ને? ‘અમિદભૂદં’ આહાહા..! રાગમાં પ્રેમ છે, પરમાં પ્રેમ છે એ ઝેરભૂત પ્રકૃતિ છે. આહાહા..! એ વીતરાગની વાણી એને બતાવે ખરી, પણ એને પોષે નહિ. વીતરાગની વાણી તો અમૃતસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એના તરફનો આશ્રય લેવાની પર્ચયમાં અમૃતને પ્રગટ કરાવે એ વીતરાગની વાણી છે. આહાહા..! ભારે આવી વાત!

આખી જિંદગી બ્રહ્મચર્ય પાળતો હોય શરીરથી, પણ જેને હજી એમાં સુખબુદ્ધિ ઊભી હોય પરમાં, એ જરીએ પાળતો નથી. આહાહા..! અને કરોડો સ્ત્રીઓથી વિષય લેતો હોય છતાં અંદર સુખબુદ્ધિ ઊડી ગઈ છે. આહાહા..! હવે આ આંતરા કોણ જાણે? સમજાણું કાંઈ? કહો, છોટાભાઈ! આહાહા..! પરમાં સુખબુદ્ધિ એ જગતને નાની ભૂલ લાગે છે. પણ કસાઈખાના માંડે અને ભોગ લે

તો મોટી ભૂલ દેખાય છે. પણ એમ નથી. આહાહા..! અનંત શાંતિ અને આનંદનો સાગર અને અનંત પવિત્ર ધામ, અનંત અનંત ગુણોનું પવિત્રપણાનું ધામ મહા ભગવાન એનો જે અનાદર કરીને આવા અનંતાગુણનો જ્ઞાનનો આનંદ, શાંતિનો એટલે ચારિત્રનો આનંદ, શ્રદ્ધાનો આનંદ, .. આનંદ, અનંતગુણનો આનંદ, અનંત આનંદ એનો અનાદર કરીને પરમાં સુખબુદ્ધિ કરે છે, મોટો પાપી આત્માનું ખૂન કરી નાખે છે. આત્મા હતો ભવંતિ. આવે છે. બંધ અધિકાર નહિ? હું બીજાને જીવાડી શકું, બીજાને મારી શકું, બીજાને સુખી કરી શકું, પરથી હું સુખી થાઉં, આત્મા હતો ભવંતિ. આહાહા..! લ્યો આ વીતરાગની વાણી.

‘અમૃતભૂત અર્થાત્ અમૃત સમાન હૈં...’ આહાહા..! પણ વિષયના સુખો ઝેર છે. આહાહા..! એ ઝેરની બુદ્ધિ છે એને વીતરાગની વાણીની શ્રદ્ધા નથી. વીતરાગે કહેલો આત્મા અને એની પરિણતિ એનો એને પ્રેમ નથી. આહાહા..! આ કાંઈ વાદવિવાદે પાર પડે એવું નથી. આ તો ભાવના સમાધાને પાર પડે એવું છે. ‘અમિદભૂદં’ ‘અમિદભૂદં’ નો અર્થ સમાન કર્યું.

મુમુક્ષુ :- અમૃતભૂત.

ઉત્તર :- અમૃતભૂતનો અર્થ અમૃત સમાન એમ. અમૃત જેવું.

‘ઔર ઈસીલિયે જરામરણરૂપ રોગ કો હરનેવાલે હૈં...’ વીતરાગની વાણી... આહાહા..! જેને આત્માના આનંદનો પ્રેમ થયો અને વિષય સુખમાં પ્રેમ જેને અંદરથી ઊડી ગયા, એને વીતરાગની વાણી શું કહે છે એ વાત બેસી ગઈ. એને વીતરાગનો માર્ગ પ્રગટ્યો. વીતરાગી એવો જે આત્મા એને શરણે આશ્રયથી પર્યાય પ્રગટી, એને મોક્ષનો માર્ગ-વીતરાગી માર્ગ પ્રગટ્યો. એને જરા.. છે? જરા-ઘડપણ. યુવાનીને ખાનારી જરા. યુવાનીના .. પડ્યા યુવાનીમાં જરા. આહાહા..! હૃષ્ટપુષ્ટ હોય ૨૫-૩૦ વર્ષનો યુવાન. એ વૃદ્ધાવસ્થા એ યુવાનીમાં કીડા પડ્યા. કડ આમ થઈ ગઈ, મોઢા આમ થઈ ગયા. એ જરાના નાશનો કરનાર આ અમૃતભૂત વીતરાગનો માર્ગ છે એટલે કે આત્માનો માર્ગ છે. એને જરાનો નાશ કરનાર છે. જરા યુવાનીનો નાશ કરતો, એ પોતે આવું શરણ લે છે એ જરાનો નાશ કરે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

જુઓ તીર્થંકર પૂર્વે આરાધક થઈને આવ્યા છે તેના શરીર ગમે તેટલું કરોડ પૂર્વનું હોય પણ એના શરીરમાં જરા ન દેખાય. આહાહા..! એને આ ભવમાં જરા ન દેખાય શરીરમાં. પછી તો જરા હોતી જ નથી. આરાધન કરીએ છીએ ને આત્માનું. શ્રીમદ્ લખે છે ને એક ઠેકાણે કે જો આ ભવ પૂર્વે ન મળ્યો હોય તો હવે આવો મળવાનો નથી. બીજો જ મળશે હવે. બીજો જાત. એમાં રોગ ને આ ને આ. શું કહેવાય એ?

મુમુક્ષુ :- સંગ્રહણી

ઉત્તર :- સંગ્રહણી એ .. હવે નહિ મળે એવું એમ કહે છે. બીજું મળશે. બીજો જાતનું હશે.

આહાહા..!

‘જરામરણરૂપ રોગ...’ દેખો એ ઉદયને રોગ કીધો. જરારૂપી રોગ, મરણરૂપી રોગ. ઓહોહો..! અત્યારે તો જુઓને ૨૫-૩૦-૩૦ વર્ષના માણસને ઓલા બહુ તેલ ચોપડ્યા હોય છે ને તો ધોળા વાળ થઈ ગયા હોય છે. તેલ તેલ ચોપડે છે ને કાંઈક?

મુમુક્ષુ :- બ્રાહ્મી તેલ.

ઉત્તર :- બ્રાહ્મી તેલ. જુઓ! ૩૦-૩૦ વર્ષનાને ધોળા એકલા. ટોપી ઢાંકી હોય એટલે વળી. આ બધા શોખીનો કેટલાકને ૭૦ વર્ષ સુધી કાળા વાળ હોય. જુઓ આપણા ભાઈ નહિ નેમિદાસ. ૭૦-૮૦ વર્ષના છે પણ કેટલા છે એને? વધારે હશે. ૮૮. ૮૮ વર્ષ છે નેમિદાસને. કાળા વાળ છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- છે ખબર છે ને. એક બીજો હતો કોઈ લીંબડીવાળો. .. લીંબડીવાળો હતો .. ગયા છે ને એ લીંબડીવાળો હતો. એ વૃદ્ધ અવસ્થા ૮૦-૮૨-૮૫. દેખાય ૩૫ વર્ષ જેવો. બહુ કાળાવાળ. પોરબંદરનો હતો. ૮૨માં ગયા ત્યારે એ આવ્યા હતા રાણાવાવ.. રાણાવાવ છે ને અપાસરો. .. હતો. આહાહા..! એ બધી પુણ્ય પ્રકૃતિના ફળ આવા હોય, એ પાપ પ્રકૃતિના ફળ આવા હોય, એ બધાયની રુચિ જેને જ્ઞાનીને છે જ નહિ. આહાહા..! એ જરામરણ રોગનો હરવાવાળો. કોણ? વીતરાગની વાણી.

‘તથાં સર્વ દુઃખોં કા ક્ષય કરનેવાલા હૈ. ’ ‘સ્વયકરણં સવ્વદુક્ષ્વાણં’ અમૃતભૂત નામ અમૃતની પ્રાપ્તિ કરાવે અને સર્વ દુઃખનો વ્યય કરાવે, અમૃતનો ઉત્પાદ કરાવે, ધ્રુવ તો ધ્રુવ છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! મૂળ એને અભ્યાસ મળે નહિ એટલે એ વાત શું છે અંદર, અને કેમ તેની પ્રાપ્તિ થાય, એની ખબર ન મળે. અને બહારમાં ભટક્યા ભટક કરે. અહીંથી થાય ને અહીંથી થાય. આહાહા..! સમ્મેદ્દશિખર જઈએ ત્યાંથી મળે, શેત્રુંજય ત્યાંથી મળે. ગીરનાર જાય. ત્યાં ક્યાં .. હતો? આહાહા..! કાલે કોક આવ્યું હતું દિલ્હીથી. મોટર અહીં નીકળી હતી મોટર. આવ્યા હતા બિચારા. ઓળખે ખરા ને પગે લાગવા. મહારાજ! આ ગીરનારમાં કેટલી વાર જાત્રા કરી .. ત્રણવાર તો જાવું પડે એમ બોલ્યા હતા. એમ બોલ્યા હતા. ત્રણવાર જાત્રા કરી. ભાઈ હવે ત્રણ શું એક જ વાર. ત્રણવાર એટલે કાંઈક ત્રણવાર કરે તો જાત્રા કરે. એકવાર નીચે ઉતરે, એકવાર મધ્યમાં, એકવાર.. ત્યાં. પાંચમે-છઠ્ઠે અત્યારે તો બાવા બેઠા છે. કોક હતા બિચારા. .. માણસો. ઓળખતા હતા. આવ્યા હતા. .. ત્રણવાર જાત્રા કરવાનું કહે? હું પહેલા સમજ્યો નહિ.. ..... તો નીચે. એ તો બધું જોયું છે ને અમે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- નીચે નહિ. વચમાં મંદિર છે અને ઉપર ઓલું .. છે. અરેરે..! સુખ બધું અહીં છે અંદર. ગીરનાર તો ભગવાન આત્મા છે. આહાહા..! એના પ્રેમને પડખે ચડી જા, તારી જાત્રા સફળ છે.

આહાહા..! કારણ કે એવી બહારની જાત્રાઓ તો અનંતવાર કરી. એમાં દાળિયા કાંઈ થયા નહિ. પુણ્ય બાંધે એમાં શું? આહાહા..! વીતરાગના વચનો સર્વ દુઃખોના ક્ષય કરવાવાળા છે. આહાહા..!

‘ભાવાર્થ :- ઈસ સંસાર મેં પ્રાણી વિષયસુખોં કા સેવન કરતે હૈં, જિસસે કર્મ બાંધતે હૈં...’ લ્યો! મિથ્યાત્વ. ‘ઉસસે જન્મ-જરા-મરણરૂપ રોગોં સે પીડિત હોતે હૈં;...’ એથી એને જન્મ, જરા, મરણ ...૧૯માં અધ્યાયમાં આવે છે. .. ઓહો દુઃખો, સંસારો .. સંતિ... અરેરે...! એ જન્મ-જરા-મરણના દુઃખથી પીડિત આખો સંસાર દુઃખી છે. એવા દુઃખને મટવાનો માર્ગ પ્રભુનો આ છે. ‘વહાં જિનવચનરૂપ ઔષધિ એસી હૈ જો વિષયસુખોં સે અરુચિ ઉત્પન્ન કરકે...’ ઓલા કહે છે કે બાયડી-છોકરા ઉપર એવી અરુચિ કરો કે એમાંથી પ્રેમ ઊડી જાય. એય..! ચેતનજી! આ દીક્ષા લેવરાવવા માટે.

મુમુક્ષુ :- ખારાશ થઈ જવી જોઈએ. એના પ્રત્યે ખારાશ...

ઉત્તર :- ખારાશ થઈ જવી જોઈએ. ધૂળ એ તો દ્વેષ છે. આહાહા..! એ ક્યાં બાયડી-છોકરા તને નુકસાન કરે છે? એ તો પરવસ્તુ છે. વિષયસુખની અરુચિ કર. એ વાત છે. વિશેષ કહેશે લ્યો..

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

પ્રવચન - ૨૪ ઉપલબ્ધ નથી.

જેઠ વદ ૪, મંગળવાર તા. ૨૩-૦૬-૧૯૭૦

ગાથા-૧૮, ૧૯, ૨૦. પ્રવચન - ૧૫

અષ્ટપાહુડ. પહેલા દર્શન પાહુડની ૧૮મી ગાથા. ૧૭ માં એમ કહ્યું, વીતરાગના વચનો વિષયનું વિરેચન કરાવે છે. આત્માનો વિષય શુદ્ધ ચૈતન્યની દૃષ્ટિ કરાવી અને પરના વિષયમાં સુખબુદ્ધિ છે તે વીતરાગની વાણી ટાળે છે. સમજાણું કાંઈ? વિષયમાં, પાંચે ઈન્દ્રિયના વિષયમાં પરલક્ષી જેટલો ભાવ થાય છે એ બધો દુઃખરૂપ છે. વિષયના ભોગનો ભાવ, શબ્દનો સાંભળવાનો ભાવ, રૂપનો, ગંધનો, રસનો અને સ્પર્શનો એ બધો વિકારી ભાવ છે. એ વિષય છે એ દુઃખરૂપ છે. વીતરાગની વાણી એનો રેચ કરાવે છે. વિષય છે એની અરુચિ કરાવી અને વીતરાગસ્વરૂપ આત્મા આનંદ છે એની રુચિ કરાવીને ઠરવાનું કહે છે. દેવચંદજી! સમજાણું કાંઈ? પાંચે ઈન્દ્રિયના વિષયો તરફ લક્ષ જાય છે એ બધો શુભ કે અશુભ ભાવ છે. આહા..હા..! વીતરાગની વાણી સાંભળવામાં લક્ષ જાય છે એ પણ એક શુભભાવનો વિષય છે.

મુમુક્ષુ :- સાંભળવી કે ન સાંભળવી?

ઉત્તર :- વાત આ છે. વસ્તુનું સ્વરૂપ (આ છે). પાંચે ઈન્દ્રિયના (વિષયો), શુભ કે અશુભ, એ તરફના વલણવાળો ભાવ બધો રાગ છે.

મુમુક્ષુ :-

ઉત્તર :- દેવતા ક્યાં? દેડકા. છે ને. હજાર જોજનના મોટા મચ્છ છે.

મુમુક્ષુ :- ઈ ક્યાં સાંભળે છે?

ઉત્તર :- અંદર આત્મામાં છે ને. ભગવાન આનંદનો સાગર છે. ચૈતન્યમૂર્તિ નારાયણસ્વરૂપ જ પરમાત્મસ્વરૂપ જ આત્મા છે. આહા..હા...! એવા આત્માનો સંગ કરવો અને બાહ્યનો સંગ છોડવો એમ વીતરાગની વાણી કહે છે. સમજાણું કાંઈ ? એ ૧૭મી ગાથા કીધી. હવે ૧૮મી.

‘આગે જિનવચનમેં દર્શનકા લિંગ અર્થાત્ ભેષ કિતને પ્રકારકા કહા હૈ સો કહતે હૈ :-’ પરમાત્મા વીતરાગનો સ્વભાવ જે આત્માનો છે એવો જ વીતરાગભાવ પ્રગટ્યો છે. એ પરમાત્મા જૈનમાં લિંગનું-ભેખનું રૂપ કેવું હોય એનું વર્ણન આ ૧૮મી ગાથામાં છે.

एगं जिणस्स रूवं बिदियं उक्किट्ठसावयाणं तु।

अवरद्वियाण तइयं चउत्थ पुण लिंगदंसणं णत्थि।।१८।।

અર્થ :- ‘દર્શનમેં એક તો જિનકા સ્વરૂપ હૈ,...’ જેવા વીતરાગ પરમાત્મા અંતરમાં વીતરાગતા પ્રગટ કરીને બાહ્યલિંગ નગ્નદશા હતી. કેવળી પરમાત્માની દિગંબર મુદ્રા હતી. એ જિનનું રૂપ છે. એ એક ભેખ (છે).

મુમુક્ષુ :-

ઉત્તર :- એણે કર્યું, ન કર્યું એનો પ્રશ્ન ક્યાં છે? એણે કહ્યું ને જે કર્યું છે એ પ્રમાણે એણે આચરવું. કહ્યું પ્રમાણે ન કરવાનો અર્થ શું?

મુમુક્ષુ :- ભગવાને...

ઉત્તર :- એમ હોય નહિ. જેવું કર્યું છે એવું કહ્યું છે. વીતરાગ પરમાત્મા એ જિનલિંગ નગ્ન દિગંબર અને અંતરમાં સર્વજ્ઞ, વીતરાગ દશા. આ જિનનો ઉત્કૃષ્ટ ખરો ભેખ. સમજાય છે કાંઈ?

‘વહાં જૈસા લિંગ જિનદેવને ધારણ કિયા વહી લિંગ હૈ,...’ દેખો! વીતરાગ પરમાત્મા જે થયા એ અંતરમાં દ્રવ્યનો આશ્રય કરી, સ્થિર થઈ અને કેવળજ્ઞાન પામ્યા ત્યારે એની દશા બાહ્યમાં તદ્દન નગ્ન દિગંબર દશા હતી. દિગંબર દશા વિના અંતરમાં કેવળજ્ઞાન થાય નહિ. દિગંબર દશાથી થાય નહિ, પણ દિગંબર દશા ન હોય અને થાય એમ પણ હોય નહિ. આહા..હા...! ભારે કામ ઝીણું. અહીં તો ઊડાવ્યું બધું. જેટલું જિનલિંગ વીતરાગનું છે તે ધારણ કરે તે જિનલિંગ કહેવાય છે.

‘તથા દૂસરા ઉત્કૃષ્ટ શ્રાવકોંકા લિંગ હૈ...’ જુઓ! મુનિનું એ લિંગ છે. મુનિને પણ નગ્ન દશાનું લિંગ છે. જ્યાં સ્વરૂપની સાવધાનીમાં ગયો છે એને બાહ્યમાં નગ્નદશા સિવાયના બીજા વિકલ્પ હોતા નથી. એનાથી આ વિક્ષુદ્ધ છે... સમજાણું કાંઈ ? એ જિનદેવ વીતરાગદેવ છે. એણે નગ્ન દિગંબર દશા ધારણ કરી હતી. એને વીતરાગમાર્ગમાં લિંગ કહેવામાં આવે છે. મુનિનું લિંગ પણ એવું જ હોય. અંતર ભાન

સહિત, હોં! એકલું નગ્નપણું નહિ. આગળ કહેશે હજી. સમજાણું કાંઈ?

‘તથા દૂસરા ઉત્કૃષ્ટ શ્રાવકોંકા લિંગ છે...’ દશમી, અગિયારમી પડિમા. નહિ? ઉત્કૃષ્ટ કહે છે. ખરી અગિયારમી પડિમા-શુદ્ધક. એ નગ્ન દિગંબરથી હેઠલા દરજ્જાવાળા. અગિયાર પડિમાધારી પાંચમા ગુણસ્થાનવાળા, લંગોટી એક હોય કાં એક સાધારણ વસ્ત્રનો ટુકડો હોય.

મુમુક્ષુ :- ઓઢવા કામ ન આવે.

ઉત્તર :- એ પગ હેઠે દબાય તો માથા હેઠે ન દબાય અને માથા હેઠે દબાય તો પગ હેઠે ન દબાય. એટલો ટુકડો હોય. એવું ઉત્કૃષ્ટ શ્રાવકનું બીજા નંબરનું લિંગ જૈનદર્શનમાં અનાદિથી કેવળજ્ઞાની પરમાત્માએ જોયેલું આ છે. સમજાણું કાંઈ?

‘ઔર તીસરા અવરસ્થિતિ અર્થાત્ જઘન્ય પદમે સ્થિત ઐસી આર્થિકાઓંકા લિંગ છે,...’ આર્થિકા એક કપડું રાખે. એ સિવાય બીજું કપડું ન હોય. એ આર્થિકા. સાચા આર્થિકા, હોં! અંતર અનુભવ, દષ્ટિ થઈ છે અને અંતરમાં આનંદની છોળ વર્તે છે. પંચમ ગુણસ્થાનને યોગ્ય અતીન્દ્રિય આનંદની ભૂમિકા જેને ચોથા ગુણસ્થાનવાળા સર્વાર્થસિદ્ધિના દેવ કરતાં પણ શાંતિનો અંશ વધી ગયો છે. એવા ભાવલિંગમાં એનું બાહ્ય લિંગ એકલું એક વસ્ત્ર રાખે, એક જ વસ્ત્ર (રાખે). એવું એનું લિંગ હોય. આ ત્રણ લિંગ જૈનદર્શન વીતરાગ માર્ગ, સર્વજ્ઞ પરમાત્માના માર્ગમાં ત્રણ લિંગને લિંગ તરીકે ગણવામાં આવ્યા છે. ‘તથા ચૌથા લિંગ દર્શનમે હૈ નહીં.’ ચોથો ભેદ. ભેખની તરીકે કોઈ ચોથો ભેખ નથી. કહો, સમજાય છે કાંઈ?

ભાવાર્થ :- ‘જિનમતમે તીનોં લિંગ અર્થાત્ ભેષ કલતે હૈં. એક તો વલ હૈ જો યથાજાતરૂપ જિનદેવને ધારણ ક્રિયા...’ જેવો જન્મ્યો, જેવો માતાએ જન્મ આપ્યો એવું નગ્ન રૂપ. એ તો છૂટી શકે નહિ એટલે એ તો રહે. બાકી અંદરમાંથી તો દેહ પ્રત્યે પણ જ્યાં મમતા નથી એવું ભાવલિંગ અંદરમાં આત્માના આનંદનું જેને પ્રગટ થયું છે, સમજાણું? એને આ ત્રણ ભેખ હોય છે. એક યથાર્થ જિનદેવ, મુનિનું.

‘દૂસરા આરહવીં પ્રતિમાકે ધારી ઉત્કૃષ્ટ શ્રાવકકા હૈ,...’ જુઓ! અગિયારમી લીધી એકલી. ‘ઔર તીસરા સ્ત્રી આર્થિકા હો ઉસકા હૈ. ઈસકે સિવા ચૌથા અન્ય પ્રકારકા ભેષ જિનમતમે નહીં હૈ. જો માનતે હૈં વે મૂલસંઘકે બાહર હૈં.’ મૂળસંઘ જે અનાદિનો વીતરાગ પરમાત્મા, સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એક સમયમાં જેને ત્રણકાળ ત્રણલોકનું જ્ઞાન (વર્તે છે) અને વીતરાગ કેવળજ્ઞાની (થયા) એવા પરમાત્માએ જે આ માર્ગ કલ્પો એ મૂળસંઘની સ્થિતિ છે. એનાથી બીજી રીતે માને એ બધા ભ્રષ્ટ્ર છે. સમજાણું કાંઈ? આ વસ્ત્ર-પાત્ર રાખીને મુનિપણું માને, વસ્ત્ર-પાત્ર રાખીને સાધુપણું માને, એ બધા મૂળ અનાદિ સનાતન વીતરાગમાર્ગથી ભ્રષ્ટ્ર થયેલાઓ છે. માર્ગ આ છે. સંપ્રદાયના આગ્રહીને જરી કઠણ પડે એવું છે. દેવચંદ્રજી!

અનાદિ વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા, જેણે રાગના કણનો પણ નાશ કરી વીતરાગતા પ્રગટ કરી અને અલ્પજ્ઞનો નાશ કરીને સર્વજ્ઞપણું પ્રાપ્ત થયું, એવા પરમેશ્વરે એ મૂળસંઘની સ્થિતિ જે હતી એમાં આવા ત્રણ લિંગ હતા. એ સિવાય મૂળસંઘથી ભ્રષ્ટ થયેલાઓ બીજા લિંગમાં મુનિપણું માને, બીજા વસ્ત્ર આદિ રાખીને આર્જિકા, સાધવીપણું માને એ બધા અનાદિ સનાતન સત્ય માર્ગથી ભ્રષ્ટ મિથ્યાદષ્ટિ છે. દેવચંદ્રજી! આવો માર્ગ છે. માર્ગ તો એસા હૈ. લોકોને સ્યે ન સ્યે. અનાદિથી બીજી વાત સાંભળી હોય છે, ખબરેય ન હોય કે સત્ય શું છે અને બીજા વાડામાં જન્મ્યા હોય અને ન્યાં ને ન્યાં એના ભેખની વાતું સાંભળી હોય, એટલે અમે સાધુ છીએ અને સાધવી છે (એમ માને), કહે છે કે એ બધા મૂળમાર્ગ અનાદિનો સનાતન સત્યનારાયણ પરમાત્માને પ્રાપ્ત થવાની વિધિ જે વીતરાગ માર્ગમાં છે એ વીતરાગમાર્ગમાં ત્રણ લિંગો જ માન્ય છે. ચોથું લિંગ હોઈ શકતું નથી. આવી વાત તો હવે ખુદ્દી છે, ભાઈ! સેઠી! આહા..હા...!

ઓલો મહારાષ્ટ્રમાં ભેખ હોય છે. આ લુગડું આવું હોય એને બધા સ્વામી કહે, ગૃહસ્થોને. ગમે એ હોય. એ.. સ્વામી! એમ કહે. આપણે મોહનભાઈએ નહોતું કહ્યું? એક ફેરી મોટરમાં જાતા હતા અને રાતનો ભાગ હતો ને માર્ગ પૂછવો હતો. હતો તો ગૃહસ્થ હતો. લોટા જેવું લુગડું ઠેઠ સુધી. લોટા જેવું. સ્વામી! સ્વામી કહ્યું ને? બીજો શબ્દ હતો સ્વામી સાથે. એ સ્વામી! આ રસ્તો ક્યાં આવ્યો? અહીં તો સ્વામી કહેવાની રીત જ છે. ગૃહસ્થ હોય, રાજા હોય, ભિખારી હોય, સમજાય ને? કસાઈ હોય. સ્વામી જ કહેવું પડે. એ તો અહીંની રીત છે, કહે. મોહનભાઈએ કહ્યું હતું. આ મોહનભાઈ સાથે હતા ને? સવારે ... નીકળ્યા ... ત્યાંથી કાંઈક માર્ગ ફાટતો હતો તો નહોતો જણાતો તો એણે પૂછ્યું. ગમે તે .... સ્વામી! આ માર્ગ ક્યાં આવ્યો? ઈ કંઈ ભેખમાં ગણાય નહિ. એમ મારે અહીં કહેવું છે. સમજાણું? ભેખ તો આ રીતના ત્રણ હોય એ વીતરાગમાર્ગમાં પાંચમા ગુણસ્થાનવાળી આર્જિકા અને શ્રાવકનો ભેખ આવો હોય. એક લંગોટી અને થોડો કટકો. અને શ્રાવિકા, આર્જિકાને એક કપડું (હોય). પહેરવાનું, ઓઢવાનું એનું એ એક કપડું. એટલી મમતા ટળી ગઈ છે કે એને સંયોગમાં એટલી જ ચીજ હોય.

અને મુનિ હોય અને આત્મજ્ઞાન સહિત જે મુનિ થયા છે, અંતર ભાવલિંગ જેને અંતરદષ્ટિ, આત્માનો અનુભવ (થયો છે), સચ્ચિદાનંદ પ્રભુનો જેને આનંદનો રસ પ્રગટ્યો છે... આહા..હા...! અને એ આનંદ ઉપરાંત સ્થિરતાની આનંદની દશા ઉગ્ર થઈ ગઈ છે એનો ભેખ તો નમ્ર જ હોય. જિનનું રૂપ તે એનું રૂપ હોય. એ સિવાય સનાતન સર્વજ્ઞના પંથથી બીજી ભેખની દશા ગણવામાં આવી નથી.

મુમુક્ષુ :- એમાં છૂટ મૂકે?

ઉત્તર :- છૂટ શું મૂકે? પણ જેમ હોય એમાં છૂટ શેની? થોડો કટકો કપડું રાખે અને મુનિપણું માને એ તો આગળ કહી ગયા છે, નિગોદમાં જાશે. એના અગ્રેસરો થઈને ફરશે એની ત્રસની સ્થિતિ પૂરી થવા આવી છે.

મુમુક્ષુ :- સાહેબ! ...

ઉત્તર :- આમાં લખ્યું છે એમ કહીએ છીએ કે? એય..! શેઠિયા આવ્યું હતું કે નહિ અંદર? અગ્રેસર છે. સાધારણ હોય એ બિચારા વળી સ્વર્ગ આદિમાં જાય પછી પરંપરાએ નિગોદમાં જાશે.

મુમુક્ષુ :- વાડો ત્યાં ને ત્યાં...

ઉત્તર :- વાડો તો ત્યાં જ રહેશે, બીજી જાશે ક્યાં? તત્ત્વના વિરાધકો, સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર વીતરાગદેવનો માર્ગ અનાદિ સનાતન છે એના જે વિરાધકો, એની સ્થિતિ તો અમુક ભવે તો તેને નિગોદ દશા જ છે. ચાહે તો આચાર્ય નામ ધરાવે, ચાહે તો ઉપાધ્યાય નામ ધરાવે. સમજાણું કાંઈ? એવી વાત છે, ભાઈ! ભગવાન તીર્થકરદેવે એમ કહ્યું છે. લ્યો, ૧૮મી ગાથા (પૂરી થઈ). 'ચૌથા અન્ય પ્રકારકા ભેષ જિનમતમેં નહીં હૈ. જો માનતે હૈં વે મૂલસંઘસે બાહર હૈં.' દેખો! મૂળ સંઘ જે અનાદિનો છે એનાથી બધા બાહ્ય છે.

'આગે કહતે હૈં કિ-ઐસા બાહ્યલિંગ હો ઉસકે અંતરંગ શ્રદ્ધાન ભી ઐસા હોતા હૈ...' એવું બાહ્ય લિંગ હોય એને અંતરંગ શ્રદ્ધા આવી હોય. અહીં વ્યવહારની શ્રદ્ધા કહેશે, પછી ૨૦માં નિશ્ચય અને વ્યવહાર બેય મૂકશે.

છહ દવ્વ ણવ પયત્થા પંચત્થી સત્ત તચ્ચ ણિદ્ધિટ્ઠા।

સદ્દહહિ તાણ રૂવં સો સદ્ધિટ્ઠી મુણેયવ્વો।।૧૧।।

છ દ્રવ્ય ભગવાને જોયા છે. કેવળજ્ઞાની પરમાત્માએ જગતમાં અનંતા આત્માઓ, અનંતા પરમાણુઓ આ જડ, અસંખ્ય કાળાણુ, એક ધર્માસ્તિ, એક અધર્માસ્તિ, આકાશ (એમ) છ દ્રવ્ય. આવા લિંગવાળાને છ દ્રવ્યની શ્રદ્ધા તો બરાબર હોય છે. તો એનું બાહ્યલિંગ કહેવાય, નહિતર બાહ્યલિંગ કહેવાતું નથી.

મુમુક્ષુ :- છ દ્રવ્ય, પાંચ કહે તો શું વાંધો?

ઉત્તર :- છ દ્રવ્ય. છે ને પાંચ? શ્વેતાંબર કાળને જુદું દ્રવ્ય માનતા નથી. જીવ, અજીવની પયયિને માને છે. પણ એ તો બધું ફેર છે ત્યાં હવે એ સાધારણ વાતનો ક્યાં પ્રશ્ન? મોટો આખો મૂળસંઘથી બાહ્ય જ માર્ગ છે. વીતરાગનો માર્ગ એ નથી. જગતને બેસે ન બેસે, એને ઘરે રહ્યું. સેઠી! એમ કુંદકુંદાચાર્ય મહારાજ સંતોની જે રીત હતી એ રીતે આ વાત કરે છે. ભગવાન પાસે ગયા હતા. પરમાત્મા સીમંધર પરમાત્મા પાસે. ત્યાં જઈને આવીને આ શાસ્ત્રો રચ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? સીમંધર ભગવાન ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વર્તમાન કેવળીપણે બિરાજે છે. ત્રિકાળ જ્ઞાનપણે બિરાજે છે. એની પાસે ગયા, આઠ દિ' રહ્યા, સાંભળ્યું અને પછી અહીં આવીને આ બનાવ્યું છે. ભગવાન તો આમ કહેતા હતા. પરમેશ્વર વીતરાગદેવનો આ માર્ગ છે. સંપ્રદાયના પક્ષકારને ન બેસે એથી કંઈ સત્ય વસ્તુ બીજી થઈ જાય નહિ. આવી વાત છે. આહા..હા...! અને તે બાહ્ય લિંગ આવું હોય એને આવી શ્રદ્ધા અંદર હોય. એકલું બાહ્ય લિંગ નહિ, એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ?

છ દ્રવ્યની શ્રદ્ધા એને હોય. અનંતા આત્માઓ છે, અનંતા પરમાણુ આ રજકણ અનંતગુણ છે,

એવી એક સમયની પર્યાયમાં એ બધું જાણવાની, શ્રદ્ધાનો પર્યાય એવો હોય છે. નવ પદાર્થની શ્રદ્ધા હોય છે. છ દ્રવ્યના પેટા ભેદ કરીને (નવ કહેવાય). બે દ્રવ્ય અને સાત પર્યાય. ખુલાસો કહેશે.

‘પાંચ અસ્તિકાય,...’ કાળ સિવાય પાંચ અસ્તિકાય તત્ત્વો છે વીતરાગના કહેલા. જગતમાં જાણેલા, જોયેલા અને કહેલા. એની એને અંતરમાં શ્રદ્ધા હોય. અહીં તો હજી નવ તત્ત્વના નામેય ન આવડતા હોય, છ દ્રવ્યના નામેય ન આવડતા હોય અને થઈ ગયા શ્રાવક! ધૂળમાંય નથી, બધા એકડા વીનાના મીંડા છે. આહા..હા...!

મુમુક્ષુ :- નમો અરિહંતાણં...

ઉત્તર :- નમો અરિહંતાણં ને એવું તો આવડતું હોય. સમજાણું કાંઈ? કાંઈ પડિકમણું ન આવડતું હોય, બીજું આવડતું ન હોય, તો પણ બેસાડી દે. નમ્ર થાય. નમ્ર થાય એટલે શું? સમજાણું કાંઈ?

‘સાત તત્ત્વ-ચલ જિનવચનમેં કહે હૈં,...’ સાત તત્ત્વો. ખુલાસો કહેશે. ‘ઉનકે સ્વરૂપકા જો શ્રદ્ધાન કરે...’ ...પણું છે ને? ‘સદ્દહૃદ તાણ રુવં’ તે દ્રવ્યનું અને તત્ત્વનું રૂપનું ‘શ્રદ્ધાન કરે ઉસે સમ્યજ્ઞિ જ્ઞાનના.’ તેની સાચી દષ્ટિ છે. આ સિવાય ઓછું-વતું માને એની દષ્ટિ સાચી નથી.

ભાવાર્થ :- ‘(જાતિ અપેક્ષાસે છલ દ્રવ્યોકે નામ-) જીવ, પુદ્ગલ, ધર્મ, અધર્મ, આકાશ ઔર કાલ-ચલ તો છલ દ્રવ્ય હૈં,...’ જગતમાં છ વસ્તુ છે. ‘જીવ, અજીવ, આસ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ ઔર પુણ્ય, પાપ-ચલ નવ તત્ત્વ અર્થાત્ નવ પદાર્થ હૈં, છલ દ્રવ્ય કાલ બિના પંચાસ્તિકાય હૈં. પુણ્ય-પાપ બિના નવ પદાર્થ સાત તત્ત્વ હૈં. ઈનકા સંક્ષેપ સ્વરૂપ ઈસ પ્રકાર હૈ...’

‘જીવ તો ચેતનાસ્વરૂપ હૈ...’ ભગવાન આત્મા ચેતનાસ્વરૂપ એ તો છે. એ જીવ. રાગસ્વરૂપ કે પુણ્યસ્વરૂપ એમ નહિ. આત્મા એ તો ચેતના જાણનાર-દેખનાર એવો ભગવાન આત્માનો સ્વભાવ છે. શરીર, વાણી, મન ને પુણ્ય-પાપ એનામાં છે નહિ. આહા..હા...! ભારે કરી. વાત જ એવી લાગે માણસને. પણ આ બધું છે ને? છે તે એનામાં રહ્યું, ચેતન્યમાં ક્યાં છે? જીવ એને કહીએ, આત્મા એને કહીએ કે જેમાં જાણવા અને દેખવાનો ચેતનસ્વભાવ છે. જાણનાર-દેખનાર ભગવાન જ્ઞાતા-દષ્ટાથી ભરેલો ભગવાન છે. એને આત્મા કહીએ. આહા..હા...! સમજાણું કાંઈ?

‘ચેતના દર્શન-જ્ઞાનમયી હૈ...’ દષ્ટા અને જ્ઞાતા. આત્મા ચેતના અને ચેતના તે દષ્ટા અને જ્ઞાતા. એ આપણે આવી ગયું છે. મોક્ષ અધિકાર. ‘પુદ્ગલ,...’ પુદ્ગલ છે આ પરમાણુ, આ પુદ્ગલ શરીર જડ (છે). શરીર, દાળ, ભાત, લાડવા, આ બધા મકાન, પૈસા બધા પુદ્ગલ જડ છે.

મુમુક્ષુ :- ભલે રહ્યા, એમાં શું નડે છે.

ઉત્તર :- કોણે ના પાડી? ભલે રહ્યા. જાણવાની વાત છે. છે એવું ઓણે જ્ઞાન કરવું જોઈએ. છે તો એને ઘરે. અહીં ક્યાં આવી ગયા છે.

‘પુદ્ગલ સ્પર્શ, રસ, ગંધ, વર્ણ, ગુણસહિત મૂર્તિક હૈ,...’ આમાં તો રંગ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ પરમાણુમાં-આ જડમાં છે. આ જડ શરીર, વાણી, મન, પુદ્ગલ, પૈસા, દાળ, ભાત એ બધા ચેતના-જ્ઞાન-દર્શન ગુણ વિનાના છે. એમાં જ્ઞાન, દર્શનનો ગુણ નથી. જડ છે, આ તો માટી છે. આ લાકડા, પૈસા. શું હશે આ પૈસો ઈ શું હશે? કહે છે, રંગ, ગંધ, રસ, સ્પર્શથી ભરેલું એક મૂર્ત તત્ત્વ જડ છે. આ દેખાય ઈ મૂર્ત, દેખાય એ મૂર્ત. અને આત્મા તો અમૂર્ત છે. આહા..હા..! સાંભળ્યું નથી, પણ એની ખબર ન મળે એને. પૈસા મારા, ધૂળ મારી, બાયડી મારી. હતા કે દિ’? પણ ઈ તો એના છે, ઈ તારા ક્યાંથી થઈ ગયા? તારું તો ચેતન છે. જાણવા-દેખવાથી ભરેલો દર્શન-જ્ઞાનનો ભંડાર ભગવાન છે. આહા..હા..! પુદ્ગલ આ જડ.

‘ઉસકે પરમાણુ ઔર સ્કંધકે દો ભેદ હૈ,...’ આ પુદ્ગલમાં નાનામાં નાનો છેલ્લો લોય એ પરમાણુ કહેવાય. બે પરમાણુ આખો સ્કંધ પિંડ.. પિંડ એસે દો ભેદ હૈ. ‘સ્કંધકે ભેદ શબ્દ,...’ એ જડનો ભેદ છે, આત્માનો નહિ. આત્મા બોલે નહિ, આત્મા તો જાણનાર-દેખનાર છે. આહા..હા..! શબ્દ જડ છે, પુદ્ગલનો ભેદ છે, એ તો જડની દશા છે. આહા..હા..! ‘બંધ,...’ પરમાણુમાં બંધ પડે ને. સૂક્ષ્મ સ્કંધ. ‘સ્થૂલ,...’ આ દાળ, ભાત, શાક બધું બહારનું. ‘સંસ્થાન,...’ આ બધા આકાર થાય ને? જુઓને! આ શીશપેનનો આકાર આ, આ આકાર, આ બધા આકાર એ બધો જડનો આકાર છે. ‘ભેદ,...’ પડે. એમાંથી જુદું પડે. ‘તમ,...’ અંધકાર. આ અંધકાર એ પુદ્ગલ જડ છે. ‘છાયા,...’ આ શરીરની છાયા પડે ને નીચે? એ જડ છે, અજીવ છે, પુદ્ગલ છે, માટી છે. સમજાણું? ‘છાયા, આતપ,...’ આ પ્રકાશનો આતાપ પડે ને? સૂર્યનો. ‘ઉદ્યોત...’ ચંદ્રનો. ‘ઈત્યાદિ અનેક પ્રકાર હૈ.’ એમ એણે શ્રદ્ધામાં બરાબર રાખવું જોઈએ. એ મારા નથી પણ એના આ સ્વરૂપે ઈ છે. આહા..હા..! સમજાણું કાંઈ?

‘ધર્મદ્રવ્ય, અધર્મદ્રવ્ય, આકાશદ્રવ્ય યે એક એક હૈ...’ ધર્માસ્તિ એક તત્ત્વ છે. ચૌદ બ્રહ્માંડમાં એક ધર્માસ્તિ નામનું અરૂપી તત્ત્વ છે, એક અધર્માસ્તિ નામનું અરૂપી તત્ત્વ છે. એ જીવ અને જડ ગતિ કરે એમાં ધર્માસ્તિનું નિમિત્ત (છે), સ્થિર થાય એમાં અધર્માસ્તિનું નિમિત્ત (છે). એ બે. ‘આકાશદ્રવ્ય...’ જેમાં રહેવાનો સ્વભાવ છે. પુદ્ગલો આદિ એમાં રહે એ આકાશ. ખાલી પણ લોય. ‘એક એક હૈ, અમૂર્તિક હૈ, નિષ્ક્રિય હૈ,...’ એમાં પરિણામન છે પણ ક્ષેત્રાંતર થાતું નથી. એ ક્રિયા અહીં લેવી છે. સમજાણું કાંઈ? પરિણામન છે, બદલે છે, પણ ક્ષેત્રાંતર થતા નથી. ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ, આકાશ જ્યાં છે ત્યાં છે, અનાદિના એમ ને એમ છે. આહા..હા..! એવી એને શ્રદ્ધા (લોય). બાહ્ય લિંગ આવા લોય એને આવી શ્રદ્ધા લોય છે. એ શ્રદ્ધાને હજી વ્યવહારશ્રદ્ધા કહેવામાં આવે છે. ‘કાલાણુ અસંખ્યાત દ્રવ્ય હૈ.’ કાળ છે, કાળ છે અસંખ્ય પ્રદેશે. અસંખ્ય આણુ, હોં! પ્રદેશ તો એક છે. અસંખ્ય આણુઓ છે.

‘કાલકો છોડકર પાંચ દ્રવ્ય બહુપ્રદેશી હૈ...’ કાળ સિવાય પાંચ દ્રવ્યમાં ઘણા પ્રદેશો છે.

‘ઈસલિયે અસ્તિકાય પાંચ હૈં. કાલદ્રવ્ય બહુપ્રદેશી નહીં હૈ ઈસલિયે વહ અસ્તિકાય નહીં હૈ,...’ કાળને અસ્તિ છે પણ કાય નથી. ઘણા પ્રદેશો નથી. એ તો સાધારણ વાત આવી ગઈ છે. ‘ઈત્યાદિ ઉનકા સ્વરૂપ તત્ત્વાર્થસૂત્રકી ટીકા સે જાનના. ’

‘જીવ પદાર્થ એક હૈ ઓર અજીવ પદાર્થ પાંચ હૈં, જીવકે કર્મબંધ યોગ્ય પુદ્ગલોંકા આના આસ્રવ હૈ,...’ દ્રવ્યથી વાત લીધી છે. જીવને કર્મબંધનને યોગ્ય જે પરિણામ છે એ આસ્રવ અને રજકણો આવે ઈ જડ છે. અહીં જડથી વાત લીધી છે. જીવ જેવા પુણ્ય અને પાપના ભાવ કરે એ ભાવ છે તે આસ્રવ-મેલ છે. આહા..હા...! અને એને લઈને નવા આવરણો આવે એને પણ આસ્રવ કહેવામાં આવે છે. આહા..હા...! સમજાણું કાંઈ? ઝીણી વાતું છે, કરસનજીભાઈ! કોઈ દિ’ સાંભળી નથી. ધંધા કરીને નવરાશ ન મળે. નોકરી કરી હોય, ધંધા કરે અને માંડ માંડ જિંદગી કાઢે. એમાં ધર્મ શું ને આત્મા શું, સાંભળ્યું પણ ન હોય, સમજે તો ક્યાંથી? આહા..હા...!

‘કર્મોંકા બંધના બંધ હૈ,...’ આત્મા પોતાના સ્વરૂપને ભૂલીને જેટલી ભૂલ કરે એના પ્રમાણમાં એને નવા રજકણોનો બંધ પડે, કર્મનું બંધન પડે. એને અહીં બંધ-દ્રવ્યબંધ ગણ્યું છે. ‘આસ્રવકા રૂકના સંવર હૈ,...’ પુણ્ય અને પાપના ભાવ રોકાય અને આત્માના અંતરની એકાગ્રતા થાય એને સંવર નામ ધર્મની શુદ્ધિની વાત કહેવામાં આવે છે. એનું નામ ધર્મ. આહા..હા...! પુણ્ય અને પાપના બે ભાવ, એનાથી ખસીને ભગવાન શુદ્ધ ચૈતન્યમૂર્તિ આત્મા, એમાં એકાગ્રતા થાય એને ધર્મની શુદ્ધિ પ્રગટી તેમ કહેવામાં આવે છે. ધર્મ આનું નામ છે.

‘કર્મબંધકા ઝડના નિર્જરા હૈ,...’ પરની જ વાત કરી છે. કર્મના રજકણો ખરે, આત્માના સ્વરૂપનો આશ્રય લઈ આનંદનો નાથ ભગવાનનો આશ્રય (લઈ) એના પેટામાં જઈ, સ્વભાવમાં જઈ સ્થિર થાય એથી કર્મના રજકણોનો બંધ ટળી જાય એને નિર્જરા કહેવાય છે. ‘સંપૂર્ણ કર્મોંકા નાશ હોના મોક્ષ હૈ,...’ મોક્ષનો અર્થ ઈ. બધા કર્મનો અભાવ થઈને એકલી પવિત્રતા પ્રગટ થઈ જાય. આત્માની પવિત્રતા પૂર્ણ પ્રગટ થાય તેનું નામ મોક્ષ. આહા..હા...! સમજાણું કાંઈ?

‘જીવોંકો સુખકા નિમિત્ત પુણ્ય હૈ,...’ લ્યો. આ ધૂળ-બૂળ પૂર્વના પુણ્યને લઈને મળે ને? શરીર ઠીક (મળે), એ બાહ્યના ધૂળના સુખનું નિમિત્ત પુણ્ય કહેવાય. આ વ્યવહારુ સુખ દુનિયા માને છે ને? પૈસામાં સુખ છે ને બાયડીમાં સુખ છે. ધૂળમાંય નથી. સુખ તો તારા સ્વરૂપમાં છે. એ દુઃખને અહીંયાં સુખ તરીકે લોકો કહે છે એ અપેક્ષાએ કહ્યું છે. પુણ્ય-પાપની વ્યાખ્યા કરે છે ને. ‘દુઃખકા નિમિત્ત પાપ હૈ, એસે સમ તત્ત્વ ઓર નવ પદાર્થ હૈં, ઈનકા આગમકે અનુસાર સ્વરૂપ જાનકર...’ બરાબર સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જે જાણીને કહ્યા છે એનું સ્વરૂપ જાણીને શ્રદ્ધા કરે તો તે બાહ્ય લિંગવાળાને વ્યવહાર સમકિતી આને કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? એકલું બાહ્ય લિંગ કામ ન કરે, એમ કહે છે. આહા...!

‘આગે વ્યવહાર-નિશ્ચયકે ભેદસે સમ્યક્ત્વકો દો પ્રકારકા કહતે હૈં :-’ લ્યો ઠીક!

જીવાદીસદ્દહણં સમ્મત્તં જિણવરેહિં પણ્ણત્તં ।

વવહારા ણિચ્છયદો અપ્પાણં હવઙ્ગ સમ્મત્તં ॥૨૦॥

જીવ, અજીવ, પુદ્ગલ આદિ ‘પદાર્થોકિ શ્રદ્ધાનકો વ્યવહાર-સમ્યક્ત્વ કહા હૈ...’ એટલે શુભરાગ છે. સમજાણું કાંઈ? ‘જિન ભગવાનને.. કહા હૈ.’ પરમાત્માએ આવા દ્રવ્ય, નવ તત્ત્વ વગેરેની શ્રદ્ધા, એવો જે શુભરાગ, એને વ્યવહારસમકિત (કહે છે). નિશ્ચય સમકિત હોય એના આવા ભાવને વ્યવહારસમકિત કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ ? ‘ઔર અપને આત્માકે હી શ્રદ્ધાનકો નિશ્ચય-સમ્યક્ત્વ કહા હૈ.’ આત્મા સચ્ચિદાનંદ નિર્મળાનંદ પવિત્રતાનું ધામ છે, એવો અંતરમાં અનુભવ થઈને શ્રદ્ધા કરવી એનું નામ સાચું સમકિત છે. એ સાચો ઠયો, એને સાચી શ્રદ્ધા થઈ. આહા..હા...! સમજાણું કાંઈ? આવા બાહ્યલિંગવાળાને આવું હોય તો ઓલાને બાહ્ય વ્યવહાર કહેવામાં આવે. અજ્ઞાનીને તો કહે છે, શ્રદ્ધા પણ ખોટી, લિંગ પણ ખોટા, એ તો બેયથી ભ્રષ્ટ છે. આહા..હા...! કામ ભારે અષ્ટપાહુડનું. પ્રાભૂત છે ને? સાર છે ને? સાર. માખણ (છે). મૂળ તત્ત્વ વીતરાગ પરમાત્માએ અનાદિથી જોયેલું, જાણેલું, કહેલું આ તત્ત્વ છે. સમજાણું કાંઈ?

કહે છે, બાહ્ય લિંગ ત્રણ કલ્યા, એને આવા છ દ્રવ્યની શ્રદ્ધા આદિ હોય તે વ્યવહાર શુભરાગ છે. અને એને પણ વ્યવહાર ક્યારે કહેવાય? અને એને બાહ્ય લિંગ નિમિત્તરૂપે પણ ક્યારે કહેવાય? કે એને જીવ-આત્મા અખંડ આનંદનો કંદ, શુદ્ધ ચૈતન્યમૂર્તિ છું એવી અંતરમાં રાગ વિનાની નિર્વિકલ્પ દૃષ્ટિ થાય, એને ભગવાને સાચું સમકિત કહ્યું છે. સમજાય છે કાંઈ? જુઓ!

‘અપને આત્માકે હી શ્રદ્ધાનકો નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ કહા હૈ.’ છે ને? ‘અપ્પાણં હવઙ્ગ સમ્મત્તં’ આત્માકે સમકિત, એમ પાછું અહીં તો એમ લીધું. સમજાણું કાંઈ? શરીર, વાણી, લિંગ વિનાનું તત્ત્વ આત્મા અને આવા આસ્રવ ને બંધના વિકલ્પ વિનાનું તત્ત્વ, એવો જે આત્મા ચેતના, દર્શન-જ્ઞાનના સ્વભાવવાળો આત્મા, એનો અંતરમાં અનુભવ થઈને પ્રતીતિ થવી એને સાચું સમકિત, સાચો ઠયો એમ કહેવામાં આવે છે. નહિતર ત્યાં સુધી ખોટો છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..હા...! ભારે વાત ભાઈ! આવું નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન... નિર્વિકલ્પ આત્મા વસ્તુ છે વિકલ્પ નામ રાગ વિનાની, પણ છે મહાપદાર્થ, મહા જ્ઞાન, દર્શન, આનંદના સ્વભાવથી ભરેલો. એવા આત્માની સ્વભાવ સન્મુખ થઈ અને વિકલ્પ તૂટીને નિર્વિકલ્પ શ્રદ્ધાનો અનુભવ થવો એને ભગવાન સાચું સમકિત, નિશ્ચય સમકિત, યથાર્થ સમકિત, વાસ્તવિક સમકિત કહેવામાં આવે છે. એને આવું વ્યવહાર સમકિત હોય છે, એને આવા વ્યવહાર લિંગ હોય છે. એમ ત્રણેની વાત કરી, જુઓ! સમજાણું કાંઈ?

જેને નિશ્ચય નથી એને વ્યવહાર પણ સાચો છે નહિ, તો એના લિંગની પણ ગણતરી છે નહિ. એવા નયપણાના દ્રવ્યલિંગ તો અનંતવાર ધારણ કર્યા. સમજાણું કાંઈ? પણ જેને નિશ્ચય સમ્યક્ (થયું છે), શુદ્ધ ચૈતન્ય ભગવાન પરમેશ્વરે કલ્પ્યો એવો આત્મા અંદર સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ (છે), એની પ્રભુતાની પ્રતીતિ,

પ્રભુતાનું જ્ઞાન થઈને અંદરમાં થવી એનું નામ સાચું સમકિત (કહે છે). એવું સાચું સમકિત હોય ત્યાં છ દ્રવ્યની શ્રદ્ધા આદિ હોય એ વ્યવહારસમકિત, ઉપચારિત સમકિત (કહેવાય છે). એવો હોય ત્યાં લિંગ આવું હોય એ નિમિત્તની દશાનું વર્ણન છે. સમજાણું કાંઈ? વ્યવહારશ્રદ્ધા એ અભ્યંતર નિમિત્ત, આ બાહ્ય નિમિત્ત. બેય નિમિત્તની વ્યાખ્યા છે. નિમિત્ત આવું હોય. આવા નિમિત્ત સિવાય બીજું નિમિત્ત હોય નહિ, એમ કહે છે. શું કહ્યું સમજાણું આમાં?

ફરીને. જેને નિશ્ચય સ્વભાવનું સમ્યક્દર્શન, શુદ્ધ ચૈતન્ય પરમાત્મા પોતે જ હું છું એવી અંતર્મુખ થઈને ભાન થઈને પ્રતીતિ થવી એ સાચું સમકિત, એ સમ્યક્દર્શન, સત્યદર્શન (છે). એવા સત્યદર્શનવાળાને વ્યવહાર સમકિતનો વિકલ્પ છ દ્રવ્યનો, નવ તત્ત્વનો હોય એ નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. એ અભ્યંતરમાં વ્યવહાર આવું નિમિત્ત એને હોય છે, બીજું નિમિત્ત હોઈ શકે નહિ અને એને આ ત્રણ લિંગનું નિમિત્ત બાહ્યમાં હોય છે. ચોથું લિંગ-ભેખ એને હોતો નથી, એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ?

એકલી નમ્રદશા ધારણ હોય તોય મુનિપણું નહિ. એકલા વ્યવહાર સમકિત ને પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ હોય એ વ્યવહાર જ નથી અહીં. નિશ્ચય વિના વ્યવહાર કેવો? તો એ પણ વ્યવહાર પણ નથી અને મુનિ પણ નથી. આહા..હા...! ભારે કામ. સમજાણું કાંઈ? જેને લંગોટી એક હોય અને કપડું એક જ નાનું હોય અને અગિયાર પડિમા ધારવાના વિકલ્પ હોય, પણ જેને અંતર અનુભવની દૃષ્ટિ અને સમકિત નથી એને શ્રાવક કહેતા નથી, એને ક્ષુદ્ધક-બુદ્ધક કહેતા નથી, કહે છે. પંડિતજી! બાત તો એસી છે.

એમ અર્જિકા. એક કપડું રાખે, એક વાર આહાર લે. પણ એ જો અંતર નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન હોય તો વ્યવહાર સમકિતના વિકલ્પને નિમિત્ત અને તો એ લિંગને નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. વસ્તુ ન મળે તો નિમિત્ત કોનું પણ? સમજાણું કાંઈ? આહા..હા...! પણ નિમિત્ત હોય તો આવું જ હોય, બીજું હોય નહિ એમ સિદ્ધ કરે છે.

મુમુક્ષુ :- નિમિત્ત ન હોય એમ હોય?

ઉત્તર :- ન હોય એમ બને નહિ. હોય તો આવું જ હોય. સેઠી! કહો, સમજાય છે કે નહિ આમાં? આ તો સાદી વાત છે. આ સંપ્રદાયના આગ્રહ માનીને બેઠા હોય એને તો આ ઘા વાગે એવું છે કે આવો માર્ગ ક્યાંથી કાઢ્યો? બસ, આ એક જ માર્ગ સાચો, બીજા ખોટા? આહા..હા...! માર્ગ આવો છે, બાપુ! શું કહીએ? ભગવાન ત્રણલોકના નાથ પરમેશ્વરે આ કહ્યું છે. આ સિવાયનો માર્ગ તે વ્યવહાર ને નિશ્ચય એકેકેય માર્ગ સાચો નથી. સમજાણું કાંઈ?

ભાવાર્થ :- ‘તત્ત્વાર્થકા શ્રદ્ધાન વ્યવહારસે સમ્યક્ત્વ છે...’ પેલું તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન નહિ, હોં! ઉમાસ્વામીમાં જે તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન છે એ તો નિશ્ચય સમકિત છે. નવ તત્ત્વના ભેદવાળી શ્રદ્ધા તે વ્યવહાર સમકિત છે એમ અહીં સમજવું. દેવચંદ્રજી! આ ‘તત્ત્વાર્થકા શ્રદ્ધાન વ્યવહારસે સમ્યક્ત્વ છે...’ ઈ તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન સમ્યક્દર્શન નહિ. ઈ તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન એ સમ્યક્દર્શન તો નિશ્ચય સમકિત છે. પણ એવી

શ્રદ્ધામાં નવ તત્ત્વ ને છ દ્રવ્યની શ્રદ્ધાનો જે ભેદવાળો વિકલ્પ છે એને અહીં વ્યવહાર સમકિત કહ્યું છે. મૂળમાં કીધું ને? જુઓને! ‘જીવાદીસદ્દહણ’ એમ શબ્દ છે ને? એણે એ પ્રશ્ન કર્યો હતો ત્યાં, ૧૬૦માં આવે છે ને? ‘જીવાદીસદ્દહણ સમ્મત્તં’ ૧૬૦ ગાથા. વિદ્યાનંદજીને ન્યાં દિલ્લીમાં પૂછ્યું હતું. કીધું, ‘જીવાદીસદ્દહણ’ નિશ્ચય છે. જ્ઞાનની પરિણતિ થવી એનું નામ સમકિત છે. એકલા જીવાદિ નવ તત્ત્વ એ નહિ. ન્યાં પાઠ છે. જીવાદિનું શ્રદ્ધાન એટલે કે જ્ઞાનનું એ રીતે પરિણામવું, જ્ઞાન એ રૂપે પરિણામી જાય, નિર્વિકલ્પ વીતરાગી પર્યાયપણે થાય એને સમકિત કહેવામાં આવે છે. આહા..હા...! સાંભળ્યું પણ ન હોય અને બેઠું તો ક્યાંથી હોય? આમ ને આમ અનાદિથી ચોરાશીના અવતારમાં રખડે છે. રખડવામાં હોંશિયાર છે. વાસ્તવિક દોષ ટાળવામાં હોંશિયાર નથી. આહા..હા...!

વિપરીત માન્યતાથી અને વિપરીત રાગ-દ્રેષના ભાવથી દુઃખી છે. અનાદિનો જીવ દિગંબર સાધુ થયો, પણ અંતરમાં વિપરીત શ્રદ્ધાના કારણે દુઃખી છે. નમ્ર મુનિ થયો, અઠ્યાવીસ મૂળગુણ પાળ્યા, પણ એને નિમિત્ત તરીકે કહેવામાં ન આવ્યું. કારણ કે ઉપાદાન પ્રગટ્યું નથી, નિમિત્ત કહેવું કોને? આહા..હા...! નિમિત્ત કહો કે વ્યવહાર કહો. પેલો અસદ્ભુત વ્યવહાર છે, આ અસદ્ભુતનો ઉપચાર ભાગ છે. પેલો અસદ્ભુત તદ્દન ઉપચાર કહ્યો, ત્યારે આ એકલો ઉપચાર... બાકી તો રાગ તે અસદ્ભુત ઉપચાર છે, ખ્યાલમાં આવે એ. ખ્યાલમાં ન આવે એ અસદ્ભુત અનુપચાર છે. ઝીણી વાત છે.

આત્મા... અહીં તો કહે છે કે તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન સમકિત એટલે સાચી પ્રતીતિ ઈ કઈ? ઉમાસ્વામીએ કહ્યું ઈ શું? અને આ કહ્યું ઈ શું? ‘જીવાદીસદ્દહણ’ અહીં નવ તત્ત્વના ભેદવાળી શ્રદ્ધાને તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન (કહ્યું છે). કારણ કે પાઠમાં ‘જીવાદીસદ્દહણ’ છે ને? એનો ખુલાસો કરે છે ને? એટલે તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન જે ન્યાં ઉમાસ્વામીએ કહ્યું છે એને કેટલાક વ્યવહાર સમકિત માને છે. બધાને પૂછ્યું હતું, આ તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન એ શું? કહે, વ્યવહાર શ્રદ્ધા, વ્યવહાર શ્રદ્ધા. પણ વ્યવહાર શ્રદ્ધા તો રાગ છે. એનો માર્ગ છે આ? ચોપડીમાં છે ને. એ.. સેઠી! એ સેઠીને ક્યાં ભાન હતું? ઈ બધા એમ ને એમ હા, હા (કરતા હતા).

મુમુક્ષુ :- ઈ છાપેલી ચોપડીમાં કહે છે કે સોનગઢની છાપેલીમાં?

ઉત્તર :- લ્યો, ઠીક. તમારી છાપેલી ચોપડીમાં લખ્યું છે, કહે છે. કોણે છાપી છે? પન્નાલાલ. તમારી એટલે દિગંબરની એમ. છે ને ચોપડી? લાવોને. આમાં લખ્યું છે, તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાનં સમ્યક્દર્શન, એ વ્યવહાર છે. અરે..! આવા ને આવા પંડિતો પણ સમજે નહિ. એય..! દેવચંદ્રજી!

મુમુક્ષુ :- બહુ લજ્જાકી બાત હૈ...

ઉત્તર :- લજ્જા કી બાત હૈ. ... આ તો વસ્તુની સ્થિતિ એવી છે. વ્યક્તિગત કાંઈ નહિ. આવું સ્વરૂપ જ છે, ભાઈ! શું થાય? આહા..હા...! જ્યારે તત્ત્વાર્થસૂત્રનું તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાનને વ્યવહાર સમકિત કહે ત્યારે નિશ્ચયનો અધિકાર આવ્યો ક્યાં? અને એવા વ્યવહાર સમકિતવાળાને પાંચ જ્ઞાન ... કહ્યા? મતિ, શ્રુત, અવધિ ને પાંચ જ્ઞાન એવાને કહ્યા? એને ચારિત્ર કહ્યું? સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ. વ્યવહાર

સમકિત, તો પછી જ્ઞાન પણ વ્યવહાર અને ચારિત્ર પણ વ્યવહાર. ત્રણે વ્યવહાર (થયા). સમકિત વ્યવહાર અને ચારિત્ર નિશ્ચય એમ ક્યાંથી આવે એમાં? આવે છે. અહીં તો કહેવું છે, તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન સમ્યક્દર્શન એ પાઠમાં બે ખુલાસો છે ને? ‘જીવાદીસદ્દહણં સમ્મત્તં વવહારા’ એનો ખુલાસો કરે છે.

મુમુક્ષુ :- એને વ્યવહાર કહ્યો છે. નિશ્ચય કીધો તો...

ઉત્તર :- તો પણ ‘અપ્પાણં હવઙ્ગ સમ્મત્તં’ ભગવાન જ્ઞાનમૂર્તિ નિર્વિકલ્પનું અંતર ભાન અને પ્રતીત થવું એ સાચું સમકિત, બાકી ખોટા સમકિત છે. આ નિશ્ચય સમકિત વિના વ્યવહાર સમકિત પણ કહેવામાં આવતું નથી. વ્યવહારાભાસ છે અને લિંગ એનું છે ઈ પણ વ્યવહારાભાસ અસદ્ભુત જૂઠું છે. સમજાણું કાંઈ?

અહીં વ્યવહાર છે અને ન્યાં નિશ્ચય છે એમ કોઈ કહે તો એનું કારણ? અહીં તો ‘જીવાદીસદ્દહણં’ ને વ્યવહાર ચોખ્ખો (જુદો) પાડ્યો છે અને નિશ્ચય ‘અપ્પાણં હવઙ્ગ સમ્મત્તં’ એમ કહ્યું છે. એટલે અહીંનું આ તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન વ્યવહાર લખ્યું છે એ બરાબર છે. અને ન્યાં જે કહ્યું છે, ‘જીવાદીસદ્દહણં’, નવ તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન કીધું ને? નામ તો સાતેય તત્ત્વના નાખ્યા. જીવ, અજીવ, આસ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા ને મોક્ષ. ઈ તો અંદરનું જ્ઞાન થઈને અંતર સન્મુખ થઈને પ્રતીતિ થઈ છે એની વાત છે. નિશ્ચય સમ્યક્દર્શનની વ્યાખ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? અહીં આ તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન છે ઈ વ્યવહાર સમકિતની વ્યાખ્યા છે. સેઠી! ન્યાં બધાને પૂછે પહેલા. તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન સમ્યક્દર્શન પૂછતા હતા એ તો વ્યવહાર છે. ચાંદમલજીને પૂછ્યું હતું. એ કહે, વ્યવહાર છે. તો કહે, એ શબ્દમાં ભૂલ થઈ ગઈ, ભાષામાં ભૂલ થઈ ગઈ. ઠીક. મારી ભુલ નથી. આવા ને આવા. ચાંદમલજી હતા ને? ઉદયપુરના. સમજાણું કાંઈ? એમાં છે, ઈ તો બતાવ્યું હતું, લખેલું હતું ઈ બતાવ્યું હતું.

અહીં કહે છે, જેને આત્માનું નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન નિર્વિકલ્પ છે, રાગનો કર્તા નહિ, દેહની ક્રિયા મારી નહિ, દેહની ક્રિયાનો કર્તા નહિ, આ મારો પર્યાય જેટલો પણ ભાવ નહિ. એવી જેને ચૈતન્ય દ્રવ્યની ધ્રુવતાના લક્ષે જે દષ્ટિ થઈ તેને સાચું સમકિત અને સાચો ઠરો એ ચોથે ગુણસ્થાને આવ્યો. આ વિના શ્રાવક ને મુનિ બધા એકડા વિનાના મીંડા છે. આ લિંગ આવા હોય તો એને, બીજા લિંગ હોય એની તો વાત જ નથી. એની તો શ્રદ્ધા પણ ખોટી ને લિંગ પણ ખોટા, બધું ખોટું. સમજાણું કાંઈ? માર્ગ તો આ છે, બેસે ન બેસે, ઈ સ્વતંત્ર છે. અનાદિથી એને બેઠું નથી. આહા...!

અહીં તો કહે છે, જેને બાહ્ય લિંગ આવું હોય, અભ્યંતરમાં પણ અઠ્યાવીસ મૂળગુણના વિકલ્પ મુનિને હોય એને આવું નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન હોય તો પેલાને વ્યવહાર કહેવામાં આવે. કેટલું આમાં સમજવું? ઊંધું ઘણું ગરી ગયું છે એટલે પ્રમાણમાં એને બધું સવળું સમજવું પડશે.

‘ઔર અપને આત્મસ્વરૂપકે અનુભવ દ્વારા ઉસકી શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ, રુચિ, આચરણ સો નિશ્ચયસે સમ્યક્ત્વ હૈ,...’ દેખો! ભગવાન આત્મા પોતાનું આત્મસ્વરૂપનો અનુભવ કરી. ભાષા દેખો!

આમ શ્રદ્ધા-બદ્ધા ન કામ આવે, કહે છે. આ આત્મા જ્ઞાયક ચિદાનંદ આનંદસ્વરૂપ છે એવું અંતરમાં જ્ઞાન થઈ, અનુભવ થઈ અને અનુભવમાં પ્રતીતિ થવી, તેની શ્રદ્ધા, તેની પ્રતીતિ, તેની રુચિ અને તેમાં આચરણ-આત્માનું ઠરવું, એનું નામ નિશ્ચય સમકિત છે. જુઓ! અહીં તો ‘આચરણ સો નિશ્ચયસે સમ્યક્ત્વ હૈ,...’ (એમ કહ્યું છે). ભાઈ! શું કહ્યું છે? એટલું આચરણ ત્યાં આવે છે. એને અહીં નિશ્ચય સમકિત કહ્યું. સમજાણું કાંઈ? આ સ્વરૂપાચરણ. અનંતાનુબંધીનો અભાવ થઈ અને અંદર ઈર્ષ્યો છે. શાંતિ પ્રગટી છે, પ્રતીતની સાથે શાંતિ પ્રગટી છે. આહા..હા...! ભારે કામ, ભાઈ! ઘણાંય પુસ્તક તો પડ્યા છે પણ વાંચે છે ક્યાં? અને વાંચે તો પોતાની દૃષ્ટિએ વાંચે, અર્થ કરે પોતાની દૃષ્ટિએ. આહા..હા...! કુંદકુંદાર્યાર્થને પક્ષકાર કહે. રામજીભાઈના હતા ને? પેલા ...ભાઈ. આ વાંચ્યું હતું કે આવું હોય ત્યાં.. સંપ્રદાયની વાત છે. ઈ ન્યાં પહેલું મળ્યું હતું. અષ્ટપાહુડ ઈ મળ્યું હતું. (સંવત) ૧૯૯૦માં. રાજકોટમાં. ... એમાં લખ્યું હતું. જ્યાં ત્યાં આવે, નગ્નપણું તે મુનિપણું. સંપ્રદાય નહિ, એ તો વસ્તુની સ્થિતિ છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ત્યાં સમકિતની વ્યાખ્યા બરાબર કહે.

ઉત્તર :- ત્યાં સમકિતની બરાબર. એણે પોતે છાખ્યું છે ને. ... ઈ તો બરાબર લખ્યું છે પણ એના વાંચનમાં બધો ફેર છે.

અહીં કહે છે, પોતાનો ભગવાન... એ પર ભગવાન ને વીતરાગદેવને માનવા એ પણ વિકલ્પ અને રાગ છે અને પરદ્રવ્ય છે. એ સમકિત નહિ. લોકોમાં દાખલો આપે છે. છાશ જોઈતી હોય તો પછી... શું કહેવાય ઈ? દોણી સંતાડે? અમારે મામી હતા ને? ત્યાં ભેંસ રાખતા. અહીં તો અમારે ભેંસ રાખવાનું ક્યાં સાધન હતું. સાધન નહોતા. સાધારણ. પછી છાશ-બાશ લેવા જઈએ તો બે શેર સારી છાશ આપે. ઘરે મહેમાન આવ્યા હોય અને ઝાઝી જોઈતી હોય તો બોઘણું મોઢા આગળ કરવું પડે. જુઓ! આ બોઘણું છે આમાં નહિ આવે. દસ શેર છાશ જોઈએ. બોઘણું સમજો છો? બર્તન. સગા મામી હતા. એકલા હતા ને. ... હતા. ગુજરી ગયા. કઢી કરવી હોય ને પછી દરરોજ શેર છાશ આપે, એ પાલવે? ઘરે પાંચ-સાત મહેમાન હોય, કઢી, દાળ, ભાત, શાક ... એમ અહીં માર્ગ છે ઈ ખુદ્દો મૂક્યા વિના અમે સમજીએ શી રીતે? માર્ગ તો આવો છે, ભાઈ! કડક લાગો, વિપરીત લાગો, પક્ષ લાગો તો પણ માર્ગ તો આ છે. બીજો માર્ગ જો આડોઅવળો કાંઈ માને તો વીતરાગ માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયેલાઓ મિથ્યાદૃષ્ટિ છે. જાદવજીભાઈ! આવું છે. જુઓ!

વ્યવહાર... પાઠમાં વ્યવહાર પહેલો છે ને? પછી નિશ્ચય શ્રદ્ધારૂપી આચરણ. ‘આચરણ સો નિશ્ચયસે સમ્યક્ત્વ હૈ,...’ ત્યાં પછી પેલા લઈ લે કે આચરણ આવું. સ્વરૂપની સ્થિરતા આત્માની હોય તો ઈ (કહેવું છે). ઈ વાત નથી અહીં. લઈ જાય ને, શું કરે? અહીં તો એવું સ્વરૂપ આત્માનું છે. જ્ઞાયક, આનંદ, અનંત ગુણનો અરૂપી પિંડ આત્મા (છે), એના સન્મુખ થઈને, સ્વભાવ સન્મુખ થઈને, રાગ ને

પર્યાયથી વિમુખ થઈને અંતરમાં અનુભવમાં પ્રતીતિ થવી (તે સમ્યક્દર્શન છે). એમાં પ્રતીતિની સાથે સ્થિરતા પણ હોય છે તે આચરણ ભૂમિકાની યોગ્યતા. એને નિશ્ચય સમકિત-સાચું સમકિત કહેવામાં આવે છે. એને ચોથું ગુણસ્થાન સાચું છે, બાકી બધા ગપ્પેગપ છે. કહ્યું નહિ?

આત્મા આનંદ અને જ્ઞાન આદિ અનંત સ્વભાવી વસ્તુ છે. વસ્તુ છે ને? પદાર્થ છે ને? આત્મા તત્ત્વ છે ને? તત્ત્વ. એ આત્મા તત્ત્વ છે, એનો સ્વભાવ છે સત્. સત્યનો સત્ સ્વભાવ છે. જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ એવો ગુણનો પુંજ તે આત્મા છે. એમ પર્યાયબુદ્ધિ છોડી, વિકલ્પબુદ્ધિ છોડી, નિમિત્તબુદ્ધિ છોડી ત્રિકાળ જ્ઞાયક ઉપરની દષ્ટિ થતાં જે રાગની એકતા તૂટી, સ્વભાવની એકતા થઈ, એને શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ અને સ્થિરતાનો અંશ સમકિતમાં પણ જે આવ્યો, એને નિશ્ચય સમકિત કહેવામાં આવે છે. આહા..હા...! કહો, સમજાણું? એને હજી ચોથું ગુણસ્થાન કહે છે. આવું જ્યાં નથી એ તો સમકિત પણ નથી, જૈન પણ નથી અને એ શ્રાવક ને સાધુ છે જ નહિ. વાડાના છે. એ કોથળી ઉપર લખ્યું સાકર અને અંદર હોય કરિયાતું. કરિયાતું સમજો છો? કેરાયતા હોય છે ને? અંદર (હોય) કેરાયતા અને ઉપર લખે સાકર. એટલે કરિયાતું કાંઈ મીઠું થઈ જાય? એમ ઉપર કહે, અમે જૈન છીએ, શ્રાવક છીએ ને સાધુ છીએ, અંદરમાં કેરાયતા-મિથ્યાશ્રદ્ધા ભરી છે. રાગથી ધર્મ માને, પુણ્યથી ધર્મ માને, લિંગ ખોટું હોય એ પણ અમારો માર્ગ છે, એવી અંદર મિથ્યાશ્રદ્ધા છે એ ઝેરની છે. બહારમાં લિંગ નામ ધરાવે કે અમે જૈન શ્રાવક ને મુનિ (છીએ), એ બધા એકડા વિનાના મીંડા છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :-

ઉત્તર :- બીજાની વાત જ ક્યાં છે? જૈન સિવાય અન્યમતના જેટલા ભેદ છે એ બધા મિથ્યાદષ્ટિના પોષક છે. સમજાણું કાંઈ? ચાહે તો એ નાનક પંથ હો ને ચાહે તો કબીર પંથ હો ને ચાહે તો વેદાંત પંથ હોય, બધાય મિથ્યાત્વના પાકા પોષક છે. આ વેદાંત, કહ્યું ને. એક આત્મા સર્વત્ર માનનારા, એ પણ મિથ્યાત્વના પોષક છે. સમજાણું કાંઈ? આવો માર્ગ સત્ય છે, બાપુ! ....

મુમુક્ષુ :- સમન્વયનો જમાનો છે.

ઉત્તર :- સમન્વયનો જમાનો... ઝેરનો અને અમૃતનો સમન્વય કરે કોઈ? ખાવા વખતે શાક ખાય અને માંસ ભેગું ખાય, એમ કરતા હશે સમન્વય? કરો શાકના બે ભાગ. શાકાહારી અને માંસાહારી, સમન્વય કરો.

મુમુક્ષુ :-

ઉત્તર :- બે છે ખરા, એ સમન્વય. પણ છે વિપરીત. માર્ગ એવો છે, ભાઈ!

‘યહ સમ્યક્ત્વ આત્માસે ભિન્ન વસ્તુ નહીં હૈ...’ સમકિત છે એ (કંઈ) આત્માથી જુદી દશા નથી. એ તો આત્માની વીતરાગી પર્યાય છે. ‘આત્મા હી કા પરિણામ હૈ સો આત્મા હી હૈ.’ લ્યો, પાછું કીધું છે ને? ‘અપ્પાણં’ કીધું છે ને? ‘એસે સમ્યક્ત્વ ઔર આત્મા એક હી વસ્તુ હૈ યહ

નિશ્ચયકા આશય જ્ઞાનના.' એનું નામ સત્યનો અભિપ્રાય ભગવાને આવો કહ્યો છે. એ સિવાય બીજો બધો વ્યવહાર ઉપચાર છે. પણ આવો નિશ્ચય હોય ત્યાં આવો જ વિકલ્પ હોય, લિંગ પણ આવું હોય. ભેખ તરીકે. ભેખ ન હોય એ જુદી વાત છે. ગૃહસ્થાશ્રમમાં તો અનેક પ્રકાર છે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો વદ ૧, શનિવાર તા. ૧૩-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૧૯, ૨૦, ૨૧, પ્રવચન - ૨૫

૧૯-ગાથા. દર્શનપાહુડની. એનો ભાવાર્થ છે. સાત તત્ત્વો, પંચાસ્તિકાય એનું આગમ અનુસાર બરાબર શ્રદ્ધા કરવી એ વ્યવહાર સમકિત કહેવામાં આવે છે. એની વ્યાખ્યા ચાલે છે.

‘ભાવાર્થ :- (જ્ઞાતિ અપેક્ષા છલ દ્રવ્યોં કે નામ)...’ સંખ્યા અનંત, પણ જ્ઞાતિ અપેક્ષાએ. એક ‘જીવ,...’ જ્ઞાતિ અપેક્ષાએ. છે અનંત. ‘પુદ્ગલ,...’ જ્ઞાતિ અપેક્ષાએ એક, છે અનંત. ‘ધર્મ,...’ એક, ‘અધર્મ,...’ એક, ‘આકાશ,...’ એક ‘ઔર કાલ...’ જ્ઞાતિ અપેક્ષાએ એક, સંખ્યાએ અસંખ્ય. ‘યહ તો સબ દ્રવ્ય હૈં...’ એની શ્રદ્ધા. જેવું સ્વરૂપ છે (એવું) ભગવાને કહ્યું, એવું એને આગમ અનુસાર શ્રદ્ધા જોઈએ. ‘જીવ, અજીવ, આસ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ ઔર પુણ્ય, પાપ - યહ નવ તત્ત્વ અર્થાત્ નવ પદાર્થ હૈં;...’ એમ. તત્ત્વ એને કહેવાય અને એને પદાર્થ પણ કહેવાય. નવ તત્ત્વ, નવ પદાર્થ.

‘છલ દ્રવ્ય કાલ બિના પંચાસ્તિકાય હૈં.’ છમાં એક કાળ છોડીને પંચાસ્તિકાય. ‘પુણ્ય-પાપ બિના નવ પદાર્થ સમ તત્ત્વ હૈં.’ ... પુણ્ય-પાપ વિના નવ પદાર્થ સમ તત્ત્વ છે એમ લખ્યું. પુણ્ય-પાપ સહિત એ નવ પદાર્થ છે, પુણ્ય-પાપ સહિત એ સાત તત્ત્વ છે. એની એને બરાબર શ્રદ્ધા આગમ અનુસાર હોવી જોઈએ. ‘ઈનકા સંક્ષેપ સ્વરૂપ ઈસપ્રકાર હૈ - જીવ તો ચેતનાસ્વરૂપ હૈ ઔર ચેતના દર્શન જ્ઞાનમયી હૈ;...’ જીવનું સ્વરૂપ ચેતના છે અને એને ભેદ પાડતા દર્શન અને જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. અને એ જીવમાં જ આનંદસ્વભાવ છે. એવા જીવને આનંદ સ્વભાવિક છે એમ એને માનવું ને જાણવું. ભલે વિકલ્પથી. સમજાય છે? ભેદથી છે ને વ્યવહાર.

ચેતના દર્શનજ્ઞાનમયી સાથે જ્ઞાતા-દૃષ્ટામાં આનંદસ્વરૂપ છે એ આત્મા. એના સુખને માટે કોઈ બીજી ચીજ છે નહિ. એમ ભેદથી, વિકલ્પથી પણ એણે આવો નિર્ણય કરવો જોઈએ. સમજાણું કાંઈ? પુદ્ગલ એ સ્પર્શ છે. ચાહે તો પૈસા હો, શરીર હો, કર્મ હો એ ‘સ્પર્શ, રસ, ગંધ, વર્ણ ગુણસહિત

મૂર્તિક હૈ, ઉસકે પરમાણુ ઔર સ્કંધકે દો ભેદ હૈ, સ્કંધકે ભેદ શબ્દ,...' આ શબ્દો એ બધા પુદ્ગલની પર્યાય છે. એનો આત્મા નથી અને એ આત્માના નથી. ભેદ પાડવો સ્કંધનો. ભેદ પડીને જુદું કરે એ પુદ્ગલ છે. 'ભેદ શબ્દ, બંધ,...' બંધ. બંધ પડે કર્મનો આદિ. એ તો પુદ્ગલ છે. 'સૂક્ષ્મ, સ્થૂલ,...' કાર્મણ શરીર આદિ સૂક્ષ્મ અને આ ઔદારિક આદિ સ્થૂળ એ બધા પુદ્ગલ છે. પૈસા એ સ્થૂળ પુદ્ગલ છે. એ આત્માના નથી, પુદ્ગલના છે.

મુમુક્ષુ :- ..

ઉત્તર :- વ્યવહાર એટલે શું? એની પાસે નજીક આવ્યા એટલે કહેવાય એના. એના છે નહિ. જડના છે એ તો. આહાહા..! અને જડનો સ્વામી થાય તો એને જડ અને આત્મા બે ભિન્નતાની વ્યવહાર શ્રદ્ધા તો નથી. આહાહા..! ભિન્ન-ભિન્ન દ્રવ્યની શ્રદ્ધાની વાત છે ને અત્યારે? પુદ્ગલ પુદ્ગલરૂપે છે, જીવ જીવરૂપે છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- નિશ્ચય કીધું ને. પહેલું એ કહ્યું કરવાનું કે નિશ્ચય જે છે... એ તો આ બધો વિરોધ બહુ ચાલ્યોને. પણ એનો અર્થ જ એ નિશ્ચય છે એ તો યથાર્થ છે. અને પ્રમાણજ્ઞાન કરનારે પ્રમાણજ્ઞાન કરવામાં નિશ્ચયનું જે સ્વરૂપ છે એ તો પ્રમાણ માન્ય રાખે જ છે. ઉપરાંત નિમિત્ત અને વ્યવહારને ભેળવીને જ્ઞાન કરે છે. આમ છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- કાંઈ આમાં સમજાતું નથી.

ઉત્તર :- ન સમજાણું?

દરેક દ્રવ્યની જે જે સમયે એના સ્વકાળે પર્યાય થાય તે એનો નિશ્ચય છે. પુદ્ગલની કે ચૈતન્યની. એ નિશ્ચયને, પ્રમાણ નિશ્ચયને રાખીને વિશેષ ભેળવે છે એટલે કે નિમિત્ત છે. એક નિમિત્ત છે એનું જ્ઞાન, પણ નિશ્ચયનું આ રાખીને વ્યવહારજ્ઞાન નિમિત્તને ભેળવે છે. સમજાણું કાંઈ? એમ મોક્ષનો માર્ગ જે નિશ્ચય છે સ્વઆશ્રય. સમ્યઞ્ઠર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ તો નિશ્ચય નિશ્ચય જ છે. પણ પ્રમાણજ્ઞાન પણ નિશ્ચયને તો એમ જ રાખીને વ્યવહાર રાગની મંદતા આદિનો વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ એને ભેળવીને પ્રમાણ જ્ઞાન કરે છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...કાંઈક પ્રયોજન

ઉત્તર :- છે નિમિત્ત છે ને. વ્યવહારનયનો વિષય છે કે નહિ? વિષય છે ને? અવિષય છે? અહયાતી છે? સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! રાત્રે કહ્યું હતું કે એક દ્રવ્યનું ત્રિકાળીપણું છે એ ભાવ ધ્રુવ. પોતે જ છે અને તે જ ત્રિકાળીનો એક સમયનો જે પર્યાય તે કાળનો તે જ છે, તે કાળનો તે જ છે. તે બે થઈને પ્રમાણજ્ઞાન કહેવાય છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- પ્રમાણ આ. પ્રમાણ તો નિશ્ચયથી સ્વસન્મુખ થઈ ગઈ. નિશ્ચય પ્રગટી હોય ત્યાં સન્મુખ થઈ ગયેલી જ છે. પ્રમાણ તો ત્યારે કે વર્તમાન પાછી પર્યાય છે, રાગાદિ છે, એનું જે જ્ઞાન કરે એ પ્રમાણજ્ઞાન થયું.

મુમુક્ષુ :- આ નિશ્ચય અને આ વ્યવહાર એમ નહિ?

ઉત્તર :- આહાહા..! આવી વસ્તુસ્થિતિ છે ત્યાં શું કરે? ત્રિકાળ વસ્તુ ભગવાન પૂર્ણ આનંદ અને ધ્રુવસ્વરૂપ એ ત્રિકાળ છે. અને ત્રિકાળનું ત્રિકાળપણું એ રીતે જ છે. એવો જેનો વર્તમાન પર્યાય એનો તે સમયનો તે જ કાળનું, તે જ સત્ અને તે જ સ્વરૂપે છે. આહાહા..! એય..! ..ભાઈ! વસ્તુ આ છે ભાઈ! આહાહા..! અને એ એક નિશ્ચય આવો છે ત્રિકાળી એનું જ્ઞાન થયું એ અહીંયાં પર્યાય જ્ઞાન અને વ્યવહારના જ્ઞાનમાં ભેળવીને પ્રમાણજ્ઞાન કરે છે. આહાહા..! કહો, દેવીલાલજી! ભારે આવી વાતું ઝીણી બહુ. માણસને ન બેસે તો પછી બીજા માર્ગ કાઢે એ તો ... માર્ગ તો એ છે. ભગવાનના વિરહ પડ્યા, ...

મુમુક્ષુ :- જૈન સંસ્કૃતિ જુદી છે.

ઉત્તર :- જૈન સંસ્કૃતિ આ જ છે. બીજી જૈન સંસ્કૃતિ કે દિ' હતી? માટે કહ્યું કાલે જૈન સંસ્કૃતિવાળાએ .. પત્ર કાઢ્યું વિરોધનું. .. અરે..! ભગવાન! પોતાની વાત સ્થાપવાની પ્રભુ શું કરે છે આ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- સંસ્કૃતિ તો આ સંસ્કાર. વસ્તુ સ્વરૂપે પૂર્ણ શુદ્ધ ધ્રુવ, એવા જે સંસ્કાર એ જૈનની સંસ્કૃતિ છે. રાગ એ જૈનની સંસ્કૃતિ છે? જૈનશાસન કીધું કોનું? 'જો પસ્સદિ અપ્પાણં અબદ્ધપુદ્ધં અણ્ણમવિસેસં।' આહાહા..! એ જૈનશાસન કીધું. એ તો શુદ્ધ ઉપયોગ જે છે સ્વભાવને આશ્રયે એ જૈનશાસન છે, એ જૈન સંસ્કૃતિ છે. આહાહા..! પછી ઉપચારથી જૈન સંસ્કૃતિ રાગની મંદતાનો એનો ભાવ હોય છે એને ઉપચારથી વ્યવહાર કહે છે. એ ઉપચાર જૈનશાસન છે, એ વાસ્તવિક જૈન શાસન નહિ. આહાહા..! ૮૨મી ગાથામાં ન આવ્યું ૮૩માં. ભાવપાહુડમાં? પુણ્ય અને વ્રત એ જૈન શાસનના ધર્મ નથી. જૈનધર્મ નથી. વિકલ્પ છે. પૂજા દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રને લક્ષે થાય છે માટે વ્યવહાર છે. વ્રત એમાં ભેદ પરલક્ષે પડે છે બધા. એ જૈનશાસનમાં એને પુણ્ય કહ્યું છે. એ જૈનશાસન નહિ. આહાહા..! મોહ-ક્ષોભરહિત પરિણામ તે જૈનશાસન છે.

મુમુક્ષુ :- જૈનશાસનનો વિરોધ..

ઉત્તર :- વિરોધી છે પણ વ્યવહારે એવું હોવા છતાં અહીં હાનિ પામતી નથી માટે એને અનુકૂળ કહ્યું છે. શું કહ્યું? જે માર્ગ પ્રગટ્યો છે સ્વભાવને આશ્રયે એમાં રાગની મંદતા છે એ એને વર્તમાન વિધન નથી કરતું. વિધન કરે તો તો આ રહે જ નહિ. એથી એને અનુકૂળ ગણીને વ્યવહાર કહેવામાં આવે છે.

બાકી છે તો વિરોધ. નિશ્ચયથી એ વ્યવહાર વિરોધ જ છે. વર્તમાનની અપેક્ષાએ વિરોધ છે. વાત તો આવી છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- રાગ(માં) અટકે છે. એ પોતે અટકે વધે છે એનું દુઃખ. આહાહા..! ભાવબંધ છે, આસ્રવ છે વ્યવહાર હોય ખરો અંદર. આવે ખરો. વ્યવહારનયનો વિષય છે. નિશ્ચય અને વ્યવહાર બેયનો વિષય છે. વ્યવહારના વિષયને ભેળવે પ્રમાણ, પણ નિશ્ચયને રાખીને. નિશ્ચયે જે નિર્ણય કર્યો છે, નિશ્ચયનો આશ્રય છે એને બદલાવીને વ્યવહાર ભેળવે છે એમ નથી. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? કારણ કે નિશ્ચય અને વ્યવહાર બેનું થઈને પ્રમાણ જ્ઞાન છે. પણ નિશ્ચય અને જે છે એ તો એમ ને એમ રાખીને છે. અમરચંદભાઈ! આવો માર્ગ છે ભાઈ! એમાં ક્યાં ક્યાં રખડ્યા રખડ. ... આહાહા..! ભાઈ! તારા હિતના રસ્તાની વાતું પ્રભુ છે. આહાહા..! આમાં કોઈ પક્ષની વાત નથી. એ સંપ્રદાયની વાત નથી. વસ્તુની સ્થિતિ આવી છે.

એ અહીં કહે છે. નવ પદાર્થમાં જીવનું સ્વરૂપ તો ચૈતન્ય પણ પુદ્ગલનું સ્વરૂપ આ. આહાહા..! ‘બંધ, સૂક્ષ્મ, સ્થૂળ,...’ આ પૈસા, બાયડીના શરીર, આ મકાન હજીરા, લોઢા, પ્લાસ્ટિકના જોડા એ બધા પુદ્ગલ છે. લાદીના પથરા, હીરા બધા પુદ્ગલ છે. આહાહા..! ‘સંસ્થાન,...’ આકાર બાહ્યના આમ. આમ નાના, મોટા જુઓને. આનો આવો આકાર, આનો આવો આકાર. એ બધો પુદ્ગલ છે. સુંદર આકૃતિ છે એ પુદ્ગલની છે. એ પરમાણુ એ રીતે રચાયેલા પરિણામ્યા છે. એમ એને અજીવ પુદ્ગલની પુદ્ગલરૂપે શ્રદ્ધા થવી જોઈએ. કહે છે પછી કે આ બધી ભેદવાળી શ્રદ્ધા એ વ્યવહાર શ્રદ્ધા છે. એમાંથી નિશ્ચય કાઢવો હોય તો તો નીકળી શકે છે. જીવનું સ્વરૂપ જે છે શુદ્ધ જેવું એવું સ્વરૂપ ... વિમલ શબ્દ પડ્યો છે એમાં? એને એ જાણે. એ નિશ્ચય થયો. એને એ સિવાય બીજા બધાને જાણે એ વ્યવહાર છે. આહાહા..!

‘સંસ્થાન, ભેદ,...’ ભેદ પડવો. છૂટા પડવા. એ કાંઈ આત્મામાં તો .. પુદ્ગલના ... ‘ભેદ, તમ,...’ અંધકાર. ‘છાયા, આતપ, .. સૂર્યનો, ઉદ્યોત,...’ ચંદ્રનો. ‘ઈત્યાદિ અનેક પ્રકાર હૈં;...’ એ દ્રવ્યસંગ્રહમાં બોલ આવે છે. આ દ્રવ્યસંગ્રહની ગાથાનો અર્થ કર્યો. પછી ‘ધર્મદ્રવ્ય,...’ એક છે. ચૌદ બ્રહ્માંડમાં એ ભગવાને કેવળીએ જોયા. જીવ, જડ ગતિ કરે ત્યાં નિમિત્ત છે. નિશ્ચય હોવા છતાં નિમિત્ત તરીકે કહેવામાં આવે છે. અધર્માસ્તિ એક છે સ્થિર થવામાં. એ તો પોતાથી થાય છે. પણ એમાં નિમિત્ત પણ એક ગતિ કરેલા સ્થિર થાય એની વાત છે હોં. સ્થિર જે અનાદિના છે એને સ્થિરમાં નિમિત્ત સ્થિર નથી. આકાશ અનાદિનું સ્થિર છે. આમ ગતિ કરતા સ્થિર થાય એને અધર્માસ્તિ નામનો પદાર્થ નિમિત્ત છે. એ તો વસ્તુ છે. ‘આકાશદ્રવ્ય-યે એક એક હૈં, અમૂર્તિક હૈં, નિષ્ક્રિય હૈં, કાલાણુ અસંખ્યાત દ્રવ્ય હૈં...’ કાળાણું અસંખ્ય પદાર્થ છે. એક એક આકાશ પ્રદેશ છે એમાં એક

એક આણુ છે. સૂક્ષ્મ બહુ છે.

અંગુળના અસંખ્ય ભાગમાં આકાશના અસંખ્ય પ્રદેશ છે અહીંયા. અવસર્પિણી, ઉત્સર્પિણીના સમય જેટલા. એના એક એક પ્રદેશે એક એક કાળાણુ છે. અહીંયાં અંગુળના અસંખ્ય ભાગમાં .. એટલી સંખ્યા પડેલી છે અસંખ્ય ચોવીસીનો સમય. આહાહા..! અને એક એક...

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- સમય. અસંખ્ય. આંકડો અસંખ્ય છે પણ એના ભાગમાં અસંખ્યમો ભાગ આવે છે. એક એક પ્રદેશે એક એક કાળાણુ. હવે આ વાતું. વસ્તુની સ્થિતિ આવી છે. અકૃત્રિમ-કોઈએ કર્યું નથી આ જગત. આવે છે ને? છ ઢાળામાં આવે છે. અકૃત્રિમ-અકરેલો. કોઈ કરેલો નથી જગતને. વસ્તુ છે એનું સત્ છે એને કરે શું? સત્ છે એને કરે શું? એમ સત્ પચાઈ છે એને કરે શું? દ્રવ્ય પણ ન કરે એમ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ. એ. .. ઘણું હતું છ ઢાળામાં. વસ્તુ છે એટલે આ છે એને કરે શું? નથી એને કરે શું? આહાહા..! છે એ રૂપાંતર થાય, એ રૂપાંતર થાય એ એનો વ્યવહાર. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘અસ્તિકાય પાંચ હૈં;...’ અસંખ્યાત દ્રવ્ય. ‘કાલકો છોડકર પાંચ દ્રવ્ય બહુપ્રદેશી હૈં...’ કાળનો એક જ આણુ છે. એક એક (જુદા રહે). એ અસંખ્ય ભેગા નથી થતાં. અને બીજા પાંચ દ્રવ્ય છે તે અસ્તિકાય છે-બહુપ્રદેશી છે. ‘ઈસલિયે અસ્તિકાય પાંચ હૈં. કાલદ્રવ્ય બહુપ્રદેશી નહીં હૈ ઈસલિયે વહ અસ્તિકાય નહીં હૈ, ઈત્યાદિ ઉનકા સ્વરૂપ તત્ત્વાર્થસૂત્રકી ટીકા સે જાનના. જીવ પદાર્થ એક હૈ ઔર અજીવ પદાર્થ પાંચ હૈં,...’ એકનો અર્થ ઓલા છની અપેક્ષાએ. એ પદાર્થ એક એટલે બધા જીવ થઈને એક એમ નહિ. છ દ્રવ્યમાં જીવ પદાર્થ એક છે. પાંચ અજીવ પદાર્થ છે.

‘અજીવ પદાર્થ પાંચ હૈં, જીવકે કર્મબંધ યોગ્ય પુદ્ગલોં કા આના આસ્રવ હૈં,...’ આ વ્યાખ્યા કરે છે નવની. રજકણોનું આવવું એવા ભાવને આસ્રવ કહે છે. ... એ પુદ્ગલને આસ્રવ છે. ‘કર્મોકા બંધના બંધન હૈ, આસ્રવકા રુકના સંવર હૈ, કર્મબંધકા ઝડના નિર્જરા હૈ,...’ બહુ ટૂંકી વ્યાખ્યા કરી છે. ‘સંપૂર્ણ કર્મોકા નાશ હોના મોક્ષ હૈ, જીવોંકો સુખકા નિમિત્ત પુણ્ય હૈ...’ આ બહારના ધૂળ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- બહારનું...

ઉત્તર :- બહારનું .. આ પુણ્યની વાત આવી. સુખનું નિમિત્ત કલ્પના આદિની કરે કે અમે સુખી છીએ, એમાં એ નિમિત્ત છે. આહાહા..! મકાન, હજીરા, પૈસા, દાગીના, મખમલના કપડા, એમાં હીરા નાખ્યા હોય. હમણા તો વળી કેવા આ કરે છે. આ પહેરે છે તો અહીં પાછા અહીં એની સાથે માળા

જેવું સાથે જ આવ્યું કપડું એવું. સુમનભાઈએ પહેર્યું હતું એ. એ પહેરણ જ અહીંથી અહીં. કુલની માળા જેવું ... કુલ હોય. ઓહોહો...! રંગબેરંગી વિચિત્રતા થઈ ગઈ છે અત્યારે.

મુમુક્ષુ :- બધાયમાં..

ઉત્તર :- બધાયમાં. આહાહા..! કહે છે કે એ બધા પુદ્ગલની જાત છે. એ .. છાયા હોય ત્યારે એને સુખની કલ્પનામાં સુખનું નિમિત્ત કહેવાય. કલ્પનાનું સુખ. આહાહા..!

‘ઔર દુઃખકા નિમિત્ત પાપ હૈ;...’ દુઃખનું નિમિત્ત હોં. દુઃખ તો પોતે ઊભું કરે છે અંદરથી. પણ એના નિમિત્તથી બહારની પ્રતિકુળતા... ‘ઐસે સમ્મ તત્ત્વ ઔર નવ પદાર્થ હૈં ઈનકા આગમકે અનુસાર સ્વરૂપ જાનકર શ્રદ્ધાન કરનેવાલે સમ્યજ્ઞિ હોતે હૈં. ’ આહાહા..!

હવે કહે છે કે વ્યવહાર અને નિશ્ચયની વ્યાખ્યા સ્પષ્ટ કરે છે.

જીવાદીસદ્દહણં સમ્મત્તં જિણવરેહિં પણ્ણત્તં।

વવહારા ણિચ્છયદો અપ્પાણં હવઙ્ગ સમ્મત્તં।।૨૦।।

આહાહા..! ‘અર્થ :- જિન ભગવાને...’ તીર્થંકરદેવે ‘જીવ આદિ પદાર્થોકે શ્રદ્ધાન કો વ્યવહાર-સમ્યક્ત્વ કહા હૈ...’ એ પાંચ અસ્તિ, નવ પદાર્થ, સાત તત્ત્વ એ બધાની શ્રદ્ધા એ વ્યવહાર સમકિત છે.

મુમુક્ષુ :- તત્ત્વાર્થસૂત્રમાં એને નિશ્ચય સમકિત કીધું.

ઉત્તર :- એ તો અંદર એકલો અભેદની દૃષ્ટિએ નિશ્ચય કહ્યું. અહીંયાં કહેશે. તત્ત્વાર્થશ્રદ્ધાન એ વ્યવહાર સમકિત છે. અહીંયાં એમ મૂકે છે. આ ઓલા શુભ માથે લીધા ને? ઓલો અભેદ છે માટે લીધું. એકલો આત્માને શ્રદ્ધતા એમાં આ ચીજો નથી એવી ભેગી શ્રદ્ધા થઈ ગઈ, એ જ્ઞાનપ્રધાનથી એને તત્ત્વાર્થશ્રદ્ધાન કહ્યું છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- ..ની ક્યાં અપેક્ષાઓ છે ને બધી એમાં. જ્ઞાનની વિશાળતા છે એ. જ્ઞાનની બધી અપેક્ષાઓ છે. તત્ત્વાર્થશ્રદ્ધાન એ નિશ્ચય સમ્યજ્ઞર્શન છે. અહીં જે કહેવું છે આ નવ તત્ત્વનું એ બધો વ્યવહાર છે. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- સાત તત્ત્વ નિશ્ચય સમકિત.

ઉત્તર :- સાતેય તત્ત્વ નિશ્ચય સમકિત છે. અભેદ છે ને અભેદ. સાત ભેદ નહિ. એક આત્માની યથાર્થ શ્રદ્ધા થતાં એને સાતેય તત્ત્વની શ્રદ્ધા (થઈ કે) અંદરમાં નથી આ વસ્તુ. ખરેખર સંવર, નિર્જરા, આસ્રવ, પુણ્ય, પાપ, બંધ, મોક્ષ એ દ્રવ્યમાં નથી, એ દ્રવ્યની શ્રદ્ધા થતાં સાતેયની શ્રદ્ધા ભેગી થઈ ગઈ. સમજાણું કાંઈ? અસ્તિ અને નાસ્તિ થઈને સાતેય તત્ત્વ આવી ગયા એમાં.

મુમુક્ષુ :- કેવી રીતે અભેદ લેવું?

ઉત્તર :- આમ અભેદ લેવું. જુદું જુદું આ છે એમ છે એ તો બધા ભેદ પડી ગયા. ઓલો વ્યવહાર કીધો છે ને. નિયમસારમાં તો બધા તત્ત્વો મોક્ષ તત્ત્વ આદિને નાશવાન વ્યવહાર કીધા. એ એકનું તત્ત્વ જુદું જુદું. અને આ તત્ત્વ આખું છે એવું ... ભૂતાર્થથી આત્માને જાણતા એમાં એ બધાનું .. સિવાયનું જ્ઞાન અંદર આવી જાય છે. એકને જાણવામાં બધું આવી જાય છે. આહાહા..! કારણ કે એ વસ્તુ પોતે જ પૂર્ણાનંદ અખંડ અભેદ છે અને એમાં આ નથી અંદરમાં, એ વસ્તુમાં એ નથી, એનું અંદરમાં જ્ઞાન આવી જાય છે. ભિન્ન પાડી પાડીને એ...

‘જિન ભગવાનને જીવ આદિ પદાર્થોકે શ્રદ્ધાનકો વ્યવહાર-સમ્યક્ત્વ...’ વ્યવહાર સમકિત એટલે વિકલ્પ રાગ. ‘ઔર અપને આત્માકે હી શ્રદ્ધાનકો નિશ્ચયસમ્યક્ત્વ કહા હૈ.’ ધ્રુવ વસ્તુ પરમાત્મા પોતે. એવી એકરૂપ ચીજ નિશ્ચય આત્મા. ‘અપને આત્માકે હી...’ નિશ્ચય આત્મા એટલે જ્ઞાયકભાવ, શુદ્ધભાવ, પરમભાવ, એકરૂપભાવ. એને ‘નિશ્ચયસમ્યક્ત્વ કહા હૈ.’

‘ભાવાર્થ :- તત્ત્વાર્થકા શ્રદ્ધાન વ્યવહાર સે સમ્યક્ત્વ હૈ...’ આમ તો તત્ત્વશ્રદ્ધાનં સમ્યક્દર્શન જોઈએ. મોક્ષશાસ્ત્રનું છે એ તો નિશ્ચય સમકિત છે.

મુમુક્ષુ :- ... મોક્ષશાસ્ત્રનું છે એ.

ઉત્તર :- વ્યવહાર કહે છે. છે ને લખેલું. તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાનં, મોક્ષશાસ્ત્ર વ્યવહાર... નિશ્ચયથી છે. કહે છે ને ઘણા કહે છે. બધા પૂછવા આવે કે આ? ચાંદમલને પૂછ્યું હતું. ચાંદમલ હતો તમારે. એને પૂછ્યું હતું. તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન તે વ્યવહારશ્રદ્ધાન. એમ બધા ગાડા એવા ચાલ્યા જ છે. મોક્ષશાસ્ત્ર છે સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રાણી મોક્ષમાર્ગ.

વસ્તુ આત્મા એકરૂપ ચૈતન્ય સામાન્ય એક શબ્દ વાપર્યો છે શુદ્ધને. શુદ્ધ કહો, સામાન્ય કહો, એકરૂપ કહો. એ શબ્દ વાપર્યો છે અહીં કળશટીકામાં બહુ. રાજમલજીની ટીકામાં. એકનું હતું ને તમારે નહિ? બેકી સંખ્યા છે ને એકી સંખ્યા નહિ. .. હતું ને. એ ભલે હોય એનું કાંઈ .. અહીં તો એકરૂપ છે એ સંખ્યા છે. પણ અહીં એકરૂપ છે એનો અર્થ ભેદ નથી ત્યાં. આહાહા..! નહિતર શાસ્ત્રમાં એમ કહ્યું ..માં નથી તો એક એકની સંખ્યા છે એની સાથે. પણ એક એવો જે ધ્વનિ એ અંશ એવું ક્યાં છે અંદર? માણસને જેમ છે એમ જાણવું. .. હોય તો કાઢી નાખવું જોઈએ.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ તો આવે છે ને બધે ઘણે ઠેકાણે. એક શુદ્ધ. બધે ઘણે ઠેકાણે આવે છે. કળશમાં તો કેટલે ઠેકાણે શાસ્ત્રમાં. શુદ્ધો. શુદ્ધનો અર્થ જ એક કરે છે ત્યાં કળશટીકામાં. શુદ્ધ એટલે એક એમ. અશુદ્ધમાં ભેદ, આમાં શું? આ તો એક જ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- કોરેકોરું. એને જ આત્મા કહ્યો. પયયિ છે એ તો વ્યવહાર આત્મા, ઉપચરિત આત્મા

થયો. આહાહા..! પરિણામમાત્રને તો અભૂતાર્થ કીધા. પર્યાય અભૂતાર્થ છે. એ સમયનો અર્થ નથી. ત્રિકાળની અપેક્ષાએ સત્યપણું શૂન્ય... સત્ છે. એ વાત .. નથી. એની અપેક્ષાએ સત્ છે. આહાહા..! આમાં વીતરાગના માર્ગની અંદર જેમ છે એમ એને ... એણે બરાબર જાણવું જોઈએ. આવા કાળે નહિ જાણે તો આરા કે દિ' આવશે? .. ગયો ચોર્યાસીના અવતારમાં એના દુઃખો. એના દુઃખો રોતા એને પૂરા પડ્યા નથી. જોનારને આંખમાંથી ધારા વહે આંસુની એવા દુઃખો... એને ખબર ક્યાં છે? ભૂલી ગયો. જરીક અહીં બહાર આવ્યો ત્યાં ભૂલી ગયો. આહાહા..! એ નરકના તે કાળ કેટલો? અનંતકાળ. આહાહા..! અરેરે..! નારકીમાં તો .. છે. .. એક .. નથી આવી. તો સંકડો રોગ, અસંખ્ય રોગ. આહાહા..! મોટા રોગ. બિલામણું રૂપ દેખીને બીજા મરી જાય માણસો એવા તો જેના આકરા શરીરના રૂપ. અને એ અગ્નિમાં એના પાણી થાય શરીરના ને વળી ભેગા થઈ જાય. અરેરે..! આવી ક્ષણ જતી નથી ત્યાં આવા સાગરોપમ કેમ જાશે? ગાળ્યા એણે. ગાળ્યા છે પણ ગળી નથી ગયો. ત્યાં મરી નથી ગયો. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા, .. અર્થ આ. આત્મા છો ને હવે. ભલે ત્યાં ગયો તો કર્મની નિર્જરા થાય એમ કહ્યું. .. નથી આવતું? અપેક્ષાથી કહ્યું.

મુમુક્ષુ :- .. નરકમાં જાય, જાય તો નિર્જરા થાય છે.

ઉત્તર :- જાય તો નિર્જરા થાય છે. એમ આવે છે. આવી ગયું છે બરાબર છે. રાગની અસ્થિરતા એવી રહી ગઈ. અને એને કહ્યું... એને દૃષ્ટિની નિર્મળતા છે. નીકળીને તીર્થકર થશે. આહાહા..! દર્શનશુદ્ધિ એટલે .. એનું ક્ષણ શું અને એનું ધ્યેય શું? આહાહા..! અલૌકિક ચીજ છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા એ. મિથ્યાદૃષ્ટિ નવમી ગ્રૈવેયક જાય છે. દુઃખી.. દુઃખ કાંઈ સંયોગથી છે? તો સુખ તો... અંદરમાં મિથ્યાત્વ અને કષાયથી દુઃખ અને મિથ્યા કષાય જેટલો ગયો એટલું સુખ. આહાહા..! એની ત્રિકાળી ચીજ અને ત્રિકાળી રહિત પર્યાયમાં અનંતકાળ અનાદિ અત્યાર સુધી. પોતે ત્રિકાળી ચીજ અને રહી અત્યારે અનાદિ પર્યાય વર્તમાન સુધી ત્યાં સંસારદશા. આહાહા..! એ સંસારદશાનો વિચાર કરે તો એને એમ થાય આહાહા..! એક શ્વાસમાં અઢાર ભવ નિગોદના જીવો. આહાહા..! ભવની ગૃહ્ણિ, મિથ્યાત્વના ભાવની. આ બાયું હોય છે ને. સાડલા કેટલી જાતના રાખે ત્રણ, ચાર, દશ જાતના. બદલાવ્યા જ કરે. રસોઈ કરવા ત્યારે બીજો, બહાર નીકળે ત્યારે બીજો, પાણી ભરવા જાય ત્યારે બીજો. જોડા બીજી જાતના. એનો અર્થ કે ગૃહ્ણિ થઈ ગઈ છે ત્યાં. એમ અહીંયા ભવમાં ઉપરાઉપર ભવ કરે ગૃહ્ણિ મિથ્યાત્વની. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ટ્રંકમાં પડ્યા હોય.

ઉત્તર :- પડ્યા હોય કેટલાય, તોય હજી મગાવે છે બે. બધી ખબર છે ને. સારા સારા પડ્યા હોય દશ-બાર જાતના. .. જાતનું આવે છે. મુંબઈમાં આમ છે. ત્યાં એક આમ છે .. આ ફલાણી જાતનું છે. શું કહેવાય એ? ભાત. ફલાણી ભાતનો છે તો એક આપણે મગાવો પાંચ. એય..! પોપટભાઈ!

મુમુક્ષુ :- એના કબાટમાં પડ્યા છે એમાં ગૃહિદ્ર...

ઉત્તર :- પણ એક .. શું કરું? અને ફેરવ્યા ફેરવ કરે પાછા. બેસવા જાવું હોય તો બીજો, કાણે જાવું હોય તો બીજો. કાણ એટલે સાંજે-સાંજે જાય ને શું કહેવાય? સાંજે રોવા જાય ને? પહેલા એવું હતું. મરી જાય તો સાંજે ચાર-પાંચ વાગે બધી બાયું અડધો કલાક રોવે. મો વાળવા. આઠ-દશ દિ' રોવે મરી ગયા પછી. અમે તો નજરે જોયેલું. અમારે દીપચંદભાઈ ગુજરી ગયા મોટા ભાઈ. ... .. બધી ભેગી થઈને રોવે પછી. અડધો કલાક. પછી .. બેસે. ... મફતના. આહાહા..! બધું નજરે જોયું છે. પૉની વાત છે. પૉની સાલ. ૧૧ વર્ષની ઉંમર. ૨૮ વર્ષની ઉંમર. ૭ વર્ષનું પરણેતર. રૂપાણું શરીર બહુ હતું. ખુશાલભાઈથી મોટા હતા. એક છોકરો છે જયંતિભાઈ. પદમાં એનો જન્મ અને પૉમાં ગુજરી ગયા. આહાહા..! .. સ્થિતિ ગઈ હતી. છોકરાઓ બહાર નીકળી જાવ. બહાર નીકળી જાવ. તમારે નહિ જોવાનું. આમ પડ્યા છે. મરવાની તૈયારી. .. નજરે જોયા. મામાનું ઘર ત્યાં... વયા ગયા હતા. .. નાનુ મરણ. આહાહા..! નાટકના ખેલ તો જુઓ બધા! આહાહા..!

ભાઈ! તારા રોણા, મરી ગયો (તો) તારા રોણામાં આખું અનંતા દરિયા ભરાય એવા આંસુ પડ્યા છે બાપુ! તને અહીં જરીક અનુકૂળતામાં રાજીપો તને થઈ જાય, ભાઈ! એ ઝેર પડે છે તને. ..ભાઈ! જરીક કાંઈક પાંચ-પચાસ લાખ મળ્યા. કરોડ-બે કરોડ હોય. .. હાથ ન સરખો લાગતો હોય તો. કોક એમ કહે પોપટભાઈને બે કરોડ છે. .. વાતું છે. કોણ ગણવા ગયું છે? પણ એમાં છે શું? ધૂળ બે કરોડ હોય કે પાંચ કરોડ હોય. એ તો માટી અંગારા છે. દુઃખના નિમિત્ત છે.

મુમુક્ષુ :- માટી તો ઠંડી હોય છે.

ઉત્તર :- દુઃખના નિમિત્ત છે, કીધું ને, અગ્નિ. આહાહા..! અરે..! તને શું થયું છે? આવા દુઃખમાં તું અનંતવાર રહ્યો. તારી જરીક અનુકૂળતામાં તને અંદર રાજીપો આવ્યો. અને રાજીપે રાજી થઈ ગયો છો તું. આહાહા..! તારા આનંદનો નાથ ભગવાન એને ભૂલીને રાજી થયો પરમાં. આહાહા..! ભાઈ! તેં ખૂન કર્યું તારું. આનંદસ્વરૂપ છો એમ ન જીવતો જાણ્યો, એવા આનંદસ્વરૂપ છું એવા જીવને જીવતો ન જાણ્યો અને આ પરમા રાજીપો આવ્યો, ભગવાન! તેં ખૂન કર્યું તારું. કહો, ચંદુભાઈ! આવી વાત છે, ભગવાન! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- એ કરવું શું એનું કાંઈક...

ઉત્તર :- આ કરવું આત્માની સન્મુખ જઈને નિર્ણય અને નિશ્ચય અનુભવ કરવો. જ્યાં પોતે આનંદથી પડ્યો છે, ત્યાં જઈને ઠરવું. નિર્ણય કરીને કરવું આ વાત છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એ

કહેશે પછી. ૨૨માં કહેશે. શક્તિ છે એ પ્રમાણે કરજે, બાકી શ્રદ્ધા તો સાચી રાખજે. આહાહા..! શ્રદ્ધામાં તે ગોટો જો વાળ્યો બાપા તારા ભવના અંત નહિ આવે. આહાહા..! માતાના ઉદરમાં બાર-બાર વર્ષ રહ્યો તું. ઉંઘે માથે .. .. બાર વર્ષ હોં! એકવાર બાર વર્ષ. આહાહા..! આ ડબ્બલ. પાછા બાર વર્ષ થયા નીકળી તરત પાછો બીજા પેટમાં બાર વર્ષ.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ તો જન્મ થાય છે. આ તો બાર વર્ષ રહે છે. એની કાયસ્થિતિ છે. એ તો જન્મ થાય નવ મહિને થાય એ જુદી વસ્તુ છે. ન થાય તો બાર વર્ષ સુધી ન થાય એવો છે સિદ્ધાંત.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા. .. કહે છે અત્યારે આત્માની. ..થી રહ્યો છે એમ કહે. ત્રણ-ત્રણ, ચચ્યાર વર્ષ તો અત્યારે .. છે. ..કહેવાય એ. ... એકવાર બાર વર્ષ, બીજીવાર બાર વર્ષ. ત્યાં મરીને પાછો.. ચોવીસ વર્ષ આવા. આવા અનંતવાર. એય..! પોપટભાઈ! પાંચ-છ છોકરા, પૈસા ... આ બધું ભૂલી ગયો. બધું ભૂલી ગયો છો તું. એ ત્યાં અને હું અહીં એમ થઈ ગયું. આહાહા..!

રાતે એક છોકરો મર્યો. રાતે નિદ્રા ન મળે. .. દીકરો મરી ગયો હતો ને રાયચંદ. એની બા બિચારી .. લીંબડીવાળી. પૈસાવાળા. દશ લાખ રૂપિયા. આ ૭૫ની વાત છે. છ મહિનાનું લગન. અને મરી ગયો. હતું ઘેટા જેવું શરીર.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- ... એ દામોદરશેઠ જ્યારે જોવે અંદર. .. બહાર ઊભા. અંદર રોતી હોય સૂતા સૂતા. સૂતા સૂતા રોતી હોય. આ તો જરી માણસ. .. આમ રોતી હોય. પૈસા દશ લાખ રૂપિયા. ચાલીસ હજારની તો ઉપજ. ઘરે આરબો. ઘોડાહારું. ઘોડાહારું હો. એક-બે ઘોડા એમ નહિ. એ તો રાજવાળું મોટું.. ઘોડીની ઉપર પોતે બેઠો હોય એમ નીકળે તો આમ રાજા નીકળ્યો હોય એવો એનો દેખાવ. એ .. ઘરે રાતે .. બાઈને . લિબકા ભરતી હોય. મરી ગયો. આહાહા..! આ પૈસા હતા તોપણ. આહાહા..! ઘણી નગરશેઠ. સ્થાનકવાસીના શેઠ. મોટો આબરૂદાર માણસ. ઘરે ગામ આખું. દશ હજાર રૂપિયાનું એક ગામ. તે દિ' ગરાસદાર હોં. .. આખું ગામ ઘરે. દશ હજાર તે દિ' એટલે અત્યારે સોળગણા થઈ ગયા બધા. આહાહા..! એ રોઈ .. કહેતા બિચારા હો.

અરેરે..! આવા આવા દુઃખો તો ભગવાન! તે અનંતવાર ક્યાં છે, ભાઈ! તને ખબર નથી. ભૂલી ગયો તું. તું અનાદિનો છો, રહ્યો ક્યાં તને ખબર નથી? એ પર્યાય, આવી પર્યાયમાં રહ્યો અનંતવાર. આહાહા..! જાણે આંખ મીંચીને ઉઘાડે તો સુખની ઝલક નહોતી ક્યાંય. એવો સુખનો સાગર ભગવાન મૂકીને તું આ બહાર ભટક્યો. આહાહા..! ભાઈ! તારા સ્થાનમાં આવી જા. એમ કહે છે. સમજાણું? 'અપ્પાણં' કીધું ને અહીંયા?

‘અપને આત્મસ્વરૂપકે અનુભવ દ્વારા ઉસકો શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ, રુચિ, આચરણ સો નિશ્ચયસે સમ્યક્ત્વ હૈ,...’ તારા સ્વરૂપના સ્થાનમાં, તારા રાજમાં આવી જાને પ્રભુ! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- મુદ્દાની રકમ તો આ છે.

ઉત્તર :- આ છે.

ભગવાન આત્મા ‘અપને આત્મસ્વરૂપકે...’ આહાહા..! ‘અનુભવ દ્વારા...’ આહાહા..! અનુભવ એટલે એને અનુસરીને જ્ઞાન થવું. વસ્તુ જે ચિદાનંદ આત્મા પૂર્ણ સ્વરૂપ તેને અનુસરીને જ્ઞાન થઈને શ્રદ્ધા કરવી એમ કહે છે. ‘અનુભવ દ્વારા ઉસકી શ્રદ્ધા,...’ એમ ને એમ શ્રદ્ધા શું કામની? વસ્તુને.. આત્મા જ્ઞાનમાં, લક્ષમાં આવ્યો નહિ એને શ્રદ્ધા શેની કરવી? આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ... આપણે.. .. હતોને આજે. નહોતું કહ્યું? આહાહા..! કહે છે કે તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાનં વ્યવહારથી સમ્યક્દર્શન. તે પણ નિશ્ચય હોય એને હોં. ...

‘અપને આત્મસ્વરૂપકે અનુભવ દ્વારા...’ પાઠમાં છે ને? ‘અપ્પાણં હવઈ’ ‘ણિચ્છયદો અપ્પાણં હવઈ’ એમ જ છે ને? આત્મા તે સમકિત છે એમ કહે છે. આત્મા તે સમકિત છે એમ કીધું અહીં તો. ‘અપ્પાણં હવઈ સમ્મતં’ એમ કીધું ને? આત્મા પોતે સમકિત છે. આહાહા..! આત્મધ્વનિ એ જ છે. ભગવાન આત્મા શુદ્ધ પૂર્ણ ધ્રુવસ્વરૂપ એના સન્મુખની જ્યાં જ્ઞાન કરી, અનુભવ કરી, પ્રતીતિ કે આત્મા પોતે સમકિત છે. એ વ્યવહાર સમકિત એ આત્મા તું નથી એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એની સમજમાં એ વાતને ગોઠવે ને રુચે તો ખરો. આહાહા..! પાંચ-દશ લાખ, પચ્ચીસ લાખ મળે એક દિ’માં તો લાપસીના આંધણ મૂકો કહે છે. આજ તો સગાવહાલાને બોલાવો, દીકરી-જમાઈને બોલાવો ગામમાં હોય તો. ગામમાં હોય તો, બહારથી તો ક્યાં બોલાવે? .. અને જ્યારે પાંચ લાખ જાય આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- .. આવે ત્યારે બે લાખ, જાય ત્યારે બે લાખ..

ઉત્તર :- હાય.. હાય.. આવ્યા સમાય, પણ ગયા સમાય નહિ એમ કહે છે. એય..! એમ વાતું કરે છે લોકો. ધૂળમાંય નથી આવ્યા. તારો નાથ અંદર લક્ષ્મીનો ભંડાર પડ્યો છે. આ એને જેણે જાણ્યો એ લક્ષ્મીવંત અને તે બાદશાહ છે. તે સઘન છે અને બાકી બધા નિર્ધન છે. આહાહા..! કહો, સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! જેને હથેળીમાં મોક્ષ તો અલ્પકાળમાં આવશે. આહાહા..! કોલકરાર માર્યા છે .. આવ્યો તો તને મોક્ષ તો આવવું જ પડશે. આહાહા..! કેમકે તે કેવળજ્ઞાનની અનંતી પર્યાયને મેં કબ્જે લીધી છે. આહાહા..!

એ ‘અપ્પાણં હવઈ’ ‘ણિચ્છયદો અપ્પાણં હવઈ સમ્મતં’ સત્ય એવું જે નિશ્ચય એ આત્મા તે સમકિત છે. ઓલો વ્યવહાર ઉપચાર છે. સમજાણું કાંઈ? એ અણાત્મા છે. આહાહા..! વ્યવહાર સમકિત એ અણાત્મા છે. આવો માર્ગ છે, ભગવાન! આ તારી મોટપની શું કહેવી વાત? તારી મોટપ

આગળ કેવળજ્ઞાન ઢંકાઈ જાય. એક અંશ છે. તારી મોટપનો પાર ન મળે, બાપુ! તને વિશ્વાસ નથી. તને એનો ભરોસો નથી. છતી ચીજની મોજુદગીની અછતી કરી તેં, ભાઈ! આહાહા..! લક્ષ્મી આ શું છે? આહાહા..! ઘણી મરી જાય, બે વર્ષના લગન હોય, પછી રોવે. ઊંડા કૂવામાં ઉતારી. દોરડા કાપ્યા. આમ રોવે બાયું. સાંભળેલું હોં. બાયું રોવેને. અમારી રોતી હતી ને અમારી. કૂવામાં ઉતારી શું કહે છે ભાષા બીજી. .. કાપ્યા. ઓલું દોરડું હોય ને એને ઉતારીને કાપ્યું. જાવ નીચે. એમ રોવે બાયું મરે ઘણી ત્યારે. અરેરે..! કાંઈ નથી.. તેં કાપ્યું છે, બાપુ! પરથી સુખ અને પરથી દુઃખ માનીને તેં તારું વરત કાપ્યું, ઊંડો ગયો સંસારમાં. આહાહા..!

કહે છે, ‘અપને આત્મસ્વરૂપકે અનુભવ દ્વારા...’ અનુભવ દ્વારા. ભાન દ્વારા એમ કહે છે. ‘શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ, સ્મિતિ, આચરણ...’ આચરણ એટલે એ પ્રકારનું એને. ‘સો નિશ્ચયસે સમ્યક્ત્વ હૈ, યહ સમ્યક્ત્વ આત્માસે ભિન્ન વસ્તુ નહીં હૈ...’ હવે અર્થ કરે છે. ‘આત્મા હી કા પરિણામ હૈ સો આત્મા હી હૈ.’ એ અર્થ કર્યો. ‘અપ્પાણં હવઙ્ગ સમ્મત્તં’ આહાહા..! ‘સમકિત સાવન આવ્યો..’ આજ બોલ્યા હતા ઝાંઝરીજી. ઓલા બોલે છે ને. .. નિર્ણયના ઠેકાણા ન મળે. ઝાંઝરીને, આ લોકોને બહુ ફાવી ગયું છે. ઘરમાં બધું હોં ... બહુ સારું. ભાગ્યશાળી. .. એની એને શ્રદ્ધા. આહાહા..! સવારમાં બોલ્યા હતા. તેને કહ્યું હતું મેં હોં એકફેરી. ઓલા ..નો આહાર કરતા. ખબર છે? શેઠને ત્યાં આહાર કરતા હતા. એક જણ બેઠા હતા. પહેલા કાંઈક જોતામાં ઓલામાં? અન્યમતિમાં આમ છે. ..માં પણ આમ છે. બીજાના સંત છે એમ બોલતા ઓલા ભજનમાં. એય..! ગંગવાલ! ખોટી વાત છે. શેઠ લાલચંદ્રશેઠ. ત્યાં આહાર કરતા હતા ને ઘરે ત્યાં ગંગવાલ બેઠા હતા. આ નહિ. જૈનધર્મ સિવાય સંત ક્યાંય હોય નહિ. બીજા .. બોલે પણ .. બોલે આમ .. કાળમાં. પણ સમકિત કોને કહેવું? આહાહા..! બાપુ! અરેરે..! સત્ય શ્રદ્ધા. સમ્યક્ એટલે સત્ય. જેવું એ સત્યસ્વરૂપ છે તેવું એ સત્યસ્વરૂપે પરિણમવું. આહાહા..! હોય તેવું .. આહાહા..! બાપુ! એ વસ્તુના માટે પ્રયત્ન જોઈએ છે. એને ઘણા પડખાં વ્યવહારના સુધારા હોય. વિકલ્પથી એને પાકા નિર્ણય હોય પહેલા તો. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- .. કરવા કામનું.

ઉત્તર :- ધૂળેય નથી બધા સમજવાના. આહાહા..! એ વિકલ્પથી નિર્ણય કરે છતાં એ નિર્ણય સાચો નહિ. અંતર અનુભવ થઈને નિર્ણય થાય... એ કીધું ને? અનુભવ દ્વારા. છે ને વસ્તુ તો એમ જ છે. એય..! છોટાભાઈ! આવું છે આ. ભિન્ન વસ્તુ એ નિશ્ચય સમકિત.

એ ‘નિશ્ચયસે સમ્યક્ત્વ હૈ, યહ સમ્યક્ત્વ આત્મા સે ભિન્ન વસ્તુ નહીં હૈ...’ વસ્તુ એટલે એ પર્યાય પણ જુદી નથી ત્યાં. ‘આત્મા હી કા પરિણામ હૈ સો આત્મા હી હૈ.’ આહાહા..! ‘એસે સમ્યક્ત્વ ઔર આત્મા એક હી વસ્તુ હૈ યહ નિશ્ચયકા આશય જ્ઞાનના.’ નિશ્ચય છે ને. સમકિત અને આત્મા એક જ વસ્તુ છે. નિશ્ચયકા આશય જ્ઞાનના. પરિણામ પરિણામરૂપે છે, દ્રવ્ય દ્રવ્યરૂપે છે

એ વળી જુદી વસ્તુ. અત્યારે આ સમજવું. આહાહા..!

‘અબ કહતે હૈં કિ યહ સમ્યજ્ઞર્શન હી સબ ગુણોંમેં સાર હૈ ઉસે ધારણ કરો :-’ અનાદિ અનેક ગુણો હોય પણ એમાં સાર તો આ છે. એમ સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર હોય પણ એમાં સમ્યજ્ઞર્શન એ સાર છે. આહાહા..!

एवं जिणपण्णत्तं दंसणरयणं धरेह भावेण।

सारं गुणरयणत्तय सोवाणं पढम मोक्खस्स।।२१।।

‘અર્થ :- એસે પૂર્વોક્ત પ્રકાર જિનેશ્વર દેવકા કહા હુઆ દર્શન હૈ...’ અહીં સમકિતની વાત છે. જિનેશ્વરદેવ પરમેશ્વરે કહેલો ‘કેવલિજિણેહિં ભણિયં’ આવશેને પછી ૨૨માં આવે છે. એનો અર્થ એવો લીધો છે એણે ‘કેવલિજિણેહિં ભણિયં’ એટલે કે તીર્થકર કેવળી થયા પછી જ પ્ર૩પણા કરે છે, એમ. બીજા કરે છે એ એમના અનુવાદ તરીકેનું કથન કરે .. છન્નસ્થ.. એમના કહેલાનું અનુવાદ છે. અને આ તો સીધું જ્યારે કહે છે એ તો કેવળી થયા પછી તીર્થકર બોલે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ‘જિણપણ્ણત્તં દંસણરયણં’ વીતરાગ તીર્થકરદેવે કહ્યું. જિનેન્દ્રદેવે. આહાહા..! આવે છે ને પાઠમાં આવે છે. મુનિ થાય પણ ઉપદેશ ન આપે તીર્થકર છન્નસ્થને. કેવળ થયા પછી જ ઉપદેશ આપે. બીજાને ... આપે એ તો એનું કહેલું અનુવાદ તરીકેનું આપે. સમજાણું કાંઈ? એટલે બીજા કહી શકે નહિ એમ કાંઈ નથી. પણ બીજા કહે છે એ કહેલું કહે છે. આહાહા..!

સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર થયા પછી તીર્થકરને ઉપદેશ આવે છે. આહાહા..! એવા પુરુષની .. વાણી એ .. થયા પછી આવે છે. આહાહા..! જેની પાસે અર્ધલોકના નાયક શકેન્દ્રને અને ઈશાન ઈન્દ્ર, જેમ ગલુડિયા બેસે એમ બેસે સભામાં. આહાહા..! પ્રભુ! અમારા વૈભવની કિંમત અમને નથી એમ કહે છે, પ્રભુ! તારા વૈભવની કિંમત અમને છે. આહાહા..! અર્ધલોકના સ્વામી હો! ૩૨ લાખ વિમાન જેને. એક એક વિમાનમાં અસંખ્ય દેવ. કોઈમાં સંખ્યા નાની છે. એનો આ ... છે. દેવનો લાડો. તે પણ સમકિતી એકાવતારી. આહાહા..! પ્રભુ પાસે જઈને પ્રભુની વાણી સાંભળવા. અરે..! પણ આવો વૈભવ છે ને. અરે..! પ્રભુ! એ વૈભવ અમારો નહિ. નાથ! તને જે કેવળજ્ઞાનનો વૈભવ પ્રગટ્યો એ વૈભવનું અમારે બહુમાન થઈને આવે છે. આહાહા..! આ વૈભવ અમને તુચ્છ છે. એથી અમે અધિક છીએ એ અમને નથી લાગતું પ્રભુ! આહાહા..! એ બેઠા હોય ને વાણી નીકળે વીતરાગની, કેવળ થયા પછી જિનેન્દ્રની. ઓહોહો..! ધન્ય અવતાર જેના. શ્રોતાઓને સંભળાવ્યું એ નથી આવતું પંચાસ્તિકાયમાં? આ સંભળાવ્યું. સ્વભાવ શ્રોતાઓને સંભળાવ્યો ભગવાને. મોક્ષ સ્વભાવનો... સાંભળનારાઓને ભગવાને આમ સંભળાવ્યું છે. આહાહા..!

આમ કહે છે.

एवं जिणपण्णत्तं दंसणरयणं धरेह भावेण।

सारं गुणरयणत्तय सोवाणं पढम मोक्खस्स।।२१।।

ત્રણ વાત કરી છે. એક તો ‘પૂર્વોક્ત પ્રકાર જિનેશ્વર દેવકા કહા હુઆ દર્શન હૈ...’ કેવળજ્ઞાની પરમાત્માએ કહ્યું. એક વાત. ‘ગુણોંમેં ઓર દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ઈન તીન રત્નોંમેં સાર હૈ...’ ક્ષમાદિ ગુણોમાં અને સમ્યજ્ઞર્શન આદિ ચારિત્ર રત્નમાં સાર ઉત્તમ. બે અને ‘મોક્ષ મંદિર મેં ચઢનેકે લિયે પહલી સીઢી હૈ,...’ આહાહા...! એની વિશેષ વ્યાખ્યા આવશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો વદ ૨, રવિવાર તા. ૧૪-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા-૨૧, ૨૨, પ્રવચન - ૨૬

આ અષ્ટપાલુડ છે. એમાં દર્શનપાલુડ પહેલો અધિકાર ચાલે છે. ગાથા ૨૧ ચાલે છે.

एवं जिणपण्णत्तं दंसणरयणं धरेह भावेण।

सारं गुणरयणत्तय सोवाणं पढम मोक्खस्स।।२१।।

‘અર્થ :- એસે પૂર્વોક્ત પ્રકાર જિનેશ્વર દેવકા કહા હુઆ દર્શન હૈ...’ અહીંયાં દર્શનની વ્યાખ્યા અહીંયા સમ્યજ્ઞર્શન છે. પહેલા દર્શનની વ્યાખ્યા આવી હતી એ જુદી. પહેલા દર્શનની વ્યાખ્યા એ હતી કે આ આત્મા બાહ્ય-અભ્યંતર ત્યાગથી બિરાજમાન અંદર નિર્મળ આનંદસહિત જેની અંતર આત્માની દષ્ટિ સ્વને આશ્રયે નિર્વિકલ્પ સમ્યજ્ઞર્શન થયું છે. અને જેને આત્માનું જ્ઞાન, આત્મજ્ઞાન થયું છે એ ઉપરાંતર જેમાં જેને ચારિત્ર એટલે સ્વરૂપની રમણતા છે. એ જીવ... જૈનદર્શન છે એને જૈનદર્શન કહે છે. એની સાથે વ્યવહારમાં એને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ, પંચમહાવ્રત આદિના વિકલ્પ જે હોય છે એ વ્યવહાર જૈનદર્શન છે. ઓલું નિશ્ચય જૈનદર્શન છે. અને જેની મુદ્રા નમ્ર દિગંબર હોય એ અજીવનું નિમિત્ત એટલું એને એ મર્યાદાનું હોય છે. એને અહીંયા જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. ભગવાનજીભાઈ! આવું છે.

વસ્તુ જૈનદર્શન એટલે મોક્ષનો માર્ગ, નિશ્ચય ને વ્યવહાર ને નિમિત્ત ત્રણેને અહીંયાં જૈનદર્શનમાં ગણવામાં આવ્યું છે. જેની અંદરમાં પોતાનો આત્મા આનંદસ્વરૂપની અધિકતામાં કોઈની અધિકતા જ્ઞાનીને ભાસતી નથી. એટલે? બહારની સગવડતા ... અગવડતામાં હીનતા કે સગવડતામાં અધિકતા ધર્મીને, સમ્યજ્ઞષ્ટિને ભાસતી નથી. પોતે જ અધિક આનંદનો નાથ છું, પૂર્ણ શુદ્ધ ચૈતન્યધન છું. એવું

જ્યાં અંતર નિર્વિકલ્પ સમ્યક્દર્શન છે, ત્યાં પોતાના સ્વભાવની જ બધી દુનિયાથી ભિન્ન અધિકતા ભાસે છે. પોપટભાઈ! તમારા પૈસા-બૈસાની તો આમાં ગણતરી જ નથી. આહાહા..!

જેની એક સમયની પર્યાયની પણ જ્યાં અધિકતા નથી. એવું જે ભગવાન આત્માનું સચ્ચિદાનંદ પૂર્ણ સ્વરૂપ એની જેને દષ્ટિ નિર્વિકલ્પ અનુભવ થયો છે. આહાહા..! એની સાથે જ્ઞાન આત્માનું અને એની સાથે ચારિત્રની રમણતા. એ છદ્ધા ગુણસ્થાનને યોગ્ય એને પંચ મહાવ્રતના અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણના વિકલ્પ હોય અને નગ્નમુદ્રા હોય. આને જૈનદર્શન ગણવામાં આવ્યું છે. ચંદુભાઈ! આહાહા..! આ જૈનદર્શનથી જે કંઈ ભ્રષ્ટ નામ વિપરીત વેષ અને વિપરીત શ્રદ્ધા આદિ હોય એને જૈનદર્શન ગણવામાં આવ્યું નથી. અને એમાં પણ હવે સમ્યક્દર્શન પાછું. ક્ષમા આદિ ગુણો અને સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર આદિ ગુણો એમાં પણ સમ્યક્દર્શન મુખ્ય વસ્તુ છે. સમજાણું કાંઈ? એ અહીં ચાલી વાત. ૨૦માં કહ્યુંને કે ‘જીવાદીસદ્દહન’ જેવું જીવનું સ્વરૂપ વ્યવહારે ભેદ(સહિત), અજીવ, પુણ્ય-પાપ, આસ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ નવ તત્ત્વની જેવી સ્થિતિ છે તેવી ભેદવાળી શ્રદ્ધા એને વ્યવહાર સમકિત કહે છે. એ સમકિત છે નહિ. પણ જેને અંતર આત્માને આશ્રયે નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન થયું છે એની આવા નવ તત્ત્વના ભેદવાળી શ્રદ્ધાને વ્યવહાર શ્રદ્ધા કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ?

એ અહીં કહે છે, ‘જિનેશ્વર દેવકા કહા હુઆ દર્શન હૈ સો ગુણોમ્...’ એવું જે સમ્યક્દર્શન.. ઓહો..! એની શું કિંમત કહે છે. આહાહા..! જે ગુણો નામ ક્ષમા આદિ ગુણો હોય એમાં પણ એ સમ્યક્દર્શનની પ્રધાનતા છે. સમજાણું કાંઈ? ‘ઔર દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ઈન ત્રીન રત્નોમ્ સાર હૈ...’ આહાહા..! પણ એ બહુ ઝીણી વાતું. સાધારણ પ્રાણીને એની પરીક્ષા થવી પણ કઠણ છે. સમજાણું કાંઈ? સાધારણ એટલે ઉપરથી દેખનારાઓ. ઉપરટપકે બહારના આચરણ અને ક્રિયા દેખનારાઓને એ સમ્યક્દર્શન શું ચીજ છે એને ગોઠવું કઠણ છે.

મુમુક્ષુ :- પ્રભુ! આપના સમવસરણમાં તો એવા જ આવ્યા છે...

ઉત્તર :- આહાહા..! આવો માર્ગ પ્રભુનો છે.

જુઓને ‘જિણ’ કીધું છે ને? ‘જિણપણ્ણત્તં’ નીચે તો ખુલાસો કરશે. ..માં તો. ‘કેવલિજિણેહિં મ્હણિયં’ એમ કહ્યું છે ને ભાઈ પછી? ૨૨માં. એમ કહીને કહે છે, કેવળી તીર્થકરોએ કહ્યું છે આ. એ જિન પ્રણિત છે એ તીર્થકરનું કહેલું છે. કેવળી થયા પછી તીર્થકરદેવે આમ કહ્યું છે. કેમકે એ તીર્થકરદેવ કેવળજ્ઞાન પહેલા ઉપદેશ કરતા નથી. આહાહા..! સર્વજ્ઞ તીર્થકરદેવ પૂર્ણ સર્વજ્ઞપણું પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી એ ઉપદેશ કરતા નથી. હવે મૂળ પુરુષ છે એ જીવ. બીજાઓ ઉપદેશ કરે છાચ્ચસ્થ, સમકિતી આદિ મુનિ, એ એમના કહેલાનો અનુવાદ કરીને કહે છે. અનુવાદ એટલે એને અનુસરીને કહે છે. સમજાણું કાંઈ?

લ્યો એ અનુવાદનો અર્થ થઈ ગયો. ઓલું અનુ આવ્યું ને ભાઈ! અનુ? અનુવાદ એટલે અનુસરીને

બોલવું. ફરી અનુવાદ કરવો છે ને. .. ક્યાં ને ક્યાં વાત છે? સમજાણું કાંઈ? જિનેશ્વર વીતરાગ કેવળજ્ઞાની પરમાત્મા તીર્થકરદેવ કેવળ થાય ત્યારે જ ઉપદેશ કરે છે. આહાહા..! મૂળ પુરુષ છે એટલે એને છત્રસ્થમાં એનો ઉપદેશ ન હોય. આહાહા..! એ ભગવાન તીર્થકરે કહ્યું કે જેને આત્મસ્વરૂપની અંતર પ્રતીતિ અનુભવ થઈને નિર્વિકલ્પ દર્શન થયું એ નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન છે. એને છ દ્રવ્ય, નવ તત્ત્વ, નવ પદાર્થ, સાત તત્ત્વ અને પંચાસ્તિકાયની આગમ પરમાગમને અનુસારે શ્રદ્ધા થાય તેને વ્યવહાર શ્રદ્ધા કહે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

એને ‘જિણપણ્ણત્ત’ તીર્થકર ત્રિલોકનાથ વીતરાગ પરમેશ્વરે આવું સમવસરણમાં ઈન્દ્રો અને ગણધરોની વચ્ચે આમ કથન હતું. એમ કુંદકુંદાચાર્ય હું કહું છું એમ નહિ કહેતા ‘જિણપણ્ણત્ત’ તીર્થકરો આમ કહે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એ સાર છે. ત્રણ રત્નમાં પણ સમ્યક્દર્શન સાર છે. એ આવ્યું ને એમાં? રત્નકરંડશ્રાવકાચાર. તરણ તારણ.

મુમુક્ષુ :- ... કર્ણધારણ..

ઉત્તર :- કર્ણધારણ. સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્ચારિત્રમાં પણ સમ્યક્દર્શન કર્ણધારણ છે. વહાણ ચાલે એને ચલાવનારો એમ છે. માર્ગ સમ્યક્દર્શનથી શરૂ થાય છે. કલ્યાણજીભાઈ! આહાહા..! સાર છે.

એને તે ‘ઉત્તમ હૈ...’ આહાહા..! ‘મોક્ષમંદિર મેં ચઢનેકે લિયે પહલી સીઢી હૈ,...’ આહાહા..! પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપ એવો જે મોક્ષ, પૂર્ણ આનંદ સ્વરૂપ એવો મોક્ષ એને પ્રાપ્ત કરવામાં પહેલી નિસરણી, સીઢી, પહેલું સોપાન આ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એક તો જિનેશ્વરે કહ્યું એ કહ્યું, ક્ષમાદિ ગુણોમાં એ મુખ્ય છે અને દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રમાં રત્ન માણેક રત્ન, દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર માણેક એમાં પણ સમ્યક્દર્શન મુખ્ય છે. એ ‘મોક્ષમંદિર મેં ચઢનેકે લિયે પહલી સીઢી હૈ,...’ ઓહો..! પૂર્ણાનંદની પ્રાપ્તિ થવામાં એનું પહેલું પગથિયું છે, સમ્યક્દર્શન.

‘ઈસલિયે આચાર્ય કહતે હૈં કિ-હે ભવ્ય જીવો! તુમ ઈસકો અંતરંગ ભાવસે ધારણ કરો,...’ ‘ભાવેણ’ છે ને પાઠ? ‘ઘરેહ ભાવેણ’ આહાહા..! ક્રિયાકાંડથી નહિ. ‘બાહ્ય ક્રિયાદિકસે ધારણ કરના તો પરમાર્થ નહીં હૈ,...’ કોઈ શુભભાવથી ભગવાનને માને અને શુભભાવથી ક્રિયા કરે એ કોઈ માર્ગ નથી. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ‘તુમ ઈસકો અંતરંગ ભાવસે ધારણ કરો,...’ ઓહોહો..! ભગવાન પૂર્ણ શુદ્ધ ચૈતન્ય આનંદઘન, એની અંતરમાં સન્મુખ થઈને નિર્વિકલ્પ પ્રતીત ભાવથી ધારણ કરો. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ભાવથી ધારણ કરો એટલે?

ઉત્તર :- આ નિર્વિકલ્પ ભાવ ધારણ કરો એમ કહે છે. એકલા વિકલ્પથી ધારણ કરો કે આવો આ છે માર્ગ અને આવો આ માર્ગ છે, એમ નહિ એમ કહે છે. વિકલ્પથી નિર્ણય કરે.. આહાહા..! એ નહિ

એમ કહે છે. પહેલો વિકલ્પથી નિર્ણય કરે છે ને કે આવો છે... આવો છે.. આવો છે... એ નહિ. આહાહા..! નિર્વિકલ્પની દૃષ્ટિથી નિર્ણય કરે એ જ મૂળ પહેલો સાર છે. આહાહા..! કહેશે એમાં. બીજું ભલે તારાથી ચારિત્ર ન પળે, વ્રતાદિ, તપાદિ ન હોઈ શકે, પણ શ્રદ્ધા તો આવી રાખજે. કારણ કે એ શ્રદ્ધા એ ભગવાને સમકિત કહ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? એ કહેશે હમણાં ૨૨માં.

અહીં તો કહે છે ‘હે ભવ્ય જીવો!’ ‘ધરેહ ભાવેણ’ એમ કીધું ને? કોણે કહ્યું એ? કુંદકુંદાચાર્ય કહે છે. ‘ધરેહ ભાવેણ’ આ કો’કને કહે છે ને? ભવ્યજીવને કહે છે. આહાહા..! જેની શ્રદ્ધા ભાવથી ધારણ છે ભાઈ! આહાહા..! તારો નિર્મળ નિર્વિકલ્પ ભાવ એનાથી અંતરની દૃષ્ટિ થઈ છે એમ ધારણ કર. આહાહા..! મનના સંબંધે નહિ, રાગના સંબંધે નહિ, અંતરના શુદ્ધ સ્વભાવના ભાવથી સમ્યક્ ધારણ કર. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘બાહ્ય ક્રિયાદિક્કસે ધારણ કરના તો પરમાર્થ નહીં હૈ,...’ એટલે? કે કોઈ શુભરાગના વિકલ્પથી સમકિત આવું છે, આ ચારિત્ર આવું છે એવો જે શુભભાવ એ ક્રિયાથી ધારણ કરવું એ વસ્તુ નથી. આહાહા..! અને એવા શુભવિકલ્પથી નક્કી કરે માટે તેને આ સમ્યક્ નિશ્ચય થાય એમ નથી. પહેલા હોય એ કહેવું એ વ્યવહાર છે. પહેલું ને પછી કાંઈ નથી એમાં. પહેલું તો આ કીધું. પણ એ તો સમજાવવું હોય ત્યારે શું થાય?

મુમુક્ષુ :- સમજાવવું ક્યાંથી..

ઉત્તર :- સમજાવવાની રીતમાં વ્યવહારના અવલંબનથી વાત કરાય. પહેલો વિકલ્પ, પહેલો નિર્ણય તો જોવે. જેવી ચીજ છે એવો એને વિકલ્પ તો હોવો જોઈએ ને? વિકલ્પથી તો નિર્ણય હોવો જોઈએને. એટલી વાત. છતાં એ વિકલ્પથી નિર્ણય થયો એ વ્યાજબી છે અને નિશ્ચયનું કારણ છે એમ નથી.

મુમુક્ષુ :- એ ભૂમિકા નથી?

ઉત્તર :- એ વસ્તુ જ નથી. એ આવે ખરું. નય, નિક્ષેપ, પ્રમાણ નથી આવ્યું ૧૩મી ગાથામાં? નય, નિક્ષેપ, પ્રમાણથી એનું જ્ઞાન કરવામાં એવો ભાવ આવે ખરો. પણ એ વસ્તુ નથી. અભૂતાર્થ છે. આહાહા..! વસ્તુ જગતને સાંભળવી મુશ્કેલ પડી. સમ્યક્દર્શન નિશ્ચય શું એને પહોંચવા માટે એની શ્રદ્ધા જે આવવી જોઈએ કે વ્યવહારની ક્રિયાકાંડથી તે પમાય એવું નથી. તારા શુભયોગની ક્રિયા લાખ કરોડ કર, પણ એનાથી નિશ્ચય સમકિત થાય એવું નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એ તો સહજસ્વરૂપ પોતાના સ્વભાવથી જણાય ને મનાય ને ઓળખાય એવી એ ચીજ છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

એ ‘બાહ્ય ક્રિયાદિક્ક...’ બાહ્ય વિનાયાદિ. આદિમાં બધું આવ્યું ને? દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રનો વિનય કરવો, બહુમાન કરવો, શાસ્ત્ર ભણવું, શાસ્ત્રનું જગતને કહેવું. એય..! દેવીલાલજી! એવી ‘ક્રિયાદિક્કસે ધારણ કરના તો પરમાર્થ નહીં હૈ,...’ આહાહા..! એ આદિ શબ્દ છે ને? દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રનો વિનય

કરવાની ક્રિયાથી સમ્યજ્ઞાન થાય, એમ નથી. એ વસ્તુ જ જુદી છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- બહુ જવાબદારી છે.

ઉત્તર :- જવાબદારી નહિ. વસ્તુની સ્થિતિની કિંમત જ એટલી છે.

મુમુક્ષુ :- ઉપદેશ કોણ દે?

ઉત્તર :- ઉપદેશ કોણ દે? ઉપદેશ તો વાણી છે. આહાહા..! એમાં મને ઉપદેશ દેતા આવડે છે એ તો મિથ્યાત્વભાવ છે. વિકલ્પ ઊઠે એ જુદી વાત છે, પણ એને અધિકપણે માનવું કે આ ઉપદેશ દેતા મને જ આવડે છે, મારી વાણીનું મારું સ્વામીપણું છે. હું જેમ કહું એમ નીકળે છે. સાચી વાત છે, બાપુ! મૂળ માર્ગને રાખવા માટે અનંતકાળથી આ આવ્યું છે. આહાહા..! અને હું બીજાને સમજાવીને સમજાવી દઉં એ પણ જોર રાગનો વિકલ્પ છે, એ આત્માનું નથી. શશીભાઈ! કહે છે...

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- કોણ સમજાવે? ધૂળ સમજાવે? અભિમાન હતા ત્યાં. એય..! ચંદુભાઈ! આહાહા..!

ભાઈ! કહ્યું નથી અમૃતચંદ્રાચાર્યે? હું સમજાવનાર છું અને આ મને સમજાવે છે અથવા હું સમજનાર છું અને આ મને સમજાવે છે. એવું કરીશ નહિ. આહાહા..! પૂજ્યપાદસ્વામી તો કહે છે કે હું બીજાથી સમજું, હું બીજાને સમજાવું એ પાગલપણું છે. આહાહા..! રાગ છે ને?

મુમુક્ષુ :- તો સમ્યજ્ઞાનનો રાગ..

ઉત્તર :- એની વાત છે ને અહીં સમ્યજ્ઞાનની. જ્ઞાનીને પણ આ વિકલ્પ છે એ પાગલપણું છે એમ કહે છે. આહાહા..! આત્માની શાંતિનો, સમાધિનો લૂંટનાર છે. આહાહા..! એ શુભભાવ. માર્ગ વીતરાગનો બહુ ઝીણો છે. વીતરાગ સર્વજ્ઞ .. છે.

‘ક્રિયાદિક્ક સે ધારણ કરના તો પરમાર્થ નહીં હૈ,....’ આહાહા..! કહો, દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા ને તપ ને એવી ક્રિયા, એનાથી માને કે અમે કરીએ છીએ તો અમને સમકિત છે કે નહિ? શ્રદ્ધા છે કે નહિ? કહે, ના. ના. એવું તો અનંતવાર કર્યું છે. ‘અંતરંગકી રુચિસે ધારણ કરના...’ આહાહા..! અંતરંગ.. અંગ. નિર્વિકલ્પ સમ્યજ્ઞાન એ અંતરંગ છે. આહાહા..! વિકલ્પ છે એ અંતરંગ નથી. એ તો બહિરંગ છે. આહાહા..! વસ્તુ તો આવી છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- પણ આવ્યા વિના રહેશે નહિ. આવે છતાં એનાથી પ્રાપ્ત થતું નથી. એવી વસ્તુ છે. આહાહા..! તીર્થકર કેવળી... આહાહા..! એટલે શું? એક સમયમાં જેને ત્રણ કાળનું જ્ઞાન. .. પર્યાયમાં પૂર્ણતાનું જ્ઞાન થઈ જાય એને. આહાહા..! એનું કહેલું તત્ત્વ આ છે. સમજાણું કાંઈ?

‘અંતરંગકી રુચિ સે ધારણ કરના...’ અંતરંગમાં આત્મા આનંદસ્વરૂપ નિર્વિકલ્પ પ્રભુ એની રુચિથી ધારણ કરવું. એ ૨૧મી થઈ.

હવે કહે છે 'શ્રદ્ધાન કરતા હૈ ઉસીકે સમ્યક્ત્વ હોતા હૈ :-' ભલે પાળી શકે નહિ, ચારિત્ર ન હોય, વ્રત-તપ ન હોય, સમજાય છે કાંઈ? ભોગની વાસનાનો ત્યાગ પણ ન હોય. પણ એ શ્રદ્ધા જો નિર્વિકલ્પ યથાર્થ કરે તો ભગવાનના મુખમાંથી આવ્યું છે કે એ સમકિતી છે. સમજાણું કાંઈ? આ ગાથા આવે છે નિયમસાર ૧૫૪. નિયમસારની ૧૫૪ નીચે લખ્યું છે ને? ત્યાં એ કહ્યું, ભાઈ! તારી નિશ્ચય પ્રતિક્રમણ, પ્રત્યાખ્યાન ધ્યાનમાં કરવું જોઈએ. અંતરના નિર્વિકલ્પ ધ્યાનમાં પ્રતિક્રમણ, પ્રત્યાખ્યાન, આલોચના, સામાયિક ... ભક્તિ, સમાધિ, પ્રાયશ્ચિત એ બધું અંતર સ્વરૂપના દષ્ટિપૂર્વક ધ્યાન નામ લીનતા, નિર્વિકલ્પ લીનતા તે તારે કર્તવ્ય છે. આહાહા..! પણ એટલું જો ન કરી શકે તો ગોટા ન વાળીશ કે વિકલ્પથી તો કાંઈક કરીએ છીએ ને, વ્યવહારથી તો કરીએ છીએ ને. ગોટા ન વાળીશ. શ્રદ્ધા રાખજે કે માર્ગ તો આ છે. આહાહા..! અંતર સમ્યક્દર્શન ઉપરાંત ચારિત્રની રમણતા તારામાં ન હોઈ શકે, ન થઈ શકે પુરુષાર્થની મંદતાથી, ચારિત્રના દોષથી. આહાહા..! શ્રદ્ધા કરજે કે કરવા જેવું તો અંદર સ્થિર થઈને ધ્યાનમાં રહેવું એ ઠીક છે. આહાહા..! શ્રદ્ધામાં ગોટા ન વાળીશ કે ભાઈ નિશ્ચય સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન છે, પછી ચારિત્ર ન હોય, ભલે વાસના શુભાદિની હોય, તો એ પણ અત્યારે બસ છે. એમ ન હોય. ચંદુભાઈ! આહાહા..! આવું છે.

જેને અનંત તીર્થકરોએ જાહેર કર્યું કે વાસ્તવિક સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર... ચારિત્ર એટલે આત્માના આનંદની રમણતા. આહાહા..! જેની વીતરાગની પર્યાયની છલોછલ દશા ફાટી ગઈ છે. આહાહા..! એવું ચારિત્ર તેને મોક્ષના માર્ગ તરીકે, પ્રધાન તરીકે કહ્યું છે. એ ત્રણમાં સમ્યક્દર્શન ભલે, પણ મોક્ષને પ્રધાન કારણ ચારિત્ર છે. ચરિતં ખલુ ધમ્મો. આહાહા..! એ વસ્તુ તો એ છે. અંદર રમણતા, સ્વરૂપનું ભાન થયા પછી પણ સ્વરૂપની રમણતા અંદરમાં લીનતા, આનંદમાં, ધ્યાનમાં ધ્રુવને ધ્યેય બનાવીને ધ્યાનના વિષયમાં ભગવાનને લઈને સ્થિર થઈ જવું એનું નામ ચારિત્ર છે. એનું નામ પ્રતિક્રમણ, એનું નામ પ્રત્યાખ્યાન, એનું નામ આલોચના, એનું નામ ભક્તિ. આ એનું નામ ભક્તિ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- આ ભગવાનની વ્યવહાર ભક્તિ ને વિકલ્પમાં આવ્યો માટે કાંઈક કરીએ છીએ. એમ રહેવા દેજે. શ્રદ્ધામાં ગોટા ન વાળીશ. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! આખો મદાર સમ્યક્દર્શન ઉપર છે. મોક્ષમાર્ગનો મદાર. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..! ભાઈ! તારે છૂટવાના પંથમાં, જે માર્ગ (સંસારથી) છૂટવાનો છે દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર.. એકલું ચારિત્ર અને એ વર્તન ન હોઈ શકે તો પુરુષાર્થની કમજોરી, ચારિત્રનો દોષ. તરત અહીં કહેશે. કૌંસમાં કહ્યું છે. ચારિત્રનો પ્રબળ દોષ. એ તો આપણા તરફથી લખ્યું છે. કૌંસમાં લખ્યું છે. એને ચારિત્ર મોલકર્મકા ઉદય પ્રભાવ... એમ કરીને નાખ્યું છે. વાત તો એ. ચારિત્રનો પોતાનો દોષ છે. આહાહા..! વિષય વાસના, અસ્થિરતા એવી ગૃહિદોઓ ઉત્પન્ન થાય એથી એને ચારિત્ર ન હોઈ શકે. સમજાણું કાંઈ? ન હોઈ શકે તો બચાવ ન કરીશ. સમજાણું કાંઈ? કારણ કે

શાસ્ત્રમાં તો કહ્યું છે કે જ્ઞાનીનો ભોગ નિર્જરાનો હેતુ છે. અમરચંદ્રભાઈ!

મુમુક્ષુ :- બચાવ ન કરીશ.

ઉત્તર :- એવો બચાવ ન કરીશ. ત્યાં કઈ અપેક્ષાએ કહ્યું હતું. ગોટો ન વાળીશ. આહાહા..! અમે તો ધર્મી તો છીએ. અમારે ભોગ હોય, વિષય હોય, બધું હોય. અમે તો નિર્જરા ખાતર કરીએ છીએ.

મુમુક્ષુ :- ટાળે નહિ.

ઉત્તર :- ટાળેની વાત ક્યાં? આ તું બચાવ કરે છે, એ તો જોને. એ તો સમ્યક્દર્શનના જોરની અપેક્ષાએ રાગ જરી થાય છે, પણ રાગમાં રુચિ નથી. ભોગની વાસના ઝેર જેવી ભાસે છે. કાળો નાગ જેમ દેખે ને ભય પામે, એમ અશુભભાવ એ વિષયની વાસના, આસક્તિ એ કાળો નાગ છે. મીઠાશ ઊડી ગઈ છે જેની, ઝેરપણું ભાસે છે. એને અહીંયાં નિર્જરા કીધી એટલે શું? દષ્ટિનું જોર છે એ અપેક્ષાએ. બાકી ભોગનો ભાવ એ નિર્જરા છે? તો તો પછી ભાવ છોડવો અને સ્થિર થવું અંદરથી આનંદમાં એ તો રહેતું નથી. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એ તો આત્માના સમ્યક્ આનંદની અપેક્ષાએ એ ભોગની વાસના જરી ઉઠી એની કાંઈ કિંમત નથી. સ્વભાવની કિંમત છે એમ ગણીને એ અશુદ્ધતા છૂટતી જાય છે એમ કહે છે. પણ અશુદ્ધતા છે એ તો દુઃખનું કારણ ને બંધનું કારણ છે, સમ્યક્દષ્ટિને. આહાહા..! એય..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- અશુદ્ધતા હજી ચોથે-પાંચમે નથી હોતી એ કોણે કહ્યું? છઠ્ઠે અશુદ્ધતા હોય છે. મુનિને પણ પ્રમાદ, પંચ મહાવ્રતના વિકલ્પ આદિ બધી અશુદ્ધતા છે. આહાહા..! એ દોષ છે.

મુમુક્ષુ :- એ તો પરદ્રવ્ય પર્યાય છે.

ઉત્તર :- પરદ્રવ્ય પર્યાય છે. એ તો કઈ અપેક્ષાએ કીધી? સ્વભાવની અપેક્ષાએ. પર્યાયની અપેક્ષા એની છે. આવશે આપણે નહિ બપોરે આવશે. પુણ્ય અને પાપ એ જ્ઞાનની પર્યાય છે, આત્માની પર્યાય છે એમ કહ્યું ત્યાં. ઓલું પંદરમું નહિ કથન. કથન ન જાણે.. એ બપોરે ચાલે છે. ગાથા બોલાઈ ગઈ. અર્થ આવશે.

શુભ અને અશુભભાવ એ તારો તારા જે જ્ઞાનમાં એટલે જ્ઞાનનો એટલે આત્માનો પર્યાય છે. સમજાણું કાંઈ? એકકોર કહે કે શુભ અને અશુભભાવ પુદ્ગલ છે. કઈ અપેક્ષાથી? એ તો ત્રિકાળ સ્વભાવની દષ્ટિમાં એ વિકારનો અભાવ છે, દષ્ટિ અને દષ્ટિ વિષયમાં વિકાર નથી એ અપેક્ષાએ. પર્યાયમાં પર્યાયજ્ઞાનથી જોવે તો બધું અંદર છે. દેવીલાલજી! આહાહા..! કણે કણનો હિસાબ ત્યાં લીધો. રાગ જેટલા પ્રકારનો છઠ્ઠે ગુણસ્થાને રાગ આવે છે મુનિને. મુનિને ત્રણ કષાયનો નાશ છે. સાચા ભાવલિંગી એને પણ શુભરાગ અને સંસાર તરફ ઝુક્યો છે એમ કહે છે ભગવાન તો. આમ ઝુક્યો છે એમ કહે છે. જગતથી જોતા. સમયસાર નાટકમાં. .. બીજી. એ તો શુભભાવ જગતથી આમ ઝુક્યો

છે. જગત તરફ ઝુક્યો છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- .. સમયસાર નાટક. છે ને પણ વસ્તુ. શુભભાવ પોતે સંસાર છે. આહાહા..! એ સંસારની પર્યાય પોતામાં છે. દેવીલાલજી! વાત તો, એમાં બચાવ કરીશ નહિ એ અહીં કહેવા માગે છે. એ ગાથા ત્યાં ૧૫૪ નિયમસારમાં. એ બધું પ્રતિક્રમણ... કર્યા પછી ભાઈ! આત્માનું ધ્યાન અને આનંદમાં રહેવું એને પ્રતિક્રમણ ને પ્રત્યાખ્યાન ને આલોચના કહે છે. તને વિકલ્પ ઉઠે કે આ .. મિચ્છામી દુઃક્રમ એ નહિ. એ તો રાગ છે. આહાહા..! એ શુભરાગની ક્રિયા એ તો ઝેરના પ્યાલા, ઝેરના ઘડા છે. આહાહા..! વીતરાગ માર્ગ તો આવો છે. જેમાં રાગનો સૂક્ષ્મ કણ પણ (સહી) શકે નહિ. સમજાણું કાંઈ? આ તો વીરોના કામ છે, કાયરોના નહિ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...તત્ત્વાર્થસૂત્રમાં એને દેવાયુનું કારણ કહ્યું છે?

ઉત્તર :- દેવાયુનું એ તો રાગને કહ્યું, એને શું? ભાષા છે. વ્યવહાર સમક્રિતનો અંશ છે એ બંધનું કારણ છે. નિશ્ચય સમક્રિત તો અબંધ સ્વરૂપ છે, પણ સાથે રાગ છે એટલે દેવ આયુનું આરોપથી કથન છે. આહાહા..! અહીં તો ત્યાં સુધી કહ્યું કે જે ભાવે તીર્થંકરગોત્ર બંધાય એ ભાવ અપરાધ છે. એ તો તત્ત્વાર્થસૂત્રમાં પાઠ છે. શુભોપયોગ અપરાધ.

મુમુક્ષુ :- પુરુષાર્થ સિદ્ધિ ઉપાય.

ઉત્તર :- પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાય. પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાય. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! ષોડશકારણ ભાવના જેનાથી તીર્થંકરગોત્ર બંધાય. ભગવાન ફરમાવે છે, ભાઈ! એ અપરાધ છે તારો. પંડિતજી! આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! તારે ઉગરવાના આરા તો વીતરાગભાવથી છે. આહાહા..! અરે..! ચોપાસીના અવતારમાં દુઃખી થઈને.. એના દુઃખની વાતું ભગવાન કહે ત્યારે સાંભળતા આંસુ પડે એવી વાતું છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એ અહીં જરી સગવડતા અને થોડું કાંઈ ઈન્દ્રિયો પાંચ મળી, કાંઈક નિરોગતા કાંઈક ઠીક ત્યાં એમાં હરખાઈ જાય અને રાજી થઈ જાય છે. બાપુ! રાજીપો, તારો રોગમાં રાજીપો છે તારો. આહાહા..! શેમાં તને રાજીપો આવે છે? આ કાંઈક શરીર ઠીક મળ્યું, અમારે બાયડી ઠીક, છોકરા ઠીક, પેદાશું બહુ અઢળક ચાલી આવે છે. અરે..! બાપા! એ શું ચીજ છે? એ તો અગ્નિના લાવા છે. આહાહા..!

ઓલામાં નથી કહ્યું? અનુભવપ્રકાશ. મોઢામાં અગ્નિના લાવા નાખે તો મને આમ છે. અનુભવપ્રકાશમાં આવે છે. અગ્નિમાં લાવા નાખે તો અગ્નિ મને પ્રગટી છે એમ કહે છે. એમ આવે છે. આહાહા..! ભગવાન! શુભરાગ પણ અગ્નિની જ્વાળા છે. આવ્યું નહિ છ ઢાળામાં? 'રાગ આગ દાહ દહે સદા તાતૈ સમામૃત સેઈએ' છ ઢાળામાં આવે છે પંડિતજી! એ છ ઢાળા નહિ? 'રાગ આગ દાહ દહે સદા...' આહાહા..! શાંતરસ પ્રભુ, એમાં રાગ છે એ આકુળતાની અગ્નિ છે. પંચ મહાવ્રતના પરિણામ આકુળતાની

અગ્નિ છે, ભાઈ! માર્ગ આવો. વીતરાગ કહે છે. મારી ભક્તિમાં તું જે ઊભો છે એ કષાય અગ્નિ છે. આહાહા..! વીતરાગ કહે હોં. અજ્ઞાનીના પાર નહિ. આહાહા..! અમારી ભક્તિમાં તો આમ તદ્દીન થઈ ગયો છે. બાપુ! એ તો શુભરાગ છે. એ કષાય અગ્નિ છે. એ સાધન નથી. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! તારા છૂટવાના પંથ કોઈ જુદા છે. આહાહા..! ..ના પંથે ચડીને માન્યું કે મને છૂટવાને રસ્તે છું. ભાઈ! ભ્રમમાં છો તું. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

કહે છે.

जं सकइ तं कीरइ जं च ण सक्केइ तं च सदहणं।

केवलिजिणेहिं भणियं सदहमाणस्स सम्मत्तं।।२२।।

‘અર્થ :- જો કરનેકો સમર્થ હો વહ તો કરે...’ સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન અને સ્વરૂપની સ્થિરતાની રમણતા ચારિત્રની બને એટલી તો કરે. ‘જો કરનેકો સમર્થ નહીં હો...’ ઓહો..! સ્વરૂપના ચારિત્ર અને આનંદની લીનતા કરવામાં સમર્થ ન હોય ‘ઉસકા શ્રદ્ધાન કરે...’ શ્રદ્ધાન તો પાકું રાખજે ભગવાન! આહાહા..! એ ચારિત્રદોષ છે, એ ચારિત્ર નહિ. સમજાણું કાંઈ? પંચમહાવ્રતના પરિણામ ચારિત્રનો દોષ છે. એ ચારિત્ર નહિ. શ્રદ્ધામાં ગોટા ન વાળીશ કાંઈ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

‘કેવલિજિણેહિં ભણિયં’ એનું વચન ટીકામાં કહ્યું છે ભાઈ! ટીકા છે ને અષ્ટપાહુડની. ‘કેવલિજિણેહિં’ તીર્થંકર ભગવાન જિનેશ્વરે કેવળી થયા પછી કહ્યું. એ પહેલા ભગવાનનો ઉપદેશ હોતો નથી. આહાહા..! ‘કેવલિજિણેહિં ભણિયં’ તીર્થંકરે કેવળી થઈને કહ્યું છે. જેણે ત્રણ કાળ ત્રણ લોકને એક સમયમાં ઝપેટી લીધા છે. આહાહા..! એવા ત્રિલોકનાથની વાણી જિનેન્દ્ર કેવળીપણે થયેલા એની વાણી આ આવી છે કહે છે. ભાઈ! તું શ્રદ્ધા પાકી રાખજે. ન પાળી શકે તો એનો બચાવ ન કરીશ કે પાંચમા આરામાં પણ આવું ચારિત્ર હોય, ઢીલું આવું હોય, મોળું હોય, અત્યારે પાંચમો આરો છે. ચોથા આરા જેવું અત્યારે હોય નહિ, માટે આ પણ ઢીલું, મોળું પણ ચારિત્ર છે. એવું કરીશ નહિ. ઘરમાં ઘા વાગશે તને. શ્રદ્ધાની વિપરીતતાનો તારો ઘા વાગશે તને. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા..!

જેટલો ચારિત્રદોષ અંદર છે તને, એનો બચાવ ન કરીશ કે વાંધો નહિ, એ પણ મારે નિર્જરા થઈ જાય છે. અરે..! ભગવાન! કઈ અપેક્ષાએ કહ્યું અને શું લગાડી દે છે તું? સમજાણું કાંઈ? શાસ્ત્રમાં એવું પણ આવે. સમ્યક્દષ્ટિને જે ઉદય આવે એ ખરી જાય છે. એનો સ્વામી નથી. પણ કઈ અપેક્ષાએ? એય..! એ તો દર્શનની અપેક્ષાએ સ્વામી નથી એમ કહ્યું છે. સ્વભાવની અપેક્ષાએ સ્વામી નથી એમ કહ્યું છે. પણ પર્યાયમાં રાગ જેટલો છે એનો સ્વામી જ્ઞાનની અપેક્ષાએ આત્મા છે. સ્વામી છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ૪૭ નય ન આવી પ્રવચનસારમાં? ત્યાં એમ લીધું છે. જે સમકિતી પણ જાણે છે, ગણધર જાણે છે. છત્રસ્થપણે રાગનું કર્તાપણું છે, કરવાલાયક છે એ બુદ્ધિ ગઈ છે, પણ કરવું, કરવું પરિણામન એ હજી રહ્યું છે. એ એનું છે. અને એ કરવાનો સ્વામીપણું એનો અધિષ્ઠાતા

આત્મા છે. કર્મને લઈને એ રાગ થયો છે, એમ નથી. સમજાણું કાંઈ? અરેરે..! ઉગરવાના આરે ત્યાં બચાવના આરા કરે, એના ઉદ્ધાર ક્યાં જઈને થાય ભાઈ? મનુષ્યનું આયુષ્ય પૂરું થઈ જશે. આંખ્યું મીંચાઈ જશે બાપુ! આ બધી સામગ્રી ધૂળ રાખ થઈ જશે. આહાહા..! તારા સંબંધીઓને જે ઓળખે છો એ ચામડાને ઓળખે છે તું એના. એ ચામડાની તો સ્મશાનમાં રાખ થશે. તને એ ઓળખે છે એ પણ ચામડાને ઓળખે છે. આની તો રાખ થશે. રજકણ ઉડી જશે બધા.

‘કેવલી ભગવાનને શ્રદ્ધાન કરનેવાલેકો સમ્યક્ત્વ કહા હૈ.’ શ્રેણિક રાજા સમકિત ક્ષાયિક. સમજાણું કાંઈ? છતાં મરતા માથુ પછાડ્યું કે જે હોય એ. લ્યો! આહાહા..! પણ એ તો રાગ છે, એ કાંઈ સમકિતને દોષ નથી. આરે..! આહાહા..! એ ચારિત્રનો દોષ છે એ તો. અને એ જાણે છે અંદર ધારામાં. જ્ઞાનધારામાં એ જાણે છે કે મારી ધારામાં આ નથી. ઉદયની ધારામાં છે એ. છે મારી પર્યાયમાં. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? જિનેન્દ્રદેવ વીતરાગ પરમાત્મા જિનચંદ્ર. જિનચંદ્ર. વીતરાગી શાંતિ જેને પૂર્ણ પ્રગટ થઈ છે એવા જિનચંદ્રની વાણીમાં તો આ આવ્યું છે.

‘કરનેકો સમર્થ હો વહ તો કરે ઔર જો કરનેકો સમર્થ નહીં હો ઉસકા શ્રદ્ધાન કરે...’ એટલે એમ કહેવા માગે છે. પાછો વળી બચાવ કર્યો છે આણે. એમ કે અત્યારે આ વ્રતાદિ કરે છે એ ચારિત્ર છે એમ કહે છે. એ ચારિત્ર જેને પાળવા નથી એ ચારિત્રની નિંદા કરે છે કે ચારિત્ર નહિ, આ નહિ, આ ચારિત્ર નહિ. પણ કોને કહેવું ચારિત્ર? ભાઈ! તારા વ્રતના પરિણામ છે એ હજી શુભરાગ છે, એ ચારિત્ર નહિ અને તે પણ જોઈએ તેવા એ પણ ક્યાં છે? આહાહા..! ભાઈ! તને આ કાંઈ... આ માર્ગ વીતરાગનો છે. જેમાં અનંતા અનંતા કેવળીઓ અને તીર્થકરોના પંથે પડવું ભાઈ! એ કાંઈ આલીદુઆલી કાંઈ કાયરના પંથે નથી જાવું. આહાહા..! કહો, પોપટભાઈ! આવો માર્ગ છે. પા કલાક વાર છે હોં. સવારથી આવવાનું છે ને આપણે અહીંયાં. આહાહા..!

‘ભાવાર્થ :- યહાં આશય ઐસા હૈ કિ યદિ કોઈ કહે કિ-સમ્યક્ત્વ હોનેકે બાદમ્ને તો સબ પરદ્રવ્ય - સંસારકો હેય જ્ઞાનતે હૈં.’ સમ્યક્દર્શનમાં તો રાગથી માંડીને પરવસ્તુ બધી હેય જાણે છે. આહાહા..! સમ્યક્દષ્ટિ ભગવાન આત્મા પૂર્ણાનંદનો નાથ પ્રભુ એનો જેને સત્કાર, સ્વીકાર દષ્ટિમાં, અનુભવમાં થયો એ તો રાગનો કણ હોય મહાવ્રતનો પણ હેય જાણે છે. તો રાગથી માંડીને બધા પરદ્રવ્યો, સ્ત્રી, કુટુંબ, પરિવાર, પૈસા, લક્ષ્મી, આબરૂ બધું હેય છે. સમજાણું કાંઈ? જેને ભગવાન આત્માની પ્રીતિ, રતિ જાગી છે. લ્યો એ વળી નિર્જરાનું આવ્યું. નિર્જરામાં આવે છે ને .. જેને આત્મા આનંદ અને જ્ઞાનનો સાગર એની રતિ ને પ્રીતિ ને રુચિ જાગી છે, એને રાગથી માંડીને બધી ચીજોનું હેયપણું છે, વૃત્તિ ઊડી ગઈ છે. આહાહા..! એક મ્યાનમાં બે તલવાર રહી શકે નહિ. જેને ભગવાન આત્માનો પ્રેમ છે તેને રાગ અને પરનો પ્રેમ ઊડી ગયો છે. અને જેને રાગ અને પરનો પ્રેમ છે એને ભગવાનનો પ્રેમ નથી. .. આત્મા અહીં તો. આહાહા..! કહો, કલ્યાણજીભાઈ! આવું સ્વરૂપ છે.

વાડામાંથી નીકળી .. ત્યાં અહીં આવું આકરું આવ્યું. આહાહા..! કહો, રતિભાઈ! ત્યાંથી ઓલા શ્વેતાંબરમાંથી નીકળ્યા ત્યાં આવું આકરું આવ્યું. માર્ગ તો આ છે, અનંત તીર્થકરોનો માર્ગ. આ કોઈ પક્ષ અને સંપ્રદાય નથી. આહાહા..!

કહે છે કે ‘સમ્યક્ત્વ હોનકે બાદમ્ને તો સબ પરદ્રવ્ય - સંસારકો...’ આખું જોયું! પરદ્રવ્યની વ્યાખ્યા કરી સંસાર. રાગાદિ માંડીને બધો સંસાર ધર્મીને તો હેય જણાય છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? સમ્યક્ષ્ટિને આત્માના પ્રેમની રુચિ આડે જગતમાં કોઈ રાગની રુચિ, પ્રેમ અંતરમાંથી આવતો જ નથી. અને જો એ સંસારનો વિકલ્પ અને સંસારના ફળરૂપે આ સામગ્રી, બાયડી, છોકરા, રાજપાટ ચક્રવર્તીના હો, એમાં જો એને કાંઈક પ્રેમ લાગ્યો, અધિક થઈ ગયું, મિથ્યાદષ્ટિ છે. એ સમ્યક્ષ્ટિ નથી. આહાહા..! અરે..! સંસારમાં રહેવું અને સંસારનો પ્રેમ રાખવો નહિ. સંસારમાં રહેવું જ નથી, રહ્યો જ નથી તું. જ્ઞાની સંસારમાં છે જ નહિ. જ્ઞાની તો આત્માના આનંદ અને જ્ઞાનદર્શનમાં જ છે. રાગમાં જ્ઞાની નથી તો વળી બહારમાં ક્યાંથી આવ્યો એ? આહાહા..! માર્ગ એવો છે, પોપટભાઈ!

સંસારના લ્હાવા લેવા અને ધર્મ પણ ભેગો કરવો-એમ બે નહિ થાય એમ કહે છે. .. કેટલા બબ્બે કરોડ રૂપિયા હોય, ચાર ચાર કરોડ રૂપિયા હોય. કેટલા ચાલીસ કરોડ, બે અબજ. પોપટભાઈ છે કે નહિ? છે. એના સાળા શાંતિલાલ ખુશાલ. તે એમના બનેવી છે. મરી ગયાને હમણા બિચારા. શાંતિલાલ ખુશાલ. દશ મિનિટ. કેટલા પૈસા. હજી બહાર ભલે નહિ આવ્યા હોય, પણ અબજોપતિ કહેવાય. એમાં શું બહારની ચીજ છે. આહાહા..! એક દશ મિનિટ. કોઈ દિ’ જિંદગીમાં રોગ નહિ. ભાઈ કહેતા હતા. પહેલું વહેલું આવ્યું દોઢ વાગે દુઃખે છે મને. ત્યાં ડોક્ટરને બોલાવ્યા ત્યાં તો ઉં. કાંઈ ન મળે. દશ મિનિટમાં કાંઈ નથી. આ સંસારના .. પાછળ શું રહ્યું છે એની ખબર નથી એને. આહાહા..! દેહ છૂટી ગયો. શું સાધન? સાધન તો ભગવાન! શુભરાગ પણ સાધન નથી તો વળી આ બહારના સાધનો ક્યાં તારા રહ્યા? શ્રદ્ધા પાકકી રાખજે એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ?

કહે છે ‘સંસારકો હેય જ્ઞાનતે હૈં.’ આહાહા..! ઉદયભાવ રાગનો, વિષયનો, શુભનો એને તો સમ્યક્ષ્ટિ હેય જાણે છે ને. ‘જિસકો હેય જ્ઞાને ઉસકો છોડ મુનિ બનકર ચારિત્ર કા પાલન કરે તબ સમ્યક્ત્વી માના જાવે,...’ અજ્ઞાનીની દલીલ છે. લ્યો કહે, અમે ત્યાગી છીએ. ત્યાગ તો કરવો નથી, વાતું કરવી છે. અમે સમકિતી... અરે..! સાંભળને હવે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એક એમ કહેતી હતી આ બાઈ અત્યારે છે. બીજાને સમજાવતા આવડે તે મોટો કે પોતે સમજે એ મોટો? કે સમજાવતા આવડે એ મોટો. વળી આજ એક આવ્યું. આહાહા..! મારી નાખે છે. બધી સભા ભેગી થાય અને .. થી વાતું કરે અને લડે સામે સામે. આહાહા..! જાણે અમે તો ભારે સમજ્યા. અરે..! મરી જઈશ. નિગોદમાં જઈશ, ખબર નથી તને.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- મરી ગયો છો તું બાપા! શું તને આ છે? આહાહા..! ભાષા સમજવી, વિકલ્પ ઉઠ્યો એ કોનો? બાપુ! તને શું થયું આ? એમ કે સમજાવતા આવડે એ મોટું. એ પ્રશ્ન ઉઠ્યો હતો સંપ્રદાયમાં સ્થાનકવાસીમાં. ભાઈ! સમજે એ મોટો કહેવાય. પોતે સમજે એ કે સમજાવે એ મોટો કહેવાય? એય..! ચંદુભાઈ! આહાહા..! સાંભળ્યું છે તમે? સાંભળ્યું છે? નથી સાંભળ્યું. ..વાળા હોય. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

અહીં તો સમજાવતા કેવળી થાય અને મૂક કેવળી હોય. સર્વજ્ઞ થાય અને વાણી ન હોય એથી શું? આ તો એમ કે વાણી પણ નથી. એથી શું એનું ઓછાપણું થઈ ગયું? અને વાણી જે કરે તીર્થકરને વાણી હોય છે એ કેવળીથી અધિક થઈ જાય? દેવીલાલજી! આવો માર્ગ છે આ તો.

મુમુક્ષુ :- એ તો ..

ઉત્તર :- લાખોનો ઉપચાર કોઈ કરી શકતું નથી. આહાહા..! કેવળી મૂક કેવળી કાંઈ બોલ્યા નહિ અને મોક્ષ ચાલ્યા ગયા. આહાહા..! વાણી પણ નહિ. કોઈને ઉપકાર કર્યો નહિ, પણ પોતાનો ઉપકાર કરીને મોક્ષે ચાલ્યા ગયા. આહાહા..!

કહે છે કે જેને હેય જાણે એ છોડે તો સમકિત કહેવાય. એમ અજ્ઞાનીની દલીલ છે. ‘મુનિ બનકર ચારિત્રકા પાલન કરે તબ સમ્યક્ત્વી માના જાવે, ઈસકે સમાધાનરૂપ યહ ગાથા હૈ. ’ એના સમાધાનરૂપે આ ગાથા કહેવામાં આવે છે. ‘જિસને સબ પરદ્રવ્યકો હેય જાનકર...’ બધાને હેય જાણ્યું. વિકલ્પમાત્રને. આહાહા..! ત્રણ લોકના નાથ તીર્થકર પણ જ્ઞાનીને તો હેય તરીકે છે. આહાહા..! એની વાણી દિવ્યધ્વનિ પણ હેય તરીકે છે. આકરું પડે જગતને. આહાહા..! અરેરે..! એને ખબર નથી એની સમૃદ્ધિની. એની એને ખબર નથી સંપદા શું છે અંદરમાં?

કહે છે ‘જિસને સબ પરદ્રવ્યકો હેય જાનકર...’ સબ દ્રવ્યમાં આ વ્યાખ્યા આવી ગઈ. વીતરાગની વાણી, સ્ત્રી, કુટુંબ, પરિવાર, દુષ્મન અને સ્વજનો અને પંચપરમેષ્ટી પદ એ પણ જેણે હેય જાણ્યા છે. આહાહા..! ડાલચંદભાઈ! ભારે માર્ગ! ‘જિસને સબ પરદ્રવ્યકો હેય જાનકર નિજસ્વરૂપકો ઉપાદેય જાના,...’ પોતાનું સ્વરૂપ જે જ્ઞાનાનંદ પ્રભુ એને જ જેણે આદરણીય અને અંગીકાર કરીને આદરણીય માન્યો છે. આહાહા..! કહો, સમજાણું કાંઈ? પહેલાં તો હતાને ભાઈ .. ઈશ્વરચંદ કહેતા નહિ? ઈશ્વરચંદજી! એ ભૂરીબહેન નહોતા ભૂરીબાઈને એ. ઈંદોરમાં નહિ? તમે નહોતા કહેતા કે કોઈ સાધુ-બાધુને પગે નહોતા લાગતા. ભાણેલી બહુ હતી બાઈ. ભૂરીબાઈ કરીને. ભણતર બહુ હતું. એક બીજા ઓલા પત્રાલાલ. પત્રાલાલ .. એ બહુ. એ પણ કોઈને સાધુ-બાધુ કોઈને માનતા નથી. ભૂરીબાઈએ તો પડીમા પણ લીધી નહોતી કોઈ દિ’. અરે..! બાપુ! હજી તો.. ભાણેલી બહુ હતી બાઈ. વિધવા હતી પછી બહુ ઉતરી ગયું હતું.. આ અત્યારે સમજ્યા વિના લઈને બેઠા મોટા. બહુ હુશિયાર હતી. જોયેલીને ઈશ્વરચંદજી? તમે જોયેલી?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા એ બસ. આહાહા..! એ કોઈ સાધુને, ત્યાગીને કોઈને પગે ન લાગે. કોઈ છે જ નહિ. ભારે આકરું!

અહીં કહે છે કે શ્રદ્ધામાં સમકિતી બધાને હેય માને છતાં છોડી શકતો નથી. માટે એને સમ્યક્દર્શન નથી એમ નહિ. સમગ્રાણું કાંઈ? ‘શ્રદ્ધાન ક્રિયા તબ મિથ્યાભાવ તો દૂર હુઆ,...’ એ પરદ્રવ્ય વિકલ્પથી માંડીને બધો સંસાર હેય છે અને આત્મા નિજસ્વરૂપ જ ઉપાદેય છે એમ શ્રદ્ધાન અંદર કર્યું ‘તબ મિથ્યાભાવ તો દૂર હુઆ, પરંતુ જબ તક (ચારિત્રમે પ્રબલ દોષ હે તબ તક) ચારિત્ર મોહકર્મકા ઉદય પ્રબલ હોતા હૈ...’ એ જયચંદ પંડિતનો અર્થ છે. અને આ કૌંસમાં નાખ્યો એ આપણો અહીંનો અર્થ છે. વ્યાખ્યાન વખતે કહ્યું હોય ને કે ભાઈ ચારિત્રદોષ પોતાનો છે. એ તો કર્મના નિમિત્તથી વાત કરી છે. એટલે કૌંસમાં નાખ્યું છે. જ્યાં સુધી પોતાની નબળાઈ છે, ચારિત્રનો દોષ છે, આર્તધ્યાન-રૌદ્રધ્યાન ધ્યાન થાય છે, સંકલ્પ-વિકલ્પ વર્તે છે, એ ચારિત્રનો દોષ છે. આહાહા..!

‘તબતક ચારિત્ર અંગીકાર કરનેકી સામર્થ્ય નહીં હોતી.’ ત્યાં સુધી સ્વરૂપની... ચારિત્ર એ કાંઈ વ્રત ને નિયમ ને બહાર એ કાંઈ ચારિત્ર છે? લ્યો લઈને બેઠા વ્રત આ કર્યું. ધૂળેય નથી. ચારિત્ર તો આત્માના અંતરમાં રમણતા જામી જવી, ચરવું, આનંદનું ચરવું, આનંદનું ભોજન કરવું. આહાહા..! પશુ જેમ ઘાસને ચરે, એમ ધર્મી જ્યારે અંતરના આનંદને ચરે, રમે આનંદમાં એને ચારિત્ર કહીએ. સમગ્રાણું કાંઈ? ‘ચારિત્ર અંગીકાર કરનેકી સામર્થ્ય નહીં હોતી. જિતની સામર્થ્ય હૈ ઉતના તો કરે ઔર શેષ કા શ્રદ્ધાન કરે,...’ માર્ગ તો પ્રભુનો, આત્માના ધ્યાનમાં રહેવું એ જ મોક્ષનો માર્ગ છે. વિકલ્પ આદિ ભાવ એ મોક્ષનો માર્ગ નથી.

‘ઈસપ્રકાર શ્રદ્ધાન કરનેવાલેકો હી ભગવાનને સમ્યક્ત્વ કહા હૈ.’ જિનેન્દ્રદેવે કેવળી થયા પછી જિનેશ્વરે એને સમકિત કહ્યું છે. ભગવાને તો આ. લ્યો વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો વદ ૩, સોમવાર તા. ૧૫-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા- ૨૨, ૨૩, ૨૪ પ્રવચન - ૨૭

અષ્ટપાહુડ. દર્શનપાહુડ અધિકાર. ૨૨મી ગાથા ચાલી. એમાં એમ કહ્યું કે આત્માની શક્તિ પ્રમાણે દર્શન સમ્યક્દર્શન સહિત આચરણ યોગ્યતા પ્રમાણે કરે. અને એ શક્તિ ન હોય તો શ્રદ્ધા તો પાકકી રાખે. એને ભગવાને સમકિત કહ્યું છે. ચારિત્રદોષ હોય, સમ્યક્દર્શન ક્ષાયિક સમકિત હોવા છતાં ચારિત્રદોષ હોય. પણ એની શ્રદ્ધામાં એમ જોઈએ કે ચારિત્ર દોષ છે, મારામાં હજી પવિત્રતા પૂર્ણ નથી. એમ એને શ્રદ્ધામાં પાકકું રાખવું જોઈએ. અને એનો અર્થ એ થયો, સમ્યક્દર્શન હોવા છતાં ચારિત્રદોષ છે. ચારિત્રદોષ નથી? સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન પ્રગટે કાંઈ ચારિત્ર દોષ જ નથી, એમ નહિ.

મુમુક્ષુ :- પરદ્રવ્ય પચાય છે.

ઉત્તર :- પરદ્રવ્ય શું? પચાય પોતાની છે ને. આહાહા..! ચારિત્રદોષ એ કોનો? કાંઈ કર્મને લઈને છે? પોતાના અપરાધને લઈને છે.

મુમુક્ષુ :- ૭૫, ૭૬, ૭૭, ૭૮ એમાં પરદ્રવ્ય પચાય કીધું છે.

ઉત્તર :- એ તો બીજી વાત છે. એ કઈ અપેક્ષાએ વાત છે. ત્યાં તો વસ્તુ દ્રવ્ય સ્વભાવ પૂર્ણ શુદ્ધ ચૈતન્ય એની જ્યાં દષ્ટિ થઈ, એ દર્શનની અપેક્ષાએ સ્વભાવનું પરિણામન સ્વભાવ ... વિભાવરૂપ પરિણામન એનું નહિ એમ ગણ્યું છે. એય..! ૭૫-૭૬. એથી કરીને એમ માની લે કે રાગાદિ થાય છે એ પુદ્ગલના પરિણામ, મારે કાંઈ સંબંધ નથી. મૂઢ છે એ સમજતો જ નથી. સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- નિશ્ચયે તો એમ જ છે.

ઉત્તર :- નિશ્ચયે કઈ રીતે? નિશ્ચયથી આ છે. પચાયમાં રાગ છે એ નિશ્ચયથી છે.

મુમુક્ષુ :- પચાય વ્યવહાર અને રાગ નિશ્ચય.

ઉત્તર :- એ નિશ્ચય... નિશ્ચય સ્વ તે નિશ્ચય એમ અહીંયાં. પોતાના દ્રવ્ય-ગુણ-પચાય ત્રણેય નિશ્ચય છે. નિમિત્ત પર તે વ્યવહાર છે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- બેય નક્કી છે એની અપેક્ષાએ. જ્યારે ત્રિકાળ દ્રવ્યના સ્વભાવની દષ્ટિ કરાવવા મુખ્ય તે નિશ્ચય છે અને પચાય આદિ તે ગૌણ કરીને વ્યવહાર કહેવામાં આવ્યો છે. અભાવ કરીને નહિ. એ જ્યારે જ્ઞાનની, સમ્યક્જ્ઞાન દ્વારા જ્યારે તપાસ કરે ત્યારે મારી પચાયમાં રાગાદિ છે.

મુમુક્ષુ :- પણ પચાય તો હું જ ને?

ઉત્તર :- પચાય છે કોની? જડની છે? પરમાં છે એ? પંડિતજી!

મુમુક્ષુ :- પર્યાયિ તો એમ કહે છે કે હું તો દ્રવ્ય છું.

ઉત્તર :- એ કઈ અપેક્ષાએ? એ તો પર્યાયિનું વલણ ત્રિકાળ ઉપર છે એ અપેક્ષાએ પર્યાયિ કહે છે કે હું દ્રવ્ય છું. પણ પાછું એની સાથે જ્ઞાન થયેલું એ જ્ઞાન એમ જાણે છે (કે) મારી પર્યાયિમાં રાગ અને દ્વેષનું જેટલું પરિણામન છે એ મારું પોતાના સ્વરૂપમાં, હું એનો ઘણી, હું એનો સ્વામી અને મારા અપરાધથી તે ભાવ થાય છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એમ એકાંત તાણે એ ન ચાલે. અહીં વીતરાગ અનેકાંત માર્ગ છે. એવો માર્ગ છે. આહાહા..!

ચારિત્ર, સ્વરૂપમાં અસંયમપણું જેટલું ચારિત્ર દોષ છે એ દોષ જ છે. સમ્યજ્ઞેને સચિમાં સ્થિરતા કરવાનો ભાવ છે. તોપણ એ સ્થિરતા પુરુષાર્થની કમજોરીને લઈને થતો નથી. એથી એણે શ્રદ્ધામાં એમ ન રાખવું કે ભલે થતો નથી તોપણ વાંધો નથી. ચારિત્ર છે.

મુમુક્ષુ :- ચારિત્ર આવ્યા વગર રહેવાનું નથી.

ઉત્તર :- પણ રહેવાનું તો ભવિષ્યમાં ને. અત્યારે ક્યાં છે? આહાહા..! વાત તો જેમ હોય એમ હોવી જોઈએ ને. અત્યારે ચારિત્ર નથી. ચારિત્ર આવવાનું છે એ તો પછી આવે ત્યારેની વાત છે. ભાવનામાં તો એ રીતે ભાવે છે કે આ સ્વરૂપમાં રમણતા .. હું. પણ રમણ થયું નથી ત્યાં સુધી તો દોષ છે ને? આ વસ્તુ સ્થિતિ છે. એને સમ્યજ્ઞેને અને શ્રદ્ધામાં ગોટા ન વાળવા. એમ કહે છે. આ ગાથા ત્યાં પણ આવી છે. નિયમસાર. લખ્યું છે ને. ૧૫૪માં એ આવ્યું છે.

કે ભાઈ! નિશ્ચય પ્રતિક્રમણ, નિશ્ચય આલોચના એ તો આત્માના ધ્યાનમાં લીનતા એ પ્રતિક્રમણ છે. નિશ્ચય પ્રત્યાખ્યાન, નિશ્ચય ભક્તિ, નિશ્ચય સમાધિ, નિશ્ચય આવશ્યક એ બધા સ્વરૂપ ભગવાન... આ એક તો વિચાર .. આવ્યો છે વધારે. કે આત્માનું જે જીવત્વશક્તિ છે ને આત્મામાં? વસ્તુ જે છે એમાં જીવત્વ નામનો એક ગુણ છે. જે જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ અને સત્તા, વીર્ય તો ભેગું આવી જાય જીવત્વમાં. એવા પ્રાણથી જેનું જીવન ધારી રાખ્યું છે. આહાહા..! એટલે? એવી જે શક્તિ છે. જીવની જીવન શક્તિ એનું ટકવું, જ્ઞાન, દર્શન અને આનંદ ને સત્તાથી છે. એવો જેને પર્યાયિમાં સ્વીકાર થયો, વર્તમાન પર્યાયે સ્વીકાર કર્યો કે આ પ્રાણથી દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર અને આનંદથી જીવનું જીવન છે. એમ જેની પર્યાયિમાં સ્વીકાર થયો એમાં એના જ્ઞાન, દર્શન, આનંદના અંશો બહાર આવ્યા એ એનું જીવન છે. એ એનું જીવન છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- બરાબર છે. હા, એમ ચાલે? આ તો માર્ગ છે બાપા! અનંત કેવળી, અનંત તીર્થંકરો...

કહે છે, આહાહા..! જીવ એને કહીએ કે જેમાં જીવત્વ શક્તિ અનાદિ અનંત પડી છે, એવો અનાદિ અનંત જીવત્વશક્તિનો ધરનાર તે જીવ, એને જેને પર્યાયિમાં દૃષ્ટિથી, જ્ઞાનથી જેને .. એની પર્યાયિમાં સમ્યજ્ઞેને, જ્ઞાન, શાંતિ, આનંદનો અંશ, સત્તાની નિર્મળતા એ એનું જીવન સમ્યજ્ઞેનું છે. દશ

પ્રાણથી જીવવું એ જીવન ધર્મીનું નથી, તેમ દશ પ્રાણથી... ભાવપ્રાણ દસના જે છે. આ તો જડના. પાંચ ઈન્દ્રિય, મન, વચન, કાયા, સાત આયુષ્ય એ તો જડ છે. એ તો અજીવનું જીવન છે. અંદર યોગ્યતા છે ભાવપ્રાણ જીવવાની, અજ્ઞાનરૂપી ભાવ પ્રાણ બાલ્ય. ઈન્દ્રિયથી યોગ્યતા ભાવની, મન, વચન, કાયાની યોગ્યતા-એ પણ જીવન અજ્ઞાનીનું છે એ. આહાહા..! જ્ઞાનીનું જીવન તો જડના જીવનથી જુદું ભાવપ્રાણ, પાંચ ઈન્દ્રિય, મન, વચન, કાયા શ્વાસોશ્વાસ એના જીવનથી જુદી જીવની શક્તિ છે. ચંદુભાઈ! આહાહા..! આવો માર્ગ છે પણ ભાઈ! આહાહા..!

એ જીવનશક્તિનો ધરનાર જીવ સ્વરૂપ ભગવાન, એના જીવનશક્તિને કારણરૂપ શક્તિને બનાવીને જેણે પર્યાયમાં સમ્યક્ જ્ઞાન, દર્શન, શાંતિ, આનંદ આદિ ભાવપ્રાણ પ્રગટ કર્યા ઓહોહો..! એ જીવનું જીવન છે. સમજાણું કાંઈ? અને જેણે પૂર્ણ પ્રગટ કર્યા એ તો કેવળીનું જીવન. સ્થિરતાથી વધારે જીવન પ્રગટ કર્યું એ ચારિત્રનું જીવન છે. આવી વાત છે. આહાહા..! પોતે.. પરની સાથે સંબંધ શું છે? પર તો આ બધું એને કારણે ઊભા અને એને કારણે પરિણમી રહ્યા છે. અને પર્યાયમાં દસ પ્રાણની યોગ્યતા જે છે એ યોગ્યતા એ પર્યાયબુદ્ધિમાં, અજ્ઞાનબુદ્ધિમાં એ માન્ય છે. આહાહા..!

અથવા જે સમ્યક્જ્ઞાનમાં જીવતર શક્તિના ભાનમાં જે પ્રાણ પ્રગટ્યા એ એનું ખરું જીવન છે, એની સાથે યોગ્યતા એટલી રહી છે એ જ્ઞાન જાણે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આવી વાત છે. એથી પાંચ ઈન્દ્રિયની યોગ્યતાથી રહેવું, મન, વચન અને પ્રાણ. દ્રવ્યાર્થિક છે એ છ છે અને પ્રાણ છે તે દશ છે. એના આયુષ્ય એ જુદું પ્રાણમાં આવે છે. બાકી એ આ આહાર, શ્વાસ, ઈન્દ્રિય, ભાષા, મન એ છ પર્યાયિ આમાં દશમાં આવી જાય છે. શરીર, ઈન્દ્રિય આવી ગઈ, મન, વચન, કાયા છ પર્યાયિ આવી ગઈ. એક આયુષ્ય ન આવે. પર્યાયિમાં. છ પર્યાયિમાં આખું રૂપ ઓલામાં થાય ત્યારે નવ આવે અને એક દશમું આયુષ્ય આવે. એવી જે પર્યાયિમાં જે યોગ્યતા છે એ એક જાણવા જેવી રહે. સ્વરૂપની દૃષ્ટિ થતાં એટલે કે આત્મા જેવો છે તેવો તેને પ્રાપ્ત થતાં દૃષ્ટિમાં એનું જ્ઞાન, આનંદ આદિનું જીવન પ્રગટ્યું. એ તો એનું વાસ્તવિક જીવન છે. અને જે પાંચ ઈન્દ્રિય આદિ મન, વચનની યોગ્યતા અને એક... રહી ગઈ હજી એ એને જ્ઞાન જાણે છે કે આ છે. જાણવા જેવું છે. એ પણ મારામાં છે એમ જાણે હોં. પરને લઈને નહિ. આહાહા..! આવો માર્ગ! નિર્મળાનંદ પ્રભુ એ નિર્મળથી જીવે એમાં જીવન છે.

એના જીવનમાં જેટલી મલિનતા છે ત્યાં સુધી એટલું જ્ઞાન જાણે છે કે મારામાં છે. મારે કારણે છે. કોઈ પરને કારણે કે પંચમ કાળ છે માટે આ નબળાઈનો દોષ છે એમ નથી. દેવીલાલજી! વાત આવી છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- દોષ દેખવો કે ન દેખવો?

ઉત્તર :- સ્વભાવ જોવો. પણ સ્વભાવ જોઈને દોષનું જ્ઞાન તો સાથે હોય છે ને. સ્વભાવને જાણનારું જ્ઞાન એક પડખાનું થયું, પણ બીજા પડખાનું જ્ઞાન વ્યવહારનું એને જાણે કે નહિ એકલો શુદ્ધ

જાણે એને તો મિથ્યાદષ્ટિ છે. એકલો શુદ્ધ જાણીને તદ્દન શુદ્ધ પર્યાય પ્રગટ થઈ ગઈ એ તો અલૌકિક છે. પણ શુદ્ધને જાણતા શુદ્ધપણું કેટલું પ્રગટ્યું છે એને મુખ્ય ગણીને એ શુદ્ધની પ્રાપ્તિ છે એમ કહેવામાં આવે છે. પણ એને જેટલી અશુદ્ધતા બાકી છે એ તો એને જ્ઞાનમાં બાકી જ રહ્યું છે.

મુમુક્ષુ :- મુખ્યતા કહ્યું એટલે ગૌણ આવી ગયું.

ઉત્તર :- મુખ્યતા કહેતા ગૌણ આવી જાય છે. એ આ જિનશક્તિ કહેવાનો આ આશય છે. તારું સામર્થ્ય હોય તો તો આચરણ દર્શનપૂર્વક, જ્ઞાનપૂર્વક આચરણ કરજે. જેટલી શક્તિ હોય એ પ્રમાણે કરજે. ન શક્તિ હોય તો ગોટા ન વાળીશ કે આ કાળે પણ આવું પણ ચારિત્ર હોય અને આવો પણ મોક્ષનો માર્ગ હોય. સમજાણું કાંઈ? પોપટભાઈ! આ તો રમતું જુદી છે હોં! ઓલા પૈસામાં કાંઈ મહેનત પડી નથી હોં. એ તો ધૂળ ઓલા પૂર્વના પુણ્યે આવ્યા અને બળી ગયા એમ દેખાય છે. એમાં કાંઈ છે નહિ. ધૂળધાણી, વા પાણી

મુમુક્ષુ :- અમારે મોટો પુરુષાર્થ

ઉત્તર :- આ જ પુરુષાર્થ છે. ઓલો તો ધૂળમાં ક્યાં પુરુષાર્થ?

મુમુક્ષુ :- અમે કરીએ છીએ એ નાનો પુરુષાર્થ.

ઉત્તર :- એ તો માને છે કે મેં આ ડહાપણ કર્યું માટે આ પૈસા મળ્યા. ધૂળેય નથી ત્યાં. ..ભાઈ! કેમ ભાઈ! વાત તો આ છે, બાપુ! આ તો પરમસત્યની વાત છે. બહારના લક્ષ્મી આદિ ... પૂર્વના પુણ્ય બળી ગયા. લોન લાવ્યો છે એ બળી ગઈ. અને નવા રળવાના પાપની, નવી લોન પાપની બાંધી. ભગવાનજીભાઈ! આવું છે.

અહીંયાં તો આ પુરુષાર્થ છે. આહાહા..! અને વીર્યનું ગુણનું સ્વરૂપ પણ એમ ભગવાને વર્ણવ્યુંને? કે સ્વરૂપની રચના કરે એ વીર્ય. ૪૭ શક્તિમાં આવ્યું છે. આહાહા..! વાણી તો વીતરાગની ઓલોલો..! કુંદકુંદાચાર્ય, સાક્ષાત્ ભગવાનની વાણી એ પોતે જગત પાસે મૂકે છે. તને અંદરમાં બેસવું જોઈએ બાપુ આ તો. સમજાણું કાંઈ? પુરુષાર્થ એને કહીએ, પ્રભુ એમ કહે કુંદકુંદાચાર્ય કે જે પુરુષાર્થ આત્માનો, આત્માની શાંતિ, ગુણ આદિની પરિણામનની રચના કરે એ વીર્ય. પરની રચના કરે? મકાનની, પૈસા લાવવાની એ રચના કરી શકે વીર્ય? આહાહા..! અને રાગની રચના કરે એ વીર્ય નપુંસક વીર્ય છે. આહાહા..! પોતાનો પુરુષ એવો આત્મા, એના શક્તિઓની રચનામાં વીર્ય ન રોકાય અને રાગમાં રોકાય એ વીર્ય એનું નહિ. આહાહા..! કહો, ચંદુભાઈ! આવી વાત છે. આહાહા..!

આ તો ..એમ આવ્યું ને એટલે જે વસ્તુની સ્થિતિ છે એ રીતે શ્રદ્ધા કરજે. પાળી શકાય નહિ માટે ગોટા વાળજે કે ના, ના, સમકિતીને તો ભોગ એ નિર્જરાનું કારણ કહ્યું છે. એમ કહીશ નહિ. મરી જઈશ તો. કઈ અપેક્ષાએ કહ્યું હતું? એ તો દષ્ટિના જોરમાં એનો આદર નથી એથી એને અલ્પ રસ અને સ્થિતિ બંધાય એવો ભાવ હોય છે, પણ એને ન ગણતા નિર્જરા કીધી છે. પણ તું એમ માની લે કે વાંધો નહિ,

અમારે ભોગનો ભાવ હોય કે યોગનો ભાવ હોય. એમ નહિ. સમજાણું કાંઈ? એમ ભગવાને કીધું જુઓને ‘સદ્દહમાણસ્સ સમ્મત્તં કેવલિજિણેહિં ભણિયં’ તીર્થંકરદેવ પરમાત્મા જિનસ્વરૂપે બિરાજે એ તો કેવળી થઈને આ કહ્યું છે. એ પહેલાં આ કહ્યું નહોતું એમ કહે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એનું જ્ઞાન અને એની વાસ્તવિકતા શું છે એ પહેલી પ્રગટ તો લક્ષમાં તો લે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એ ૨૨ ગાથા થઈ.

૨૩. ‘અબ કહતે હૈં કિ જો એસે દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર મેં સ્થિત હૈં વે વંદન કરને યોગ્ય હૈં :-’ મુનિ ચારિત્રદર્શાની પ્રધાનતાનું વર્ણન છે ને આ? ચારિત્રસહિતનું તેને જૈનદર્શન કીધું. સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાન અને સ્વરૂપ ચારિત્ર અને અઠ્યાવીશ મૂળગુણ મુનિને યોગ્ય જે વ્યવહાર વિકલ્પ, છે બંધનું કારણ, પણ એવો વ્યવહાર હોયા વિના રહેતો નથી. અને નણ મુદ્રા. એ ત્રણ થઈને એને જૈનદર્શનનું રૂપ કહ્યું છે. આહાહા..! એની શ્રદ્ધા કરવી કે માર્ગ આ છે. સમજાણું કાંઈ? એ જૈનદર્શન છે. આહાહા..! જૈનદર્શનનો આત્મા, જૈનદર્શનનો મોક્ષમાર્ગ, જૈનદર્શનનો વ્યવહાર માર્ગ, જૈનદર્શનની નિમિત્તપણાની મુદ્રા. આહાહા..! એવાની શ્રદ્ધા કરજે. શ્રદ્ધામાં ક્યાંય ગોટા ન વાળીશ. કહે ના, ના, અત્યારે આ કાળે તો કાંઈક પુરુષાર્થ મંદ છે માટે વસ્ત્રસહિત પણ મુનિપણું ચાલી શકે, અપવાદ માર્ગ એ મુનિપણાનો. એ અપવાદ નહિ. અપવાદ તો પંચ મહાવ્રતના પરિણામ અને ગુરુનો વિનય, શાસ્ત્ર વાંચનનો વિકલ્પ એ અપવાદ માર્ગ છે. એ વિકલ્પ ઉઠ્યો એ અપવાદ માર્ગ છે. માર્ગ તો આવો છે બાપા! આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એય..! સુંદરજી! શું આવ્યું આ? જૈનદર્શન આને કહ્યું. આ તમારો ભાઈ માને એ જૈનદર્શન નહિ એમ કહે છે. એ તો છે બિચારો નરમ માણસ. જામનગરના દેરાવાસીના અગ્રેસર છે એનો કાકાનો ભાઈ. હિંમતભાઈ. નરમ માણસ છે. પણ .. આ છે ભાઈ! માર્ગ આ છે.

જૈન પરમેશ્વરનો અનાદિનો ધોખ માર્ગ .. અપવાદ માર્ગમાં, ઓલા વિકલ્પ છે એ અપવાદ માર્ગમાં જાય છે. આહાહા..! મને અંદર ધોખ માર્ગ તો પરમાત્મા પોતે છે ચિદાનંદ એના ધોલનમાં દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની જે દશા થાય તે ભગવાનનો જૈનદર્શનનો ઉત્કૃષ્ટ માર્ગ, ઉત્સર્ગ માર્ગ છે. ઉત્સર્ગ માર્ગ છે. સાથે વ્યવહાર હોય એ અપવાદ માર્ગ છે. આહાહા..! અને નણપણું હોય એ તો એની વસ્તુની મર્યાદા છે. કે મુનિ હોય ને વસ્ત્ર રહે અને પાત્ર રહે એ ત્રણ કાળમાં બને નહિ. આહાહા..! આવો વીતરાગ માર્ગ કહે છે કે શ્રદ્ધામાં ગોટા વાળીશ નહિ હોં! આહાહા..!

કહ્યું ને ઓલા પ્રશ્ન થયો હતો કે ઉદ્દેશિક આહારનો જરી ખુલાસો થાય તો શું? મેં શું કહ્યું ઉદ્દેશિકનું? આ ગૃહસ્થો બનાવે છે માટે એ ઉદ્દેશિક નહિ એમ થાય? આ સાધુ માટે ગૃહસ્થ બનાવે છે માટે એ ઉદ્દેશિક નહિ એમ થાય એની વ્યાખ્યા? ભગવાનના વિરહ છે અત્યારે. પરમેશ્વરનો વિરહ છે અત્યારે એટલે કેવળીના માર્ગને આમ આમ લથડપથડ નાખે? એ માર્ગ નથી, બાપા!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- છે ને. દોષ છે. સદાય દોષ છે. શેની મર્યાદા? ... જયપુરમાં મનોહરલાલજી. મેં કીધું, બાપુ! માર્ગ તો આ છે. મેં તો શાંતિથી કહ્યું કે ગૃહસ્થો બનાવે માટે તે ઉદ્દેશિક નથી અને લેનારને ઉદ્દેશિક દોષ ન લાગે એ વસ્તુ ન થાય. પરમાત્માના વિરહ પડ્યા છે. એના માર્ગને ક્યાંય પણ ખોડખાંપણ આવે એ માર્ગ ન હોય. આહાહા..! પોપટભાઈ! આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એનો અર્થ શું? એક દિ' પણ એને માટે કરેલું લે એ બધું ... છે. એમ કે ચોમાસામાં એને માટે લે તો વાંધો નહિ. ... અરે..! માર્ગ બાપા! જુદી જાત છે ભાઈ! એમાં ક્યાંય પણ ખોડખાંપણ આવી શકે નહિ. એ અહીં કહે છે. શ્રદ્ધામાં ક્યાંય ગોટા વાળીશ નહિ.

મુમુક્ષુ :- માયાચારી નથી.

ઉત્તર :- માયાચાર નહિ, કોઈ બચાવ ન ચાલે. આ તો કેવળી પરમાત્માનો માર્ગ છે. એ તું પંચમ આરામાં જન્મ્યો અને વીતરાગના વિરહ પડ્યા માટે માર્ગ કેવળીનો નથી આ. એમ નથી. સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર, જિનેશ્વરદેવનો આ માર્ગ છે. અહીં તો એ કહ્યું ને? કે તીર્થકરે જેવી દીક્ષા લીધી ત્યારે જે રૂપ ધારણ કર્યું એ માર્ગને જિનદર્શન કહે છે. જિનેન્દ્રદેવ જેને સો ઈન્દ્રો પૂજે. આહાહા..! જેના જન્મ પહેલાં ઈન્દ્રો આવીને સેવા કરે માની, દેવીઓ સેવા કરે. આહાહા..! એવા ભગવાન ત્રણ જ્ઞાનના ઘણી એણે જ્યારે દીક્ષા લીધી એટલે જિનરૂપી છે. જેવું માતાએ જન્મ્યું એવું રૂપ એનું અંતરમાં ત્રણ જ્ઞાન અને આનંદસહિત, ચારિત્રસહિત એની દશા આ થઈ ગઈ. એને જૈનમાર્ગ, એ વીતરાગનો માર્ગ, એ જિનનું રૂપ, એ તીર્થકરનું રૂપ, એ જૈનદર્શનનું રૂપ. સમજાણું કાંઈ? દુનિયામાં ન બેસે અને કોઈ વિરોધ પણ કરે, તિરસ્કાર કરે એથી કાંઈ સત્ય ફરી જાય?

કહ્યું હતું ને નિયમસારમાં પાછળ? દુનિયા સુંદર માર્ગની નિંદા કરે, પણ સત્યની અભક્તિ ન કરીશ ભાઈ! આહાહા..! અરે..! આવું સત્ય છે ને આ દુનિયા આટલી આટલી નિંદા કરે અને આદર નહિ. એમ જ હોય. સમજાણું કાંઈ?

હવે કહે છે કે 'દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રમે સ્થિત હૈં વે વંદન કરને યોગ્ય હૈં :-' ગુરુ વંદન ચારિત્રની અપેક્ષા છે ને અત્યારે? ૨૩ ગાથા.

દંસગ્ણાણચરિત્તે તવવિણયે ણિચ્ચકાલસુપસત્થા।

ए दे दु वंदणीया जे गुणवादी गुणधराणं।।२३।।

'અર્થ :- દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર,...' એને આત્મદર્શન, આત્મા પ્રભુ પરમાત્માના ભેટા થયા સમ્યજ્ઞાનમાં. જીવતી જ્યોત ચૈતન્ય જાગૃત સ્વરૂપ ભગવાન પરમાત્મા પોતે. આહાહા..! જેને દર્શનમાં આવા આત્માનો ભેટો થયો એવું સમ્યજ્ઞાન. એવા ભગવાનનું, એવા પરમાત્મસ્વરૂપનું એનું જ્ઞાન. અને એમાં રમણતા, ચારિત્રની લીનતા. ઓહો..! અને તપ એટલે મુનિપણું. અઠ્યાવીશ મૂળગુણ

વગેરે. 'તથા વિનય...' એ નાખ્યું એમણે. વિનય શબ્દ છે ને? વિનય કેમ નાખ્યો? કે પંચ મહાવ્રતધારી મુનિ સંત દિંગબર આદિ એનો એને વિનય હોય છે. ભલે નાના સાધુને વિનય ન કરે, પણ એના હૃદયમાં પાંચ પરમેષ્ઠી પ્રત્યે વિનય હોય છે સાચા સંતને. અને એ મૂળમાર્ગથી ભ્રષ્ટ થયા, નીકળ્યા એ સાચા સંતનો વિનય ન કર્યો અને મત્સરભાવથી દ્વેષ કર્યો. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

એ તપ. પાઠ છે ને જુઓને. 'તવવિણયે' મૂળ પાઠમાં છે. 'દંસણનાણચરિત્તે તવવિણયે ણિચ્ચકાલસુપસથા.' 'ભલે પ્રકાર...' 'સુપસથા' 'સ્થિત હૈં...' આહાહા..! એ આત્માના સમ્યક્દર્શનમાં, જ્ઞાનમાં, ચારિત્રમાં, વિનયમાં, તપમાં, ઈચ્છા નિરોધમાં સ્થિત છે. આહાહા..! 'ણિચ્ચકાલસુપસથા' પાછું એમ નહિ (કે) કોઈવાર... આ આવ્યું તમારું જુઓ! ચોમાસામાં આમ કરવું, આઠ મહિના આમ કરવું. અહીં તો કાયમ 'સુપસથા' કાયમની ધારા આવી હોય કહે છે. સમજાય છે કાંઈ? અમારે સંપ્રદાયમાં એમ ચાલતું. ઝાઝા ઘર હોયને એટલા સાધુ ત્યાં ફરે અને મળી રહે એને. અને .. ગામડામાં હોય ત્યાં એને માટે કર્યું હોય તો એ લઈ લે. અને મોટા ગામ ઝાઝા ઘર હોય ૨૦૦-૩૦૦ ત્યાં જરી ચાળા કરે. અમારે બધું કડક હતું ને અમારું બધું કડક હતું. ગામડામાં હોય કે શહેરમાં. પછી બીજા સાધુ કોપી કરે. એમ કે આ લોકો એમને માટે કરેલું-બનાવેલું લેતા નથી. તો આપણે મોટા શહેરમાં ન ખાવું. ગામડામાં તો છ ઘર, પાંચ ઘર હોય તો... સમજાણું? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ગોટા વાળે.

ઉત્તર :- ગોટા વાળે એમ ન ચાલે. અમારી ક્રિયા બહુ કડક હતી એ વખતે. અમારા ગુરુ હતા સંપ્રદાયના બહુ કડક, બહુ કડક. એને માટે પાણીનો બિંદુ બનાવ્યો હોય. ખ્યાલ આવ્યો કે અમે ગામમાં આવ્યા પછી આણે પાણી બનાવ્યું છે. ન લે. પૂછે. કેમ માટે બનાવ્યું બહેન? ન્હાયા હતા એનું? ન્હાયામાં વઘેલું તો પકડાઈ જાય. હીરાજી મહારાજ બહુ સખત હતા. એને બિચારાને જે માનેલી હતી વાત. વસ્તુ તો આ ક્યાં હતી ત્યાં. નહિ. નહિ. બહેન અમે .. ન લઈએ. આહાહા..! ઓલા બિચારા રાડ નાખે. અરેરે..! હીરાજી મહારાજ બે-ચાર વર્ષે આવે ગામડામાં અને આહાર ન હોય તો રોવે બિચારા. બહેન અમે તો આહાર લેવા આવ્યા હતા, બા! અમે તો નિર્દોષ લે તો લઈએ. અમારે માટે કર્યો હોય એ કેમ લઈએ? નવનીતભાઈ! સંપ્રદાયમાં બહુ શાંત હતા. પણ બિચારાને આ વસ્તુની તો ખબર નહિ. માનેલું હતું કે આ ચારિત્ર અને આ આચરણ ક્રિયા એમ પાળવી. ન લે. પાણી વિના રોળવે આખો દિવસ. કાઠીમાંથી છાશ લઈ આવે. છાશ સમજ્યા? મઠા. બસ રોટલો ને છાશ. એમ રોળવે. અમે પણ રોળવ્યું છે કેટલીવાર. પાણી ન મળે આખો દિ'. ઉનાળામાં હોં! રોટલો ને દાળ ને છાશ. એ વખતે એ માન્યું હતું એમ કરતા હતા. આહાહા..! .. રાખે છે. સાધન એવું .. હતું. પાંચેય વાત કરી જોયું! દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, તપ અને વિનય અને તે નિત્યકાળ. કાયમ. કોઈ વખતે આમ અને કોઈ વખતે આમ, એમ માર્ગ નથી, ભાઈ! અરર..!

‘ભલે પ્રકાર સ્વસ્થ હૈં...’ લ્યો! એ ઓલું કર્યું. ટીકા કરી માટે. લીન છે સ્વરૂપમાં. આનંદ-આનંદ પ્રભુ ભગવાન એ આનંદમાં લીન છે મુનિરાજ. એને અહીંયાં જૈનદર્શનમાં ગણીને એને વંદનીક કહેવામાં આવ્યો છે. આહાહા..! કહો, ગીરધરભાઈ! આ તો માર્ગ . . પાછળ નીકળ્યો. સગવડપંથી. વીતરાગમાર્ગમાં ન ચાલે. આહાહા..! ‘ભલે પ્રકાર સ્વસ્થ હૈં, લીન હૈં...’ .. હોય. ટીકામાં જરી લોલુપતા કીધું છે. લોલુપ ... ‘ઔર ગણધર આચાર્ય ભી ઉનકે ગુણાનુવાદ કરતે હૈં...’ ગણધર પણ એના ગુણાનુવાદ કરે. ધન્યમુનિ! ધન્ય તારા અવતાર ભાઈ!

આને હવે બીજો અર્થ કર્યો એ. એ ગુણવાદી. ગણધરોના પણ ગુણ ગાય છે. એમ લીધું છે. મુનિ ગણધરોના ગુણ ગાય છે એમ. અહીં ગણધરો એને મુનિ તરીકે ગણે છે. ટીકામાં એમ લીધું. ગુણવાદી ગુણના ધરનારા એવા ગણધરો, આવા મુનિના ગુણ ગાય છે. અહીં એમ કહે છે કે એવા ગુણના ધરનારા ગણધરો એને વખાણે છે અને ઓલાના ગુણ ગાય છે એમ કહે છે. ગણધરોના પણ ગુણ ગાય છે.

‘ઉનકે ગુણાનુવાદ કરતે હૈં અતઃ વે વંદને યોગ્ય હૈં.’ મુનિ તરીકે ચારિત્ર સહિતના જે પૂજ્ય ગુરુ તે તો આ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ચારિત્રના ગુરુ જ આ છે.

ઉત્તર :- હા.

‘વંદને યોગ્ય હૈં. દૂસરે જો દર્શનાદિકસે ભ્રષ્ટ હૈં...’ જોયું છે ને? એ દેવ વંદનીય છે. એનો અર્થ કર્યો ને? અને આ વંદનીક અને એ સિવાયના જૈનદર્શનથી ભ્રષ્ટ થઈને પંથ કાઢ્યો, જૈનને નામે એ વંદનિક નથી. આહાહા..! કહો, સમજાણું કાંઈ? શ્વેતાંબર આચાર્યો મોટા ગમે તે હો, પણ કહે છે કે મૂળસંઘથી ભ્રષ્ટ થયા એ વંદનિક નથી. આહાહા..! આવો માર્ગ આકરો પડે. સમજાણું કાંઈ? ‘એદે દુ વંદનીયા’ એમ કીધું ને? એ વંદનિક છે. એનો અર્થ કે આ સિવાય વંદનીક નથી. એમ છે અંદર. આહાહા..!

‘ગુણવાનોંસે મત્સરભાવ રખકર વિનયરૂપ નહીં પ્રવર્તતે...’ જોયું! એ વખતે તો મુનિઓ હતાને દિગંબર સાચા સંત અને એ વખતે પંથ પણ નિકળી ગયેલો આ. શ્વેતાંબર. સાચા સંતને દેખીને ઓલા મત્સર કરે અને અભિમાન કરે. આ તમારે નાગા છે ને આમ છે ને તેમ છે. .. ‘ગુણવાનોંસે મત્સરભાવ રખકર વિનયરૂપ નહીં પ્રવર્તતે,...’ દેખો! ‘વે વંદને યોગ્ય નહીં હૈં.’ એ માર્ગથી ભગવાનના માર્ગમાં વંદન લાયક નથી. આહાહા..! આકરું માર્ગનું સ્વરૂપ. એમાં ઓલો કહે છે કે અપવાદ છે. એય..! ચેતનજી! ચેતનજીએ પૂછ્યું કે આ .. અપવાદ છે વસ્ત્ર-પાત્ર લે. અરેરે..!

મુમુક્ષુ :- પ્રવચનસારમાં છે.

ઉત્તર :- પ્રવચનસારમાં આ કીધું હશે? અરર..!

એ પ્રવચનસારમાં તો ગુરુનો વિનય કરવો તે કરવારૂપ ગ્રહણ છે. વાણી કહેવી અને સાંભળવી એ

પણ ઉપકરણ કહે છે. આ ઉપકરણ ગણ્યા છે. આહાહા..! અપવાદિક માર્ગ રાગમાં જોડાય છે ને ત્યારે પરનો વિનય ને સાંભળવું થાય છે ને? માટે એને વ્યવહાર ઉપકરણ કહ્યું. બાકી તો ખરા પ્રભુ તો આત્મા પૂર્ણાનંદનો નાથ એના સમીપમાં જઈને રમણતા કરે એ એનું ખરું સ્વરૂપ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? પોતાની નિર્મળ પરિણતિમાં આત્માને સમીપ રાખે કાયમ. સનેહુ અપ્પા. સમ્યઞ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની પરિણતિમાં જેનું ધ્યેય આત્મા છે એટલે આત્મા જ એને સમીપ વર્તે છે. આહાહા..! એવો જે માર્ગ એ વંદનીક છે અને એનાથી ભ્રષ્ટ થયા એ વંદનીક નથી એમ કહે છે.

મુમુક્ષુ :- દ્રવ્યલિંગી મુનિ બધું આવે છે?

ઉત્તર :- દ્રવ્યલિંગી મુનિ ખોટા. એ આવશે હમણાં. ભાવ વિના દ્રવ્યલિંગી વંદનીક નહિ. એ હવે આવશે. છેક છેલ્લી ગાથા. ૨૬-૨૬. આહાહા..!

કુંદકુંદાચાર્યે તો ઓહોહો..! માર્ગને જેવો છે એવો બહાર પાડીને જગત ઉપર મહાકરુણા કરી છે. આહાહા..! આમાં ક્યાંય ફેરફાર, ઓછું, અધિક, વિપરીત કાંઈ ચાલે નહિ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? અરેરે..! ચોર્યાસીના અવતારમાં રખડતો, એને પાછું ક્યાં જાવું છે એની ખબર પડે નહિ.

મુમુક્ષુ :- મોટા ફેર પડી ગયા.

ઉત્તર :- ઘણા ફેર પડી ગયા. એ આવ્યા હતા ને સાધુ ત્રણ. દર્શનવિજય, જ્ઞાનવિજય... એ કહે આ સમયસાર ગુરુની વાણી છે અને અમારી વાણી ભગવાનની વાણી છે. એમ કહ્યું. ૯૯ની વાત છે. અહીંયાં બેઠા હતા. ગુરુની વાણી છે. મેં કીધું ગુરુની... એમ. તમે કોણ? શું નામ તમારું? દર્શનવિજય. આત્મા ભવિ છે કે અભવિ છે? એ તો ભગવાન જાણે. હવે ભવિ-અભવિની ખબર ન મળે, એ ભગવાનની વાણીની પરીક્ષા કરવી નીકળ્યા ... કહીએ ... દર્શનવિજય, જ્ઞાન અને ચારિત્ર ત્રણ હતા. એ કાંઈક... પરણી ગયા? એમ તો માણસ ડાહ્યો હોં. એણે જેણે વાત આટલી કરી, એ ભવિ-અભવિનો નિર્ણય થયો છે? કીધું ભગવાનને ખબર. અભવિ શું એનો નિર્ણય નથી, એ ભગવાનની વાણીનો નિર્ણય શી રીતે કરશે? જેને ભવનો અભાવ કોઈ દિ' થવાનો નથી. એ કહે, હા, હા જણાય છે. જણાય છે. એ ગયું. અંદર હતું એ આવી ગયું પહેલું. આહાહા..! અને ત્યાં ૯૯ માં ભેગા થયા હતા ત્યાં રસ્તામાં કાંપમાં. પછી પુણ્યવિજય હતો ને પુણ્ય નહિ કેવો? પૂનમવિજય. પૂનમવિજય. પૂનમચંદ. હા એ હતોને એણે કીધું આપણે ભેગા થઈને વિરોધ કરીએ એમનો. ત્યાં પૂનમચંદજી આવ્યો હતો, આ પણ આવ્યો. અરે..! રહેવા ઘો એની સામું. ત્યાં પકડ્યો હતો. વાદ રહેવા ઘો એની સાથે. આપણે તો શાંતિથી... આપણે કાંઈ કોઈ ઓલી નહિ, બાપુ! એને અભવિ છે કે ભવિ એવો હજી નિર્ણય આવ્યો નથી. એ વીતરાગની વાણીની પરીક્ષા (કરે) કે આ ગુરુની વાણી અને આ કેવળીની વાણી છે? બાપુ! એમ ન ચાલે. આ તો વીતરાગ માર્ગ છે. સમજાણું કાંઈ? ગુરુની વાણી કેવળીની વાણી છે અને કેવળીની વાણી ઠરાવી છે એ કેવળીની વાણી નથી. આહાહા..! એ તો મિથ્યાદષ્ટિની વાણી છે.

આહાહા..!

જેની વાણીમાં વચ્ચનો તલમાત્ર રાખીને મુનિ માને, મનાવે તો વિરોધ જાય. એ વાણી ક્યાં અને જે વાણીમાં મુનિને દશ-દશ કપડા ખપે, ચાદરું ખપે, પછેડી ખપે. અરે..! આ માર્ગ તે કોણે કર્યો આ? આહાહા..! બાપુ! એ વાણી વીતરાગની નહિ, સમકિતીની નહિ. ભગવતી સૂત્રને માન આપે. ભગવતી સૂત્ર. બહુ, ઓલો કહેતો, ભગવતી સૂત્ર બહારમાં બહુ પૂજ્ય છે. આહાહા..! બાપુ! માર્ગ ન ચાલે એમ. એ જેમ હશે એમ રહેશે. તું કર એમ થાશે, એમ નહિ થાય. આહાહા..!

કહે છે, આવા પુરુષો એ વંદનીક છે, બીજા ભ્રષ્ટ થયેલા વંદનયોગ્ય નથી. મોટા આચાર્ય નામ ધરાવતા હોય અને ધર્મધુરંધર જૈનશાસન પ્રભાવક એવા બિરૂદ હોય, પણ એ વીતરાગમાર્ગથી વિરૂદ્ધ ભ્રષ્ટ છે. એ વંદન કરવાલાયક નથી. આહાહા..! ચારિત્રની ગુરુની અપેક્ષાની વાત થાય છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- શિષ્ટાચાર...

ઉત્તર :- શિષ્ટાચાર બિલકુલ નહિ. શિષ્ટાચાર શું છે ત્યાં? ટિકરીનો સાસરો છે કે શિષ્ટાચાર કરવો? રાજા હોય તોપણ એ કહેવાય, મુસલમાન હોય તોપણ એ કહેવાય. સમકિતી જાય તો અન્નદાતા! બહારની અપેક્ષાની વાત છે ને. મુસલમાન રાજા પાસે. એ લૌકિક લાઈન છે. એ ધર્મની લાઈન નથી.

મુમુક્ષુ :- જાત જાતની વાણી...

ઉત્તર :- હા, મુસલમાન રાજા હોય અને સમકિતી હોય તોપણ જાય તો એને અન્નદાતા એમ કહેવું પડે.

મુમુક્ષુ :- ... ધર્મબુદ્ધિએ વંદન ન કરે તો?

ઉત્તર :- તો વળી કઈ બુદ્ધિએ વંદન કરે? કરે શેનો પણ? એ કાંઈ સગો થાય છે? માનો બાપ છે એ? ધર્મબુદ્ધિએ ન કરે. આહાહા..! એવો માર્ગ છે. એ પછી છઠ્ઠા અધ્યાયમાં લીધું છે કે એક કોર ગુરુ બેઠા હોય કુંદકુંદાચાર્ય જેવા અને એકકોર એના વિરૂદ્ધ શ્રદ્ધાવાળા બેઠા હોય એનો વિનય કરે તો આનો અવિનય થઈ ગયો. છઠ્ઠેમાં છે ગુરુની... કાઢ્યું હતું ને તે દિ'.

મુમુક્ષુ :- પ્રતિપક્ષ.

ઉત્તર :- હા પ્રતિપક્ષ છે. આહાહા..! ધર્મમાર્ગ જુદો સંસારમાર્ગથી. મુસલમાન બાદશાહ હોય, માંસ ખાતો હોય. પણ છતાં સમ્યજ્ઞિ પણ એને સલામ કરે, પગે લાગે. એ તો લૌકિક લાઈન છે. એ ચારિત્રદોષ છે. અને અધર્મી આવેને પગે લાગવું તે મિથ્યાત્વનો દોષ છે. ગીરધરભાઈ!

મુમુક્ષુ :- ધર્મબુદ્ધિનો રાગ નથી?

ઉત્તર :- ધર્મબુદ્ધિ ત્યારે કઈ બુદ્ધિ હતી? ત્યાં સગો છે તમારી બાનો બાપ છે એ?

મુમુક્ષુ :- સમાજમાં રહેતો હોય એ...

ઉત્તર :- એ સમાજ નથી. ધર્મનો સમાજ હોય એ એનો સમાજ કહેવાય. એ તો બધા પાપના

સમાજ છે. શેઠિયાનું શું કરવું એમ કહે છે. મૂંઝાણ છે. એય..! જ્યંતિભાઈ! આહાહા..! માર્ગ તો આવો છે પ્રભુ હોં! .. ચાલે વિના નહિ. આહાહા..! લક્ષ્મણ, ગારવ આવે છે નથી આવતું? લક્ષ્મણથી નહિ, ગારવથી નહિ, કર્મથી નહિ એમ હોય છે. આહાહા..! ધર્મબુદ્ધિ ત્યાં હોય નહિ. બીજી બુદ્ધિ ત્યાં ક્યાં છે? સંસાર ત્યાં ક્યાં છે? મા-બાપ હોય એ મિથ્યાદષ્ટિ, પોતે હોય સમકિતી તોપણ એનો વિનય કરે. લૌકિક અપેક્ષાથી. આહાહા..! છોકરો હોય સમકિતી, મા-બાપ હોય મિથ્યાદષ્ટિ અને તે ઊંઘી શ્રદ્ધા આદિને માનનારા હોય લ્યો. આહાહા..! છતાં એને લૌકિકમાં...

મુમુક્ષુ :- બહારનું બધું સગવડ સાચવીને ધર્મ થાય ને?

ઉત્તર :- સગવડ શેની? ધર્મની સગવડ કે બહારની સગવડ? શેની સગવડ? ધર્મની સગવડમાં બહારની સગવડતા કામ આવે જ નહિ જરીએ. આહાહા..! સમાજને એકકોર મૂકી દેવો જોઈએ. એવી વાત છે ભાઈ અહીંયાં તો. એય..! પોપટભાઈ! આહાહા..!

‘આગે કહતે હૈં કિ-જો યથાજાતરૂપકો દેખકર મત્સરભાવસે વંદના નહીં કરતે હૈં વે મિથ્યાદષ્ટિ હી હૈં :-’ આમાં અધિકારમાં આ જ લીધું છે વધારે. આહાહા..!

સહજુપ્પણં રૂવં દદ્દં જો મણ્ણણ મચ્છરિઓ।

સો સંજમપડિવણ્ણો મિચ્છાઈટ્ઠી હવઈ एसो।।૨૪।।

‘અર્થ :- જો સહજોત્પન્ન યથાજાતરૂપકો દેખકર નહીં માનતે હૈં,...’ એકલું યથાજાત નહિ હોં પાછું. એ ૨૬માં આવશે. ‘જો આચાર્ય યથાજાતરૂપકો દર્શન કહતે આયે હૈં વહ કેવલ નગ્ગરૂપ હી યથાજાતરૂપ હોગા,...’ એ નહિ. એ ૨૬માં છે ભાવાર્થમાં. ભાવાર્થમાં. સમજાણું કાંઈ? આ તો માર્ગ બાપા! ધર્મનો નિશ્ચય અને ધર્મનો વ્યવહાર જગતથી કોઈ જુદી જાત છે આ. કોઈ પ્રત્યે વિરોધ નહિ, વેર નહિ, પ્રેમ. ભગવાન આત્મા છે. સમજાય છે? એની શ્રદ્ધા વિરુદ્ધ હોય તો પણ વંદન ન કરે માટે દ્રેષ કરવો એમ નહિ. આહાહા..! આત્મદષ્ટિએ આત્મબંધુ સાધર્મી છે. પયયિબુદ્ધિમાં જે ફેરફાર છે એને માટે વિરોધ ન કરે. આહાહા..! આવો માર્ગ! શ્રીમદ્દે ન કહ્યું? ‘કરૂણા ઊપજે જોઈ. જ્ઞાનમાર્ગની શુદ્ધતા.’ શું આવ્યું? ‘બાહ્ય ક્રિયામાં રાચતા, અંતર ભેદ ન કાંઈ, જ્ઞાન માર્ગ નિષેધતા તે ક્રિયા ...’ એ નહિ. ‘કોઈ ક્રિયા જડ થઈ રહ્યા શુષ્ક જ્ઞાનમાં કોઈ. માને માર્ગ મોક્ષનો કરૂણા ઊપજે કોઈ.’ અરેરે..! દુઃખી. વિપરીત માન્યતાથી તો એ દુઃખમાં છે અને એ દુઃખમાં રહેવાના. એનો અનાદર કેમ થાય? સમજાણું કાંઈ? એની દષ્ટિ વિપરીત છે એ વર્તમાન દુઃખી છે અને પાછા વિપરીત ફળમાં નરક અને નિગોદમાં જાશે બાપુ! એ મરતાને મારવા એ કામ નહિ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? એવો માર્ગ છે. આહાહા..! ‘ધાર તલવારની સોહલી દોહલી, ચૌદમા જિન તણી ચરણ સેવા.’ વીતરાગની આજ્ઞા એ રીતે શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિનો માર્ગ છે. એ રીતે હોવું જોઈએ. આહાહા..!

‘સહજોત્પન્ન યથાજાતરૂપ કો દેખકર...’ પોતે નગ્ગમુનિ અને અભ્યંતર આનંદ અને જ્ઞાન-

દર્શન-ચારિત્રના સહિત એવી જે યથાજાત, અંતર યથાજાત અને બાહ્ય યથાજાત. અંતર યથાજાત એટલે? જેવો વીતરાગી સ્વભાવ છે એવો પ્રગટ થઈ ગયો છે. જેવો ભગવાન આત્માનો વીતરાગ સ્વભાવ છે, એવી પર્યાયમાં વીતરાગ સ્વભાવ એ યથાજાત છે. આહાહા..! અને બાહ્યમાં યથાજાત નગ્નદશા છે. ‘સહજુપ્પણં રૂઠ્ઠં’ ‘સહજુપ્પણં રૂઠ્ઠં’ સ્વભાવથી સહજ ઉત્પન્ન થયેલું છે. આહાહા..! અને શરીરની પણ સહજ અવસ્થા માતા જન્મે એવી દશા છે.

એવા ‘સહજોત્પન્ન યથાજાત...’ ભગવાન આત્મા આનંદસ્વરૂપથી ઉત્પન્ન થયેલી સમ્યક્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર એ સહજ ઉત્પન્ન યથાજાત વીતરાગમાર્ગ છે અને બાહ્યમાં સહજ ઉત્પન્ન નગ્નદશા છે. અરેરે..! ‘ઉસકા વિનય સત્કાર પ્રીતિ નહીં કરતે હૈં...’ પાઠ તો એ છે ‘દ્વં જો મળ્લણ ગ મચ્છરિઓ’ મત્સરભાવથી તેનો વિનય ન કરે અને અભિમાન કરે. પોતાની પદવી આચાર્ય, ઉપાધ્યાય મોટી દેખીને આવા સંત નગ્ન સાચા મુનિ ધર્માત્મા અંતર આનંદસહિતના, ભાનસહિતના. એને મત્સર કરે. અમે પણ છીએ. .. છીએ સાધુ. અમે નથી? વસ્ત્ર રાખ્યું એટલે શું? મૂર્છા.. મૂર્છા પરિગ્રહો .. મૂર્છાને પરિગ્રહ કીધો છે, વસ્ત્રને પરિગ્રહ ક્યાં કીધો છે ભગવાને? એ હમાણાં આવ્યું હતું. ભાઈનું છે ને. આહાહા..! મારીને જગતને... જે પક્ષમાં ઊભો હોય એ પક્ષનું ...

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા, એ ન કહ્યું કુંદકુંદાચાર્યે? કે હિંસા બહારમાં થાય, ન થાય, પણ શરીર રાખીને મૂર્છા ન હોય. કરણાનુયોગમાં.

મુમુક્ષુ :- જીવ મરતા બંધ થાય...

ઉત્તર :- હા. વસ્તુસ્થિતિ વર્ણવી છે. ચાલતા પ્રાણી મરી જાય એથી કરીને એને પોતાનો પ્રમાદભાવ નથી. પણ કોઈ કહે કે અમે ટૂંકડો વસ્ત્રનો રાખીએ અને એમાં અમને મૂર્છા નથી. તો નહિ ચાલે એ. .. મારા! પરિગ્રહ રાખીને પછી કહે મૂર્છા નથી, કાયાથી કરણ, કરાવન, અનુમોદન નવ નવ કોટીએ છૂટવું જોઈએ પરિગ્રહ. કાયાથી કરવું, કરાવું, અનુમોદન ક્યાંથી થયું તારું? આહાહા..! એવો માર્ગ છે. દર્શનપાલુડ. એમાં સમકિતની નિર્મળતાનું વર્ણન પાછું ચાલ્યું આ. સમજાણું કાંઈ?

‘ઉસકા વિનય સત્કાર પ્રીતિ...’ ઓહો..! ભાવલિંગી સંત અને દ્રવ્યલિંગી બાહ્ય. એ બે થઈને આખું રૂપ દેખીને જે કોઈ વિનય ન કરે, મત્સરભાવ રાખે, ગૌરવ કરે પોતાના અભિમાન અને પદવીની અંદરમાં. એનો સત્કાર ન કરે, વિનય ન કરે, પ્રીતિ ન કરે... ‘ઔર મત્સર ભાવ કરતે હૈં વે સંયમ પ્રતિપત્ર હૈં,...’ ભલે બાહ્યથી કદાચ સાધુ દેખાય. ‘દીક્ષા ગ્રહણ કી હૈ ફિર ભી પ્રત્યક્ષ મિથ્યાદષ્ટિ હૈં.’ આહાહા..! બાયડી, છોકરા છોડી, રાજ છોડીને સાધુ થયો હોય વસ્ત્રસહિત. સમજાણું કાંઈ? ભારે માર્ગ ભાઈ! કહો, આમાં ધીરુભાઈ! ઓલા કહે કે તમે પુણ્ય અને પાપ, દયા, દાન, વ્રતની ક્રિયા એને ધર્મ નથી કહેતા તો મોટી ગલતી થાય છે. આહાહા..!

હવે અહીં તો આ બધું મોટું કહે છે કે મોટી ગલતી તારી છે. એ તો સમજ પહેલો. આહાહા..! અરે..! ભગવાન! શું થાય? અરે..! કોઈ સાથે ચાલશે નહિ હોં. આ બહારના સંઘોમાને અને મોટા માને. ઓહો..! અમને લાખોને અમને ધર્મમાં રાખ્યા. કોઈ સાથે આવે એવું નથી. આહાહા..! એકલા પાપ બાંધ્યા અને એકલા પાપના ફળ ભોગવશે. ત્યાં કોઈ સામું જોવે એવું નથી. આહાહા..! નરકની વેદના, એક અગ્નિનો તણખો. અરે..! ત્યાં તો એવું લીધું છે કે નારકીના શરીરના એક કટકો અહીં બહાર આવે તો એની ગંધથી-દુર્ગંધથી અમુક માણસ મરી જાય એની દુર્ગંધથી. આહાહા..! એવું તો એનું શરીર દુર્ગંધવાળું છે. નારકીનું શરીર, એટલું શરીર દુર્ગંધવાળું છે. આહાહા..! જેનો કટકો લાવે અહીંયા તો માણસ દેખીને દુર્ગંધમાં સહન ન કરી શકે, મરી જાય. આહાહા..! એ શું કહે છે એ? જેણે મહામિથ્યાત્વભાવ સેવ્યા છે અને જેણે મહા આરંભ ને પરિગ્રહની ભાવના આમાં સેવાણી છે. આહાહા..! જેની પર્યાય તો .. અવળી થઈ ગઈ, પણ જેના શરીર દુર્ગંધ. આહાહા..! આમ સાબુએ ચોપડે છે નવરાવીને. કહે છે કે એનો નારકીનો એક કટકો બહાર આવતા એની દુર્ગંધથી માણસ મરી જાય. બાપુ! એવી દુર્ગંધમાં અનંતવાર શરીર ધારણ કર્યા છે. આહાહા..! એ મિથ્યાત્વને લઈને છે એ. સમજાણું કાંઈ? ઓહોહો..!

અને જેનો દેખાવ રાખીને જો કે અહીં લાવે નારકીને લાવવું હોય તો, દેખીને માણસ મરી જાય ભડકીને. એવું રૂપ બધું નારકીનું હોં. આ શ્રાવકરત્નકરંડાચારમાં. એવું રૂપ પણ એનું. આમ દેખે ત્યાં આહાહા..! આમ કરીને મરી જાય માણસ ભડકીને. એવું તો રૂપ શરીરનું. આ બાપા! તું ત્યાં અનંતવાર ગયો ભાઈ! અને જે હજી મિથ્યાત્વ નહિ ટાળે તો એને પણ મિથ્યાત્વના ફળમાં અનંતભવ છે. આહાહા..! આ જેને સંસ્કાર નાખ્યા છે અંદરના સત્ના. આહાહા..! એને તો હવે ભવભ્રમણ નથી. આગળ વધી ગયો છે. ભલે સમ્યક્દર્શન ન હોય. સમજાય છે? પણ જેણે આ સંસ્કાર નાખ્યા છે અંદરમાં. આહાહા..! એ જીવો આગળ નહિ ભવે. નહિ ભવે એટલે નહિ ભવમાં થાય. એકાદ-બે ભવ હોય, કોઈને બે-ચાર-પાંચ. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

‘મત્સર ભાવ કરતે હૈં વે સંયમપ્રતિપત્ર હૈં, દીક્ષા ગ્રહણ કી હૈ ક્ષિર ભી પ્રત્યક્ષ મિથ્યાદષ્ટિ હૈં.’ ‘યથાજાતરૂપકો દેખકર મત્સરભાવસે ઉસકા વિનય નહીં કરતે હૈં તો જ્ઞાત હોતા હૈં કિ-ઈનકે ઈસ રૂપકી શ્રદ્ધા-રુચિ નહીં હૈ ઐસી શ્રદ્ધા-રુચિ વિના તો મિથ્યાદષ્ટિ હી હોતે હૈં.’ લ્યો! આહાહા..! ‘યહાં સે ઐસા હૈ કિ-જો શ્વેતાંબરાદિક હુએ...’ લ્યો લખ્યું છે. શ્વેતાંબરમાં આ દેરાવાસી અને સ્થાનકવાસી બેય એમાં આવ્યા.

મુમુક્ષુ :- બેય હતા?

ઉત્તર :- એ વખતે ક્યાં હતા? એ વખતે તો શ્વેતાંબર એકલા હતા. આ હતા ત્યારે હતા કે નહિ? ટોડરમલે ક્યાં ત્યારે હતા. એણે નાખ્યા છે. નથી?

‘વે દ્વિગંબર રૂપકે પ્રતિ મત્સરભાવ રખતે હૈં ઔર ઉસકા વિનય નહિ કરતે હૈં ઉનકા

નિષેધ હૈ.’ આહાહા..! સાચા સંત મુનિ એ વખતે હતા. દિગંબરો ભાવલિંગી અને આ ખોટાઓ બહાર હતા. મુનિને આમ દેખીને નગ્ન મુનિને ઓલો મત્સર ભાવ કરતા. અમે હુશિયાર છીએ, અમે રાજાઓને સમજાવીએ છીએ, મોટી મોટી સભાઓ ભરાય છે. આ હવે નાગા જંગલમાં પડ્યા છે. એ નાગા છે એ બાદશાહથી આઘા છે. અને મોક્ષમાં જવાના છે. અને તમે નરક અને નિગોદમાં જવાના છો. કીધું ને એ વસ્ત્ર રાખીને નિગોદમાં જાશે. આહાહા..!

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો વદ ૫, મંગળવાર તા. ૧૬-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા- ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮ પ્રવચન - ૨૮

૨૪ ચાલી ને? એ ૨૪મીને વિશેષ દઢ કરે છે.

અમરાણ વંદિયાણં રૂવં દદ્દૂણ સીલસહિયાણં।

જે ગારવં કરંતિ ય સમ્મત્તવિવજ્જિયા હોંતિ।।૨૫।।

આચાર્ય મહારાજ એમ કહે છે કે જેનો બાહ્ય દિગંબર વેશ છે અને અંદરમાં ‘સીલસહિયાણં’. વીતરાગભાવના સ્વભાવથી પરિણમિત છે. એવા મુનિને દેખીને જે વંદન કરતા નથી, એનો આદર કરતા નથી એ અભિમાની સમ્યક્ દષ્ટિ રહિત છે. છે? ‘દેવોં સે વંદને યોગ્ય...’ દેવોથી વંદનેયોગ્ય. મુનિપણું એટલે.. આહાહા..! દેવો જેને વંદન કરે છે. ‘શીલ સહિત...’ અંતરના આનંદના સ્વભાવની શુદ્ધ પરિણતિરૂપી શીલસહિત જેનો આત્મા છે. બ્રહ્માનંદ સ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એના આનંદની ઉગ્રતાના શીલ સ્વભાવસહિત જેનો આત્મા છે. અને ‘યથાજાતરૂપકો દેખકર...’ એવા ‘જિનેશ્વરદેવકે યથાજાતરૂપકો દેખકર...’ અંતરમાં પણ યથાજાતરૂપ ભાવ વીતરાગી મૂર્તિ. આહાહા..! મોક્ષનો માર્ગ. અને બાહ્યમાં પણ મુદ્રા જિણંદ. પોતે જ્યારે દીક્ષિત થયા એવો જેનો નગ્નપણાનો દેખાવ.

‘જો ગૌરવ કરતે હૈં,...’ એવા મુનિને દેખીને ગૌરવ કે અભિમાન કરે છે, ‘વિનયાદિક નહીં કરતે હૈં...’ વિનય બહુમાન કરતા નથી ‘વે સમ્યક્ત્વસે રહિત હૈં.’ આવી વાત છે. કહો, ચંદુભાઈ! આ તો પક્ષપોષણ થયું છે. એ એમ કહે છે. વસ્તુની સ્થિતિ આવી છે. સમજાય છે કાંઈ? જેનો આત્મા બ્રહ્માનંદ સ્વરૂપ. ઓહો..! જેણે અંતર્મુખ થઈને આનંદની પર્યાયમાં ઉગ્રતા જેણે પ્રગટ કરી છે. સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાનસહિત જેને આનંદની દશા, સુખની દશા, સુખરૂપ અનાકુળ જેની પરિણતિ વીતરાગદશા છે અને જે બાહ્યમાં નગ્ન છે. એવું જ જૈનદર્શનનું સ્વરૂપ મુનિપણાનું અને એ જૈનદર્શન. આહાહા..!

એને દેખીને કોઈ આદર ન કરે. અમે પણ સાધુ છીએ, ભલે અમે વસ્ત્ર-પાત્ર (સહિત છીએ). એમ અભિમાન કરીને ન કરે તો એ સમકિતરહિત છે એમ કહે છે.

મુમુક્ષુ :- ... કરે તોપણ એ મિથ્યાદષ્ટિ છે.

ઉત્તર :- વંદના એને કરે નહિ એમ કહે. પણ કહે છે કે યથાજાતને વંદન ન કરે તો એ મિથ્યાદષ્ટિ છે એમ. વંદન કરે તો એ જુદી વાત છે. આ તો વંદન ન કરે એ વાત લેવી છે. એનો આદર કરતો નથી અને પોતાના અભિમાનમાં રહે છે એમ. એમ અહીં બતાવવું છે. એ વખતે .. ચાલતું હતું ને. .. થયા હતા. શ્વેતાંબર નીકળ્યા .. થયા હતા. એ વખતે એ બધા ભણેલા હોય ને ઘણાં. કારણ કે તાજા નીકળેલાં, બહુ શાસ્ત્રનું જાણપણું હોય, મોટી વાતું કરતા હોય. એ કહે છે. એવાઓ આમ તો સમકિતરહિત છે જ, એમ. પણ આવો આદર ન કરે એનું સમકિત રહિતપણું બહારનું પ્રસિદ્ધ થાય છે. કહો, સમજાણું કાંઈ? ભારે માર્ગ ભાઈ આવો!

.. ઓલામાં નહિ? આહાહા..! ઓલો જગતપ્રસાદ છે ને કોઈ નહિ? એને એમ કહે .. ગાથા આવી છે. .. લખ્યું છે. વાંચ્યું છે તમે? .. છે. એ છે. વાંચ્યું છે. જગતપ્રસાદ છે ને કોઈ? છે કુંદકુંદાચાર્યનો ઓલો. આ અંગ્રેજી અનુવાદ કર્યું છે. એમાં આ ગાથા આવી તો આ .. વાંચ્યું છે ખરું બધું. આ તો અષ્ટપાહુડને બધાએ માન્ય રાખ્યું છે અને શ્રીમદ્દે પોતે માન્ય રાખ્યું છે અષ્ટપાહુડને પ્રમાણિકપણે. અને ચાલતી આ પ્રવૃત્તિમાં કોઈ ગાથા ફેરફારવાળી છે એવું આમાં કાંઈ નથી. પણ લોકોને પક્ષની .. લાગે કે આ તો દિગંબર પક્ષ છે. અને સ્ત્રીને મુક્તિ નહિ, વસ્ત્રસહિત મુક્તિ નહિ એ બધું પક્ષવાળું કુંદકુંદાચાર્ય કેમ કહે? એમ કહે. પણ જેવું હોય એવું લખે. એવો સ્વભાવ વસ્તુસ્થિતિ એવી છે ત્યાં શું થાય? કહે છે કે વિનય આદિ બહુમાન આદિ નથી કરતા, એ સમ્યક્ત્વથી રહિત છે.

‘જિસ યથાજાતરૂપકો દેખકર...’ મહા દિગંબર દશા જેની બહારની, અંતરમાં જેની દિગંબરદશા. જેને વિકલ્પની લાગણીથી છૂટા થઈને અંતરની વીતરાગી પરિણાતિમાં આનંદમાં રમે છે એને રાગની લાગણીનું .. નથી. બહારના વસ્ત્રનો ધાગો નથી. આહાહા..! જેટલી દશા નિર્મળ થઈ એમાં. બીજો અઠ્યાવીશ મૂળગુણ આદિનો વિકલ્પ ભલે હોય. એવાને દેખીને ગારવથી-અભિમાનથી અમે પણ જાણનારા છીએ, અમારો પણ એક માર્ગ છે. એમ માનીને વંદન ન કરે તો એ સમકિતરહિત પ્રસિદ્ધિ થાય છે. એમ તો છે. પણ એની સમકિતરહિતની પ્રસિદ્ધિ બહાર આવે છે. આહાહા..!

‘જિસ યથાજાતરૂપકો દેખકર અણિમાદિક ઋદ્ધિયોકે ધારક...’ દેવ મોટા અણિમાદિક સૂક્ષ્મ રૂપ કરવું હોય તો કરે. મેરુ પર્વત જેવું કરવું હોય તો કરે. એવા ઋદ્ધિના ધારકો ‘દેવ ભી ચરણોંમેં ગિરતે હૈં...’ પણ આવા હોં. ભાવલિંગી અંતર આનંદની દશા જેને .. છે. ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનો દરિયો. આહાહા..! એટલે અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો છે. આહાહા..! ૪૭ શક્તિમાં લીધું છે ને જુઓને .. બધું. જીવતર શક્તિ. તોપણ જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ આદિ લીધા. એ અનંત ચતુષ્ટય જે

ભર્યા છે એનું વર્ણન છે. આત્મામાં. પછી એક ... શક્તિમાં એ જ આખું વર્ણન છે. ચિત્તિ શક્તિ. દશિ શક્તિ, જ્ઞાન, સુખ, વીર્ય બધા એ જ અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, સુખથી ભરેલું તત્ત્વ છે એમ ત્યાં બતાવવું છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

જીવતર શક્તિમાં એમ લીધું કે દર્શન, જ્ઞાન, આનંદ, વીર્ય .. પછી કહે ચિત્તિ શક્તિ લીધી એમાં પણ જ્ઞાન અને દર્શન આવ્યું. પછી દર્શન અને જ્ઞાન જુદા પાડ્યા એમાં દર્શન-જ્ઞાન આવ્યું. પછી સુખ અને વીર્ય પાડ્યા. કેમકે ઓલા બે હતા એમાં સુખ અને વીર્ય નાખ્યું. એ પણ અનંત ચતુષ્ટયમાં બતાવનારું બધું અનંતવીર્ય ને સુખ. પછી પ્રભુત્વ અને વિભુત્વ, સર્વદર્શી, સર્વજ્ઞ એ પણ અંદરનું બતાવનારું છે. સર્વગુણો પરિપૂર્ણ છે, વ્યાપક છે અને પ્રભુત્વ છે, સર્વદર્શી છે, સર્વજ્ઞ છે, સ્વચ્છત્વ છે અને પ્રકાશશક્તિ છે એ બધા અનંત ચતુષ્ટયની પ્રતીતિ કરે છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ... અનંત અનંત બેહદ જ્ઞાન, દર્શન અને અસંકુચિતવિકાસ. એવી એની શક્તિ છે. આહાહા..! તેર શક્તિ લીધી એમાં જાણે આખું, એનો સ્વભાવ ભગવાન આત્મા પરિપૂર્ણ જ્ઞાન, પરિપૂર્ણ દર્શન, પરિપૂર્ણ સુખ, પરિપૂર્ણ શાંતિ, સ્વચ્છતા, નિર્મળતા, પૃથક્ થવાની શક્તિ. ઓહોહો..! એવો જે આત્મા જેની દૃષ્ટિમાં, અનુભવમાં આવ્યો છે અને એ ઉપરાંત જેની રમણતા, આનંદમાં લીનતા જામી ગઈ છે. આહાહા..! મુનિરાજની બાહ્ય દશા નમ્ર થઈ જાય છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો વસ્તુની સ્થિતિ જ એવી છે ત્યાં શું કહેવું?

એમ અહીંયાં કુંદકુંદાચાર્યના હૃદયમાં એ છે કે આવી વસ્તુને સાધનારા અને નમ્ર દિગંબર એને આદરે નહિ અને અભિમાનીઓ અમે પણ જાણપણાવાળા છીએ અને લાખો માણસને સમજાવી છીએ એમ કરીને માણસ ભેગા કરે, એથી શું? વસ્તુના સત્યને શરણે જાતો નથી અને આગળ નથી વધતા, એ મત્સર અભિમાની છે. ‘મત્સરભાવસે નમસ્કાર નહીં કરતે હૈં ઉનકે સમ્યક્ત્વ કેસા? વે સમ્યક્ત્વસે રહિત હી હૈં.’ આવો માર્ગ છે. એ રપ થઈ.

‘આગે કહતે હૈં કિ અસંયમી વંદને યોગ્ય નહીં હૈ :-’

अस्संजदं ण वन्दे वत्थविहीणोवि तोण वंदिज्ज।

दोण्णि वि होंति समाणा एगो वि ण संजदो होदि।।२६।।

‘અર્થ :- અસંયમીકો નમસ્કાર નહીં કરના ચાલિયે.’ અસંયમ છે ત્યાં સાધુને યોગ્ય નમસ્કાર છે એ ત્યાં હોઈ શકે નહિ. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! અને ‘ભાવસંયમ નહીં હો ઔર બાહ્યમે વસ્ત્ર રહિત હો...’ લ્યો! નમ્ર હોય, પણ અંદરમાં ભાવ આનંદ, રાગના કણનો કર્તા નહિ એવી જેને અંતરમાં જ્ઞાતા, દૃષ્ટા અને શાંતિ પ્રગટી નથી, એવા ભલે બાહ્યમાં નમ્ર હો, એ પણ ‘વંદને યોગ્ય નહીં હૈ...’ બેય વંદને યોગ્ય નહીં. મુનિપણાની યોગ્યતાથી જે એની ભક્તિ અને વંદન છે એ અસંયતિને ન હોય અને ભાવલિંગ વિના એકલા ભેખધારીને પણ હોય નહિ. આહાહા..! ભારે! સમજાણું કાંઈ?

આ માર્ગની રીત છે હોં. કોઈ કહે કે કેમ આવું લીધું? કુંદકુંદાચાર્ય જેવા અધ્યાત્મી પુરુષો જે ગૌતમ પછી ત્રીજે નંબરે આવ્યા. મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી, વસ્તુની સ્થિતિ જ એવી છે ભાઈ!

આત્મા વિકલ્પ રાગના અંશ વિનાનો પ્રભુ છે. એવો આત્મા ભગવાને જે કહ્યો એવા આત્માના આનંદની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને રમણતાવાળો જીવ અને બાહ્યમાં નગ્ન, એને લીધે આવો કોઈ વસ્ત્ર રાખીને પંડિતાઈથી ગારવમાં ઊભા આદર ન કરે એ તો અજ્ઞાની કહ્યા અને આ બે અસંયમ-સંયમદશા નથી ભાવ અને એકલો અસંયમી છે તે સંયમી મુનિને જો એ વંદન લાયક છે એવી વંદના એને હોઈ શકે નહિ. સમજાય છે કાંઈ? આમ તો આવ્યું ને 'લેશ ન સંયમ.'

મુમુક્ષુ :- લેશ ન સંયમ, પૈ સુરનાજ જજે હૈં.

ઉત્તર :- સુરનાથ જજે હૈ. છ ઢાળામાં આવ્યું. આ વંદન ન કરવા લાયક એ સ્થિતિએ જજે નહિ. બેનો મેળ. ત્યાં કહ્યું સમ્યજ્ઞિને જજે. ... જજે છે. અહીં કહે છે કે અસંયમને વંદન નહિ. એ આ.

મુમુક્ષુ :- મુનિને લાયક નથી.

ઉત્તર :- બસ એ. આશય કરવાનો આ છે ભાઈ! સમજાણું કાંઈ?

આ તો પચ્ચનંદી આદિમાં તો એમ પણ કહ્યું કે સમ્યજ્ઞિ જીવ ધર્માત્મા શ્રાવક છે, એ પણ વંદનને લાયક છે એમ કહ્યું. પાઠ છે. વંદન એટલે ગુણગાન કરવા લાયક આદિ એને યોગ્ય આદર કરવાલાયક છે.

મુમુક્ષુ :- વિનયને લાયક.

ઉત્તર :- બસ એને લાયક. સમજાણું કાંઈ?

'બાહ્યમે વસ્ત્ર રહિત હો વહ ભી વંદને યોગ્ય નહીં હૈ ક્યોંકિ યહ દોનોં હી સંયમ રહિત સમાન હૈં,...' કેમકે સંયમ ચારિત્ર એ મુખ્ય પૂજનીય છે. કેમકે ચરિતં ખલ્લુ ધમ્મો. ચારિત્ર એ વીતરાગીદશા એ ચારિત્ર. આ લોકો અત્યારે તો બહારના વ્રત ને એને ચારિત્ર માને માળા. આહાહા..! શું થાય બાપુ! અંદર મિથ્યાત્વ અને અસ્થિરતાથી રહિત જેને સમ્યક્ અને સ્થિરતાની દશા પ્રગટી છે.

'ભાવાર્થ :- જિસને ગૃહસ્થકા ભેષ ધારણ કિયા હૈ વહ તો અસંયમી હૈ હી,...' સીધો. 'પરંતુ જિસને બાહ્યમે નગ્નરૂપ ધારણ કિયા હૈ ઔર અંતરંગમે ભાવસંયમ નહીં હૈ...' આહાહા..! 'તો વહ ભી અસંયમી હી હૈ,...' ઓલું તો વળી એવું લખ્યું છે. કે આપણે દિગંબર, જૈન પ્રતિમા ... જેમાં લઈ જાય એ તો બીજાની થઈ ગઈ એ વંદનિક કેમ હોય? એમ નહિ. એવું આવે છે. એનામાં. ઉપાસકમાં. સાધુ હોય.. જિન પ્રતિમા એ બીજામાં ભળી જાય, બીજે જાય એ આદરવા લાયક નહિ રહે. એવું આવે છે. એણે એ નાખ્યું છે. કે આવી જિન પ્રતિમા ... છે ને? હા એ. પહેલા .. પ્રતિમા લઈ જશે ભગવાનની તો એ તો અન્યમતિની થઈ ગઈ. ત્યાં ક્યાં ભગવાનનું .. માટે એ બધું અત્યારે દેશકરણમાં આ બધું થયું. શું કહેવાય? રાષ્ટ્રીયકરણ. એમાં આ .. છે. એ બહુ લખ્યું.

અહીં કહે છે 'બાહ્ય મેં નગ્નરૂપ ધારણ ક્રિયા હૈ ઓર અંતરંગમે ભાવસંયમ નહીં હૈ તો વહ ભી અસંયમી હી હૈ, ઈસલિયે વહ દોનોં હી અસંયમી હૈ, અતઃ દોનોં હી વંદને યોગ્ય નહીં હૈ. યહાં આશય ઐસા હૈ અર્થાત્ ઐસા નહીં જાનના ચાલિયે ક્રિ-જો આચાર્ય યથાજાતરૂપકો દર્શન કહતે આયે હૈ...' જોયું! નગ્નપણાને જ દર્શન કહેતા આવે છે એમ ન સમજવું. એ ૧૪મી ગાથામાં તો બધું સ્પષ્ટ કર્યું છે. 'યથાજાતરૂપકો દર્શન કહતે આયે હૈ વહ કેવલ નગ્નરૂપ હી યથાજાતરૂપ હોગા, ક્યોંકિ આચાર્ય તો બાહ્ય-અભ્યંતર સબ પરિગ્રહસે રહિત હો...' એ ૧૪મી ગાથામાં આવી ગયું છે. બાહ્ય-અભ્યંતર ત્યાગરૂપ. ૧૪મી નહિ? 'દુવિહં પિ ગંથચાયં' બેય પ્રકારનો ગ્રહણ-ત્યાગ. બાહ્ય અને અભ્યંતર બેય. એને જૈનદર્શન કહે છે. આહાહા..! ૧૪મી ગાથામાં. એનું જ્ઞાન શુદ્ધ છે અને ઊભા ઊભા આહાર લે છે અને જેને સમ્યજ્ઞાન-જ્ઞાન-ચારિત્રની વીતરાગતા અંદર પ્રગટ થઈ છે એને જૈનદર્શન કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આકરી વાતું પડે માણસને વાડામાં. સંપ્રદાયની વિરુદ્ધ વાત આવે એટલે સંપ કરો.. સંપ કરો.. બાપુ! સંપની વ્યાખ્યા શું? આમ જેટલો મેળ છે એટલા સંપથી કામ લે. પણ જે અભિપ્રાયમાં ફેર છે એ કાંઈ મેળ ખાય એવું છે? સમન્વય કરો. કોઈ એમ કહેતું હતું. સમન્વય કરવો જોઈએ. ...

'અભ્યંતર ભાવસંયમ વિના બાહ્ય નગ્ન હોનેસે તો કુછ સંયમી હોતા નહીં હૈ ઐસા જાનના.' હજી સમ્યજ્ઞાનના ઠેકાણા નથી. અંતર આત્મા આનંદનો સાગર પ્રભુ એના સન્મુખની પરિણતિ થઈ નથી. એને સંયમને .. કહેવાય. જે આખું સમ્યજ્ઞાનનું મૂળસ્વરૂપ જે પરમાત્મા પોતે આનંદનો નાથ. આહાહા..! સુખસ્વભાવથી ભરેલો અનંત જ્ઞાન, અનંત જેને જ્ઞાન અનંત છે તે સ્વભાવ છે ને. સ્વભાવ છે એને હદ કેવી? એવું જેનું અંતર જ્ઞાન અનંત, અનંત દર્શન, અનંત આનંદ, અનંત વીર્ય એ સ્વચતુષ્પથી ભરેલો પદાર્થ એની સન્મુખથી થઈને જે નિર્વિકલ્પ દષ્ટિ થાય એને તો હજી સમ્યજ્ઞાન કહે છે. એ ઉપરાંત સ્વરૂપમાં એટલી લીનતા, સમ્યજ્ઞાન કરતાં ચારિત્રતો મહામોંઘું છે. એમ નથી કે સમ્યજ્ઞાનની કિંમત ઘણી અને ચારિત્રની ઓછી. આહાહા..! ચારિત્ર એટલે...

ઓલા છ ઢાળામાં તો એમ લીધું કે એકેન્દ્રિયમાંથી ત્રસપણું પામવું એ ચિંતામણી રત્ન મળ્યા જેવું છે. આહાહા..! અને એમાં પણ પંચેન્દ્રિય આદિ એ મળવું અને મનુષ્યપણું મળવું એ તો ચોકમાં રત્ન ખોવાઈ ગયા હોય અને લેવા જાય એવું છે. હજારો, લાખો માણસ તો ચાલતા હોય અને રત્ન ખોવાણા, પડ્યા હોય. મારા રત્ન ક્યાંક ખોવાણા, લાવ લઈ આવું. ક્યાંથી મળે બાપુ? સમુદ્ર નહિ, ચોકમાં. અમદાવાદનો ઝવેરીચોક, માણેકચોક. જ્યાં હજારો માણસો આખો દિ' ચાલતા હોય. હવે ત્યાં રત્ન મારા પડી ગયા. પણ ત્યાં હોય નહિ રત્ન, મળે નહિ. આહાહા..! એવો આવો મનુષ્યનો દેહ એ રત્ન ચોકમાં મળ્યા જેવું છે. એવો મોંઘો છે પણ માણસને કિંમત ક્યાં? એ મોંઘો ધર્મને માટે છે હોં.

મુમુક્ષુ :- મોજ-શોખ માણવા માટે નહિ?

ઉત્તર :- ના, મોજ-શોખ ને ભોગ ને વિષય ને એને માટે મોંઘો એ તો હવે .. ક્યા જ કરે છે અનાદિથી. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

પૂર્ણ સ્વરૂપે ભરેલો ભગવાન એના સન્મુખની ઉપદેશ દશા અને મુખ્ય પ્રાપ્તિની શરૂઆત તો મનુષ્યભવમાં હોય છે. સંયમ તો મનુષ્યભવમાં જ હોય છે, પણ એ સમ્યક્દર્શનની મૂળ શરૂઆતની પ્રાપ્તિ કે એનો ઉપદેશાદિ મળવો એ તો પહેલું મનુષ્યભવમાં જ છે. બીજે ભલે થાય છે પણ એ બધું અહીંથી સાંભળેલું હોય અને એવાઓને ત્યાં થાય છે. આહાહા..! એને એમ ને એમ થાય છે. પણ મુખ્યતા આ વાત છે. આવું મનુષ્યપણું તો ચોકે... આહાહા..! રત્ન ખોવાઈ ને લેવા જાય એવી વાત છે, એવી મળી ગઈ છે. એમાં વીતરાગની વાણી મળવી, જૈન સનાતન વીતરાગ .. તત્ત્વ સાંભળવા મળવું એ તો મહાદુર્લભ છે. અને સાંભળ્યા પછી અંદરમાં પરિણામન દષ્ટિનું કરવું એ તો મહાદુર્લભ છે. એનાથી ચારિત્રનું પરિણામન કરવું એ તો એનાથી મહા દુર્લભ છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

એ અહીં કહે છે ‘અભ્યંતર ભાવસંયમ વિના બાહ્ય નગ્ન હોને સે તો કુછ સંયમી હોતા નહીં હૈ-એસા જાનના. યહાં કોઈ પૂછે — બાહ્ય ભેષ શુદ્ધ હો, આચાર નિર્દોષ પાલન કરનેવાલેકો અભ્યંતર ભાવમેં કપટ હો ઉસકા નિશ્ચય કેસે હો,...’ પ્રશ્ન છે. ભેષ નગ્ન હોય, આચાર નિર્દોષ હોય આ શાસ્ત્ર પ્રમાણે. પણ શાસ્ત્ર પ્રમાણે હોયને. ‘અભ્યંતર ભાવમેં કપટ હો...’ .. વિના દષ્ટિ મિથ્યાત્વ હોય અને મુનિપણું મનાવતા હોય એમ કહે છે. આહાહા..! ‘ઉસકા નિશ્ચય કેસે હો, તથા સૂક્ષ્મભાવ કેવલીગમ્ય હૈ, મિથ્યાત્વ હો ઉસકા નિશ્ચય કેસે હો, નિશ્ચય વિના વંદનેકી ક્યા રીતિ?’ એ પ્રશ્ન છે. આહાહા..!

‘ઉસકા સમાધાન — એસે કપટકા જબ તક નિશ્ચય નહીં હો તબ તક આચાર શુદ્ધ દેખકર વંદના કરે...’ એ વ્યવહાર છે. અંતર દષ્ટિ નથી સાચી કે કપટ છે એવો જો ખ્યાલ આવી જાય તો તો પછી વંદના ન કરે. સમજાય છે? પણ જ્યાં સુધી ન આવે ત્યાં સુધી આચાર શુદ્ધ દેખકર વંદના કરે. વ્યવહાર આચાર બરાબર નિર્દોષ આગમ પ્રમાણે આહાર, પાણી લેવાનું વગેરે વગેરે. પ્રરૂપણા પણ આગમ પ્રમાણે વ્યવહાર બરાબર હોય. સમજાય છે?

મુમુક્ષુ :- નિર્ણય થાય પછી ...

ઉત્તર :- એ બીજી વાત કીધી છે. એ તો બહુ સારા હોય છે બાહ્યમાં અને અંદરમાં કોઈ ફેર લાગે તો બાહ્યમાં જ્યાં સુધી જુદા પાડ્યા નથી તો એને ખુદ્દા ન પાડવા ત્યાં સુધી. સંઘમાંથી જુદા પડ્યા નથી. એમ.

મુમુક્ષુ :- ... નથી.

ઉત્તર :- નથી. અંદરમાં એ ખ્યાલમાં આવી ગયો છે પણ એ બહુ સૂક્ષ્મ રીતે. બાહ્યમાં તો બધું સ્પષ્ટ છે ચોખ્ખું બધું. અંતરમાં સૂક્ષ્મનો આંતરો ખ્યાલમાં આવી ગયો છે. છતાં બાહ્યમાં એનો અનાદર

કરે તો સંઘમાં એકરૂપ થાય. વ્યવહાર.. એ માટે કહ્યું છે. કહ્યું છે મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં. સમજાણું કાંઈ? સૂક્ષ્મ ભેદનો પત્તો જ્યાં અંદરમાં ફેર હોય એમ કોઈ પ્રરૂપણાથી, કોઈ ચેષ્ટાથી કોઈ આગળ આવી ગયો તો એને બાહ્યમાં એનો અનાદર કરે તો તો સંઘમાં વિરોધ આવી જાય. જ્યાં સુધી એના આચાર્યોએ એને જુદો પાડ્યો નથી ત્યાં સુધી એને .. વિરોધ થાય. એવું આવે છે. આવે છે.

‘ઔર કપટકા કિસી કારણ સે નિશ્ચય હો જાય તબ વંદના નહીં કરે,...’ એ એમ કહે છે. ખ્યાલ આવે એ નહિ, આ તો કપટ, માયાચાર કરતો હોય. શ્રાવક, સાધુપણું નથી અને બહાર સાધુપણું મનાવવા પ્રયત્ન કરતો હોય. સમજાણું કાંઈ? પાંચમા આરાના એવા હોય, ચોથા આરા જેવા અત્યારે ન હોય. ફલાણું હોય, ઢીંકણું ન હોય. એ બધી આકરી વાતું છે બધી. સાધુ એક આવ્યા હતા કે નહિ. અત્યારે ચોથા આરા જેવા સાધુ ક્યાંથી લાવે? પાંચમા આરા જેવા સાધુ નહિ બરાબર આદર કરો તો પછી બધું નહિ રહે સારું.

‘કેવલીગમ્ય મિથ્યાત્વકી વ્યવહારમેં ચર્ચા નહીં હૈ,...’ જુઓ! ‘છન્નસ્થ કે જ્ઞાનગમ્યકી ચર્ચા હૈ.’ જ્ઞાનમાં ખ્યાલમાં આવે એ જાતની વાતનો અહીંયાં વિવેક કરવાની વાત છે. સૂક્ષ્મ બહુ હોય અંદર એનો પત્તો ક્યાં લાગે? ‘જો અપને જ્ઞાનકા વિષય હી નહીં...’ લ્યો! જ્ઞાનમાં એ જાતનું જ્ઞેય આવ્યું જ નથી. ‘ઉસકા બાધ-નિર્બાધ કરનેકા વ્યવહાર નહીં હૈ,...’ અંતર જ્ઞાનમાં જ્યાં અંદર ખ્યાલમાં આવે નહિ એવી ચીજ રહી ગઈ તો એને માટે બાધ-નિર્બાધ કરવું કે આ ઠીક છે કે નથી ઠીક એવું શી રીતે કરી શકાય? એમ કહે છે.

‘સર્વજ્ઞ ભગવાનકી ભી યહી આજ્ઞા હૈ. વ્યવહારી જીવકો વ્યવહારકા હી શરણ હૈ.’ જ્ઞાનથી બરાબર જાણવામાં આવે એ વ્યવહાર છે. સમ્યજ્ઞર્શન-ચારિત્ર આદિ જ્ઞાનમાં આવે એ તો વ્યવહાર છે. એ વ્યવહાર નહિ. નિશ્ચયને સૂક્ષ્મપણું અંદર હોય એ તો અત્યારે એ તો ક્યાં છે? આ તો કોઈ સારા કાળમાં છે. અત્યારે તો વિપરીત બધું .. છે. આમાં કાંઈ કોઈ પરીક્ષા કરવાનું છે નહિ. આહાહા..! વ્યવહારિક જીવનો... એ વ્યવહારનો અર્થ આ લેવો. એ પાછળ કર્યું છે ને. એ આપણે કહ્યું એ નાખ્યું છે આમાં. પહેલામાં આવ્યું.

‘એક ગુણકા દૂસરે આનુષંગિક ગુણ દ્વારા નિશ્ચય કરના વ્યવહાર હૈ,...’ લ્યો! એક ગુણ દ્વારા બીજા ગુણનો નિર્ણય કરવો એ જ વ્યવહાર છે. જ્ઞાન દ્વારા સમકિતનો, ચારિત્રનો નિર્ણય કરવો એ વ્યવહાર છે.

મુમુક્ષુ :- જ્ઞાન દ્વારા જ નિર્ણય થાય બધાનો. બધા નિર્ણયો જ્ઞાન દ્વારા જ થાય.

ઉત્તર :- જ્ઞાન દ્વારા જ થાય. બીજો ઉપાય ક્યાં છે? એ વ્યવહાર છે એમ કીધું છે. જ્ઞાન વિના તો ઉપાય જ ક્યાં છે? જ્ઞેય પ્રમેયનું જ્ઞાન પ્રમાણ કરે છે ને. એ જાતની શૈલી જેટલી યોગ્યતા હોય એ પ્રમાણે જ્ઞાન પ્રમાણ કરે. જ્ઞાનથી જાણે, જ્ઞાનનો સૂક્ષ્મ કોઈ ભાવ હોય એ વાત એના ખ્યાલમાં ન રહે.

એ વ્યવહારનો તો નિષેધ કરવા જેવો નથી.

‘આગે ઈસ હી અર્થ કો દઢ કરતે હુએ કહતે હૈં :-’

ण वि देहो वंदिज्जइ ण वि य कुलो ण वि य जाइसंजुत्तो।

को वंदमि गुणहीणो ण हु सवणो णेय सावओ होइ।।२७।।

આ નાખ્યું છે આમાં. કેમકે એમાં જાતિને પણ કાંઈ વંદન કહ્યું નથી. માટે ગમે તેવી જાતિનો આદર .. એમ કહે છે. અહીં તો વંદન નથી એમ કહે છે. જાતિ છે માટે વંદનીક છે એમ નથી, એમ કહ્યું. આણે એમ નાખ્યું છે. કુંદકુંદાચાર્યે અહીં જાતિનો નિષેધ કર્યો અને વળી સ્ત્રી જાતિને મુક્તિ નથી. ફલાણું આમ છે એનું કેમ કહે? એમ. હવે એણે એ નાખ્યું છે. આહાહા..! ગાથાઓ નાખી છે બરાબર નાખી છે સૂત્ર પાહુડમાં. શરીર સ્ત્રીનું એવું છે કે એમાં મુનિપણાની દશા રહી શકે જ નહિ. વસ્ત્ર વિના રહી શકે નહિ અને ધ્યાનમાં... શરીર જ એવું પરાધીન છે. ધ્યાનમાં કલાક, બે કલાક નિડરપણે, નિઃસંદેહપણે પરના ભય વિના રહેવું એ રહી શકે જ નહિ. ઓલું તો ગમે તે ઠેકાણે ઝાડ નીચે મહામુનિ બહાર એકાંતમાં ધ્યાનમાં રહી શકે છે. એને કાંઈ ડર નથી. એનું શરીર જ એવું છે કે કોઈ બીજો બળાત્કાર કરે તો કરી શકે. પુરુષનું શું કરી શકે પુરુષને? એ વસ્તુની સ્થિતિ જ એવી છે. એમ ન ચાલે.

અહીં તો એ કહે છે કે..

ण वि देहो वंदिज्जइ ण वि य कुलो ण वि य जाइसंजुत्तो।

को वंदमि गुणहीणो ण हु सवणो णेय सावओ होइ।।२७।।

‘અર્થ :- દેહકો ભી નહીં વંદતે હૈં...’ વંદન દેહને છે કે અંદર ગુણને છે? અરે..! વિકલ્પ છે આસ્રવ અઠ્યાવીશ મૂળગુણ એ વંદનીક છે? આહાહા..! મુનિના પંચ મહાવ્રતના પરિણામ છે જુઓ! રાગ, આસ્રવ, એ વંદનીક છે? પ્રમેય તો ગુણ છે. આહાહા..! ‘और कुलको भी नहीं वंदते हँ...’ ઊંચા કુળનો આદમી માટે વંદનીક છે એમ છે કાંઈ? મહા ઉત્તમકુળનો માણસ છે. ધવલમાં કીધા છે ને મનોજ્ઞ. દશ નહિ? વૈયાવચ્ચ. આચાર્ય મનોજ્ઞ. વૈયાવચ્ચ એમ આવે છે. પણ એ તો મહા મનોજ્ઞ શીલવંત છે, સારા કુળનો છે, સારી દષ્ટિ છે, સારું જ્ઞાન છે બધું એવું છે એની વાત લીધી છે. લોકોમાં જેની છાપ પડે એમાં કે ઓહો..! આવો પુરુષપણાને અંતે આ બધું સંપદા છોડીને આવા .. ભાવ છોડીને આ બધું... આવે છે મનોજ્ઞમાં. .. સાધુ ને પંડિત..

मुमुक्षु :- मनोज्ञ सम्यक्त्व...

ઉત્તર :- એ એણે કર્યા છે. એ પહેલી વાત. પછી ક્યાંક શ્રદ્ધા .. ક્યાંક મનોજ્ઞનો અર્થ સમકિત પણ કર્યો છે. પુણ્યવંત હોય, સારા કુળના હોય, આબરૂદાર હોય અને ઉપદેશકમાં પણ જેની બહુ જ પ્રસિદ્ધિ હોય, એવું સમ્યક્દષ્ટિ પણ વૈયાવચ્ચ કરવા જેવો છે એમ આવે. એની યોગ્યતા પ્રમાણે હોય છે ને. એ વાત છે. ભગવાન ત્રણ જ્ઞાનના ઘણી સમકિતી છે, સાધુ નથી જન્મે ત્યારે, છતાં ઈન્દ્ર આવીને

પૂજે છે.

મુમુક્ષુ :- ઈન્દ્રો આવીને પૂજે છે, પણ સાધુ કોઈ આવીને...

ઉત્તર :- સાધુ શેના પૂજે? એમ કે વંદનીક નથી જ બિલકુલ એમ ક્યાં આવ્યું? સમ્યક્દર્શન, સમાધિ.. સાધુ તો છે નહિ. માતાના પેટમાંથી જન્મ્યા ત્યારે જ પગે લાગે ઈન્દ્રો. છે તો અસંયમી જીવ.

મુમુક્ષુ :- .. અત્યારે પગે લાગે.

ઉત્તર :- અત્યારે પગે એ તો અસંયમી છે. છતાં એ મુનિને યોગ્ય જે વંદન છે એ નહિ. સમગ્રાણું કાંઈ? ખેંચાતાણ કરે તો ન ચાલે. વસ્તુ જેમ છે એમ લેવી. આ તો બહુ સમજવાની વાત છે. ઓલા પથરામાં કાંઈ બહુ સમજવાનું નહોતું આવ્યું ત્યાં. નહિ? પ્લાસ્ટિકમાં ત્યાં તમારે કાંઈ આટલી માથાકૂટ કરવી પડતી હશે? છોકરા એવા થઈ ગયા કે આગળ ગાડા હોકે. આ તો માર્ગ જુદી જાતનો છે. આહાહા..! જન્મ-મરણથી રહિત થવાનો માર્ગ એનો વિવેક...

મુમુક્ષુ :- અલૌકિક માર્ગ છે.

ઉત્તર :- અલૌકિક માર્ગ છે. અરે..! અનંત અનંત દુઃખના અંત, અનંત-અનંત દુઃખના અંત, અનંત-અનંત આનંદની શરૂઆત. આહાહા..! એ માર્ગ છે, બાપુ! સમગ્રાણું કાંઈ?

‘કુલકો ભી નહીં વંદતે હૈં તથા જાતિયુક્તકો ભી નહીં વંદતે હૈં... ’ જુઓ! જાતિવાળો હોય. બહુ ઉત્તમ જાતિ જેની. નગરશેઠ, દિવાન, રાજા, ઉત્તમ જાતિ. એ કોઈ જાતિ વંદનીક છે? ‘ક્યોંકિ ગુણ રહિત હો ઉસકો કૌન વંદે?’ આહાહા..! જેમાં સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર આદિ ગુણ નથી એને કોણ વંદે? ગમે તે જાતિ હોય. ‘ગુણ વિના પ્રકટ મુનિ નહીં,...’ ગુણ વિના પ્રગટ મુનિ નથી. ‘શ્રાવક ભી નહીં હૈ.’ લ્યો! આહાહા..! અંતર સ્વભાવનો આશ્રય લઈને જેને ગુણ પ્રગટયા નથી, એ પછી શ્રાવક ને મુનિ શેના? કહે છે. બહારની પ્રવૃત્તિની ક્રિયાકાંડમાં મશગુલ હોય એ શું? એ વસ્તુ છે? એ તો અનંત અભવિ પણ એવું તો કરે છે. ભારે માર્ગ ભાઈ! અષ્ટપાલુડમાં દર્શનપાલુડની કથની. સૂત્રપાલુડની એવી છે બધી રચના. બોધપાલુડની રચના. આહાહા..!

આણે લખ્યું છે કે શરૂઆત અષ્ટપાલુડની રચના કરી લાગે છે. એમ લખ્યું છે. પછી પ્રૌઢ અવસ્થામાં સમયસાર, પ્રવચનસાર એમ લખ્યું છે. આમાં છે. આ બધા .. પાડ્યા છે એટલે એમ કે શરૂઆતમાં આ...

મુમુક્ષુ :- આમાં અને એના કથનમાં ફેર?

ઉત્તર :- ક્યાંય ફેર નથી. બેય સરખા છે. ક્યાંક વિસ્તારથી, ક્યાંક ટૂંકાથી, પણ વસ્તુ તો એ જ છે. આહાહા..! પ્રૌઢ જ છે બેય. વિસ્તાર કરવો હોય તો તો એની બધી વાત કરે ને. ત્યાં પણ ખુલાસો કર્યો છે ને. ભેષ અને જાતિ તો એવી હોય, છતાં એ ભેષ અને જાતિ વંદનિક નથી. ત્યાં પણ કહ્યું હતું. વ્યવહારનયનો હોય ખરો વેશ એવો. વ્યવહારનયે.. નિશ્ચય અને વ્યવહાર બેય હોય છે. આવે છે ને

એમાં? આવે છે. એ ટૂંકામાં છે. પણ વસ્તુ તો એક જેવી છે. ઓહોહો..! આ તો ભાઈ જેને મધ્યસ્થી, મધ્યમ રહીને... આવે છેને ઓલામાં પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાયમાં. નિશ્ચય અને વ્યવહાર જ્ઞાન થઈ મધ્યસ્થ થઈ જાય. પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાયમાં આવે છે. એની જે સ્થિતિ છે તેમ તેને સમજી લે. ખેંચાતાણ ન કરે. મધ્યસ્થ ભવતિ એમ છે. નિશ્ચય-વ્યવહાર બરાબર જાણી... પુરુષાર્થસિદ્ધિ ... બધા આગમનો મેળ આવવો જોઈએ ને. એક આગમમાં આવું કહ્યું, પણ બીજે કહે એની સંધિ થઈને આખા આગમનો સાર... ભાઈએ લખ્યું છે કુલચંદ્રજીએ ઓલામાં. ખાણિયા ચર્ચામાં. એક આગમમાં આમ કહ્યું હતું. મુનિને. .. જેમ વ્યવહાર છે. પણ બધા આગમમાંથી એનો સાર સરખો આવવો જોઈએને? બધા આગમ ઉપર દષ્ટિ રાખીને તત્ત્વ કહેવું જોઈએ એમ લખ્યું છે. વાત સાચી છે. ન્યાય વાત.

બધા આગમોમાં કેટલા પ્રકારના કેટલા નયથી ત્યાં કહ્યું. એનો બધા સાર. તાત્પર્ય આવવું જોઈએ ને? કઈ અપેક્ષાએ ત્યાં કહ્યું, કઈ અપેક્ષાએ આ કહ્યું એનો સાર. સરવાળે વીતરાગતા આવવી જોઈએ બધા શાસ્ત્રની. સરવાળે તો વીતરાગતા જોઈએ. દષ્ટિમાં વીતરાગતા, જ્ઞાનમાં વીતરાગતા અને ચારિત્રમાં વીતરાગતા.-બધાનું સાચું તાત્પર્ય આ નીકળવું જોઈએ. એ રીતે એને બધા આગમોને દષ્ટિથી વિચારવાનું.

‘લોકર્મે ભી એસા ન્યાય હૈ જો ગુણહીન હો ઉસકો કોઈ શ્રેષ્ઠ નહીં માનતા હૈ, દેહ રૂપવાન હો તો ક્યા,...’ દેહ તો જડ છે, આ તો માટી છે. એનું રૂપ હોય એમાં શું? એ તો પરમાણુની પર્યાય છે. એમાં આત્માને શું? એમાં આત્માને ગુણની અધિકતા શું આવી? આહાહા..! ‘કુલ બડા હો તો ક્યા,...’ જુઓ! દિવાનની દિકરી છે, દિવાનનો દિકરો છે, રાજાનો દિકરો, નગરશેઠનો દિકરો એટલે શું પણ હવે ત્યાં? એને ધર્મની સાથે શું સંબંધ છે? આહાહા..! ચંડાળ હોય ને ધર્મ પામે તો દેવ જેવો કીધો ભગવાને, જુઓ! કુંદકુંદાચાર્યે.

મુમુક્ષુ :- સમ્યક્દર્શન...

ઉત્તર :- હો એમાં શું છે? અગ્નિ ભસ્મથી જેમ ઢાંકેલી છે, એવા ચૈતન્યનું ભાન છે, દેહ છે ચંડાળનો, સંયમ છે નહિ. છતાં એ અંદરમાં અંગારા ચૈતન્યથી જાગૃત છે. દેવ છે દેવ. લ્યો ત્યાં એમ કહ્યું. આહાહા..! દિવ્યશક્તિનો ભંડાર ભગવાન જેને સ્પર્શો છે એ દેવ છે કહે છે. કેવળજ્ઞાન થયું તો વળી દિવ્ય શક્તિ પ્રગટ થઈ શ્રદ્ધાની. એને બીજા કેવળજ્ઞાનની શું વાત કરવી? આ પણ ચંડાળ. આહાહા..! કાળું કુબરું શરીર, મેલા શરીર, અરે..! નારકીના શરીરમાં સમકિતી હોય છે. આહાહા..! શરીર જુઓ તો એકેએક અંગ, એકેએક અવયવ ઊંટના અઢાર વાંકા એમ અહીંયા બધું વાકું. એવા મોઢા આમ, આંખ.. આહાહા..! એવા પાપના ફળ ગયા છે ને. એક એક અવયવ જૂઠા બધા. હાથ બધા અવળા. છતાં અંદર સમ્યક્દર્શન હોય છે. એથી કાંઈ દેહની સ્થિતિએ ગુણ છે એવું કાંઈ છે નહિ. આહાહા..!

ત્યાં ‘જાતિ બડી હો તો ક્યા,...’ જુઓ! કુળ પિતાનું, જાતિ માતાની કે નાતની બહુ ઊંચી

જાતિ આદિ હોય. એથી શું? 'ક્યોંકિ મોક્ષમાર્ગમિં તો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ગુણા હૈં,...' આહાહા..! મોક્ષમાર્ગમાં તો ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્યઘન એની પ્રતીતિ, જ્ઞાન અને રમણતા એ મોક્ષમાર્ગમાં છે. આહાહા..! દુઃખથી મુક્ત અને આનંદની પૂર્ણ પ્રાપ્તિ એનો માર્ગ પણ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર છે. સમજાણું કાંઈ? 'મોક્ષમાર્ગમિં તો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ગુણા હૈં, ઈનકે બિના જાતિ-કુલ-રૂપ આદિ વંદનીય નહીં હૈં,...' ગુણ ન હોય તો એ કાંઈ વંદનીક નથી. આહાહા..!

'ઈનસે મુનિ-શ્રાવકપના નહીં આતા હૈં,...' અંતર દર્શન, જ્ઞાન, સ્થિરતા વિના મુનિપણું અને શ્રાવકપણું આવતું નથી. બહારના ભેખથી અને ક્રિયાકાંડથી કાંઈ મુનિપણું, શ્રાવકપણું આવતું નથી. શ્રાવક નામ ધરાવે, શ્રાવકનો ભેખ, સાધુનો ભેખ નરૂ અને ક્રિયાકાંડ હોય બહારની બધી એવી, એથી કરીને કાંઈ મુનિ ને શ્રાવક થતાં નથી સાચા. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? 'ઈનસે મુનિ-શ્રાવકપના નહીં આતા હૈં, મુનિ-શ્રાવકપણા તો સમ્યઞ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રસે હોતા હૈં,...' લ્યો આ વાત આવી. અઠ્યાવીશ મૂળગુણ, બાર વ્રતના એનાથી કાંઈ મુનિપણું ને શ્રાવકપણું આવતું નથી. મુનિપણું અને શ્રાવકપણું તો આત્મા પૂર્ણ શુદ્ધ ચૈતન્યઘન, એની અનુભવ, પ્રતીતિ, જ્ઞાન અને રમણતાનો અંશ થોડો કે વિશેષ પણ એ ગુણ ઉપર મોક્ષમાર્ગ છે. વ્યવહારની ક્રિયા અને નિમિત્તનું નરૂપણું... આમ તો યથાજાત કીધું હતું જૈનદર્શનને. પણ એ તો ગુણસહિત, વિકલ્પ અને નિમિત્ત. ગુણ નથી અને એકલા વિકલ્પ અને આવા નિમિત્ત હોય એ કાંઈ ગુણમાં ગણવામાં આવતા નથી. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- .. નમસ્કાર...

ઉત્તર :- એવું હોય ત્યારે એવું હોય. એવું હોય ત્યારે એવું હોય એટલે શું? ઘણા સાધુ સંત સારા વિચરતા હોય, એમાંથી કોક એવો હોય અને પહેલો આવે એને વંદન તો કરવું જોઈએ ને. .. પણ એવું હોય ત્યારે. આ તો એવી બધી પરીક્ષાઓ થઈ ગઈ હોય છે. એ તો સારા સંત હજારો વિચરતા હોય એમાં કોઈ અજ્ઞાણ્યો સાધુ આવ્યો. .. વંદન કરે તો પહેલું, પછી પરીક્ષા કરે. અત્યારે તો પરીક્ષા થઈ ચુકી છે બધી.

મુમુક્ષુ :- ... ગુરુ હોય છે.

ઉત્તર :- હોય. હોય. હોય એને ને? હોય કેવા એની ખબર વિના શેની?

મુમુક્ષુ :- છે એમાંથી એક નહિ માનો તો પંચમકાળમાં મુનિપણું...

ઉત્તર :- એ મુનિપણું એવું હશે ત્યાં.

મુમુક્ષુ :- .. મુનિપણું.

ઉત્તર :- ના. ના. એમ કાંઈ નહિ. પણ કાંઈ હંસ ન દેખાય એટલે કાંઈ બગલાને હંસ મનાતા હશે. દાખલો નથી આપ્યો? મોક્ષમાર્ગમાં આપ્યો છે દાખલો. હંસ ન દેખાય એટલે બગલાને આપણે માનો કે અહીં આપણે માનવું પડશે ભાઈ.

મુમુક્ષુ :- એવું તો શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે.

ઉત્તર :- શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે એટલે શું પણ? તો તો અન્યમતિના બાવાને માનવું પડશે. અમારે કહેતા એ. હીરજીભાઈના બાપ હતા ને તારાચંદભાઈ, એ કહેતા. કે જુઓ કરોડો સાધુ કીધા છે. એ બધા અન્યમતિના ઓલા ફલાણા, મોટા મોટા ભેગા નાખશે ત્યારે આ કરોડો થાશે. એમ કહેતા. વેશધારીઓ બધા જૈનના છે એને નાખશો ત્યારે થાશે. અરે..! એમ છે નહિ. એ તો સાચા એ તો આવશે એમાં. ખોટા એમાં આવતા નથી. ઓલો આંકડો આવે ને શાસ્ત્રમાં, એવો આંકડો અહીં ન દેખે. અહીં ન દેખ્યા પણ બીજે ક્યાં નથી? મહાવિદેહમાં નથી? મહાવિદેહમાં લાખો સાધુ-સંતો બિરાજે છે. સાચા સંત છે, કેવળીઓ બિરાજે છે. આહાહા..! એવી વાત થતી હતી પહેલી.

અહીં કહે છે કે ગુણ હોય તો એ માન્ય છે. એકલી જાતિ, કુળ ને વેશ ને ક્રિયાકાંડ એ કાંઈ માન્ય છે નહિ. આહાહા..! છે ને? 'ઈનસે મુનિ-શ્રાવકપના નહીં આતા હૈ, મુનિ-શ્રાવકપના તો સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર સે હોતા હૈ, ઈસલિયે ઈનકો ધારણા હૈં વહી વંદને યોગ્ય હૈં,...' પરીક્ષા કરવી પડશે ને એને? 'જાતિ, કુલ આદિ વંદને યોગ્ય નહીં હૈ.' એટલે અહીંથી નાખે છે ને. જાતિ છે ને એનો નિષેધ કરે છે. એમાંથી ગમે તે જાતિના કેવળ થઈ શકે. એમ ક્યાં વર્ણવ્યું અહીંયાં?

મુમુક્ષુ :- જાતિમાં કાંઈ ન હોય...થઈ શકે.

ઉત્તર :- હા એમ. તો બધા થઈ શકે એમ આમાં લખ્યું છે. એવી અહીં ક્યાં વાત છે? શાસ્ત્રમાં તો એમ આવ્યું નહિ? સમાધિશતકમાં. જેના આગમમાં વેશ અને લિંગથી મોક્ષ થાય એ મિથ્યાદષ્ટિ છે. માટે ગમે તેવું લિંગ હોય અને ગમે તેવી જાતિ હોય એમ કહેવું છે ત્યાં? ભાઈ કહેતા .. જુઓ આમાં તો આ લખ્યું છે.

મુમુક્ષુ :- સમાધિશતકમાં.

ઉત્તર :- સમાધિશતકમાં. ખબર છે ને. એ તો વાત કરતા હતા. એમ નથી કહેવું. ત્યાં તો કહેવું છે કે સ્ત્રી જાતિના લિંગથી અમને મોક્ષ થશે એનો નિષેધ છે. બાકી તો જાતિ ને લિંગ જે સમ્યજ્ઞૈ, મુનિને હોય તે જ હોય છે. એવા આડાઅવળા લાકડા નાખે છે ને. ચર્યા મોટી થઈ હતી લાલન સાથે.

મુમુક્ષુ :- તો .. મૂર્તિ નથી?

ઉત્તર :- નથી. .. કર્યું હતું. સમ્યજ્ઞૈ .. એ તો એણે કલ્પિત બધું બનાવ્યું છે. કથાઓ-બથાઓ કલ્પિત છે બધી. વીતરાગ માર્ગમાં સનાતન સંતોએ જે કથાઓ કીધી છે એમાં ન્યાય હોય ભાઈ! આ તો કલ્પિત છે બધી. આભ ફાટ્યા જ્યાં. મોટો ફેરફાર... ફેરફાર...

મુમુક્ષુ :- બહુ ..

ઉત્તર :- બહુમત આમાં ચાલે નહિ.

મુમુક્ષુ :- બહુમત તો ગાંડાને. સંસારમાં કાંઈ બહુમત નથી. અમુક ઉંમરના હોય, અમુક લાયકાત

હોય એને પણ...

ઉત્તર :- ઓલાએ લખ્યું છે ચંદ્રશેખરે. કે આ પ્રમાણે તમે રાષ્ટ્રીયકરણ કરીને .. તો પછી બહુમતે તે ધર્મ સિદ્ધ થશે. અમારા સાધુઓનો મત નથી એમાં એ નહિ આવે. ધર્મનો મત નહિ આવે. અને એમ થતાં થતાં તો જૈન કરતા બહુમત વેદાંતમાં થશે તો એ બહારમાં આવશે. અને વેદાંત કરતા બૌદ્ધનો બહુમત બહુ ઝાઝી સંખ્યા. બૌદ્ધની મોટી સંખ્યા છે વેદાંત કરતા અને એના કરતા ખ્રિસ્તીની મોટી સંખ્યા છે. માટે ઈસુખ્રિસ્તનો ધર્મ આવીને રહેશે આખો. માણસોને તર્ક. આવું હોય લૌકિકમાં તર્ક? બહુ સંખ્યા, થોડી સંખ્યા હોય પણ જે સત્ય છે એ સત્ય જ છે.

મુમુક્ષુ :- એક હોય તોપણ શું, એક ન હોય તોપણ ધર્મ તો જે છે એ છે.

ઉત્તર :- ધર્મ જે છે એ છે. એમાં સંખ્યાને શું અહીં કામ છે? આહાહા..! અને બીજાને સુધારવું અને બીજાને કરવું એવો વિકલ્પ જ આત્માને લાભદાયક નથી.

મુમુક્ષુ :- એ તો બંધનનું કારણ છે.

ઉત્તર :- એ તો બંધનું કારણ છે. આહાહા..! બીજાને આમ રાખવા એ મને લાભદાયક છે. વાત જ જૂઠી છે. ઘણાં ધર્મમાં તો રહેશે, એટલો લાભ થાશે. શું લાભ થાશે તને? તને તો વિકલ્પ થયો. વિકલ્પ તો બંધનું કારણ છે. આવી વાત છે. આહાહા..!

‘અબ કહતે હૈં કિ જો તપ આદિસે સંયુક્ત હૈં ઉનકો નમસ્કાર કરતા હું :-’

વંદમિ તવસાવળ્લા સીલં ચ ગુણં ચ બંભચેરં ચા

સિદ્ધિગમણં ચ તેસિં સમ્મત્તેણ સુદ્ધભાવેણા।૨૮।।

પાઠમાં જરી કહે છે. ‘આચાર્ય કહતે હૈં...’ પોતે કુંદકુંદાચાર્ય મહારાજ પોતે કહે છે. ‘કિ જો તપ સહિત શ્રમણપના ધારણ કરતે હૈં...’ તપ એટલે મુનિપણું. દીક્ષા જે સાધુની દિગંબર દીક્ષા લે છે ‘ઉનકો તથા ઉનકે શીલકો,...’ જુઓ ભાષા છે ને? માથે આવી ગયું છે. ‘સીલસહિયાણં’ આમાં આવી ગયું છે પહેલા. શીલસહિત. ૨૫મી. ‘અમરાણ વંદિયાણં રૂવં દટ્ટૂણ સીલસહિયાણં।’ એ આવ્યું. છે ને ‘તવસાવળ્લા સીલં’ તપસ્યા મુનિપણું છે અને એનું શીલ છે. શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વભાવનું આચરણ અંદર શીલ સ્વભાવ. આનંદનું શીલ છે. અતીન્દ્રિય આનંદની જેને શીલ નામ સ્વભાવદશા પ્રગટ થઈ છે. આહાહા..!

‘ઉનકે ગુણકો વ બ્રહ્મચર્યકો મૈં સમ્યક્ત્વ સહિત...’ આહાહા..! અને એનું બ્રહ્મચર્ય. બ્રહ્મ નામ આનંદમાં રમણતા. સંતોની તો બ્રહ્મ નામ ભગવાન આનંદ, એમાં રમણતા એ બ્રહ્મચર્ય છે. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? ઓહોહો..! બ્રહ્માસ્મી-હું બ્રહ્મ છું, આનંદ છું. એવી આનંદની એવી પરિણતિ અતીન્દ્રિય આનંદની દશા એવું જે બ્રહ્મચર્ય એને ‘મૈં સમ્યક્ત્વ સહિત શુદ્ધભાવસે નમસ્કાર કરતા હું...’ આચાર્ય પોતે કહે છે લ્યો! ઓહોહો..! એવા બ્રહ્મચર્યને ‘મૈં સમ્યક્ત્વસહિત

શુદ્ધભાવસે...' છે ને પાઠ? 'સમ્મત્તેણ સુદ્ધભાવેણ' એમ છે. તપ, ક્ષમાપના ઓલા શ્રવણા છે ને? ક્ષમાપના કહે છે. સાધન છે. .. સમસ્તોણ એસા પાઠ હોને સે પાદ ભંગ નહીં હોતા. સમસ્તોણ. 'સમ્મત્તેણ' છે ને પણ હોને સે પાદ ભંગ નહીં હોતા. આવા મહામુનિ અરેરે..! ક્યાં અત્યારે તો એ છે. અહીં તો વસ્તુનું સ્વરૂપ વણવે છે. સમજાય છે કાંઈ?

મુમુક્ષુ :- .. લીધું છે?

ઉત્તર :- આનંદનું.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ કીધું ને. 'ઉનકો તથા ઉનકે શીલકો, ઉનકે ગુણકો...' એ શીલ એ ગુણ છે બધા. શાંતિ, વીતરાગતા, દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર એ બધું શીલ છે. શીલપાહુડ આખું આવે છે ને. સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ બધું શીલ છે.

મુમુક્ષુ :- સમ્યજ્ઞર્શન શીલ છે?

ઉત્તર :- સમ્યજ્ઞર્શન શીલ છે ને. આ તો ત્રણ ભેગું લીધું છે. સાધુની વાત છે ને. સમ્યજ્ઞર્શન શીલ છે. નારકીને આ શીલ ગણ્યું છે. નારકીમાં શીલ છે. સમ્યજ્ઞર્શન છે ને? એ જ શીલ છે. આ નારકી. ત્યાંથી નીકળીને તીર્થકર થવાના. ત્યાં શીલ છે. એ શીલનો પ્રકાર છે ત્યાં. આહાહા..! લૂખ્ખી વાતું લાગે આ બધી. સત્ય સમજવાની જે વસ્તુ છે એ તો ઝીણી. અને પકડવામાં દરકાર ન હોય એને એવું લાગે. બાપુ! માર્ગ તો આ છે. એને પહોંચે છૂટકો છે જગતને હિત કરવું હોય તો. બાકી ત્યાં લાલાપેઠા ત્યાં ચાલે એવા નથી ત્યાં. આહાહા..!

'ક્યોંકિ ઉનકે ઉન ગુણોંસે...' જુઓ! 'સમ્યક્ત્વ સહિત શુદ્ધભાવસે સિદ્ધિ અર્થાત્ મોક્ષ ઉસકે પ્રતિ ગમન હોતા હૈ.' લ્યો! સમ્યક્ત્વ સહિત શુદ્ધભાવ પરિણતિ વીતરાગી, એનાથી મોક્ષ 'ઉસકે પ્રતિ ગમન હોતા હૈ.' આહાહા..! સમ્યજ્ઞર્શન સહિત શુદ્ધભાવની પરિણતિથી મોક્ષમાં ગમન થાય છે. કોઈ અઠ્યાવીશ મૂળગુણ અને નગ્નપણું એનાથી કાંઈ મોક્ષમાં ગમન થાય છે એમ છે? હોય છે એ. સમજાણું કાંઈ? વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

आसो वद ६, बुधवार ता. १७-१०-१९७३
गाथा- २८, २९, ३०, ३१ प्रवचन - २९

यह अष्टपाहुड में से दर्शनपाहुड चलता है. भगवान कुंडकुंडाचार्य संवत् ४९ में भरत क्षेत्रमें हुअे. द्विगंबर मुनि थे. वह भगवानके पास गये थे. कुंडकुंडाचार्य जो यहां भरतक्षेत्र के आचार्य थे वह भगवान कुंडकुंडाचार्य यहां सीमंधर परमात्मा महाविदेहमें बिराजते हैं यहां गये थे. यहां आठ दिन रहे थे. और यहां से आकर यह शास्त्र बनाया है. उसमें यह अष्टपाहुड में दर्शनपाहुडकी बात चलती है. गाथा २८ का भावार्थ है.

‘पहले कहा है कि-देलदिक वंदने योअ नही हैं,...’ शरीरादि है वह तो जड है. वह कोई वंदन करनेवायक चीज नहीं. दर्शनकी प्रधानताका वर्णन है न उसमें? तो कहते हैं कि अंदर गुण जो हो तो वंदनीक है. देलादिकी क्रिया या देह वह कोई वंदनीक नहीं. ‘गुण वंदने योअ हैं.’ यहां गुणसहितकी वंदना की है. अंतर में जिसको सम्यग्दर्शन, आत्माका सम्यग्दर्शन अनुभव, आत्माका आनंदका अनुभव होकर जिसको सम्यग्दर्शन हुआ हो वह प्रथम गुण उसमें है.

तो कहते हैं कि ‘अब यहां गुण सहितकी वंदना की है. यहां जो तप धारण करके...’ सम्यग्दर्शनसहित मुनिपना, नत्रपना, बाह्यमें और अंतरमें शांति और आनंदकी जिसकी वेदनदशा बहुत दुई है. ऐसा ‘तप धारण करके...’ तप अर्थात् मुनिपना. जिसकी अंतर में आनंदस्वरूपमें रमणता बहुत द्विजती हो और बाह्यमें जिसकी नत्र मुद्रा हो, ‘वहां जो तप धारण करके गृहस्थपना छोडकर मुनि हो गये हैं उनको तथा उनके शील, गुण, ब्रह्मचर्य सम्यक्त्वसहित...’ शील अर्थात् अंतर आनंदस्वभावका अतीन्द्रिय आनंद स्वभावका प्रगट होना वह शील है. ब्रह्मचर्य है. ब्रह्मचर्य आगे विशेष लेंगे. शील, गुण और ब्रह्मचर्य समकित सहित. जिनको आत्मा सम्यग्दर्शन अनंतकाल में ‘मुनिप्रत धार अनंतबैर त्रैवेयक उपजयो, पण आतमज्ञान बिन लेश सुज न पायो.’ अनंतबैर मुनिप्रत धारण किया. अष्टाईस मूलगुण, पंचमहाव्रत और नत्रपना वह तो अनंतबार लिया. परंतु आतमज्ञान बिन, आत्मा शुद्ध चिदानंद मूर्ति सर्वज्ञ परमेश्वर तीर्थकरदेवने जो कहा ऐसा आत्मा का अनुभव न हो, आत्मा का वेदन न हो, आत्माकी शांतिका प्रगट अनुभव न हो, तो उसमें कुछ इल है नहीं. समजमें आया?

तो कहते हैं कि ‘शील, गुण, ब्रह्मचर्य सम्यक्त्व सहित शुद्धभावसे संयुक्त हों...’ आलाला..! अब उसकी परिभाषा करते हैं. ‘यहां शील शब्द से उत्तरगुण...’ क्षमा आदि ‘और गुण शब्दसे मूलगुण तथा ब्रह्मचर्य शब्दसे आत्मस्वरूपमें भ्रता...’ आलाला..! सम्यग्दर्शन

बिना आत्मा में मग्नता कभी होती नहीं। केवल पंचमहाव्रत पावे, नग्न हो, वह कोई मुनिपना नहीं। आलाहा..! अंतर आत्मा में-ब्रह्म नाम आत्मा उसमें शरीर नाम चरना, सूक्ष्म बात है। वह ब्रह्मचर्य है। 'आत्मस्वप्नमें मग्नता समझना चाहिए।' आलाहा..! देहादि से तो भिन्न, और महाव्रतादिका विकल्प है वह शुभराग है। उससे भी भिन्न। अपना आत्मस्वप्नमें लीनता उसका नाम यहां ब्रह्मचर्य कहनेमें आता है। सूक्ष्म बात है। अनंतकालमें कभी उसने सम्यग्दर्शन पाया नहीं और सम्यग्दर्श बिना सारी किया व्रत हो, तप हो, भक्ति, पूजा वह पुण्यबंध हो। और उससे कोई स्वर्गादि मिले परंतु भवका अभाव नहीं होता है। ऐसी बात है। आलाहा..!

तो कहते हैं 'ब्रह्मचर्य शब्दसे...' पाठमें है न? शीव, गुण और ब्रह्मचर्य। तीन शब्द पड़े हैं। गाथा। अंतर स्वप्न भगवान आत्मा पूर्ण आनंद। आलाहा..! अतीन्द्रिय आनंदका कंड आत्मा है। उसमें सम्यग्दर्शन सहित लीनता करना। आलाहा..! उसका नाम परमात्मा ऐसा कुंडकुंदाचार्यदेव ब्रह्मचर्य कहते हैं। समझमें आया? ब्रह्मचर्य वह मुख्य चीज है। वह ब्रह्मचर्य हो! शरीर से ब्रह्मचर्य पालना वह तो अनंतबार लिया है, पाया है। वह तो कियाकांड शुभभावकी किया है। परंतु यह तो ब्रह्म अर्थात् भगवान आत्मा अतीन्द्रिय आनंदका दल है। चैतन्य ब्रह्मस्वप्न भगवान आत्मा आनंदस्वप्न है। आलाहा..! वह आनंदस्वप्नकी अनुभवदशा उपरांत उसमें विशेष लीनता करना, जिसमें अतीन्द्रिय आनंदका विशेष उग्रपने स्वाद आना, अतीन्द्रिय आनंदका स्वाद आना। आलाहा..! उसको यहां परमात्मा तीर्थकरदेवने कहा वह कुंडकुंदाचार्य देव दिगंबर संत जगतके पास जाकर करते हैं। पंडितजी! आलाहा..!

ऐसा ब्रह्मचर्य नाम आत्मा आनंदस्वप्नमें लीनता। मात्र शरीर से किया विषयकी न हो, मन, वचन, कायाकी किया से राग न हो। परंतु वह ब्रह्मचर्य तो शुभराग है। इसलिये यहां आत्मा में रागरहित होकर, दृष्टिमें... पहले शुद्ध चैतन्यमूर्ति उसका सम्यग्दर्शन, ज्ञानस्वभावी प्रभु आत्मा अतीन्द्रिय आनंदस्वप्नी प्रभु आत्मा उसकी अंतरमें ज्ञानमें निर्णय, प्रतीत अनुभव होकर सम्यग्दर्शन होना और उसके उपरांत विशेष आनंदमें लीन होना उसका नाम ब्रह्मचर्य है। वह अनंतकाल में कभी किया नहीं। सेकन्ड भी किया नहीं। मुनिव्रत पावा, पंचमहाव्रत, नग्नपना अनंतबार। 'मुनि व्रतधार अनंतबैर...' छह ढालामें आता है। आते है? 'मुनिव्रत धार अनंतबैर त्रैवेयक पायो, पै निज आत्मज्ञान बिन लेश सुभ न पायो।' आत्मज्ञान जिसको परमात्मा वस्तु शुद्ध चैतन्य आनंद, उसकी सन्मुख होकर निर्विकल्प सम्यग्दर्शन और विकल्परहित आत्माका ज्ञान कभी किया नहीं उसने। और उसके बिना सब अके के बिना बिंदु हैं। लाभ बिंदु होय परंतु अके न हो तो संध्या गिनने में आती नहीं। आलाहा..! समझमें आया? वीतराग जैनदर्शन वीतरागका यह मार्ग है। आलाहा..!

कहते हैं कि 'ब्रह्मचर्य शब्दसे आत्मस्वप्नमें मग्नता समझना चाहिए।' देओ! ओलोलो..!

‘बंभचरं च’ छे ने? यह मुक्तिका मार्ग है. भगवान आत्मा में अतीन्द्रिय शांतरस, आनंदरस ध्रुव पडा है. उसमें लीनता, चरना, रमना, जमना, अतीन्द्रिय आनंदका भुराक जाना. नित्यभोज आता है न? आनंदं नित्यभोज. आलाला..! अतीन्द्रिय आनंदस्वरूप भगवान उसका अतीन्द्रियका वेदन भुराक जाना, आनंदका भुराक उसका नाम भगवान चारित्र कलते हैं. समजमें आया? असा चारित्र धर्मीको वंदनीक है. धर्मीको वल वंदनीक है. नमो लोअे सव्व सालुणं. वल साधुपट आचार्यपट में अंदर सम्यज्दर्शनसहित आता है वल वंदनीक है. अब यह गाथा पूरी लुई.

अब २ॢ. ‘आगे कोई आशंका करता है कि-’ आशंका लों. शंका नहीं परंतु आशंका. भुलासा मांगते हैं. ‘कि-संयमीको वंदने योग्य कला...’ असा जिसको अंतर सम्यज्दर्शन, सम्यज्ज्ञान और स्वरूपमें आनंदकी लीनता असे को वंदनीक कला और वल मार्ग में है असा कला ‘तो समवसरणादि विभूति सहित तीर्थकर हैं...’ तीर्थकरको तो समवसरण विभूति है बडी. ओलो..! भगवान तीर्थकरदेव मलाविदेह में वर्तमानमें सीमंधर परमात्मा बिराजते हैं. मलाविदेहमें बिराजते हैं, मलाविदेह क्षेत्र है जमीन उपर. श्री सीमंधर परमात्मा विद्यमान तीर्थकर बिराजते हैं. तो कलते हैं कि उनको तो समवसरण है. मलावीर भगवान आदि लो गये वल तो सिद्ध लो गये अभी. नमो सिद्धाणं में है. नमो अरिलंताणं में तो वर्तमान में बिराजते हैं परमात्मा. मलाविदेहमें सीमंधर प्रभु, विहरमान भगवान. तो कलते हैं कि तीर्थकरको तो बडी समवसरणकी ऋद्धि लोती है. समवसरण आदि विभूति. थोसठ ईन्द्र जिसको चामर ढालते हैं, उ४ अतिशय सहित है और त्रिगढ रचना आठकी रचना करते हैं ईन्द्रो. आठ प्रकारकी सत्मा लोती है न समवसरणमें? आठ. तो वल असा विभूतिवाले तीर्थकर वंदनयोग्य है कि नहीं? यह पूछते हैं. उनको तो बलोल वैभव है. मणिरत्न का गढ है और आठ भूमिका है, बारह सत्मा लोती है और उपर मणिरत्नके सिंहासन उपर बिराजते हैं. उपर नहीं. अंतरीक्ष. चार तसु (उपर) अंतरीक्ष बिराजते हैं. कलो, समजमें आया?

अंतरीक्ष तो यहां द्विगंबरमें ली है असा. श्वेतांबर में अंतरीक्ष नहीं. वल तकरार चलती है न अंतरीक्षमें? यहां से आया है. सीरपुर. सीरपुर. लम गये थे न यहां. बडी सत्मा थी. आठ दिन रहे थे. वल तकरार चलती है न दोनों के बीचमें. तो अंतरीक्ष तो द्विगंबर में ली लोता है. श्वेतांबर में अंतरीक्ष आता ली नहीं बीचमें. तो अंतरीक्ष तो द्विगंबरका ली तीर्थ है वल. समजमें आया? यहां यह कलते हैं देओ! जो समवसरण में है और उसकी विभूति बहुत है. उनको वंदन करनेलायक है कि नहीं? ‘उसका समाधान करनेके लिये गाथा कलते हैं कि-जो तीर्थकर परमदेव हैं वे सम्यक्त्वसहित तपके माहात्म्यसे तीर्थकर पदवी पाते हैं...’ आलाला..! तीर्थकर भगवान समकित आत्माके अनुभवकी प्रतीति सहित, ‘तपके माहात्म्यसे...’ मुनिपना आदि. ‘तीर्थकर पदवी पाते हैं वे ली वंदने योग्य हैं. :-’ आलाला..! २ॢ गाथा.

चउसट्टि चमरसहिओ चउतीसहि अइसएहिं संजुतो।

अणवरबहुसत्तहिओ कम्मकखयकारणणिमित्तो ॥२९॥

भगवान तीर्थकरदेव अरिहंत त्रिलोकनाथ 'जो यौसठ खंवरोंसे सहित हैं,...' देव उसको यौसठ खंवर ढावते हैं. वह तो भक्ति उसकी है. भगवान को क्या है? वह तो ईन्द्रोंकी भक्ति है. भगवान उससे रहित है. भगवान तो वीतराग है. वह तो केवलज्ञानी वीतराग परमात्मा है. उसको कोई खंवर ढावे तो ठीक लगता है ऐसा है कुछ? वे तो वीतराग हैं. ईन्द्रों अपनी भक्ति करते हैं. 'यौसठ अतिशय सहित हैं, निरंतर बहुत प्राणियोंका हित जिनसे होता है...' दो अर्थ किये है उसमें. नीचे है न? 'अणुचरबहुसत्तहिओ' अनुचर-सेवक .. जैसे. अनुचर अर्थात् भगवान करते हैं उसके अनुसरण करनेवाले सेवक. अनुचर है न? उसमें विभा है.

भगवान त्रिलोकनाथ परमात्मा अरिहंतदेव जो इरमाते हैं उसका सेवक जो है, उसका अनुसरण करनेवाला जैसे सेवक समकृती आदि उसका बहुतत्वहित. उसका बहुत सत्व श्रवक हित होता है. उसके सेवक को बहुत हित होता है. आह्ला..! 'निरंतर बहुत प्राणियोंका हित जिनसे होता है...' वीतरागकी दिव्यध्वनि जिससे जगतके प्राणिको हित का मार्ग पंथ दिखनेमें आता है. 'जैसे उपदेशके दाता हैं,...' भगवानको ईच्छा बिना जैसी उपदेशवाणी निकलती है. भगवानको कोई ईच्छा होती नहीं है. वे तो वीतराग हैं. उपदेश ध्वनि ॐ ध्वनि उठती है.

'जैसे उपदेशके दाता हैं, और कर्मके क्षयका कारण है...' निमित्त. निमित्त कारण है. जो कर्म जो सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र अपने से प्राप्त करते हैं उसमें भगवानकी वाणी और भगवान निमित्त कारण करनेमें आता है. 'जैसे तीर्थकर परमदेव हैं...' जैसे तीर्थकर परमदेव वह वंदनेयोग्य है जैसा करते हैं.

'भावार्थ :- यहां यौसठ खंवर यौतीस अतिशय सहित विशेषणोंसे तो तीर्थकरका प्रभुत्व बताया है...' तीर्थकरदेवकी पुण्य प्रकृतिकी प्रभुता बताया. वह कोई गुण नहीं. आहुरकी पुण्य प्रकृतिकी प्रभुता. 'और प्राणियों का हित करना तथा कर्मक्षयका कारण विशेषणसे दूसरे उपकार करनेवाला बताया है, इन दोनों ही कारणों से जगतमें वंदने पूजने योग्य हैं.' लो! वीतरागता और सर्वज्ञता है और जगतके प्राणिके हितके कारण से वाणी निकलती है और जगतके प्राणी का हित होता है तब उपकार बहुत होता है. उस कारण से वंदने योग्य भगवान... करते हैं कि वह समवसरणकी ऋद्धि उस कारणसे नहीं है. वह तो अंतरका गुण सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र केवणज्ञान. उस गुणके कारणसे वंदनीक है. समजमें आया?

समंतभद्राचार्य करते हैं न? भगवान! तुम्हारे समवसरणकी ऋद्धि.. उसमें तुम्हारी प्रभुता नहीं मानते हम. समवसरण आदि तो ईन्द्रों भी करे. बनाये. उससे हम तुम्हारी प्रभुता नहीं मानते.

समंतभद्राचार्य. मुनि जैसे तीर्थंकर जैसे .. इसको बुलाओ. जाये. तुम्हारे समवसरणके अतिशय से हम तुमको प्रभुता मानते नहीं.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- यह कदा. गाथा वह पंडित जाने. पंडित है न. संस्कृत के प्रोफेसर है. गाथायें सब याद है. यहां तो भावकी जबर है, गाथा सभी याद नहीं है.

भगवानके समवसरण में समंतभद्राचार्यने ऐसा कदा. यहां तो समवसरण नहीं है. प्रभु! आपके समवसरणके अतिशय को हम वंदन नहीं करते है. आपकी प्रभुता उससे हम नहीं स्वीकारते. तुम्हारे अंतरमें सर्वज्ञ सर्वदर्शी वीतरागता अनंत चतुष्टय जो प्रगट हुआ है. सर्वज्ञ परमेश्वर को अनंत ज्ञान, अनंत दर्शन, अनंत आनंद, अनंत वीर्य वह प्रगट है उसको हम वंदन करते हैं. उससे हम तुम्हारी प्रभुता मानते हैं. आलाला..! उनकी प्रभुता तो इन्द्रो भी ऐसा जडा कर दे. समवसरणकी रचना कर दे. आता है न. समजमें आया कुछ?

कहते हैं 'दोनों ही कारणों से जगतमें वंदने पूजने योग्य हैं. इसलिये इसप्रकार भ्रम नहीं करना कि-तीर्थंकर कैसे पूज्य हैं, यह तीर्थंकर सर्वज्ञ वीतराग हैं.' आलाला..! जिसको अक समय में तीनकाल तीन लोक जानते हैं. सर्वज्ञ है परमात्मा तीर्थंकरदेव महाविदेह में अरिहंतपने भिराजते हैं. यहां महावीर भगवान जब समवसरण में थे तब भी अरिहंत थे. अभी तो सिद्ध हो गये. नमो सिद्धाणं अशरीरी सिद्धपद में हैं. वह तो सर्वज्ञ वीतरागके कारण से गुण में जडा है, वंदनीक है. बाहरकी विभूति के कारण से नहीं. आलाला..!

आया था न ज्ञातिका पहला? ज्ञाति और कुल देह वंदनीक नहीं है. २७में है. ज्ञातिमें भी कोई उत्तम ज्ञाति हो वह वंदनीक नहीं है. कुलमें तो जिनके कुल में जन्म लिया हो वह कोई धर्मी नहीं. और कोई माता-पिता का कुल जिनका हो उससे कोई वंदनीक नहीं. आत्मा अजंडानंद प्रभु चैतन्य समुद्र भगवान आनंदका सागर प्रभु! आलाला..! जिसमें पूर्ण ज्ञानस्वभाव भरपूर भरा है. ऐसा आत्मा भगवान आत्मा उसकी जिसको दृष्टि, ज्ञान और रमणता हुई वह गुणी और वही वंदन करने लायक है. आलाला..! समजमें आया? कोई बाहरकी पुण्य प्रकृति आदि हो तो वह कोई आदरणीय नहीं. वह तो जड है. आलाला..!

'तीर्थंकर सर्वज्ञ वीतराग हैं.' तीन काल तीन लोक को भगवान जानते हैं. और फिर वीतराग विज्ञानता. आता है न? वीतराग विज्ञानता. विज्ञान तो है परंतु वीतराग विज्ञान.

मुमुक्षु :- तीन भुवनमें सार वीतराग विज्ञानता.

उत्तर :- वीतराग विज्ञान. यह छल ढावा में आता है. छल ढावाकी शरआतमें. वीतराग विज्ञानता. यह अज्ञानीका विज्ञान है वह विज्ञान नहीं है. अभी जो सब लोग विज्ञान कहते हैं न?

उपर उडता है, यह होता है, यह होता है. अरोध्वेन. वह कोई विज्ञान नहीं, कुविज्ञान है. रोकट यह और वह. वीतराग विज्ञानता. जिसमें विज्ञानता तो प्रगट हुई है, परंतु वीतरागता प्रगट हुई है. आलाहा..! नमो अरिहंताएं. शास्त्रमें तो ऐसा यवा है, नमो लोअे सव्व त्रिकाववतीं अरिहंताएं. ऐसा धवलमें यवा है. नमो लोअे सव्व त्रिकाववतीं अरिहंताएं. ऐसा है. परंतु छोटा करके नमो अरिहंताएं कला. नमो लोअे सव्व सालुण आभिरमें कला. सब में लागु पडता है पाथों में. नमो लोअे सव्व सालुणों. तो नमो लोअे सव्व अरिहंताएं. ऐसा पाठ है. नमो लोअे सव्व सिद्धाणों. परंतु वह तो नमो लोअे सव्व त्रिकाणवतीं सिद्धाणों. आलाहा..! वह अनंत वीतराग विज्ञानता प्रगट हुई है उनको. उस कारण से देव और दिव्यता कलनेमें आता है. देव तो स्वर्ग में ली देव है और भगवान ली देव हैं. देव-देव में ईर्क है. आलाहा..! यह पुण्य प्रकृति के कारण से देव है, यह तो आत्मा के गुण के कारण से देव है. आलाहा..! सर्वज्ञ पद अक समय में तीन काल तीन लोक देभते हैं. भूत, भविष्य, वर्तमान. लथेवी जैसे दिभे ऐसे देभे भगवान त्रिकाल. वीतराग-जिसमें रागका अंश है नहीं. ऐसे भगवान ही पूज्य हैं.

‘उनके समवसरणादिक विभूति रचकर ईन्द्रादिक भक्तजन मलिमा करते हैं.’ कुछ संबंध है नहीं. समवसरण आदि विभूति करते हैं न आठ प्रातिहार्य. यह तो ईन्द्रादि भक्तजन मलिमा करते हैं. ‘ईनके कुछ प्रयोजन नहीं हैं,...’ भगवानको कुछ प्रयोजन नहीं है. समवसरणसे क्या प्रयोजन है? वह (प्रयोजनभूत) तो केवणज्ञान है. उस कारण से अवंदनीक लो ऐसा नहीं. पुण्य प्रकृतिके कारण से संयोग लो विशेष, अंदरकी प्रभुता प्रगट हुई लो वह विशेष वीतराग विज्ञानधन है.

‘स्वयं द्विगंबरको धारण करते लुअे...’ तीर्थकर तो नग्नमुनि, नग्न शरीर है. समवसरण में नग्न शरीर है. समजमें आया? उनको वस्त्र या कुछ लोता नहीं. द्विगंबर मुनि है. मला समवसरण में. ‘द्विगंबरको धारण करते लुअे अंतरिक्ष तिष्ठते हैं...’ देभो! आया न अंतरिक्ष? कमल के उपर. चार तसु उपर बिराजते हैं. कमलको छूते नहीं नीचे. वह ‘अंतरिक्ष तिष्ठते हैं ऐसा जनना.’ अच्छी टीका की है. भगवान तो अंतरिक्ष तिष्ठते हैं. श्वेतांबरमें ऐसा कुछ है नहीं. अंतरिक्ष-इंतरिक्षपना वह मानते ही नहीं. वह तो नीचे बैठते हैं. बाग में उतरे, पृथ्वी, शिवा है वहां उतरते हैं, वहां तो ऐसा पाठ है. यहां तो ऐसा भगवान कहते हैं. वह तो त्रिलोकनाथ जिनको समवसरणकी रचना २० हजार सीढी. सीढी २० हजार. नीचे से पांचसो धनुष उंया. दो हजार लुआ न दो हजार? ऐसे भगवान, उनको यहां तीर्थकर और अरिहंत कलनेमें आता है. दुनिया दूसरी तरह अरिहंतकी कल्पना करते है वह अरिहंतको समजते नहीं.

मुमुक्षु :- अतिशय

उत्तर :- अतिशय?

मुमुक्षु :- अतिशय उनका औसा है वस्त्रसहित...

उत्तर :- .. हुआ है. भगवानको वस्त्र होता ही नहीं. जूठ बात है. द्विगंबर संत, मुनि हुआ तो द्विगंबर है, तो पीछे केवलज्ञान में कैसा वस्त्र? औसा कहते हैं श्वेतांबर. श्वेतांबर कहते हैं भबर है.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- औसा कि वस्त्र अतिशय है तो द्विभता नहीं. अतिशय नहीं द्विभे जैसे. धूलमें भी नहीं द्विभे.

मुमुक्षु :- परंतु वस्त्र तो था नहीं. अक टूकडा निकल गया फिर दीक्षा ली. तो वह बात कहां से आयी?

उत्तर :- यह जूठ बात है.

मुमुक्षु :- पाठमें तो कहा .. होता है.

उत्तर :- वह अतिशय है. यह उसका स्वरूप है. वह जूठ बात है. जब दीक्षा ली तबसे नत्र है. वस्त्रका धागा होता भी नहीं. संयम अंतरकी दशावालेकी बात हैं. यह बात करते हैं. उसके भाई है न. वह श्वेतांबर है इसलिये जरा. यहां तो अनादि सनातन सत्य मार्ग यह है. उसमें जरा भी गडबडी चले नहि. द्विगंबर स्वयं मुनि होते हैं तब तीर्थकर दीक्षा ले तो वस्त्र छोड देते हैं. इसमें आयेगा. वस्त्रधर तीर्थकर हो तबतक भोक्ष नहीं होगा. समझे? है न इसमें. सूत्रपाहुड? सूत्रपाहुड. सूत्रपाहुडमें है. 'ण वि सिज्झदि वत्थधरो,' २३ गाथा है. पन्ना-५६. ५६-५६. ५ और ६. और गाथा २३. मूल पाठ है न?

ण वि सिज्झदि वत्थधरो, जिणसासणे जइ विहोइ तित्थयरो।

णग्गो विमोक्खमग्गो, सेसा उम्मग्गया सव्वे।।२३।।

भगवान कुंडकुंडाचार्यका वचन है. है? दो जगह पर आया है. इस पाठ में है और उसके अर्थ में है. 'जिनशासन में इसप्रकार कहा है कि...' अर्थ-अर्थ. २३ गाथा. 'वस्त्रको धारण करनेवाला सीजता नहीं है,...' जब तक वस्त्र है तबतक केवलज्ञान होता नहीं, मुनि(पना) होता नहीं. औसा अनंत तीर्थकरो, अनंत केवलीओंका वह पंथ है. वह कोई पक्षका पंथ है नहीं. परंतु वह केवल वस्त्रका त्याग नहीं. अंदर आनंदस्वरूप में सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रसहित हो उसकी बात है. 'सीजता नहीं है, भोक्ष नहीं पाता है, यदि तीर्थकर भी हो तो जबतक गृहस्थ रहे तबतक भोक्ष नहीं पाता है,...' तीर्थकर देव तीन ज्ञान, गृहस्थाश्रम में ऋषभदेव प्रभु ८३ लाभ पूर्व रहे. भगवान महावीर ३० साल रहे. परंतु गृहस्थाश्रम है, वस्त्र है तब तक केवलज्ञान नहीं पाते. भोक्ष नहीं होता उसको. वह अंतरकी ममता छूटकर निर्विकल्प आनंदकी दशा प्राप्त हो तब उसको भोक्षकी प्राप्ति होती है. समझमें आया? यहां तो कहते हैं कि वस्त्र का टूकडा रभकर हम मुनि मानते हैं तो निगोद में जायेगा. सूत्र में तो यह कहते हैं. समझमें आया? वस्त्र का टूकडा... केवल सम्यग्दर्शन-ज्ञानसहित हो, परंतु

चारित्रसहित न हो और वस्त्रका टूकडा रभे और चारित्र है ऐसा माने. निगोदं गच्छे. यहां तो कुंदकुंदाचार्य कहते हैं निगोद में जायेगा. वस्तुस्थितिकी दृष्टिकी जबर नहीं, चैतन्य क्या चीज है. समझमें आया? यह गाथा २३-२३. है न?

‘ण वि सिज्झदि वत्थधरो, जिणसासणे’ जैनशासन में तीर्थंकर हो, परंतु वस्त्रसहित हो तबतक भोक्ष होता नहीं. मुनि(पना) होता नहीं तो भोक्ष कहां से हो? आलाहा..! ‘णगो विमोक्खमगो’ ‘नज्ञपना ही भोक्षमार्ग है, ...’ अंदरमें और बाह्यमें दोनों हो. केवल नज्ञ नहीं. अंदरमें विकल्पपरहित निर्विकल्प आनंदकी दशा वीतरागता और बाह्य में नज्ञदशा. ‘णगो विमोक्खमगो सेसा उम्मगया’ उसके सिवा सभी उन्मार्ग है, मार्ग है नहीं, यह कुंदकुंदाचार्य स्वयं कहते हैं भगवानकी वाणी. आलाहा..!

अंतर स्वप्नकी जिसे आनंदकी रमणता दुर्घ, उसको वस्त्र लेनेका विकल्प भी होता नहीं. केवल विकल्प वस्त्ररहित है उस चीजकी गीनती नहीं. वह तो अनंतबार हुआ. वह नहीं. जिसको अनंत आनंदस्वप्नकी दृष्टि, ज्ञान और रमणता दुर्घ उसको वस्त्र लेनेका विकल्प आता ही नहीं. समझमें आया? ऐसी दशा बापु! यह तो अलौकिक बातें है. मार्ग तो परमसत्य ऐसा कोई अलौकिक है.

यहां कहते हैं, स्वयं द्विगंबर धारणकर अंतरिक्ष तिष्ठते बिराजमान. इसलिये तीर्थंकरको समवसरण आदि विभूति है वह वंदनीक नहीं ऐसा है नहीं. वह तो पुण्यप्रकृति का इव है. पुण्यइवा अरहंता. पुण्यइवा अरहंताकी परिभाषा? पूर्व के पुण्यके कारणसे यह समवसरण वाणी आदि मिली है इसलिये अरहंता. अरहंता अर्थात् अंतरका अरिहंत पद पुण्यके कारण से मिला ऐसा है नहीं. है न ४५ गाथा में प्रवचनसार. पुण्यइवा अरहंता. पूर्वके पुण्य के कारण समवसरण, ऋद्धि, वाणी ऐसी होती है.

मुमुक्षु :- ... .. होता है.

उत्तर :- वह दूसरा. यहां यह नहीं. वह दूसरी बात है. आत्मा में शुद्धता, पवित्रता, विकार रहितता प्रगट हो उसको भी पुण्य कहते हैं, परंतु वह पुण्य पवित्रताके अर्थ में है. और यह पुण्य सामग्री मिले उसके अर्थ में है. संयोग मिले उसके अर्थ में है. समझमें आया? ऐसी बात है भाई! उसने अनंतकाल में कभी सम्यग्दर्शन कैसे प्राप्त हो? उसकी बात उसने रुचि से कभी सुनी नहीं. आलाहा..! अनंतबार दूसरा सब किया, परंतु वह सम्यग्दर्शन क्या चीज है अभी? आलाहा..! प्रथम मला दुर्लभ... आगे कहेंगे. ३३ में कहेंगे. ‘सम्मद्दसंणरयणं अग्घेधि सुरासुरे लोए’ सुरासुर लोक जिनको वंदन करते हैं. सम्यग्दृष्टिको देओ! ३३ में है. आलाहा..!

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- अब्यास क्या श्वेतांबरका क्या है? श्वेतांबरमें है क्या? वह तो पहले कह दिया. मूलसंध अनादिका आत्मज्ञान दर्शनसहित द्विगंबर. और मूलसंध से अष्ट हुआ वह श्वेतांबर है. वह तो पहले

कह गये. ईस गाथामें आयेगा. समझमें आया? अनादि वीतराग सर्वज्ञ परमात्मा, उसका पंथ अंतर आनंद और श्रद्धा, ज्ञान, शांति और बाह्यमें पंचमहाप्रतादि और बाह्य में तद्न नम्रपना—वह जैनदर्शन है. वह मूल जैनदर्शन है अनादिका. समझमें आया? उसमें से श्वेतांबर बारह (वर्ष के) टुकाव में भ्रष्ट हुआ. भ्रष्ट होकर नया पंथ निकाला. वह जैनदर्शन नहीं. और उसमें स्थानकवासी निकले, मुलपति. वह भी जैनदर्शन नहीं. श्वेतांबरमें से भ्रष्ट हुआ है. और उसमें से यह तेरापंथी निकला. तुलसी है न तुलसी नहीं?

मुमुक्षु :- उसने ज्योदा सुधारा किया.

उत्तर :- वह ज्योदा भ्रष्ट होकर निकले. मूलसंघ तो अनादिका आत्मज्ञानदर्शन सहित द्विगंबर. उसमें कुछ ईक कमीबेसी है नहीं. पंडितजी! परंतु वह अंदर सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रकी बात है. आलाला..! १४वीं गाथा में आ गया पहले. १४वीं गाथा में.

यहां तो भगवान तीर्थंकरको समवसरण आदि है वह तो पुण्यकी प्रकृतिका इव है. वह कोई गुण नहीं. गुण तो सर्वज्ञ वीतरागता प्रगट हुई है वही पूजनिक है, वह गुण वंदनिक है. यहां देह और पुण्य वंदनीक है? समझमें आया? श्रेणिकाराज्ज अेक सम्यग्दर्शन था. लो! सम्यग्दर्शन था. चारित्र प्रत उसको नहीं था. क्योंकि सम्यग्दर्शन सहित अंदर रमणता करना वह चारित्र तो अवौकिक पुरुषार्थ है. वह कोई साधारण बात नहीं. आलाला..! श्रेणिक राज्ज सम्यग्दर्शिका था. परंतु नरक का आयुष्य बंध गया था पहले. नरकमें है. परंतु तीर्थंकरगोत्र बांधा है. आनेवाली चौबीसी में पहले तीर्थंकर होंगे. .. होंगे. कौन? श्रेणिकाराज्ज. अभी पहली नरक में है ८४ हजार वर्ष स्थिति में. परंतु आत्मदर्शन-सम्यग्दर्शन पाया था. वह अवौकिक यीज है भाई! तो उसके प्रतापसे तीर्थंकर गोत्र अभी बांधते है, नरक में भी बांधते हैं. और ८४ हजार साल पूरे करके ईस भरतक्षेत्रमें जैसे महावीर भगवान थे वैसे तीर्थंकर होंगे. और उस भवमें केवलज्ञान पाकर मोक्ष होगा. सम्यग्दर्शनकी ईतनी महिमा, परंतु वह सम्यग्दर्शन यीज ऐसी है. साधारण जनता को उसकी ખबर ही नहीं. देव-गुरु-शास्त्र को मानो, नव तत्त्व को मानो. यह सम्यग्दर्शन है ही नहीं. समझमें आया? आलाला..!

सम्यग्दर्शन तो कल्याणकी परंपरा का कारण है. और देव जिनकी पूजा करते हैं. आलाला..! उसने डाला है न? छह ढाला में डाला है न. 'वेश न संयम.' भाई!

मुमुक्षु :- ... सुरनाथ जजे है.

उत्तर :- सुरनाथ जजे है यह देओ आया न यहां? आधार से डाला है. छह ढालाके आधार से रजा है. पहले के जो पंडित थे टोडरमल, बनारसीदास आदि वह सब शास्त्रके अनुसार बात करते हैं. वह कोई आधार बिना बात करते नहीं वह. भवभीड़ थे. भगवान परंपरा का मार्ग है उसको वह खलाते थे. उसमें विरोध नहीं करते. आलाला..! देओ! ईसमें आया न उउ में. 'कल्लाणपरंपरया लहंति

जीवि विसुद्धसम्मत्तं। सम्मदंसणरयणं अग्घेदि सुरासुरे लोए।।’ तो उसमें वह आया कि नहीं? आलाला..! वह २९ गाथा लुई.

३०-३०.

णाणेण दंसणेण य तवेण चरियेण संजमगुणेण।

जउहिं पि समाजोगे मोक्खो जिणसासणे दिट्ठो।।३०।।

जैनशासन में भगवान त्रिलोकनाथ परमात्माने ऐसा देखा कि जिसको सम्यग्ज्ञान हो. केवल ज्ञान नहीं, दर्शनसहित ज्ञान हो. केवल शास्त्रका ज्ञान वह ज्ञान नहीं. आलाला..! आत्मज्ञान सहित जिसको ज्ञान हो, आत्माका ज्ञान हो. वह पहले दूसरा वेंगे थोडा. ३१में सामान्यज्ञान, .. परंतु यहां तो सामान्यज्ञान मूलज्ञान वेना है. आत्मा शुद्ध चैतन्य प्रभु, उसका ज्ञान हो, आत्मज्ञान हो. आलाला..! दूसरा ज्ञान थोडा हो, न हो उसके साथ संबंध नहीं. आत्मज्ञान हो. भगवान तीर्थकरने जो आत्मा कहा ऐसा आत्माका ज्ञान अंदरमें हो. तो वह ज्ञान मोक्षके कारण में कारण है.

और ‘दर्शन,...’ हो. सम्यग्दर्शन. अंतर स्वप्न शुद्ध पूर्ण स्वप्नकी ज्ञान में वह वस्तु ज्ञेयस्वरूप होकर प्रतीति हो. वर्तमान ज्ञानकी पर्यायमें त्रिकावी ज्ञेय होकर प्रतीति हो ऐसा सम्यग्दर्शन वह भी मोक्षका कारण है. साथ में मुनिपना हो. तप अर्थात् मुनिपना. तप कल्याणक कहते हैं न? दीक्षा कल्याणक. भगवान को तप कल्याणक कहते हैं. तप कल्याणक कहे या मुनिपना कहे. पंच कल्याणक आता है न? मुनिपना नग्नदशा बाह्य में, अंतरमें आनंददशा हो. आलाला..! और चारित्र हो अंदर रमणता. आलाला..! अतीन्द्रिय आनंद स्वप्नमें चरना, चरना, रमना, जमना ऐसा चारित्र हो.

‘धन चारोंका समायोग होने पर...’ चारों छंके होकर मुक्ति होती है. केवल सम्यग्दर्शनसे नहीं, केवल सम्यग्ज्ञानसे नहीं, सम्यग्दर्शन बिना मात्र प्रतादिसे नहीं. आलाला..! सम्यग्ज्ञान, सम्यग्दर्शन, मुनिपना दीक्षित और चारित्र अंदर जैसे चार योग से मुक्ति होती है. चारमें एक कम हो तबतक मुक्ति होती नहीं. समझमें आया? ‘समाजोगे’ है न? ‘जउहिं पि समाजोगे’ चारोंका योग-संबंध हो पूरा तब मुक्ति होती है. सम्यग्दर्शन-ज्ञान से तीर्थकरगोत्र बांधा श्रेणिकने. परंतु जबतक चारित्र न होगा तबतक मुक्ति नहीं होगी. तो भविष्य में अंतर रमणता, चारित्र अर्थात् अंतर आनंद में रमणता, ऐसा होगा तब मुक्ति होगी. ऐसा जिनशासन में ऐसा भवगानने कहा है. केवल दर्शन-ज्ञान से नहीं, केवल व्रत से नहीं. चारों छंके हो तब होता है. वह आयेगा. ‘उससे जिन शासन में मोक्ष होना कहा है.’

‘आगे धन ज्ञान आदिके उत्तरोत्तर सारपणा कहते हैं :— ’ अब थोड़ी दूसरी बात करेंगे.

णाणं णरस्स सारो सारो वि णरस्स होइ सम्मत्तं।

सम्मत्ताओ चरणं चरणाओ होइ णिष्वाणं।।३१।।

भगवान कुंडकुंडाचार्य. 'पल्लवे तो ँस पुरुषके वलये ज्ञान सार है...' क्या छुडनेवायक है, क्या आदरने वायक है अैसेा ज्ञान न लु तो कुछ समजते नलीं. लेय-उपादेल. अंदरमें दया, दान, व्रतादिका भाव लुता है वल लेय है. क्योंकि वल राग है. आलाला..! और भगवान आत्मा शुद्ध आनंदस्वरूप है वल उपादेल है.

मुमुक्षु :- ज्ञान कैसा लेना? भय..

उत्तर :- साधारण लेंगे वल. साधारण लेंगे. परंतु वल तो साधारण करके सम्यज्दर्शन अैसेा लेंगे अर्थ में. परंतु वल तो वास्तव में यथार्थ ज्ञान लु तो लेय-उपादेल बिना ज्ञान लुता नलीं. वल तो जरा भाषा अैसेी ली है. पल्लवे साधारण ज्ञान लु लु न? व्यवहारु ज्ञान. यथार्थ नलीं. परंतु व्यवहार में रागादिल लेय है और वस्तु उपादेल है, निमित्त लेय है, शुद्ध भगवान आत्मा उपादेल है, अैसेा साधारण पल्लवे विकल्पसलित का ज्ञान यथार्थ भले नलीं. समजमें आया? वल तो सम्यज्दर्शन लु लु यथार्थ ज्ञान लु.

मुमुक्षु :- ज्ञान लु तब...

उत्तर :- तब ली वास्तव में ज्ञान कलने में आता है. आलाला..!

यहां लु साधारण बात करते हैं कि 'ज्ञान से सब लेय-उपादेल ज्ञाने ज्ञाने हैं किर उस पुरुषके वलये सम्यकत्व निश्चयसे सार है क्योंकि सम्यकत्व बिना ज्ञान मिथ्या नाम पाता है.' अैसेा लेंगे.

मुमुक्षु :- .. में निश्चय शब्द

उत्तर :- निश्चय. आलाला..! यहां वल शास्त्रका ज्ञान है लेय-उपादेलका. परंतु सम्यज्दर्शन न लु लु वल ज्ञान यथार्थ कलनेमें नलीं आता.

'सम्यकत्व बिना ज्ञान मिथ्या नाम पाता है,...' आलाला..! सारा सम्यज्ज्ञान कु सम्यक करनेमें लु सम्यज्दर्शन कारण है. आता है न वल छल ढालामें आता है. सम्यज्दर्शन कारण और सम्यज्ज्ञान कार्य. आता है न? साथ ली लुने पर भी वल कार्यकारण कलने में आता है. छल ढाला में आता है. वल पुरुषार्थ सिद्धि उपाय... दया और प्रकाश. दया कारण है और प्रकाश कार्य है. अैसेा सम्यज्दर्शन कारण है. दया समजे? दीपक. दीपक कारण है और प्रकाश है लु साथमें. परंतु कारण-कार्य है. अैसेा सम्यज्दर्शन कारण है और सम्यज्ज्ञान कार्य है. वल सम्यक यथार्थकी बात लुं! सम्यज्दर्शन बिना का ज्ञे ज्ञान है वल ज्ञान अज्ञान है. चाले लु आरल अंग पढे और चाले लु नव पूर्व पढे. नव पूर्वका ज्ञान भी सम्यज्दर्शनके बिना वल अज्ञान है. आलाला..!

यहां लु 'पुरुषके वलये सम्यकत्व निश्चयसे सार है...' उसकु लु निश्चय सम्यकत्व सार है. 'सम्यकत्व बिना ज्ञान मिथ्या नाम पाता है. सम्यकत्व में चारित्र लुता है...' समकित लु

पीछे चारित्र होता है. सम्यग्दर्शन न हो और चारित्र हो, वह हो सके नहीं. अज्ञान है सब. आह्लाहा..! अंतर आत्मदर्शन के अनुभव बिना चारित्र कभी होता नहीं. समझमें आया? व्रत, तप, संयम सब सम्यग्दर्शन अनुभव दृष्टि बिना निरर्थक है. परंतु समकितसे चारित्र होता है. 'सम्यक्त्व के बिना चारित्र भी मिथ्या ही है,...' देओ! अंतर भगवान निर्विकल्प सम्यक् हो! समकित अर्थात् देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा वह नहीं. नव तत्त्वकी श्रद्धा भेदवाली वह भी नहीं. वह सब श्रद्धा अभेद अंदर जो है मुख्य जिनशास्त्रमें. तत्त्वार्थसूत्र में है न उमास्वामी. 'तत्त्वश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं.' आत्मा अंदर पूर्णानंद प्रभु और संवर-निर्हरादिकी पर्याय उसमें है नहीं, जैसे अंतरमें ज्ञान हो, उसमें प्रतीत हो, उसका नाम सम्यग्दर्शन है. सूक्ष्म बात कठीन बहुत भाई! धर्म ही सूक्ष्म बहुत. आह्लाहा..!

शुभभाव है न शुभ? दया, दान, व्रत, भक्ति, पूजा, जत्रा शुभभाव है वह भी स्थूल है. जैसे भगवान कुंडकुंदाचार्य समयसार में कहते हैं पुण्य-पाप में. वह स्थूल राग है. आह्लाहा..! वह रागसे भिन्न भगवान आत्मा ज्ञायकमूर्ति ध्रुवस्वभाव उसके सन्मुखमें रुचिका परिणामन होना. आह्लाहा..! ज्ञानका सम्यग्दर्शनरूप से परिणामन होना. 'जीवादीसद्ग्रहणं' देओ वह आया. पुण्य-पापकी है न गाथा. १५५. 'जीवादीसद्ग्रहणं' मात्र 'जीवादीसद्ग्रहणं' नहीं उसका ज्ञान समकितरूप से परिणामन. आह्लाहा..! जैसे तो जवादि नव तत्त्वका तो अनंतबार ज्ञान किया भेदवाला. आह्लाहा..! यह तो निश्चय सम्यग्दर्शन व्यवहार सम्यग्दर्शन वह तो विकल्प है, राग है, वह कोई सम्यग्दर्शन है नहीं. सम्यग्दर्शन तो आत्मा निर्विकल्प आनंदमूर्ति प्रभु, उसका ज्ञान लेकर अंतरमें निर्विकल्प प्रतीति होना उसका नाम भगवान सम्यग्दर्शन कहते हैं. जो सम्यग्दर्शन न हो तो ज्ञान भी वृथा और उसकी क्रियाकांड सब वृथा है. उसमें कुछ इल मोक्षका है नहीं. आह्लाहा..! समझ में आया?

'सम्यक्त्वसे चारित्र होता है क्योंकि सम्यक्त्व बिना चारित्र भी मिथ्या ही है, चारित्र से निर्वाण होता है.' स्वप्नकी रमणता में निर्वाण होता है. स्वप्नकी रमणता न हो और मात्र सम्यग्दर्शन-ज्ञान हो तो मुक्ति नहीं होती. आह्लाहा..!

'भावार्थ :- चारित्रसे निर्वाण होता है...' स्वप्न आनंद प्रभु उसमें चरना, रमना. जैसे पशु अनाज या घास चरते है. पशु घास चरते हैं न? जैसे धर्मी आनंदको चरे अंदर. चारित्र है न? चरना. आनंदमूर्ति प्रभु भगवान आत्मा उसका अनुभव चरना, रमना, उसका नाम भगवान चारित्र कहते हैं. आह्लाहा..! वह चारित्र से निर्वाण होता है. वह चारित्रसे मुक्ति होती है. चारित्र बिना मुक्ति नहीं होती. 'और चारित्र ज्ञानपूर्वक सत्यार्थ होता है...' सत्ये ज्ञानपूर्वक हो तो चारित्र सत्या होता है.

मुमुक्षु :- ..समकित होता है.

उत्तर :- वह बाद में कहेंगे. समझमें आया? चारित्रमें तो लेय-उपादेयका तो यथार्थ ज्ञान होता

है. आलाहा..! जिसमें पंच महाव्रतका विकल्प उठे वह भी लेय है. वह चारित्र नहीं. आलाहा..! चारित्र तो आत्मा के स्वर्ूपमें आनंद में रमना वह चारित्र है. जैसा 'चारित्र ज्ञानपूर्वक सत्यार्थ होता है...' सय्या ज्ञान हो तो चारित्र होता है. जिसके ज्ञानका ठिकाना नहीं उसको चारित्र होता नहीं. वह ज्ञान हो. दूसरा कुछ समजमें आवे, न आवे वह चीज नहीं. अंतरमें...

देहादि, वाणीकी क्रिया है वह मेरी नहीं. और रागादिभाव होता है वह लेय है, दूर करनेवायक है, छोडनेवायक है. और मेरी चीज आनंदस्वर्ूप है वह ही आदरणीय और अंगीकार करने वायक है. जैसा ज्ञान बिना चारित्र सत्यार्थ होता नहीं. ज्ञानपूर्वक सत्यार्थ होता है. ज्ञान समकितपूर्वक सय्या होता है. वह ज्ञान भी सय्या कब होता है? कि सम्यग्दर्शन हो तो सय्या ज्ञान होता है. आलाहा..! सूक्ष्म बात. अनंतकालमें उसने कभी क्रिया नहीं. व्रत, नियम, तप, क्रियाकांड करके चार गति में भटकता है. भवभ्रमण क्रिया. परंतु भवभ्रमणके अभावकी चीज वस्तु आत्मा अजंड परमात्मस्वर्ूप परमेश्वरस्वर्ूप उसकी सन्मुख होकर प्रतीति, श्रद्धा, रुचि और परिणामन आलाहा..! वह समकित है. और समकित बिना सत्यार्थ ज्ञान होता नहीं.

'ईसप्रकार विचार करने से सम्यक्त्वके सारपना आया.' समकितका सारपना आया. पहले वह ज्ञानसार कला था न. परंतु ज्ञान सार भी समकित हो तो सारपना. आलाहा..! भगवान कुंडकुंदाचार्य इरमाते हैं. दिगंबर मुनि वनवासी थे. वे कहते हैं कि भाई! समकितपूर्वक ज्ञान हो तो सत्यार्थ है. आलाहा..! 'ईसप्रकार विचार करने से सम्यक्त्वके सारपना आया. ईसलिये पहले तो सम्यक्त्व सार है...' वो! पहले तो सार में सार सम्यग्दर्शन है. आलाहा..! उसके बिना सारा ज्ञान और व्रत, नियम सब झोगट है. चार गति में भ्रमण करनेका कारण है. आलाहा..! उसमें निष्क्रिय भगवान आत्मा रागकी क्रिया बिनाकी चीज आत्मा है. जैसी आत्माकी, स्वभावकी प्रतीति अनुभव ज्ञान में अंदरमें भान होकर होना वही समकित सार है. कलो, उसका व्याख्यान करेगा उर और उउ में. बभान करेगा. वह सम्यग्दर्शन सुरासुरसे पूजनिक है. उउमें आता है न? अघेय अघेय. सम्यग्दर्शनको अर्घ चढाते हैं. सुरासुर देवों. आलाहा..! चंडाणको भी सम्यग्दर्शन होता है. चंडाण.. श्रावकरत्नकरंडाचार में आया है. उसको देव कहनेमें आता है. सम्यग्दर्शन मातंग हो तो देव है. और श्रावकरत्नकरंडाचार में. क्या है गाथा? मातंग नहीं?

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- .. यह. क्या कला? है श्रावकरत्नकरंडाचार. समंतभद्राचार्य. समंतभद्राचार्य कहते हैं. चंडाण हो और पुण्य हीन हो, शरीर काला हो.

मुमुक्षु :- नारकी प्राप्त करे तो चंडाण...

उत्तर :- हा. नारकी, सप्तमी नारकी. आलाहा..! सातवी नरक में सप्तमी रवरव नरक. अपयडाणा

નરક. વહાં ભી સમ્યજ્ઞર્શન પાતે હૈ. આહાહા..! સમ્યજ્ઞર્શન તો વહાં ભી પાતે હૈં. ભલે મિથ્યાત્વ લેકર જાતે હૈં. ઓર સમ્યજ્ઞર્શન પ્રાપ્ત કરતે હૈ ઓર પીછે ભી મરકર મિથ્યાત્વ લેકર નિકલતે હૈં સાતવીં નરક મેં. ઐસી ચીજ હૈં. આહાહા..! પરંતુ બીચ મેં સમ્યજ્ઞર્શન હોતા હૈ. વહ ચીજકો વહાં સારપને ગીનને મેં આપી હૈ.

‘પીછે જ્ઞાન ચારિત્ર સાર હૈ.’ સમ્યજ્ઞર્શન હો તો પીછે સમ્યજ્ઞાન ઓર ચારિત્ર સાર હૈ. ‘પહિલે જ્ઞાન સે પદાર્થોંકો જ્ઞાનતે હૈં અતઃ પહિલે જ્ઞાન સાર હૈ તો ભી સમ્યક્ત્વ બિના ઉસકા ભી સારપના નહીં હૈ, ઐસા જ્ઞાનના.’ ઉસમેં સમ્યજ્ઞર્શનકા મુખ્યપના સારપના ગીનને મેં આપા હૈ.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો વદ ૭, ગુરુવાર તા. ૧૮-૧૦-૧૯૭૩
ગાથા- ૩૨, ૩૩, ૩૪, ૩૫ પ્રવચન - ૩૦

ગાથા-૩૨. એમાં દર્શનપાહુડ પહેલું છે ને આ?

णाणम्मि दंसणम्मि य तवेण चरिएण सम्मसहिएण।

चउण्हं पि समाजोगे सिद्धा जीवा ण सन्देहो।।३२।।

‘અર્થ :- જ્ઞાન ઓર દર્શનકે હોને પર...’ એ સમ્યજ્ઞાન અને સમ્યજ્ઞર્શન અથવા સમ્યજ્ઞાની ‘સમ્યક્ત્વસહિત...’ અને એ સમકિત સહિત. ‘દર્શન હોને પર...’ એટલે એ સમકિત સહિત દર્શન એમ. દર્શન એ. અહીં તો ‘જ્ઞાન ઓર દર્શનકે હોને પર સમ્યક્ત્વસહિત...’ દર્શન છે એ સમકિત છે એમ લેવું છે અહીં. ‘તપ કરકે ચારિત્રપૂર્વક...’ એમ છે. ટીકામાં પણ એમ છે અને અહીંયાં પણ એમ છે. સમ્યજ્ઞર્શન સહિતનું જે જ્ઞાન ને દર્શન ને ચારિત્ર ‘ચઝણં પિ સમાજોગે સિદ્ધા જીવા ણ સન્દેહો’ ચારના સંબંધે, જૈનશાસનમાં ચાર કારણો મુક્તિ થાય છે. એ કહે છે.

‘જીવ સિદ્ધ હુએ હૈં, ઈસમેં સંદેહ નહીં હૈ.’ ‘ણ સન્દેહો’ આત્મા પરિપૂર્ણ શુદ્ધ આનંદ અને જ્ઞાનસ્વભાવી એનું દર્શન સમ્યજ્ઞર્શન. એનું જ્ઞાન અને એનું ચારિત્ર અને મુનિપણું. અહીંયાં તપ એટલે મુનિપણું લેવું છે. મુનિપણું એ ચારિત્ર સમકિતસહિત. એ ચાર. ‘ચારોંકે સંયોગસે હી હુએ હૈં યહ જિનવચન હૈ, ઈસમેં સંદેહ નહીં હૈ.’ જે કંઈ અત્યાર સુધી સિદ્ધો થયા એ સમ્યજ્ઞાન, સમ્યજ્ઞર્શન, તપ અને ચારિત્ર એ સહિત થયા. સમજાણું કાંઈ? એમાં સંદેહ નથી. એ ૩૨ થઈ.

હવે ૩૩. આ બધી સમ્યજ્ઞર્શનની માહાત્મ્યની ગાથાઓ છે બધી. ‘આગે કહતે હૈં કિ - લોકમેં સમ્યજ્ઞર્શનરૂપ રત્ન અમોલક હૈં ઓર વહ દેવ-દાનવોંસે પૂજ્ય હૈં.’ આહાહા..!

કલ્લાણપરંપરયા લહંતિ જીવા વિસુદ્ધસમ્મત્તં।

સમ્મદ્દંસણરયણં અગ્ધેદિ સુરાસુરે લોણા।૩૩।।

‘અર્થ :- જીવ વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વ કો...’ દર્શનવિશુદ્ધિ કહતે હૈં ન સોલહ કારણ ભાવનામેં. દર્શન વિશુદ્ધિ. વહ દર્શનવિશુદ્ધિ. વિશુદ્ધ સમકિત. નિરતિચાર સમકિત અને દર્શન વિશુદ્ધિ. એ વિકલ્પ... ‘વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વકો કલ્યાણકી પરંપરા સહિત પાતે હૈં...’ સમગ્રાય છે? પહેલી ગાથામાં ગયું એની આ વિશેષ વાત. સમ્યજ્ઞર્શન સહિત જે ‘વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વકો કલ્યાણકી પરંપરા...’ એક પછી એક કલ્યાણ. આ તીર્થંકરની વાત ચાલે છે આમાં પંચકલ્યાણક. ગર્ભ કલ્યાણક, જન્મ કલ્યાણક, દીક્ષા કલ્યાણક, કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક, મોક્ષ કલ્યાણક એ પાંચ કલ્યાણક થાય છે. ‘વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વકો કલ્યાણકી પરંપરા સહિત પાતે હૈં...’ એનું મૂળ વિશુદ્ધ સમકિત છે પહેલું. એને વિશુદ્ધ સમકિત નિરતિચાર પરચીસ દોષ રહિત આદિ... વ્યવહારના પરચીસ દોષ છે ને? એવું જે અંતરમાં સમ્યજ્ઞર્શન એ કલ્યાણની પરંપરા સહિત ‘પાતે હૈં ઈસલિયે સમ્યજ્ઞર્શન રત્ન હૈં...’ સમ્યજ્ઞર્શન અમોલક રત્ન છે. ‘વહ ઈસ સુર-અસુરોંસે ભરે હુએ લોકમેં...’ લોક શબ્દ છે ને? ‘સુર-અસુરોંસે ભરે હુએ લોકમેં પૂજ્ય હૈં.’ લ્યો, અહીં સમ્યજ્ઞર્શનને પૂજ્ય કહેવામાં આવ્યું છે.

સમ્યજ્ઞર્શન વિશુદ્ધ નિરતિચાર. પહેલા ગાથામાં આવી ગયું ૩૨માં તો કે ચારના સમાયોગે મુક્તિ થાય. હવે અહીંયા સમ્યજ્ઞર્શનનું માહાત્મ્ય વર્ણવે છે કે સમ્યજ્ઞર્શનસહિત કલ્યાણની પરંપરા. સમ્યજ્ઞર્શન એ જીવ તીર્થંકરગોત્ર બાંધે છે. એની પરંપરા પાંચેય કલ્યાણક એને હોય છે. એ સમ્યક્ રત્ન સુર-અસુર જેવા દેવમાં પણ પૂજ્ય છે. આહાહા..! ટીકામાં તો એ લીધું છે. આવું જે સમ્યજ્ઞર્શન નિર્મળ, એની કિંમત જ નથી. કિંમત નથી એટલે અમૂલ્ય છે. અને એનું મૂલ્ય કમ કરવા જાય તો મિથ્યાદષ્ટિ મૂઢ જીવ છે એમ કહે છે. મૂળ તો એ છે....

સમ્યજ્ઞર્શનનું મહત્ત્વ કમ, થોડું કરે. જેવું એનું મહત્ત્વ છે એને ઠેકાણે વ્રત અને નિયમની કિંમત કરે અને આની કિંમત કાંઈ નહિ. આહાહા..! કારણ કે મનુષ્યપણામાં ચારિત્રની મુખ્યતા છે. વ્રત, નિયમ બીજી ગતિમાં હોય નહિ. માટે આ ભવમાં વ્રત કયા? માનેલા હોં એના.

મુમુક્ષુ :- સમ્યજ્ઞર્શન સહિત કે રહિત?

ઉત્તર :- રહિત. એ તો એમ કહે અમને સમ્યક્ શ્રદ્ધા તો છે. વ્રત ઓર તપનો કાલે પ્રશ્ન નહોતો કર્યો? કે આ મુનિપણું જે કાંઈ જિનાજ્ઞા માન્યા વિના લેતા હશે? રાતે પ્રશ્ન હતો. જિનાજ્ઞા એ કઈ જિનાજ્ઞા? પરમાર્થે જે જિનાજ્ઞા જે આત્માના આનંદનું અંતર ભાન થઈને જે સમ્યજ્ઞર્શન થવું એ તો મૂળ આજ્ઞા છે. એ આજ્ઞાની તો ખબર ન મળે અને પછી આ વ્રત ને તપ ને બહારના માંડે, એકડા

વિનાના મીંડા છે. સમજાય છે કાંઈ? બહુ સારી વાત છે. આહાહા..!

‘સમ્યક્દર્શન રત્ન હૈ વહ ઈસ સુર-અસુરોસૈં...’ ભવનમાં પણ જેની પૂજ્યતા છે એમ કહે છે. મનુષ્ય તો પૂજ્ય છે, પણ સુર-અસુર દેવ જે દૂર રહ્યા એને પણ એની કિંમત છે અને એ પૂજે છે. ‘લોએ’ શબ્દ છે ને? ‘લોએ’ ભવન. એના ભવન. એના ભવનમાં. ભવનપતિ દેવો આદિના ભવનમાં પણ સમ્યક્દર્શન પૂજ્ય છે, એની કિંમત છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! એ ચીજની કિંમત વિના બધી બહારની માંડી આ બધી ઉપવાસ ને વ્રત ને ફલાણું, એનું માહાત્મ્ય. તો કહે છે કે જેને સમ્યક્દર્શનનું માહાત્મ્ય અચિંત્ય છે, એનું માહાત્મ્ય જે કમ-થોડું કરે છે, ઓછું કરે છે. ટીકાકારે તો આટલું લખ્યું. એ તો પંડિતજીને પૂજ્યું ત્યારે કહે કોઢ થાય. સમ્યક્દર્શનનું ઉપદેશમાં મહત્ત્વ જો કમ કરે તો એના મોઢામાં કોઢ થાય. કોઢ એટલે આ. વાંચે કોણ? એ તો એ ભાષા એમ છે જરી. લીટી છે, જુઓ, લીટી છે લાલ. ઉપર ઉપર. કોઢ. જુઓને છે. અહીં તો સત્ય છે એ કહીએ છીએ. અહીં તો ... એને કોઢ વળગ્યો છે પ્રરૂપણામાં એમ એનો અર્થ છે. એની પ્રરૂપણામાં કોઢ છે શરીરને. જેને સમ્યક્દર્શનની કિંમત ઘટાડી છે અને બીજા બાહ્યના વ્રત ને તપની કિંમત કરવી છે એ તો મહામિથ્યાત્વી જીર્ણપણું લાગુ પડ્યું છે. સ્વભાવની જીર્ણતા કરી નાખી છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાનની કિંમત વધારે?

ઉત્તર :- દર્શનની કિંમત વધારે. જ્ઞાનની જુદી વાત છે. પણ કિંમત દર્શનની છે ને. દર્શન વિના જ્ઞાન સમ્યક્ ક્યાંથી હોય? જાણે એ જ્ઞાન એ જ્ઞાન. એ પ્રશ્ન કર્યો. એ ચારિત્રને જાણે જ્ઞાન. એથી કાંઈ જ્ઞાનની કિંમત છે વધારે? ચારિત્રની છે. પણ એટલું ચારિત્રને જાણે જ્ઞાન ને? ચારિત્રને જાણે જ્ઞાન ને? આહાહા..! તો જ્ઞાનની કિંમત વિશેષ કે ચારિત્રની? જાણે એટલે? વસ્તુ મુખ્ય એ છે. કેમકે દર્શન પહેલું પૂરું થાય છે અને જ્ઞાન પહેલું પૂરું થાતું નથી. એટલે સમ્યક્દર્શનને પહેલું લીધું છે.

મુમુક્ષુ :- દર્શન...

ઉત્તર :- હા એ. દર્શન પહેલું પૂરું થઈ જાય ક્ષાયિક સમકિત આદિ. જ્ઞાન પૂરું થતું નથી. જ્ઞાન તો પૂરું કેવળજ્ઞાન થાય ત્યારે થાય. ચારિત્ર પૂરું તો વળી બારમે થાય અને ચૌદમે છેલ્લે થાય. આખા આત્માનું ચારિત્ર ચૌદમે છેલ્લે.

અહીં તો કહે છે. આપણે તો ઓલી ટીકામાં એવો અર્થ કર્યો જરી થોડો. વાત આપણે એમાંથી એટલી લેવાની સાર કે વસ્તુ જે છે પ્રથમ ભૂમિકા આત્મા આનંદ અને પૂર્ણ સ્વરૂપ અખંડ અભેદ ધ્રુવ, એની જેને અંતરમાં પ્રતીતિ સમ્યક્દર્શન થયું છે એ સમ્યક્દર્શનનું મૂલ્ય કોણ ટાંકે? કહે છે. એવી એ ચીજ છે. અને એનું જો મૂલ્ય ટાંકવા જાય... આ તો આવે છે ને શ્રીમદ્માં નહિ? વાણીમાં. નિજ મતી... ‘ઉપમા આપ્યાની જેને તમા રાખવી તે વ્યર્થ’ વીતરાગની વાણીની ઉપમા આપવી વ્યર્થ. અને ઉપમા આપ્યાથી નિજમતિ મપાય છે. એ પહેલું .. કરી નાખે છે. વીતરાગની વાણી શું ચીજ? મોટો કોઢ તો

એ છે હવે. શરીરના કોઢની શું? ઊંઘી માન્યતાવાળા ઘણા હોય છે. શરીરને કાંઈ ન થાય. નિરોગ શરીર હોય. આહાહા..!

એ તો જરી કડકાઈ બતાવીને... મુખ મૌન થઈ જશે એનું, એમ કે મોઢું બંધ થઈ જશે. આવી સમ્યજ્ઢર્શનની કિંમત ઘટાડવા જાઈશ તો એકેન્દ્રિય થાશે એમ એનો અર્થ છે.

મુમુક્ષુ :- ખરાબ બોલે તો નથી કહેતા કે તારું મોઢું બંધ...

ઉત્તર :- અહીં તો મુખ નહિ મળે તને. મોઢું નહિ મળે. આહાહા..! એવી કિંમત છે આત્માની. વસ્તુ સમ્યજ્ઢર્શન એટલે કે ઓહોહો..! જેનાથી ધર્મની શરૂઆત, જેનાથી જ્ઞાન સમ્યક્, જેનાથી ચારિત્ર સમ્યક્. એવી જે ચીજ છે કિંમત તો સમ્યજ્ઢર્શનની પહેલી વાત છે હોં. પછી એના કરતા તો ચારિત્રની કિંમત તો અનંતગુણી છે. એ જુદો વિષય છે. કેમકે ચારિત્ર તો અલૌકિક છે, પણ ચારિત્ર પહેલાં દર્શનની કિંમત અલૌકિક છે. એમ કહે છે.

મુમુક્ષુ :- દર્શન વિના કોઈને ચારિત્ર થાય નહિ.

ઉત્તર :- કોઈને નહિ. અજ્ઞાનીને જ્ઞાન ન હોય, ચારિત્ર ન હોય, દર્શન ન હોય. ચારિત્ર ક્યાં હતા પણ? આહાહા..!

અહીં કહે છે કે 'વિશુદ્ધ અર્થાત્ પચ્ચીસ મલદોષોંસે રહિત નિરતિચાર સમ્યક્ત્વસે કલ્યાણ કી પરંપરા અર્થાત્ તીર્થકર પદ પાતે હૈં,...' લ્યો! આહાહા..! પચ્ચીસ મલના દોષરહિત... છે ને પચ્ચીસ? વ્યવહાર સમકિતમાં આવે છે. નામ ક્યાંક આપ્યા છે? ક્યાંક નામ છે. પચ્ચીસ દોષ આવશે.

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- હા એ. 'સમ્યક્ત્વસે કલ્યાણકી પરંપરા અર્થાત્ તીર્થકરપદ પાતે હૈં, ઈસલિયે યહ સમ્યક્ત્વ-રત્ન લોકર્મે...' લોકર્મે છે ને પાઠમાં? 'સબ દેવ, દાનવ ઔર મનુષ્યોંસે પૂજ્ય હોતા હૈં.' લ્યો! મનુષ્ય નાખ્યું એમાં. 'સુરાસુરે લોએ' દેવથી ભરેલો આદિ લોક ને મનુષ્ય આદિમાં એની કિંમત છે. 'પૂજ્ય હોતા હૈં.' આહાહા..! ચંડાળ પણ સમ્યજ્ઢષ્ટિ છે તો દેવ એને કહ્યો છે. લોકો સમ્યજ્ઢર્શનની ચીજ વિના આ બધું હોકે રાખ્યું છે. અમે બહારનો ત્યાગ કર્યો છે અને આ વ્રત લીધા છે ને અમે આ લીધા માટે અમારી કિંમત છે. એ કિંમત કરવા સમ્યજ્ઢર્શનની કિંમત જ ઘટાડી દીધી આખી. સમજાણું કાંઈ? ધર્મના મૂળમાં ચારિત્રનું મૂળ તો સમ્યજ્ઢર્શન છે. ધર્મ ચારિત્ર છે, પણ એનું મૂળ? સમ્યજ્ઢર્શન છે. સમ્યજ્ઢર્શન વિના ચારિત્ર ક્યાંથી આવ્યું? જ્ઞાન ક્યાંથી આવ્યું? એનો એક અક્ષર પણ સાચો ક્યાંથી થયો? આહાહા..!

'સમ્યક્ત્વ-રત્ન લોકર્મે સબ દેવ, દાનવ ઔર મનુષ્યોંસે પૂજ્ય હોતા હૈં. ' આહાહા..! 'તીર્થકર પ્રકૃતિકે બંધકે કારણ...' પચ્ચીસ દોષનું વર્ણન નથી કર્યું. વિસ્તાર બીજે છે. 'તીર્થકર

પ્રકૃતિકે બંધકે કારણ સોલહકારણ ભાવના કહી હૈં ઉનમેં પહિલી દર્શનવિશુદ્ધિ હૈ... ’ દર્શન વિશુદ્ધિ છે ને? સમકિતસહિત વિકલ્પ એવો ઉઠે તીર્થંકરગોત્રનો એ પ્રથમ છે. એ દર્શન ન હોય તો એ પંદરેય નકામા છે. સમજાય છે કાંઈ? ષોડશકારણમાં પહેલી દર્શનવિશુદ્ધિ એ પ્રધાન છે. સમ્યક્દર્શન એટલે આત્મા અંદર પૂર્ણાનંદ પ્રભુ. આહાહા..! અખંડ અભેદ ધ્રુવ ચૈતન્ય પરમાત્મા પોતે પરમસ્વરૂપ જ છે. એવી અંતરમાં જ્ઞાનમાં જ્ઞેય થઈને પ્રતીતિ થવી એ ચીજ તો અલૌકિક છે. એ ચીજથી જ શરૂઆત થાય છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- સોળ ભાવનામાં દર્શનવિશુદ્ધિ લીધી વિકલ્પાત્મક?

ઉત્તર :- વિકલ્પ-વિકલ્પ કીધો ને. પહેલી વાત થઈ ગઈ. આમાં બોલાઈ ગયું. બેવાર બોલાઈ ગયું. દર્શનવિશુદ્ધિમાં એકલા સમકિતથી તીર્થંકરગોત્ર ન બાંધે. પણ તીર્થંકરગોત્ર બાંધનારો સમકિતી હોય. અને એ સમ્યક્દર્શનમાં પણ... કહ્યું છે ને તત્ત્વાર્થસૂત્રમાં. દેવનું આયુષ્ય બાંધે સમકિતી એવું કહ્યું છે ત્યાં. એ સમકિત નહિ પણ સાથે રાગ છે એ બાંધે છે એમ. સમકિત છે ને. ‘સમકિત ચ’. તત્ત્વાર્થસૂત્રનું દેવનું આયુષ્યનું કારણ સમકિત પણ કહ્યું છે. સમકિતનો અર્થ? સમ્યક્દર્શનની ભૂમિકામાં દેવનું આયુષ્ય બાંધે એવો ભાવ એને હોય છે, એમ. પુરુષાર્થસિદ્ધિમાં પણ કહ્યું નથી? મોક્ષનો માર્ગ બંધ પણ છે અને નિર્જરા પણ છે. મોક્ષમાર્ગથી બંધ પણ થાય છે એમ કહ્યું છે, એટલે ઓલો રાગ બાકી છે ને વ્યવહાર એ. આહાહા..! એણે સમજવું જોઈએ ને. જેટલે અંશે રાગ છે એટલે અંશે બંધ છે. જેટલે અંશે દર્શનશુદ્ધિ છે એટલે અંશે અબંધ છે. આહાહા..!

‘દર્શનવિશુદ્ધિ હૈ વહી પ્રધાન હૈ,... ’ આહાહા..! ‘યહી વિનયાદિક પંદ્રહ ભાવનાઓંકા કારણ હૈ,...’ દેઓ! દર્શનવિશુદ્ધિ પછી છે ને વિનય આદિ સોળ બોલ? પણ એ દર્શનવિશુદ્ધિ હોય તો વિનાયાદિક કારણ થાય અને સમ્યક્દર્શન ન હોય તો એ વિનયને એ બધા છ આવશ્યક ને ફાવશ્યક બધું નકામું જાય એમ કહે છે. આહાહા..! ‘ઈસલિયે સમ્યક્દર્શન કે હી પ્રધાનપના હૈ.’ હવે એ સમ્યક્દર્શનની મુખ્યતા જ પાછળમાં લેવા માંડી છે. પહેલું જિનદર્શન લીધું હતું. સમજાય છે કાંઈ? એમાં જૈનદર્શનમાં પણ હવે સમ્યક્દર્શન, એમ. સમજાણું કાંઈ? જૈનદર્શન લીધું હતું ચૌદમી ગાથા પહેલે.. એમાં પણ સમ્યક્દર્શન મુખ્ય ચીજ પાછી. સમ્યક્દર્શન વિના જ્ઞાન, ચારિત્ર કે બાહ્ય અભ્યંતર ત્યાગ યથાર્થ હોતો નથી. એ તો બધું વિપરીત છે. આહાહા..!

વસ્તુ એ પણ દિગંબર જૈનદર્શનમાં કહેલું સમકિત હોં! બીજાઓ તો હજી વ્યવહારસમકિત એમ કહે. એય..! ચેતનજી! યશોવિજય નથી કહેતા? આવશ્યકમાં. વ્યવહાર એટલે સમકિત. વ્યવહાર સમકિત કેવું? એ તો રાગ છે. રાગથી તો પુણ્ય પ્રકૃતિ બંધાય તીર્થંકર શુભભાવ પણ સમ્યક્દર્શન હોય તો. એ ન હોય તો થોથેથોથા છે. કહો, સમજાણું કાંઈ? પાઠ ‘અઘેદિ સુરાસુરે લોણ’ આહાહા..! પહેલું વંદનીક ના પાડી હતી. એય..! ... લ્યો પહેલું એ આવ્યું. એ તો મુનિને યોગ્ય જે દશા છે એવી

વંદના સમકિતીને ન હોય. જે મુનિ ચારિત્રવંત ગુરુ છે એ ગુરુની જે વિનયવિધિ, રીત છે એવી વિધિ અસંયતિને ન હોય. અહીં વંદનીક કીધું. તીર્થકર પોતે લેવો. અસંયતિ છે ને?

માતાના પેટમાં આવ્યા ત્યારે અસંયતિ છે. ઈન્દ્રો આવીને પૂજે છે અને ભક્તિ કરે છે. કઈ અપેક્ષાથી વાત છે? બધી.. છે, એક જ તારો. એમ ચાલે? કહો, પંડિતજી! ત્રણ જ્ઞાન તીર્થકરગોત્ર (લઈને) આવે છે. તો સંયતિ થઈ કે અસંયતિ થઈ? માતાના પેટમાં બહાર આવે તો પણ અસંયતિ છે. જન્મે ત્યારે દેવ આવીને નમો રત્નકુખધારિણી. માતા! જનેતા! આવા રત્નને કુખમાં તેં રાખ્યું, માતા! તને પહેલો નમસ્કાર છે. લ્યો! સમજાણું કાંઈ? નમો રત્નકુખધારિણી. આવા તીર્થકરનો આત્મા, એનું આ શરીર. માતા! તેં રત્નકુખમાં રાખ્યું, તને પહેલો અમારો નમસ્કાર છે. આહાહા..! એની માતા અસંયતિ છે. સંયતિ છે? એ પ્રકારે એની યોગ્યતા પ્રમાણે એનું વંદન, વંદન એટલે ગુણગ્રાહણ સ્તુતિ આદિ હોય છે. હોય એમાં. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ચારિત્રમોહ લેશ ન સંયમ, પૈ સુરનાથ જજે હૈં.

ઉત્તર :- એ આ. કાલે કહ્યું હતું ને આ દાખલો. ચારિત્રનો લેશ સંયમ પણ સૂરનાથ જજે હૈ. ત્યારે અહીં કહે કે અસંયતિને વંદન ન કરવું, ત્યાં કહે સુરનાથ સમકિતીને પૂજે છે. અહીં કહે છે કે પૂજે છે. એની ને એની ગાથા. પહેલી આવી ને એની ને એની ગાથા છે. અપેક્ષા જાણવી જોઈએ ને. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? અને તેથી કરીને સમ્યજ્ઞર્શન ન હોય અને એકલા વ્રત ને બહારની ક્રિયા ને શુભભાવ (હોય) એ કાંઈ વસ્તુ નથી. સમજાણું કાંઈ?

અહીં તો સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રમાં, મુનિપણમાં... જ્ઞાન ને ચારિત્રમાં મુખ્ય તો સમ્યજ્ઞર્શન પ્રધાન છે. આહાહા..! કહો, સમજાય છે કાંઈ? દર્શનપાલુડ છે ને? દર્શનપાલુડમાં દર્શન તો પહેલી વાત કરી ગયા. હવે એ ત્રણમાં પણ પહેલું સમ્યજ્ઞર્શન એ મુખ્ય છે. આહાહા..! એ સમ્યજ્ઞર્શનની સ્થિતિ દ્રવ્યસ્વભાવ જે પરિપૂર્ણ છે એનો આશ્રય લઈને આ એનું નામ સમ્યજ્ઞર્શન. કાંઈ દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રનો આશ્રય લઈને કે દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની શ્રદ્ધા કરીને સમ્યક્ થાય એમ નથી. એ વ્યવહાર દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની શ્રદ્ધા રાગ હોય વ્યવહાર, તો નિશ્ચય સમકિત થાય, એમ પણ નથી. આહાહા..! એ તો છ દ્રવ્યને આશ્રયે... ભગવાનની ધ્વનિમાં એ આવ્યું. આહાહા..! એ સમ્યજ્ઞર્શન અને એમાં પણ સમ્યજ્ઞર્શનના ભાગ પાડે છે કે સરાગ સમકિત ને વીતરાગ સમકિત. એ સરાગ સમકિત, સમકિત સરાગ હોય નહિ. એ તો ચારિત્રના રાગ સહિતવાળી દશાને સરાગ સમકિત (કહે છે). પણ સમકિત તો વીતરાગ જ છે. આહાહા..! વીતરાગ મૂર્તિ આત્મા એની પ્રતીત અને જે જ્ઞાન થયું એ તો વીતરાગી ભાવ છે. આહાહા..! વીતરાગ અંશ છે. એ તો અબંધ પરિણામી પરિણામ છે. આહાહા..!

‘ઈસલિયે...’ કહે છે કે સોળ ભાવના જે ‘ષોડશ ભાવના ભાયે...’ આવે ને. અમારે શ્રીચંદ્રજી બહુ કરે છે ત્યાં અંદર. ક્યાં ગયા શ્રીચંદ્રજી? પહેલા કરતા ખૂબ, હવે કરતા હશે. ‘દર્શનવિશુદ્ધિ ભાવના

ભાયે...' પછી? 'સોલહ તીર્થકરપદ પાયે, પરમગુરુ હોય.' પણ એ સમ્યજ્ઞર્શન વિના ષોડશકારણ ભાવના હોઈ શકે નહિ. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? બધામાં કિંમત સમ્યજ્ઞર્શનની છે. ચારિત્ર પણ સમ્યજ્ઞર્શન હોય તો ચારિત્ર યથાર્થ હોય. સમ્યજ્ઞર્શન હોય તો જ્ઞાન યથાર્થ હોય. આહાહા..!

અહીં તો સમ્યજ્ઞષ્ટિ જીવ ગૃહસ્થાશ્રમમાં હોય. કહો. તીર્થકર છત્રું હજાર સ્ત્રીના ઓલામાં પડ્યા હોય. લ્યો! ત્યાં સુધી તો અસંયતિ છે. ભલે પાંચમુ ગુણસ્થાન લે છે .. છે. પણ છે મુનિ-સંયત તો નથી ને? મુનિની અપેક્ષામાં સંયતિ નથી. રાગ છે ત્યાં સુધી રાગ છે અંદર. પછી અસ્થિરતા આવી જાય છે અંદર છે. તીર્થકરને પણ હોય છે હજી. કહો, આહાહા..! કહે છે કે એનું સમ્યજ્ઞર્શન તો સ્વર્ગમાં દેવોને પૂજ્ય છે. લ્યો ઠીક! સમજાણું કાંઈ? ભલે એને અસ્થિરતાનો ત્યાગ ન હોય, રાગભાવ હોય, વિષય આદિ છતાં સમ્યજ્ઞર્શન તો ઈન્દ્રોને પૂજ્ય છે. આહાહા..!

.. આવ્યું ને? પહેલાના એ શાસ્ત્રનો આધાર આપીને વાતું કરે છે બધા. પહેલાના શ્રાવકો. શાસ્ત્રના શબ્દો હોય એ રાખીને ... લઘુનંદન.

'અબ કહતે હૈં કિ ઉત્તમ ગોત્ર સહિત મનુષ્યત્વકો પાકર સમ્યક્ત્વકી પ્રાપ્તિ સે મોક્ષ પાતે હૈં યહ સમ્યક્ત્વકા માહાત્મ્ય હૈ :-' આહાહા..! માહાત્મ્ય વર્ણવે છે હવે.

લદધૂળ ય મણુયત્તં સહિયં તહ ઉત્તમેણ ગોત્તેણ।

લદધૂળ ય સમ્મત્તં અવ્વચ્ચસોક્કલં ચ મોક્કલં ચા।૩૪।।

'અર્થ :- ઉત્તમગોત્ર સહિત મનુષ્યપના...' આહાહા..! 'ઉત્તમગોત્ર સહિત મનુષ્યપના પ્રત્યક્ષ પ્રાપ્ત કરકે...' મહા પુણ્યને કારણે. આહાહા..! હીરાની કણી એક સમુદ્રમાં પડી હોય, ઊંચા રજકણનો પાર ન હોય, એમાં એક હીરાની કણી ખોવાઈ ગઈ એ જેમ મળવી, પ્રાપ્ત મુશ્કેલ, એમ ઉત્તમ ગોત્રનું મનુષ્યપણું પામવું મહામુશ્કેલ છે. સમજાણું કાંઈ? અસંખ્ય રજકણો સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર રેતીના. એમાં પણ એ છે તો ત્યાં મણિરત્નના બધા. પણ એમાં એક હીરાની કણી મળવી, ખોવાઈ ગઈ એ મળવી મહામુશ્કેલ છે. એમ ઉત્તમ ગોત્ર સહિતનું મનુષ્યપણું મહામુશ્કેલ છે. દુર્લભ ચીજ છે. એ જ દુર્લભમાં સમકિત પ્રાપ્ત કરવું એ દુર્લભ છે એમ કહે છે. એમાંથી સમકિત પ્રાપ્ત કરવા માટે એની દુર્લભતા છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- આવી વાત..

ઉત્તર :- હં આવી વાત છે નહિ.

મુમુક્ષુ :- સમ્યજ્ઞર્શન પ્રાપ્ત કેવી રીતે થાય?

ઉત્તર :- આ રીતે થાય.

મુમુક્ષુ :- પણ .. પ્રયત્ન કાળલબ્ધિ...

ઉત્તર :- નહિ, નહિ, કાળલબ્ધો આત્મા છે. એ કહ્યું હતું ને કોકે કોણે કહ્યું હતું? કાળલબ્ધિનો અર્થ

જે સમયે જે કાર્ય થવાનું એનું નામ કાળલબ્ધિ. પણ આ કાર્ય આ સમયે થયું એને જાણે કોણ? એ આત્માના સ્વભાવની દષ્ટિ કરે એ જાણે. એકલી વાતું કરવી કાળલબ્ધિ... કાળલબ્ધિ... એમ ચાલે?

મુમુક્ષુ :- ...

ઉત્તર :- એ પણ દષ્ટિ કરે તો આવે જ. એનું જ્ઞાન ક્યારે થાય ... કાળલબ્ધિનું? કાળલબ્ધિનું બહુ આવતું હતું અમારે ઘણાં વર્ષ પહેલાં. મેં કીધું જુઓ આમ ભગવાન.. એમાં પુરુષાર્થ ઉડાડતા હતા. કાળલબ્ધિ થાતી.. પણ એમ કે પુરુષાર્થ એમ કે કાળે જ્યારે થવાનું હોય ત્યારે થાય. એ વિના પુરુષાર્થ ન થાય. પણ પુરુષાર્થ કરે અને કાળલબ્ધિ ન પાકે ત્રણ કાળમાં હોઈ શકે નહિ. આહાહા..! કાળાદિ પાંચ છે ને બોલ? તો પાંચેય બોલ ક્યારે એક સમયમાં છે કે આઘેપાછે છે? જે સમયે કાળ થયો તે સમયે ભવિતવ્યતા થવાની હશે તે થશે, તે સમયે સ્વભાવનો પુરુષાર્થ, તે સમયે કર્મનો અભાવ બધું આવી ગયું ત્યાં. ભવિતવ્ય, સ્વભાવ, પુરુષાર્થ, કાળ અને કર્મનો અભાવ. આહાહા..! એ તો એક જ સમયે પાંચ છે. એને વળી કાળલબ્ધિ પછી પાકે, પુરુષાર્થ પહેલો થાય એમ પુરુષાર્થ પહેલો થાય અને સ્વભાવ પહેલો થાય અને કાળ પછી પાકે પછીને કાળે, એમ છે નહિ કાંઈ. આહાહા..! જેમ એની રીત છે એમ એને રાખવું જોઈએ. આડુંઅવળું કરે તો એ સત્ય નહિ રહે.

શ્રીમદ્દે નથી કહેતા? ‘ભવસ્થિતિ આદિ નામ લઈ છેદો નહિ આત્માર્થ.’ એમાં આવ્યું છે એમાં. ‘ભવસ્થિતિ આદિ નામ...’ એટલે ભવસ્થિતિ પાકશે, કાળે થાશે, એનું નામ લઈ છેદો નહિ આત્માને. પુરુષાર્થ કરો અંદર. આહાહા..! ભગવાન આત્મા પૂર્ણાનંદનો નાથ ધ્રુવ ચીજ છે ને. આહાહા..! પડી છે ચીજ તો, ફક્ત તારી નજર ફરે નિધાન દેખાય એવું છે. આહાહા..! એવી જે સમ્યક્દર્શનની દશા, એ કહે છે કે મહા કિંમત અને મોંઘી છે. એની કિંમત કોઈ કરી શકે નહિ. કિંમત કરવા જાય તો કિંમત એની થઈ જશે. એને આવડતું નથી. સમ્યક્દર્શનનું, ઉપદેશમાં બીજી ચીજને મહત્વ આપીને, સમ્યક્દર્શનનું મહત્વ જે કમ કરે-ઘટાડે એ મૂઢ જીવ મિથ્યાદષ્ટિ અને મિથ્યાત્વને પોષે છે. કહો, સમજાણું કાંઈ?

ઓહો..! ઉત્તમ ગોત્ર અને સહિત મનુષ્યપણું. ‘લદધૂણ ય મણુયત્તં સહિયં તહ ઉત્તમેણ ગોત્તેણા’ ‘પ્રત્યક્ષ પ્રાપ્ત કરકે ઔર સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરકે...’ આહાહા..! આવો મનુષ્યદેહ, ઉત્તમ ગોત્ર, એમાં વીતરાગની વાણી સાંભળવાને મળે. આહાહા..! એમાં તો કહે છે કે મનુષ્યે પ્રથમ સમ્યક્દર્શનની પ્રાપ્તિ કરવી જોઈએ. આહાહા..! પછી બીજી વાત. શાસ્ત્રના જાણપણા કે ફલાણું પછી બધું. પહેલી આ વાત છે. સમજાણું કાંઈ? શાસ્ત્રનું જાણપણું બહુ ન પણ હોય, વ્રત ને તપનો ત્યાગ પણ ન હોય. વસ્તુસ્થિતિ.. આહાહા..! ઉત્તમ મનુષ્યપણું પામીને તારું સફળપણું તો ત્યારે કહીએ કહે છે. કે જે સમકિત પામે. નહિતર તો મનુષ્યપણું પામ્યો તે સમકિત ન પામ્યો, ધૂળ પામ્યો અને કીડી-કાગડા ન પામે—બેયનું સરખું છે. આહાહા..!

‘ઉત્તમગોત્ર સહિત મનુષ્યપના...’ ‘મણુયત્તં લદધૂણ ય’ ‘દઢૂણ’ નીચે લીધું છે. ‘દઢૂણ’

નીચે કર્યું છે. નીચે છે ને. પાઠ છે. એટલે પછી ઓલા 'દહૂણ'નો અર્થ પ્રત્યક્ષ નાખ્યો. દેખીને. પ્રત્યક્ષપણું પામીને. એ આમાં આવે છે ને. દુર્લભ મનુષ્યપણું પામીને જે વિષયોમાં રમે છે તે રાખને માટે રત્નને બાળે છે. મનુષ્યપણું પામીને તો સમ્યક્દર્શન કરવાનું છે. અને તે મળ્યું એટલે પછી પાંચ ઈન્દ્રિયના વિષયોમાં રમવું ને ટકવું એમાં, એ તો રાખને માટે મણિરત્નને બાળે છે. આહાહા..! દાખલો આપ્યો છે નહિ? બીજે દાખલો આપ્યો છે. કે દોરો જોતો હોય તો હીરાનો હાર તોડી નાખ્યો. હીરાનો હાર તોડીને દોરો કાઢ્યો. એમ મનુષ્યપણું પામીને પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં રહેવું, એ તો ઢોર પણ રહે છે એમાં નવું તે શું કર્યું? આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? વિષય શબ્દે પર તરફના વલણવાળા ભાવમાં તો પશુ પણ છે. આહાહા..! સ્વવિષય બનાવવો આત્માને. આહાહા..! એવું જે સમ્યક્દર્શન ઉત્તમગોત્રનું સફળપણું છે. ઉત્તમપણું મનુષ્યપણું મળ્યું, ઊંચાઈ મળી પુણ્યની, પણ એમાં આમ સમકિત પામે તો એનું સફળપણું છે.

મુમુક્ષુ :- આવો અવસર પ્રાપ્ત થવો ...

ઉત્તર :- દુર્લભ છે. ધૂળ મળવી સહેલી છે. અનંતવાર મળી છે અબજોપતિ. હતું શું એમાં? આહાહા..! જુઓને ચાલ્યા ગયા એ. સૂતો હશે જ્યારે સાંજના શાંતિભાઈ. એને તો ખબર પણ નહિ હોય કે હું મરીશ આ રાત્રે. આહાહા..! નાશવાન.. નાશવાન... એ તળાઈમાં સૂતા હશે રાત્રે. સવારે ઉઠશું, પછી બધું કરશું. જે સૂતા એ જાગ્યા નહિ અને ઉઠ્યા એ પાછા સૂતા નહિ. આહાહા..! એ સૂતા એ પાછા જાગ્યા નહિ. મરી ગયા એ. આહાહા..! અને ઉઠ્યા એ પાછા રાતે ઉઠીને મરી જશે એમાં. આહાહા..! ક્યે પળે દેહની સ્થિતિ પૂરી થાય? એમ ન સમજવું કે આવું શરીર આવું છે, અમારે તો નિરોગ છે, અમારામાં કાંઈ છે નહિ. નખમાંય રોગ નથી. પણ નખમાં રોગ નથી તે રોગ તો ભર્યા છે બધાય. કેટલા લાખ કીધા?

મુમુક્ષુ :- પાંચ કરોડ અડસઠ લાખ નવ્વાણુ હજાર પાંચસો ચોર્યાસી.

ઉત્તર :- પાંચસો ચોર્યાસી રોગ ભર્યા છે અહીં. આ તો રોગની મૂર્તિ છે. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- ... મંદિરં.

ઉત્તર :- વ્યાધિ મંદિરં. ભગવાન આત્મા આનંદનું મંદિર છે. અતીન્દ્રિય આનંદનું ધામ ભગવાન છે. આ શરીરમાં તો આવા રોગનું ધામ છે. આહાહા..! એક ક્ષણમાં દશ મિનિટે ઊડી ગયું. આહાહા..! આ પૈસા ને આબડૂ ને સવારે ઊડીને આવી ચા પીશું, પછી આ કરશું. કેટલા માણસ કેટલા અનંતનું કરે. સાહેબ! સાહેબ! સાહેબ! તારા સાહેબ ગયા. આહાહા..! નાશવાન ચીજની મહત્તા શી? ભગવાન અવિનાશીની મહત્તા કરતા એને સમ્યક્દર્શન થાય. સમજાણું કાંઈ?

અવિનાશી આત્મા ધ્રુવ જેનું કદી ઉણું, ઓછું, વિપરીત થતું નથી. એવો ભગવાન આત્મા અવિનાશી. એની શ્રદ્ધામાં એકાગ્ર થવું વસ્તુમાં એ સમ્યક્દર્શન. મનુષ્યપણું, ઉચ્ચગોત્ર મળ્યું એ એનું

સકળપણું છે. બાકી તો ધૂળધાણી ને વા પાણી. આહાહા..! સારા છોકરા થયા ને સારે ઠેકાણે વરાવ્યા. અમે છોડીયુંને સારે ઠેકાણે વરાવી, કામ અમે બહુ કર્યા સારા. ધૂળેય કર્યું નથી. કલો, એય..! શાંતિભાઈ! શું હશે આ બધું. છોકરા-બોકરા તમારે, જુઓને, હીરા ને માણેકને ઘંઘા બહુ કરે છે. આહાહા..! હીરા-માણેક તો આત્મા છે. એની કિંમતું કરતા ન આવડી એ બધા ભિખારા ચોર્યાસીના અવતારમાં રખડનારા છે. આહાહા..!

કહે છે કે ઉત્તમ મનુષ્યપણું પામ્યાનું ફળ? આહાહા..! ‘વહાં સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરકે અવિનાશી સુખરૂપ...’ આહાહા..! એમાં આત્માનું દર્શન, સમ્યક્ પ્રતીતિ, પ્રતીતિનો અર્થ એ કે આત્મા છે એવી અંતરમાં જ્ઞાનમાં, ભાન થઈને નિર્ણય થઈ જવો. અનુભવમાં હોં. આહાહા..! એ પામીને ‘અવિનાશી સુખરૂપ કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતે હૈં,...’ લ્યો! આવું મનુષ્યપણું મળ્યું ગોત્ર, એમાં સમકિત પામીને કેવળજ્ઞાન પામશે હવે. આહાહા..! છે ને? ‘લદ્ધૂણ ય સમ્મત્તં અક્ખયસોક્કં ચ મોક્કં ચ’ એમ છે ને પાઠ? જેના સુખનો ક્ષય નથી. અનંત આનંદ આનંદ.

મોક્ષ એટલે શું? રાતે પૂછતું હતું કોક. અરે..! મોક્ષ એટલે અનંત આનંદની પ્રાપ્તિ એનું નામ મોક્ષ. દુઃખથી મુક્ત થવું અને અનંત આનંદની પૂર્ણ પ્રાપ્તિ એનું નામ મોક્ષ. ‘મોક્ષ કલ્યો નિજ શુદ્ધતા જે પામે તે પંથ.’ ..માં કલ્યું ને પછી શું કીધું? ‘સમજાવ્યો સંક્ષેપમાં સકળ માર્ગ નિર્ગ્રંથ.’ આહાહા..! નિર્ગ્રંથ સંતોએ, કેવળીઓએ, પરમાત્માએ આ માર્ગ કલ્યો.

‘સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરકે અવિનાશી સુખરૂપ કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતે હૈં,...’ પાછું એમ. સમકિત પ્રાપ્ત કરીને પછી ચારિત્ર ગ્રહણ કરી, એના ફળમાં કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે. આહાહા..! ઓલું એક આવે દાખલામાં. ભરવાડ હતો ભરવાડ. બહારમાં હીરો મળી ગયો. હીરો ઊંચો હતો. એને ખબર નહિ કે આ શું કિંમતનો છે. ઘરે આવીને કહે બૈરાને કે જો આપણે હવે હંમેશા ઓલો દીવો કરવો પડે છેને ઘાસતેલનો. આ મૂકો પ્રકાશમાં. રોટલા થાશે. આપણે એટલું અચ્યું. દીવાને ઠેકાણે હીરો મૂક્યો. ઘાસતેલમાં... ચાર પૈસાનું ઘાસતેલ બળે. પહેલાં તો સોંધુ હતું ને. એમાં એક ઝવેરી આવ્યો. એણે જોયું. એલા પણ આ શું તારે ઘરે? શું છે? કહે પ્રકાશિત વસ્તુ છે. અરે! આ તો હીરો છે તને ખબર નથી. આ હીરાની તો... અમારે પાસે વખારું છે પૈસા રૂપિયાની ભરેલી એ બધી આપું તને અને મને હીરો દે. હેં! આહાહા..! એવી કિંમતી! એ કિંમતી એવી છે. તને કિંમત લક્ષમાં ન હોય તો એની કિંમત ઘટી જાય? એમ ભગવાન આત્માની પ્રતીતિ અને જ્ઞાનની કિંમત જે છે એ છે. ન માને એથી કાંઈ કિંમત ઘટી જાય? આહાહા..! મહા પ્રભુ ચૈતન્ય હીરલો. અનંતગુણના પાસાથી ભરેલો. આહાહા..! એની અંતરમાં સમ્યક્દર્શનની અનુભવમાં પ્રતીતિ થવી, જ્ઞાનમાંથી નિઃશંકતા એનાથી ચારિત્ર પ્રાપ્ત કરી કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે. કલ્યું છે ને એ અંદર? ‘અવિનાશી સુખરૂપ કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતે હૈં,...’ કાંઈ ચારિત્ર વિના કેવળજ્ઞાન ન હોય. એનો અર્થ એ કે જ્યારે ઉત્તમ આવું મનુષ્યપણું મળ્યું, એમાં સમ્યક્દર્શનને પ્રાપ્ત કરી અને અક્ષય

અનંતસુખ એને પ્રાપ્ત કરે. આહાહા..! બહારની પદવીઓમાં મૂંઝાઈ ગયો બિચારો. જ્યાં લાખ-બે લાખ રૂપિયા મળે એક દિવસના ત્યાં તો એને એમ થઈ જાય કે આહાહા..! આપણને શું મળ્યું? શું થયું? અમે જગતથી મોટા થઈ ગયા.

અહીં તો પરમાત્મા કહે છે કે આત્મા પરમસ્વરૂપ પરમાત્મા હીરો એની જેને શ્રદ્ધા, જ્ઞાનમાં અંતર કિંમત થઈ છે, એના મનુષ્યપણા ઉત્તમગોત્રના પામેલા સફળ થઈ ગયા. અને એ સમ્યક્દર્શન દ્વારા કેવળજ્ઞાન અક્ષય સુખને પ્રાપ્ત કરશે. દુનિયાને તો સુખ જોવે છે ને. સુખ જોવે છે ને. તો સુખ તો આ છે. કેવળજ્ઞાન સુખ. અને એનો ઉપાય તો આ સમ્યક્દર્શન છે અને એ સમ્યક્દર્શનનું કારણ તો ભગવાન પોતે છે આત્મા. આહાહા..! સમજાણું કાંઈ?

... 'તથા ઉસ સુખસહિત મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતે હૈં.' કેવળજ્ઞાન પામ્યા. કહ્યું ને? એટલે એને અનંત સુખની પ્રાપ્તિ મોક્ષની થાય જ. 'ઉસ સુખસહિત મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતે હૈં.' અને અનંત આનંદસહિત સિદ્ધદેશા પ્રાપ્ત કરે છે. અવિનાશી સુખ. અક્ષય સુખ છે ને? આ તો કલ્પિત સુખ છે. ધૂળેય નથી ત્યાં. આહાહા..! પૈસા પાંચ-પચાસ લાખ હોય, બાયડી, છોકરા સારા હોય ને અમે સુખી છીએ. ધૂળેય સુખ નથી. દુઃખમાં દઝાઈ ગયા છે આત્મા શાંતિથી. આહાહા..! આકુળતા છે એ તો આકુળતા છે. એ તો ઝેરના પ્યાલા પીવે છે. અહીંયાં તો સમ્યક્દર્શન સહિત જ્યારે કેવળજ્ઞાન પામીને અક્ષયસુખ.. આહાહા..! એ સુખને પીતા પીતા પૂર્ણ સુખને પામે છે એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? સમ્યક્દર્શનમાં સુખની પ્રતીતિ પ્રગટ થતાં સુખને પીતા પીતા એ કેવળજ્ઞાન સુખને પામે અને મોક્ષના સુખને પીતા પીતા પૂર્ણ સુખને પામે. આહાહા..! રસ ચડી ગયો. રસનો અર્થ એકાગ્ર થવું. સમજાણું કાંઈ?

'ભાવાર્થ :- યહ સબ સમ્યક્ત્વકા માહાત્મ્ય હૈ. ' આહાહા..! સમજાણું કાંઈ? પણ એ સમ્યક્દર્શન પામવાને માટે ઘણો પ્રયત્ન જોઈએ. એ કાંઈ સાધારણ વિષે વાત છે નહિ. કોઈ શાસ્ત્રના ભણાતર કરે, કોઈ ત્યાગ કરે, કોઈ બ્રહ્મચર્ય પાળે શરીરથી. એથી એ મળી જાય એવી એ ચીજ નથી. સમજાણું કાંઈ? અનંતકાળનું દુઃખ જેમાં છેદાઈને.. આહાહા..! અનંત આનંદની પ્રાપ્તિનું કારણ એવું સમ્યક્દર્શન, એનું કારણ એવો ભગવાન આત્મા કારણ પરમાત્મા. એક સમયમાં પૂર્ણ કારણસ્વરૂપ ભગવાન!

એ કહેતા હતા ને એક ફેરી? કારણપરમાત્મા કારણ છે તો કાર્ય કેમ નથી આવતું? એમ કહ્યું. પણ એ કારણસ્વરૂપ છે એવી માન્યતા કરે એને કારણ છે? કે શ્રદ્ધા કરે અને નહિ કારણપરમાત્મા છે? આહાહા..! વર્તમાન પર્યાયમાં એને ત્રિકાળી આવો આત્મા છે એવો સ્વીકારે તો એને કારણપરમાત્મા થાય ને. તો તો કાર્ય થયા વિના રહે જ નહિ. સમજાણું કાંઈ? ઓહોહો..! ચારેય બાજુથી જુઓ તો એક જ સિદ્ધાંત. આહાહા..! છદ્દા ગુણસ્થાનમાં એક .. પરદ્રવ્યના લક્ષને છોડી સ્વદ્રવ્યની સેવા કરવાથી, એને આ શુદ્ધ સ્વરૂપ છે એમ જણાય. પર્યાયમાં શુદ્ધતા પ્રગટતા આ શુદ્ધ છે એમ જણાય.

એની હયાતી ત્યારે કબુલાય. એમ ભગવાન કારણપરમાત્મા પૂર્ણ સ્વરૂપ, એની પ્રતીતિ કરતા એને પૂર્ણ સ્વરૂપ છે એ પ્રતીતમાં આવે છે. છે, પણ એનો માનનારો જાગે તો છે એમ થાય કે નહિતર ચીજ છે એમ ક્યાંથી થાય? આહાહા..! આ સમ્યજ્ઞર્શન. મેઘાણી! મેઘાણી કહેતા હતા કે આ સમ્યજ્ઞર્શન.. આહાહા..!

આ સમ્યજ્ઞર્શન, વીતરાગ પરમાત્મા ત્રિલોકનાથ તીર્થકરદેવના શ્રીમુખે આવેલી આ વાત છે. આહાહા..! આ મૂળ તો સાંભળવા આવતો હશે આ? એક જણો એ લખતા મહારાજ .. તરત આવ્યો સાંભળવા. હવે એ તો બિચારા ઢોર છે. લોકો ક્યાંને ક્યાંય... મહારાજ હતા ને તરત આવ્યો ને બેઠો થોડીવાર. આવ્યો, શું વાંધો આવ્યો તને?

મુમુક્ષુ :- મહારાજે આશીર્વાદ દેવા જોઈએ ને.

ઉત્તર :- ધૂળમાં બધી વાતું. ગપે ગપ. જગતને બાહ્ય ત્યાગના માહાત્મ્ય એટલા કરવા છે ને. થોથેથોથા. હમણાં કોક કહેતું હતું હોં ઓલા નિર્મળ સ્વામી. એના શિષ્ય સાંભળવા જાય ત્યાં નહિ? ક્યાં? લશ્કર. લશ્કર. જ્વાલિયર. જ્વાલિયર. ત્યાં આવે છે. હિંમતસાગર તો અહીંયા રહે. શુભભાવમાં ધર્મ છે. કોણ કહે છે કે નથી? એનો શિષ્ય ક્યાંક વળી જ્વાલિયર સાંભળવા જાય. ... કાગળ આવ્યો હતો.. શિષ્ય... સાંભળે. સાંભળે તો ખરા શું કહે છે? સાધુ થઈને બેઠા એટલે જાણે હવે થઈ રહ્યું. બાપા! સાધુ શેના પણ? આહાહા..! પહેલું સમ્યજ્ઞર્શન વિના સાધન આત્માનું સાધે કોણ? સમ્યજ્ઞર્શન વિના સાધન કોણ? સાધન તો પ્રગટ્યું નથી ને સાધ્ય ક્યાંથી આવ્યું? આહાહા..!

‘અબ પ્રશ્ન ઉત્પન્ન હોતા હૈ કિ-જો સમ્યક્ત્વકે પ્રભાવસે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતે હૈં વે તત્કાલ હી પ્રાપ્ત કરતે હૈં યા કુછ અવસ્થાન ભી રહતે હૈં?’ એમ કે સમ્યજ્ઞર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર સહિત મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે સ્થિર ભી રહતે હૈં કિ નહીં? કેવળજ્ઞાન સહિત કાંઈક શરીર રહે છે કે નહિ? કે પાધરો મોક્ષ થઈ જાય છે? એમ કહે છે. આહાહા..! ‘ઉસકે સમાધાનરૂપ...’ એનો હેતુ તો એ છે કે હજી સમ્યજ્ઞર્શન પામ્યો અને કેવળજ્ઞાન પામ્યો. પણ કાંઈક તરત જ મુક્તિ થઈ જાય છે, કેવળજ્ઞાન પામ્યો એટલે? એને હજી ઉપદેશનો કાળ રહે છે. થોડો વિહરવાનો પણ કાળ હોય છે, પછી દેહરહિત થઈને મુક્તિ થાય છે. એ અહીં સિદ્ધ કરવું છે. આહાહા..! ઉપદેશ રહે છે. કથનની પદ્ધતિ અહીં. જિનની વાત છે ને? મૂળ તીર્થકરની અપેક્ષાની વાત છે.

વિહરદિ જાવ જિણિંદો સહસદ્વસુલક્ષણેહિં સંજુત્તો।

ચઝતીસ અઙ્ગસયજુદો સા પડિમા થાવરા ભણિયા।।૩૫।।

આહાહા..! ‘અર્થ :- કેવલજ્ઞાન હોનેકે બાદ જિનેન્દ્ર ભગવાન જબ તક ઈસ લોકમેં...’ ચૌદ અતિશય જુતો છે ને અહીંયા તો? એને લેવા છે ને અહીંયા? સાધરણ કેવળજ્ઞાન પામે અને અતીશય નહીં, એની અહીં વાત નથી લેવી. પંડિતજી! એની નથી લેવી. અહીં તો ચોત્રીસ અતિશય

વાત તીર્થંકરની લેવી છે. નહિતર કેવળજ્ઞાન પામીને તરત મુક્ત થઈ જાય. પણ એની વાત નથી લેવી અહીંયા. અહીંયા તો કેવળજ્ઞાન પામે, થોડો વખત રહે, ઉપદેશનો કાળ રહે, વિહાર આદિ કરે એને અહીંયાં સ્થાવર પડિમા કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આહાહા..! કુંદકુંદાચાર્યની ગાથાની શૈલી કોઈપણ અલૌકિક છે.

‘જિનેન્દ્ર ભગવાન જબ તક ઈસ લોકમેં - આર્યખંડ મેં વિહાર કરતે હૈં...’ એ તો ઉદયને લઈને વિહાર થાય છે હોં! કરે છે, હું વિહાર કરું એવું કાંઈ ત્યાં નથી. ‘તબ તક ઉનકી વહ પ્રતિમા અર્થાત્ શરીર સહિત પ્રતિબિંબ ઉસકો થાવર પ્રતિમા ઈસ નામસે કહતે હૈં.’ લ્યો! સ્થિર બિંબ છે અને છતાં વિહાર થાય છે એમ. એને વિહાર દેહની ક્રિયા છે એ તો. હું ઉપદેશ દઉં કે વિહાર કરું એવું કાંઈ એને છે નહિ. એ તો કેવળજ્ઞાની છે, વીતરાગ છે. પણ એને કેવળજ્ઞાન થયા પછી પણ થોડો વખત શરીર સહિત પ્રતિબિંબવાળું પ્રતિમા વિહાર આદિ હોય છે. એ સ્થાવર પ્રતિમા એને કહેવામાં આવે છે.

‘વે જિનેન્દ્ર કેસે હૈં? એક હજાર આઠ લક્ષણોસે સંયુક્ત હૈં.’ એક હજાર ને આઠ લક્ષણ જેના શરીરમાં. તીર્થંકર લેવા છે ને અહીંયાં? સર્વોત્કૃષ્ટ પુણ્ય અને સર્વોત્કૃષ્ટ પવિત્રતા. બેય વાતને અહીં લેવી છે. ‘એક હજાર આઠ લક્ષણોસે સંયુક્ત હૈં.’

મુમુક્ષુ :- શરીર સહિત.

ઉત્તર :- શરીર સહિતની વાત છે ને.

‘વહાં શ્રીવૃક્ષકો આદિ લેકર એક સૌ આઠ તો લક્ષણ હોતે હૈં.’ વૃક્ષ, ચંદન આદિ હોય ને ચંદન. ‘તીલ, મુસકો આદિ લેકર નૌ સૌ વ્યંજન હોતે હૈં. ચૌંતીસ અતિશયોમેં દશ તો જન્મસે હી લિયે હુએ ઉત્પન્ન હોતે હૈં :-’ તીર્થંકર ભગવાનને દશ અતિશય તો તીર્થંકર જન્મે ત્યારથી હોય છે. એનો વિસ્તાર કરશે... (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

આસો વદ ૮, શુક્રવાર તા. ૧૯-૧૦-૧૯૭૩

ગાથા- ૩૫, ૩૬ પ્રવચન - ૩૧

આ અષ્ટપાહુડ. ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય કૃત. ઉસમેં દર્શનપાહુડ ચલતા હૈ. ૩૫ વીં ગાથા. પહેલે સે લેતે હૈં કિર. ‘અબ પ્રશ્ન ઉત્પન્ન હોતા હૈ...’ ૩૫ ગાથા ઉપર ઉપોદઘાત હૈ. ‘અબ પ્રશ્ન ઉત્પન્ન હોતા હૈ કિ—જો સમ્યક્ત્વકે પ્રભાવસે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતે હૈં વે તત્કાલ હી પ્રાપ્ત કરતે હૈં યા કુષ્ઠ

अवस्थान भी रहते हैं?' क्या कहते हैं? कि समकितके प्रभावसे... सम्यग्दर्शनका अर्थ क्या? कि जो आत्मा.. वो वह तो यह आया सुबलका वीतराग विज्ञान. वह टोडरमल कहते हैं न पहले? मंगलमय मंगल करण वीतराग विज्ञान. उसका अर्थ यह है कि यह आत्मा जो है वस्तु तरीके त्रिकाल, वह वीतराग विज्ञानघन है. पर्याय में संसार विकारादि हो, परंतु वस्तुस्वभाव है वह तो 'मंगलमय मंगल करण वीतराग विज्ञान.' अपना निजस्वरूप त्रिकावी नित्य ध्रुवस्वरूप वह तो वीतराग नाम रागरहित है और विज्ञान नाम सर्वज्ञघन स्वभाव है. सर्वज्ञस्वभाव है अपने आत्माका. तो वह वीतराग विज्ञानस्वभाव उसकी अंतरमें निर्विकल्प प्रतीति सम्यग्दर्शन होना वह धर्मकी पहली सीढी शुरूआत है. आह्लाहा..! समझमें आया?

भगवान आत्मा वस्तु जो वस्तु पदार्थ आत्मा है वह तो वीतराग विज्ञानघन है. वह वीतराग विज्ञानघन स्वरूप, द्रव्यस्वरूप, भाव त्रिकाल स्वरूप उसकी अंतरमें दृष्टि करना, (वह) अनंतकाल में कभी नहीं किया. समझमें आया? 'मुनिव्रत धार अनंतबैर त्रैवेयक उपजयो.' मुनिव्रत लिया, पंच महाव्रत पावे, अष्टाईस मूलगुण लिये. गृहस्थाश्रम छोडकर अपवास आदि किया, मुनिपनाकी किया अष्टाईस मूलगुण पाली, वह धर्म नहीं. वह अनंतबार किया परंतु आत्मज्ञान किया नहीं उसने. आया न उसमें? कि 'मुनिव्रत धार अनंतबैर त्रैवेयक उपजयो.' त्रैवेयक स्वर्ग है, पै निज आतम ज्ञान बिन लेश सुभ न पायो.' आत्मा आनंदस्वरूप विज्ञानघन. वीतराग स्वरूप कही, सर्वज्ञ विज्ञानघन कही, आनंदघन कही, ऐसी जो अपनी निज यीज त्रिकावी उसके अंतर अनुभव बिना वह पंचमहाव्रत आदि अनंतबार लिया वह तो दुःखरूप था. 'आतम ज्ञान बिन लेश सुभ न पायो.' उसका अर्थ क्या हुआ? कि आत्मा वीतराग विज्ञानघन है ऐसा अंतर्भुज होकर अनुभव न करे तो उसको आनंद नहीं आता. वह पंचमहाव्रतका परिणाम हो वह भी विकल्प, आस्रव और दुःख है. आह्लाहा..! समझमें आया? वह वीतराग विज्ञानघन ऐसी निज त्रिकावी यीज उसका अनुभव करके, उसको अनुसरके वीतराग विज्ञानघन स्वभावका अनुसरण करके जो सम्यग्दर्शन ज्ञान और स्वरूपका आचरणरूप स्थिरता अंश होती है वह तीनों वीतराग पर्याय हैं. समझमें आया?

वीतराग विज्ञानघन स्वरूप भगवान पूर्ण आनंद वस्तु स्वभाव, उसके अंतरमें स्वभाव सन्भुज होकर जो सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान और स्वरूपमें अंश से स्थिरता का होना, स्वरूपआचरण उसका नाम सम्यग्दर्शन कहते हैं. आह्लाहा..! वह सम्यग्दर्शन, ज्ञान और अंशमें स्थिरता वह वीतराग विज्ञानघन के अवलंबन से हुआ है तो वह पर्याय भी वीतराग विज्ञानघनकी अंश है. देवीवालज्ज! आह्लाहा..! वीतराग सर्वज्ञदेव त्रिलोकनाथ तीर्थकर परमात्माने क्या सम्यग्दर्शन कहा और सम्यग्दर्शन कैसे होता है जबर नहीं उसको. ऐसे के ऐसे बाडे में पडे हैं. मान ले कि हम धर्मी है. आह्लाहा..! सम्यग्दर्शन बिना व्रत, तप, ज्ञात्रा, भक्ति और पूजा सब शुभभाव है, पुण्य है, धर्म नहीं. समझमें आया? ऐसा

वीतराग त्रिलोकनाथ तीर्थकरदेव का इरमान है. यह आत्मा... यहां यह कला न? समकितका मालात्म्य समकित के प्रभावसे. वह सम्यग्दर्शन. वह सम्यग्दर्शन ऐसी कोई चीज नहीं कि देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा वह सम्यग्दर्शन. ऐसा है नहीं. ऐसे नव तत्त्वकी भेदरूप श्रद्धा वह भी सम्यग्दर्शन नहीं.

भगवान आत्मा. भगवान कलकर ही बुलाते हैं आचार्य तो आत्माको. ७२ गाथा में. ७२ गाथा है न समयसारकी? उसमें ऐसा कहते हैं कि भगवान आत्मा. आलाहा..! पर्यायमें अवस्था में राग-द्वेष होने पर भी वस्तु है तो भगवान स्वरूप ही आत्मा है. जो भगवानस्वरूप न हो तो भगवानकी पर्याय कहां से आयेगी? कोई बाहर से तो आती नहीं. समझमें आया? वह भगवान आत्मा पुण्य-पापका विकल्प जो है वह अचेतन जड है. आलाहा..! शुभ-अशुभभाव है न? शुभ-अशुभभाव. वह अचेतन है. अचेतन का अर्थ? उसमें विज्ञानघन, वीतराग विज्ञानघनका अंश उसमें नहीं आया. आलाहा..! समझमें आया? वह वीतराग विज्ञानघन भगवान आत्मा. आलाहा..! उसकी स्वरूप होकर प्रतीति ज्ञान में रमाएता करना, जो अनंतकालमें अनंतबैर नवर्षी त्रैवेयक गये और हुआ नहीं, ऐसी वह दशा है. उस दशा के बिना धर्मका लाभ उसको होता नहीं. आलाहा..!

कहते हैं कि यह सम्यक्त्व मालात्म्य से-प्रभावसे. पीछे सम्यग्दर्शन हुआ तो पीछे स्वरूपमें लीनता का चारित्र होगा ही. और चारित्रसे फिर मुक्ति होगी. वह आगे आयेगा. उ६में. उ६ में. 'खविरुण विहिलेण स्सं' अम छे. अना बे अर्थ कर्षा छे. अक चारित्रमोह अने अे.. अे ज्ञातनी सामग्री चारित्र. सम्यग्दर्शन होनेके बाद भी स्वरूपमें आत्माके आनंद में लीनता वह चारित्र है. चारित्र कोई बाह्यकी देहकी क्रिया या पंच मलाप्रतका विकल्प वह राग है, वह चारित्र नहीं. आलाहा..! तो अपने स्वरूपकी प्रतीति सम्यग्दर्शन उपरांत स्वरूपमें स्थिरताकी चारित्रदशा होकर मोक्ष प्राप्त करते हैं. पहली पंक्तिका अर्थ होता है. उ६का उपोदघात उपर है न? है?

प्रश्न करते हैं. गंभीर अर्थ है. ऐसे कोई कथा नहीं यह साधारण कि थोड़े शब्दमें.. अलोट शब्दमें थोडा आ जाये. यह तो थोड़े शब्द में अलुत आता है. आलाहा..! 'प्रश्न उत्पन्न होता है कि-जो सम्यक्त्वके प्रभावसे...' सम्यग्दर्शन वीतराग विज्ञानघनका अनुभव होनेसे. आलाहा..! और पीछे स्वरूपमें लीनता करने से मोक्ष प्राप्त करते हैं. सिद्धपदकी प्राप्ति तब उसको होती है. 'वे तत्काल प्राप्त करते हैं...' शिष्यका प्रश्न है. कि केवलज्ञान हुआ, सम्यग्दर्शन, सम्यक्चारित्र के प्रतापसे वीतराग विज्ञानघन के आश्रयसे प्रगट वीतरागी पर्याय, उससे वीतराग विज्ञानघन केवलज्ञान हुआ, तो वह केवलज्ञानी परमात्मा 'तत्काल प्राप्त करते हैं या कुछ अवस्थान भी रहते हैं?' केवलज्ञान के पीछे थोडा काल रहते है कि नहीं? कि अकदम केवलज्ञान हुआ और तुरंत मोक्ष प्राप्त करते हैं? यह ऐसा प्रश्न है. समझमें आया? उसका उत्तर कहते हैं देओ!

'उसके समाधानरूप गाथा कहते हैं :-' भगवान कुंडकुंदाचार्य संवत ४८ में भरतक्षेत्रमें हुअे.

कुंडकुंडाचार्य द्विगंबर संत मुनि. संवत् ४९में. उसके पास जमीन से चार तसु उपर चलनेकी लब्धि थी. तो उस कारण से भगवान के पास गये थे. भगवान महाविदेह में वर्तमान श्री सीमंधर तीर्थकर देव विहरमान, विद्यमान श्रवंत तीर्थकर बिराजते हैं. महाविदेहमें, वर्तमान बिराजते हैं. उस समय भी थे. क्योंकि आयुष्य तो बडा है. सीमंधरका आयुष्य तो करोड पूर्व का है. और अेक पूर्व में ७० लाख करोड पद लज्जर करोड वर्ष जते हैं. औसा औसा करोड पूर्वका तो आयुष्य भगवानका है. महाविदेहमें बिराजते हैं मनुष्यपने. केवलज्ञानी परमात्मा अरिहंतपद में.

महावीर भगवान आदि जे लुअे वल तो यहां थे तब अरिहंत थे. अब तो सिद्ध हो गये. नमो सिद्धाणं. उनको शरीर नहीं वल सिद्ध हो गये. भगवान बिराजते हैं, अरिहंत बिराजते हैं. महाविदेह क्षेत्रमें. बीस विहरमान नहीं आते हैं? बीस विहरमान. विचरते तीर्थकर वीस. भगवान बिराजते हैं महाविदेहमें. उनके पास गये थे कुंडकुंडाचार्य. आठ दिन यहां रहे थे. द्विगंबर संत. यहां से आकर वल शास्त्र बनाया है. समजमें आया?

तो कहते हैं कि भगवान का वल इरमान है कि आत्मा वीतराग विज्ञानघन स्वरूपकी अंदर प्रतीति, ज्ञान और रमाणता होती है तो उससे उसको मोक्षकी प्राप्ति होती है. कोई बाह्यकी क्रियाकांड से, शरीरकी नश्रता से मोक्ष होता नहीं. समजमें आया? और वल केवलज्ञान होनेपर भी आर्यभंड में विचरते थे. केवलज्ञान हुआ तो तुरंत मोक्ष हो गया औसा है नहीं. वल कहते हैं.

विहरदि जाव जिणिंदो सहसद्वसुलक्खणेहिं संजुत्तो।

चउतीस अइसयजुदो सा पडिमा थावरा भणिया।।३५।।

उसका 'अर्थ :- केवलज्ञान होनेके बाद जिनेन्द्र भगवान...' अपने स्वरूपका सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र के कारण से केवलज्ञान होनेपर भी 'भगवान जब तक इस लोकमें - आर्यभंडमें विहार करते हैं...' केवलज्ञानी परमात्मा भी आर्यभंडमें आयुष्य के प्रमाणसे विहार करते हैं. 'तब तक उनकी वल प्रतिमा अर्थात् शरीर सहित प्रतिबिंब उसको 'थावर प्रतिमा' इस नामसे कहते हैं.' क्योंकि केवलज्ञान हुआ तो थोडा काल यहां रहते हैं. थोडा कहते हैं न? थोडा. वल थोडा काल रहते हैं उस स्थितिको थावर प्रतिमा कहते हैं. क्योंकि केवलज्ञान होनेपर भी शरीरसहित उसकी क्रिया होती है विहरमानकी तो उसको थावर प्रतिमा कहते हैं. अवस्थान है न? उसमें रहते हैं न? तो उसको थावर प्रतिमा कहते हैं. और जब यहां से सिद्ध में जते है अेक समयमें देह छूटकर, तो उसको जंगम प्रतिमा कहते हैं. समजमें आया?

वीतराग सर्वज्ञ परमात्माकी बात है वल तो. वल कोई कल्पनाकी बात नहीं है. वल तो तीनलोक के नाथ तीर्थकरदेव अरिहंत परमात्मा, जिसको अेक सेकन्दके असंख्य भागमें तीन काल तीन लोक देणने में, ज्ञानने में आया. औसे भगवानकी जे वाणी आपी वल उसका कथन है. आलाला..! कहते हैं

जबतक भगवान शरीर सहित प्रतिबिम्ब उसको थावर प्रतिमा नामसे कहते हैं. थावर. जैसे तो थावर भगवानकी प्रतिमाको कहे. समझमें आया? परंतु यहां तो ईसप्रकार थावर कहते हैं. भगवानकी प्रतिमा वह थावर प्रतिमा है, परंतु व्यवहार थावर प्रतिमा है, और यह निश्चय थावर प्रतिमा है. समझमें आया? अेक समयमें सिद्ध भगवान यहां देह छूटकर जाते है वह जंगम प्रतिमा. और यह स्थावर प्रतिमाकी अपेक्षा से समवसरणमें बिराजमान भगवानको जंगम प्रतिमा कहते हैं. समझमें आया? प्रतिमा थावर होती है. जब शुभभाव होता है तो शुभभाव में लक्षित आदिका भाव उसमें भगवानकी प्रतिमा तरङ्ग लक्ष जाता है, परंतु वह शुभभाव पुण्य है, धर्म नहीं.

मुमुक्षु :- धर्म ..

उत्तर :- बिलकुल नहीं. धर्म मतलब आत्मा आनंदस्वरूप भगवान, उसके आश्रयसे जे दशा हो उसका नाम धर्म है. परके आश्रय से जितना विकल्प उठे वह पुण्य और पाप है. सूक्ष्म बात है भगवान! यह मार्ग भिन्न है परमात्मा त्रिलोकनाथ तीर्थकर. आलाला..! उसमें यह द्विगंबर धर्म. जैनधर्म वह द्विगंबर धर्म. समझमें आया? वह तो यही न. यह तो अब समझितकी प्रधानता चलती है. स्वयं कहते हैं कि सम्यक्त्वकी प्रधानता से कथन. कहेंगे आगे. आभिरमें ऐसा कहेंगे. यह पूरा करेगा तब ऐसा कहेंगे. समझमें आया कुछ? आलाला..! यह माहात्म्य पीछे से आया है न? आलाला..!

‘जिनेन्द्र कैसे हैं? अेक हजार आठ लक्षांशोंसे संयुक्त हैं.’ भगवान के शरीरमें अेक हजार आठ तो लक्षांश हैं. अंतरमें केवलज्ञान, केवलदर्शन, अनंत आनंद, अनंतर वीर्य और सुभ. अनंत सुभ, अनंत यतुष्टय. आत्मा में अनादि अनंत ज्ञान, अनंत आनंद, अनंत दर्शन और वीर्य वह पडा है अंदरमें. आत्मा में अनंत यतुष्टय शक्तिरूप, स्वभावरूप, ज्ञेयरूप, भावरूप आत्मा सत् है उसका सत्त्व अनादि से पडा है उसमें. आलाला..! समझमें आया? जैसे उस यतुष्टयमें से अनंत यतुष्टय, वह वीतराग विज्ञानघन है. उसमें अंतर अवलंबन लेकर सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र प्रगट किया उससे मोक्ष हुआ अर्थात् केवलज्ञान हुआ, भावमोक्ष. पीछे मोक्ष तो .. जगल यही. तो वह केवलज्ञानी को शरीर में अेक हजार आठ लक्षांश होते हैं. वह जरा व्यवहारकी बात आई. समझमें आया? वह कहते हैं देओ!

‘अेक हजार आठ लक्षांशों से संयुक्त हैं. यहां श्रीवृक्षको आदि लेकर अेक सौ आठ लक्षांश होते हैं. तिल, मुसक आदि लेकर नौ सौ व्यंजन होते हैं. ’ जाणवानी बात छे. ‘चौतीस अतिशयोंमें दस तो जन्मसे ही बिये हुआ उत्पन्न होते हैं :- ’ भगवान जब जन्मते हैं तीर्थकर तब तो पहले से निःस्वेदता- पसीना होता ही नहीं. भगवान गृहस्थाश्रम में हो डिर भी तीर्थकरका परम औदारिक शरीर होता है. उसको भोजन-आहार होता है, परंतु पसीना, दिशा-जंगल और पिशाब वह होता ही नहीं. धतनी उसकी पवित्रता है. गृहस्थाश्रम में रहता है डिर

बी. समझमें आया? त्रिलोकनाथ तीर्थंकर सर्वज्ञ हुआ पहले. जब स्वर्गमें से या नरकमें से आते हैं, नरक में से भी आते हैं. स्वर्गमें से भी आते हैं. तीर्थंकर तो. श्रेणिक राजा. अब श्रेणिक राजा नरकमें है. भगवान के पास तीर्थंकरगोत्र बांधा था. श्रेणिक राजा जिनको नरक का आयुष्य बंध गया था. चौरासी हजार साल का आयुष्य है. तो नरकमें गये अभी. परंतु भविष्यका तीर्थंकर होंगे. आगामी यौबीसीमें भरत में पहले तीर्थंकर होंगे. वह सम्यग्दर्शन में तीर्थंकरगोत्र बांधा वह कारण. चारित्र नहीं, प्रत, तप कुछ नहीं था. परंतु अक सम्यग्दर्शन, अपूर्व अनुभव जो अनंतकाल में कभी हुआ नहीं और उसके बिना सच्चा ज्ञान और सच्चा चारित्र होता नहीं. वह सम्यग्दर्शन प्राप्त किया श्रेणिक राजाने भगवान महावीर परमात्मा के समय में..

वह आती है न बात नहीं मुनिकी? यशोधर मुनि. कैसे? यशोधर मुनि. उसमें अक सर्प था न सर्प मुडटा? तो श्रेणिक राजाने गलेमें डाल दिया. वह बौद्ध थे, जैन नहीं थे पहले. बौद्धधर्मी था. गलेमें डाल दिया. फिर घर पर खेलाणा राणी समझिती थी. उसकी पत्नी थी वह सम्यग्दृष्टि, आत्मज्ञानी अनुभवी थी. आत्माका भान था. वह स्त्री शरीर हो या पुरुषका वह तो लड़ी. यह तो लड़ी है. उसमें आत्मामें क्या आया? आत्मा तो भिन्न चीज है. तो स्त्रीको भी वहां सम्यग्दर्शन होता है. अपूर्व दृष्टि आनंदकी. तो वह खेलाणाको कहे के मैंने तेरे साधुके उपर मरा हुआ सर्प डालकर आया हूं. वह तो निकाल देगा. राणी कहते हैं, अन्नदाता! ऐसा न हो. हमारे मुनि तो वीतरागी दृष्टि, वीतरागी ज्ञान है. आनंदमें जूलते है वह तो. आलाला..! आपने सर्प डाला हों तो छुअेगा नहीं, निकाले नहीं. आनंद में रहते हैं. वह तो अतीन्द्रिय आनंदस्वर्ष भगवान आत्मा, मुनिदशा तो अतीन्द्रिय आनंदकी लहेर उठती है अंदरमें. ऐसी दशा में वह पडे हैं. तो कहे, खलो.

श्रेणिक कहता है कि तुम कहते हो वह सच्ची बात है या हम कहते हैं वह सच्ची बात है? गये. सर्प पडा था. लाओं चीट्टीयां चीट्टीयां हो गई. तो (श्रेणिकने) चीट्टीको निकाल कर सर्पको उतार दिया. वो अन्नदाता! आप .. देओ! हमारे मुनि तो अतीन्द्रिय आनंदमें मशगुल है. अतीन्द्रिय आनंदमें लीन हो वह मुनिपना है. आलाला..! उसको उपसर्गकी कुछ जबर ही नहीं. जबर हो तो भी उपसर्ग निकालते नहीं. उस समय श्रेणिक राजाको मुनिने उपदेश दिया.. ओलोलो..! ऐसी दशा! अंतर आनंदस्वर्ष. केवल नश्रपना नहीं. केवल पंच महाप्रतका पालन वह विकल्प वह भी नहीं. अंतरमें आनंद स्वर्षमें गाढ आनंदमें रहते हैं. अतीन्द्रिय आनंदका वेदन प्रचुर था. तो उनको उपसर्गमें कुछ जबर ही नहीं. श्रेणिकने कहा ओलोलो..! यह दशा मुनिकी! महाराज! हमको धर्म कुछ कलो. ओलोलो..! यह दशावंत. धर्म कहा उसी समय समझित पाया. आत्मानुभव. मन से राग से भिन्न आत्मा. उसका दृष्टि और अनुभव वहां समझित हुआ. परंतु क्षायिक समझित नहीं. पीछे भगवानके समवसरणमें गये श्रेणिकराज. वहां क्षायिक समझित पाया. और वहां तीर्थंकरगोत्रका उपाजन किया. तीर्थंकरगोत्र.

समझिती है, एगरो राजा सेवा करते थे. समझमें आया? धर्म प्राप्त किया और तीर्थकरगोत्र बांधा. परंतु पूर्वमें आयुष्य बंध गया था नरकका. वह तो कुछ क्षिरे नहीं. ज्ञाना पडा नरकमें. जलोत आयुष्य बंधा था. उउ सागर था पहले तो नरक आयुष्य. परंतु भगवानके समवसरण में समझित पाया तो वह सब स्थिति नरककी घटा दी और ८४ एगरो वर्षकी हो गई. आत्मा अनुभव सम्यग्दर्शन आनंदका स्वाद आया तो उसमें ८४ एगरो वर्षकी स्थिति नरककी रह गई. ८४ एगरो वर्षमें अभी है. पहली नरक में. ढाई एगरो साल गये अभी. साढी एक्यासी एगरो वर्ष बाकी है. तो यहां से निकलकर आगामी यौबीसीमें पहले तीर्थकर होंगे. नरकमें से निकलकर तीर्थकर होंगे. समझिती है न. जैसे सम्यग्दर्शन क्या चीज है उसकी लोंगोको किंमत नहीं. भगवानको माना समझित है. वे लो व्रत और कर लो तप. अक के बिनाके बिंदु है सब. क्या कहते हैं? अक के बिना बिंदु. आलाला..!

वह श्रेणिक राजा नरकमें से तीर्थकर होगा, मलावीर भगवान आदि स्वर्गमें से आये और तीर्थकर हुआ है. समझमें आया? तो कहते हैं, उनको शरीरमें एतने लक्षण होते हैं. शरीर में हों! मुनिपना वे, केवलज्ञान हो तो भी उसके १००८ लक्षण शरीरमें हो. और उतना काव भगवान मलावीरने ४२ वर्ष में केवल पाया था. ४२ वर्ष उम्र. ३० साल केवलज्ञान रहा. पीछे ७२ वर्ष (की उम्र) में सिद्ध हुआ. परंतु वह ३० (साल) जबतक विचरते थे तो उनको केवलज्ञानसहित शरीर में अक एगरो आठ लक्षण सहित उसको स्थावर प्रतिमा कलनेमें आता है. वह स्थित रहते न थोडो काव यहां. रहते है तो उस कारण से स्थावर कहते हैं. यहां कहते हैं अक एगरो आठ लक्षण. उ४ अतिशय लो.

उसको '१. निःस्वेदता,...' परम औदारिक शरीर पहलेसे होता है. समझमें आया? वह श्वेतांबरमें ऐसा है नहीं. श्वेतांबरमें तो कहते हैं कि शरीरमें रोग होता है, केवलीको भी रोग होता है. ऐसा है नहीं. भगवान तीर्थकरतो पहले जन्मसे उसको निःस्वेदता है—पसीना नहीं होता. '२. निर्मलता,...' शरीर में निर्मलता द्विजे बावकपनेमें भी. आलाला..! समझमें आया? जन्म होता है वह आते है न एन्द्रो जन्मोत्सव करनेको. तो एन्द्राणी पहले उठाती है बावकको. एन्द्रके हाथमें देते हैं. एन्द्र अक एगरो आठ नेत्रसे देखते हैं. एतनी तो जिनके शरीरकी सुंदरता है. अंतर तो तीन ज्ञानका स्वामी समझितीसहित है. समझमें आया? तो कहते हैं के शरीरमें निर्मलता होती है.

'३. श्वेतरुधिरता,...' जून सकेह होता है. भगवान को जून सकेह होता है. लोही कहते है न क्या कहते है? जून-जून. सब तुम्हारी हिन्दी नहीं आती है. थोडी थोडी आती है न. '४. समथतुरस्रसंस्थान,...' यह आकार शरीरका सुंदर होता है. '५. वज्रवृषभनाराय संहनन,...' हाडका की मज्जुताएँ '६. सुइपता, ७. सुगंधता,...' देखो! भगवानके शरीर में पहले से इप सुंदर, सुगंध. श्वासमें गंध आती है. '८. सुलक्षणता, ९. अतुलवीर्य,...' पहले से अतुलवीर्य. '१०. हितमितवचन—जैसे दश होते हैं. धातिया कर्मोंके क्षय होने पर दश होते हैं :- १.

शतयोजन सुभिक्षता,...' सो सो योजन में दृष्काल नहीं. औसा पुण्यका प्रभाव है कि जगतकी ली औसी स्थिति हो जाती है. आलाला..! तीनलोक के नाथ तीर्थकर जब विचरते हैं तो सो सो योजन में दृष्काल नहीं. सुभिक्षता. आलाला..! अंदर में सुकाल हो गया न अंदरमें. पर्याय में केवलज्ञान हो गया तो सुकाल हुआ. जबतक मिथ्यात्व था तबतक दृष्काल था. समजमें आया? रागको अपना मानकर, मिथ्यादृष्टि अज्ञानी था अनादिसे, तबतक अपनी पर्यायमें दृष्काल था. आलाला..!

अपना आत्मा आनंदस्वरूप शुद्ध चैतन्यमूर्तिका सम्यग्दर्शन हुआ तो सुकालकी शुरुआत हो गई. समजमें आया? पीछे लवे गृहस्थाश्रम में हो परंतु उसकी अंदरमें पर्यायकी सुकालकी शुरुआत हो गई और पूर्ण केवलज्ञान हो तब पूरा सुकाल हो गया. आलाला..! तो वह भगवान जब जाते हैं वहां शतयोजन में सुभिक्षता. '२. आकाशगमन,...' उपर चलते हैं. नीचे नहीं चलते. '३. प्राणिवधका अभाव,...' भगवान जहां विचरते हैं वहां प्राणी वध नहीं होता. औसा तो अतिशय है. '४. कवलाहारका अभाव,...' भगवान को भुराक नहीं होता. रोटवा कवल-कवल. श्वेतांबरमें कलते हैं, भगवानको रोग हुआ मलावीरको, फिर औषध लिया. औषध-औषध लाया. भायी तो सारा रोग मिट गया. सब कल्पना बापु! भगवानको कवलाहार होता ही नहीं. भगवानका शरीर में रोग ही होता नहीं. समजमें आया? मार्ग तो अनादिका औसा है. उसमें गडबड हो गई है यह .. समजमें आया?

भगवान ६०० साल पीछे बारह साल का दृष्काल पडा. बारह साल अेक बडा दृष्काल. तो उसमें से नग्नपना अंतरदृशामें नल नहीं सके तो यह श्वेतांबर निकल गये. उसमें से निकले हैं. वस्त्रसहित मुनिपना, भगवानको आहार, स्त्रीकी मुक्ति यह सब पीछे निकला है. वह भगवानका मार्ग नहीं. समजमें आया? वह कलते हैं देणो. '४. कवलाहारका अभाव,...' भगवानजुभाई! भगवानको आहार नहीं होता. भगवतीसूत्र में पाठ है. रोग हुआ तो .. वलोरने गये. पाक लेकर आये भगवानने आया. अेय..! ..चंदभाई! सुना है कि नहीं? श्वेतांबर हो उसने सुना हो न.

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- उसको होता है.

केवलज्ञान जहां... आलाला..! यहां तो अली मुनिपना जिसको सख्या लावलिंग आनंद आता है, उसके मुभमें से दंत आदि सुगंध आती है. सख्ये मुनिकी बात है. सख्ये मुनि अर्थात् सम्यग्दर्शनसहित स्वरूपकी रमाता अंदर हो. समजमें आया? और जिसकी निंद ली पौनी सेकन्डके अंदर हो, उसको यहां जैनदर्शन में साधु कलनेमें आता है. आता है कि नहीं वह छल ढाला में? 'पीछली रयण...'

मुमुक्षु :- लूमाहि पिछली रयनि में, कछु शयन अेकासन करन.

उत्तर :- '.. अेकासन.' वह छल ढाला में आता है. पीछली रयणमें थोडी निद्रा. परंतु लावलिंगी संत, सम्यग्दृष्टि चारित्र उसकी बात है. मात्र नग्नपना और मात्र पंचमलाप्रत वह कोई साधुपना नहीं.

वह कोई मुनिदशा वीतरागमार्गकी नहीं. आलाहा..!

यहां तो कहते हैं कवलाहार का अभाव, 'प. उपसर्गका अभाव,...' भगवानको उपसर्ग नहीं होता. श्वेतांबरमें कहते हैं कि भगवानके उपर लेश्या डाली तो भगवानको छल मदिना क्या कहे पेचोटी? पेचीस. जाडा हमारे जाडा कहते हैं. जाडा हो गया. छल मदिनेसे. कल्पित है सब बात. यह बात सच्ची नहीं है. भगवानको रोग होता ही नहीं, उपसर्ग होता ही नहीं. 'द. चतुर्भुजपना,...' चार भुज देभे. चारों तरफ़. '७. सर्वविधा प्रभुत्व, ८. छायारहितत्व,...' शरीरकी छाया न पडे. '९. लोचननिस्पंदन रहितत्व,...' ऐसा न होय. यह दशा जहां केवल हुआ वहां. आलाहा..!

'१०. केश-नभवृद्धिरहितत्व...' केश और नभ बढे ही नहीं. वह दश. 'देवों द्वारा किये हुआ चौदह होते हैं :—१. सकलार्द्धभागधी भाषा,...' भाषा सकल अर्द्धभागधी निकले. निकलता है ॐ. जैसे ॐ निकले. 'ॐकार ध्वनि सुणी अर्थ गणधर विचारे.' भगवानकी वाणीमें तो लोठ हिले नहीं, कंड हिले नहीं. ॐ ऐसा ध्वनि उठता है तीर्थकरके. उसमें से गणधरदेव शास्त्र रचते हैं. उसमें अर्द्धभागधीभाषा देव निमित्त और उसका अतिशय. '२. सर्वशुभ मैत्रीभाव,...' सर्वशुभ से मैत्री होती है. विरोध नहीं होता किसीसे.

'३. सर्वशुभतुल्य पुष्प प्रादुर्भाव,...' जाडे, गरमी में, बारीशमें सब इल पडे. '४. दर्पणके समान पृथ्वी होना, ५. मंद सुगंध पवनका चलना, ६. सारे संसारमें आनंदका होना,...' आलाहा..! '७. भूमि कंटकादिरहित होना,...' भूमिमें कंटक आदि नहीं होता. '८. देवों द्वारा गंधोदककी वर्षा होना, ९. विहारके समय चरणकमलके नीचे देवों द्वारा सुवर्णमयी कमलोंकी रचना होना, १०. भूमि धान्यनिष्पत्ति सहित होना,...' भूमिमें धान्य उत्पन्न हुआ हो. '११. दिशा-आकाश निर्मल होना, १२. देवोंका आह्वानन शब्द होना, १३. धर्मयुक्तका आगे चलना,...' भगवान चले तब धर्म. '१४. अष्ट मंगल द्रव्य होना - जैसे चौदह होते हैं। सब भिक्वकर चौंतीस हो गये. आठ प्रातिहार्य होते हैं, उनके नाम :— १. अशोकवृक्ष,...' है न अपने समवसरणमें. '२. पुष्पवृष्टि, ३. दिव्यध्वनि,...' ॐ ऐसी ध्वनि उठती है. जगतका भाग्य उदय, पुण्य और भगवानकी वाणीका निकलना. वह आता है कि नहीं भव्य? भवी शुभ. 'भागन वसे जोगे...' वह. भविका पुण्यका उदय भगवानकी दिव्यध्वनि. ऐसी भाषा उनको न हो. हम बोलते हैं ऐसी भाषा उनको नहीं होती. वह तो वीतराग हो गया न? जबतक राग है वहां भाषा भंड भंड होती है. वीतराग जब हो गये ॐ अक्षररी ध्वनि. उसमें सब अक्षर है. परंतु यह बोले ऐसी भाषा नहीं. ऐसा दिव्यध्वनि.

'४. यामर, ५. सिंहासन, ६. छत्र, ७. लाभंडल,...' शरीरमें. शरीरमें सात भव दिभे. भगवानका शरीर ऐसा उद्भव है कि नजर करे तो सात भव दिभे है. सात भव देभने में आता है.

तीन भूत, तीन भविष्य, तीन वर्तमान. ओहोहो..! आहोहो..! '८. द्रुंढुभिवादित्र...' द्रुंढुभि आवाज. नगाडे बजते हैं. 'ऐसे आठ होते हैं. —ऐसे अतिशय सहित अनंतज्ञान,...' बाहरका अतिशय और अनंत अनंत ज्ञान, अनंत अनंत अनंत. अक क्षणमें-समयमें तीनकाल तीन लोक देखते हैं. ऐसा अरिहंत परमात्माका ज्ञान है. आहोहो..!

'अनंतज्ञान, अनंतदर्शन, अनंतसुभ, अनंतवीर्य...' आत्माका अनंत आनंद प्रगट हुआ. आहोहो..! सम्यग्दर्शन होते आनंद अंश उत्पन्न होता है. अतीन्द्रिय लो! सम्यग्दर्शन में प्रथम यौथा गुणस्थान. श्रावक और मुनि पहली दशा तो उसमें भी अतीन्द्रिय आनंदका अंशका स्वाद अंश से आता है. आहोहो..! श्रावक सख्या हो, पंचम गुणस्थानवाला. सख्या श्रावक, उससे विशेष थोडा. मुनिको विशेष, सातवें विशेष करते करते बारहवें में सुभ पूर्ण. और केवली को अनंत सुभ. आहोहो..! यह मोक्षमागकि इव. अनंत आनंद. अतीन्द्रिय आनंद.

'अनंतवीर्य सहित— तीर्थंकर परमदेव जब तक ज्वोके संबोधन निमित्त विहार करते विराजते हैं तब तक स्थावर प्रतिमा कलवाते हैं.' लो! कुंढकुंढाचार्य महाराज स्वयं उसको स्थावर प्रतिमा कलवाते हैं. 'ऐसे स्थावर प्रतिमा कलनेसे तीर्थंकर केवलज्ञान होनेके बादमें अवस्थान बताया है...' अवस्थान. केवलज्ञान होने के बाद भी थोडा काल रहते हैं. 'और धातु पाषाणकी प्रतिमा बनाकर स्थापित करते हैं वह ईसीका व्यवहार है.' यह तो व्यवहार है. मंदिर बनवाना, प्रतिमा वह तो सब व्यवहार, शुभभावमें निमित्त. शुभभावमें लो! धर्ममें नहीं. परद्रव्य है न वह तो? तो ऐसा होता है. धर्मको भी अशुभसे बचनेको ऐसा शुभभाव भगवानकी भक्ति, पूजाका आता है, परंतु धर्मो जानते है कि वह राग है वह पुण्य है. धर्म नहीं. धर्म तो राग से भिन्न होकर अपने स्वभावकी दृष्टि और स्थिरता करना ईतना धर्म है. आहोहो..! समझमें आया?

केवली परमात्मा त्रिलोकनाथ तीर्थंकरका यह इरमान है. लोगो तो बाहर से धर्म मान ले. पूजा की, भक्ति की, जत्रा की, अपवास की, तपस्या की, व्रत ले लिया, यह तो सब शुभराग है, पुण्यास्रव है. संवर नहीं, धर्म नहीं. धर्म तो रागसे भिन्न होकर अपना चैतन्य स्वरूप वीतराग विज्ञानधन उसकी दृष्टि करना, अनुभव करना वह पहला सम्यग्दर्शन धर्म है. आहोहो..!

तो कहते है, भगवान परमात्माको स्थावर प्रतिमा कहीअे तो व्यवहार से यह प्रतिमा कहते हैं. भगवानको. है वह. अनादि सिद्ध है. नहीं है ऐसा नहीं. व्यवहार ऐसा आता है. सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान होनेके बाद भी शुभभाव भक्तिका आता है, होता है. परंतु वह पुण्यबंधका कारण है.

'आगे कर्मोका नाश करके मोक्ष प्राप्त करते हैं...' लो आभिरकी गाथा है न? आभिरकी गाथा. दर्शनपाहुडकी आभिरकी गाथा. ३६ आयी देओ. ३ और ६ ऐसे.

बारसविहतवजुत्ता कम्मं खविऊण विहिबलेण सं।

वोसट्ट चत्तदेहा णिव्वाणमणुत्तरं पत्ता।।३६।।

भगवान् कुंडकुंडाचार्य दर्शनपाहुडकी आभिरकी गाथा में मोक्ष कैसे प्राप्त हुआ ऐसी बात करते हैं। आलाहा..! यह सब विभा गया है जो उसमें. परमागम. उसमें सब अक्षर पौने चार लाख उत्कीर्ण हो गये हैं. है न ४४८ पाटिया है. संगेभरभर. .. अंदर. संया. पहला संया आया हिन्दुस्तान में.

मुमुक्षु :- मशीन.

उत्तर :- मशीन-मशीन. हम संया कहते हैं. मशीन. ठंटावी से मशीन आया है. पहलीबार हिन्दुस्तानमें. यहां किसीने विधा पहले. 30 हजार रुपयेका आता है. कभी हिन्दुस्तानमें आया नहीं. अपने यहां समयसारादि करने को कुदरतने भेजा. और रामज्जुभाईके पुण्य बडे. रामज्जुभाई करवाते है न. यह सब रामज्जुभाई करवाते हैं जो. रामज्जुभाई सब में ध्यान बहुत रखा है. संये में भी. संये भी वह स्वयं संया रखना. .. करावो. .. संया. मशीन में देभोने हिन्दुस्तान में पहलीबार. मशीन द्वारा पौने चार लाख अक्षर. अध्यात्मशास्त्र. पौने चार लाख अक्षर ४४८ पाटिये पर लिखे हैं. पहलीबार हिन्दुस्तानमें यह चीज हुई है.

मुमुक्षु :- उदघाटनमें आना.

उत्तर :- हा. अपने तो यह बात चलती है.

यहां तो कहते हैं. आलाहा..! यह वाणी लिखी गई है जो यह वाणी. लिखी गई है. उत्कीर्ण हुई. पत्थर में. संगेभरभरके पत्थर ४४८ पाटिये हैं. अभी रंग करना बाकी है. बराबर नहीं दिखते. रंग जब आयेगा अक्षर में. अक्षर तो एक समान. ठंटावीका मशीन है. वह पडा है. पहलीबार हिन्दुस्तानमें. किसीको नहीं देते है. एक समान अक्षर अध्यात्मका अपने कुंडकुंडाचार्यकी वाणी, समयसार, प्रवचनसार, नियमसार, पंचास्तिकाय और यह अष्टपाहुड. अष्टपाहुडकी टीका. समयसार नियमसार उसकी टीका संस्कृत सबकुछ विभा गया है. उत्कीर्ण हो गये. हजारों साल रहेगा यह. प्रतिमाके साथ. अब यहां कहते हैं. यह तो अक्षर लिखे गये उसके उपर से प्रश्न उठा. आलाहा..!

‘अर्थ :- जो बारह प्रकारके तपसे संयुक्त होते हुअे...’ कहते हैं कि मुनि सम्यग्दर्शन सहित अंतर आत्माका वीतराग विज्ञानका अनुभवसहित. और बारह प्रकारके तप सहित ‘विधिके बलसे...’ पाठ है न, विधि बलका. उसमें यह अर्थ करेंगे सामग्री. उसमें ऐसा किया विधि अर्थात् चारित्र. उसमें ऐसा कहा. विधिबल से, चारित्रबल से. यह भी ठीक है. ‘अपने कर्मको नष्ट कर वोसट यत्त देहा...’ जिसने यह शरीर छोड दिया. आलाहा..! छूट गया. केवल आत्मा रह गया. सिद्ध भगवान् जब हुअे परमात्मा. वोसट यत्त देहा. ‘ऐसे होकर वे अनुत्तर अर्थात् जिससे आगे अन्य अवस्था नहीं है...’ दूसरी कोई अवस्था उसको उत्कृष्ट नहीं ऐसी दशा प्राप्त हो गई. ‘ऐसी

निर्वाण अवस्थाको प्राप्त होते हैं.' आलाला..! सम्यग्दर्शन का मालात्म्य से आगे बढ़कर चारित्र्य प्राप्त करके केवलज्ञान छोड़कर शरीरको छोड़कर सिद्धपदको प्राप्त होता है. आलाला..! पा कलाक छे.

'भावार्थ :- जो तप द्वारा केवलज्ञान प्राप्त कर...' तप अर्थात् स्वर्ूपकी रमणता. तपस्याका अर्थ अपवास आदि नहीं. अंदर आनंद स्वर्ूप में उप उप अर्थात् समीप, आनंदमें वसकर रहना. उपवास. अतीन्द्रिय आनंद स्वर्ूप भगवान आत्मा उसका उप अर्थात् वास स्थिर होना अंदर में आनंदमें. ँच्छाका निरोध छोड़कर अतीन्द्रिय आनंदकी लहरका अनुभव करना उसका नाम तप कहते हैं भगवान. आलाला..! तपति ँति तपः. जैसे सुवर्ण-सोना. सुवर्ण कहते हैं न. गेरु लगाते हैं न गेरु. गेरु नहीं समजते? सुवर्ण उपर गेरु लगाते हैं तो सोना चक्यकित होता है. जैसे भगवान आत्मा अपने आनंदके उग्र पुरुषार्थ से अतीन्द्रिय आनंदके चक्यकाट अंदर प्रगट होता है. उसका नाम भगवान तप कहते हैं. आलाला..! और सम्यग्दर्शनके भान बिना जो कुछ अपवासादि करे वह सब लंघन कहनेमें आती है. '..लंघन..' आता है न?

मुमुक्षु :- ...

उत्तर :- वह. लंघन.. उसको सब याद है. अर्थ का ठिकाना नहीं था. अब तो है. आलाला..!

आत्मा सम्यग्दर्शन न हो और अंतरकी दृष्टिका विकास न हो और मात्र अपवासादि करे तो उसको तो भगवान लंघन कहते हैं. समजमें आया? परंतु आत्माके आनंदस्वर्ूपकी दृष्टि लुं और पीछे स्वर्ूपमें उप अर्थात् समीपमें बसना, आनंदकी दृशामें ओप करना उसका नाम भावतप और यथार्थ तपस्या कहनेमें आती है. कहीं बातें भाँ! जगतसे उल्टी बलुत. जगत उल्टा उससे यह उल्टा. आलाला..! समजमें आया?

तो कहते हैं कि 'विधिके बलसे अपने कर्मको नष्ट कर...' यहां आया. 'जो तप द्वारा केवलज्ञान प्राप्त कर जब तक विहार करें तब तक अवस्थान रहें, पीछे द्रव्य, क्षेत्र, काल, भावकी सामग्रीर्ूप विधिके बलसे...' सब अनुकूलता है न. यौदलवे गुणस्थानकी. 'कर्म नष्ट कर व्युत्सर्ग द्वारा शरीरको छोड़कर...' मात्र आत्मा रह जाता है. वह सिद्धमें जाते हैं तो अेक समय लगता है तो उसको जंगम प्रतिमा कहनेमें आती है. आलाला..!

'यहां आशय ऐसा है कि जब निर्वाणको प्राप्त होते हैं तब लोकशिखर पर जाकर विराजते हैं,...' सिद्ध भगवान तो उपर बिराजते हैं. लोके अग्रमें 'यहां गमनमें अेक समय लगता है, उस समय जंगम प्रतिमा कहते हैं.' देओ! अेक समय. क बोले क उसमें असंज्य समय जाता है. 'क' बोले तो उसमें असंज्य समय जाता है. उसमें अेक समय. शरीर छूटकर सिद्ध होता है अेक समयमें. गति करते हैं उस अपेक्षा से उसको जंगम कहनेमें आया है. शरीररहित हुआ न? यहां शरीररहित गति करते हैं परंतु शरीररहित अवस्थान था. वह तो अेक समय शरीररहित था. समजमें

आया?

‘ऐसे सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्रसे...’ वो! ऐसे सम्यग्दर्शन आत्मा आनंदस्वरूप निर्विकल्प आनंदघन उसकी दृष्टि, उसका ज्ञान और उसका चारित्र अंदर लीनता से मोक्ष प्राप्त होता है. उसको मोक्ष होता है. ‘उसमें सम्यग्दर्शन प्रधान है.’ देओ! यह तीनों में सम्यग्दर्शन मुख्य है. सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान और सम्यक् चारित्र तीनों अंदर निर्दोष निर्विकल्प होते हैं. उसमें सम्यग्दर्शन प्रधान है. प्रधान अर्थात् मुख्य है. समझमें आया?

‘ईस पाहुडमें सम्यग्दर्शनके प्रधानपनेका व्याख्यान किया है.’ वो. दर्शनपाहुड है न? तो उसमें पहले तो वही लिया था कि दर्शन किसको कहे? कि जिसको अंतर आत्मा शुद्ध चिदानंद स्वरूप, उसका अनुभव, ज्ञान और चारित्र है और अष्टाईस मूलगुणका विकल्प है और नष्टदशा है. उसको जैनदर्शन कहनेमें आता है. निश्चयमें अपना आनंदस्वरूपमें शुद्ध अण्ड आनंदका ज्ञान और श्रद्धा लुई और उसमें लीनता लुई. यह तीनों ईकट्ठा होकर वह निश्चय जैनदर्शन और उस समयमें उसको पंच मलाप्रतका विकल्प और अष्टाईस मूलगुणका विकल्प मुनिको जे अष्टाईस मूलगुण होता है. वह व्यवहार. और नष्टपना निमित्त. वह तीनों मिलकर जैनदर्शन कहनेमें आता है. उसको जिनदर्शन कहते हैं. उससे अष्ट को जैनदर्शन कहते नहीं. समझमें आया? और तीनोंमें भी सम्यग्दर्शन प्रधान है ऐसा कहते हैं. आह्ला...! समझमें आया?

श्लोक है अब.

मोक्ष उपाय कह्यो जिनराज जु सम्यग्दर्शन ज्ञान चरित्रा।

तामधि सम्यग्दर्शन मुख्य भये निज बोध फलै सुचरित्रा॥

जे नर आगम जानि करै पहचानि यथावत मित्रा।

घाति खिपाय रु केवल पाय अघाति हने लहि मोक्ष पवित्रा॥१॥

यह हिन्दीमें सब हिन्दीमें आज तो है. ‘मोक्ष उपाय कह्यो जिनराज...’ त्रिलोकनाथ तीर्थकरदेव अरिहंत परमेश्वरने जे मोक्षका उपाय कहा. उपाय कहे, कारण कहे. क्या उपाय? ‘सम्यग्दर्शन ज्ञान चरित्रा.’ वह ...में आता है न पहले? तत्त्वार्थ ‘सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणी मोक्षमार्गः’ तत्त्वार्थसूत्रका पहला सूत्र. उमास्वामी. उसमें पहला सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणी. वह सम्यग्दर्शन. ‘तत्त्वार्थ श्रद्धानं सम्यग्दर्शनं.’ अपना पूर्ण स्वरूप वीतराग विज्ञानघन अर्थात् चारित्र और ज्ञानसे परिपूर्ण भरा प्रभु! उसके अंतर्मुख होकर प्रतीति निर्विकल्प श्रद्धा और वह आत्माका ज्ञान, दूसरा शास्त्रका ज्ञान हो न हो उसके साथ संबंध नहीं. आत्माका ज्ञान और आत्मा में लीनता. वीतरागी दशा, अतीन्द्रिय आनंदकी बाढ. बाढ आती है. भरतीको क्या कहते हैं? बाढ. आह्ला...! पर्यायमें-अवस्था

में मुनि सख्या जिसको भगवान कहे, उसको अतीन्द्रिय बाढ आती है. अतीन्द्रिय आनंदकी पर्याय में बाढ आती है. उसका नाम चरित्र कहते हैं. आलाला..! परिभाषा सब.

यह तो कहा न? 'भोक्ष उपाय कथो जिनराज जु सम्यग्दर्शन ज्ञान चरित्रा. तामधि सम्यग्दर्शन मुष्य...' कल आया था नहीं? सम्यग्दर्शनको तो 'अग्धेदि सुरासुरे लोए' सुर और असुर लोक अर्थात् भवनमें देव भी जिनको पूज्य मानते हैं. आया है कि नहीं? ३३-३३. दो ३ है न?

कल्लाणपरंपरया लहंति जीवा विसुद्धसम्मत्तं।

सम्महंसणरयणं अग्धेदि सुरासुरे लोए।।३३।।

सम्यग्दर्शन तो सुर और असुर लोकमें भी जिसकी पूजा होती है. आलाला..! समझमें आया? भगवान जन्मते हैं तीर्थकर, तब तो चरित्र तो है नहीं उनको. सम्यग्दर्शन-ज्ञान और अंश में स्थिरता और तीन ज्ञान. वह देखकर माता में आता है, जन्मते हैं. देव आकर पूजा करते हैं. संयम तो है नहीं. चरित्र तो है नहीं. परंतु देव आकर सम्यग्दर्शन में उसकी पूजा करते हैं. ओलो..! कहा था न कल तो पहले. पहले आते हैं तो माताके पैर छूते हैं. हे जनेता! ऐसा तीर्थकरको तुने कोषमें रखा. नमो रत्नकुभ धारिणी. जैसे जन्म-मरण का नाश करनेवाला भगवान इस भवमें नाश करनेवाले है. बलोट श्रवों को नाश करनेमें निमित्त लोंगे. ऐसा रत्नको कुभ में माता! तुने कोषमें रखा. नमो नमो रत्न कुभधारिणी. माता पहले तुझे नमस्कार. आलाला..! समझमें आया?

आता है न शास्त्र में नहीं भक्तामरमें. दिशा तो सब है परंतु पूर्व में सूर्य उगता है. भगवानकी माता ही भगवानको जन्म देती है. स्त्री तो बहुत है. ओलोलो..! माता भी भोक्षगामी है. समझमें आया? भगवानके माता-पिता भी भोक्षगामी है. भले माता उस भव में भोक्ष न जाये, स्त्री है तो. परंतु पीछे भोक्षमें जायेगी. आलाला..! दो छीप-मोती. माता-पिता छिप मोती भगवान. परंतु वह सम्यग्दर्शन-ज्ञान है तो उसको ईन्द्रों भी पूजते हैं. आलाला..!

तो कहते हैं 'तामधि सम्यग्दर्शन मुष्य भये निज बोध...' निज बोध देओ. सम्यग्दर्शन लुओ पीछे निजबोध-अपना बोध-आत्माका ज्ञान-आत्मज्ञान. आलाला..! अपनी ज्ञानकी पर्यायमें आत्माका ज्ञान, वस्तुका ज्ञान, पदार्थ आत्माका ज्ञान. 'इवै सुचरित्रा.' और फिर सुचरित्र. सम्यग्दर्शन मुष्य, सम्यग्ज्ञान निजबोध, सुचरित्र स्वयंमें रमण करना. 'जे नर आगम ज्ञानि करै पहयानि...' जे कोई मनुष्य भगवानना कहेला आगममां ज्ञाणी अने पहयान करे 'यथावत भित्रा.' यथावत मैत्री करे. 'घाति भिपाय रु केवल पाय...' वह चार घातिकर्मका नाश करके केवलज्ञान प्राप्त किया तो चार घातिका नाश क्या है? पीछे अघातिका चार नाश करते है.

'घाति भिपाय रु केवल पाय...' पहले घाति समझे? ज्ञानावरणीय, दर्शनावरणीय, मोहनीय

और अंतराय चारों का नाश करके केवलज्ञान प्राप्त करते हैं. और 'अघाति होने...' फिर चार अघाति कर्म उसका भी नाश करे. 'बलि भोक्ष पवित्रता.' आलाला..! पूर्ण पवित्र पद भोक्षको प्राप्त. भोक्षका अर्थ पूर्ण पवित्रता. आलाला..! संसार दशा में.. संसार अपवित्रदशा है. और सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्य हुआ तो थोड़ा पवित्रदशा उत्पन्न हुई. और सर्वज्ञ परमात्माको भोक्षमें पूर्ण पवित्रता प्रगट हुई. उसका नाम भोक्ष है. भोक्ष कोई दूसरी चीज नहीं, उपर लटका जाये वह नहीं.

'नमूं देव गुरु धर्मकूं,...' वचनिका.. 'जिन आगमकूं भानि.' भगवानके आगमको ज्ञानकर और 'नमूं देव गुरु धर्मकूं.' 'जि प्रसाद पायो अमल, सम्यग्दर्शन जानि.' उसके प्रसाद से सम्यग्दर्शन निर्मल ज्ञानने में आया इसलिये देव-गुरु-शास्त्रको नमन करता हूं. इसप्रकार कलकर पलवा अधिकार पूर्ण किया. (श्रोता :- प्रमाण वचन गुरुदेव!)

: પ્રકાશક :

શ્રી કુંદકુંદ-કલાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ

વિલે પાર્લા, મુંબઈ.

www.vitragvani.com

અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ
અમૃત અમૃત
અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ
અમૃત અમૃત અમૃત અમૃત અમૃત અમૃત
અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ અષ્ટપાહુ
અમૃત અમૃત અમૃત અમૃત અમૃત અમૃત